

மகாமகேர்பாத்ராய், டாக்டர்—
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சேன்னை-20.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

அரிசமய தீபம்.

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சேன்னை-20.

க. புகழ்விளங்குகதருமஞானமும்பொலிக
சகமுமாதவன்றனிமுதற்சமயமுந்தனுத்க
நிகமநான்குமந்தணருமாரிகாகருநிறைந்த
மகமுமோங்குகவாழியமுறைதவாமன்னன்.

(இதன்பொருள்.) புகழ் விளங்குவதாக; தருமமும் ஞானமும் பொலி
வடைவனவாக; உலகமும் திருமகனுடிகளது ஒப்பற்ற முதன்மையான
சமயமுந் தழைப்பனவாக; நான்கு வேதங்களும் அந்தணரும் பசுக்கூட்ட
மும் நிறைவுற்றயாகமும் விருத்தியடைவனவாக; முறை தவறாத மன்னன்
வாழ்வானாக (என்றவாறு).

“தோன்றிப்புகழொடு தோன்றுகவல்கிலார், தோன்றலிற்றேன்றாம
நன்று” என்கிறபடி உலகத்து மார்தர் பெறவேண்டிவது புகழாதலாலும்,
அப்புகழ் - தருமங்களையுந்தொழுகுவதனாலுண்டாவதாதலாலும், அத்தரு
மம் - தக்கஞானத்தாலே பெறுவதாதலாலும், அந்தஞானம் - மக்களுக்கு
வேண்டிய பலவளங்களுடன் உலகம் செழித்திருப்பதனால் நிலைபெறுவ
தொன்றாதலாலும், அச்செழிப்பு-பகவதாராதங்களால் லைவதாதலாலும்,
அத்திருமாமகள் பொழுநனது ஆராதம் நிலைபெற்றேற்குதற்கு அவனது
சமயம் வேண்டற்பாலதாதலாலும், அச்சமயத்துக்குப் பிரமாணங்களான
வேதங்கள் இன்றியமையாதனவாதலாலும், அவ்வேதங்கள் - அத்தயந அத்
யாபரங்களால் வழங்கவேண்டியதற்கு அந்தணர் அமைந்தவராதலாலும்,
அவர்க்கு ஆகியும் மகமும் அவசியமாதலாலும், இவற்றுக்குத் தீங்கு
வாராவண்ணங் காப்பதற்கு மன்னன் இன்றியமையாதவனாதலாலும் இவ
ற்றை இம்முறையே எடுத்தோதி வாழ்த்துக்கூறினர். (க)

உ. பூதன்பொய்கையேய்மழிசையான்றொண்டர்தாட்பொடிநால்
வேதமாறன்முத்தமிழ்க்குலசேகரன்விளங்குங்
கீதநாமத்தன்பட்டர்கோன்கிளர்பரகாலன்
நாதன்யாமுநன்வாழ்கவாழியதமிழ்நலனே.

(இ-ள்.) பூதத்தாழ்வார், பொய்கையாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழி
சையாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், நான்கு வேதங்களையுந் தமிழ்
பாசுக்கேய்த நம்மாழ்வார், முத்தமிழ் வல்லவராகிய குலசேகராழ்வார்,

விளங்கும் திருப்பாணாழ்வார், பெரியாழ்வார், பெருமையாழ்வார்ந்த கிருமங்கையாழ்வார், ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள், ஸ்ரீஆனந்தரார் இவர்கள் வாழ்வார்களாக; தமிழின் நலமும் வாழ்வதாக. (எ-று.)

ஸ்ரீஆண்டாள் பெரியாழ்வாரது திருமகளாய் அவர்வைபவத்தில் அடங்கினவராதலாலும், மதுரகவியாழ்வார் நம்மாழ்வார்க்குச் சிஷ்யராய் அவரது பிரபாவத்திற் சேர்ந்தவராதலாலும் இவ்விருவரையும் இவ்வாசிரியர் பிரித்துக்கூறிற்றிலர். (உ)

ந. பதிகளெங்கணுஞ்சுருதியின்பொருளெலாம்பரப்பி
அதிகமானமுதற்சமயமுந்தன்மதமாக்கி
எதிகணுதஞ்சியவிராமாநுசனிருநாட்
மதிகருங்கடற்றுகிலுமாதவன்பதத்துதியே.

(இ-ள்.) எல்லாப்பதிகளிலும் வேதத்திற் பிரதிபாதிக்கும் பொருள்களையெல்லாம் விரித்து, பெருமைவாய்ந்த திருமாலினது முதன்மையான சமயத்தை யுந் தனது மதபூசச்செய்து, எதிகளுக்குத் தலைவராகிய இராமாநுஜ முனிவரது இரண்டு திருவடிகளைத் துதித்தலானது சிறப்புற்ற திருப்பாற்கடலில் யோகத்திருத்தியில் க்ரும மாதவனது திருவடிகளைத் துதித்தலேயாம். (எ-று.)

‘மானமுதற்சமயமுந்தன்மதமாக்கி’ என்றது “எம்பெருமானார் தரிசனமென்றேயிதுக்கு, நம்பெருமாள் பேரிட்டு நாட்டிவைத்தார் - அம்புவியோர், இந்தத்தரிசனத்தை யெம்பெருமானார்வளர்த்த, அந்தச்செயலறிகைக்கா” என்று உபதேசாத்தினமாலையிலும் “திருக்கோட்டியூர்நம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:—தாம் திருமந்தாரர்த்தம் ப்ரஸாதிக்கும்போது ஆருக்கும் சொல்லாதே கொளறுமென்று ஆர்ஜாபித்தருளிச் செய்ய, இவரும் அத்தை அளிதாநமாகத் தெற்காழ்வான் திருவோலக்கத்திலே ஸர்வர்க்குமருளிச்செய்ய, நம்பியும் இத்தைக்கேட்டுக் குபிதராய உடையவரையழைத்து ஆசார்யாஜ்ஞாதிலங்கநததில் பலமேதென்ன, உடையவரும் நரசமேபலமென்ன, நம்பியும் ஆகில் அறிந்திருந்து செயவானேனென்ன, இவரும் அடியே நொருவனுமன்றோ நரகம்புகுவது; தேவரீர் திருவடி சம்பந்தத்தாலே இவ்வாத்மாக்களெல்லாம் உஜ்ஜீலிக்குமென்று சொன்னேனென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் போரப்ரீதராய எம்பெருமானாரே வானுமென்றெடுத்தனைத்துக்கொண்டு இப்பரஸம்ருத்தி நமக்கில்லையாயவிட்டதே யென்று, இதை எம்பெருமானார் தர்சனமென்று சொல்லுங்கொளென்று சொல்லி, அவரோ நீரென்றருளிச்செய்து, தம்குமாரர் தெற்காழ்வாராயும் உடையவர் திருவடிகளிலே யாசிரயிப்பிக்கையாலும்” என்று குருபரம்பராப்ரபாவத்திலுமுள்ள ஸ்ரீஸூகத்திகளின்படி பகவதாசார்ய நியமங்களை நோக்கியென்க. ‘முந்தைமாறரிசனந் தனதுபேர்முதன்மையிற் நந்தராமாநுசன்’ எனப்பின்னுங்கூறுவர். (க)

ச. கங்கைதங்கியபங்கயச்சரணமுங்கமல
மங்கைசெங்கதிர்மணிதிருவற்சமார்மார்புஞ்
சங்கையாழியைக்கதைசிலவாளினைத்தரித்த
செங்கையும்பயில்பரமனைப்பணிகுவாந்தினமும்.

(இ-ள்.) கங்காநதி பொருந்திய தாமரைபோன்ற திருவடிகளும், சமலமலரி லெழுந்தருளிய பெரியபிராட்டியும் சிவந்த கிரணங்களையுடைய

கௌஸ்துபமணியும் ஸ்ரீவற்சமும் பொருந்திய திருமார்பும், பாஞ்சஜந்நியத் தையும் சுதரிசனத்தையும் கதாயுத்ததையும் சார்ங்கத்தையும் நார்த்தகத்தையும் தரித்திருக்கும் சிவந்த திருக்கைகளுமுடைய பரம்பொருளை எந்நாளும் பணிவாம். (எ-அ.) சரணமும் மார்பும் கையும் பயில் பரமன எனமுடிக்க.

தாயின் அவயவங்களெல்லாங் கிடக்கத் தனக்குத் தாரகமான பால் சுரக்குந் தனமே குழவிக்கு உத்தேசமாவதுபோல சரணுகதனான சேதந னுக்கு எம்பெருமான் நிருவடிவே தஞ்சமென்பதும், அதற்குப் புருஷ காரபூதையும் கைங்கர்யவர்த்தகையுமான பெரியபிராட்டியார் இன்றி யமையாதவொன்பதும், நிரதிசயபோக்யமான திவ்யாபரணங்களும் ரக்ஷ ணபரிகரங்களான திவ்யாயுதங்களுமுடைய இறைவனே நித்யாநுபவ வி ஷயமென்பதுந் தோன்ற இங்ஙனம் விதந்தெடுத்தோதினர். (ச)

[அடியில் வருகின்ற மூன்று செய்யுட்களும், வெவ்வேறு ஆசிரியர்களா லியற்றப்பட்ட செய்யுட் குருபரம்பகாகளில் எமக்குங்கிடைத்த நான்க னுள், இவ்வரிசமயதீபம் முதலாவதாக, மற்றைய மூன்றினின்று மெடுக்கப் பட்டவை. நான்காவது குருபரம்பகையின்பாற்பட்ட மூன்றாவது செய யுள், அக்குருபரம்பகையில் முதலில் பல ஏடுகள் கிடைக்காமையால், இடை யில் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவத்தினின்றெடுக்கப்பட்டது. இவ் வரிசமய தீபத்தின் ஆசிரியர் சொல்லாமல் விட்ட வைபவங்களை, அக்குரு பரம்பகைகள் மூன்றினின்றும் எடுத்து அங்கங்கே வசனரூபமாகச் சேர்க் கவும், அவசியமான இடங்களில் செய்யுட்களையும் எடுத்துக்காட்டவும், உத் தேசித்திருக்கிறோமாகையால், அவற்றினின்றும் ஒவ்வொரு துதிகவி இங் கெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டது.]

புட்டமடவந்

திருமகள்கொழுநாதிசெண்பகமாறனாகி
அருமறைதமிழாயப்பாடிமாரமுதிடையாயென்னைக்
கருநெறிபுகாதாட்கொண்டகாரணன்காறுமுள்ள
குருபரம்பகையிற்றேன்றுங் குரவரைவணக்கஞ்செய்வாம்.

திருவாழிதிருச்சங்கந்திருத்தண்டந்திருச்சார்ங்கந்திருவாளென்னுஞ்
செருவாருமரக்கர்கடஞ்சிரமுருட்டிமைம்படையுந்தேவர்போற்றும்
மருமாலையக்கிரிவர்விச்சுவசேனருஞ்செம்பொன்வரையாமென்னப்
பொருமேனிக்கருடனுஞ்சுனைமகனுங்காப்பாகப்பொருந்தமாதேர.

கஞ்சமொத்தருள்பொங்குசெங்கண்களுங் கைரவத்திருவாயின்முறுவலும்
அஞ்சலென்னவமைத்தருள்செங்கையு மண்ணென்கிருவாமுமருமமும்
நெஞ்சிலுன்னுமவர்க்கருண ஸீரசங்களிர்ண்டெனுந்தாள்கருந்
தஞ்சமல்லதுபோகெனத்தள்ளினுந் தமிழனேற்குச்சரண்பிறிதில்லையே.

தான்முகம் முற்றிற்று.

க-வது பரமபதச்சருக்கம்.

[பரமபத வர்ணனை.]

க. உலகம்பற்பலசெறியுமண்டங்களினுயர்பாய்
மலரின்மேலயன்முதலினோக்கறியொணவடிவாய்
இலகுமாரமீர் துத்திசூழ்ந்திருநதிவிரசை
குலவுமாரிருநாடதனவளமியாரகுணிப்பார்.

(இ-ள்.) உலகங்கள் பற்பல பொருந்திய அண்டங்களனந்தங்களுக்கும்
மேற்பட்டதாய், பெருமானுடைய உந்திக்கமலத்தில் வசிக்கும் பிரமன்முத
லானவர்களுக்கும் அறிதற்கரிய சொருபத்தையுடையதாய், பிரகாசிக்கும்
அரிய அமிர்தமயமான பிரவாகமுடையதாய்ப் பெருமையையுடைய விரஜா
நதியானது பொருந்தியிருக்கும் திருமாலெழுந்தருளிய திருநாடாகிய
பரமபதத்தின் வளப்பத்தை யார் மதிக்கவல்லவர்கள்? (எ-று.) (க)

உ. நதியின்பாங்கரினவமணிகளினமாரயிரம்
மதியமென்றொருவானியவ்வாவியின்மருங்கே
நிதியின்சாகைகணிதைபணைக்கணவமுநிறைந்த
புதியநீர்மையோர்கூ விளவிருக்கழம்பொருந்தும்.

(இ-ள்.) அந்த விராஜாநதியின் அருகில் நவமணிகளும் தாமரைகளு
முடைய அயிரம்மதிய மென்றொரு தடாக முண்டு; அந்தடாகத்தின் சமீபத்
தில் பொன்மயமாகிய இலைகள் நிறைந்த கிளைகளையுடைய அசுவத்த
விருக்டமும், புதுத்தனமை நிறைந்த ஒப்பற்ற விலவவிருக்டமும் பொருந்தி
யிருக்கும். (எ-று.) (உ)

அயிரம்மதியம் - ஆரம்ஹ்ரதம் என்னும் வடசொல். அசுவத்த விரு
க்டம் - அரசமரம்.

ங. துகளில்போதியின்பெயரினைச்சோமசவனமாப்
பகர்வராங்கதன்பாங்கரின்பவளவாய்ப்பணைத்தோட்
புகரில்வாள்விழிப்புயல்புரைபுரிசூழற்புலவோர்
மகளிர்கோதிலேஞனாற்றுவர்மகிழவுடன்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற அவ்வசுவத்த விருக்டத்தின் பெயரைச் சோமசவன
மென்று வழங்குவார்கள். அங்கு அதனருகில் பவளத்தை நிகர்க்கும் வா
யையும், பருத்த தோள்களையும், குற்றமில்லாத வானையொத்த கண்களையும்,
மேகம் போன்ற சுருண்ட கூந்தலையுமுடைய குற்றநீங்கிய அப்சரசுக்கள் ஐஞ்
னாற்றுவர் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள். (எ-று.) (ங)

புலவோர்மகளீர் - தேவதாஸ்திரீகள், அப்சரசுக்கள்.

ச. தகுந்துழாய்முடிமுகில்பதங்கருதுமெய்த்தவர்சேர்
வகுந்துவத்தலமாதலானவின்றவம்மகளீர்
புகுந்துளார்க்கணிகல்தொடைமுதலியபுனைந்தே
மிகுந்தவன்பொடும்பணிந்துபன்முறைபராய்விடுப்பார்.

(இ-ள்.) தனது மேன்மைக்குத்தகுந்த திருத்துழாய்மாலையணிந்த திரு முடியினை யுடைய மேகம போன்ற பெருமானது திருவடிகளைச் சிந்திக்கும் மெய்ம்மையான தவமுடையோர் அர்ச்சிராதிமார்க்கமாகச் சேரும் வழி அவ்விடமாதலால், முன்சொன்ன அவவபசரசுக்கள் அங்குப் போகும்வர களுக்குத் திருவாபரணம் திருப்பரியட்டம் திருமலை முதலியவைகளைத் தரித்து மிகுந்த அன்போடு பணிந்து பலமுறையும் துதித்து வழிவிடுவார்கள். (எ-று.) வகுந்து - வழி. (சு)

[ஸ்ரீவைகுண்டநகரச் சிறப்பு.]

௩. ஆயதோர்திருநாட்டினுக்கணியதாயரவப்
பாயன்மாறிருமானுமகிழ்வறப்படைத்த
தூயமாநகர்மணியினுலெழுமதில்சூழ்ந்தே
மேயநாலெழுகோபுரமேடைகள்விளங்கும்.

(இ-ள்.) அத்தகையதான திருநாட்டுக்கு அலங்காரமாய் ஆதிசேஷ சயனத்தையுடைய திருமாலானவர் பெரியபிராட்டிலிருந்து திருவுள்ளம் மகிழும்படி படைத்த பரிசுத்தமாகிய ஸ்ரீவைகுண்டநகரானது, இரத்தினங் களாற்சமைந்த மதிலாற் சூழப்பெற்று, பொருந்திய நாற்புறமும் கோபுரங் களும் ஏழுநிலை மேடைகளுமுடையதாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். (எ-று.)

சு. முன்னர்சுப்பிரமுனிமனை விசுண்டைபான்முளரி
அன்னகட்புயலவதரித்தந்தஞான்றமைந்த
தன்னரும்பெயராகத்தன்கலையினுற்சமைத்த
பொன்னகர்க்கினையாவரெத்தலத்தினைப்புனைவார்.

(இ-ள்.) முன்பு, சுப்பிரமுனிவரது மனைவியாகிய விசுண்டை யென்பவ னிடத்தில் செந்தாமரைக்குச் சமானமாகிய திருக்கண்களையுடைய மேகம் போன்ற பாரந்தாமன், திருவவதாரஞ் செய்த அக்காலத்தில் அமைந்த தனது வைகுண்டன் என்னும் அரிய பெயரோபெயராகத் தனது திவ்ய சக்தி யினுற்படைத்த பொன்மயமான (அந்த ஸ்ரீவைகுண்ட) நகரத்துக்கு ஒப் பாக எவ்விடத்தினை யாவர் விரித்துணைப்பார்கள். (எ-று.) (சு)

[ரித்யமுகத்தர்கள்.]

எ. தினகரன்பொருவாயிரம்பணமணிச்சேடன்
வினதைகான்முளேசேனையகன்சயன்விசயன்
கனகவாண்முடிச்சுனந்தனந்தன்சங்ககன்னன்
அனகன்புட்கரன்புட்கராக்கன்குமுதாக்கன்

(இ-ள்.) சூரியனுக்குச் சமானமான மாணிக்கங்களைத் தனது படங்களி லுடைய ஆதிசேஷர், வினதைபுத்திரராகிய பெரியதிருவடி, சேனேமுதலி யார், ஜயர், விஜயர், பொன்மயமாய் ஒளிபொருந்திய முடியையுடைய சுநந் தர், நந்தர், சங்ககர்ணன், அனகராகிய புஷ்கரர், புஷ்கராஷ்டர், குமுதா ஷ்டர், (எ-று.) வினதைகான்முளே-வைனதேயன், கருடன், பெரியதிருவடி.

அ. கருநிறக்களிறுனனன்பிருச்சினிகருப்பன்
பொருவகற்றுகாளன்புண்டரீகனும்புனிதன்

பெருமிதக்குமுதன்புகழ்வாமனம்பெரியோன்
தெருளுடைச்செயச்சேனன்மெய்ச்சுப்பிரதிட்டன்

(இ-ள்.) கரிய நிறமுடைய கஜானனர், பிருச்சினி கர்ப்பர், ஒப்பில்லாத காளர், புண்டீர்கொன்னும் புனிதர், பெருமையுடைய குமுதர், கீர்த்தியையுடைய வாமனொன்னும் பெரியோர், தெளிவுடைய ஜயச்சேனர், மெய்ம்மையுடைய சுப்பிரதிஷ்டர், (எ-று.) (அ)

கூ. பொறுமைவாய்மைசேர்சுமுகனோடமானவபுருடன்
சறுவகெந்தியேமுதலினர்கருதருந்தகையோர்
மறுவகன்றுயர்பரமபாகவதரேமணியார்ந்
துறுவளந்திகழ்மனையினந்நகர்வயினுறைவோர்.

(இ-ள்.) பொறுமையும் வலிமையுமுடைய சுமுகர், அமானவபுருஷர், சருவகந்தி முதலோராய எண்ணற்கரிய பெருமையையுடையோரான நித்யர்களும் குறறமற்ற ஆயர்ந்த பரமபாகவதர்களான முக்தர்களும் ஆந்நகரத்திலுள்ள இரத்தினங்களாலமைந்து வளப்பமுடைய திருமானிகைகளில் நித்தியவாசஞ் செய்வோர்களாவர். (எ-று.) (கூ)

க0. சோதியாயிரங்கோடிபானுவினமிகத்துலங்கி
நீதியார்ந்தமுற்குணமுறைநிலயமதாகிப்
பேதியாதுமுக்காலமுமிகந்துயாபெருமைக்
காதியாயளந்தறியொணவைகுண்டமதனில்

(இ-ள்.) பிரகாசத்தையுடைய ஆயிரங்கோடி சூரியனைக் காட்டிலும் மிகவிளங்கி, நீதியுடைய முதற்குணமாகிய சுத்தசத்தவம் நிலைபெற்ற இருபபிடமாய், பேதிக்கப்படாமல் மூன்றுவித காலசாம்பிராச்சியமுங்ஈடநது ட்பர்ந்த பெருமைக்கு முதன்மையானதாய் அளந்தறிவதற்கரிதான ஸ்ரீவைகுண்டமகரத்தில், (எ-று.) (க0)

[திருமாமணிமண்டபத்தில் இறைவன் எழுந்தருளியிருத்தல்.]

கக. மாணிக்கசசெழுந்தூணமாயிரநிரைவகுத்த
ஆணிப்பொன்மணிமண்டபத்தரதனத்தமைதாள்
ஏணிற்றாங்கிருநான்குடைத்தவிசின்மேலிலககங்
காணிற்றொன்னிதழாயிரமலர்ந்ததோர்கமலம்.

(இ-ள்.) மாணிக்கத்தாலமைந்து அழகுடைய ஆயிரந்தூண்களை வரிசையாகவைத்த ஆணிப்பொன்னினாலும் மணிகளாலும் சமைந்த மண்டபத்தில், மணிகளாலமைந்த நிலையாகத்தாங்கும் எட்டுக்கால்களையுடைய ஆசனத்தின்மேல், இலக்கத்தைக் காணுமிடத்துப் பொன்மயமாகிய ஆயிரம் இதழ்கள் மலர்ந்திருப்பது ஒரு கமலமாகும். (எ-று.) (கக)

கஉ. இதழ்கண்மீதனுக்கிரகையேமுதலிலங்கிழையார்
கதழ்பெருந்தகைக்குமுதனாதியர்குடைகவரி
முதலமங்கலங்கொடுநிறைந்திடமலர்முளரி
அதன்மணிப்பொகுட்டனந்தன்மீதவனியுண்டளந்தோன்

(இ-ள்.) அக்கமலத்தின் இதழ்களின்மீது அணுக்கிரகை முதலியோராய் விளங்கும் ஆபரணங்களை யுடைய மடந்தையரும் மிக்க பெருந்தகையையுடைய குமுதனாதியரும் திருக்குடை திருவெண்சாமரை முதலிய மங்கல வரிசைச் சின்னங்களைத் தாங்கி நிறைந்திருக்க, அக்கமலமலரின் அழகிய பொகுட்டிலமர்ந்த திருவநந்தாழ்வான்மீது பூமியை யுண்டளந்த பெருமான், (எ-து.) (கஉ)

கங. கமலநான் முகக்கடவுளுங்கதையிடற்றவனும்
அமரர்கோன் முதலனைவருஞ்சனகனாதியரும்
தமரவாருதிநதிமலை முதற்சராசரமும்
விமலகேசவவெனப்புகழ்ந்திருபதம்விரும்ப

(இ-ள்.) சமலத்தில் ஊற்றிருக்கும் நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமதேவனும் சரியமிடற்றையுடைய சங்கரனும் இந்திரன் முதலிய தேவரெல்லோரும் சனகனாதி முனிவாசனும் ஒலியையுடைய கடல் நதி மலை முதலிய சராசரங்களும் மலரகிதனே! கேசவனே! எனவாழ்த்தி அவ்வெம்பெருமானது இரண்டு திருவடிகளை விரும்பவும், (எ-து.) (கங)

கச. அரக்கராற்றலுண்டமரர்தமாவிதந்தகிலும்
புரக்குமாறுவிசசாதரர்கின்னரர்புகழ்க்
கரக்கவெவ்வினைதருமமோங்குறவடிக்கணைகள்
துரக்கும்வின்முதற்படையணங்குருவுடன்சூழ

(இ-ள்.) அரக்கர்களது வலியையுண்டு, தேவர்களது உயிரைத்தந்து உலகத்தை ரகிக்கும் பொருட்டு, வித்யாதரரும் கின்னரரும் புசுழவும்; வெவ்விய தீவினை ஒளிக்கவும்; தருமம் ஒங்கவும்; கூர்மையான பாணங்களை விடுக்கும் சாரங்கம் முதலிய ஆயுதங்கள் தேவதாவுருவங்களுடன் சூழ்ந்திருக்கவும், (எ-து.) (கச)

கரு. பொன்னும்பூமியுநீளையும்விசயமும்புகழும்
என்னுமங்கையரிருமருங்கனுகுறவெழிலே
துன்னும்பன்மணிமகுடகுண்டலந்திசைதுலங்க
மன்னும்பேரொளிப்பீதகவுடையிடையவங்க

(இ-ள்.) பெரியபிராட்டியாரும் பூயிப்பிராட்டியாரும் நீளாதேவியும் விஜயமும் புகழும் என்றுசொல்லும் மங்கையர்களும் இரண்டு பக்கங்களிலுமிருக்கவும்; அழகையுடைய பலவித மணிகளமைந்த திருவபிஷேகமும் மகர குண்டலங்களும் நாற்றிசையிலும் பிரகாசிக்கவும்; நிலைபெற்ற பேரொளியையுடைய திருப்பீதாம்பரம் திருவனாயில் விளங்கவும், (எ-து.) (கரு)

கக. கருந்துழாய்மணிசெய்யதாமரைவடங்கவினைப்
பெருந்துறும்வனமாலிகைகவுத்துவம்புரிதூல்
பெருந்தகைத்திருவற்சமுத்தணிவடம்பெரிதூர்
திருந்துமார்பகத்தழகினுக்கழகுறச்செறிய

(இ-ள்.) பெருமையையுடைய திருந்துழாய்மலையும் செம்மையான நளிநாகுமலையும் அழகையுடைய வனமலையும் கௌஸ்தபமும் புரிதூலும் பெருந்தகையினையுடைய ஸ்ரீவற்சமும் அழகிய முத்துவடமும் மிகவுந் திருந்திய திருமார்பின் அழகுக்கு அழகுண்டாகும்படி பொருந்தவும், (எ-து.) (கக)

க௭. முடிவிறத்துவஞ்சதுமறைத்தருமமேமுதல
வடிவெடுத்திருமலர்ப்பதம்வணங்கியேவழுத்த
அடிமைபுக்கிருபுயத்தினுங்கிரிசங்கமைந்த
படிமைமெய்த்தவப்பரமபாகவதர்கல்பரவ

(இ-ள்.) முடிவில்லாத தத்துவங்களும் நான்கு வேதங்களும் தருமம் முதலியவைகளும் உருவம் பெற்று இறைவனது இரண்டு மலர்ப்பதங்களை வணங்கி வாழ்த்தவும்; பெருமானுக்குச் சேஷபூதராய் இரண்டு புயங்களினும் திருவாழி திருச்சங்குகளைத்தரித்த திருமேனியையுடையராய் மெய்மையான தவத்தையுடைய பரமபாகவதர்களான முக்தாகள் வணங்கவும், (எ-று.) (க௭)

கஅ. புவனமென்றுளவெவையவற்றுள்ளுமாய்ப்புறம்பாய்
உவகையின்பமர்ந்தறிதுயில்புரிசுவனெருகால்
அவணருந்துபி லுணர்ந்தரியாதனத்தடியார்
எவரும்பூங்குறத்திருவுடனினிதுவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) புவனமென்று சொல்லப்பட்டுள்ளன எவையோ அவற்றில் உள்ளும் புறமுமாயிருந்து ஆந்தகுணத்தாலே அகமகிழ்ச்சியுடையானாகி அறிதுயில் செய்வோனான எம்பெருமான், ஒருகாலத்தில் அங்கு தனது அறிதுயில் நீங்கி முன்சொன்ன சிம்மாசனத்தில் அடியார்களெல்லோரும் புறடகுழப் பெரியபிராட்டியாரோடு நன்கு எழுந்தருளியிருந்தான். (எ-று.) (கஅ)

[பெரியபிராட்டியார் எம்பெருமானைப் பிரசினஞ்செய்தல்.]

கக. இருந்ததாமரைக்கண்ணையிந்திரைவணங்கித்
தருந்தவாதமுத்தொழிறகுணியளித்தருடகைமை
பொருந்திநான்முகனைம்முகனிருவரைப்புவனத
தருஞ்சராசரம்படைக்கவுமழிக்கவுமளித்தாய்.

(இ-ள்.) அங்ஙனமிருந்த செந்தாமரையைப் போன்ற திருக்கண்ணையுடைய பெருமானைப் பெரியபிராட்டியார் வணங்கி, தேவரீர் நியமிக்கும் நிலைமையான முத்தொழிலில் ரக்ஷித்தருளும் செய்கையைத் தேவரீர் பொருந்தி, நான்குமுகங்களையுடைய பிரமண ஐந்துமுகங்களையுடைய உருத்திரன் எனனும இருவரையும் உலகிலுள்ள அரிய சராசரங்களைச் சிருஷ்டிக்கவும் சமமிக்கவும் உண்டாக்கினீர். (எ-று.) (கக)

உ0. வினையினைத்தவாவிருப்புடன்வெறுப்பினைவிழையார்
உனைவிருப்புடன்வெறுப்புவந்தடைதலென்னுலவாக்
கனைகடற்றடம்புவிபிணிற்கணிப்பில்பல்வடிவாய்
அனைவயிற்றிணிற்கருவடைந்தவதரிப்பாளென்.

(இ-ள்.) நல்வினை தீவினைகளைவிட்டு நீங்காத விருப்பையும் வெறுப்பையும் விரும்பாத தேவரீரை விருப்பம் வெறுப்பும் வந்து அடைவது என்ன? நீங்காத ஒலியையுடைய கடல் சூழ்ந்த விசாலமாகிய உலகத்தில் தேவரீர் கணக்கில்லாத பலவுருவையுடையவராய்த் தாய்வயிற்றில் கர்ப்பத்தையடைந்து திருவவதரிப்பது ஏன்? (எ-று.) (உ0)

உக. துதித்துளோர்சிலரெனவருள்சுரப்பதென்றுதியா
மதித்துளோர்சிலரெனப்பொருதழிக்குமாறெவன்கொல்
விதித்தமுத்தொழின்மறுத்துநீவிரும்புவதென்னை
நதித்தடம்பதத்தாயெனமாயவனவில்வான்.

(இ-ள்.) துதித்தவர்களென்று சிலருக்கு அருள் கொடுப்பது என்ன காரணம்? துதியாமல் தமைத்தாமே மதித்தவர்களென்று யுத்தஞ்செய்து சிலரையழிப்பது என்னோ? நியமித்ததாகிய சிருஷ்டிதிதி சங்காரமென்னும் முத்தொழிலை மறுத்து, தேவரீர் விரும்புவது யாது? கங்காநதியைப் பெற்ற விசாலமாகிய திருவடிகையுடையவரே! என்று விண்ணப்பஞ் செய்த அளவிலே ஆச்சரிய குணசேஷ்டிதங்கையுடைய பெருமான் அருளிச்செய்வானாயினன். (எ-று.) (உக)

[எம்பெருமான் விடைபகர்தல்.]

வேறு.

உஉ. விருப்புடன்வெறுப்பிலமேனும்வெண்ணகைப்
பொருப்பிணையெனவளர்புளகக்கொங்கையாய்
தருப்பையங்குலிகரச்சரோருகத்தனும்
பருப்பதத்தனும்ருள்வரத்தின்பான்மையால் .

(இ-ள்.) வெண்மையான தந்தபந்தியையும் மலைகளிரண்டு போலே வளரும் புளகம்போர்த்த தனங்கையுமுடையாய்! நாம், விருப்பும் வெறுப்பும் இல்லாமாயினும் தர்ப்பைப் பவித்திரமணிந்த விரலையுடைய கரத்தோனான பிரமனும், கையையுடைய சிவபிரானும் கொடுக்கும் வரத்தின் தன்மையாலே (எ-று.) (உஉ)

உங. மேம்படுகயவரையடவுமேலவர்
தாம்பயின்மகத்துடன்றருமங்காக்கவும்
நாம்பவவினையிலாதருளினண்ணியே
தேம்பவனியின்பொறைதீர்த்துமென்றனன்.

(இ-ள்.) அகங்கரித்த துஷ்டர்களைச் சம்மரிக்கவும், மேலோரையும் அவர்கள் செய்யும் யாகத்தையும் தருமங்களையும் காக்கவும், நாம், பிறவிக்கு வேண்டும் வினையில்லாமல், (ஆன்மாக்கள்மீது வைத்த) அருளாலே அவதரித்து, மெலிவடைந்த பூமியின் பாரத்தைத் தீர்ப்போம் என்றருளிச் செய்தனன். (எ-று.) (உங)

[மீண்டும் பெரியபிராட்டியார் பிரசினஞ்செய்தல்.]

உச. என்றலும்வியந்தனளிறைஞ்சியீசநீ
நின்றளித்தருளும்வ்யுயிர்கண்டவும்
நன்றறிந்துஒற்றியுமெளியநாகமும்
ஒன்றலின்றெங்கனம்பெறுவதுன்பதம்.

(இ-ள்.) என்று பெருமான் அருளிச்செய்ய, வியப்படைந்தவராய்ப் பெருமானை வணங்கி, சருவநியாமகரே! தேவரீர் நிலைபெற்று ரக்ஷித்தருளும் அவ்யுயிர்கள், நெடுங்காலம் நன்மையையறிந்து சாதநாதுஷ்டாரங்களைச்

செய்தும், எளிதாகிய சொர்க்கத்தையும் பொருந்துவதில்லை; (ஆகவே உயிர்கள்) தேவரீரது பரமபதத்தைப் பெறுவது எப்படி? (எ-று.) (உ.ச)

உரு. உன்னுடைவரமுலகுயிரியாவையும்
மன்னுடையிருவினைமாற்றிமாற்றொணு
நின்னுடைப்பதமெளிதாகநோதர்ப்
பொன்னுடையாய்புகலெனலும்புங்கவன்

(இ-ள்) தேவரீரது அதுக்கிரகத்தாலே, உலகிலுள்ள உயிர்களெல்லாம் தம்மையுற்ற புண்ணிய பாவங்களாகிய இருவினைகளை மாற்றி, மாறுதலில் லாத தேவரீரது பரமபதத்தை எளிதில் அடையும்படி, பீதகவாடையை யணிந்தவரே! அருளிச்செய்வீராக என்று பெரிய பிராட்டியார் கூறியருள, பெருமான் (அருளிச்செய்வானாயினன்.) (எ-று) (உரு)

[தமிழுக்குச் சாபம் வாய்த்ததும் அது நீங்கும்பொருட்டு அகஸ்தியர் தவஞ்செய்தபோது எம்பெருமான் தோன்றி வரமளித்து ஆழ்வாராசாரியர்களைப் பூமியில் அவதரிப்பிக்கத் திருவுளம்பற்றியதும்.]

உசு. நக்கனம்பிகைமணநயத்தல்காண்குவான்
திக்கனைத்தினுமுளதேவர்மாதவர்
புக்கநாட்புடவிதென்புறமிக்கோங்கலால்
அக்கணிமணிமிடற்றசலத்தண்ணலும்

(இ-ள்) நக்கனாகிய சிவபிரான் உமாதேவியைப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொள்வதைப் பரக்கும்பொருட்டு எல்லாத்திருகளினுமுள்ள தேவரும் மாதவரும் வந்து சேர்ந்தபோது, பூமியின் தென்புறம் அதிகமாக மே லெழுந்தமையால் என்முமலை யணிந்த நீலமணிபோன்ற கரியகண்டத் தையுடையராய்க் கைலைக்குத் தலைவரான சிவபிரான், (எ-று.) (உசு)

உஎ. கவினிறைவிச்சுவகருமன்றன்னையப்
புவியினைச்சமமுறப்புரிதிபோயென
நவிறலுமவனுமானவியந்தாங்கிவாள்
அவிர்மதிமிலைந்தருளரனைப்போற்றியே

(இ-ள்.) அழகுடைய விசுவகர்மாவைப்பார்த்து நீர் சென்று (தென் புறமுயர்ந்த) அந்தப் பூமியைச் சமமாகச் செய்வீராக என்று சொல்லுத லும், அவ்விசுவகர்மாவும், மான் மழுக்களைத் தாங்கி, ஒளிவிடும் சந்திர னை யணிந்தருளிய சிவபிரானைப் போற்றி, (எ-று.) (உஎ)

உஅ. தேவர்மாதவர்கடந்திரளில்யான்முதல்
யாவலோடப்பினுமியைவதன்றிருட்
டோவலாவுததியுண்டியர்ந்தமாதவன்
போவனேலடங்குமப்புடவியென்றான்.

(இ-ள்.) தேவர் மாதவர்களுடைய கூட்டங்களில் நான்முதல் யாவர் தாம் அங்குப்போயினும் அது சமமாகக் கூடுவதன்று. இருட்சி ஒழியாத சமுத்திரத்தையுண்டு (அதினாலே) உயர்ந்தவராகிய பெருந்தவத்தையுடை

ய அகஸ்தியமாமுனிவர் அங்குப் போவராயின் (மேலெழுந்த) அப்பூமி (முன்போல்) அடங்கும் என்று சொல்லினன். (எ-று.) (உ அ)

உக. குறுமுனிவரணையக்குன்றவில்லியும்
உறுதவசேறியென்றுரைப்பவோதருங்
கறுவுடன்விச்சுவகருமன்றன்னையம்
மறுவகன்றுயர்முனிவரனுநோக்கியே

(இ-ள்.) மலையை வில்லாகப்பிடித்த சிவபெருமானும் குறுமுனிவராகிய அகஸ்தியரைப்பார்த்து, மிக்க தவத்தையுடையீர்! (நீவிர், மேலெழுந்த அப்பூமியினிடத்துக்குச்) செல்லுவீராக என்றுகூற, குற்றமற்றயுயர்ந்த முனிசிரோஷ்டராகிய அகஸ்தியரும், சொல்வதற்கரிய கோபத்துடன் விசுவகர்மாவைப்பார்த்து, (எ-று.) (உக)

ங0. வரிவிழியுமைதிருவதுவைகாணெனைப்
பிரிதலசெய்நிள்குலமுழுதும்பேதமாய்ப்
புரிதொழின்மிகுந்தடைபொருள்சற்றயுவை
இரிகவென்றொழிவிடாச்சாபமீந்தனன்.

(இ-ள்) வரிகள்பரந்த விழியினையுடைய உமாதேவியின் திருக்கலியாணத்தைத் தரிசிக்கும் என்னைப்பிரித்த உன்னுடைய குலமுழுவதும் பேதமாயச் செய்யுந்தொழில் அதிகப்பட்டு அதனாற் பெறும்பொருள்கள் அற்பமாய அப்பொருள்களும் ஒழியக்கடவன என்று ஒழியாத சாபத்தைக் கொடுத்தனர். (எ-று.) (ங0)

ஙக. கதமுடன்விச்சுவகருமன்றனுநான்
இதநவின்றிடநவையெனவின்றென்னுநின்
பதநிறைதமிழ்மறைக்கயலின்பான்மையாப்
புதர்விடுத்திடவெனாச்சபித்துப்பொங்கினன்.

(இ-ள்) விசுவகர்மாவும் கோபமுடையனாய், நான் இன்று எல்லோருக்கும் இதமானதைச் சொல்லினேனாகவும் அதைக்குற்றமாக எண்ணிய உன்னாலே பிரவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட அழகு நிறைந்த தமிழானது வேதத்துக்குப் புறம்பானதாயப் புதர்விடுக்கக்கடவது (விர்த்தியில்லாமற் போகக்கடவது) என்று சாபமிட்டு ஆரவாரித்தான். (எ-று.) (ஙக)

ஙஉ. பருவரலொடுமுனிபரசுபாணிபான்
மருவியெங்கடவுணீவகுத்தசெந்தமிழ்
சுருதியின்புறமதாச்சாபந்துயாவர்
கருதவேவிச்சுவகருமனீந்தனன்.

(இ-ள்) (அவ்வளவிலே) அகஸ்தியமுனிவர் வருத்தத்தோடு பரசாயுத்ததைத் தாங்கிய கரத்தையுடைய சிவபிரான் முன்னரடைந்து எழுதுகடவுளே! நீர் அடியேனுக்குச் சொல்லியருளிய செவ்வியதமிழானது வேதத்துக்குப் புறம்பானதாகப் பரிசுத்தர்கள் எண்ணும்படி விசுவகர்மா சாபங்கொடுத்தனன். (எ-று.) (ஙஉ)

ஙங. எனவிசைத்தகற்றுக்கென்றிரங்கச்செஞ்சடைக்
கனமுழப்படையுடைக்கடவுளுன்றமிழ்

அனகவேதத்தினுமதிகமாகயாம்
மனமிவர்குவமெனுவரமன்றீந்தனன்.

(இ-ள்.) என்றுரைத்து, அச்சாபத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று இரங்கி
க்கூற, சிவந்தசடையும் பாரமான மழுவாயுதமுமுடைய சிவபிரான் (அக
ஸ்தியரைப் பார்த்து) நாம் உமது தமிழைப் பரிசுத்தமான வேதத்தினும்
அதிகமானதாக மனவிருப்பங் கொள்வோம் என்று அன்று வரங்கொடுத்த
னர். (எ-று.) (௩௩)

௩௪. சாகரதுகர்ந்துமிழ்முனியுந்தையலோர்
பாகனைவிடைகொளாமுனை வர்பண்ணவர்
மீகரமெடுத்தனர்வியப்பவிந்தமா
நாகநின்றுயர்ந்ததென்றிசையைநண்ணினான்.

(இ-ள்.) சமுத்திரத்தை யுண்டுமிழ்ந்த அகஸ்தியமுனிவர், உமாதேவி
யை ஓர் பாகத்திலுடைய சிவபிரானிடத்து விடைபெற்று, முனிவர்களும்
தேவர்களும் கரந்தனை மேலெடுத்து அதிசயிக்க மகாவிந்தமலை நின்றுயர்
வடைந்த தென்திசையையடைந்தனர். (எ-று.) (௩௪)

௩௫. பொதியமால்வரையகம்பொருந்தியத்தமிழ்
விதிவழாதவனியில்விரிக்குங்காலையில்
மதிவழாநமதுபாகவதர்மற்றிது
கதிதராதெனமறுத்ததனைக்கண்ணுரு

(இ-ள்.) (அகஸ்தியர்) பொதியமால்வரையினிடத்துப் பொருந்தி, அந்
தத் தமிழை விதிமுறை தவறாது பூமியில் பிரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு
வரும்போது தத்தலஞானம் வழுவாத நமது பாகவதர்கள் இத்தமிழ்
மோஷத்தைத் தராதென்று மறுத்ததைப் பார்த்து, (எ-று.) (௩௫)

௩௬. தூற்றிரண்டாறுடைப்பருவநோற்றெமைப்
போற்றினனிறைஞ்சுவப்புனிதன்முன்னர்யார்
தோற்றிரின்செந்தமிழ்சுருதியாக்குதாங்
கூற்றினும்புனிதமாக்கோதில்பாருளோர்.

(இ-ள்.) ஆயிரத்திருநூறு வருஷகாலம் தவஞ்செய்து எம்மைப் போற்
றித்துதிக்க, அந்தப்பரிசுத்தராகிய அகஸ்தியருக்கு முன்னே நாம் பிரத்திய
க்ஷமாய், வேதத்தை உமது செந்தமிழிற் செய்வோம். (அதனை நாம் சிரு
ஷ்டியாதியில் பிரமனுக்குச்) சொன்ன வேதத்தினும் பரிசுத்தமாகப் பூமி
யிலுள்ளவர்களும், (எ-று.) (௩௬)

௩௭. முனைவரநமதுபாகவதர்மூதுணர்
எனைவரும்விரும்புகவெமக்குமின்பமாய்
புனைகுவந்தளரனீயென்றுபூந்தொடை
வனைகருங்குழுவியைவரமன்றீந்தனம்.

(இ-ள்.) மநநிலர்களாகிய நமது பாகவதர்களும் மூதறிவினையுடைய
மற்றவர்களும் விரும்பக்கடவர்கள்; (அத்தமிழை) எமக்கும் இன்பமானதாக
அணிவோம்; நீவிர் தளரவேண்டாவென்று பூமாலையால் அலங்கரிக்கும்
கரியகூந்தலையுடையாய்! அன்று வரத்தைக்கொய்த்தோம். (எ-று.) (௩௭)

௩௮. ஆதலால்படையனந்தன்சேனையோன்
பூதலங்கதிர்மணிவற்சம்பூந்தொடை
ஏதமிலுவண்ணைப்புவிபுளெய்துவித்
தோதருஞ்சருதிநூறமிழிதோதவும்

(இ-ள்.) ஆதலால், பஞ்சாயுதங்கள் ஆதிசேஷர் சேனத்தலைவர் பூமி தேவி ஓளியையுடைய கௌஸ்தபம் ஸ்ரீவற்சம் வனமாலை குற்றமற்ற பெரிய திருவடி என்ற இவர்களை ஆழ்வாராசாரியர்களாகப் புவியிலவதரிப்பித் துச் சொல்வதற்கரிய வேதநூலைத் தமிழில் சொல்லவும், (எ-று) (௩௮)

தமிழில் சொல்லிய வேதநூலாவது: தமிழ்வேதமும் அதன் அந் கோபாங்கங்களும் அவைகளின் அர்த்தவிசேஷங்களுமாம்.

௩௯. அரங்கமேமுதற்பதியவர்கட்காசிலா
வரங்கொடுத்தவர்களால்வருத்திலாஞ்சனை
தரங்கியாதுலகநஞ்சமயத்துட்படுத்தி
திரங்குருதுயர்கதிபெறவுமெண்ணினோம்.

(இ-ள்.) திருவரங்கம் முதலிய திருப்பதிகளில் அவர்களுக்குக் குற்றமில்லாத வரத்தைக்கொடுத்து, அவர்களால் திருவிலச்சனை செய்து உலகத்திலுள்ளோர் கலங்காமல் நமது சமயத்துக்குட்படச்செய்து (வினைகளால்) இரங்காமல் உயர்ந்த மோகூத்தைப் பெறவும் எண்ணங் கொண்டோம். (எ-று.) (௩௯)

இலாஞ்சனை யென்றது: ஒரு மொழியாலும், முதற் குறிப்பாலும், தப் தசங்கசக்ராங்கநம், ஊர்த்துவபுண்டரம், தாஸ்யநாமம், திருமந்திரம், திருவாராதனை என்னும் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களெனக் கொள்க.

௪௦. எப்பிறப்பினுமவொய்தியெம்பதஞ்
செப்பியதமிழினைச்செப்பவுன்னினுந்
தப்பிலாதோதினுமவொச்சாற்றினும்
முப்பிறப்பிகந்துயர்முத்திசேர்குவார்.

(இ-ள்.) எந்தப் பிறவியிலும் பஞ்சாயுதம் முதலியோர் அவதரித்து எமது பதத்தின் விஷயமாகச் சொல்லிய தமிழை (யாரேனும்) சொல்ல நினைத்தாலும், தப்பில்லாமற் சொன்னாலும், அவ்வாழ்வா ராசாரியர்களைத் துதித்தாலும் மக்கள் தேவர் நரகர் என்னும் மூவிதப்பிறப்பினி் உயர்ந்த முத்தியை யடைவார்கள். (எ-று.) (௪௦)

௪௧. என்னநான்முகனுலகுயிரியாவையும்
முன்னமீன்றளித்தருண்முதன்மைமுதலர்
அன்னமுமருமறையதனையுட்கொளா
உன்னருமுவகையோடுறையுங்காலையில

(இ-ள்.) என்று (பெருமான்) அருளிச்செய்ய, நான்கு முகங்கனையுடைய பிரமனையும் உலகத்தையும் உயிர்களையும் மற்றுமுள்ள பிறவற்றையும் முற்காலத்தில் பெற்று ரக்ஷித்தருளும் முதன்மைபெற்ற நித்தியமான தாமரை ப்பூவிலெழுந்தருளிய அன்னம்போன்ற பெரியபிராட்டியார் (இந்த) அரிய

இரகசியத்தைத் தம்முட்கொண்டு நினைத்தற்கரிய சந்தோஷத்துட னிரு
க்குங்காலத்தில், (எ-று.) (சக)

[சூத்திரவதியார் பெரியபிராட்டியாரைப் பிரசினஞ்செய்ததும்
அதற்குப் பெரியபிராட்டியார் விடைபகர்ந்ததும்.]

சஉ. ஆரியருட்சேனையோன்றேவியஞ்சன
வரிவிழிச்சூத்திரவதிவந்தாடசுப்
பரிபுரத்துணையடிப்பசும்பொற்பங்கயத்
தெரிவையைத்திருவடிபணிந்துசெப்புவாள்.

(இ-ள்.) அடியார்களது பாவங்களைப் போக்கும் எம்பெருமானது அரு
ணிறைந்த சேனையர்கோனது திருத்தேவியாராகிய மையிடப்பட்டு வரிகள்
பரந்த திருவிழியினையுடைய சூத்திரவதியார் வந்து பொன்னுலமைந்த
பாதகிண்கிணியை யணிந்த இரண்டு திருவடிகளையுடைய பசுமையான
பொற்றாமரைமலரி லெழுந்தருளியிருக்கும் பெரிய பிராட்டியாரைத் திரு
வடிபணிந்து விண்ணப்பஞ் செய்வாராயினர். (எ-று.) (சஉ)

சங. சிறப்பின்பொருளக்கொழுந்திகிரியுட்படா
இறப்பதும்பிறப்பதுமெய்திப்பேதைமை
உறப்பொருள்காமமேயுட்கொடுன்பதம்
பெறப்படுந்தவத்துடனறமும்பேணலார்.

(இ-ள்.) சிறப்பையுடைய ஞானமயமாகிய வளம்பொருந்திய ஆக்கினை
ச் சக்கரத்துக்கு (அதாவது விதிவிலக்குகளோடுகூடி உமது ஆக்கினையாகிய
சாஸ்திரத்துக்கு) உட்படாமல் இறப்பதும் பிறப்பதுமடைந்து அறிவின்
மையால் பொருளையும் காமத்தையும் மிகவும் மனோரதம்பண்ணி, உமது
திருவடி சித்திக்கும் தவத்தையும் தருமத்தையும் விரும்பமாட்டார்கள். (எ-று)

சச. ஆதிநாயகியுனதரியநான்மறை
நீதியாய்ந்தனபொருணிலைமைகாண்கிலார்
சோதிமாவிராகவன்முதலதொல்வடி
வோதினுமுண்மையென்றகத்தினுட்கொளார்.

(இ-ள்.) ஆதிநாயகியாகிய தேவரீரது பெறுதற்கரிய நான்கு வேதங்
களிற் சொல்லும் நீதிகளில் ஆராய்ந்தறிந்தனவாகிய பரம்பொருளின் நி
லைமையைக் காணமாட்டார்கள். சோதிச்சொருபுகிய பெருமையிற் சி
றந்த எம்பெருமானது இராகவன் முதலிய பழமையான அவதாரவைப
வங்களைச் சொல்லினும் அதனை உண்மையென்று தங்கள் மனத்திற் கொள்ள
மாட்டார்கள். (எ-று) (சச)

சரு. தெய்வமுஞ்சுருதியுந்தேவர்மாதவர்
மெய்வழிபுகன்முதுநூலுமெய்கொளார்
மைவருங்கடலுடைமண்ணின்மானிடர்
உய்வருந்திவினைபுரிவதோய்வினார்.

(இ-ள்.) தெய்வத்தையும் வேதத்தையும் தேவர்களும் பெரிய தவத்
தையுடையவர்களும் உண்மைவழிப்படி சொன்ன பழைய நூல்களையும் மெ

யயாகக் கொள்ளமாட்டார்கள்; கருமையான கடல் சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் பிழைத்தற்கரிய தீவினையைச் செய்வது ஓயதலிலராவர். (எ-று.)

சக. இத்திறத்துழல்பவரொளிதினெய்தலா
முத்திபெற்றிடுகிறமொழிதியென்றலும்
சித்திரச்சரோருகத்திருவுஞ்செம்மலர்
கொத்திலங்கணிமுடிதுளக்கிக்குறுவாள்

(இ-ள்.) இவ்விதமாக உழலுமவர்கள் எளிதிலடைவதற்கரிய மோகக் கதையடையும் விதத்தை அருளிச்செய்வீராக என்று விண்ணப்பிக்க, அழகையுடைய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பெரியபிராட்டியார் செம்மையான மலர்க்கொத்துக்களணிந்துவிளங்குந் திருமுடியையசைத்து அருளிச்செய்வாராயினர், (எ-று.) (சக)

சஎ. விருத்தபாதம்பெயர்விதித்துமுன்னைநாட்
டிருத்துநூலதனிற்பாகவதர்சீரொலாம்
கருத்தனிப்பரிசுரைத்ததெனக்காரிகைக்
குருத்தனிமுதறனக்குரைத்ததோதினாள்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில், விருத்தப்பாக்களில் தங்கள் பெயரைநாட்டிச் செய்தநூலைப்போல, பகவத்சம்பந்தமுடைய ஆழ்வாராசாரியர்கள் வைபவங்களை யெல்லாம் கர்த்தனாகிய பெருமான் இவ்விதமாக உரைத்தருளினனென்று, திவ்வியமங்கள விக்கிமகத்தையுடைய ஒப்பற்ற முதல்வன தமக்குச் சொல்லியருளியதைப் பெரியபிராட்டியார் சூத்திரவதியாருக்கு அருளிச்செய்தனர். (எ-று.) (சஎ)

விருத்தப்பாக்களில் தம்பெயர் விதித்து முன்னைநாளில் திருத்திய நூலாவது: ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் விருத்தப்பாக்களா லருளிச்செய்த ஸ்ரீமத் ராமாயணம். அதைப்போல என்றது: பகவதவதாரகுணசேஷ்டிதங்கள் உத்தேசமாவது போல, ஆழ்வாராசாரியர்கள் வைபவங்களும் உத்தேசமாக என்றபடி.

சஅ. மாயவன்றிருவினுக்கிசைப்பமாமலர்த்
தூயவளஞ்சுத்திரவதிக்குச்சொற்றனன்
ஆயவிக்கதையைமாலடியார்தாள்பணிந்
தேயமுற்றவத்தினுனியம்புகின்றனன்.

(இ-ள்.) ஆச்சரிய குணசேஷ்டிதனை பெருமான் பெரிய பிராட்டியாருக்கருளிச்செய்ய, பெருமைபொருந்திய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பரிசுத்தையான அந்தப்பிராட்டியார் சூத்திரவதியாருக்கு அருளிச்செய்தனர்; அப்படிப்பட்டதான இந்தச் சரித்திரத்தை முற்காலத்தில் திருமாவின்டியார்களது திருவடிகளைப் பணிந்து அடைந்த தவத்தினாலே (இப்போது) சொல்லுகின்றேன். (எ-று.) (சஅ)

[இப்பரமபதச்சுருக்கத்தில் நூல்வரலாறு உரைத்தலின் இங்கே நூற்பெயரும் அவையடக்கமுங் கூறுகின்றனர்.]

[நூற்பெயர்.]

சக. கவிஞர்வானவர்முனிக்கணங்கன்யாவரும்
நவிலருந்தகைமையிக்கதையிமுமும்

புவியுயிரனைத்துமீன்றருளம்போருகத்
தவிசிஞன்புகழரிசமயதீபமே.

(இ-ள்.) கவிவல்லோரும் தேவர்களும் முனிக்கூட்டங்களும் (பிற) யாவரும் சொல்வதற்கரிய பெருமையினையுடைய இச்சரித்திரத்தின் திருநாம மாவது பூமியையும் உயிரெல்லாவற்றையு மீன்றருளிய தாமரையாசனத்தை யுடைய பிரமன் புகழும் அரிசமயதீபம் என்பதாம். (எ-று.) (சக)

[அவையடக்கம்.]

ரு0. பொருந்தியமொழியெழுத்தின்றிப்போதமுந்
திருந்திலார்கவிகுகன்றிடினுஞ்சீரியோர்
வருந்தியுங்கேட்பொன்றுரைத்தவாய்மையும்
விருந்தினன்றென்கவிவெறுப்போகொலாம்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சொல்லிலக்கணமும் எழுத்திலக்கணமும் இன்றி, ஞானமும் திருத்தமாயில்லாதவர்கள் கவினைச்சொல்லினும், சிறந்தோர் வருத்தப்பட்டுங் கேட்பார்களென்று (பெரியோர் சொன்ன) உண்மை வாசகமும் விருந்தினும் நன்றாகும். (ஆகவே) அடியேன் சொல்லுங் கவியைப் (பெரியோர்) வெறுப்பாரோ? (வெறுக்கார்.) (எ-று.) (ரு0)

ருக. பகல்பலகூடியோர்பரூஉச்சொற்கூறினும்
அகமலரணங்கருளயலன்றென்பராத்
புகலுமென்கவிதையும்புன்மைத்தென்னினும்
தகவுடைத்தென்னுமவ்வணங்கைச்சாருமே.

(இ-ள்.) பலநாட்களுந் கூடி ஒரு பெருஞ்சொல்லைச் சொல்லினும் அது மனமாகிய மலரினிடத்தெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரது திருவருளையாம் வேறன்று என்பார்கள். (ஆகையால்) இப்போது சொல்லும் என் கவினையும் (பிறர்) அற்பமானவை யென்று சொல்லினும் பெருமையுடையனவென்று சொல்லினும் அது என்னுள்ளத்திலிருந்து பிரவர்த்திப்பிக்கும்) அப்பெரியபிராட்டியாரையே சேரும். (எ-று.) (ருக)

வேறு.

ருஉ. சிதரன்றிருவுக்கோதச்செல்வியுஞ்சேனைநாதன்
காதலிக்கிசைத்தலான்மற்றிதற்குயர்கதையொன்றின்னூல்
ஆதலினிதனின்மாட்சிதெரிந்துயரறிஞரானோர்
ஏதமில்கதையைக்கூறுமென்மொழிக்குறையுமெண்ணார்.

(இ-ள்.) திருமகனாகிய பெரிய பிராட்டியாருக்கு அருளிச்செய்ய, அப்பெரியபிராட்டியார் சேனைநாயகரது திருத்தேவியாருக்கு அருளிச்செய்த தினால் இதனினும் உயர்ந்த சரித்திரம் வேறென்றுமில்லை; ஆதலின் இச்சரித்திரத்தின் பெருமையைத் தெரிந்துயர்ந்த அறிஞரானவர்கள் குற்றமற்ற இச்சரித்திரத்தைச் சொல்லும் என் சொல்லின் குறையும் எண்ணமாட்டார்கள். (எ-று.) (ருஉ)

க-வது பரமபதச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ
உ-வது ஆதியோகிச்சருக்கம்.

ஆதியோகியரான முதலாழ்வார்கள் மூவரும் அவதரித்தருளின
தொண்டைநாட்டுச்சிறப்பு.

- க. புண்டரீகத்தயன்படைத்தபூகலத்
தண்டர்பொன்னுழிந்தனையபொற்பதால்
எண்டவரிமையவரிறைகொண்மாண்புடைத்
தண்டகமெனும்பெயர்த்தமிழினுடரோ.

(இ-ள்.) தேவர்கள் வாழும் பொன்மயமான சுவர்க்கலோகமானது, தாமரைமலரி லிருக்கும் பிரமதேவன் சிருஷ்டித்த பூமியின்கண் இறங்கி னுற்போன்ற பொலியையுடையதாகும்; என்னும் தவத்தையுடையோரும், தேவர்களும் தங்குதலான பெருமையினையுடைய தண்டகமென்னும் பெய ரினையுடைய தமிழ்நாடு. (எ-று.) (க)

- உ. திருமலையுறைதருந்தேவனுமுகில்
அருண்மழைபொழிதலாலலகின் ஞானமும்
தருமமுமெனும்பயிர்தழைத்துத்தாவறப்
பொருவில்லைவலமெனும்பலத்தைப்பொங்குமே.

(இ-ள்.) (அந்நாடு) திருவேங்கடமலையினிடத்தில் நித்தியவாசஞ்செய்யும் ஸ்ரீநிவாசனாகிய மேகம், தனது அருளாகிய மழையைப்பொழிதலாலே, கணக்கற்ற ஞானமும் தருமமும் என்று சொல்லப்படும் பயிர்கள் தழைத்துக், கெடுதலின்றி ஒப்பில்லாத மோக்ஷமென்னும் பலனை விர்த்தியாகக் கொடுக்கும். (எ-று.) (உ)

- ஈ. வேங்கடவளையினும்வேழவெற்பினும்
பாங்கமைபதியினும்பரமன்றாண்மலர்
நீங்கவிலடியரானந்தநீரினால்
ஆங்கடலுவர்க்கடலென்பராய்விலார்.

(இ-ள்.) திருவேங்கடமலையினிடத்தும் திரு அத்திகிரியினிடத்தும் அவற்றின்பக்கலிலுள்ள திருப்பதிகளினிடத்தும் நித்தியவாசஞ்செய்யும் எம்பெருமானது திருவடித்தாமரைகளை விட்டு நீங்குதலில்லாத அடியார்களது ஆனந்தபாஷ்பத்தாலே யுண்டான கடலை உப்புக்கடலென்று சொல்வார்கள் ஆராய்ச்சியில்லாதவர்கள். (எ-று.) (ஈ)

- ச. ஓவியர்க்கெழுதருமுருவவாணுதல்
நாவியங்குழலினூர்நளினநாண்மலர்
வாவியங்கரைபுகவாகப்பள்ளுடன்
தாவியன்னங்கருமளியுஞ்சூழமே.

(இ-ள்.) (அந்நாட்டில்) செத்திரகாரிகளுக்கும் எழுதலாகாத உருவமும், ஒளிபொருந்திய நெற்றியும், கண்ணரிச்சாந்தணிந்த அழகிய கூந்தலுமுடைய பெண்கள், புதிய தாமரைமலர்கள் பூத்திருக்கும் தடாகங்க

ளின் அழகிய களாயிற்சேர, சக்கரவாகப்பறவைகளும் இறகுகளையுடைய அன்னங்களும் வண்டிகளும் அவர்களைச்சூழும். (எ-று.) (ச)

மாதர் தனங்களுக்குச் சக்கரவாகமும் நடைக்கு அன்னமும் கண் களுக்கு வண்டும் உவமான மாதலால், தங்களினமோ என்றெண்ணிச் சக்கரவாக முதலியவை அவர்களைச் சூழுமென்க.

டு. குடம்பொருவினைமுலைக்கோதைமாதரார்
அடங்கலும்படியவார்க்குதவினாவினாய்த்
தடங்கரைபுகுதவோர்சலனமின்மையால்
உடம்பெனுமாவினாவுலப்பிலாதன.

(இ-ள்.) குடம்பத்தையொத்த இரண்டு தனங்களின்மேல் மாலையணிந்த மாதர்சன் யாவரும் வந்து நீராடுதலால் ஒலிசெய்வனவாகி அதனாலே உயிராய், (நீராடினபிறகு அவர்கள்) களாயிற் பிரவேசிப்பதினால் அசைதலில்லனவாகி அதனாலே (உயிர்நீங்கின) உடம்பென்னுந் தடாகங்கள் கெடுதலில்லாதனவாயிருக்கும். (எ-று.) (டு)

சு. உமையவளெட்டுநான்கறமுமோய்விலா
தமைவுறவளர்க்குவதந்தநாடெனில்
இமையவருலகமுமினையன்றாவினிச்
சமைவதெவ்வுலகிதற்குவமைசாற்றவே.

(இ-ள்.) உமாதேவியார் முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் ஓயாமல் அமைதிபெறும்படி வளர்ப்பது அந்த நாடே என்றால், தேவிலாகமும் அதற்கு ஒப்பாவதன்று. ஆகையால் இனி இதற்குச் சமானமாகச் சொல்லப்பொருந்தவது வேறெந்தவுலகம்? (எ-று.) (சு)

எ. எண்டவாவிடுகுறியேலுமேபொருள்
கண்டதாற்புலமையீர்காரணத்தினால்
அண்டர்கோன்பரவருளாளன்கச்சிமால்
தொண்டைநாடதன்பெயர்தொன்றுதொட்டரோ.

(இ-ள்.) அறிவு நிறைந்தவர்களே! (அந்தநாட்டின் பெயர், தொண்டர்கள் வாழும் நாடு என்ப) பொருள் காணப்படுதலின் அக்காரணத்தால் தொன்று தொட்டே, அதன் பெயரானது பிரமதேவன் வணங்கும் பேரருளாளனாய்த் திருக்கச்சியிலெழுந்தருளிய பெரியோனது (தொண்டர்கள் வாழும்நாடு) தொண்டைநாடு என்பதாம். ஆகவே அதனை எண்ணுதல் கெடாத இடுகுறி என்னுதல் பொருந்துமோ. (எ-று.) (எ)

தொண்டு என்பது ஐகாரச்சாரியை பெற்றுத் தொண்டை என வந்தது. தொண்டு-விசுவயேலாத தொழிற்பெயர். இது ஆகுபெயராய்த் தொண்டரை யுணர்த்திற்று. இவ்வாறுகொண்டது கவிசமத்காரம். தொண்டநாடு என்றிருப்பினும் பொருள் அதுவேயாம்.

அ. வீட்டுவான்வெயிற்சுலராதுவெஃகிநீர்
ஊட்டுவானுதவிதேர்ந்துலப்பிறுருவுங்
கோட்டுவான்மலர்பலங்கொடுக்குமென்னிலந்
நாட்டுவாழ்மாந்தர்சீர்நவிலம்பாலதேர.

(இ-ள்.) (அந்நாட்டின் கணுள்ள) கெடுதலில்லாத மரங்களும், தம்மை வெட்டுவோன் வெயிலினால் வாடாமற்காத்து, (தமக்கு) நீர்விடுவோனது உதவியையறிந்து, (தமது) கிளைகளில் உயர்ந்த மலர்களையும் பழங்களையும் கொடுக்குமென்றால், அந்நாட்டில் வாழும் மக்களின் உயர்ந்த குணம் சொல்லக்கூடியதோ? (எ-று.) (அ)

க. நகிற்கொடிமருங்குலந்நாட்டுமாதரார்
அகிற்புகைகுழற்கிடவஃதுமீதளாய்
முநிற்கணத்தடைதலான் முகிலும்வாயிதழ்
துகிர்க்கிணைவனிதையர்சரியற்கேய்ந்தவே.

(இ-ள்.) தனபாரத்தால் துவளும் இடையினை யுடைய அந்நாட்டுப் பெண்கள், தங்கள் கூந்தலுக்கு அகிற்புகையூட்ட, அப்புகையானது மேலே முந்து மேகக்கூட்டங்களோடு சேர்தலாலே, அந்தமேகங்களும், பவளத்தை யொத்த வாயிதழையுடைய பெண்கள் கூந்தலுக்கு ஒப்பாயின. (எ-று.) (க)

க0. நாலிருதிசையினும்பரந்துநாகமீ
தாலியம்முகிரப்பெருகியம்புவி
மாலிகைமார்பினுத்தரியமானுதண்
பாலிமாநதியம்பரவுபண்ணைத்தே.

(இ-ள்.) முன்சொன்ன மேகங்கள் எடுத்திசைகளிலும் பரவி, ஆகாயத்திலிருந்து மழைத்துளிகளைப்பெய்தலாலே, அழகிய பூமிப்பிராட்டியாரது மார்பிலுள்ள மாலையையும் உத்தரீயத்தையும் ஒக்கும் குளிர்ச்சியையுடைய பாலாறு பெருக்கெடுத்து நீர் பாயுங் கழனிகளையுடையது (அந்நாடு.) (எ-று.) (க0)

கக. மீற்கணமருள்விழிவிமலேகேள்வனம்
மாற்கணியகமதாவயங்குவாரியும்
நாற்கவிபுகழும்நதிபுங்கார்தலாம்
பாற்கடலெனும்பெயர்ப்படைத்ததென்பவே.

(இ-ள்.) கெண்டையினி னினங்கள் மருநர் திருக்கண்களையுடைய பரிசுத்தையான பெரியபிராட்டியாருடைய நாயகனுள் எம்பெருமானுக்கு அழகிய இருப்பிடமாக விளங்கும் சமுத்திரமும், ஆசு மதரம் வித்தாரம் சித்திரம் என்னும் நாலகவிகளில் வல்லவர்கள் புகழும் அந்தப் பாலாறு புகுந்துநிறைதலாலே, பாற்கடல் என்னும் பெயரைப் படைத்ததென்று சொல்லுவர் (பெரியோர்). (எ-று.) (கக)

பொய்கையாழ்வார்

திருவவதாரஸ்தலமான திருக்கச்சிமாநகரச்சிறப்பு.

வேறு

கஉ. இனையசீர்கெழுபாலிமாநதிமருங்கிமையோர்
முனைவர்வேதியர்விபுதர்நாற்கவிஞரோமுதலோர்
அனைவரும்பகுத்தளக்கொணுவளத்ததாமலர்பூ
நனைவரும்பொழில்புடைசெறிகச்சிமாநகரம்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட சிறப்பு மிகுதியையுடைய பாலாற்றின் சமீபத்திலே தேவர்கள், முனிவர்கள், வேதியர்கள், மிகக்கற்றோர், நாலுக்கவிகளில் வல்லவர்கள் முதலிய அனைவரும் பிரித்துச் சொல்வதற்கரிய வளப்பத்தையுடையதாகும்; மலர்ந்த புஷ்பம் தேனைச்சொரிவதான சோலைகள் பக்கங்களில் நெருங்கப்பெற்ற பெருமைபொருந்திய திருக்கச்சிரகரம். (எ-று.) (க௨)

நதிமருங்கு அளக்கொணு வளத்தது கச்சிமாநகரம் எனக்கூட்டுக.

க௩. இணையிலாமுதற்பரம்பொருள்பலவடிவெடுத்தாந்
கணையுந்தன்மையிற்சங்குசக்கரம்புயத்தமைத்துப்
பிணையல்வண்டுளவந்திருநாமதூல்பிறங்குந்
துணைமலர்ப்பதப்பரமபாகவதாரம்முலங்கும்.

(இ-ள்.) தனக்குவமையில்லாத சிறந்த காரணப்பொருளானவன் பல திருவருவங்கொண்டு அவ்விடத்தில் சேர்ந்திருக்குந் தன்மைபோலே, சங்கு சக்கரங்களைத் (ஈங்கள்) திருத்தோள்களி லமைத்துக்கொண்டு வளப்பமான திருத்துழாய் மாலைமும் திருநாமமும் திருப்பவித்திரமும் விளங்கப்பெற்றவரான இரண்டு திருவடித்தாமரைகையுடைய பரம பாகவதர்களாலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் (அந்நகரம்). (எ-று.) (க௩)

இங்கு பாகவதர்களின் திருவடியைக்குறித்தது “நாதனை நரசிங்கனை நவின்மேத்துவார்களுழக்கிய, பாதனாளிபடுதலாலிவ் வுலகம்பாக்கியஞ் செய்ததே” என்னும் அருளிச்செயலின்படி இடத்தின் தூய்மையை விளங்க வைத்தற்கென்க.

க௪. அருமைநான்மறையதனினும்புராணத்துமகன்ற
பொருண்மைசேருமாகமங்கள்சாத்திரத்தினும்புயல்போற்
கருமைமேனியன்செய்யதாமரைப்பதங்காட்டும்
பெருமைசேர்திருவாய்மொழியோதையேபெருகும்.

(இ-ள்.) கற்பதற்கும் பொருளை யறிந்துகொள்வதற்கும் அருமையாய் நாலுவகையான வேதங்களைக்காட்டிலும் புராணங்களைக்காட்டிலும் விரிவான பொருளமைந்த ஆகமங்களைக்காட்டிலும் (வேறு) சாஸ்திரங்களைக் காட்டிலும், மேகம்போலக் கரிய திருமேனியையுடைய பரந்தாமனது சிவந்த தாமரை போன்ற திருவடிகளை (எளிதில்) காட்டிக்கொடுக்கும் பெருமையினையுடைய திருவாய்மொழியின் (பாராயண) ஓசையே (அந்நகரில்) விசேஷித்திருக்கும். (எ-று.) (க௪)

க௫. மாடைபன்மணிகவரிதேர்நெருங்கணிமறுகும்
மேடைபொற்றுக்கிற்கொடிமதில்கோபுரம்விநாப்பு
ஒடைபூகதத்துடவைநந்தனவனமொளிர்பொன்
ஆடைமங்கையராடரங்களப்பிலவமையும்.

(இ-ள்.) பொன்னுலமைந்து பலமணிகளையுடைய சாமரைபொருந்திய தேர்கள் நெருங்கும் அழகிய வீதிகளும், மேடைகளும், அழகிய துகிற்கொடிகளையுடைய மதில்களும், கோபுரங்களும், மணங்கொண்ட புஷ்பங்கள் மலர்ந்த ஒடைகளும், கமுகவரிசைகளையுடைய உழவுக்கொல்லைகளும், நந்தனவனங்களும், பிரகாசிக்கும் பொன்னுடையயணிர்த மங்கையர் நடனஞ்செய்யும் நாடகசாலைகளும் கணக்கில்லாதனவாய்ப் பொருந்தியிருக்கும். (எ-று.)

[எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி.]

கக. எந்தமாநகரமுமிந்தமாநகர்க்கிணையின்
மந்தமாநகர்காண்குவாமெனவுளத்தமையாச்
சுந்தரத்துடனெழுந்ததேபோலமீத்துவங்கும்
மந்தரத்தினும்கடல்கடைந்தோன்கரிமலையே.

(இ-ள்.) பெருமையையுடைய எந்த நகரமும் இந்தப் பெரிய திருக்கச்
சுந்தருக்குச் சமானமாவதில்லை; (அங்ஙனம் சமானமாகக்கூடியதுளதாயின்)
அதனைக்காணக்கடவோமென்று நினைத்து அழகோடு மேலோங்கியதபோல
உயர்ந்து விளங்கியிருக்கும்; மந்தர மலையினாலே திருப்பாற்கடலைக்கடைந்த
எம்பெருமானது ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி. (எ-று.) (கக)

கஎ. ஆயவையமா ளிகைவயினயன்மகமயர்நாட்
யேவுத்தரவேதிநின்றெம்பிரான்றோன்ற
மேயபுண்ணியகோடிவான்மணிவெயில்விரிப்பச்
சேயவானவர்வணங்கிடவிளங்குமத்திகிரி.

(இ-ள்.) பிரமதேவனது நியமந்தத்தின்படி விசுவகர்மாவினால் உண்டான
வையமா ளிகையென்னும் சிறந்த இடத்தில் பிரமதேவன் யாகஞ்செய்யும்
போது பரிசுத்தமான (உத்தரவேதி) வடக்கின்கண்ணமைந்த யாகஞ்ஞடத்
திலிருந்து எமக்கு உபகாரகனான பேரருளாளப்பெருமான் ஆவிர்ப்பவித்
தருளவும், பொருந்திய புண்ணியகோடி விமானமானது உயர்ந்த ரத்தின
ஒளியை வீசவும் விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் வணங்கவும் அந்த ஸ்ரீ
ஹஸ்திகிரியானது விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். (எ-று.) (கஎ)

[பொய்கையாழ்வார் திருவவதாரம் பண்ணின பொற்றாமரைப் பொய்கை.]

கஅ. கதிரினேழ்பரிமாமணியிரதமுங்கடவுள்
மதிவிமானமுங்கடக்கொணுவம்மலைமதில்குழ்
முதிரும்பன்மணிக்கோயில்வாழ்முகிவினேமுதிர்ந்த
கதியினுதனைக்கண்ணனைக்கருணைவாருதியை

(இ-ள்.) சூரியனது ஏழு குதிகைள்பூண்ட பெரிய இரத்தினமயமான
தேரும் தெய்வத்தன்மையுள்ள சந்திரனது விமானமும் கடப்பதற்கரிய
அந்தக் கரிகிரியில் மதில்களாற் சூழப்பெற்ற முதிர்ந்த பல மணிமயமான
திருக்கோயிலில் நித்திய வாசஞ்செய்யும் மேகம்போன்றவனை, முதிர்ந்த
கதியாகிய மோகஷத்துக்குத் தலைவனை, எண்ணனை, கருணைக்கடலை. (எ-று.) (கஅ)

கக. வையமாமயின்மகிணைமாயீனைமணிப்பூஞ்
செய்யதாமனாயுறைபெருந்தேவிநாயகனைத்
துய்யநான்முகன்றவத்தினுற்றோன்றுமாதவனைப்
பையராவனைப்பாற்கடற்றுயில்பராபரனை.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய மயில்போன்ற பூமிப்பிராட்டியாருக்குக்
கணவனை, மாயனை, பொருட்டையுடைய அழகிய சிவந்த தாமரைமலரில்
எழுந்தருளியிருக்கும் பெருந்தேவித் தாயாருக்கு நாயகனை, பரிசுத்தமாகிய
பிரமனது தவத்தினால் ஆவிர்ப்பவித்த மாதவனை, படங்கனையுடைய திருவ
னந்தாழ்வானாகிய அணையின்மீது திருப்பாற்கடலில் அறிதுயிலமரும் பரா
பரனை; (எ-று.) (கக)

௨௦. வணங்குநான் முகன்வாசவன் முனிவரர்வானோர்
கணங்கடோய்வதுகதிதருகிற்பதுகருணைக்
குணங்களாலுயர்மாதவனருளெனக்குளிர்த்த
தணங்குதீர்ப்பதக்கோயிலின்குடதிசையதுவால்

(இ-ள்.) வணங்கும் பிரமணம், இந்திரணம், முனிவர்கள் தேவர்களின் கூட்டங்களும் நீராடுவது; மோக்ஷந்தரவல்லது; கருணைக் குணங்களாலுயர்ந்த பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனது திருவருள்போலக் குளிர்த்தது; (பிறவி) வருத்தத்தை நிவர்த்திப்பது; எம்பெருமானெழுந்தருளிய அத்திருக்கோயிலின் மேற்குத்திக்கிலிருப்பது; (எ-று.) (௨௦)

௨௧. நீலந்தாமரைகுமுதமேழதலியநெருங்கிச்
சிலஞ்சால்வயிணவருளமெனநனிதெளிந்து
கோலஞ்சார்மடநடையனமளியினங்குலவும்
ஞாலஞ்சால்புறவிளங்குபொற்றாமரைநளினி.

(இ-ள்.) நீலேந்தாமல் தாமரை அல்லி முதலிய மலர்கள் நெருங்கி, ஞானவொழுக்கங்கடையுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களது திருவுள்ளம்போல மிகத்தெளிவடைந்து, அழகிய இளமையான நடையையுடைய அன்னக் கூட்டங்களும் வண்டிக்கூட்டங்களும் பொருந்தி, உலகம் மேன்மையடையும்படி விளங்கியிருக்கும் பொற்றாமரைப்பொய்கை. (எ-று.) (௨௧)

நளினி-தடாகம். நளினமிருத்தற்குரியது நளினி. நளினம்-தாமரை. இங்கே தாமரைநளினியென்றது 'சேற்றிற்பங்கயம்' என்பதுபோல.

௧௮-வது முதல் இதுவரையில் உள்ள நான்கு பாக்களும் ஒரு தொடர். கோயில்வாழ் முகிலினை நாதனை பராபரனை வணங்கும் கணங்கள் தோய்வது, கதிதருகிற்பது, குளிர்த்தது, கோயிலின் குடதிசையது பொற்றாமரை நளினி எனக் கூட்டுக.

[பொய்கையாழ்வார் திருவவதாரம்.]

வேறு

௨௨. வளங்கெழுமினையபொய்கையினின்மாதவன்
உளங்கெழுமாமலருதித்தசோமனிர்
றுளங்கலிறிருக்கரப்பணிலந்தூநறைத்
தளங்கொடாமரையினோர்தனயனாகியே.

(இ-ள்.) மிக்க வளங்கொண்ட இத்தகைய பொற்றாமரைத்தடாகத்தில், தேனையும் இதழையுமுடைய பரிசுத்தமான (ஓர்) பொற்றாமரைமலரில், (எம்பெருமானது) கலக்கமற்ற திருக்கைகளிலணிந்த ஸ்ரீபாஞ்சஜந்ரியாழ்வான், மாதவனது கலியாணகுணங்கள் நிறைந்த திருவுள்ளமாகிய பெருமை பொருந்திய மலரில் உதித்த சந்திரனைப்போலே ஒரு குழந்தையாகி, (எ-று.) (௨௨)

௨௩. துலைமதியோணமார்தூயநாட்புகழ்
நிலைபெறத்தோன்றியங்கமுதநீளஞரால்
சிலைமுகில்கச்சிமால்செவியிற்சார்தலும்
உலைவில்சீர்க்கருடன்மீதொல்லையெய்தினான்.

(இ-ள்.) ஐப்பசி மாதத்தில், திருவோணமாகிய பரிசுத்தமான நகைத் திரத்தில், தம்முடைய புகழானது நிலைபெறும்படி திருவவதாரஞ்செய்து அங்கிருந்தழுத பெருங்குரலானது, வில்லிட்டிருக்கும் மேகம்போலே திருக்கச்சியி லெழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானது திருச்செவியிற் சேர்ந்தவுடன் (அவ்விறைவன்) கெடுதலில்லாத சிறப்பினையுடைய பெரியதிருவடியினமீதேறி விரைவாக அங்கு எழுந்தருளினன். (எ-று.) (௨௩)

ஒரு தொடரான மேலிரண்டு பாக்களையும் பணிலம் பொய்கையினில் தாமரையில் சோமனைப்போல், ஓர் தனயனாகி அழுதகுரல் செவியிற் சார் தலும் கச்சிமால் கருடன்மீது ஒலலை யெய்தினான் எனக்கூட்டுக.

[பொய்கையாழ்வார் அருள்பெறுவது.]

௨௪. புங்கவர்மலர்மழைபொழியமாதவர்
எங்கணுமிறைஞ்சிவாழ்த்தெடுப்பவேடலர்
பங்கயமலர்மிசைத்தோன்றும்பாலனைச்
செங்கரத்தெடுத்தணியாகஞ்சேர்த்தினன்

(இ-ள்.) தேவர்கள் பூமாரிபொழியவும் பெருந்தவத்தையுடையோர் எங்கும் வணங்கிவாழ்த்தவும் இதழ்கள் விரிந்த பொற்றாமலைமலரில் அவதரித்த (அந்தப்) பாலனை (கச்சிமால்) தன் சிவந்த திருக்கைகளாலெடுத்து அழகிய திருமேனியில் அணைத்தருளினன். (எ-று.) (௨௪)

௨௫. வண்டருமலர்க்குழல்வனசமங்கைநீ
கொண்டணிமுலையருத்துகெனக்கோதையுந்
தண்டளிர்க்கரங்கொளாவருத்தத்தானமிர்
துண்டனன்றினம்புதிதுண்ணுகீர்த்தியான்.

(இ-ள்.) (பிறகு பெரியபிராட்டியாரைக்கடாகுதித்து) வண்டுகள் நீங்காத மலர்க்கையணிந்த கூந்தலையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கும் மங்கையே! (இந்தப்பாலனை) நீ எடுத்துக்கொண்டு (நினை) அழகிய முலையூட்டுவாயென் றருளிச்செய்யப் பெரியபிராட்டியாரும் குளிர்ந்த தளிர்போன்ற திருக்கைகளிற்கொண்டு திருமுலையூட்டவே தினமும் புதிதுபடும் பிரபாவமுடைய அப்பாலன் உண்டனர். (எ-று.) (௨௫)

௨௬. நாமமும்பொய்கையென்றிசைத்துநாரணன்
ஏமமாமருமறையியம்பிச்செந்தமிழ்ப்
பாமறைநவில்கெனப்பரிந்துகேட்டனன்
காமமும்வெகுளியுங்கடிந்தகாட்சியான்.

(இ-ள்.) பெருமான், (அப்பாலனுக்குப்) பொய்கையார் எனத் திருநாம முஞ்சார்த்தி, நிரதிசய இன்பந்தரும் அரிய ரகசியார்த்தங்களை யருளிச்செய்து, செந்தமிழ்ப்பாக்களாலே வேதார்த்தங்களைச் சொல்லக்கடவாயென் றருளிச்செய்ய, காமத்தையும் வெகுளியையுங் கோபித்த ஞானக்கண்களையுடைய பொய்கையாழ்வார் விரும்பிக்கேட்டனர். (எ-று.) (௨௬)

௨௭. எண்ணிலாமுனிவராமரோத்திட
மண்ணியபொன்மதிவ்வளையமாமணிப்

உழுவிய

புண்ணியகோடியாம்விமானப்பூதர
நண்ணினன்கேடிலாவரமுநல்கினான்.

(இ-ள்.) (அதன்பின்னர்) கணக்கற்ற முனிசிரோஷ்டர்களும் தேவர்களும் துதிக்க அலங்கரித்திருக்கும் பொன்மயமான மதில்கூழ்ந்த பெருமை பொருந்திய இரத்தினமயமான புண்ணியகோடி விமானம் பொருந்திய பரீஹஸ்திகிரியிலெழுந்தருளிய பெருமான் ஆழ்வாருக்குக் கேடில்லாத வரத்தையும் கொடுத்தருளினன். (எ-று.) (௨௭)

௨௮. வரம்பெறுபொய்கையும்வணங்கிவாழ்த்திமால்
அரங்கமேழுதற்பதியனைத்துமாரண
நிரம்பியதமிழினாகிழத்தினானருள்
பரம்புபூதன்பவம்பகருவாமரோ.

(இ-ள்.) (இப்படி) வரத்தைப்பெற்ற பொய்கையாழ்வாரும், (பேரருளான) வணங்கி வாழ்த்தி, (விடைபெற்றுக் கொண்டபோய்) திருமால் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவரங்கம் முதலிய எல்லாத் திருப்பதிகளிலும் வேதார்த்தங்கள் நிகழ்ந்த தமிழ்ப்பாக்கையருளிச்செய்தனர். (இனி ஆன்மாக்கள் விஷயத்தில்) திருவருள் பரப்பிய பூதத்தாழ்வாரது திருவவதாரவைவத்தைச் சொல்லுவோம். (எ-று.) (௨௮)

பூதத்தாழ்வார்

திருவவதாரஸ்தலமான திருக்கடன்மல்லைச் சிறப்பு.

வேறு

௨௯. அறைந்தமாறிருக்கச்சிசூழ்தொண்டைநாடதனில்
நிறைந்தவாருதிதீரத்தினீலமேகம்போல்
உறைந்தநாயகன்ருப்பதியூழிபேர்வுறினும்
மறைந்திடாதுமிக்குயர்புகழ்த்திருக்கடன்மல்லை.

(இ-ள்) முன் சொன்ன திருமாலினது திருக்கச்சிரகரைச்சூழ்ந்த தொண்டைநாட்டில், நிறைவுற்ற சமுத்திர தீரத்தில், நீலமேகம்போல் நித்திய வாசம்பண்ணும் இறைவனது திருப்பதியாகும்; ஊழிகாலம் பெயர்ந்தாலும் மறையாமல் மிகவுமுயரும் புகழையுடையதான திருக்கடன்மல்லை. (எ-று.)

௩௦. போதவேதியர்வேள்வியங்கியிற்சொரிபொரிபோற்
சீதவெண்டினாதுகிர்வனத்தாரங்கள்சிதற
மீதமர்ந்தபுட்குலமிரீஇப்புகையின்மீவிரியாக்
கேதகைக்கிளர்வனம்புகாததுயில்வளங்கெழுமும்.

(இ-ள்.) (அத்திருப்பதியானது) ஞானமுடைய வேதியர்கள் யாகாக்கினியிற் சொரியும் பொரியையப்போலே குளிர்ந்த வெண்மையான அலைகளானவை பவளக்காட்டில் முத்துக்களைச்சிதற, (அத்தனாலே அந்தப் பவளக்காட்டின்) மேல் பொருந்தியிருந்த பறவைக்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடி, புகை போல ஆகாயத்தில் பரவி, உயர்ந்த தாழைவனத்திற் புகுந்து அயிலுதற்குக் காரணமான வளப்பம் நிறைந்திருக்கும். (எ-று.) (௩௦)

௩௧. மணியுஞ்செம்பொனுமுத்தமுஞ்சந்தமுமணியால்
அணியுமஞ்சிகைமான்மத்தொடுநறையகிலும்
பணியும்வெண்ணிறப்பளிதமும்பற்பலகலையுந்
தணியுமாவணத்தொலிதினையொலியினைத்தடுக்கும். .

(இ-ள்.) இரத்தினங்களும், சிவந்த பொன்னும், முத்தும், சந்தனமும், மணிகளால் அழகுபெறச் செய்த பெட்டியிலிருக்கும் கஸ்தூரியும், வாசனையுடைய அகிலும், ஆபரணங்களும், வெண்ணிறமுடைய கருப்பூரமும், பலவகையான ஆடைகளும் பொருந்திய கடைகளிலுள்ள ஓசையானது, கடலினே சையைத் (தன்னிலும் மிகாதபடி) தடுக்கும். (எ-று.) (௩௧)

[பூத்தாழ்வார் திருவவதாரம் பண்ணின தடாகம்.]

௩௨. இனையமல்லையம்பதிவயினெம்பிரானெழிலைப்
புனையும்வாவினொன்றரவிந்தங்குவனோகள் பொதுளி
வினையியாவையுங்கடிந்துமாலடிபணிவிமலர்
நினேவினொழந்தவர்புரியுமாதவத்தினீர்நிறையும்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட திருக்கடன்மல்லையில், எம்பெருமானது அழகைக்கொண்ட தடாகமொன்று, தாமரை நீலோற்பலங்கள் தழைத்து, எல்லா வினைகளையும் கடிந்து, ஸூயப்பதியின் திருவடிகளைப்பணியும் மலரகிதரான பாகவதர்களது திருவுள்ளம்போல கம்பீரஸ்வபாவமுடையதாய், அவர்கள் செய்யும் மகத்தான தவத்தைப்போலப் பரிசுத்தமான நீர் நிறைந்திருக்கும். (எ-று.) (௩௨)

[பூத்தாழ்வார் திருவவதாரம்.]

௩௩. அலையினைப்பொருவத்தடாகத்திடையணிபொற்
கலையினைப்புனையெம்பிரான்நிருக்கைகடறபார
நிலையினிற்றமிழ்மறைமுறைநிறுவுவானினையா
மிலைநருங்கருநீலமாகரமதாவிரும்ப

(இ-ள்.) (விசாலத்தால்) கடலுக்குச் சமானமாகிய அத்தடாகத்தினிடத்து, அழகிய பொன்னுடையைத்தரிக்கும் எம்பெருமானது அழகிய கதாயுதாழ்வான், பூமியினிடத்துத் தமிழ்வேதத்தை முறையாக நிறுத்தத் திருவுள்ளங்கொண்டு, (எம்பெருமான்) அணியும் கரிய நீலோற்பலமலரை (தமது திருவவதாரத்துக்கு) இடமாக விரும்பிக்கொள்ள, (எ-று.) (௩௩)

௩௪. கருத்தனுங்கிவெவ்வினைநனிதுணுக்கொடுகலங்க
நிருத்தநல்வினைதமிழ்மறையகவயினிகழப்
பெருத்தபூதமொத்தமுஞ்ஞாற்றிசைதொழும்பிறங்க
உருத்தசெங்கதினொனவதனிடைமைந்தனுதித்தான்.

(இ-ள்.) பூமியினிடத்துக் கொடிய வினையானது மனம் வருந்தி மிகுந்த அச்சத்துடன் கலக்கமுடையவும், நல்வினையும் தமிழ்வேதமும் தாண்டவம் புரியவும், பெரியபூதம்போன்று அழுங்குரலானது திசைகள்தோறும் நிறைய, உதயமான சிவந்த சூரியன்போல அம்மலரில் ஒருகுழந்தையாகத் திருவவதாரஞ்செய்தனர். (எ-று.) (௩௪)

பூதமொத்து என்றது 'பூ ஸத்தாயாம்' என்கிற தாதுவின்படி எம்பெருமானால் ஸத்தை (நிலைமை) பெற்றவர்போல என்பது தோன்றவென்க.

[பூதத்தாழ்வார் அருள்பெறுவது.]

௩௫. விளங்குமைப்புசியவிட்டத்துவேதமோர்நான்கும்
உளங்குலாவவந்துதித்தவம்மதலையையுலவா
வளங்குலாமல்லேமாதவன்வந்தெடுத்தருளாற்
றளங்கொடாமனாத்தையல்கைத்தலத்தினிலளித்தான்.

(இ-ள்.) விளங்கும் ஐப்பசிமாதத்தில், அவிட்டநகூத்திரத்தில், நான்கு வேதங்களும் மணங்குளிக்க வந்தவதரித்த அக்குழந்தையை, செடாத வளம் பொருந்திய திருக்கடன்மல்லையி லெழுந்தருளியிருக்கும் திருமால் வந்து எடுத்துக்கொண்டு, கிருபையோடு, இதழ்களையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கும் பெரியபிராட்டியார் திருக்கைகளில் கொடுத்தருளினன். (எ-து.) (௩௫)

௩௬. கொடுத்தலும்புவியனைத்துமீன்றருண்மலர்க்குயிலும்
எடுத்துமார்பகத்தனைத்தணியினைமுலையருத்தா
விடுத்தவக்கணத்தெம்பிரான்றிருப்புகழ்விளக்கத்
தொடுத்தனன்பெயர்பூதனென்றமலனுஞ்சொற்றான்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம் பெருமான்) கொடுத்தவளவிலே உலகமெல்லா மீன்றருளும், தாமரை மலரிலிருக்கும் குயில்போன்ற பிராட்டியாரும் எடுத்த திருமார்பிலனைத்துக்கொண்டு அழகிய இரண்டு தனங்களும் ஊட்டி விடுத்த அந்த கூணத்தில் (ஆழ்வார்) எம்பெருமானது திருப்புகழை விரிக்கத் தொடங்கினர். மலரகிதனு பெருமானும் (அவருக்குப்) பூதத்தார் எனத் திருநாம முறைத்தருளினன். (எ-து.) (௩௬)

௩௭. பரிவினோக்கியக்குமரனைப்பின்னரும்பரமன்
விரிதருந்தமிழ்த்தொடையினம்பதப்புகழ்விளம்பென்
றுரியநல்வரமளித்தகன்றனனூரவோனும்
தெரிவருந்தகைத்திருப்பதிகெயங்கனுந்திரிந்தான்.

(இ-ள்.) பரமன், பின்னரும் அக்குழந்தையைப் பிரீதியோடு கடாகூறித் து, (பொருள்) விரிவையுடைய தமிழ்ச்செய்யுட்களால் நமது பதத்தின் புகழைச் சொல்வாயாகவென்று உரிமையான நல்வரமளித்து மறைந்தருளினன். ஞானவலிமையையுடைய ஆழ்வாரும், தெரிவதற்கரிய பெருமையுடைய திருப்பதிகளெல்லாந் தரிசித்து யாத்தினாசெய்தனர். (எ-து.) (௩௭)

பேயாழ்வார்

திருவவதாரஸ்தலமான திருமயிலைச்சிறப்பு.

௩௮. பூதனிப்பரிசுமைந்தனன்பொருவில்பொற்புரிசை
மீதமைத்தபைங்கதலிகைவிசும்பளாய்வினாதேர்
ஆதவற்கமைகாஸ்செய்வட்டத்தினிலசையும்
மாதவத்தர்வாணகர்கடன்மருங்கரின்மயிலே.

(இ-ள்.) பூதத்தாழ்வார் இவ்விதமாயிருந்தனர். ஒப்பில்லாத அழகிய மதில்களின்மேல் நாட்டிய நல்ல துகிற கொடிகள் ஆகாயத்தையளவி, வினாந்து செல்லுந் தேரையுடைய சூரியனுக்கு அமைந்த விசிறியைப்போல

அசைவதற்கிடமாய், மாதவத்தோர் வாழும் நகரமாய், கடலுக்குச் சமீபத் திலிருப்பது திருமயிலையாகும். (எ-அ.) (௩௮)

[பேயாழ்வார் திருவவதாரம் பண்ணின திருக்குளம்.]

௩௯. நற்றவர்க்கிடமாயவந்நகர்வயினறைதேன்
துற்றவாம்பனிலோற்பலந்தாமனாதுவன்றிக்
கொற்றமாறிருக்கச்சியின்குணதிசைநவின்ற
பொற்றடந்தனக்கிணையெனவிளங்குமோர்பொய்கை.

(இ-ள்.) நல்ல தவசிகளுக்கிருப்பிடமாகிய அம்மயிலையினிடத்து வாச னையுந் தேனும் பொருந்திய ஆம்பலும் நீலோற்பலமும் தாமனாயும் நெரு ங்கி, வெற்றியையுடைய திருமாலெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கச்சிக்குக் கிழக் கில், முன்பு சொன்ன பொற்றாமரைத் தடாகத்துக்குச் சமானமாக விளங் கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு திருக்குளம். (எ-அ.) (௩௯)

[பேயாழ்வார் திருவவதாரம்.]

௪௦. நாம்பரன்பதம்பரவிலார்க்குதவுவாணறவார்
ஆம்பல்வாயடைந்தத்தடத்தைப்பசிச்சநீயம்
மேம்படும்படிமதலையாய்க்கேட்டுளோர்வெருவித்
தேம்பவேயமுதலுமதுகேட்டனன்றிருமால்

(இ-ள்.) எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்காதவர்களுக்கு அச்ச த்தைக்கொடுக்கும் ஸ்ரீநார்தகாழ்வான், அத்தடாகத்தில் தேன் நிறைந்த ஓர் செவ்வல்லி மலரினிடத்தடைந்து, ஐப்பசிமாதத்துச் சதயநக்ஷத்திரம் மேன் மையடையும்படி ஒரு குழந்தை வடிவங்கொண்டு, கேட்டவர்கள் பயந்து தேம்பும்படி அமுதவளவிலே அதைக் கேட்டருளினவனான எம்பெருமான், (எ-அ.) (௪௦)

நாம்-அச்சப்பொருளுணர்த்தும் உரிச்சொல். “பேநாமுருமென வ ருஉங்கிளவி யாமுறைமூன்று மச்சப்பொருள்” என்பது தொல்காப்பியம்.

[பேயாழ்வார் அருள்பெறுவது.]

௪௧. தண்டடத்தடைந்தலர்மிசைமகவினைத்தழுவிக்
கொண்டலர்த்திருமடந்தைகைக்கொடுத்தலுங்கோதை
தொண்டர்வாழ்வுறத்திருமுலையளித்தனள்சுருதி
விண்டவாயினும்பேயெனும்பெயருமால்விதித்தான்.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த அத்தடாகத்தையடைந்து, அல்லிமலரினிடத்து ஆவிர் ப்பவித்திருக்குங் குழந்தையைத் தழுவிக்கொண்டு, புஷ்பத்தில் வீற்றிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரது திருக்கைகளிற் கொடுத்தருளலும், அப்பிராட்டியார், தொண்டராகிய ஆழ்வார் வாழும்படி திருமுலையூட்டினர். எம்பெருமானும் வேதத்தைச் சொல்லியருளின திருவாயினாலே அக்குழந்தைக்குப் பேயார் என்னுந் திருநாமத்தைக் கொடுத்தருளினன். (எ-அ.) (௪௧)

“பேயனையொழிந்தே னெம்பிரானுக்கே” என்னும் அருளிச்செயலின் படி பகவத் விஷயத்தில் ஆதராதியமுடையவராதலால் இவர்க்கு இத்திரு நாமம் நிருபகமாயிற்று.

சஉ. அருளிணுற்றவக்குமாறுஞ்சதுமறையறியாப்
பொருளினைக்கதிதருதிருவடிமலர்புகழ்ந்தான்
இருளினைத்தெறுபரிதியிற்பரமதமெருக்கித்
தெருள்பெறுத்தவனியையெனுவகன்றனன்றேவும்.

(இ-ள்.) பிராட்டி பெருமான்களின் திருவருளாலிருந்த அக்குழந்தையும்
நான்கு வேதங்களும்றியாத பரம்பொருளான பெருமானது மோக்ஷத்தைத்
தருந் திருவடித்தாமகைகளைப் புகழ்ந்தனர். இருளைப்போக்குஞ் சூரியனைப்
போல இதரசமயங்களையழித்து, பூமியிலுள்ளவர்களைத் தெளிவடையும்படி
செய்வாயாக என்றருளிச்செய்து தேவப்பிரானும் சென்றருளினன். (எ-று.)

[ஆழ்வார்கள் மூவரும் சந்தித்தல்.]

சங. அயயனேகியபின்னரவ்வணிநகர்க்கயலாஞ்
செய்யவான்பொழில்புடைபயிறிருவலிக்கேணித்
துய்யனானத்தின்கொழுந்தினைச்சுருகிராயகனைப்
பையராவணைத்துயில்பரந்தாமனைப்பணிந்தான்.

(இ-ள்.) எம்பெருமான் எழுந்தருளினபிறகு, (பேயாழ்வார்) அவ்வழகிய
திருமயிலைக்குச் சமீபமான, செம்மையாகிய உயர்ந்த சோலைகள் பக்கங்க
ளிற் சூழப்பெற்ற திருவல்லிக்கேணியி லெழுந்தருளியிருக்கும் பரிசுத்தமா
கிய ஞானத்தின் கொழுந்தை, வேதங்களுக்குப் பிரதான நாயகனை, படத்
தையுடைய சேஷசயனத்தில் அறிதுயிலமரும் பரந்தாமனைப் பணிந்த
னர். (எ-று.) (சங.)

சச. அங்குநின்றமாலமர்திருப்பதியுளவனைத்தும்
பொங்குமன்பிளேரோர்தினம்பரவியேபூதன்
தங்குதென்கடன்மல்லைவந்தவனெதிர்தழுவு
மங்குறும்பொழிற்கச்சியிலிருவரும்வந்தார்.

(இ-ள்.) (அப்பால்) அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு, எம்பெருமானெழுந்த
ருளியிருக்கும் திருப்பதிகளாயுள்ளவைகளை யெல்லாம் மிக்க பக்தியோடு
ஒவ்வொருதினமாக வணங்கிக்கொண்டு, பூதத்தாழ்வார் எழுந்தருளியிருக்
கும் அழகிய திருக்கடன்மல்லைக்கு எழுந்தருளி, (அங்கு) பூதத்தாழ்வார்
எதிர்கொண்டுவந்து தழுவிக்கொள்ளவே, அவ்விருவருங்கூடி மேடங்கள்
தங்குஞ் சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கச்சிநகருக்கு எழுந்தருளினார்கள். (எ-று.)

சரு. அவனுறைந்தருள்பொய்கைதாள்பரவினரவனும்
உவகையோங்குரத்தழுவின்னிருவனையொருநாட்
சிவணிபங்கருளாளனைப்பணிந்துகீட்டிசையிற்
கவனவெம்பரியினனெழப்பாலியைக்கடந்தார்.

(இ-ள்.) (வந்த ஆழ்வார்களிருவரும்) அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பொ
ய்கையாழ்வார் திருவடிகளை வணங்கினார்கள்: அவரும் ஆனந்தம் அதிகரிக்க
அவ்விருவரையுந் தழுவினர். ஒருநாள் மூவருங்கூடி அங்கு எழுந்தருளி
யிருக்கும் பேரருளாளப் பெருமானைப்பணிந்து, நடைவேக முள்ள குதி
கைகையுடைய சூரியன் கிழக்குத்திக்குில் உதிக்குமளவிலே பாலாற்றைக்
கடந்தார்கள். (எ-று.) (சரு.)

[திருக்கோவலூரையடைதல்.]

ச சு. துறந்தவாவினையெவைகளுந்தமிழிடைச்சுருதி
பிறந்தவாயினர்நடந்துலகனந்தருள்பெரியோன்
சிறந்தவாயன்மாராணனுறைதலாற்றிகழ்ந்தே
அறந்தவாதுயர்கோவலாமணிநகர்கண்டார்.

(இ-ள்.) பிரகிருதி சம்பந்தமான ஆசையும் வினைகளுமான எல்லா
வற்றையும் விட்டு, வேதார்த்தங்கள் தமிழில் உதயமான திருவாக்கினையு
டைய ஆழ்வார்கள் மூவரும் நடந்து, உலகங்களையளந்தருளின பெரியோ
னும், சிறப்பையுடைய ஆயனும், திருமகள் நாயகனுமாகிய நாராயணன்
நித்தியவாசஞ் செய்வதனாலே விளங்கி, தருமங்கள் கெடாமல் உயரும்
திருக்கோவலூராகிய அழகிய நகரத்தைத் தரிசித்தார்கள். (எ-று.) (சக)
ஆயன்-என்பது திருக்கோவலூர் அம்பெருமானுக் கொரு திருநாமம்.

ச எ. எத்திறக்கடவுட்பதமிருந்தனவெனினும்
முத்திவிண்டுவின்பதத்தலதிலையெனுமுறைபோற்
சித்திரப்பணிக்கோபுரச்சிகரமீச்செறிபொற்
கத்திகைக்கொடிககனமீத்துயல்வரல்கண்டார்.

(இ-ள்.) சித்திரத்தொழிலமைந்த கோபுர சிகரத்தின்மீது பொருந்திய
பொன்மயமான துகிற்கொடிகளானவை, எவ்விதமான தேவர்களது பதவி
களிருந்தனவாயினும், மோகஷமென்பது விஷ்ணுவின் பரமபதத்திலல்லது
(அப்பதவிகளில்) இல்லை யென்றுணாக்கும் விதம்போல, ஆகாயத்தின்மீது அ
சைவதைக்கண்டார்கள். (எ-று.) (சஎ)

ச அ. பண்களிற்சிறையளியினமுரன்றிசைபரப்பி
உண்களிக்கிவார்ந்துறைமலர்ப்பணைபலவொருவி
எண்களிற்றினுக்கருள்புருடனைக்கண்டவினையில்
கண்களிற்புவிழுழைக்கருள்பெண்ணையுங்கண்டார்.

(இ-ள்.) சிறைகளையுடைய வண்டிக்குட்டங்கள் இசைப்பாட்டைப்
போல ஒலிசெய்து இசையைவிரித்து உண்ணும் தேனுக்காக ஏறியிருக்கும்
மலர்களையுடைய மருதநிலங்கள் பலவற்றையுங் கடந்து, தன்னைச் சிந்தி
த்த கஜேந்திராழ்வானுக்குத் திருவருள்புரிந்த பரமபுருஷனைச்சேவித்த ஒப்
பற்ற தங்கள் திருக்கண்களாலே, பூமியினிடத்திலுள்ளோர்க்குப் (பலவளங்
களையும்) கொடுக்கும் பெண்ணையாற்றையுங் கண்டார்கள். (எ-று.) (சஅ)

ச சு. நெடியவாயனையாதியோகியரிவணேரா
அடிகொள்பாவினஞானச்சுடரோற்றுவரதனற்
படியில்லாவரும்விளங்குவர்பாதகவிருணீ
கடிதுபோகெனல்போற்றுயன்மதிற்கொடிகண்டார்.

(இ-ள்.) நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலான திரிவிக்கிரமமூர்த்தியை
ஆடியோகியர்கள் இவ்விடத்தே சந்தித்து, அப்பெருமானது திருவடிகள்
ஏற்றுக்கொள்ளும் பாட்டுக்களாலே ஞானதீபமேற்றுவார்கள் : (அதனாலே)
பூமியிலுள்ள யாவரும் விளங்குவார்கள் ; (ஆகையால்) பாதகமான இருளே !
நீ விரைந்து போய்விடுவாயாக என்று சொல்லுவதுபோல மதின்களின்
மேல் ஆடுங் கொடிகளைப் பார்த்தார்கள். (எ-று.) (சக)

௩௦. நாமமெண்ணருஞ்செய்யகட்கரியமானறைப்பூந்
தாமவண்டுழாய்தனைநகரமுந்தரித்ததுபோன்
மாமராமகிழ்புகதஞ்செண்பகம்வருக்கை
காமர்தங்குபைம்பொழில்புடைபயில்வனகண்டார்.

(இ-ள்.) எண்ணுதற்கரிய திருநாமங்களும் சிவந்த திருக்கண்களு மு
டைய கரியதிருமேனியான எம்பெருமானது தேன்பொருந்திய அழகிய
வளப்பத்தைக் கொண்ட திருத்துழாய் மாலையை அத்திருக்கோவலூரும்
அணிந்ததுபோலே, மாவும் வெண்கடம்பும் மகிழ்மரமும் கமுகும் சண்பக
மும் பலாவும் அழகாகத்தங்கிய பசுமையான சோலைகள் புடைசூழ்ந்திருப்
பனவற்றைப் பார்த்தார்கள். (எ-று.) (௩௦)

௩௧. அவர்களங்குவந்தனுமுன்கோவல்வாழரிக்கின்
றிவரிடுத்தமிழ்ஞானதீபத்தினுக்கிணையாக்
குவலயந்தனைவிளக்கலெமென்னவுட்கொள்ளாக்
கவனவெம்பரியிரதவான்சுடர்கடல்கரந்தான்.

(இ-ள்.) ஆழ்வார்கள் மூவரும் அங்கு வந்து அடைவதற்கு முன்னே
அத்திருக்கோவலூரில் நித்தியவாசஞ்செய்யும் பெருமானுக்கு இன்று இவர்
கள் ஏற்றும் தமிழாகிய ஞானதீபத்துக்குச் சமானமாகப் பூமியை விளங்கச்
செய்யமாட்டோமென்று மனத்திற்கொண்டு, நடைவேகமுள்ள குதிகைகள்
பூண்ட இரத்தையுடைய சூரியன் கடலிற்புகுந்தொளித்தான். (எ-று.) (௩௧)

௩௨. உருமுயின்னுமீப்பிறமும்வானகம்புதைத்துரறக்
கருமுகிற்கணமிடைவிடாதுறைநனிகான்ற
அருமறைப்பொருள்கோவல்வாமனப்பதியாயன்
தருமளப்பருமையைபோற்பரந்ததுதமமே.

(இ-ள்.) கரிய மேகக்கூட்டங்களானவை இடியும் மின்னலுமாக மே
லே விளங்கும் ஆகாயத்தை மறைத்து ஒலித்து சோனாமாரி பெய்தன.
அரிய வேதத்திற்சொல்லும் (பிரதானப்) பொருளாகிய திருக்கோவலூ
ராகிய வாமனக்ஷேத்திரத்திலெழுந்தருளிய ஆயனாகிய பெருமான் உண்
டாக்கிய அளவிடுதற்கரிய மாயையைப்போல இருள் பரவியது. (எ-று.)

௩௩. மண்டலத்துடன்விண்டலம்வணங்குதுதிருமண்
புண்டரத்திருதுதல்வயிணவர்சுழாம்பொதுளி
எண்டரற்கருமணியணிவீதிகளிகவா
அண்டர்தொக்கவப்பதியிலோடைகழியடைந்தார்.

(இ-ள்.) பூமியிலுள்ளோருடன் ஆகாயவாசிகளும் வணங்கும் திரு
மண்புண்டரத்தைத் தரித்த அழகிய நெற்றியையுடைய பரீவைஷ்ணவ
சமூகங்கள் நெருங்கப்பெற்று, எண்ணுதற்கரிதாகிய மணிமயமான அழகிய
திருவீதிகளைக்கடந்து நித்திய சூரிகள் கூடிய அத்திருப்பதியினிடத்து ஒரு
இடைகழியை அடைந்தார்கள். (எ-று.) (௩௩)

இடைகழி-நடைத்திண்ணை.

௩௪. புக்கயோகியர்மூவருநான்மறைபுகழ்
மைக்கவின்கொடுவாளராவணத்துயின்மாயோன்

தக்கபார்விசம்பளந்ததாட்டகையினெத்தகையுங்
கைக்கவேபுகழ்ந்தளவளாயுறைதருங்காலை.

(இ-ள்.) (அங்கு) பிரவேசித்த ஆதியோகியர் மூவரும், நான்கு வேதங்
களுந் துதிக்கக் கரிய கோலத்தைக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய சேஷசய
னத்தில் அறிதுயிலமரும் மாயவனது பூமியையும் ஆகாயத்தையும் அளந்
தருளித் தங்களுக் குரிமையான திருவடிப் பெருமையின் விசேஷத்தாலே,
(வேறு) எந்தப்பெருமையும் தமக்குக்கைப்பனவாக, (அத்திருவடிகளையே)
புகழ்ந்துகொண்டு நெஞ்சுகலந்து கூடியிருக்குங்காலத்தில். (எ-று.) (ருச)

[பெருமான் எழுந்தருளல்.]

ருரு. கோவலாகியவாமனப்பதியுறைகொண்டல்
மூவர்செந்தமிழ்விரும்பியோர்முதியவேதியனாய்
நாவகத்துனாகுமுறமெய்நடுக்குறநடந்தே
யாவரிங்குளீருண்கொலெமக்கிடமென்றான்.

(இ-ள்.) திருக்கோவலாராகிய வாமனப்பதியினிடத்து நித்தியவாச
ஞ்செய்யும் மேகம்போன்ற பெருமான், ஆதியோகியர் மூவருடைய செம்
மையான தமிழ்ப்பாசரங்களை விரும்பி, ஒரு விருத்த வேதியனாய், நாவி
னிடத்தில் சொற்கள் குழறவும், சரீரம் நடுங்கவும், நடந்துவந்து, இங்கி
ருப்பவர்களே நீங்கள் யாவர்? எமக்கு (இங்கு இருக்க) இடமுண்டோ?
என்றான். (எ-று.) (ருரு)

ருசு. என்றுகூறுமானையழைத்திடனளித்திருத்தி
நின்றுமூவருமிடம்பெறார்நெருங்கலுநெடியோன்
நன்றுநீருறையிடைகழிநால்வருமிருத்தம்
கொன்றுருதிடமெனநகைத்தின்னணமுரைப்பான்.

(இ-ள்.) என்று சொல்லும் பெருமானையழைத்து இடங்கொடுத்தி
ருத்தி, ஆழ்வார்கள் மூவரும் நின்றுகொண்டு இடம் போதாமல் நெருக்க
மடையவே, நெடியவனுன பெருமான், நீங்களிருக்கு மிடைகழி நன்றாயிரு
ந்தது! நாம் நால்வரும் இருக்க இதில் இடம் பற்றாது, என்று சொல்லி
நகைத்து (மேலும்) இவ்விதமாகச் சொல்லுவானுயின். (எ-று.) (ருசு)

ருஎ. நால்வருக்கிடந்தருவதன்றிடைகழிநனிகார்
கால்வதப்பெயலொழிவதன்றிருளபுலர்காறும்
மால்வளத்திருவடியெளிதினிற்கண்டிவணங்க
நூல்வகுக்கலாந்தீபமுண்டேலெனதுவன்றான்.

(இ-ள்.) இவ்விடைகழி, நால்வருக்கு மிடங்கொடுப்பதன்று; மேகங்
கள் மிகப்பெய்வதான அந்த மழையும் ஒழிவதன்று; தீபமுண்டாயின்,
இருளொழியும் வரையில் எம்பெருமானது வளமான திருவடியை எளிதில்
சேவித்து வணங்க நூல் செய்யலாம் என்று சொல்லியருளினன். (எ-று.)

ருஅ. உரைத்தவம்மொழிசெவியுறத்தமதுளமுருகா
நிரைத்தமெய்மயிர்சிவிர்த்தெழுவானந்தநிகழத்
தினைத்தடங்கடற்புயல்கொலென்றயிர்த்தனர்தெரிய
வரைத்தருளநீபத்தினுற்காண்பதுமதியா.

(இ-ள்.) சொல்லிய அம்மொழி தங்கள் செவியிற் புகுதலும், உள் ளமுருகி வரிசையாயுள்ள மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தெழவும் ஆனந்தம் உண்டாகவும், (இவர்) திகைகளையுடைய விசாலமான கடலிற்றுயிலும் மேகம் போன்ற பெருமானோ என்று சந்தேகித்து, (அவ்வுண்மை) யறியத் (தாம்) கொண்ட ஞானதீபத்தாலே காண நின்றது, (எ-று.) (௩௮)

[அருளிச்செயல்.]

௩௯. வையந்தகளியாவார்கடலேநெய்யாக
வெய்யகதிரோன்விளக்காவெனத்தொடங்கி
ஐயனருட்பொய்கைதிருவந்தாதியோதுதலுந்
துய்யதிருஞானச்சுடரொன்றுதோன்றியதால்.

(இ-ள்.) “வையந்தகளியா வார்கடலேநெய்யாக, வெய்யகதிரோன் விளக்காக” என்று தொடங்கி, பகவானது அருள்வடிவான பொய்கையாழ்வார், (முதல்) திருவந்தாதியை யருளிச்செய்ய, பரிசுத்தமான அழகிய ஞானதீபமொன்று தோன்றியது. (எ-று.) (௩௯)

‡ அந்ததுறுவெண்பாவென் றறையுந்திருவந்தாதினின்
முந்துபதிபாற்கடலரங்க முதிர்வேங்கடம்பொன்றிருவெஃகா
விறையுறையுந்திருக்கோவ லூர்நல்வளஞ்சேர்விண்ணகரம்
இந்தவாறுதிருப்பதியும் பொருந்திச்சிறந்தவிசைபெறவே.

இச்செய்யுள் செய்யுட் குருபரம்பரை யொன்றிற் கண்டது.

௪௦. அன்பேதகளியாவார்வமேநெய்யென
முன்பேதொடங்கிமொழிதிருவந்தாதியால்
இன்பேறுசெஞ்சொலியற்பூதப்பேரிறையும்
மன்பேரொளிவிளக்கமாயனுக்கொன்றேற்றினுன்.

(இ-ள்.) பொருள்நயம் மேன்மேலேறும் செவ்விய சொல்வளம்பொருந்திய பூதத்தாழ்வாரொன்னுந் திருநாமமுடைய உயர்ந்தோர், “அன்பேதகளியா ஆர்வமேநெய்யாக” என்று ஆதியாகத்தொடங்கி அருளிச்செய்த (இரண்டாம்) திருவந்தாதியால், நிலைபெற்ற பேரொளிவீசும் தீபமொன்றை மாயப்பிரானுக் கேற்றினர். (எ-று.) (௪௦)

‡ வடவேங்கடந்தென்னரங்கமுநீர் மலைபாடகமாலிருஞ்சோலை
இடவெந்தைபாற்கடல்பேரை யெழிலார்கோவலூர்தஞ்சை
கடன்மலைசேரத்திரகர் கோட்டிநகர்தண்காலூருங்
குடந்தையீரோழுடனொன்றவ் வந்தாதியினுட்கூறியதே.

இச்செய்யுள் செய்யுட் குருபரம்பரை யொன்றிற் கண்டது.

௪௧. ஞானவிளக்கோரிரண்டுநண்ணுதலுமானளினக்
கானமொளிர்செங்கதினைக்கண்டலர்த்தபான்மையைப்போற்
றாநதிசேர்தாள்கரங்கண்சோதிவதனந்துலங்க
வானவனியன்றளந்தமானுருவங்காட்டிநின்றான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) ஞானதீபங்களிரண்டுந் தோன்றினவளவிலே, பிரகாசிக்குஞ் சூரியனைக்கண்டு தாமரைக்காடு மலர்ந்த தன்மையைப்போல, பரிசுத்தமான கங்காநதிபொருந்திய திருவடியும் திருக்கையும் திருக்கண்

ணும் சோதியான திருமுகமண்டலமும் விளங்க, எம்பெருமான், அக்காலத்தில் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் அளவிட்ட திரிவிக்கிரம வருவத்தைக் காட்டி நின்றனன். (எ-று.) (௬௧)

௬௨. திருக்கண்டேன்பொன்மேனிகண்டேன்றிகழும்
அருக்கனணிநிறமுங்கண்டேன்சங்காழி
உருக்கண்டேன்காண்பதினியோர்பொருளின்மென்னைப்
பொருட்கண்டவந்தாதியாற்பேயும்போற்றினான்.

(இ-ள்.) (அப்போது) “ திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் திகழும் அருக்கனணிநிறமுங் கண்டேன்” சங்காழியருக்கண்டேன் இனிக் காண்பதொரு பொருளில்லையென்று, வேதார்த்தங்களையுடைய (மூன்றாம்) திருவந்தாதியால் பேயாழ்வாரார் துதித்தனர். (எ-று.) (௬௨)

† அவ்வந்தாதிதனிற் பதினைந் தூர்பாற்கடல்வேங்கடமரங்கம்
ஒவ்வங்குடந்தையிடவெந்தை கோட்டியூர்வேளுக்கையுடன்
செவ்வெஃகாவைகுந்தமட்ட புயம்விண்ணகர்சீரலிக்கேணி
கவ்விவிசும்பார்சோலைமலை கழிகைகச்சிப்பாடிகமே.

இச்செய்யுள் செய்யுட் குருபரம்பரை யொன்றிற் கண்டது.

[எம்பெருமான் அருளப்பாடும் ஆழ்வார்கள் வேண்டுகோளும்.]

௬௩. தந்தைபுரிந்ததவமதனைச்சங்கரன்போற்
மெந்தையருமுவருங்கண்டின்பமுடனென்பருகி
முந்தைமறைகாணவடிக்கேமுடிசூட்டச்
சின்தைகளிகூர்ந்து செங்கட்டிருமாலும்

(இ-ள்.) சங்கரன் போற்றும் எந்தையாய்ப் பிரமதேவன் செய்த தவப் பேரூன் எம்பெருமானது திருவுருவை ஆழ்வார்கள் மூவருந் தரிசித்து, அகமகிழ்ச்சியோடு என்புருகி, முதன்மைபெற்ற வேதங்களுங்காணாத அவன் திருவடிகளில் தங்கள் முடியைச்சூட்டினாராக, வாற்சல்லியத்தினாலே சிவந்த திருக்கண்களையுடைய திருமாலும், திருவுள்ளத்திற் சந்தோஷமடைந்து, (எ-று.) (௬௩)

வாற்சல்லியமென்பது கன்றினிடத்துப் பசவுக்கிருக்கும் அன்பு, வற்சம்-கன்று.

௬௪. நீவிர்புகன்றிகிரிறிருவந்தாதிப்
பாவில்வழுவாதெவனோனும்பன்னிடினூர்
தாவினமதுசரண்பெறுவார்சாற்றிலெம
தாவிவயவோயருள்வரங்கல்யாவென்றான்.

(இ-ள்.) நீங்கள் சொல்லிய ஒப்பில்லாத அழகிய அந்தாதிப்பாக்களில் எவனோனும் வழுவரூல் தேர்வாராயினும், (அவர்) கெடுதலில்லாத நமது பதத்தையடைவர்; சொல்லுமிடத்து அவனோ எமது உயிரும் ஆவார். (இனி) உங்களுக்கு நீண்டகொடுக்கும் வரங்கள் யாவை என்றான். (எ-று.) (௬௪)

வேறு.

௬௫. அருமறைப்பொருண் யெளிதுவந்தெமையின் டாண்ட டியளித்தனையிதனிற், றருவரமயலின் றுளகொலோவெனினுஞ் ச கமெலாமெங்கள்பாற் றனிவந், திருளிடைகழிக்கட் காட்டுமிக் கோல மிருகணற்கண்டடியிறைஞ்சப், பொருவரும்பரம பதமளி த்தியென வளித்தனருட்கரும்புயலும்.

(இ-ள்.) அரிய வேதப்பொருளாகிய தேவரீர் எளிதில் வந்து இங்கு எங்களை அடிமைகொண்டு திருவடிகளைக் கொடுத்தருளினீர். (இனி எங்களுக் கு) இன்று இதைக்காட்டிலுங் கொடுக்கக்கூடிய வரம் வேறுண்டோ? என்றாலும் இருட்டில் இடைகழியில் எங்களிடத்துக்குத் தனியாக வந்து காட்டிய இத்திருக்கோலத்தை உலகிலுள்ளோர் யாவரும் இருகண்களாற் சேவித்துத் திருவடிவணங்க (அவர்களுக்கு) ஒப்பில்லாத பரமபதத்தைத் தந்தருளவீராக என்று விண்ணப்பிக்க, அருளோடுகூடிய கரியமேகம் போன்ற பெருமானும் (அவ்வரத்தைக்) கொடுத்தருளினன். (எ-று.) (௬௫)

௬௬. வேதமுங்காண்டற் கரியவாயலர்மேல விரிஞ்சனேமுதலி னோர்விரும்பும், டிராதபங்கயமு வருமுடிதழுவப் பணிந்தனர்பகர்ந் தவப்பரிசே, ஓதநீருலகத் தவாபுகழ்விளங்க வுலந்தவரருச்சனை யுலவா, நாதனுங்கோவற் பதிவயினிறைந்தான் பத்திசாரன்புகழ் நவில்வாம்.

(இ-ள்.) வேதங்களுங் காண்பதற்கரியனவாகி, தாமதாமலரினமீதி ருக்கும் பிரமன் முதலாயினோர் விரும்பும் (எம்பெருமானது) பாததாமகா களில் ஆழ்வார்கள் மூவரும் தங்கள் முடிதழுவப் பணிந்தனர். முன் சொ ல்லிய அவ்விதமே, திகைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் ஆழ்வார்க ள் புகழ் விளங்கும்படி, ஆசிரிதர் விரும்பிய அர்ச்சாரூபமாகுதல் கெடாத எம்பெருமானும் திருக்கோவலூரி லெழுந்தருளினன். இனி பக்திலாரரான திருமழிசையாழ்வாருடைய வைபவத்தை உரைப்போம். (எ-று.) (௬௬)

“தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவந்தானே, தமருகந்த தெப்பேர் மற் றப்பேர்” என்னு மருளிச்செயலின்படி, அர்ச்சாவதாரம், ஆசிரிதரிட்ட வழுக்காயிருத்தலால், ‘உலந்தவரருச்சனை’ என்றார்.

[இம்முதலாழ்வார்கள் மூவரும் திருவவதாரஞ் செய்தது முதல் திருக் கோவலூரில் எம்பெருமானைச் சேவித்தது வரையில் உள்ள வைபவம், இது காரும் எமக்குக் கிடைக்கலான வேறு செய்யுட் குருபரம்பகானிலும் ஆராயர்ப்படி குருபரம்பராப்பராவம் முதலிய பல கிரந்தங்களிலும் வழங்குமாறு :—

உலகத்தார் பிறக்கும் வழியாக வன்றியே, அயோரிஜராய் அப்பிரா கிருதராய்ப் புஷ்பங்களிடத்தே பிறந்தவர்களான இந்தயோகிகள் மூவரும், எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தால் இராஜ தாமச சத்வமென னும் முக்குணங்களில் முற்கூறிய இரண்டனையும் நீக்கிப் பிற்கூறிய சத்வ மாகிற ஒன்றினில் ஒன்றி நின்று, ஞானபக்தி வைராக்ஷயங்களை யுடையவர் களாய், அன்னபானாதிகளை ஒழித்தவர்களாய், ஜகஜ்ஜந்மாதிசாரணபூதனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளில் மெய்யன்புடையவர்களாய் வந்தித்திருக்

குங்காலையில், இல்லறத்தாருடைய உறவு தங்களுக்குப் பொருந்தாமையால், இவர்கள், ஒருநாளிருந்த இடத்தில் மறுநாள் இராதே, தம்மோடொத்த பரம சாத்வீகர்களைத் தேடித் தரிசிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு, திவ்யகேசுத் த்திரங்கள் தோறும் சஞ்சரித்து வந்தனர். இவர்கள், ஒருவரை யொருவர் அறியாமல், தனித்தனியே சஞ்சரித்து வருங்கால், ஸர்வேச்வரனும், தனக்கு ஆதம்பூதரான இவர்களைக்கொண்டு உலகத்தை உய்விக்கத் திருவுள்ளங் கொண்டிருப்பவனாகையால், இம்மூவரும் ஒருவரையொருவர் அறியாமல் பெண்ணையாற்றின் தென்கரையில் வாமன கேசுத்திரமாகிய திருக்கோவலூரில் வந்து தன்னைச் சேவிக்கும்படி, இவர்களுக்குப் புத்திப்பிரதானம் பண்ணினான். இவர்களும் அவ்வாறே அத்திருப்பதியை யடைந்தனர்; பகற்பொழுதும் போயிற்று.

சூரியன் அஸ்தமனமான பொழுது, முதல்முதல் பொய்கையாழ்வார் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவருடைய திருமாளிகையிற் சென்று, அம்மாளிகையின் இடைகழியின் மீது சயனித்திருந்தனர். பின்னர் பூதத்தாழ்வார் கண்வளர்த்தரு இடந்தேடிக்கொண்டு சென்று, பொய்கையாழ்வார் பள்ளி கொண்டிருக்கும் இடத்தையடைந்து, ‘அடியேன் சபனித்தற்கு இத்திருமாளிகையிற் சந்து இடங்கிடைக்குமோ?’ என்று வினவினார். பொய்கையாழ்வார் அது கேட்டு, ‘சுவாமி! இங்கே இவ்விடைகழியிலே ஒருவர் படுக்கலாம், இருவர் இருக்கலாம்; தேவரீர் எழுந்தருளினால் இருவரும் இருக்கலாகும்’ என விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அங்ஙனமே அவ்விருவரும் அங்கு இருந்து ஒருவரை யொருவர் உசாவிக்கொண்டிருக்கும் போது, பேயாழ்வாரும் அவ்வாறே இடந்தேடிக்கொண்டு அந்தத் திருமாளிகைக்கு வந்து ‘சபனித்துக்கொள்ள இங்கே இடங்கிடைக்குமா?’ என்று கேட்க, முன்னைய ஆழ்வார்களிருவரும், ‘சுவாமி இவ்விடம் ஒருவர் படுக்கலாம்; இருவர் இருக்கலாம்; மூவர் நித்தலாம்.’ எனக் கூறினார்கள். கூறவே, இவரும் உள்ளுற் சென்று, மூவருமாக நின்றுகொண்டு அளவளாவி யிருந்தனர்.

அவ்வளவிலே திருக்கோவலூர் எம்பெருமானும், பேரிருளும் பெருமையுடைய உண்டாக்கித், தானும் அவ்விடைகழியிற் சென்று, அவர்களுக்கு அதிகநெருக்கம் உண்டாகும்படி செய்தருளினான். ஆழ்வார்கள் மூவரும், ‘முன்னில்லாத நெருக்கம் இப்பொழுது உண்டான காரணமென்ன? நம்மை யொழியவும் இவ்விடைகழியைப் பற்றிநிற்பார்கள் உண்டோ?’ என்று, “ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றியும்” “உணர்வெனும் ஒளிகொள் விளக்கேற்றியும்” “வெய்யகதிரோன் விளக்கேற்றியும்” பார்த்தனர். ஸ்ரீமத் நாராயணனுடைய மைப்படி மேனியையும் செந்தாமரைக் கண்ணையும் நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணிலே சண்டநுபவித்து, அந்த அநுபவத்தாலுண்டாகிய அன்பின் மிகுதியாலே, பொய்கையாழ்வார், பிறப்பிறப்பென்னும் பெரும்பிணிக்குப் பரமௌஷதமும் சமுசாரசாகரத்தைக் கடக்கலாவதான தெப்பமுமாய், எம்பெருமானுடைய திவ்யகுணநுபவ ரூபமாய், “வையந்தகளியா” என்று தொடங்கி ருக்வேத சாரமான முதற்றிரு வந்தாதியும், பூதத்தாழ்வார் பரமபத சோபானமே என்னலாவதாய் “அன்பேதகளியா” என்று ஆரம்பித்து எஜர்வேத சாராமிசமான இரண்டாந் திருவந்தாதியும், பேயாழ்வார் பக்கிரசம் ஒழுகுவதாய் எம்பெருமானுடைய ரூபகுணசக்திகளைப் பிரதிபாதிப்பதாய் “திருக்கண்டேன்” என்றெடுத்து சாமவேதசாரமான மூன்றாந் திருவந்தாதியும் ஆகிற திவ்வியப்பிரபந்தங்களைச், சேதனர் உய்ந்துபோமாறு, ஞானத்தமிழாக அருளிச்செய்து உலகத்தை வாழ்வித்தருளினார்கள்.]

[இனி, முதலாழ்வார்கள் வைபவத்தொடர்ச்சியாய் அடியில் வருகின்ற
ருக - செய்யுளும், வேறொரு செய்யுட்குருபரம்பரையிற் கண்டது.]

[திருவயோத்தியில் சக்ரவர்த்தித்திருமகனைச் சேவித்தல்.]

* ஆதியாய்நடுவுமாகியந்தமாமனந்தன் தன்னால்
வேதமோதிநியாசவிதந்தெரிபொயகையாரும்
ஒதுநற்பதிபன்னிக்குள்ளுற்றசம்பந்தந்தன்னே
டேதமில்பிரமவித்தையெய்தியபூதத்தாரும்

(இ-ள்.) வேதத்திற் பிரதிபாதிக்கும் நியாசவித்தையை எப்பொரு
ளுக்குந் தானே காரணபூதனாய் இடையில் ரக்ஷிப்பவனாய் எல்லாம் இறுதி
யுற்ற காலத்தில் முடிவில் நிற்பவனாய் அனந்தனை எம்பெருமானால்
தெரிந்துகொண்ட பொயகையாழ்வாரும், நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட நல்ல
புருஷ ஸ்திரீகளுக்குள்ள (பர்த்ருபார்யா) சம்பந்தத்தோடு குற்றமற்ற
பிரமவித்தையைப் பெற்ற பூதத்தாழ்வாரும், (எ-று.)

கர்மாதிகளான உபாயாந்தரங்களைவிட்டு எம்பெருமானையே ரக்ஷக
னாகப்பற்றுதல் நியாசவித்தையாம். இது பிரமவித்தை, சரணாகதி வித்தை
என்பது முதலிய பரியாயநாமங்களாலும் வழங்கும். க

* ஒப்பறுபிரமவித்தையோடுமுத்தத்துவத்தின்
தப்பறுஞானந்தானஞ்சாற்றுயிர்க்குடலுக்குள்ள
செப்பமார்ந்தபும்பெற்றதிகழ்புகழ்ப்பேயாழ்வாரும்
மெய்ப்பொருளுணாக்குமூன்றுவேதம்போலொன்றுகூடி

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற பிரமவித்தையோடு தத்துவத்திரயங்களின் தவறு
தல்லாத ஞானமும்-சொல்லப்படும் செவ்வையான உடலுக்கும் உயிருக்
குமுள்ள (சரீரசரீரி) சம்பந்தமும் பெற்று, விளங்கும் கீர்த்தியையுடைய
பேயாழ்வாரும், தத்துவார்த்தங்களைக் கூறும் மூன்று வேதங்கள் போல,
ஒன்று கூடி (எ-று.)

தத்துவத்திரயம்: சித்து, அசித்து, ஈசுவரன் என்பன. மூன்றுவேதங்
கள்: ருக்கு, யஜு-சு, சாமம் என்பன. தனித்தனிப் பெயரொய்திய இவை
ஒன்று கூடியிருப்பதனால் 'த்ரயீ' எனப்படும். ௨

* ஏதமின்மோக்கமீயுமேற்றமார்த்திட்டதாகிக்
கோதறுஞானமிக்கோர்கூறுசால்புறறதாகிப்
போதனேமுதலோராயபுலவரைப்புரப்பான்ங்கள்
ஆதிநாயகன்வந்துற்றவயோத்திசென்றடைந்திட்டாரால்.

(இ-ள்.) தோஷமில்லாத மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் வைபவமுடைய
தாய், குற்றமற்ற ஞானத்தால் உயர்ந்தவர்கள் சொல்லும் பெருமை
யுற்றதாய், பிரமதேவன் முதலோரான தேவர்களைக் காக்கும்வண்ணம்
நமது ஆதிநாயகன் இராமபிரானாகவந்து திருவவதாரஞ் செய்ததான திரு
வயோத்தியைச் சென்று சேர்ந்தார்கள். (எ-று.)

ஏற்றமார்த்திட்டதாகி சால்புற்றதாகி நாயகன் வந்துற்ற அயோத்தி
யென்க. இவை மூன்று பாட்டிழ் ஒரு தொடராதலால், பொய்கையாழ்வா
ரும் பூதத்தாழ்வாரும் பேயாழ்வாரும் ஒன்று கூடி அயோத்திசென்றடைந்
திட்டார் என்க. ௩

- * ஆங்குசெம்மரையுமையனணிகெழுமார்புழரும்
நீங்கிமிக்கருளினோடுநிசுரரிலங்கையெய்தி
ஏங்கிடுமமரர்மாதரிடுக்கண்டிர் த்தருளுஞ்செய்ய
மாங்குயிலையாளோடுமவாங்குவிற்புடக்கையேந்தி
- * நின்றிடுமிளங்கோவோடுநிகழ்த்துதம்பியர்தம்மோடும்
நன்றியஞ்சையார்பெற்றஞானமூர்த்தியினோடோங்கித்
துன்றியமரகதம்போற்சுடரொளிபரப்பிமேவும்
வென்றிசால்பெருமான்ருளின்மேவியேவணங்கினின்று
- * தரியலர்தங்கட்கேதேதாபதர்தவத்தின்பேதே
விரியுமெயக்கவசக்கோவேவேதமேத்திடுதேவேயென்
றரியவன்னோன்சீராகுமம்புதிதன்னிலாழ்ந்து
தெரிவருங்களிப்பினோடுந்திழ்ந்தவணிநுக்குநாளின்

(இ-ள்.) செந்தாமரையையும் எம்பெருமானது அழகு மிகுந்த திருமார்பையும் திருவயோத்தி நகரத்தையும் விட்டு நீங்கி, அரக்கர்வாழும் இலங்கையையடைந்து, ஏக்கமடைந்த தெய்வப் பெண்களுடைய துன்பத்தை மிகுந்த கிருபையோடு தீர்த்தருளிய செவ்விதான மாங்குயில்போன்ற சீதாபிராட்டியாரோடும், வளைக்கும் கோதண்டத்தைத் திருக்கையிலேபிடி (அருகே) நின்று கொண்டிருக்கும் இளையபெருமானுடனும், (அவரோடொத்தவர்கள்) என்று சொல்லப்படும் பரதசதானுக்கனொன்னும் தம்பியர்களோடும், நன்மையைத்தரும் அஞ்சநாதேவியார் பெற்ற ஞானமூர்த்தியாகிய ஆஞ்சநேயரோடும், உயர்வடைந்திருந்த மரகதமணியைப்போல மிக்க ஒளியை விரித்துக்கொண்டு அங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் வெற்றி மிகுந்த ஸ்ரீ சகரவர்த்தித் திருமகன் திருவடிவையடைந்து வணங்கிநின்று, பகைவராகிய (யானைக்கு) ஆண்சிங்கமே! தவசிகளது தவத்தின் பிரயோசனமே! விரிவுடைய சததியமென்னும் கவசத்தை யணிந்த தலைவனே! வேதங்கள் துதிக்கும் பரதெய்வமே! என்று துதித்து, அப்பெருமானது அரிய கலியாணகுணங்கள் சமுத்திரத்தில் ஆழங்காற்பட்டு, இவ்வளவென்றி தற்கரிய சந்தோஷத்துடன் விளங்கி அங்கு இருக்கும்போது (எ-று.)

[வேதியரொருவர்க் கருள்புரிதல்.]

- * வறுமையாங்கொடியதியின்வாடுமோர்மறையோனெய்தி
உறுவராமுவர்தாளிலுறலுமாங்கவனுக்கிம்மைப்
பெறுபொருண்முழுதுமோக்கப்பேறுமீந்தருளிப்பின்னர்
தெறுவினையுடையார்கூடிச்சேர்ந்தனர்வதரிமாதோ.

(இ-ள்.) தரித்திரமென்னும் கொடிய தியினால் வாடும் ஒரு பிராமணர் வந்து தவசிகளாகிய ஆழ்வார் மூவர் திருவடிகளையும்டைதலும், அவருக்கு இவ்வுலகத்தில் அடையக்கூடிய எல்லாப் பொருள்களையும் மோகூலாபத்தையும் கொடுத்தருளி, அதன்பிறகு, பாபங்களைக் கெடுத்த மூவருங்கூடி வதரியாச்சிரமத்தை யடைந்தார்கள். (எ-று.)

[வதரியாச்சிரமத்தையடைந்து யோகத்திருத்தல்.]

- * நரனுநாரணனுமென்னநண்ணிடுமுனிவர் தம்மைக்
கரனெடுவாக்குந்துயகருத்துமொன்றாகவேத்தித்
திரனுறுமையினோர்சார்திகழ்தருங்குக்கைக்குட்சென்று
வரனுறுகரணங்கூட்டிவான் றவார்யோகினினூர்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் நரனும் நாராயணனும் என்று சொல்லும் படி எழுந்தருளியிருக்கும் முனிவர்களைக் கைகளும் வாக்கும் பரிசுத்தமான மனமும் (மனோவாக்காயங்கள்) மாறுபடாமல் ஒருவழிப்படத் துதித்து, ஸ்திரமான (அங்குள்ள) மலையின் ஒருபக்கத்தில் விளங்கும் குகைக்குள்ளே சென்று, சிறந்த கரணங்களைக்கூட்டி, உயர்ந்த தவத்தையுடையோரான அம்மூவரும் யோகத்தில் நின்றார்கள். (எ-று.)

நரன், நாரணன் என்னும் இருடியர்கள் உலகத்திலுள்ளார்க்கு ஆசார்ய சிஷ்யக்கிரமத்தை வெளியிடும் பொருட்டு எம்பெருமான் கொண்ட அவதார விசேஷமானவர்கள். கரணம் என்றது மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் புறக்கரணமும், மனம் என்னும் உட்கரணமுமாம்.

* மலரவனவண்வந்துற்றுமறையவரிருவர்தம்மால்
இலரிவர்கமக்குநேர்வாரொன்றறிந்ததனையோர்வான்
அலர்கதிர்விரிந்தேயோங்கியனினமுகிப்பாரிடம்
மலரினின் லுகினோடுமற்றுயிர்த்தொகையுமீன்றேன்

(இ-ள்.) அப்போது, விரிந்த பிரகாசமுடையதாய் மலர்ந்து உயர்ந்து, வண்டின் கூட்டங்கள் மொய்த்துப்பாரிடம் தாமரைமலரிலிருந்து உலகத்துதையும் உயர்க்கூட்டங்களையும் சிருஷ்டித்தவனான பிரமதேவன் அங்குவந்தடைந்து, வேதியர்களான நரநாராயணர்களால் இம்மூவருக்குச் சமானமானவர்கள் என்கும் இலர் என்று அறிந்து, அதனுண்மையை யாராயவானாயினான்.

வேறு.

* மூவரும்யோகமேமுயலும்வழி
மேவரும்பொழில்படைத்ததனின்மென்மலர்
துவிடுமரஞ்செடிகொடிகுன்னவே
ஏவரும்புகழ்நீதிடவியற்றினாரோ.

(இ-ள்.) ஆழ்வார்கள் மூவரும் யோகஞ்செய்யும் அவ்விடத்தில் உண்டாவதற்கரிய ஒரு சோலையையுண்டாக்கி, அதில் ஒருதுவான புஷ்பங்களைச் சொரியும் மரம் செடி கொடிகளை யாவரும் புகழும் வண்ணம் நெருங்க உண்டாக்கினன். (எ-று.)

க௦

* அன்னநந்தனவனத்தலர்ந்தபூக்களோ
மன்னியமணமதோவடிவுகொண்டதென்
றெண்ணிடவிசைக்கருமியங்களேந்தியே
மின்னெனமாதரார்ட்மேவச்செய்தனன்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட நந்தனவனத்தில், மலர்ந்த புஷ்பங்களோ, அவைகளிற் பொருந்திய வாசனையோ, உருவங்கொண்டதென்று என்னும் படி, சொல்வதற்கரிய வாத்தியங்களை யேந்திக்கொண்டு மின்னலைப் போல் பெண்கள் சென்றடையும்படி செய்தனன். (எ-று.)

பூக்களோ மணமதோ வடிவுகொண்டது என்றது, பூக்களைப்போல நிறமும் மென்மையும் வாசனையுமுடையா னென்றபடி.

கக

* அக்கணத்தலர்க்கணையநங்கவேளெடுத்
துக்கிரத்தன்புகழுரைத்துச்சேனையோ
டக்கருவனத்தினார்ந்தடைவிறன்றெழின்
மிக்கனவகைகளானியற்றன்மேயினான்.

(இ-ள்.) அந்தக்ஷணத்தில் மன்மதன் புஷ்ப பாணங்களை யெடுத்து, உக்கிரமான தனது கிரத்தியைச் சொல்லிக்கொண்டு, தனது சேனை

ளுடன், அந்த உயர்ந்த வனத்தினிடத்து வந்து, முறையே தனது தொழிலை மிகவும் சாமர்த்தியமானவகைகளால் செய்யத்தொடங்கினன். (எ-று.) கஉ

- * திப்பியமணமுடைத்தென்றற்காற்றுக்குஞ்
செப்பிடுமலர்க்கணைதெறிக்கும்வேளுக்கும்
மைப்படுமெழில்விழிமாதர்செய்கைக்கும்
ஒப்பறுமுனிவரர்யோகமோயந்திலார்.

(இ-ள்.) திவ்விய வாசனையுடைய தென்றற்காற்றுக்கும், ஐந்தாசச்சொல் லும் புஷ்பபாணங்களைவிடும் மனமதனுக்கும், மைதீட்டிய அழகிய கண்களை யுடைய பெண்கள் செய்கைகளுக்கும், ஒப்பற்ற மநநீலர்களான ஆழ்வார்கள் யோகம் தொடர்தவர்களாயினர். (எ-று.) கக

- * மறையவன்பின்னரும்வனத்துளுற்றிடுங்
கறையடிகொடுவரிகாளியெண்குளே
டறைதருசரபமேயாதியாயவை
நிறைதவர்தந்நிலைநீக்கவுய்த்தனன்.

(இ-ள்.) மறுபடியும் பிரமதேவன் காட்டிலிருக்கும் யானை, புலி, சிங் கம், கரடி, சிறந்ததாகச் சொல்லப்படும் சரபம் முதலியவைகளை, நிறைந்த தவத்தையுடைய ஆழ்வார்களது யோகத்தைக் கெடுக்கச் செலுத்தினன். (எ-று.)

- * வித்தகர்தம்மைஉவ்விவங்கின்கூட்டமே
மொய்த்துறுத்தார்த்திடமோனமெய்தியே
சுத்துறுமவர்தமைச்சரபமுண்டிறந்
தித்தலத்துற்றமையினிதினோந்தபின்

(இ-ள்.) ஞானிகளான ஆழ்வார்களை அந்த மிருக்கூட்டங்கள் சூழ் ந்து பயப்படுத்தி ஆரவாரியாநிற்க, மௌனத்தை யடைந்து யோகநிலையை யுற்ற ஆழ்வார்களைச் சரபங்கள் உண்டு இறந்துபோக, ஆழ்வார்கள் இவ் வுலகத்தில் இருந்ததை நன்கு அறிந்த பிறகு, (எ-று.) கரு

- * மூவகையுலகினின்றுறைதிமப்பிடத்
தேவரும்வெருவுறச்செல்லிடித்தலோ
டோவரும்பெருமழையுறுதடித்துடன்
தாவருமிறுதிநாட்டசங்குகாற்றெலாம்

- * வந்தனவாமெனமருளச்செய்தலுஞ்
சிறுநனைசிறிதுமேகிறம்பலின்றியே
பந்தனையொழித்திடும்பகவர்கவைகலுஞ்
சந்தமார்மலரவன்றளர்ச்சியெய்தினன்.

(இ-ள்.) மூன்றுலகங்களின் நிலை கெடும்படிக்கும் தேவர்களும் பயப்ப டும்படிக்கும், மேகங்களின் கர்ச்சனையுடனும் ஒழியாத பெருமழையுடனும் அதிகமின்னலுடனும் யுகாந்தகாலத்தில் தாவிவந்துதிரியும் காற்றெல்லாம் வந்தனவாமென்று சொல்லும்படிக்கு, ஆழ்வார்கள் யோகநிலை கெடும்படி செய்தானாகவும், அதனால், பந்தத்தை யொழிக்கும்மேலோரான ஆழ்வார்கள் தங்கள் யோகம் சிறிதுகெடாமல் இருத்தலும், அழகிய தாமரை மலரி லிருக்கும் பிரமன் தளர்ச்சியடைந்தனன். (எ-று.) கக கள

- * மாயவன்றன்னடிமனத்துள்வைத்திடுந்
தாயவர்புகழதுசொல்லற்பாலதோ

ஆயவர் தமையெதிர்த்தார்கொனிற்பவர்
தியசெய்தனமெனச்சிந்தையெண்ணியே

(இ-ள்.) எம்பெருமான் திருவடிகளைத் தங்கள் மனத்திலிருத்தும் பரிசுத் தர்களது புகழானது (பிறரால்) சொல்லக்கூடியதோ? அப்படிப்பட்டவர் களை யெதிர்த்து நிற்கக்கூடியவர்கள் யார்? நாம் தீங்கு செய்தோமென்று மனத்தி லெண்ணி, (எ-று.) கடி

* பகவரைப்பலவகைப்பழிச்சிழும்முறை
இகலிரீஇவலம்வராவேத்திச்சென்றனன்
அகமலரலர்ந்தவரலகிலாண்டெலாம்
மிகுபுகழொடுமவண்விளங்கியீண்டனர்.

(இ-ள்.) ஆதியோகியரைப் பலவகையாகத்துதித்து, வலியழிந்து அவர் களை மும்முறைவலம்வந்து, (மீண்டும்) துதித்து (தன்னுலகத்துக்குப்) போயினன். அந்த ஆதியோகியர், யோகத்தால் மனமாகியமலர் மலர் ந்து, கணக்கற்ற வருஷகாலங்கள் மிகுந்த கீர்த்தியோடு அவ்விடத்தில் விளங்கியிருந்து (அங்குமின்றும்) மீண்டார்கள். (எ-று.) கடி

[திருமுலையில் எம்பெருமானைச் சேவைசெய்தல்.]

வேறு.

* பொங்குபுகழ்மூவருங்கூடிப்புத்தேளிருமாமுனிவர்களுஞ்
சங்கினோடுசக்கரத்தைத்தாங்கும்பெம்மான்கமல்பரவத்
தங்கியேத்துமவேங்கடமார்தடமாமலைசார்ந்தத்திகிரி
வெங்கணரவுக்கரசருவமதனாலதன்மேலேறிலரால்.

(இ-ள்.) விர்த்தியடையுங் கீர்த்தியையுடைய ஆழ்வார்கள் மூவருங்கூடி, தேவர்களும் பெருமையுடைய முனிவர்களும் சங்கு சக்கரங்களைத் தாங்கும் பெருமானது திருவடிகளை வணங்கும்பொருட்டு வந்திருந்து துதிப்பதான திருவேங்கடமென்னும் விசாலமான பெருமையுடைய திருமலையைச்சார்ந்து, அத்திருமலையானது வெவ்வித கண்களையுடைய திருவநந்தாழ்வானது திரு வருமமானதினால் அதன்மீது ஏறுதவர்களாயிருந்தனர். (எ-று.) ௨0

* ஏறலாகாதெனவெண்ணியிருந்தாழ்வரையினிற்றிட்டே
ஏறுதிருவார்பிராண்டியையேத்திரிற்பவவ்விடத்தே
பேறுநான்குமிந்தருளும்பெம்மானெய்தியெதிர்நின்று
தேறுமுள்ளத்தறவோர்க்குச்சேவைத்திருவைச்சிறந்தனித்தான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) ஏறலாகாதென்றெண்ணி, பெரிய அதன் அடிவாரத் தில் தங்கி, விர்த்தியடையும் திருவிளையுடைய திருவேங்கடமுடையானது திருவடியைத் துதித்து நிற்க, (தன்னையடைந்தவர்கட்கு) நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கும் எம்பெருமான் அங்கே எழுந்தருளி எதி ரே நின்று, தேறிய திருவுள்ளத்தையுடைய தர்மஸ்வரூபிகளான ஆழ்வார் களுக்குத் தனது சேவையான செல்வத்தைச் சிறப்புண்டாக்கும்படி கொடுத்தருளினன். (எ-று.) ௨௧

* கண்டமூவர்பணிந்தேத்திக்கதிக்குமுதலாங்கண்ணுவோ
வண்டர்மூசுந்தன்னினவமாமேவுமார்பாவோ
அண்டர்க்கமுதமனித்தருளமாதிமூலப்பரமாவோ
பண்டைமறைகளினங்காணப்படிவத்தொருவாவோவென்றே.

(இ-ள்.) சேவித்த மூவரும் வணங்கித்துதித்து, முத்தியளிப்பதற்கு முதன்மையான திருக்கண்ணோக்க முடையவனே! வண்டிகள் மொய்க்கும் குளிரந்த திருத்துழாய்மாலே பொருந்திய மார்பனே! தேவர்களுக்கு அமிர்சத்தைக் கொடுத்தருளின ஆதிமூலப் பொருளான பரமனே! பழமையான வேதங்கள் இன்னுங்காணாத ஸ்வரூபத்தையுடைய ஒப்பற்றவனே! என்று (எ-று.)
உஉ - நான்கும் விளி,

[திருமலையில் அரிதாசருக் கருள்புரிதல்.]

* பாடிப்புகழ்ந்தபின்னரவண்பத்தியோடும்பரனடிக்கே
நெடுஞ்சிந்தையுடையவனானிலைக்குமரிதாசப்பெயரோன்
வீடிப்புகழார் தங்கள்வயினமேவிபன்பினுங்கவர் தாள்
சூடிமுடியிற் பணிந்தேத்தித்தொண்டிபூண்டேயிருந்திட்டான்.

(இ-ள்.) பாடித் துதித்தபிறகு, அத்திருமலையில் பத்தியுடன் எம்பெருமான் திருவடியில் விசாரணைச் சிந்தையுடையவராயிருக்கும் அரிதாசரென்னும் பெயருடையயோர், கெடுதலில்லாத புகழையுடைய ஆழ்வார்களிடம் வந்து, அன்போடு அவர்கள் திருவடிசுளை முடியிலணிந்த கொண்டு வணங்கித் துதித்து, அவர்களுக்கு அடிமைபூண்டேயிருந்தார். (எ-று.)

பூண்டே என்பதிலுள்ள ஏகாரம் தேற்றப்பொருளது. எனவே ஆசாரியாபிமான நிஷ்டையுடையவராயினொன்றபடி.
உரு

* அன்னவற்குமாயோற்குமான்மாவுக்குமுளதாகப்
பண்ணுந்தேகதேங்குசம்பந்தமனைப்பன்னரிய
இன்னபுடனெயெடுத்திசைத்திட்டெழிலக்கயபாத்திரமொன்றீந
தன்னதனைக்காப்பாற்றிடவோராழிப்படையுமளித்ததற்பின்

(இ-ள்.) இறைவனுக்கும் ஆத்மாக்களுக்கு முள்ளதாகச் சொல்லப்படும் தேகதேக சம்பந்தத்தை, சொல்வசற்கரிய இனிய அன்புடன், அந்த அரிதாசருக்கு எடுத்துப்படுத்தித்து, அழகிய அக்ஷயபாததிர மொன்றையளித்து, அதனைக்காப்பாற்றும் பொருட்டு ஒரு சக்ராயுதத்தையுங் கொடுத்தது, அப்பால் (எ-று.)
உச

* அவ்வக்கயபாத்திரமனிக்குமருத்தமனைக்கொடுத்தமும்
எவ்வமில்லாவெம்பெருமாளென்றுமேவுப்பதிகடமைச்
செவ்வைசெயதலாதிவவாஞ்சீரார்பணிகடமைப்புரிந்திட்
டொவ்வுமனமார்பாகவதருயர்பூசையுமுருந்துதியால்.

(இ-ள்.) அந்த அக்ஷயபாத்திரம் நித்தமும் கொடுக்கும் பொன்னைக் கொண்டு, எம்பெருமான் நித்தியவாசம் பண்ணும் தோஷரகிதமான திவ்விய தேசங்களை ஜீர்ணோத்தாரணஞ் செய்தல் முதலான சிறப்புடைய கைங்கர்யங்களைச் செய்து, ஒருமைப்பட்ட திருவுள்ளத்தையுடைய பாகவதர்களது உயர்ந்த ஆராதனத்தையுஞ் செய்வாயாக. (எ-று.)
உரு

* எத்தேவின்பூசணையினுமிக்கேற்றமுடையதரிபூசை
அத்தேவின்பூசணையினுமிக்காற்றலுடையதவனடியார்
இத்தேயத்திற்கைக்கொளும்வெழிற் பூசையென்றிசைத்திட்டார்
சத்தேயுடையாரொனவலகஞ்சாற்றுமாதியோகியார்கள்.

(இ-ள்.) எந்தத் தேவர்களின் ஆராதனத்தினும் மிக்க ஏற்றமுடையது பகவதாராதனமாகும்; அப்பெருமானது ஆராதனத்தினும் மிகுந்த வைபவமுடையது இவ்வுலகத்தில் அவனடியார் திருவுளம்பற்றும் அழகிய ஆராதனமாகுமென்று அருளிச்செய்தனர், ஸத்தையுடையாரென்று உலகிலுள்ளோர் சொல்லும் ஆதியோகியார்கள். (எ-று.) உக

* ஆங்குமூவர்மேவுமிடத்தமரும்வாவியதுதன்னிற்
ரூங்குமன்பிற் படிபவர்கடாங்கொண்டிடுபாதகமெல்லாம்
நீங்கும்வண்ணமருள்புரிந்துநெடுநாட்பின்னரவண்டிர்ந்தார்
ஓங்கும்வாவியுமாழ்வார் தீர்த்தமென்னவயர்ந்துளதால்.

(இ-ள்.) அத்திருமலையில், ஆழ்வார்கள் மூவரும் எழுந்தருளியிருந்த இடத்திலிருந்த தடாகத்தில் நிறைந்த அன்புடன் நீராடுமவர்கள் கொண்டுக்கும் பாதகங்களெல்லாம் நீங்கும்படி அருள்செய்து நெடுநாளான பிறகு அங்கு நின்றும் நீங்கினர். ஆழ்வார்கள் சம்பந்தத்தால் உயர்ந்த அந்தத் தடாகமும் ஆழ்வார் தீர்த்தமென்று யாவரும் சொல்லும்படி சிறப்புற்றிருக்கின்றது. (எ-று.) உஎ

[ஸ்ரீஅத்திகிரியில் பேரருளாளப் பெருமானைச் சேவித்து

விஷ்ணுவர்த்தனனை யாண்டருளல்.]

வேறு.

* அத்திகிரியையவரணுகியருளாளப்பேர்ப்பெருமானை
நித்தம்வழிபட்டிருந்திடலுநெடுநீருலகந்தனைப்புரக்கும்
மத்தக்களிஞ்சரசரவிண்டிவர் த்தனப்பேர்மன்னவன்றான்
எத்திக்கினரும்புகழ்முனிவரிண்டைச்சரண்வந்தெய்தினனால்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம் நீங்கிய) ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஹஸ்திகிரியைச் சேர்ந்து அருளாளனென்னும் பெருமானை நித்தமும் வழிபட்டிருந்ததும், நெடிய கடல் புடைசூழ்ந்த உலகத்தைக் காப்பவனாய் மத்தத்தார் களித்த யானையையுடைய விஷ்ணுவர்த்தனனென்னும் அரசன், எந்தத்திக்கிலுள்ளாரும் புகழும் ஆழ்வார்களுடைய தாமரைபோன்ற திருவடிகளை வந்தடைந்தனன். (எ-று.) உஅ

* அக்காலையில்மன்னவனுக்கமராரரசர்புடைசூழ்ந்து
மிக்காமாயப்போர்வினைத்துவெந்நிட்டோடச்செய்திடலும்
அக்காவலனாழ்வார்கடமையடைந்துதொழுதேத்திடவவற்குச்
செக்காராழிப்படையளித்துத்தெவ்வர்தம்மைவிட்டென்றே

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் அந்த அரசனைச், சத்துருக்களான அரசர்கள் புடைசூழ்ந்து அதிகமான மாயயுத்தஞ்செய்து முதுகு காட்டியோடச் செய்தலும், அவ்வரசன், ஆழ்வார்களை யடைந்து வணங்கித்துதிக்க, அவனுக்கு நல்ல வலிமையுடைய சக்ராயுதத்தைக் கொடுத்து, உன்பகைவரையழிப்பாயாக என்று (எ-று.) உக

* செப்பிவிடுப்பக்காவலனுஞ்சென்றழியைவிட்டடையலலாத்
துப்பற்றிடவென்றிகலுற்றார்தொலையச்செய்தேமனங்கனித்து
முப்பற்றொளிர்மூவர்கடம்முளரியடியைச்சேர்ந்திறைஞ்சப்
பப்புற்றுளபாரகமெல்லாம்பணிப்பிரக்கும்படியளித்தே

(இ-ள்.) அருளிச்செய்தனுப்ப, அரசனும் (அவ்வண்ணமே) சென்று, சக்கரப்பிரயோகஞ் செய்து சத்துருக்களை வலிமையழியும்படி வென்று, பகைத்தவர்கள் தொலையும்படி செய்து, மனங்கனித்து, மூன்றுவிதக் கொள

கையும் விளங்கும் அவ்வாழ்வார்கள் திருவடித்தாமரைகளை யடைந்து வணங்க, (அவ்வரசனுக்கு) பரவிய பூமியெல்லாம் நன்மையுடன் காக்கும்படி அருள்செய்து, (எ-று.)

மூன்றுவிதக்கொள்கை யென்றது : திருமந்திரத்திற் கூறும் ஆகாரத் திரயங்களை. அவை அநந்யார்ஹசேஷத்வம், அநந்யசரணத்வம், அநந்ய போகத்வம் என்பன.

௩௦

[திருவரங்கத்தெம்மாளைச் சேவித்து,

நோய்கொண்ட மன்னனுக்கும் சோழபூபதிக்கும் அருளுதல்.]

- * மோக்ஷவின்புமவனடைவான்முனிவர்தாமுமாசிபுகள்
ரோக்கமெய்துநொச்சிபுடையுற்றுப்பொலிவாவிநாப்பண்
தாக்கணங்கிடுமிகுழிவிற்சதுரானனத்தோன் மன்னலுக்கும்
பூக்கொள்காக்கொளையோத்தியெனும்பொன்மாநகருந்துறந்தெய்தி
- * வரியாரரவிற்றுயில்கொளுமெம்மாயோன் மன்னைமாமறைகள்
தெரியாப்புகழ்சேர்பரம்பரனைத்தேவாதிபனைச்சேவித்தே
உரியசொல்லாற்புகழ்ந்தேத்தியுள்ளக்கமலத்தடினைநிறீஇ
அரியயோகத்திருந்தவன்சீராழியுட்புக்காடினரால்.

(இ-ள்.) அவ்வரசன் மோக்ஷசுகமுமடையும்படி ஆழ்வார்கள் மூவரும் ஆசீர்வதித்து, அப்பால், உயர்வடைந்த மதில்கள் சூழ்ந்து விளங்கும் திருக்காவேரியினிடையில், பெரியபிராட்டியார் சகிதமாக, மகிழ்ச்சியுடன், பிரமதேவனது சத்தியலோகத்தையும், புஷ்பங்களைக் கொண்ட சோலைகள் சூழ்ந்த திருவயோத்தி யென்னும் பொன்மயமான பெருமை பொருந்திய நகரத்தையும் விட்டுவந்து, வரிகளையுடைய சேஷசயனத்தில் அறிதுயிலமரும் எமது மாயப்பிராணை, உயர்ந்த வேதங்களும் தெரிந்துகொள்ளாத வைபவத்தையுடைய பரம்பரனை, தேவாதிபனைச் சேவைசெய்து, உரிய சொற்களாலே புகழ்ந்து துதித்து, தங்கள் இருதயமலத்தில் அப்பெருமானை நிலைக்கச்செய்து, அருமையான யோகத்திலிருந்து அவனது கவியாண குணங்களான சமுத்திரத்திற் படிந்து ஆடினார்கள். (எ-று.) ௩௧ ௩௨

ஸ்ரீரங்கநாதன், பிரமதேவன் செய்த தவத்துக் கிரங்கி, பிரமலோகத்தில் ஆவிர்ப்பவித்து, அங்கு நெடுங்காலம் பிரமனால் ஆராதனங்கொண்டிருந்து, பிறகு இக்ஷ்வாகுமஹாராஜன் தவஞ்செய்து பிரார்த்தித்தபடியே திருவயோத்திக் கெழுந்தருளி, அங்கு சூரியவமிசத்தரசர்களால் ஆராதிக்கப்பட்டிருந்து, சக்ரவர்த்தித் திருமகனால் ஸ்ரீவிபீஷணமுவானுக்குக் கொடுக்கப்பெற்று, அவர் இலங்கைக்குக் கொண்டிபோகும் போது, தர்மவர்மா என்னும் சோழராஜன் முதலானோர் மனோரதித்து எதிர்நோக்கி யிருந்து வேண்டினபடியே திருக்காவேரியினிடையில் திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளி யிருந்து சேவை சாதித்தலால், சதுரானனத் தோனுலகும் அயோத்திரங்கரும் துறந்து காவிரிநாப்பண் எய்தி என்றார்.

வேறு.

- * திவினைத்தொடர்பினானேசியொடுசிலைரீவாரந்து
மேவியகுட்டநோயான்வேண்டிடாமுடைநாற்றந்தான்
ருவியேவீசமெய்யன் தராபதியொருவனுங்குத்
தேவியன்மூவர்தம்மைச்சேர்ந்தடைந்திட்டான்மாதேர்.

(இ-ள்.) முன்செய்த பாவத்தின் சம்பந்தத்தினாலே சீயும் சிலைநீரு மொழுதி, பொருந்திய குஷ்டநோயினால் (ஒருவரும்) விரும்பாத தூக்கந்த மானது தாவி வீசும் சரீரத்தையுடையவனான அரசனொருவன் அவ்விடத் தில் தெய்வத்தன்மையுள்ள ஆழ்வார்கள் மூவரையடைந்து சரணாகதி செய் தனன். (எ-று.)

* அன்னவனாழ்வார்மூவரடிப்பொடிதன்னைப்பூசித் தன்னுடைக்குற்றமெல்லாந்தணந்துடல்விளக்கமெய்தி வன்னமாமலரம்புள்ளான்வடிவமும்வாடும்வண்ணம் பன்னரும்வனப்பின்யோகிதாசப்பேர்படைத்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) அவ்வரசன், ஆழ்வார்கள் மூவரது திருவடிப் பொடியைப் பூசிக்கொண்டு, தனது தோஷமெல்லாம் நீங்கி, உடம்பு பிரகாசமடைந்து, நிறமும் பெருமையுமுடைய புஷ்பபாணங்களைக் கொண்ட மனத்தனது உருவமும் வாட்டமடையும்படி சொல்வதற்கரிய அழகுடன் யோகி தாசனென்னும் பெயர் பெற்றனன். (எ-று.)

* வேந்தனாமவனையாண்டுமேவியாங்கிருக்குங்காலேப் பூந்துறைக்காவிரிப்பேர்ப்பொன்னிராடாளுமன்னன் காந்தையோடென்றநூறுகன்னியர்தங்கனோடும் போந்தவரடிபாங்கஞ்சம்போற்றினன்வணங்கினான்.

(இ-ள்.) அரசனான அவனை அடிமை கொண்டு, பொருந்தி அவ்விடத்தி லிருக்கும்போது, அழகிய துறைகளையுடைய காவிரியென்னும் பெயர் பெற்ற பொன்னிநதியையுடைய சோழநாட்டையாலும் அரசன், தன் மனைவியுடனும் தான்பெற்ற நூறு கன்னிகைகளுடனும் வந்து, ஆழ்வார்க ளது திருவடித்தாமலாகளைத் துதித்து வணங்கினன். (எ-று.)

* வாசுசன்றன்னையாண்டுவளந்தினிரியாசவித்தை யோகியரளிப்பவன்னுடலமும்பொருளும்வாழ்வும் போருவவெனத்துணிந்துபொயம்மயக்கிகந்துநின்றான் யோகிதாசப்பேர்மன்னற்குளமயல்கொண்டாராகி

(இ-ள்.) ஆதியோகியர் அவ்வரசனை அடிமை கொண்டு வளப்பமுடைய சரணாகதி வித்தையைபதேசிச்சு, (அவ்வளவில்) அவ்வரசன், பொய்யான மயக்கத்தை விட்டுச், சரீரமும் பொருளும் வாழ்வும் நிலையில்லாதனவே எனத் துணிந்து நின்றான். (அப்போது முன்சொன்ன) யோகிதாசனென்னும் பெய ரையுடைய அரசனிடத்து மனத்தாசை கொண்டவர்களாய், (எ-று.)

* நூறுகன்னியரும்வேட்டார்நோன்புகழ்வளவன்றானுந் தேறியாங்கவற்கன்னுரைத்திருமணஞ்செய்வித்தான் தாறுகடோறும்வீழுஞ்சால்புடைத்திந்தேன்பாய்ந்து சேறுசெய்பழனமேவுந்திகழ்புகழ்ச்சோழநாடும்

(இ-ள்.) அந்த நூறுகன்னியரும் அவனை விரும்பினார்கள். (அதனை) உயர்ந்த புகழையுடைய (அந்தச்) சோழபூபதியறிந்து, அந்தயோகிதாசனு ட்கு அவர்களைத் திருமணஞ்செய்வித்து, நிறைந்த பழக்குலைகள் தோறும் கின்றுவீழும் சிறப்புடைய இனிய தேன்பாய்ந்து சேறு செய்யும் கழனிகள் பொருந்திய விளங்கும் புகழையுடைய சோழநாட்டையும், (எ-று.)

* மற்றுள்ளிசிற் பிற்றியவளனெலாம்வரனும்ந்தக்
கொற்றவன் தனக்குலக்கோதறுமுனிவோர் தங்கள்
பொற்பமையருள்வந்தெய்தப்பொன்றுதலில்லாச்சீர்த்திப்
பெற்றிவைகுந்தமென்னும்பெருநகரடைந்திட்டானால்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள சிறப்பையுடைய வளங்களெல்லாவற்றையும்,
மணவாளனாகிய அந்த அரசனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, குற்றமற்ற ஆதி
யோகியர்களது பொலிவுடைய திருவருள் வந்துகூடவே, என்று மழியாத
சிறப்புத்தன்மையுடைய ஸ்ரீவைகுண்டமென்னும் பெரியநகரத்தையடைந்
தனன். (எ-று.)

நக

* சீர்த்திசாலயோகிதாசச்செம்மலுமுவர்தம்மை
ஆர்த்தியிற் பணிந்துபோற்றியளவினாவனியாண்டு
பூர்த்தியாவின்புதுயத்தைம்பொருளுணர்வெய்தியேந்துங்
கூர்த்தசீராமியன்குராகமுலடைந்திட்டானால்.

(இ-ள்.) மிக்கசிறப்புடைய யோகிதாசனென்னும் அரசனும் ஆழ்வார்
கள் மூவரையும் உருக்கத்தோடு பணிந்து துதித்து அளவற்றகாலம் பூயிய
யாண்டு, பூர்ணமாக இன்பங்கனையனுபவித்து, அர்த்தபஞ்சசுருானமடைந்து,
கூர்மையான சிறப்புடைய திருவாழியேந்தும் எம்பெருமானது ஒலிக்கும்
வீரக்கழலையணிந்த திருவடியை யடைந்தனன். (எ-று.)

அர்த்தபஞ்சசுருானம் என்பது ஸ்வஸ்வரூபம், பரஸ்வரூபம், புரு
ஷார்த்தஸ்வரூபம், உபாயஸ்வரூபம், விரோதிஸ்வரூபம் என்னும் ஐம்பொரு
ளின் தன்மைகளை உள்ளபடி யறிதலாம்.

நக

[சுவேததுவீபத்தில் எம்பெருமானைச் சேவித்தல்.]

* அத்தலமிகந்தபின்னரறிவராமுவர்தாமும்
முத்தர்போன்றெனிரவார்வாமுமொழிபுகழ்ச்சுவேதமென்னும்
வித்தகத்தீவைமேவியன்னவர்விழைந்துபோற்றும்
அத்தனைப்பணிந்துபோற்றியாங்குநின்றன்பியையதா

(இ-ள்.) அந்தத் திருவரங்கத்தை விட்டு நீங்கின பிறகு, ஞானிகளான
ஆழ்வார்கள் மூவரும், முகத்தபுருஷர்களைப் போல விளங்குவோர் வாழமுதாய்
யாவருஞ் சொல்லும் புகழையுடைய ஞானமயமான சுவேத துவீபத்தை
யடைந்து, அவர்கள் விரும்பிப்போற்றும் எம்பெருமானை வணங்கித் துதித்து,
அவ்விடத்தினின்று அன்போடுவந்து, (எ-று.)

சு0

[திருப்பாற்கடல் நாதனைச் சேவித்தல்.]

* பாற்கடறன்னின்மின்னும்பனாடவிச்சேடன்மீது
நாற்கடலுணர்ந்தோராயநோன்மையரமரர்போற்ற
வேற்கண்மாமடந்தையோடுமேவுமெம்பெருமான் தன்னை
மாற்ககையிலதாயேத்திவணங்கியேமீண்டபின்னர்

(இ-ள்.) திருப்பாற்கடலில், பிரகாசிக்கும் பலபடங்கனையுடைய திரு
வந்தாழ்வான்மீது, சாஸ்திரமாகிய கடலையறிந்தவர்களான பெருந்தகை,
மையுடையாரும் தேவர்களும் துதிக்கும்படி, வேல்போதுந் திருக்கண்களை
யுடைய பெரியபிராட்டியாரோடு எழுந்தருளியிருக்கும் கீதராப்திராதனைத்
தங்கள் அன்புக்கு முடிவில்லை யென்னும்படி துதித்து வணங்கி மீண்டபின்,
(எ-று.)

(சுத)

[சூரியமண்டலத்தில் இறைவனைச் சேவித்தல்.]

* சுடர்விடுமணிகள் பூண்டசோதியைத்தோனான்களை
அடல்பெறுமாழிசங்கமணிநிதிநிறத்தினுனை
உடலினுடையினுன் நன்னையொப்பிலாப்புருடன் நன்னை
மடலவிழ்பதுமம்போலவயங்குசெங்கண்ணினுனை

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கும் திருவாபரணங்கள் பூண்ட சோதிச்சொருபனை வனை, நான்கு திருத்தோள்களுடையவனை, வலிமைபெற்ற திருவாழி திருச் சங்குக்களையணிந்தவனாய்ப் பொன்னிறத்தையுடையவனை, ஒப்பில்லாத புருஷோத்தமனை, இதழ்கள் விரிந்த செந்தாமரையைப்போல் விளங்கும் சிவந்த திருக்கண்களுடையவனை, (எ-று.) சஉ

* சூரியனாப்பண்மன்னித்தொன்மறையவர்கள்வாழ்த்துக்
கோரிற்றையாயதேவையுற்றுவாழ்த்தெடுத்தாப்போற்றிச்
சூரியவெம்மானுந்திச்செழுமலருதித்தசெம்மல்
ஏரியனுட்டையெய்தியினிதினாங்குரைந்தெஞ்ஞானமும்

(இ-ள்.) சூரிய மண்டலத்தினிடையில் எழுந்தருளியிருந்து பழமை யான வேதத்துக்குரிய அந்தணர்களது வாழ்த்துதலுக்கு ஒப்பற்ற தலைவ னான தேவனை யடைந்து, மங்கலாசாசனஞ் செய்து துதித்து, பரானு எம் பெருமானது திருவுந்தியிற்பூத்த செழுமையான தாமரைமலரிற் பிறந்த பிரமதேவனது அழகிய சத்தியலோகத்தையடைந்து, நன்றாக அந்தலோக த்தில் எந்நாளும் எழுந்தருளியிருந்து (எ-று.) சங

[பிரமலோகத்தில் பெருமானைச் சேவித்தல்.]

* மலரவன்பணிந்துபோற்றுமாயனைத்தெரிசித்தேத்தி
அலர்பொருவவனாட்போதையன்பினின்முடிமேல்வைத்துப்
பலர்புகழருஞ்சீர்மேயபகவராயழிவிலியோகத்
தலர்மனத்தரியைக்கொள்வாரயன்பதியொருவினரால்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் வணங்கித்துதிக்கும் மாயப்பிரானைத் தரிசித்துத் துதித்து, மலரையொத்த அவன் திருவடிகளை அன்போடு தங்கள் முடியி லணிந்தகொண்டு, பலரும்புகழும் அரியசிறப்புடைய ஞானவான்களாய், அழிவில்லாத யோகத்தில் மலரும் தங்கள் திருவுளத்தே எம்பெருமானை யெழுந்தருளப்பண்ணும் ஆழ்வார்கள் மூவரும், பிரமனது சத்தியலோகத் தைவிட்டு நீங்கினார்கள். (எ-று.) சச

[விபூக மூர்த்திகளைச் சேவித்தல்.]

* ஆமோதவுலகின்மன்னுமழிவில்சங்கருடணப்பேர்
தாமோதரன்பொற்பாதந்தகவுடன்பணிந்துமேலோர்
தாமோதசம்மோதப்பேர்த்தகையுலகெய்தியாங்குத்
தோமோதுமிலாதுதோன்றுமணிநுத்தற்றொழுதுவாழ்த்தி

(இ-ள்.) (அதன்பின்னர்) ஆமோத லோகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழிவில்லாத சங்கர்ஷணனென்னுந் திருநாமத்தையுடைய எம்பெருமா னது அழகிய திருவடிகளை உரிமையாகப்பணிந்து, உயர்ந்தோர் சொல்லும் சம்மோதமென்னும் பெருமைவாய்ந்த லோகத்தையடைந்து, அங்கு ஒரு குற்றமூயில்லாது விளங்கும் அநிருத்த மூர்த்தியை வணங்கித்துதித்து, (எ-று.) சரு

* பிரமோதவுலகின்மேயபிரத்தியுன்னன் மன்னற்றான்
திரமாகப்பணிந்துநீங்கிச்செகதலந்தன்னினெய்தி
வரமோவிலீந்துதம்மில்வந்தவர்தமைப்புரந்து
பரமானந்தத்தியோகம்பயின் றுபல்லாண்டிருந்தே

(இ-ள்.) பிரமோத லோகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரத்தியும்நமூர்
த்தியின் நல்லதிருவடிகளை ஸ்திரமாகப்பணிந்து, (அங்குநின்றும்) நீங்கி
பூலோகத்துக்கு வந்து, தங்களைவந்தடைந்தவர்களுக்கு ஒழியாத வரங்களைக்
கொடுத்து ரக்ஷித்து, பரமானந்தமயமான யோகாப்பியாசத்துடன் பல
வருஷங்களிருந்து, (எ-று.)

[திருநாட்டுக் கெழுந்தருளல்.]

* சுழிமுனைநாடியாராய்த்துலங்குறுபிரமரந்திர
வழியதுபேதித்தேகிவயங்கர்ச்சிராதிநண்ணி
மொழிதருதினமும்வெண்ணைப்பக்கமும்வருடமுங்கொள்
பழியறுமபிமாநந்தர்பரவவேபண்பினேகி

(இ-ள்.) சுழிமுனை நாடியின் வழியாக, பிரகாசமுடைய பிரமரந்திர
வழியைப்பேதித்துக்கொண்டு புறப்பட்டு, விளங்கும் அர்ச்சிராதி மார்க்க
த்தையடைந்து, சொல்லப்படுவதான தினமும், சுக்லபக்ஷமும், வருஷமும்
கொண்ட பழிப்பற்ற அபிமானிகளான (திநாபிமாநி, சுக்லபக்ஷாபிமாநி,
வருஷாபிமாநி) தேவதைகள் வணங்கும்படி பண்போடு சென்று, (எ-று.)

திநாபிமானி முதலாகச் சொல்லப்படும் தேவதைகள், மோக்ஷமடையு
ம் முக்தபுருஷர்கள் செல்லும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் முறையே இருப்
பவர்களாம். மண்டலம் லோகம் எனப் பெயரிய இவர்கள் இடங்களின்
வழியே ஆதிவாஸிகர் வழிகாட்ட முக்தபுருஷர்கள் ப்ரஹ்மரதமூர்ந்து
செல்லும்போது இத்தேவதைகள் அவர்களை வந்தனை வழிபாடுகள்
செய்து ஸத்தகரிப்ப னொன்பது சாஸ்திரங்களின் துணிபு.

* பவனன்வெங்கதிர்கண்மேயபகலவன்மண்டிலத்தைத்
துவநிலையுடையாரண்மிச்சோமனாருலகுநீங்கித்
தவலறுவருணன்பாகசாதனனமரராயோர்
இவர்புகழ்ந்தேத்தவன்னாருலகமுமிகந்தபின்னர்

(இ-ள்.) வாயு மண்டலத்தையும், வெம்மையான கிரணங்கையுடைய
சூரிய மண்டலத்தையும் ஸ்திரமான நிலைமையையுடைய ஆதியோகியர்
சேர்ந்து, சந்திரமண்டலத்தையுங்கடந்து, கெடுதலில்லாத வருணன் இந்
திரன் தேவர்கள் ஆகிய இவர்கள் புகழ்ந்து துதிக்க அவர்கள் உலகங்களையுங்
கடந்த பின்னர், (எ-று.)

* பனிமதிச்சடிஸன்செய்யபங்கயனுவந்துபோற்ற
அணையவருலகந்தீர்த்தேழரணமும்பாழுநீங்கித்
துனியறுவிரசைமூழ்கித்துயவாருடலந்தாங்கித்
கனியிதழ்பரவுமவேற்கட்காரிகையார்தம்மோடு

(இ-ள்.) குளிர்ந்த சந்திரனைச் சடையிற்றரித்த சிவபிரானும், சிவந்த
தாமரையாசனத்தையுடைய பிரமதேவனும் சந்தோஷித்துத்துதிக்க அவர்
கள் உலகங்களையுங்கடந்து, ஏழாவரணங்களையும் பெரும்பாழான மூலப்பிர
கிருதியையுங் கடந்து, சூக்ஷ்மசரீரமும் வாஸநாரோணுக்களும் நீங்கும் வி

ஜாநதியில் நீராடி, (அமர்னவர் கரஸ்பரிசத்தால் அப்பிராகிருதமான) பரிசுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு, கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரமும் பரவும் வேலைப்போலும் கண்களையுமுடைய அப்சரசுக்களோடு (எ-று.)

ஏழாவரணங்கள் : ஜலாவரணம், அக்கினியாவரணம், வாயுவாவரணம், ஆகாசாவரணம், ஆஹங்காராவரணம், மஹாவரணம், அவ்யக்தாவரணம் என்பன. இவை ஒவ்வொன்றும் பதிற்றுமடங்கு கனத்து, அண்டத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அண்டபித்தியைச் சூழ்ந்திருப்பனவாம். ௪௧

* வானநாட்டவாகளையதிவழிபடாக்கொடுபோயமிக்க
வானசம்பிரமத்தோடுமலங்கரித்துடனையெய்த
வானவர்முனிவர்க்கெட்டாமாமணிமண்டபத்திற்
றேனமர் துளவமாயோன்சேவடியதனையணி

(இ-ள்.) நித்திய சூரிகள் எதிர்கொண்டுவந்து வழிபட்டு அழைத்துக் கொண்டுபோய் (உபசரித்து) அதிகமான சம்பிரமங்களுடன் ப்ரஹ்மாலங்காரஞ் செயவித்துக் கூடவேவர, தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் எட்டாத திருமாமணிமண்டபத்தில், தேன் பொருந்திய திருந்துறைய மாலையணிந்த எம்பெருமானது சிவந்த திருவடிகளைச்சேர்ந்து, (எ-று.) ௫௦

* மோனராமுவர்தாமுமுளரியாண்முன்னராக
மானையுவுப்பிறசெநதாமரைமுகமலரவன்பர்
ஆனநித்தாகணனமுத்தரவர்களுட்குழீஇருனமோக்கத்
தானமாமெழில்வைகுந்தந்தனனில்வாழ்ந்திட்டார்மாதோ.

(இ-ள்.) மௌன நிலையையுடையரான ஆழ்வார்கள் மூவரும், தாமனாயில் வீற்றிருக்கும் பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரஞ்செய்யவும், எம்பெருமான் மிகச்சந்தோஷத்துடன் செநதாமரை போன்ற திருமுகமண்டலம் மலரவும், சேஷபூதர்களான நித்தியர்களுடனும் நல்ல முகதர்களுடனும் கூடி, நல்ல மோகூ ஸ்தானமாகிய அழகிய ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வாழ்ந்திருந்தார்கள். (எ-று.) ௫௧

[இம்முதலாழ்வார்கள் மூவர் திருவவதாரமும், ஐப்பசியில் முறையே திருவோணம், அவிட்டம், சதயம் எனவும் மூன்று தினங்களென்று முன்னே சொல்லப்பட்டது. இவற்றைத் துவாபுராயுகம் எட்டிலகூத்து அறுபத்தீராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்தோராவது வருஷமான சித்தாத்ரி வருஷம் ஐப்பசிமாதம், சுக்லபக்ஷம், அஷ்டமி, மங்களவாரங்கூடின திருவோண நகூத்திரதினமும் தொடர்ந்த இரண்டு தினங்களுமெனக் கொள்க. இவ்வாழ்வார்கள் எழுந்தருளியிருந்து திருநாட்டுக் கெழுந்தருளின இடம் தெரியவில்லை. இவர்கள் விபவமாக எழுந்தருளியிருந்த காலம் மூவாயிரத்து முந்துற்றிருப்பதைத் தவருஷமெனப்பர்.]

உ-வது ஆதியோகிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

முதலாழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்.

പ്രതി

ந.-வது பத்திசாரச்சநுக்கம்.

[பக்திஸாரா திருவவதாரஸ்தலமான திருமழிசைச்சிறப்பு.]

க. இதரும்புகழ்த்தொண்டை நாட்டுவரியின் குடபால
கோதகன் ஹைகட்சியின் குணதிசையதனில்
மாதவன் றிருப்பதிமகிசாரமாமழிசை
வேதவோதையும் வேளவியின் றாபமுமிசுமால.

(இ-ள்.) பொல்தகுந்ரிய கீர்த்தையுடைய தொண்டைநாட்டில், கடவுளுக்கு மேறிலும், நூற்றமறையுபொருந்திய திருக்கச்சிக்குக் கிழக் கி. லுமுள்ளது, ஸ்ரீரஃபதியினை திருப்பதியாகிய மஹீஸார கேஷத்தீர மென்னும் திருமடநிலை. (அப்பதியில்) வேதாதிபயன ஓசையும் யாகப் புகையும் மிகவுருகும். (6-ந்.) (க)

2.- துவள வந்தாமரைமாஸிகைமாரபகம் துலங்க
வளாசங்காழியிலாபுதசனேபுபங்கலிவயங்க
ஆளவின்நாநததினவயிணவரவணிபுதனும்
கிளரவாழ்திருமாவிகையளவிலகெழுமம்.

[illegible]

ந. தருக்கதூர் முனைபுகலும் தனாபதிரலமும்
இருக்குவேதமேழகலநானமனாநகலிடமும்
வருக்கநிகிபுதரவநலாவகுததுவாழமனையு
திருக்கினந்திராமாருசுக்கடபுநசெநியும்.

(இ-ர்.) ரிபயதாஸ்திரசதிஸ் முறைகளை (பாடர் தீக்) சொல்லும் ஆர் தணர்கள பொருத்தி டெடும், இது உயர்வதம் முலாக நாரகு வேசுங்களை யோதுமிடமும், (ஸஸஸா) வசகம் கூடிய உசாரிய புருஷர்கள் ததீயர்களுங்கு தாராசருசெயது வரழ்ம் தமென் தருட்டும் திருமாளிகைகளும், ஸகாபிலிலாசம் பொருத்தி இராம-வகாடமும் பொருத்தியிருக்கும். (எ-று.) ததீயர்சர்-பகவதனைமானவாள். (ங)

ச. மதுவெனும்பெயர்கொடுமுறைபுகலுதலவமுவாப்
பனுவலோம்புமைங்குமுவுமெட்டாயமுமபடைத்தோர்
தனுவிலங்கயினுத்தகங்கிரிபரிதடந்தோ
எனுமளப்பிறுனையர்மணிக்கோயிலெண்ணிலவே.

(இ-ள்.) மனு என்னும் பெயரைக்கொண்டு நீதிகளைச் சொல்லுதலில் வழுவராத சாஸ்திரத்தை ஆசரித்து, ஐம்பெருங்குழுவும் எண்பேராயமும் படைத்தவர்களாய், வில்-விளக்கமுடையவேல்-வாள-பாளை-சுதுகை-விசால

மாண்தேர் என்று சொல்லும் கணக்கற்ற சேனையையுடையோராகிய அரசர் களது அழகிய அரமனைகள் கணக்கற்றனவாயிருக்கும். (எ-று.)

“மனு...பனுவல்” என்பது மறுஸ்மிருதி, மறுதர்ம சாஸ்திரம்.

ஐம்பெருங்குழு: மந்திரியர், புரோகிதர், சேனாதிபதியர், தூதர், சாரணர் என்போர். என்பேராயம்: மந்திரியர், கருமாதிகாரர், சுற்றம், கடைகாப்பாளர், நகரமாக்கன், படைத்தலைவர், பரிமறவர், யானைவீரர் என்போர். “அமைச்சர் புரோகிதா சேனாதிபதி, தவாத்தொழிற் தூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபாக் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே.” “கரணத்தியலவர் கருமவிதிகள், கணகச்சுற்றங் கடைகாப்பாளர், நகர மாந்தர் நனிபடைத்தலைவர், யானைவீர ரிவுளிமறவ, ரினையரென்பேராய மெனப்.”—திவாகரம். (ச)

ரு. கொடையிற்கோடலிற்குறைதலுநிறைதலுங்குறியா நடைபிறசாலபுடைநாய்கர் பொற்றுலைமணிநழுவா இடையிற்சிற்தலுமெடுத்திடாவிளக்கினிலெறிப்ப மிடையும்வீதிகள் கணிப்பிலவளகைபோல்விளங்கும்.

(இ-ள்.) பொன்னுலாந சராசினின்று மணிகள் நழுவி இடையிடை யே சிந்தலால் (அவை) தூண்டாவிளக்கைப்போலப் பிரகாசிக்க, கொடுத்த லினும் கொள்ளுதலினும் குறையும் நிறைவும் விருமபாத ஒழுக்கத்தால் மேம்பாடுடைப வைசபாகன ரெருங்குவாரும் வீதிகள் கணக்கற்றன அளகாபுரிடைப்போல விளங்கும். (எ-று.)

கொடையில் குறைதலும் கோடலில் நிறைதலும் குறியா என நிறைநிறையாகக்கொடாக, தங்கப் பண்டங்களை விற்பதில் குறைவாகக் கொடுப்பதும் பிறப் பண்டங்களைக் கொள்வதில் குறைவாக (அதாவது கொள்ளத் தக்க அளவுக்கு அதிகமாகச்) கொள்வதும் கருதாத என்பதாம். “வாணி கஞ் செய்வார்த்த வாணிகம் பேணிப், பிறவுந் தமபோத செயின்” என்ற திருக்குறளும் கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் வாணி கஞ் செய்தலான இக்கருத்தே யாமென்க. (இ)

சு. உழவுவாணிகமானிரையோம்பலகாருகஞ்சால் அழகுடைக்குயிலுவந்தொழிலந்தணர்க்கயர்தல் விழவுகண்டெனவிருந்துடனபிறன்மெய்த்தமிழின் கிழமைநிங்குருவினோளுர்வாழ்மனைபலகெழுமும்.

(இ-ள்.) (அங்கு) உழவு, வியாபாரம், பசுக்கூட்டங்களைக்காத்தல், ஆடை நெய்தல், மிக்க அழகுடைய நரம்புக்கருவியாற்பாடல், அந்தணர்கட்குத் தொழில் புரிதல், திருவிழாவைக்கண்டதுபோல மகிழ்ச்சியுடன் விருந்தோ டின்டல், உண்மையான தமிழின உரிமை ஆகிய இவைகள் நீங்காத வே ளாளர்கள் வாழும் மனைகள் அனேகம் பொருந்தியிருக்கும். (எ-று.)

நெல் முதலியன விளைவிப்பவராதலின் வேளாளரை “விளைஞர்” என்றார். மெய்த்தமிழ் என்பது திருவாய்மொழி என்க. முதலிரண்டடியில் வேளாளர்க்குரிய உழவு முதலிய அறுதொழிலைக் கூறினார். “வேளாள னென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான்” என்பவாசலின் ‘விழவுகண்டென விருந்துடனயிறல்’ என்றார். (சு)

எ. ஆமொமணியரங்கினிலணங்கனார்மிடற்றிற்
பாடுமோதையும்பாடலுக்கமைவுற்சுருதி
கூடுமோதையுங்குரனிறைவினையிற்கொளுவி
நாடுமோதையுங்கின்னரர்பதியினைநாடும்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய அழகிய நாடகசாலையில் ஆடும் தெய்வப்பெண்களுக்குச் சமானமாகிய பெண்கள் கண்டததாறபாடும் ஒசையும், அப்பாடலுக்கு அமையும்படி (வாத்தியங்களின்) சுருதிகூடும் ஒசையும், மிடற்றினோசையை உறுப்புகள் நிறைந்த வீணையிலே ஏற்றிவாசிக்கும் ஒசையும் கின்னரருலகத்தைச் சென்று கிட்கும். (எ-று.) (எ)

அ. வானளாயபொன்மாடமீக்கொடிகளும்வானோர்
தானமாரந்தவைந்தருக்களினிறைந்தபூந்தருவும்
நானவோதியர்கந்துகருடனமேடைகளும்
பானல்வாணியும்பங்கயவோடையும்பயிலும்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தைப் பளாவிய பொன்மயமான மாடங்களின்மீதுள்ள கொடிகளும், தேவலோகத்திலுள்ள பஞ்சாருக்களப்போல நிறைந்த புஷ்பங்களையுடைய விருகங்களும், சந்திரிவாசனைப்பொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்கள் பந்தாடுதலும் நடனஞ்செய்த லுமுடைய மேடைகளும், கருங்குவளை பூத்திருக்கும் நடாடங்களும், தாமரைப் பூத்திருக்கும் ஓடைகளும் பொருந்தியிருக்கும் (எ-று.)

பந்தாடுமேடை-செண்டுலெளி.

(அ)

[அததிரி பிருகு வசிக்ஷுட பாரங்கவ ஆங்கிரசாதி மகரிஷிக ளெல்லாரும் ஒருங்குகூடி “இம்மங் தலகத்தில் ஸாவேச்சவமன அர்ச்சையாயப் பிராட்டிமாரோடு எப்பொழுதும் பிரிபாமல் இனிதாக அமர்ந்திருக்கும் திருப்பதிகள் பலவுள. பலவுள வேறும் அவ்வெம்பெருமான சகப்புதிரிப்பது அவற்றில் ஒன்றே யாதற்பாலது. அத்தலத்தைக் கண்டறிவது நமக்கு அரிதா யிராநின்றது. ஆதலின சத்தியலோகஞ் சென்று பிரார்த்தனை யடைந்து அஃதறிவிக்கும்படி வணங்க வேண்டுகோம, இதுவே கருமம்” என்று துணிந்து நானமுக்கடவளை எய்தினா. எய்து, லும், சதுரமுகனும் அந்தரிஷிகளை ஆசனத்திருத்தி, “குவசிரோஷ்டர்சனே! வந்த கருமம் என்ன?” என்று வினவினான். வினவவே, அம்முனிவர்கள் தொழுது வணங்கி, “பிதாமகனாரே! சர்வலோகநாடகஞ்சிய எப்பெருமான் பூதலத்தில் ஸ்ரீ பூமிநீளா தேவிமாருடனே உசப்புற நெழுநகரூபியிருக்கும் சர்வோத்திருஷ்டமான கேஷத்திரம் ஒன்று உண்டென நாராமனாள் பவிலினைமனவே: அடியோங்கள் அந்த கேஷத்திரத்தில் நித்திபவாசம் பண்ணவேண்டும். அவ்விடம் இன்னதென அறியவில்லாது இடர்ப்படுவன்றோம். அதனைத் தறிவித்தருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றோம். எங்கள் குறை இதுவே” என்று விண்ணப்பித்தார்கள். விண்ணப்பிக்க, பிரமதேவன் “முனிந்திரர்னே! சித்தம் ஒருங்கிக் கேளுங்கள். குவலயத்தில் திருமழிசை எனபதோர் திருப்பதி உளது. அதற்கொப்பான தலம் வேறென்றில்லை. எம்பெருமானும் உகந்துறைவது அவ்விடத்தே” என்று கூறினான். கூறினவளவிலே, நிதியைக்கண்ட நித்தியதரித்திரனைப்போலே, உள்ளத்தடங்காத ஆரந்தங்கொண்டவர்களாகிய அத்தவசிகள் “சிருஷ்டுகர்த்தரே! அந்த கேஷத்திரத்தை உரைக்க இசைந்தீர், மிகவும் நன்று; இனி எங்கட்கு அதன் மேன்மை நியுக் காட்டியருளுவீர்” என்று வேண்டினார்கள். விரிஞ்சனும் அவ்வேண்

மிகோளினுக் கியைந்து “அந்த ஸ்தலத்தின் மகிமையைப் புவிமேற் சென்று அறிந்திடவோம் வாரீர்” என அம்முனிகணத்தை அழைத்துக்கொண்டு மண்ணிலகடைந்து திருமழிசையாகும் அத்திருப்பதியை நண்ணினான். நண்ணி, இவ்வுலகை நிறுத்துக்காட்டவல்ல துலையொன்று நிர்மாணஞ்செய்து நிறுத்தி, அத்தராசில் பூமியெல்லாம் ஒரு தட்டினும் மழிசையொன்றினையும் மற்றொரு தட்டினும் வைத்து நிறுக்க, பூமிபை வைத்தபக்கம் நொயதாய, மழிசையை வைத்தபக்கம் கனத்திருக்கக் கண்டு, முனிவர்கள் “மஹீஸார சேஷத்திரம் (மழிபை என மருவியது) என்னும் பெயர் இதற்கே தரும். இங்கு எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருப்பது உண்மை” என உறுதிக்கொண்டு சதாநந்தனை வழிபட்டு வழியிடுத்தனர்கள். விடுத்தபின்னர், அந்த முனிவர்கள் அவ்விடத்தை விடாதே நித்தியவாசம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பதற்கு, அவர்களில் பாரக்கவமுனிந்திரர் சண்ணனைக்கருதி ஓர் யாகம் இயற்றினார். இப்பிறவே பாண்டிமாதபாளையானும் உவந்து பிராட்டிமார் சமேதனாய் எழுந்தருளி “முனிர்சலையோ! நீர் செய்க யாகத்தை நோக்கி மனமவழிந்தோம்; நீர் வேண்டும் வரத்தை வேண்டுவீர் அதனை அளிப்போம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, பாரக்கவரும் “எம்பெருமானே! அடியேனுடைய யாகத்துக்குத் திருமுள்ள மலிந்தருளினீரே; அஃதொன்றும் அடியேனுக்குப் போதும்; அருள்காட்டல் சிறப்பாக அடியேன்கருதும் பொருள் பிறிதொன்றில்லை” என்றார். அது கேட்ட மாயன், “ஐய! எமது திருமுகமலர்ச்சி ஒன்றினையே வேண்டுகின்றீர். வேறொன்றையும் வேண்டுகின்றீர்; உம்முடைய நினைவிருந்தபடி மிகவும் நன்று; ஆயினும் நாம் உமர் சபப் பிரசன்னமாவ ஏதேனும் ஒரு வரத்தை அளிக், காமல் போவோமா? உம்முடைய திருநுருள்க்குக் குற்ற முண்டாம். ஆதலால் எதேனும் ஒன்றைத் தடாது வேண்டுகீர்; தருவோம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, முனிவர்பெருமானும் “எம்பெருமானே! சிவபதவி, பிரமபதவி, முசுலியனையும் அறிவுறுவராயிருப்பன. ஆரலின் ஸ்ரீபூரீனா தேவிமாருடனே ஸ்வரீர் அல்லம்பதனும் அடியேன் சிந்தையில் குடிகொண்டிருந்தாலையே வரமாக அடியேன் வேண்டுகின்றேன்” என்றான். எனவே நெடியவனும், “அவ்வணமே யாக; அதுவுமன்றி உமக்கு இந்தச் சக்கரத் தாழ்வான அமிசமாகும் ஒப்பில்லாப் புல்வனொருவனையும் தருவோம்” என்றருளிச்செய்து அந்தந்தநாளமாய் வையுந்த உலகத்தரசு சேர்ந்தான்.]

[பாரக்கவமுனிவா அருந்தவம் புர்தல்.]

கூ. யாணரப்பதியாய்விதபார்க்கவனெனும்பேர்
முாணளக்கருமறையவன்மதித்ததையுணரோம்
ஊணகற்றியைமபுலன்வயினுளஞ்செலாதொடுக்கிப்
பூணவித்தவமிதரிதெனத்தவம்புரிந்தான்.

(இங்.) வளப்பமுடைய அத்திருப்பதியினிடத்துப் பார்க்கவொன்றும் பெயரையுடைய அளப்பதற்கரிய பெருமையுடைய வேதபாரகர் (தாம்) எண்ணியதை (இன்னதென்று) அறியேம்; உணவுநீக்கி, ஐம்புலன்களினிடத்து மனஞ்செல்லாது ஒடுக்கி, இத்தவம் (பிறர்) மேற்கொண்டுசெய்ய அறிதரிது என்று சொல்லும்படி, தவஞ்செய்தனர். (எ-று.)

[இந்திரன் அத்தவத்தையழிக்கக் கனகாங்கியை அனுப்பல்.]

கௌ. கண்டவாசவனிவன்புரிதவப்பயன்கருதில்
அண்டர்நாடுகொலயனரன்பதிகொலென்றயிர்த்துக்

கொண்டறாழ்கருங்குழற்கனகாங்கியைக்கூவா
எண்டருந்தவமதனைநீயழித்திபோயென்றான்.

(இ-ள்.) (இத்தவத்தைக்) கண்ட இந்திரன், இப்பார்க்கவமுனிவர் செய்யும் தவத்தின்பயன், யோசிக்குமிடத்துத், தேவலோகமோ பிரமலோகமோ சிவலோகமோ என்று சந்தேகித்து, மேகங்கள் தாழும் கருமையான கூந்தலையுடைய கனகாங்கியென்பவனையழைத்து, நீ போய் (பார்க்கவமுனிவன் செய்யும்) விசேஷமான தவத்தையழிப்பாயாக என்றுரைத்தனன். (எ-று.) (௪௦)

[கனகாங்கி பார்க்கவருடைய தவநிலையைக் கலக்கல்.]

கக. விடுத்தவக்கனகாங்கியும்வேதியன்றவத்தைக
கெடுத்துமீள்வவென்றரிவையர்பலர்புடைகெழுமி
எடுத்தவீணையிற்குரன்முதலிசைகளேழிமிழ
அடுத்தமா தவப்பார்க்கவன்றனைமருங்கனுகா

(இ-ள்.) (இந்திரன்) விடுத்த அக்கனகாங்கியும் வேதியராகிய பார்க்கவமுனிவரது தவத்தை யழித்துத்திரும்புடேனென்று (துணிந்து), பெண்கள் பலர் தனது பகவங்களில் குழந்திருந்து எடுத்த வீணையில் குரல்முதலிய ஏழிசைகள் ஒலியாநிறகப், பெருந்தவமமைந்த அம்முனிவரது சமீபத்திற சேர்ந்து, (எ-று.)

குரல் முதலிய ஏழிசைகள்—குரல், துத்தம், கைக்களை, உழை, இளி, விளி, தாரம் என்பன. மிடறற்றகுரலும், நாவீனாறுத்தமும், அண்ணத்தாரம் கைக்களையும், சிரசதாலுழையும், நெடிறியாஸினியும், நெஞ்சால் விளரியும், மூக்காற்றாரமும் பிறத்தலறிக. (கக)

கஉ. விரித்தகூந்தலிறறொடைபுனைந்தணிபலவிளக்கி
நெரித்தமைப்புரூரத்தைவேளசிலையினினைறித்துப்
பரித்தீரூண்டலமபடிமிசைப்படுத்தெடுத்தணிந்து
சிரித்திலககுரத்திகழ்கனிவாயினுடசெறித்து

(இ-ள்.) விரிவையுடைய கூந்தலில் மாலைமையணிந்து, பலஆபரணங்களைப்பூண்டு, நெரிபலையுடைய கரிய புருவத்தை மனமதன் வில்லைப் போலச் செவ்வையாக நிறகவைத்து, (தான்) அணிந்தகுண்டலத்தைப் பூமியிலிட் டெடுத்தணிந்து, சிரித்தலால் விளங்கி ஒளிரும் கனிபோன்ற அதரத்தை வாயில் மறைத்து, (எ-று.) (கஉ)

கங. முகமலர்க்குறுவெயர்வினைப்பலபலமுறையே
நகமதிற்கொடுதெறித்திருகிரிநிகர்நகிலின்
அகமடுத்தவுத்தரியத்தைநீக்கிமீதணிந்து
மிகவனப்பொடவ்வரிவையர்க்கெதிரமொழிவிளம்பி

(இ-ள்.) முகமாகிய மலரிலுள்ள குறுவெயர்வையைப் பலபலவிதமாக நகத்தாலே கொண்டு தெறித்து, இரண்டுமலைக்குச்சமானமாகிய தனங்களினிடத்திருத்திய உத்தரியத்தை நீக்கி மீண்டும் அவற்றின் மேலணிந்து, மிக்க அழகோடு அப்பெண்களுக்கு எதிர்பொழிகளைச் சொல்லி, (எ-று.)

கச. விழித்துணைக்கயன்மதர்த்திடத்தினாககாமிசையிற்
கொழித்தநித்திலத்தெதிரநகைத்தனல்விழிக்கொழுந்தால்

அழித்தசித்தசக்கடவுளுக்குடல்கொடுத்தவனைப் பழித்தடக்குபொற்புடனடிப்படியிடைப்படிய

(இ-ள்.) கண்களிரண்டும் கயல்மீன்களைப்போலப் பிறழ், கடலினலை கன் கரையின்மேல் கொழித்த முத்துகளைப்போல எதிரே நகைத்து, நெருப்புக்கண்ணின் கொழுந்தினாலே அழிக்கப்பட்ட மன்மதனுக்குச் சரீரத்தைக்கொடுத்தவரைப் பழித்தடக்குவதான அழகுடனே தனது கால்கள் பூமியினிடத்துப்படிய, (எ-று.)

இக்கனகாங்கியின் அழகுக்கு முன்னே மன்மதன் சரீரத்தினழகு விளங்காமையால் அப்படிப்பட்ட சரீரத்தை மன்மதனுக்குக் கொடுத்தோர் பழிப்படைந்து அடங்க எனக்கூறவந்தோர் 'சித்தசக்கடவுளுக்கு உடல் கொடுத்தவனைப் பழித்தடக்கு பொற்பு' என்றார். (கசு)

கரு. நின்றுபார்ககவமுனிக்கெதிர்கதிர்வளைநிலாகள் ஒன்றுசெவகையிலவீணைகொண்டுறையினையொழியா நன்றுபாணியினலமெனவிஞ்சையாநாண வென்றுளாளடலனங்கவேளபுகழெலாம்விரித்தாள்.

(இ-ள்.) நின்று, பார்க்கவமுனிவருக்கெதிரில் ஒளியுடைய வளையல்வரி சைகள் பொருநதிய செம்மையான கையில் வீணையை எடுத்து (அதன்) உறையை நீக்கி, (இந்த) இராகத்தின் நலம் நன்றென்று வித்தியாதரர்கள் நாணமடையும்படி அவாகளை (இசையில்) வென்றவளாகிய (கனகாங்கி), யாவரையும் வெல்லும் வெற்றிபையுடைய மனமதனது கீர்த்தியெல்லா வற்றையும் விரித்தனள். (எ-று.) (கரு)

கசு. வயிரநீங்கினபுட் களுமிருகமுமலையோ
டியிரிலாதவங்குழை தனதளிர்ந்தனவுலவை
செயிரிலாதவமுனிவனும்யோகத்தின்செவ்வி
பயிறுநீதிசையாற்கனகாங்கியைப்பார்த்தான்.

(இ-ள்.) (அப்போது) பறவைகளும் மிருகங்களும் (தமக்குள்ள) விரோதம் நீங்கின, மலைகளும் உயிரில்லாதவைகளும் குழைந்தன. பட்டமரக்கொம்புகள் தளிர்ந்தன. குற்றமில்லாத அந்தப்பார்க்கவமுனிவரும் யோகத்தின் செம்மையைப் பயிலுதலை யொழித்து, இராகத்தினாலே கனகாங்கியைப் பார்த்தார். (எ-று.)

முன்னர் இசையைக்கேட்டு இசைவரும் வழியே கட்புலனைச் செலுத்திக் கனகாங்கியைப் பார்த்தனராதலால் 'இசையால் கனகாங்கியைப் பார்த்தான்' என்றார். "நீரறு தருக்களுந் தழைக்க நின்றுமுன், நாரதன் முதலியோர் நவீன்று நாதயாழ், பாரத வமர்புரி பச்சை மாமுகில், ஆரதர் விடா நயவந் தாற்று கின்றதால்" எனவும் "என்றவன் பாடக் கேட்டே யிறைஞ்சின குறிஞ்சி யேகா, நின்றன விலங்கு சாதி நிலங்கொண்ட பறவையெல்லாம், அன்று மெயம்மறநது சோர்ந்தார் கின்னர ரமரர் தாழ்ந்தார்" எனவும் பிறர் கூறுதலுங் காண்க. (கசு)

கசு. இழைத்தகைதவமியாவையுங்கண்டனனிவன்மேற்
கழைத்தடஞ்சிலையாளியொளியாற்கடுத்தான்
உழைத்திரண்டினுமூசலாடா வியோர்வண்ணம்
பிழைத்திருந்தவச்சமாதிவிட்டுளமயல்பிடித்தான்.

பயங்கிளர்தவத்தைநீத்தப்பாதகந்துடைப்பானெண்ணி
இயங்குநீர்க்கங்கையாகியிருநதிபடியச்சென்றான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) தழுவியபின்னர், துன்பமாகிற அதிகமான திணைகளையுடைய சமுத்திரத்தில் முழுகி மயங்கி, இப்பெண்மையையினின்று நீங்கவல்லவர்கள் யாவரென்று கொண்டு, பயனமிகுவதான தவஞ்செய்யதை யொழித்த அப்பாதகம் போக்கவெண்ணி, விளக்கமுடைய நீரமைந்த கங்கைமுதலிய பெருமையையுடைய நதிகளில் நீராடச் சென்றார். (எ-று.)

[பக்திஸாரர் திருவவதாரம்.]

உஉ. அருட்கனகாங்கிதன்பாலசசுதனங்கையாழி
கருப்பமுற்றிடலுமேனிகலைநிறைகதிரிற்காணசு
சுருக்குடைமருங்குறேன்றச்சூனிறைந்துலோந்துசோரப்
பொருக்கெனத்தைமகத்தோரபுதல்வனைப்புவிபினீன்றான்.

(இ-ள்.) அக்கனகாங்கியினிடத்துக், கிருபைவடிவாய் அடியார்களைக் கைவிடாத பெருமானது திருக்கைகளிலிருக்கும் திருவாழியாழ்வான, கர்ப்பமாக வந்தடைதலும், அவளதுமேனி கலைகள் நிறைந்த சந்திரனைப்போல (வெளுத்துக்) காட்டவும், (இருபபது தோன்றாமல்) துட்பமான இடை தோன்றவும், கர்ப்பம் நிறைந்தது, (அவள்) வருகதிச்சோர, (ரிஷிபிண்டம் இராத்தங்கா தென்குறப்படி) உடனே தைமாதத்தில் மகநகைத்திரத்தில் பூமியினிடத்து ஒருபுதல்வனைப் பெற்றான். (எ-று.) (உஉ)

* பருவமாழுகுலினமின்போறபயில்வூறுபிண்டநதானுங்
கருவுடைபபையினோடு வகண்செவிமுதலவாய
வருவமின்னதெனநன்னருணர்வரிதாங்கிததோன்றத்
தருவுடையமரர்நாட்டுத்தாங்கணங்கிலும்பூதுறறான்

(இ-ள்.) கார்காலத்து மேகத்திலுண்டான மின்னலைப்போலப் பொருந்திய அந்தப்பிண்டம், கர்ப்பப்பபையுடன் கண் செவி முதலான உருவம் இப்படிப்பட்டன வென்று நன்றாக அறிவதற்கரிதாகத் தோன்றவே, கற்பகத்தருவையுடைய தேவலோகத்திலுள்ள தெய்வப்பெண்ணை கனகாங்கி ஆச்சரியமடைந்தான். (எ-று.)

உங. நன்றவம்மகவைசசூரலிறும்பில்வைத்திமையோர்மங்கை
சான்றவர்பரவுமாகண்டலனுறைதலத்தைச்சார்ந்தாள்
வான்றவழ்திகிரிச்செங்கேழ்மணிச்சுடர்வடிவம்பார்மேற்
றேன்றவந்திழிந்ததேபோறறுலங்கினன்றொலைவிலானும்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பெற்ற அக்குழுவியை ஒரு பிரப்பம்புதரில் வைத்து விட்டு, அத்தெய்வப்பெண் பெரியோர் வணங்கும் இந்திரனுறையும் தேவலோகத்தைச் சேர்ந்தாள். ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் தேரையுடைய சிவந்த ஒளிபொருந்திய அழகிய சூரியனது வடிவம் பூமியின்மீது (எல்லோருக்குந்) தோன்றும்படி வந்திறங்கியது போல விளங்கினர் கெடுதலில்லாத ஆழ்வார். (எ-று.) (உங)

[பக்திஸாரர் பகவதாக்கிரகம் பெறுதல்.]

உச. வந்தவண்மழிசைவாமுமான்மகிசாரநாதன்
அந்தமைந்தனைச்செங்கையாலனைத்தணியாகஞ்சேர்த்திக்

கந்தவாரிசப்பொன்கைக்கேகொடுத்தலுஞானக்காட்சி
தந்தருண்முலைப்பால்சாலவருத்தினள்கமலைதானும்.

(இ-ள்.) திருமழிசையில் நித்தியவாசஞ் செய்யும் திருமாலான மஹீ
ஜார சேஷத்ரநாதன் அவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளி, அந்தமைந்தனை (தம
து) சிவந்த திருக்கையா லணைத்து அழகிய திருமேனியிற் சேர்த்து, வாச
னையுடைய தாமரையி லெழுந்தருளிய பெரியபிராட்டியார் திருக்கையிற்
கொடுத்தலும், அப்பெரியபிராட்டியும் ஞானமாகிய பாவையைத் தந்த
ருளும் திருமுலைப்பாலை மிகவுண்ணட்டினர். (எ-து.) (உச)

உரு. திருமகண்முலையிற்றிம்பாலபரிதிநேர்சிவவன்செங்கைப்
பெருவிரலுதவும்வண்ணமருளினன்பெருமானருளும்
அருள்பலவரமுமீயாவாயுவுமளித்தான்பின்னும்
இருவரும்புதலவன்றன்னைவாழ்த்திவைத்தேகிறூரால்.

(இ-ள்.) (பின்னும்) பெருமானும் பெரியபிராட்டியாரது திருமுலைத்
தடத்திலுள்ள இனியபாலைச் சூரியனுக்குச் சமானமான அக்குழந்தையி
னது சிவந்தகையிலுள்ள பெருவிரல் சுரக்கும்படி அருள்புரிந்தவனாய், (அடி
யார்க்கு) அளிக்கும் பல வரங்களுங்கொடுத்து (தீர்க்க) ஆயுளுங் கொடுத்
தனன். பிறகு அப்பெருமானும் பிராட்டியாரும் அப்பகுதல்வனை வாழ்த்தி
(அங்கு) வைத்துச் சென்றனர். (எ-து.) (உரு)

[ஆழ்வாரா அரிதாசர் கொண்டுபோய வளர்த்தல்.]

உசு. வள்ளன்மாலகன்றபின்னல்வனத்திடைவளைந்துகூர்ந்த
புள்ளமுங்கொண்டுஞாங்கர்ப்புகுந்தரிதாசனென்போன்
மெள்ளவேயெறியுங்காலைவேலியில்விரிந்தநீலப்
பள்ளவாருதியுட்டோன்றும்பரிதிநேர்மகவைககண்டான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) உதாரத்துவமுடைய எம்பெருமான் நீங்கியபிறகு,
(அவ்வுரிலிருப்பவராய் புத்திரப்பேறில்லாத) அரிதாசனென்பவர், அவ்
வனத்தினிடத்துப் புகுந்து வளைந்து கூர்மையான கொடுவாளைக் (கையிற்)
கொண்டு அவ்விடத்தில் தாமதமாகப் பிரம்பு வெட்டிக்கொண்டிருக்கை
யில், விரிவையுடைய நீலநிறமான அழமுள்ள சமுத்திரத்திற் றோன்றும்
சூரியனுக்குச் சமானமான அக் குழந்தையை அப்பிரப்பம் புதரில்
கண்டனர். (எ-து.) (உசு)

உஎ. கான்றவம்மணியைக்காணுக்கட்செவிகவருங்காட்சி
போன்றவாவொடுகைக்கொள்ளப்பொருந்தமாற்பகத்திற் புல்லித்
தோன்றவாருதிபோலோகைதுணைவிழிவழிநீர்சோரத்
தான்றவாத்தவத்தையுட்கருதியேமனையைசசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஒரு சர்ப்பம் தான் உமிழ்ந்த அந்த மணியைக் கண்டு எதிர்
துக்கொள்ளும் காட்சியைப் போல, ஆசையோடு கையிற்கொண்டு பொரு
ந்தும்படி மாற்பிலணைத்து (கரைகாணு) சமுத்திரம்போலச் சந்தோஷந
தோன்றவும், இரண்டு கண்களினின்றும் ஆனந்தக்கண்ணீர் சோரவும், தாம்
கெடாத தவத்தை யுடையவராக உள்ளத்தி லெண்ணிக்கொண்டே மனையை
யடைந்து, (எ-து.)

‘கான்றவம் மணியைக்காணுக் கட்செவிகவருங்காட்சி’ என்றது அவர் வின் மிகுதியை யுணர்ந்தி நின்றது. இதனைத் திருவடியானவர் இலங்கையிலிருந்த சீதாபிராட்டியாரைச் சேவித்துச் சக்ரவர்த்தித்திருமகனது திருவாழியைக் கொடுக்கப், பிராட்டி கண்குனித்தபோது “இழந்தமணிபுற றரவெதிரந்த தெனலாணுள்” எனக் கம்பநாட்டுக் கவிச்சக்ரவர்த்தியார் கட்டுரைத்ததனுமுணர்க. (உஎ)

உஅ. நாய்ந்தனன்மனைவிபாலவ்விவங்கிழையெதிர்வந்தேந்தி வாயந்ததிம்மகவாமுன்னைமாதவம்வந்ததென்ன வேயந்தபூண்முலையின்றிம்பாலருத்தலும்விருமபானுக ஆய்ந்தவரொருமின்றதனங்கெனவறையலுற்றார்.

(இ-ள்.) (அக்குழந்தையை) மனைவியிடத்துச் கொடுத்தனர். ஒளிவிடும் ஆபரணங்கொடியுடைய அவள் எதிர்ப்பாது ஏந்திச்சொண்டு (ராமக்குக்) கிடைத்ததான இக்குழந்தையாக நமது முன்னைய பெரிய தவமே வந்ததென்றுரைத்து ஆபரணங்க ளணிந்த தனத்தினிடத்துச் சாகந்த இனியபாலை யூட்ட (அதனை ஆழவாரா) விரும்பாந்பரா யிருந்த, இதனை யாராய்ந்தவர்க ளெவரும் (இக்குழந்தையை) தெய்வப்பெண் பெற்றனளென்று சொல்லத் தொடங்கினார்கள். (எ-று.) (உஅ)

[கணிகண்ணா திருவடிகாரம்]

உக. அதுதிடவிரதனென்னுமந்தணன்கேளாவன்பின் விதுநிகர்வளளத்தின்பாலகொடுவரவிமலன்றானுங் கதுமெனதுங்காவுளளங்களிந்தனன்கண்டோரெல்லாம் இதுபுதிதெனநாடோறுமினியபாலவனுமீந்தான்.

(இ-ள்.) அவ்விசேஷ நாள் திடவிரதரெனனும் (ஒரு) அந்தணர் கேட்டு அன்புகொண்டு சந்திரனை நிகராத வேண்ணமமான (ஒரு) பனிங்குவள்ளத்தில் இனிய பாலைக்கொண்டுவரப்பரிசுந்தரான ஆழ்வாரும் (அதனை) விரைவாக உண்டு திருவுள்ளங் களித்தனர். (அ-று.) சண்டவர்க ளெல்லோரும் இது ஆச்சரியமென்றுரைத்த, அந்திடவிரதரும் இப்படியே நாடாநோறும் இனிய பாலைச் சமர்ப்பித்து வந்தனர். (எ-று.) (உக)

உஊ. அளிகருநாளாயகோர்வைகலருந்துபாலதனிற்பாலன் பளிகருவள்ளத்திற்பாகம்வைககவப்பார்ப்பானுண்ணக் களிகருமுள்ளத்தனிக்கழிந்தமுப்பொழிந்துகண்ணால் ஒளிகருமவ்வுருவேள்பெற்றாலெனனவோருருவம்பெற்றான்.

(இ-ள்.) (இப்ப.உ) சமர்ப்பிக்கும் நாளில் ஒரு நாள் பாலனாகிய ஆழ்வார் தாம் அருந்தும் பாலில் (ஒரு) பாகம் (அந்தப) பனிங்குவள்ளத்தில் வைக்க (அதை அந்தத் திடவிரதனென்னும்) பிராமணருண்டு களிக்கின்ற உள்ளத்தையுடையவராகி, அதிகமான முதுமைப்பருவ மொழிந்து, மண்மதன், கட்டிலனாகாத அவ்வுருவத்தை (இப்போது யாவருக்கும் புலப்படும் வண்ணம்) பெற்றானென்று சொல்லும்படி சமானமற்ற உருவத்தைப் பெற்றார். (எ-று.) (உஊ)

உக. மற்றவன்மனைவிகோலவயிற்றின்மான்மலர்க்கையாழிக் கொற்றமார் கலையொன்மெய்கிவளர் தலுங்குட்பங்கொள்ளப்

பெற்றனள் புதல்வன்றன்னைப்பிறங்குநூற்பெருமையாவுங்
கற்றவந்தன்னுஞ்சேயைக்கணிகண்ணெனும்பேரிட்டான்.

(இ-ள்.) அவரது மனைவியின் அழகிய வயிறத்தில் எம்பெருமானுடைய
மலாபோன்ற திருக்கையிலுள்ள திருவாழியின் வெற்றியையுடைய ஒரு
அமிசம் வந்தடைந்து வளராதலும், அவள காப்பங்கொண்டு, (ஒரு) புதல்
வனைப் பெற்றனள். பெருமை நிறைந்த சாஸ்திரங்களுள்ளாங் கற்ற
அவ்வந் துணர், அச்சுநூல்களுக்குக் கணிகண்ணென என்று நாமகரணஞ்
செய்தனா. (எ-று) (௩௧)

[ஆழவார வளராத சாஸ்திராப்பியாசஞ் செயதல்.]

௩௨. மறுவிலாவசுதேவன்பாலவந்தவதரித்தமாயோன்
தொறுவாசுதேவனாகோபனரெனமனைவளரந்தாலென்ன
அறுதொழின்முனிவன்றன்பாலவதரித்தரிதாசன்பால
உறுசுமரனுநீடோலுமவளராதுவான்பிறையையொத்தான்.

(இ-ள்.) (தட்டியிலாத வாசுதேவரிடத்து வந்து அவதரித்த கண்ணன்,
ஆயாதலையுடைய நடந்தகோபத்து பழமைமான மனையில் வளராதது போல,
அறுதொழிலையுடைய முனிவரிடத்து அவதரித்து அரிதாசனைப்பவரிடத்
துற்ற சிறுவராகிய ஆழவாரும் நானோலும வளராத ஆராயத்திலுள்ள
பிறையைப் பொருதுணர். (எ-று.) (௩௨)

௩௩. நோகதியபெரியோரொல்லாநுவலரிதிவன்சொன்னசு
சாகதியுஞ்சமணமீமாஞ்சைதகவினையாயிகத்தோ
டாசதியசைவமவைசேடிசத்திலுறவற்றினூல்கள
தூகதியெப்பொருளினோடெப்பனுவலுநதுலங்கககற்றான்.

(இ-ள்.) பாபத்த பெரியோரெல்லாம் இவர புகழ் சொல்லுதற் கரி
தென்றும்படி சாகதியும், சமணம், மீமாஞ்சை, சகுதியையுடைய நையா
யிசத்தோடு சிவபிராணுண்டாகிய சைவம், வைசேஷிகம் ஆகிய சமயங்களி
லிருந்து, அவற்றின் நூல்களை நூலாகி அர்த்தத்துடன் எல்லா நூல்களை
யும் விளங்கும்படி கற்றனா. (எ-று.) (௩௩)

* பறபலசம்பந்தோலும் புகுகொருபயனிலாதே
விநபனாபகழமேவு நேதனமழிசைக்கோமான
சொறசிவவாகியாபேயா லுலங்கிடச்சைவராங்
நிறபவகாலாதனனி னெடியமாலையாபேயா

* ஆங்கு வந்தடைந்தனனருக் கநநெளிவதையுமாறு
பாங்குடனுபதேசங்களை பண்ணவேபுககபோதிற்
ருங்கிடேசமயவாத மிருவருஞ்சாற்றப்பேயார
ஒங்கிடத்தோற்றுப்பேயாக்கடிமையாயுற்றாரன்றே.

(இ-ள்.) பறபல மகங்களிலும் பிரவேசித்து அங்கு ஒருபிரயோசன
மூற்றவராய், அறிவுடையோர் புகழும்படி யிருக்கும் திருமழிசையாழ்
வார, சொல்லப்படு சிவவாக்கியர் என்னும் பெயர் விளங்கும்படி சைவ
ராயிருக்க, அக்காலத்தில் எம்பெருமானுக் கடியாராகிய பேயாழ்வார, அ
வ்விடத்துக்கெழுந்தருளி இவருக்கு மனநெளிவடையும்படி உரியையுட
ன் உபதேசங்கள் செய்யப் புகுந்தபோது இருவரு மெதிரிட்டிச் சமயவாத
முரைக்க, அவ்வாதத்தில் பேயாழ்வார் உயரவே சிவவாக்கியரான திரு
மழிசையார் தோல்வியுற்றுப் பேயாழ்வாருக் கடிமையாயினர். (எ-று.)

[சற்சமய மின்னதென்றுணர்ந்து தவநிலையிற் பொருந்தல்.]

௩௪. கற்றவசசமயநூலிற்கிதருஞானக்காட்சி
அற்றவமதித்துநீக்கியனையநீத்தமுங்கியுள்ளம்
நற்றவம்புரிவானெண்ணியிமயமால்வளையையெண்ணி
உற்றவன்பொருத்தற்காத்தவொருத்தனையுளத்துட்கொண்டு

(இ-ள்.) தாம் கற்ற அந்தச்சமய நூல்களில் மோகத்தைத் தரும்
ஞானக்காட்சி இன்றியேயிருக்க, (அதனாலே) அவற்றை அவமதித்து நீக்கி
யொழித்து (நெடுங்காலம் அச்சமயவாராய்ச்சியில் காலஞ் சென்றதற்காக)
மனம்வருந்தி, (அப்பால்) நல்ல தவஞ்செய்ய எண்ணிப் பெரிய இமயமலை
யைச்சார்ந்து, பொருந்திய அன்போடு கஜேந்திரராமுவாணைக் காத்தருளின
அத்துவிதீயனை எம்பெருமானைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு, (எ-று.)

ஒருத்தல்-யானை. இவ்வாழ்வார் பிறசமயங்களைக் கைவிட்டபோது
“சாக்கியங்கற்றோஞ்சமணன் சற்றேமச்சங்கரனார், ஆக்கியவாகமநூலா
ராயந்தோம்—பாக்கியத்தால், செங்கட்கரியவனைச் சேர்ந்தோநாந்திதி
லோம், எங்கட்கரியசொன்றில்.” என்று அருளிச்செய்தனானைக் கூறு
வா. (௩௪)

வேறு.

௩௫. பொறிகளின்குணந்தொழிறவிர்த்துளமுறப்பொருத்தி
செறிகடுங்கனனடுவிருந்தயர்தவந்திருமால்
அறிகவென்றவணலகினையாந்தனன்சிரத்தின்
நெறிகடந்துமீத்தவககனனிறைந்ததுமிரிந்தே.

(இ-ள்.) ஐம்பொறிகளின் (புலன்களின் செல்லும் சுபாவ) குணத்தை
யும் தொழிலையும் நீக்கித் திருவுள்ளத்தை ஒருபடியாகப் பொருந்தவைத்து,
நெருங்கிய கொடிய அக்கினியின நடுவிலிருந்து (தாம்) செய்யும் தவத்தை
த் திருமால் அறியக்கடவர் என்று அங்குக் கணக்கற்றநான் தவஞ்செய்தனர்.
(அந்தத்) தவமாகிய அக்கினி சிரத்தின் (பிரமராதிர) நெறியைக்கடந்து
உயர்ந்து மேலே நிறைந்தது. (எ-று.) (௩௫)

[கொங்கணசித்தன ஆழ்வாராருள்பெறல்]

௩௬. அங்கருந்தவமயர்தருங்காலையந்தரமேற்
கொங்கணப்பெயாசசித்தனுங்கொடுவரிகடவாத்
தங்கலின்றியேபடர்தலுந்தவக்கனற்றடையால்
வெங்கடும்புலிதுணுக்குருமீண்டதுவெருவி.

(இ-ள்.) அங்கு அரியதவஞ்செய்யும்போது, ஆகாயத்தின் மீது, கொங்
கணசித்தனென்னும் பெயரையுடையவன், புலியை வாகனமாயேறிச்
செலுத்தித் தங்குதலில்லாமற் செல்லுதலும், ஆழ்வாரது தபாக்கினியின்
தடையினால் மிக்கொடிய அபபுலியானது அச்சக்குறிப்படைந்து பயந்து
திரும்பியது. (எ-று.) (௩௬)

௩௭. சித்தனுங்கொடுவரியொடசசிகரியைச்சேரா
இத்தவமபுரிமுனிவனைக்காண்பனென்றிழிந்தே

கொத்தலர்ந்தபன்மரம்புடையின்மலைக்குகரத்
துத்தமன்றனைக்கண்டெதிர்வழுத்தவமுரவோன்.

(இ-ள்.) கொங்கணசித்தனும் புலியோடு அம்மலையையடைந்து, இத்
தகைய தவஞ்செய்யும் முனிவனைக் காணக்கடவே நென்றிறங்கிப், பூங்
கொத்துக்களலர்ந்த பலமரங்கள் பக்கங்களிற் பொருந்திய அம்மலையின்
குகையில் உத்தமராகிய ஆழ்வானைச் சேவித்து, எதிர் நின்று தோத்திரஞ்
செய்தனும், ஞான வலிமையையுடைய ஆழ்வார், (எ-று.) குகரம்-குகை.

௩௮. விழித்துநோக்கியெவனெவவிறுப்பெனவினையை
இழித்துவாழ்தவச்செல்வயான்கொங்கணனிரும்பை
ஒழித்துமாழைசெய்விஞ்சைகண்டனன்றிரஞலத்தை
அழித்துமாழைசெய்விஞ்சைகண்டிலனெனவறைந்தான்.

(இ-ள்.) (திருக்கண்களை) விழித்துப்பார்த்து, நீயாவன்? (நின்) விருப்
பங்கள் எவை? என்று அருளிச்செய்ய, (இரு) வினையை யழித்து வாழும்
தவத்தைச் செல்வமாக வுடையீர்! நான் கொங்கண நெனபோன், இரும்
பை (அதின் தன்மையை) யொழித்துப் பொன்னுக்கும் வித்தையைக் கண்டிருந்
கிறேன்; திரண்டகல்லை (அதின் தன்மையை) அழித்துப் பொன்னுக் செய
யும் வித்தையைக் கண்டிலேன் என்று சொல்லினன். (எ-று.) (௩௮)

௩௯. அரியதிதுகொலெனநகைத்தக்கணத்தலர்போல்
விரியடிக்கறைகுளிகைசெய்தளித்தலும்விடைகொண்
டுரியவிஞ்சைநன்றெனவியந்தோங்குபொன்னுருவந்
தெரியமால்வரைசசித்திரகூடத்தைசெய்தான்.

(இ-ள்.) (ஆழ்வார்) இது அரிபதோ என்று நகைத்து, அப்பொழுதே
மலரைப்போல விரிந்த தமது திருவடியழுக்கைக் குளிகைசெய்து கொடுத்த
லும், கொங்கணசித்தன் விடை பெற்றுக்கொண்டு உரிய (இவ்) வித்தை
நன்றென்று ஆச்சரியங்கொண்டு சிறந்ததான சித்திரகூட பருவத்தை
உயர்ந்த பொன்னுருவாகத் தெரியும்படி செய்தனன். (எ-று.) (௩௯)

௪௦. உளங்களித்துமால்வரையினவ்வுருவமிய்வுலகில்
விளங்குற்தொளித்தகன்றனகன்றபின்விரிந்த
களங்கொள்கந்தரக்கடவுளும்விடையினைக்கடவா
வளங்கொள்பார்க்கவன்மகற்கெதிருமையொடும்வந்தான்.

(இ-ள்.) (இப்படியானதினால்) மனங்களித்துப் பெரிய சித்திரகூட
த்தின் அப்பொன்னுருவம் இவ்வுலகில் விளங்காமல் மறைத்துவைத்துச்
சென்றனன். (அப்படித் கொங்கணசித்தன்) போனபிறகு, பரவிய விஷங்
கொண்டிருக்கும் கண்டத்தையுடைய சிவபிரானும் உமாதேவியாரோடு
ரிஷபவாகனமேறி வண்மையுடைய பார்க்கவமுனிவர் திருக்குமாரராகிய
ஆழ்வாருக்கு முன்னே வந்து, (எ-று.) (௪௦)

[சிவபிரானும் ஆழ்வாரும்]

௪௧. உன்னைமாதவத்துவந்தனமுளத்தவாவதவி
நின்னையாள் கைநங்கடனெனநிறைதவத்தவனும்
முன்னையகன்முகுந்தனென்கருத்துளான்மொழியில்
என்னைநீவரங்கேட்டிமீதென்வரமென்றான்.

(இ-ள்.) பெரியதவத்தால் உன்னையுவந்தோம்; உனது உள்ளத்திலுள்ள விருப்பத்தைக் கொடுத்து உன்னையாள்வது நமது கடமையென்று சொல்ல; நிறைந்த தவத்தையுடைய ஆழ்வாரும், முதன்மையான நாயகனாகிய முகுந்தப் பெருமான், சொல்லுமிடத்து, எனது உள்ளத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்றான்; நீ என்னை வேண்டிய வரங்கேட்பாயாக, என் வரம் மேலானது என்று சொல்லியருளினர். (எ-து.) (சக)

[அடியில்வரும் வைபவம் குருபரம்பரைகளிற் கண்டது.]

உருத்திரமூர்த்தி, 'நீர் விரும்பினதொன்றைக் கேட்டுக்கொள்ளீர்' என்ன, ஆழ்வார் புன்முறுவல்செய்து 'ஆகில் மோகநந்தரவல்லையேல் தாராய்' என்றார். அதற்கு 'அது என்னால் தரக்கடவதன்று, பரீமந்தாராயணன் ஒருவனே தரவல்லன்' என்றார். ஆனால் 'இன்றுசாவானா நாளைச் சாகும்படி பண்ணவல்லையோ' என்று கேட்க, 'அதுவுங் கர்மானுருணமன்றோ' என்றார். அப்பால் ஆழ்வாரும், "ஊசி மேயும் வழி யல்லுரிதனிற் பூண்ட தூல்போம் வரந்தருதி" என்று பரிகசித் துரைத்தருளினர்.

சஉ. நகைத்துருத்திரககடவுருதுதல்விரிநயனச
சிகைக்கொடுமுகனல்காட்டிவிண்ணடுங்குறச்சினந்தான்
பன்கத்தனன்றெனுவோர்பதத்தாயிரமபாபவை
புகைத்தழற்சொரிநதெதிர்பொரக்காட்டினன்புனிதன்.

(இ-ள்.) (அதற்கு) உருத்திர மூர்த்தியும் சிரித்து விரிந நெற்றிக் கண்ணினிடத்துள்ள சிதைபோலி கூடிப் கொழிப் அச்சுணிய வேயி, தேவலோகம் நடுங்கக் சொயி தார். (இப்போது சிவபிரானோடு) பகைபட்டது நன்றென்று, பரிபந்தரான ஆழ்வார் (தமது) ஒரு திருவடிவிலுள்ள பலவான கண்களானவை புனையோடு கூடிப் புக்கணியை விடவி அந்நகைகிரகையுந் தஞ்செய்யக் காட்டினர். (எ-து.) (சஉ)

சங. விடையுகைத்தெரிவிழியுகநகையொடுவிரிநீள்
சடையுக்கச்சுழன்மழுவுகவுமையவடமுலாப்
புடையுக்ககதம்பொங்கியபுனிதன்மேறபொழிவான்
கடையுக்கத்தெழுமழையினைவிதித்தனன்கடவுள்.

(இ-ள்.) சிவபிரான் ரிஷபத்தைச் செலுத்தி, சிரிப்போடு விழிகளில் அக்கினி சிந்தவும், விரிந்த நீண்ட சடாபாரம் (கீழே) விழவும், சுழலும் மழுவாயுதம் விழவும், உமாநேவியார் தழுவாமல் பக்கத்திற் செல்லவும், (தம்மோடெதிர்த்துக்) கோபித்த பரிசுத்தராகிய ஆழ்வார்மேற் பொழியும் படி உகாந்தகாலத்திற் பொழியும் (புஷ்கலாவர்த்தாதி) மேகங்களுக்கு உத்தரவளித்தனர். (எ-து.) (சங)

சச. எயினகைத்தெரியிட்டுளோனேவலாலெழுந்த
சுயினதிக்கிறைபுனலெலாம்பருகிமீக்குழுமா
வெயின்மறைத்துயர்முனிபதவிழிக்கனன்மிசையே
பயிற்றப்புனல்சொரிந்தவாவிடைவிடாப்பரந்தே.

(இ-ள்.) மூப்புரங்களை நகைத்து எரித்தவராகிய சிவபிரானது ஏவலாலே பெழுந்த மேகங்கள் நதிகளுக்கு நாயகமான சமுத்திரத்திலுள்ள நீரையெல்லாம் உண்டு ஆகாயத்திற் சேர்ந்து பரவிச் சூரியனை மறைத்து,

உயர்ந்த மன்னசீலராகிய ஆழ்வாரது திருவடிக்கண் நெருப்பினமீது பொருந்தும்படி ஓயாமல் நீர் சொரிந்தன. (எ-று.) (சசு)

சரு. சொரிந்தநீராயம்முனிபதக்கனலுநெய்த்துளிபோற்
பரிந்துதுங்கியுமமைகிலாதெழுநதுமீப்பறதக
கரிந்துவெணடிரைகடலகுளித்தனமுகிறகணமும்
இரிந்துபோயினிமையவா முனிவரொலலாம.

(இ-ள்.) (அப்படி) பெய்தநீரை அவவாழ்வாரது திருவடிக்கனலும் நெய்ததுளியைப்போல ஆக்கிரமித்து உண்டும், அதனோடு அமையாது வியாபித்து மேலேபற (அந்த) மேகக்கூட்டங்ஞம கரிந்து வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலில் குளித்தன. தேவாசன முனிவர்கள் எல்லாம் (ஆறறது) ஒடினா. (எ-று.) (சரு)

சக. பாரததசங்கரன் நிகைத்தலுமிடத்துறைபாவை
தீர்த்தமாதவத்தவனியாரவிலகெனச்சிவனும
கூர்த்தநாந்தகக்குரிசிலைகருதகின்றுடொண்டோன்
ஆர்த்தவககபாதபெயாயோகியெலற்றைந்தான்.

(இ-ள்.) (இதைப்) பாரகச சங்கரன் திசைத்து நின்றவளவிலே, அவரது இடது பாகத்திலிருக்கும் உமா தேவிபார, 'தலைவா' (இம்) மாதவத்தோனயாரா? சொல்லுவிடாக' என்றுசேட்சு சிவபிரானும் 'இவா கூரமைபானவானையுடைய பெருமானே (சமம்) நிருபுள்ளதகிற கொண்டவா; பொருந்திய அகூபாதனொன்றும் பெயாபடைத்த டோடி' யென்று சொல்லினா. (எ-று.)

சஎ. அன்னவாசகங்கேட்கிசயித்தனாணங்கும
உன்னருந்சிவங்குறைமிடறயிறைவனுமொழித்துப்
பின்னாநணபயீயெனத்தநீரீயுமைபொடும்பெயாந்தான்
இன்னாராதவமுலிவறுநதவமபுரிக்கிருந்தான்.

(இ-ள்.) உமாசேவிபாரும் அவவுநாரை + கேட்டு அசியித்தனா. பின்னா குறைமிடறையுடைய சிவபிரானும் சொலவகுநசரிய கோபகதையொழித்து, நீ எனது நண்பனென்று தழுவி உமாதேவியாரோடு சென்றனா. தீமையற்ற தவதையுடைய மந்தசீலரான ஆழ்வாரும் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தனா. (எ-று.) (சஎ)

[அடியில் வருவது வேறொரு செய்யுட்குருபரம்பனாயிற் சண்டது.]

‡ பின்னும்வெகுண்டிபுரமட்ட பெருமானவேறுநிகரிலகாய
மன்னுஞ்சூலத்தனைவிடுபபான மதித்தாந்தனைசுக்கைகொளலும்
அன்னதுணர்ந்தவசரி யமராதமக்குமறிவரியாய
இன்னபடைநீவிடுதிடினு மெய்தியவனொழிவெய்தம்.

‡ ஆதலாலிங்கிதனைவிடா தகறியெனவம்மொழிகேட்கு
சீதமதியுங்கன்கையுநதன் செழுங்கொனறையுஞ்சோசெஞ்சடையோன்
பாதியுடலங்கொண்டமலை பயந்தமடவாட்டனைவெறுத்துப்
பேர்தநாணுறதிடபமிசைப் பொருந்திவிசும்பிப்போயினனல்.

(இ-ள்.) பின்னும் முப்புரங்களை வென்ற சிவபெருமான் கோபித்து வேறு ஒப்பில்லாததரயினக்கம் அலத்தைப் பிரயோகிக்க நினைத்து

அதைக் கையிற்கொள்ளுதலும் அதனை யறிந்த அசரீரி, தேவர்களுக்கும் அரிதானவனோ! நீர் இந்தச் சூலத்தைப் பிரயோகித்தாலும் அது அவரையடைந்து அவரால் அழிந்துபோகும். ஆதலாலே இங்கு இதைப் பிரயோகிக்காமலே போயவிடுவீராக என்றுகூக ஆவ்வார்த்தையைக்கேட்டுக் குளிர்ந்த சந்திரனும் கங்கையும் குளிர்ந்து செழுமையான கொன்றைமலர் மாலையும் பொருந்திய சிவந்த சடைமையுடைய சிவபெருமான தனது பாதிசரீரத்தைக்கொண்டவராய் மலேயராயன் மகளான உமாதேவியாரை (சம்மை ஆழ்வாரிடத்து வரபண்ணினை தருகாக) வெறுத்து, மிக உயர்ந்த மடைந்து ரிஷபவாகனமேறி அசாயமாரக்காமாகச் சென்றனர். (௭-அ.)

[சுத்திஹாரன் ஆழ்வாரை வழிபட்டது]

* சுத்திகாரனென்றொருசுவன அவனாகஞ்சுகமும்
பத்தியார்மணியடமுமீதணிகெனப்பணிப்பப்
பத்திசாரநு நினைவிடைப்பரிதிபோனொளிருந்
சித்திரம்மெலாமேவியேசுற்றிதட்படைத்தே

* வேறுகஞ்சுகமும்மணிமாலையும்விருப்பிற
நேரிவேயகுதிநீயெனச்செப்பவத்தவனும்
மாறின்மாதவத்தண்ணறன்மகிமைசூழமுழா
ஏறுநல்லிவட்பொடுதொழுதேச்சிதேவனைனான்.

(இ-ள்.) சுத்திஹாரனெனும் ஒரு தவசி (வா.அ.) பொன்னுலான சட்டையும் வரிசையான இரத்தினமாலையும் கொடுத்து இரணையணிந்துகொள்வீர் என்றுரைத்துக்கொடுக்க, ஆழ்வாரும் தமது சங்கற்பமாத்திரத்திற் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும் சுத்திரங்கொல்லாம் பொருத்திச் சிறக்கும்படி உண்டாக்கி, வேறே சட்டையையும் இரத்தினமாலையையும் (கொடுத்தி) நீ (இவற்றை) விருப்பத்தின அறிந்து தரித்துக்கொள்வாயாக என்று சொல்க்க அதன் சுத்திஹாரனும் ஐயில்லாத பெருநாவந்தையுடைய ஆழ்வாரது மகிமைக்கு மகிழ்ந்து மேன்மேல் மிகுவதான நல்ல ஆசாரிபத்திடன் ஆழ்வாரை வணங்கித் துதித்துப் போயினன். (௭-அ.)

[ஆழ்வாருக்கு எம்பெருமான் பிரத்தியக்ஷமாகச் சேவை சாதித்தல்.]

ச.அ. வருடதூறுநாறெம்பிரானறிருமரைமலர்த்தாட
டெருடருந்தவமவணிருந்தயர்தலுந்திருவும்
அருடரும்புவிமடந்தையுமிருமருங்கமரக
கருடன்மீதெழுந்தருளினன்கருணையங்கடவுள்.

(இ-ள்.) (இப்படிப்) பற்பலவருடங்கள் அங்கிருந்து எம்பிரானது அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளில் தெனியடையும் தவத்தைச் செயதலும் பெரியபிராட்டியாரும் அருந்தரும் பூமிப்பிராட்டியாரும் இரண்டிபச்சங்களிலு மிருக்கப் பெரிய திருவடியின்மீது கருணையங்கடவுளாகிய எம்பெருமானெழுந்தருளினன். (௭-அ.) (ச.அ.)

ச.சு. வரையறாதொனக்குணத்தமைந்ததொல்வடிவும்
விரையலங்கலுமகுடகுண்டலங்களுமவெய்யோன்
புரையவேயொளிராமணியொடுவற்சமும்பொலன்பூண்
நிரையடங்கலுங்கனகவாடையுநகைநிலவும்

(இ-ள்.) அளவுபடாத ஞானகுணங்களோடமைந்த அநாதியான திருவுருவும் வாசனையுடைய வநமாயும் மகுடமும் குண்டலங்களும் சூரியனுக் கொப்பாகப் பிரகாசிக்கும் கவுஸ்தபத்தோடு ஸ்ரீவந்தமும் அழகிய ஆபரணவர்க்கங்கள் யாவும் திருப்பீதாம்பரமும் திருமுத்துக்களின் பிரகாசமும் (எ-று.) (சுரு)

இ0. அரதனச்சிலம்பதனொடுபரியகவணியும்
வரதபானியுந்திகிரிசங்கொடுகதைவாருரு
சரதமாகியசார்ங்கமுமொளிர்தரத்தவத்தோர்
கரதலசச்சரோருகங்குவித்திருபுடைகளுல

(இ-ள்.) பொற்சிலம்போடு பாதகிண்கினியும் வரத ஹஸ்தமும் திருவாழியும் திருச்சங்கமும் கதாயுதமும் வாரும் உண்மையான சார்ங்கமும் விளங்கவும், தவத்தோர்கள் தமது கைகளாகிய தாமரையைக்குவித்திக் கொண்டு இருபக்கங்களிலும் நெருங்கவும், (எ-று.) (இ0)

இக. சேனையாசன்முதவினர்மருங்குததேவர்
தானேரும்தரத்தேவனுந்துமியொலிதழைப்பச
சோனேமாரியிலிடைவிடாதலர்மழைசொரிய
யானேகாத்தவன்வருதலுமருந்தவனெழந்தான்.

(இ-ள்.) சேனையாசன்முதலியார் முதலியவர்கள் பக்கங்களிலிருக்கவும், தேவசேனையுள் சூழவும், தேவனுடைய பிடுவி தழைக்கவும், விடாமழையைப் போல இடைவிடாது மலர்மாறி சொரியவும், கஜேந்திராழ்வானைக் காத்தருளிய எம்பெருமானைமுந்தருளவே அரியபுத்தையுடைய ஆழ்வாரெழுந்து, (எ-று.) (இக)

இஉ. கண்டனன்றுணைக்கண்களாற்கவினெலாங்கருத்துட்
கொண்டனன்றனதுளமெலாங்கடவுள் பாற்கொடுத்தான்
விண்டதென்பவமென்புகழ்ந்தாடினன்விநிந்த
புண்டரீகநேரடிகடன்முடிமிசைப்புனைந்தான்.

(இ-ள்.) தமது இரண்டு சண்களாலே சேவித்து, (பெருமானது திருமேனியின்) அழகையெல்லாம் கருத்திற் கொண்டனர்; தமது உள்ளத்தை யெல்லாம் பெருமானிடத்திற் சமர்ப்பித்தனர்; எப்பிறவி தொலைந்தென்று புழந்து ஆடினர்; அலர்ந்த தாமரையை யொத்த பெருமான் திருவடிகளை (தமது) முடியின்மீது அலங்கரித்துக் கொண்டனர். (எ-று.) (இஉ)

இக. புளகமெய்தரவிழிகளானந்தரீர்பொழிய
இளகவென்புடனிதயமுமெதிரொழந்தெந்தாய்
குளகருந்துமாமூலமேயெனவருங்கோவே
துளபமாலிகைமார்பமாதவவெனத்துதித்தான்.

(இ-ள்.) (தமது) திருமேனியில் புளகமுண்டாகவும், திருக்கண்களால் ஆந்தரீர்பொழியவும், என்புடன இருதயமும் கரையவும், பெருமானுக்கே திரிலெழுந்து நின்று, “எந்தையே! இவைகையுன்னும் கஜேந்திராழ்வான் மூலமேயெனவழைக்க அவருக்கு முன்னெழுந்தருளிய ஜகத்காரணமாதே! திரு

த்தழாய்மாலையை யணிந்த திருமார்புடையவனே! பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனே!” என்று அறித்தனர். (எ-து.) (௫௯)

௫௯. புகழ்ந்தவத்தவக்குரிசிலுக்கருள்பொழிபுயலும்
அகன்றமுத்தொழிறகரகதானென்பதுமயனைச
சகந்தரத்தனதுந்தியிறற்றந்ததுந்தருநான்
முகன்கணிச்சியைம்முகனைபீனறருளியமுறையும்

(இ-ள்.) (இப்படி) புகழ்ந்த அந்தத் தவசிரேஷ்டராகிய ஆழ்வாருக்கு அருள்மழை பெய்யும் மேகமபோன்ற பெருமானும், பெருங் குமுத்தொழி லுக்குத் தானே தலைவனென்பதும், உலகைச் சிருஷ்டிக்கும்படி தன்னு திரு வந்தியினிடத்துப் பிரமமோவனேந்திரத்தம், அப்படிச் சந்தந்த பிரமதேவன் மழுவேந்திய பஞ்சானனரான சிவபிரானே யின்றருளிய முறையும், (எ-து.)

௬௦. இலங்குவித்தருட்பத்திசாரப்பெயரிந்த
கலங்குறதுயாபரமமாம்பதத்தையும்காட்டித்
துலங்குநல்வரமுளவெலாமளிசுகணிதுளவத்
தலங்கலெம்பிரானவிடைகொடுத்திருத்தியென்றகன்றான்.

(இ-ள்.) (ஆழ்வாருக்குப்) பிரசாதிக்கச் செய்யு, அருளுடைய பத்திரா ரரென்றுத் திருநாமமிருக்க, கலங்குறதுயாபரமமாம்பதத்தையும்காட்டித் துலங்குநல்வரமுளவெலாமளிசுகணிதுளவத் தலங்கலெம்பிரானவிடைகொடுத்திருத்தியென்றகன்றான். (எ-து.) (௬௦)

[ஆழ்வார் முகலாழ்வார் சாமிடத்தில் பதேசம் பெறுதல்.]

௬௧. கண்ணனேயியிண்ணரங்கவன்றனைக்காண்பான்
அண்ணலபொய்கைபோய்ததெனயதலும்கேழிறதே
எண்ணருந்தவவெனநாடநதடிபணிந்திவனார்
நண்ணயானனிபுரிந்ததெத்தவமெனநவீனார்.

(இ-ள்) எம்பெருமான், அந்தார் மனமன பித்த திருமழிசையாழ்வா ரைச்சேலிக்கும்படி பெருமையிற் பெருந்த பொருளையுடைய பார்ப்பாழ்வார் பூதக்களாழ்வார் புக்கு எழுந்தருள, அச்சையிலும் உண்ணுவதற்கரிய சுவத் தைபுடைய ஆழ்வார் எதிர்பொண்டி நடந்து அவரான திருவடிப்பணிந்து, “இவ்விடத்தார் துநீர்சன் எழுந்தருள நான் விசேஷித்துச் செய்தது எந்தத்தவமோ” என்று அருளிச்செய்தனர். (எ-து.) (௬௧)

௬௨. பத்திசாரனென்றொருபெயமொம்பிரானபணிப்ப
முத்தனாமினெனினககிணையெவொனமொழியாச
சித்தமுவருங்கனித்தவன்றனைத்தழிஇசசிவணி
மைத்தசோலைசூழ்திருவல்லிக்கேணியின்வந்தார்.

(இ-ள்.) முகலாழ்வார்சன் மூவரும், “பத்திசாரனென்று அத்தனிதிய மான திருநாமம் எம்பெருமான் நியமிக்க அதனால் முத்தரானவரே! உமக்கொப்பானவர் யாவார்?” எனறருளிச்செய்து சித்தங்கனித்து அவரைத் தழுவிக்கொண்டி (நால்வருநாகக்) கூடி கருமையான சோலைகள் சூழ்ந்த திருவல்லிக்கேணிக்கு எழுந்தருளினார்கள். (எ-து.) (௬௨)

ருஅ. அவணிருந்துபதேசமாவருமளித்தரிதார்
தவளமண்டிருநாயகன்றிருதுதற்றரிப்ப
திவணிருந்தவமயாநதுநியதுபடைத்திறையாற
புவனமெனகணுமவினக்குசென்றிசைத்தயறபோந்தார்.

(இ-ள்) அங்கிருந் த மூவரும் ஆழ்வாருக்கு உபதேசமளித்துத் “திருமகனா பகன திருநுகலிற் றரிப்பதாங்ங் ய வெணமையான திருமண அரிதா யுள்ளது; நீவிர இங்கே பெரியதவளு செயது இறைவனாலே அதைப் பெற்றுப் புரியெங்கும் விளங்கச்செய்வீராக” என்று அருளிச்செய்து வேறிடரு சென்றாசன. (எ-று.) (ருஅ)

[ஆழ்வார மவஞ்செய்து திருபண பெறுதல]

ருக. அகாபாதனுங்கவிரவகீர்த்தத்தினயலாம
மிசகபூநதுணாவகுநீழலின்மதிமிலைந்த
முககருணாமுகநாங்கினுனிமையவாபுரிவோ
மககருணாமுகநாமவியபபயோகததின்வீறிருந்தான்.

(இ-ள்) அகாபாந் தி ஆழ்வாரும், சைவராயர் தாதுக கதிசக அதிகமான புதுகொத்த க வானம் ம ழுந்தி ன நிழல் பகண், சாதிர ணையணி பவராயமு பவ கணசையுடைய டிராநம் நானது முகங்களை யுடைய பிரமஸையுடைய தேவரானம் முனிபாசனம் மஹமெவவிடத்தி லுள்ளவாசனம் அச்சரிப்பாடுமபத யோகததெழுநாளு யிருந்தனர். (எ-று.) (ருக)

கூ0. மூவாசொற்றவப்பரிசளங்கொடுபுகழமூலத்
தேவனைகசுருத்தமைநகியாண்டொருபதேழசெய்து
மேவறத்தவமபுரியமா கவனவனுந்நே
யாவதித்தலத்துனக்குவேண்டிவநிசையென்றான்.

(இ-ள்) மூதலாழ்வாரக ள மூவரும் அருளிச்செய்த அக்வகையாக வே திருவுள்ளம்சொண்ட, (வேசககா) புரமுடி ஆதிமுலராங்கு தேவனைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, எழுநாள் பபதது வருஷம் லுடனது சுவமபுரிய, எம்பெருமான ஆவடு புரமுனி “தெய்வ நிலம் மகக்கு வேண்டிவதிபாது சொல்லுவீராக” என்றருளிச்செய்சன. (எ-று.) (கூ0)

கூக. அருந்தவக்தனுமடிபணிந்தரியனவனைத்து
திருந்தநலகினைநுதற்றரித்திடுதிருமண்
கருந்தடங்கடற்புலியெலாந்தரித்துமின்கழற்றார்
பொருந்தவீந்தருளபுரிகெனத்திருவடிபுனைந்தான்.

(இ-ள்) அரிபகவ, ஸாபுடைய ஆழ்வாரும் எம்பெருமான் திருவடி களைப்பணிந்து, “அரிதான புனைத்தையுந் திருத்தமடைய அருளிவீர், தேவரீர் திருநெறியில் தரிசுகருதிருமணனைப் பெரிய ழும் விசாலமுமான கடல் குழந்த உலகத்திலுள்ளோ ரெல்லாரும் தரித்துக்கொண்டு தேவரீரது வீர கண்டையைத்தரித்த திருவடிகளையடையுமப உ கொடுத்து அருளபுரிவீ ராக” என்றுரைத்து, (பெருமான) திருவடிகளைத் (தமது முடியில்) தரித் துக்கொண்டனர். (எ-று.) (கூக)

கூஉ. அரியதத்திருமண்பெறற்கடினையார்வம்
புரியவித்தலம்புரிந்ததுதவமதனபுனிதந்
தெரியனாழ்முகனமுதலினர்க்கரிதுநீதெரியிற்
பெரியவித்தடங்கயிரவதீர்த்தத்துட்பிறக்கும்.

(இ-ள்.) “அத்திருமண்பெறுவதற்குரியாரும்; அதனை நீர் விரும்பும்படி இத்தத்தலம் தருஞ்செய்யுள்; அத்திருமண்ணின் பரிசுத்தத்தை யறிதல் பிரமணமுதலினோர்க்குரிதானும்; நீர் உராதந்துபார்த்தால் அத்திருமண்ணானது மிகவும் விகாலமான இந்து அல்லக்கேணியின் தீர்த்தத்தில் உற்பத்தியாகும். (எ-று.) (கூஉ)

கூங். எடுத்துநீறுதற்செய்துமாநிலத்தவரொவர்க்குங்
கொடுத்துநம்பதங் கொடுத்துயென்றகன்றனன்கோவும்
அடுத்துவாரியுட்புயியைமாலேனமாயவரித்தல்
கடுத்திடத்திருமண்புனிதடத்திதுடகண்டான்.

(இ-ள்.) (அ-னை) பெறுதற்குரியாரிற்செய்து புமிடிலுள்ளோர்க்கெல்லாங் கொடுத்து உற்றுநடையபரிசுத்தம் கொடுப்பதாக” என்றுரைத்துப் பெருமானும் சிங்ானன். (முறையல்லத்தில்) பெருமான் வராமாங்குமுதலிரத்திரத்திர பிரவேசத்துப் பும்பெரிதலாகையததுபோல ஆழ்வாரும் திருமண்புன அயவல்லக்கேணியிற் கண்டான். (எ-று.)

எம்மெருமானாகாரணவந்திற்ப வெச்சுத்துப் புயியை பெடுத்தது போல ஆழ்வார் அல்லக்கேணியிற் பிரவேசித்துத் திருமண்புனையுதித்தன கொள்கொள்க. (கூங்)

கூசு. கண்டவத்திருமண்ணினைத்திருநுதல்கவின
அண்டாபோறறுமாற்ருப்பெயர்நினைந்தணிந்தலாந்த
முண்டகத்துநானமுகத்தவனமகத்துமாண்முனைத்த
வண்டடாநதபூம்பொழிநிறைகபசியேவந்தான்.

(இ-ள்.) (கூப்பெ) கண்ட அருத்திருமண்ணைச் சமத்து திருநெறியிளங்குத்தேவர்களோபோலும் பெருமானைய திருமாமங்கலையாகுந்தித்து அணிந்துகொண்டு, மலர்ந்த தாமராமலரில் விநிலிருக்கும் பிரமதேவன் செய்த யாகத்தில் பெருமான் உயிர்ப்பயிச்சருளினதாய வண்டிகள் நெருங்கின பூங்கோலைகளையொழிந்தருக்கச்சககு எழுந்தருளினான். (எ-று.)

[திருக்கச்சிற் திருவெஃகாவில் ஆழ்வார் யோகத்திலிருக்கையில் சணிகண்ணாவது ஆசையிந்தல்.]

கூரு. மழைத்தடம்புயலபொருவவெஃகாவிடைமணிப்பூண்
குழைத்தடங்கண்மாலுயிற்றுக்கோலமுட்கொள்ளாத்
தழைத்தவன்புமயல்செலாதொருகைதனியே
இழைத்ததற்கு ஓறுற்றேழியாண்டினிதுவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) திருவெஃகாவிடைத்தது சூனிரந்த விசாலமான மேகம்போலே மணிகளையுடைய திருவாடாணங்களையும் திருக்குழையையுமணிந்து, உலர்ந்துயர்ந்த திருக்கண்களையுடையனான பெருமான் அநிகுயிலமர்ந்த திருக்கோலத்தைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, வீரத்தியான பக்தியையுடைய

ய திருவுள்ளம் புறந்திற்செல்லாது, தனியே யொரு குகையை யியற்றி அக் குகையில் னுற்றேழு வருஷம் யோகநிலையில் இனிதாக எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (௬௫)

௬௬. நவிலுதற்கருந்தவனவனுறையுமநாட்பூந்
தவிசுடைசசதுமுகற்றருமுகினமலர்ததடந்தாள்
புவியினிற்றலதொறுமாணிர்தந்நகர்புகுந்தான்
கவினுடைத்திடவிரதனீன்றருளகணிசணணன்.

(இ-ள்.) சொல்வதற்குரிய தவத்தையுடைய ஆழ்வார் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் அந்நாளில், சாமரை யாசனத்தையுடைய பிரமதேவனை யளித்த மேகம்போன்ற பெருமானது சூமண மலர்போன்ற பெரிய திருவடிகளைப் பூமியிலுள்ள தவன்-என்றும் பணிந்து அந்நகரித்தற பிரவேசித்தவரான அழகமைந்த திடவிரதா பெற்றருளின கணிகண்ணரென்பவர், (எ-று.) (௬௬)

௬௭. அககபாதனைக்கண்டனனடிபணிந்தருண்மால்
செக்காதாமரைதிறுவடி மருவிவாழ்செல்வ
மிகசநாஸதின்னிலையேமா தவவிளககே
புககவென்னையாண்டருளசெனப்பலமுறைபுசமுந்தான்.

(இ-ள்.) அகதபாதநாஸப ஆழ்வாருள் செவித்து அவர் திருவடிகளை வணங்கி, “கிருபாசொருப்பான பெருமானது செந்தாமரைபோன்ற திருவடிகளையடைந்து வாழும் செல்வமுடையோ! மேலாகிய ஞானசமுத்திரமே! மாதவவிளக்கே! வநாஸதா! என்னையாண்டருள்வீராக” என்று பலமுறையும் புசமுந்தனர். (எ-று.) (௬௭)

௬௮. விரும்பியோசந்தைநீகநியேந்திடவிரதன்
தருமபுகழுகரணிகண்ணனெவெனமுனிசாற்றப்
பொருமபுகழ்க்கதிராழியோனிவனெனாபபுளசம்
அருமபுறப்பணிந்தடியனெனெமெனவறைந்தான்.

(இ-ள்.) ஆழ்வார் திருவுளமுலகுது போகத்தே நீக்கி “நீ திடவிரதர் பெற்ற புகழ்நமந்த கணிகண்ணனே” என்று வாக்க, (அவர்) பசைவரோடு யுத்தஞ்செய்யும் கீர்த்தியமைந்த பிரபாச நபபுடைய திருச்சக்கரத்தைத் தரித்த பெருமான் இவராருமென்று துணிகடி புளகமுண்டாகப் பணிந்து, “அடியேன் கணிகண்ணனோ ஆவேன்” என்றுரைத்தனர். (எ-று.) (௬௮)

௬௯. பரிந்துநோகுகியேமேயுட்கரணிநீபடி வித்
திரிந்திடப்பவம்பொருவெலட்டக்கரமிசைத்துத்
தெரிந்துவேட்டுவன்கிருமியைத்தனதுருசசெயல்போற்
புரிந்தளித்தலுமவனவாக்கேவலேபுரிந்தான்.

(இ-ள்.) (ஆழ்வார்) கணிகண்ணனாப் பிரீதிபாதி சடாகுறித்துப் பொற்றாமரைப்பொய்கை நீரிப்படியாச்செய்து பிறவிடுகும்படி ஒப்பற்ற திருவஷ்டாக்காரி மந்திரத்தை யருளிச்செய்து, குளவியானது புழுவைத் தெரிந்தெடுத்துத் தன்னருவாக்குதல் போல் அருள்புரிந்து ரக்ஷிக்கக் கணிகண்ணர் ஆழ்வார்க்கு ஏவல் புரிந்துகொண்டிருந்தனர், (எ-று.) வேட்டுவன்-குளவி. (௬௯)

[ஒரு முதியவன் ஆழ்வாரருள் பெறல்
வேறு.

௭௦. அந்தமுனிவனைத்தினமு மொருமுதியாளடிபரவ வாந்
கோர்வைகல், நந்தலின்மாதவத்தவனு முனதுகருத்திசைத்தி
யென ஞானசகோவே, இந்தவடிவொழிகுதிளமை யளித்தடியேன்
றனையாட்கொ ளென்றுபோற்றச, சந்தமலாககரங்கொடவ டனை
முனைவன்றொடவிசதி தனைப்போலானான்.

(இ-ள்.) மநசிஸீராகிய அந்த ஆழ்வாரனா ஒரு முதுமைப் பருவமுடைய
வன் நாளதோறும் வாது திருவடிகளா வணங்க, ஒரு தினம் கெடுத்தலில்
லாத பெருநகரவசையடைய ஆழ்வாரும் “உனது அபிப்பிராயத்தைச்
சொல்லுவாயாக” என்று கூறி, (அவன், “ஞானத்தில தலைவரே! இந்தவயோ
திக வழுவ பொழித்து இளமைப் பருவத்தைச்சொடுத்த அடியேனே யாட்
கொளவீராக” வென்று துதிசெய்ய, ஆழ்வாரா அழகிய மலர்போன்ற திரு
க்கைகள் கொண்டு ஸ்பர்சிக்க அவன் இரதிகையப்போல் (உருவம் பெற
றவன்) ஆனான். (௭-து) (௭௦)

௭௧. ஆங்கவருமுனியிருதாள பணிந்துவிடைகொடுவிதி யனு
கவெண்கோட, டோங்குகினமீதநகருக கிறைபவனிவருவோன
கண்டுருகிடுகக்கிக, கோங்கமுகையையமுலைக கொடியைமணிச
சிவிகையினுட கொள்ளாவுள்ளந், தாங்கரியநசைபெருக வவளொ
டுந்தன்மணிககோயில சராநதானமனனே.

(இ-ள்.) அவனும் ஆழ்வாரது இரண்டு திருவடிகளைப்பணிந்து விடை
பெற்றுக்கொண்டு வதியையடைய, வெண்மையான தாத்தகள்ளியுடையயானை
யின்மீது பவனிவருவோனாகிய உயர்வுரரசன கண்டு உருப் (பலமுறையும்
அவனைப்) பார்த்துக் கோங்கரும்பைப்பொத்த முலையையுடையவளாய்க் கொ
டிபோன்ற அவளை அழகிய சிலிகையிறகொண்டு உள்ளம் பொறுப்பதற்கரி
ய ஆசைபெருக அவளோடு தனது அழகிய அரமனைக்குச் சென்றான். (௭-து.)

௭௨. நஞ்சனையதுணைவிழிககார் குழல்வனிதையொடுங்கலவி
நாளுநாரும், பஞ்சனையிலிமைப்பொழுதுந் தணவாதுநுகாந்து
பல பருவநீங்கக, கஞ்சனையிலவள்வனபபுந தனதிளமைகழிந்தது
வுங் கண்டுநாணி, வருசனையோகலிவரவோ வெனதிளமைகழிந்த
தென மம்மருற்றான்.

(இ-ள்.) விஷத்தை யொத்த இரண்டு கண்களையும் கரிய கூந்தலையு
முடைய அப்பெண்ணுடன் நாளதோறும் பஞ்சனையின் மீது இமைப்பொழு
தும் பிரியாது கூடியாதுபவித்து (இப்படி) பல பருவங்கள் செல்லவே திருமக
ளுக்கொப்பான அவளது அழகும தனது இளமைப்பருவம் போனதுவும்
கண்டுவிட்டு வருசனையோ கலியினவரவோ எனது இளமைப்பருவம் கழிந்
ததே யென்று துன்புற்றான். (௭-து.) (௭௨)

[எம்பெருமான் ஆழ்வாரா சொன்னவண்ணஞ் செய்தல்.]

௭௩. இன்னலுறுமிறைவனைப்பார்த் தரிவைநகைத்தெனக்கிள
மை பீர்தான்வேதன், அன்னமுனியொருவனென வவனெவனுள்

ளானென லு மரிவைசாற்ற, மன்னவனும்வழியுரைப்போர்த் கவனை யிவண்கொணர்மினென வந்து தூதர், பன்னரியகுணத்தவனைப் பர வியுனையழைத்தனனிப் பாவேந்தென்றார்.

(இ-ள்) (இப்படி) துன்புற்ற அரசனைப்பார்த்து அப்பெண் நகைபுரிந் து பிரமதேவனுக்குச்சமானமான முனிவரொருவர் எனக்கு இவ்விளமை யைக் கொடுத்தனா என்று கூற, அவர் எங்குள்ளாரெனலும் (ஆழ்வாரிருக்கு மிருப்பை) அப்பெண்சொல்ல, அரசனும் தூதருக்கு அமுனிவரை யிங்குக் கொண்டுவாருங்கோ ளென்று கட்டளையிட, (அந்தத்) தூதர்கள் வந்து சொல்வதற்கரிய உயர்ந்த குணங்களையுடைய ஆழ்வாரை வணங்கி “இந் நாட்டரசன் உம்மை யழைத்தனன்” என்றுரைத்தனர். (எ-று.) (எக)

எசு. தூதரஃகிசைக்குதலுங் கணிகண்ணன்றனைநோக்கித் துற வேனுமபார், நாதன்மருங்கனுநியழைத ததுயினவுகெனவவன் பா னண்ணககண்ணன், ஏதமகன றிளமைநல மெய்தவருட்கவிதை யென்மீ திசைப்பாயெனசை, சிதரனையலதயலோரப புகழ்க்கில மென்றிடவரசுஞ் சினந்தானன்றே.

(இ-ள்.) தூதர்கள் அதனைச் சொல்லலும் ஆழ்வாரும் சணிகண்ணைக் கடாக்ஷிததுப் பூயியையாளும் அரசனிடரு சென்று அழைத்ததைக் கேட்பா யாக வொன்று நியமிக்க, (அங்ஙனமே) கணிகண்ணா அரசனிடஞ்சேர, (அரச ன்) துன்பமான முதுமைநீங்கி நல்ல இளமைநலமடையும்படி அருட்கவி யை என்மேற பாடுவீரென்ன, (கணிகண்ணா) “சிதரனையல்லாது பிறரைப் புகழ் மாட்டோம்” என்றுகூற, அரசனும் கோபித்து, (எ-று.)

“ஆடவர்க ளெங்ங னகனறொழிவார் வெலிகாவும், பாடகமுமூரகமும் பன்சரமா-நீடியமால், நின்ற னிருநகரான கிடந்தா னிசவனறே, மணரார் பொழிநகச்சி மாண்பு” என்பது கணிகண்ணா சிதரன் விஷயமாகப் பாடிய பாட்டு. (எசு)

எரு. தனதுவிழித்துணைகள்சிவந் தழல்பொழியக்கணிகண்ணன் றன்றைநோர்க்கி, எனதுநகாவிடுததகன்மி னெனக்குரவன்றனையவ னு மெய்தியெயந்தாய், மனதுகறுத்கரசுதன தணிநகா விட்டகலகெ ன்றான் மலரோனன்ன, உனதுபதத்துகளுடியேன் விடைகொள்கே னெனமுனியு முருத்துநக்கான.

(இ-ள்.) தனது இரண்டு சண்கள் சிவந்து நெருப்பு வீசும்படி கணி கண்ணைப் பார்த்து “(நான் சொன்னபடி பாடாமையால்) என்னுரை விட்டுப் போகக்கடவீர்கள்” என்றுரைக்க, கணிகண்ணரும் தனது ஆசாரிய ராகிய ஆழ்வாரையடைந்து எனது ஸ்வாமியே! (அரசன் சொன்னபடி நான் பாடாமையால்) அவன் கோபித்துத் தனது அழகியாககாவிட்டுப் போ கச் சொல்லினன்; பிரமனைநிசர்த்த உமது திருவடித்துளாகிய அடியேன் விடைகொள்கின்றேன் என்றுரைக்க ஆழ்வாரும் கோபித்துச்சிரித்து.(எ-று.)

வேறு.

எசு. குமரனீதணந்திடயான் வதிசுவனையான்றணப்பக் கொ ண்டன்மேனி, அமலனின்பணிப்பாயற் றுயில்குவனையெனநவின் றாங் கரியைநோக்கித். கமரவார்கடற்றயிலீவோய் கணிகண்ணன்

போகின்றான் றரியேன்யானும், விமலமார்பணிப்பாயல் சுருட்டியுடன்வருகவென விரைவிறசென்றான்.

(இ-ள்.) குழந்தாயி நீ பெண்ணைவிட்டு நீங்க நான் இங்கிருப்பேனோ? நான் நீங்க மேகம்பிபான்ற திருமேனியையுடைய அமலன் நீண்ட சேஷசயனத்தில் படுப்பேனோ? எனவுரைத்து அங்கெழுந்தருளிய பெருமானைச் சேலித்து ஒலியையுடைய நீண்ட கடலில் அறிதுயிலமர்ந்திருப்பவனே! கணிகண்ணர் போகின்றார்; நானும் அவரைவிட்டுத் தரித்திருக்கமாட்டேன்; பரிசுத்தமுடைய சேஷசயனத்தைச் சுருட்டி (எனனுடன்) வருவீராகவென்றுவாத்து விரைவாகச் சென்றார். (எ-அ.)

“கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங்கச்சி, மணிவண்ண நீகிடங்க வேண்டா-துணிவுடைய, செர்நாப்புலவன்மான் செல்கின்றேனின்னுடைய, பைநாகப் பாட-ருட்டிக்கொள்” என்பது ஆழ்வார் அங்கசரத்தை விட்டுப் போகும்போது அருளிச்சொகுத பாசரம். (எசு)

எஎ. துயிலமர்ந்தவெனதெழுந்தான் பணிப்பாயல்குருட்டிமலர்த் தோகையோடும், பரிமலமர்கணங்கண்டபபான் முசகோடியோடு ந்தனது பத்தன்பின்னே, எரிலமர்க்குருகநாந்த தெழுந்தருளப் புறக்கோவி விமையோரோடு, வெயிலமைந்தகடமனைத்துங் கரந்துதிகையனைத்துமிருள் விழுகிறம்மா.

(இ-ள்.) துயிலமர்ந்தான் பெருமானுந்தனது சேஷசயனத்தைச் சுருட்டி மலரிலிருந்தும் மலிப்பின்ற மரத்தோடும் பொருத்திய சேஷகணங்கள் முப்பத் துருக்கோடிக்கொண்டனது பரிதாபம் நுழையாபின்னே மதலமமர்க்கு அழைக்கப்பட்ட பெருமான் துயிலமான கோயில் சலிலிருந்தும் வேங்கடேசுவரன் துண்டபபான் துரியாசத்திரர்களும் மறைபயத்தினை உடையவன் இருந்தபடியும். (எ-அ.) (எஎ)

எஅ. ஆயதரசனுங்கேளா யுபநதிந்நியவரிருக்கை யளவுகு சென்று, துயமுனிவரன்சாணம் பணிந்தெனியேன்றிழைபொறுதறி தொல்லையென்ன, தேயமுனிகணிசண்ணன் றனைவேண்டுகென வவன்றா ணிருப்பன்பொற்ற, மாயவன்முனசெலவவருந் திருவெஃகாவெனுமபதியை வந்துசார்ந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படி பாணைக ஆரமும் கேட்டு உளம் நடுங்கி அவர்க ளிருக்குமிடமாயும் சென்று பரிசுத்தபாடிய ஆழ்வாரது திருவடிகளைப் பணிந்து, தொல்லைய! எளிதென் பிழைமைப் பொறுப்பாக வென்றுவேண்ட, அன்புமிருந்த ஆழ்வார் கணிகண்ணன் வேண்டிக்கொள்க என்ன, அரசன் அங்கணிகண்ணர் திருவடிகளைப் பொறுதப் பெருமான் முன்பேசெல்ல ஆழ்வாரும் கணிகண்ணர் முன்போலேரும் திருவெஃகா என்னும் திருப்பதியை வந்து சேர்த்தார்கள். (எ-அ.) (எஅ)

எசு. கணிகண்ணன்போக்கொழிந்தான் பணிப்பாயல்படுத்தியெ னுங் கவியானில, மணிவண்ணனிடக்கரங்கீழ் வலக்கரமேலாய்த் திருக்கண் வளர்ந்தான்பின்னர், பிணிவென்றதவமுனியுந் தான் சொன்னவனுஞ்செய்த பெம்மானென்னு, அணிவண்ணமுகிலனை யார்க் கொருபெயரிட்டவனிருந்தா னலகில்காலம்.

(இ-ள்.) “கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான்—பணிப்பாயல் படுத்தி” என்னும் கவியாலே நீலமணிபோன்ற பெருமான் இடத்திருக்கை கீழாகவும் வலத்திருக்கை மேலாகவும் திருக்கண் வளர்ந்தருளினன். பின்னர் பந்தத்தைவென்ற தவத்தையுடைய ஆழவாரும் தாம் “சொன்னவண்ணஞ் செயத பெருமான்” என்று கவியாணகுணங்களையுடைய மேகம்போன்ற பெருமானுக்கு ஒரு திருநாமமிட்டு அங்கு கணக்கற்றமகாலம் எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.)

“கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமருபுந் கச்சி, மணிவண்ண நீ கிடக்க வேண்டுந்-தணிவுடனே, செந்நாப் புலவனயான் போக்கொழிந்தேறியுமுன்றன, பைநாகப் பாய்படுத்தக் கொள்”. எனபது ஆழவார் மீண்டு மெழுந்தருளினபோது அருளிச்செய்த பாசரம். (௭௧)

[ஆழவார் திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதப் பெருமானைச் சேவித்தல்.]

அ0. நின்றிருந்துகிடந்தவரைப் பணிந்துவிடைகொடுகோவனெடியோறமோற்றித், துன்றிரும்பொறசித்திரகூடத்துவிழ்துயின்மலைதொழுதுவாழத்தி, ஒன்றிருவோரத்திருமுட்டம் பணிந்துவடகாவேரி யொருவிலைக, குன்றினுருவோபெறக்கிடந்த கோலவாராவமுதின் குடந்தைகண்டான்.

(இ-ள்.) (திருச்செங்கிடல்) நின்ற இருநாத கிடந்த திருக்கோலங்கள் கொண்ட பல எம்பெருமான்களைப் பணிந்து விடைபெறமுந் திருக்கோவனாத்திரிவிக்கிரம மூர்த்தியை வணங்கிப் பெருமைபொருந்திய அழகிய திருச்செங்கிடத்தில் அறிவியலமந்த பெருமானைத் தொழுதுவாழத்தி, நிலைபெற்ற பெருநகர்ப்பையுடைய ஸ்ரீமஷணத்தைப் பணிந்து, வடகாவேரிமையிட்டு நீங்கி, நீலமலையினும் சிறப்பண்டார்படி கிடந்த திருக்கோலந்தையுடைய ஆராவமுதப்பெருமான எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்குடந்தையைத் தரிசித்தனர். (எ-று.) (அ0)

அ௧. மேனிவந்தமணிமகுடக கோபுரமீறினாத்தழகு விரிபொற்றுசின், வானிவந்தமழையையெம தணிநகராராவமுத மாயோனென்னுந், தேனிவந்தமலாத்துளவத் தொடைமேகத்தருண்மழையாற் செழிக்குநீர்பைங், கானிவந்தமலைக்கேநீர் பொழிகென நீக்கலினசைதல் கண்ணிறகண்டான்.

(இ-ள்.) (அந்நகரம்) மேலுக்குயார்த் அழகிய சிகரத்தையுடைய கோபுரத்தின்மீது வரிசையாகவையந்து அழகுவிந்ந பொறுகொடிகளாலே ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்தைக் (குறித்து) “எமது அழகிய நகரத்திலுள்ள ஆராவமுதமாயோனென்னும் தேனமாந்த மலர்களை யுடைய திருத்துழாய்மாலையை யணிந்த மேகம்போன்ற பெருமானது அருளாக மழையினாலே (உலகம்) செழிப்பதையும்; நீங்கள் பசியகாய்நருடைய மல்களினிடத்து நீரைப் பொழிவீர்களாக” என்று நீக்குதல்போல அசையாததக் கண்ணிற்கண்டனர். (எ-று.) (அ௧)

தற்குறிப்பேற்றம்: அந்நகரம் கோபுரத்தின் மீதுள்ள கொடிகள் அசைவது எங்ஙன மிருந்ததெனின், மேகங்களைநோக்கி அந்நகரமானது “எங்கு ஆராவமுதப் பெருமானென்னும் மேகத்தின் அருளாகிய மழையால் உலகம் செழிக்கும்; நீங்கள் காயியுந்ந மல்களிடஞ் செல்வ; இங்கே உண்டா

வேண்டா” என்று சொல்லி அவைகளைத் தனது கொடிகளாகிற கைகளால் நீக்குதல்போல இருந்ததென்க.

அஉ. எந்தைதுயி லமாந்தபிரான் பணிசுருட்டப் புவிநடுங்க விசைத்தாரின்னும், முந்தைநமதாரமுதை யேதிழைப்பான்வருவ திவண் முன்னியென்னாச், சிந்தையாலமாமேடை மணிமேடைமதி ல்கொடொறுஞ் செறிந்துநோகுகும், நிந்தையில்பைங்கொடியனையார் பணிந்திடல்போந்துயல்கொடியி னெருக்கங்கண்டான்.

(இ-ள்.) எந்தைபாஷ்ப பன்னிகொண்டபெருமான் பணிப்பாயலைச் சுருட்டவும் ஆங்குகரம் நிற்கவும் (பாட்டினேச்) சொன்னவராகிய ஆழ்வார், இன்னும் முன்னேனாகிய மது ஆராவமுதப்பெருமானை எது செய்வதற் காக எண்ணி இங்கு வருவனன்றோ என்று சிந்தைகலக்கமடைந்து (சாதாரண) மேடைகளிலும் மணிமேடைகளிலும் மதில்கள்சேரவும் இருந்து பார்க்கும் நிந்தையில்லாத பசிட்சொம்போன்ற பெண்களா பணிவதுபோல ஆடுங் கொடிகளின் நெருக்கத்தைக் கண்டனர். (அ-உ.) (அஉ)

தற்குறிப்பேற்றம்; மேடைகளிலும் மதில்களிலும் உள்ள கொடிகள் அசைவது எப்படி இருந் தசென்றால், அவ்விடங்களில் இருந்து பார்க்கும் சொழிபோன்ற பெண்கள், ஆழ்வார் வருஷு அதப்பார்த்து, “பணிப்பாயு” லில் பன்னிகொண்ட பெருமானை அப்பாடல்செ் குருட்டிக்கொண்டு தமக்குப் பின்னே வருமாறு பாசாயிட்ட டிவா டுக்கே நமது ஆராவமுதனை என்ற சொய எண்ணி வருவனன்றோ” என்றெண்ணி அஞ்சப் பணிவதுபோ லிருந்தது என்பாரம்.

அங. முன்னுமிவர்கமைத்திருமால் சுருட்டிநடந்தடி வருந்த மு னிந்தார்முன்னம், இன்னுமிவாககஃதேயன் டிவார்வருமுன்னக றுமென வெண்ணிச சேடன், தன்னுடன்மண்டலித்துமுடி நிமிர்ந் துவிசுமபினிற்படருந் தன்மைபோலப், பொன்னுருவமதிலிடுவி மணிமகுடக்கோபுரமீப் பொலிதல்கண்டான்.

(இ-ள்.) சிந்திச்சந்தக்கவராகிய இவ்வாழ்வார், முன்பு திருமால் ாம் மைச்சுருட்டி நடந்து திருவடிவருந்தமடி கோய்க்கொண்ட; இன்னுமிவர்க்கு அதவே (செய்கையாலும்); இவ்விடத்துக்கு இவர் வருமுன்பு என நாம் போகக் கடவோ மென்றெண்ணி, ஆதிசேஷர் தமது திருமேனிலைய மண்டலாகார மாக வளைந்து முடிவைய மேலெடுத்து அகாயத்திற் செல்லுந்தன்மைபோ லே பொன்னுருவராயிருந்தார் மதிலோடு மணிமாமான சிகரத்தையுடைய கோபுரம் மேலே நோன்றுவதைக் கண்டனர். (அ-அ.) (அங)

அச. கோடியாயிரம்பரிதி நிகராழிதனைப்பிரிந்தோர் குழவியா னோன், நேடியேயெதைருகு வருகின்றானெனகருதி நேயங் கூராக், கேடிலான்வரவுதனை யெதிரெழுந்துகாண்பதுபோற் கிளர் பொன்மேடை, பீடிகாதலம்புரிசை யிவற்றினிற்செம்மணியொளி மீப் பிறழ்தல்கண்டான்.

(இ-ள்.) ஆயிர கோடி ரூரியர்களையொத்த திருவாழியினின் றும் பிரிந் து ஒருகுழவிவடிவான ஆழ்வார், கேடிக்கொண்டு என்ற மீபத்துக்கு வருகின் றானர் என்றெனணி அடைபுகர்ந்து, கேடில்லாதவரான ஆழ்வார் வரவை யெதிரெழுந்து காண்பதுபோல உயர்ந்த பொன்மேடை கடைவீதி மதில்

இவற்றிலுள்ள மாணிக்கங்களினுள்ளி மேலே தோன்றி விளங்குவதைக் கண்டனா. (௭-அ.)

ஆழ்வார், மிக்க ஒளிமயமான திருவாழியின் அரிசமாதலால் அவர் வருகைக்கு மாணியினுள்ளி நேயங்கொண்டு எதிரொழுகது காண்பதுபோல விளங்கிப்பதெனக்கொள்க. (அச)

அரு. பாம்பணையிறுயிலமிாதைக கருங்கடலாககருதியிற் படிந்துமேகந், தாம்பணைகூடபுவிபுரப்பானருணிகொண்டதுவலஞ் சூழ தகைமைபோலக, காம்பணைபூதநகநதவி வருககைமகிழ்தாழையிவை கலந்தொன்றாபுந், தேம்பணைகணைருங்கிரிவந் தலர் மதுவாபொழிந்மருங்கு செறிதலகண்டான்.

(இ-ள) சேஷசாயனத்தில் நயிலும் ஞானவமுதப்பெருமானைப் பெரிய கடலென்றெண்ணி, பட்டலிற் படிந்து, மேசா எனச் சமுனிமிகுதியையுடைய பூமியை யிளங்கிப்பதற்கு உருவாய் நின்றொன்றி பிரதக்ஷணம் பண்ணி, தாம்பணைபோல, புவிப் பொருதிய கருகம்-வாழை-பலா-மக்கு-நாழை என்றெழிலைகா கலந்த ஓடுநருக, அழகிய இனிப் வயல் கள் ஒருங்குய்யாது, புஷ்பங்களுந் தேனும் பொருதிய சோலைகள் பகையங்களில் உருவாய் நிருபச்ச கண்டனா. (௭-அ) (அரு)

அச. நிரந்தரமுந்தனதகல மரவணைபோடரங்கேச னிங்காடுக, வரநதருமாதவமயாந்தம மாதவ னுனமதித்தவரம வாயததலாலே, பரநதபெரும்புன்னமுழுது ந செழுந்துளவோடவன் வினமும் பரிந்துசாத்தும், நரநதமணங்கமழ்ந்துகர நதியிறுயாகாவேரி நதியைகண்டான்.

(இ-ள.) பாம்போது நன்னிடத்தில் சேஷசயனசேரோடு திருவரங்க நாயகன் நீங்காதவகை வாழ்ந்துவந்தபெருமையுடையது, அந்த மாதவனால் தான் மதித்த வாந்தரப் பெருமையினுலே, பரவிய தனது மிகச் சீரமுழுதும் அப்பெருமான வீருமபி ணியும் செழுமையான திருத்துழாடோடு வாசனைத் திரவியங்களும பரிமளித்துக்கொண்டு, கங்காத்தியிலும் பெருமையாலுபாந்த திருக்காவேரி நதியை கண்டனா. (௭-அ.) (அச)

அள. அந்தநதிப்புனல்படிந்து பன்னிருநாமத்தடைவே யாதி மாயோன், தந்ததிருமண்டரிதது நியமமுடித்தணிவிதி சார்தலோமம், வந்தமுனிவரனகேளா வகைவேதமோதுமவர் மறுத்துப்பின்னர்ச, சிந்தனைசெய்திடமுதலீ றிடைதெரியார்முங்கையறிற்றிகைத்தாரன்றே.

(இ-ள.) (ஆழ்வார்) அந்தத் திருக்காவேரி நீரிட படிந்து, பன்னிரு திருநாமத்தடைவாகக் காரணபுகளுள் மாயப் பிரான (அமரகு) அளித்த திருமணனைத்தகரித்து, நியமங்கொயெல்லாம் முடித்து, அழகிப் திருவீதியில் செல்லுதையில், வேதமோ திக்கொண்டிருந்த பூசுராகள் அதனை அங்கெழுந்தருளும் ஆழ்வார் செவிக்கொள்ளாதபடி சற்றே கிதுத்திவைத்துப் பின்னர் (அவாசினி) கிதுவழிகடந்தவாதே விட்டாறுவாணைச்) சிலதித்துப்பார்க்க, முதலும் இறுதியும் நடுவும் தெரியாமல் ஊமையணைப்போலத் திகைத்தார்கள். (௭-அ.)

அ.அ. எய்கியவர்நால்வருணத்திழிந்தவனொன்றவமதித்தின் நிருக் கோதாத, செய்தியினித்தவறுதமைச் சேர்ந்ததெனமுறையவர்கள் சிந்தித்தாய்ந்து, வெய்தின்மழிசையர்பெருமான் றனையனுதித்திரு வடிக்கே வீழ்ந்துபோற்றி, உய்திறனென்றெமககருளி யவமதித்த பிழைபொறுத்தி யுரவோயெனஞர்.

(இ-ள்.) இன்று இங்குவந்த ஆழ்வார் நாலாம் வருணத்தில் தாழ்த்தவ ரென்று கூவமதித்து வேதாத்தியயனஞ் செயயாசதால் இக்குற்றம் தம் மைச் சேர்ந்ததென்று சிந்தித்து யோசித்து, அவ்வேதியாகள் விரைவாகத் திருமழிசை யாழ்வாரோ யடைநது அவர் திருவடியில் விழுந்து ததித்து, “பெரியீ! நாங்கள் உஜ்ஜீவிக்கும் விதமொன்றை எங்கடேக்கு அளித்து (நாங்களுமமை) அவமதித்த பிழையைப் பொறுப்பீராக” என்றார்கள். (எ-று.)

அ.சு. அண்ணலுமங்கருளினகத் தொருநீலநென்முரிப்ப வந்த னுளர், எண்ணரியசுருதிமுறை தெரிந்துதிருவடிமீண்டு மிறைஞ் சிப்போந்தார், கண்ணனெடுந்திருவாழி யாழ்வார்பொற்றிருக்கோ வில் கலந்துபோற்றி, உண்ணமிகமனையதமிழ் துவன்னுவிடை கொடுவீதி யுற்றான்மன்தே.

(இ-ள்.) அங்கு ஆழ்வாரும் திருப்படியைத் திருவுள்ளத்துடன் ஒரு கறுப்பு நெல்லையெடுத்து உரித்துக்காட்ட அதனே பிராமணர்கள் எண்ணு வதறரிய வேதத்தின் முறையைத்தெரிந்து ஆழ்வார் திருவடியில் மீண்டும் வணங்கிப் போயினர். ஆழ்வார் எண்ணெரோடு திருவாழிபாழ்வாறு ஆழ்வாய் திருச்சோயிலையடைந்து போற்றி, உண்ணம் அமிகம்போன்ற தமிழ் ப் (பாடல்சனை) யருளிச்செய்த விடைபெற்றுக்கொண்டு திருவீதியை யடைந தனர். (எ-று.)

ஆழ்வார், கறுப்பு நெல் நசுத்தால் உரித்துக் காட்டின குறிப்பினால் வேதியர் விட்ட இடத்திலுள்ள வசனமாய் “மருந்தணநாம் யர்ஹிநாம் நக ரிரப்பினம்” என்பதைத் தெரிந்துகொண்டாரென. (அ.சு)

சு.0. வணைதுளவசசெழுந்தொடையா ராவமுதமழிசையர்கோன் வருகின்றானே, தணைநிகாசேனையர்முதலாம் பரிசனமுமுனைவரு மித தலத்திலுள்ளோரா, எனைவருருசென்றெதிர்கொண்மி நெனச சேனைநாயகனு மிவாகளோடுந், துனைவினெதுநாடந்திச னருளப் பாடெனபபுகலத தூயொன்றுனும

(இ-ள்.) தொடுத்ததாய்ச் செழுமையான துளவமாலிகையையுடைய ஆரா வமுதப்பிரான, “வருகின்ற திருமழிசைப்பிரானத் தணை நிர்த்தவராடிய சேனைமுதலியார முதலிய பரிசனங்களும் முனிவர்களும் இந்த ஸ்தலத்தி லுள்ள யாவரும் எதிர்கொண்டு சென்று அழைத்து வாருங்கோள்” என்றரு னிச்செய்துச், சேனைமுதலியாரும் பெருபானருளிச்செய்த பரிசனங்களோடு விரைவாக எதிர்கொண்டு நடந்து பெருமானது அருளப்பாடென்றுணர்க்கப் பர் உத்தராவிய ஆழ்வாரும் (எ-று.) (சு.0)

சு.க. மாதவருங்கடவுளரு மகிதலமுமனைத்துலகும் வழுத்துஞ் சேனை, நாதனிருதிருவடித்தா மனாவணங்கியுலகையுட னடந்து நர்னஞ், வேதமுனிவரருபய வேதாந்தவிமலருறை விதிநோக்கிக், காதரந்தீர்க்கதிருங்கோ புரவாயில்கண்களிப்பக் கண்டிபுக்கான்.

(இ-ள்.) முக்தர்களும் நித்தர்களும் உலகத்திலுள்ளாரும் எல்லா வுலகங்களிலுள்ளாரும் துதிக்கும் சேனைநாயகரது இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை வணங்கிச், சந்தோஷத்தினால் நடந்து நான்கு வேதங்களில் வல்ல மநநசீலர்களும் உபயவேதங்களில் வல்ல விமலரும் நித்தியவாசஞ் செய்யும் திருவிதிகளேநோக்கிச்சென்று, தீவினை நீங்கிய மோகாததை யளிக்கும் திருக்கோபுரவாழிலைக் கண்களிக்கும்படி சேவித்து (உள்ளே) பிரவேசித்தனர்.

கூஉ. காமர்பலிபீடிகைபொற்கருடகம்பந்தனைவணங்கிக் கனகச் சோதி, ஏமமதின்மண்டபங்கோ புரங்கண்முதலியவளங்க ளெவையுநோக்கி, வாமமணிச சிகரவிமா னக்கோயிலவலஞ்சூழ்ந்து மழைத்தமேகந், தாமரைபூத்தலையிறுப் பாற்கடன்மீதினிற்படிந்த தகைமைபோல

(இ-ள்.) அழகிய பலிபீடத்தையும் பொன்னான கருடகம்பந்தையும் வணங்கி, பொற்பிரகாசமுடையக் காவலான அழகிய திருமதில்-மண்டபம்-கோபுரங்கள் முதலிய வளங்களெவற்றையும் தரிசித்து, அழகிய மணிமயமான சிகரத்தையுடைய விமானம்பொருடைய திருக்கோயிலை வலஞ்செய்து, மழையோடுகூடிய மோசமானது தாமரைகள் பூத்ததாகி அலையில்லாத திருப்பாற்கடலின் மேற்படிந்த தன்மைபோல (எ-து.) (கூஉ)

கூங். கடிககமலத்திசைமுகனுங் கலைமதிசூடியுங்கிருதுக் கடவுடானும், தொடிகமலகரங்குவித்துத் துதிப்பமுடபான்முக்கோடிச் சுருஞ்சூழ், அடிககமலம்வடதிசைதென் றிசைமகுடங்குடதிசைவெந் நளககரமுந்த, படிககமலங்கொடுத்தெடுத்த திருமுகமண்டலங்குணக்கின் பாலதாகி

(இ-ள்.) வாசனையுடைய தாமரையிலிருக்கும் திசைமுகனாகிய பிரமனும் கலைகளையுடைய சநிரனைத்தரித்த சிவனும் யாகங்களுக்குத் தலைவனான இந்திரனும் கங்கணம்பூண்ட தாமரைபோன்ற கைகளுக்குவித்துத் துதிக்கவும், முப்பத்தாழ்ந்துகோ. ௨ தேவர்கள் சூழவும், திருவடிக்கமலம் வடதிசையாகவும், மகுடம் தென்றிசையாகவும், பின்புறம் மேற்றிசையாகவும், கடலில் ஆழ்ந்த புயிக்கு அமலத்தையளித்த உத்தரிடபித்த திருமுகமண்டலம் கிழக்குத்திசையாகவும் செய்து, (எ-து.) (கூங்)

கூச. திருமடந்தைபுவியணங்கு திருவடித்தாமரைவருடச் செழுந்துழாயின், மருமலிந்ததொடைதிருமார பகத்திலங்கப்பலவணியின் மணிவிலவீச, உருமலிந்தகதிாமணிப்பைத் தலையனந்தன் மீதுவிழித் துறங்குமாலைக், கருமலிந்தபவசசலதிக் ககாகாட்டும் புணையயிறு கண்ணிற்கண்டான்.

(இ-ள்.) பெரியபிராட்டியாரும் பூயிப்பிராட்டியாரும் திருவடித்தாமரைகளை வருடவும், செழுமையான வாசனையிருந்த திருந்துழாயின் திருமாலே திருமார்பில் விளங்கவும், பலவான ஆபரணங்களிலுள்ள மணிகளின் ஒளிவீசவும், நிதமிகுந்த ஒளிமயமான மணிகளையுடைய படங்களமைந்த தலைகளையுடைய திருவநந்தாழ்வான்மீது அறிதுயிலமரும் பெருமானைக், கர்ப்பவாசஞ்செய்தல் மிகுந்த பிறவிக்கடலின் கரையைக் காட்டுந் தெப்பத்தைத், தம்மிரண்டு திருக்கண்களாற சேவித்தனர். (எ-து.) (கூச)

கூஉ முதல் இவை மூன்று பாவும் ஒருகொடர்.

கூடு. சரணமுதற்றிருமுடி காறவயவத்தினழகனைத்துந் தடங்க ணாகும், கரணமெடுத்தவவுளங் கவர்தலுமெய்புளகரும்பக் கண் ணீர்வார, பிரணவமுற்பரம்பொருளோ டுலகளந்தாயடியருளம்' பிரி யாவாழ்வே, அரணமதிற்குடந்தையிலா ராவமுதேயெனவணங்கி யருகினின்றான்.

(இ-ள்.) திருவடிமுதல் திருமுடிவரையிலுள்ள பெருமானது அவயவத் தின் அழைப்பெல்லாம் தாது விசாலமான கண்களாகிய கரணமெடுத்துந் கொடுக்கத் திருவுள்ளங்கொள்ளுதலும், திருமேனி புனகமடைவும் கண் ணீர் சோராய் “முடினைமா ன பிரணவத்திற் சொல்லப்படும் சிவோபை மாண பொருளே! உலகமெந்தவனே! அடிபாரச்சு உள்ளத்தினிடிக் பிரி யாத யாழ்வே! அழகிய மதல்குழந்த திருக்குடநகையி லெழுந்தருளியிரு க்கும் ஸ்ராயமுதே!” என்று வணங்கிப் பெருமானருந் தின்று, (௭-அ.)

கூகூ. தொடர்ந்தவேதமுமயனுந் சுரர்களுங்காண்டற்கரிதாந் துதித்துநூலர், கடந்தவீரடியவாகட் கெளிதாருமெனவுலகந கா ண்டலவேண்டி, நடந்ததாய் வருந்தியதோ நயனமலரலர்த்தாது நாகமீதே, கிடந்தவாறென்னெழுநது பேசுதினேசவவெனுஞ்சொ ற்கேடடுமாலும்

(இ-ள்.) “தேவீர்! தொடர்ந்த வேதமும் பிரமணம் தேவர்களுந் காண்பதற்கரிதாந்; தேவீர்! நான் துதித்து உலகத்தை யெழுந்த அடியி லுட் கெளிதாருமென்று சொல்லும்படி உலகத்திலுள்ளார் சேவிக்கவே ண்டி, (முடி) உடந்ததருவடி வருத்தமா? திருச்சண்மலரை மலர்த்தாமல் சேவகடாழ்வினீது உட்கும் விதமென்றீ எழுந்து பேசுவாமாக கேசவ னே!” என்றஞ் சொல்லிக்கேட்டப பெருமானும் (௭-ஆ.)

இங்ரு அழ்வார் அருள்செய்தது திருச்சமத்திருத்தத்தில் கூசுவ தான “சடையால் வாயொத்தவோ நடுங்க ஞாலமெனவா, யிடந்தமெய குலுங்கவோ விலங்கால் வரைச்சமத், சடையால்புத்தகாலிரிக்கரைக் குடர்ஷதயுட், கிடையா றெழுந்திருநது பேசுவாழ்கேசனே” என்றும் பாசுரமாம்.

(கூகூ)

கூஎ. வலக்கரமீதிறந்தமுடி பெடுத்துவிழித்தெழுந்திலிய வர மேதென்ன, அலக்கணகறியதவனு மடியனுக்காவெழுந்ததுல கனைத்துங்காண, நலககனகமுடி நிவந்து துயில்கெனக்கேடடொரு குகையந் நகரியோகத், திலகமதித்திடினமுவா யிரத்தெழுநாற் றெண்பதியாண் டிருந்தானன்றே.

(இ-ள்.) வலது ஸ்ரீஹஸ்தத்தில் வைந்திருக்கும் திருமுடியை பெடுத் து விதித்தெழுந்து (உமர்கு வேண்டும்) இனியவார் தென்னு கேட்க, அன்பத்தை நிவர்த்தித்த அழ்வாரும் “அடியேனுக்காக (தேவீர்) எழுந்த சொலப்பிடித்த உலகமெல்லாந் சேவிக்கும்படி நன்மையான பொன் முடியானது உயர்வாயிருக்கத் துயில்கொள்ளல் வேண்டும்” என்று விண் ணப்பஞ் செயதுவிட்டு, அந்நகரத்தில் ஒரு குகையினிடத்துக் கணக்குமதித் துணக்குமிடத்து மூவாயிரத்தெழுநாற் றெண்பது வருஷம் யோகத்திலே முந்தருளியிருந்தனர். (௭-ஆ.)

(கூஎ)

[அருளிச்செயல்.]

௯௮. பொன்னுலகத்தவர்புகழுந திருச்சந்தவிருத்தமுதற் பூநிலாய, என்னவெடுத்தீரதுபா னனின்னுதிருவந்தாதி யெழுவாயின சீர், அன்னமுகைநான்முகனை யெனப்பாடறொண் டூற்றாருருளிசெய்யாப், பன்னரியபரமபதம் பாகவதரனைவருக்கும் பாரித்தா னால்.

(இ-ள்.) பொன்னுலகத்திலுள்ள சேவர்கள் புரமும் திருச்சந்த விருத்தத்தை முதலில் “பூநிலாய” எனநெறித்து நூற்றிருபது செய்யுட்களா ளருளிச்செய்தது, திருவாதாதிபைய இனிப் முதற் தோ அனனமேறும் “நான முகனை” எனநெறித்துச் சொன்னாரமுறையு பரடல்சளா ளருளிச்செய்தது, சொல்வதற்குரிய பரமபதம் பாகவதராகா ளாவருகுகும் உண்டாகச்செய்தனர். (எ-று.) (க௮)

* பாட வனா ளான சுவரி னுத்தியாவலையாறா ளே ரா சொற்றதோடு திமேய சவியானைத்தினை, வகாவிதினனரீரிலிட மீண்டெறிபுரத்ததாபெழுநதுவருமிரண்டு நுலியாயுசாமெய்துநது கராதலத்திரமீயிருநகமுடி கஞ்சவிபு, விபடாஸுதிருவுளபம விமுத்திடடாணல்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தரான அமுவா, உச்சாலத்தில் படப்பொறிப்பை ஷடப பரம்பனைப்பாரான் விவரமாக அருளிகச்செய்த சிறப்புப் பொருதி ளகவிதோபெல்லாப் திருக்காலேவரியி ளு ள் ளீரிலிட (உவமைகளில்) எத்தாநது திருப்பிரத தாயிமொழிநது வரும் டொனநி கால் ள்ளபரம தாம எடுத்துப் பூமியி ளுமீதருத்தம ஏவாபா ளு ள்ள ப ளு ளீரிலிட கத் திருவுள்ளத்தில் ளிரு பங்கொண்டனா. (எ-று.) திருக்காலேயீரிலிட -ஆட, எதினோறிவந்ததம் அககவிதர் எழுதிய ஏடுகளெனச.

[எனவே இரகு டொனநி பிரபந்தமவனா ளிருக்காலேரி தீரில் எதினோறி வந்தவைகளெனச கொள்க.]

‡ ஆவ்விரு நூற்றபபத்தோடாறொ ளுத்தல்தா ள்ளனா ளு அவியே பாலமே ளவனா ளு துரை ளுநவா ளு தயவியதேசமீரெண்கெப்பி ளுநது கேற்ற செயவிடே ளார தனைத்தெ ளிவுறப்பகாயமனனே.

‡ சீரரசுத்திருவெகாதிருவல்லி சேனரீசனனே கிரகங்குடநகநோட்டிய குறுகுடிகோடோதம் பேரெவ்வுள் வேங்கடம்மனபிறுதிருப்பாடச ளு வாரகைகட ளும்பாற்கட ளும்தைகுற்சமாமே.

[சுருபுலியூரில் தமது னவபவத்தை வெளியிடுதல்]

௯௯. அங்குமைநாட்டிருமழிசை யோகிதனககரித்தவர மவனி காணத், தங்குதிருக்குடநதையிலா ராவமுதையிடைகொடுதாந் தணந்துவிதி, எங்குநவமணியிமைக்குஞ் சிறுபுலியூரொனும்பதியை யெய்திநானம், பொங்குமருண்மாத்கடலை யுளககமலத்திருத் திவலம் புரிவிற்செய்தான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் எழுர்சருளியிருக்கும்போது திருமழிசை யாழ்வார், எம்பெருமான் தமக்கு அளித்த வரத்தைப் பூமியிலுள்ளோர் காணும்படி கிலைபெற்ற திருக்குடநதையி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஆராவமுதப்பிரா

விடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு (அவ்விடம்) நீங்கி, விதிதென்குடி நகரம்
என்குள் ஒளிவிடும் சிறுபுலியூரென்னுந் திருப்பதியை யடைந்த, பெருமைபொ
ருந்திய கருணைக்கடலாகிய பெருமானு ஞானம் அபிவிருத்தியடைந்த தமது
திருவுள்ளமாகிய தாமரையிலிருத்தி அன்போடு வலஞ்செய்தனர். (எ-று.)

வேறு,

க00. சிறுபுலிசையிலுறைகருமுகிறிரிபதைசெறிதாண்மீ
துறுமனனுருகிடவலம்வரலொடுமுலகுடையோனும்
மறுமலருறைதிருமணியொளிர்தாமுகமதிஞானம்
பெறுதவமுனிவருதிசைதொறுமுறைமுறைபிறழ்த்தான்.

(இ-ள்.) சிறுபுலியூரில் நித்தியவாசஞ் செய்யும் கரியமேகம்போன்ற
பெருமானது கங்காநதிபொருந்திய திருவடியின்மீது நிலைபெற்ற திருவுள்
ளம் உருகும்படி வலம்வருதலும், மெயஞ்ஞானம் நிலைபெற்ற தவத்தையு
டைய ஆழ்வார் வருந்திசைகள் தோறும் முறைமுறையாக, உலகுடையவ
னை பெருமானும் ஸ்ரீவரசம் தாமரைமலரி லெழுந்தருளியிருக்கும் பிரா
ட்டி கவுஸ்தபம் விளங்கும்படி சந்திரனபோன்ற திருமுகத்திரும்பினன்.
(எ-று.) (க00)

க0க. திருமகளொடுமுறைமுகின் முனிவலம்வருதிசைதோறும்
பெருகியகருணையோடலம்வருமஃதடிபெயராதே
மருமலாசிகழிகைதொடையணிதுகிலகடல்வருஞான
முருகலாதுளவமதணித்ருதொழிலபுரிமுனிகண்டான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) திருமகளோடிருக்கும் மேகம்போன்ற பெருமானு
ஆழ்வார் வலம்வருந் திசைகள் தோறும் பெருகிய கருணையோடு திரும்பு
வதை, அடிபெயராமல் வாசனையுடைய கோத்தமாலையும் பூமாலையும் அழ
கிய திருப்பரியட்டமும் திருப்புறகடலிற் பிறந்த ஞானமயமான வாசனை
வீசும் திருத்தூழையும் பெருமானுக்கணிவதான கைங்கரியஞ்செய்யும் முனி
வர் கண்டனர். (எ-று.) (க0க)

க0உ. எவரிவண்ணுகினொனமுனியுவகையொடெதிரொய்தாப்
பவமகல்கதியருனெடியவனெனவருபடிகண்டே
சிவனயன்முதலினர்புகழ்முனைவரனெழிறிகழ்தாண்மேல்
புலியினின்முடிபடிதரநறைமலர்கொடுபூசித்தான்.

(இ-ள்.) யாவர் இங்கு வந்தனரென்று அம்முனிவர் சந்தோஷத்தோ
டு எதிர்கொண்டு சென்று, பிறப்பு நீங்கும் மோகத்தைக் கொடுக்கும்
பெருமானென்று சொல்லும்படி (ஆழ்வார்) வரும் விதத்தைப் பார்த்து,
சிவன் பிரமன் முதலானவர்கள் புகழும் ஆழ்வாரது அழகுவிளங்கும் திரு
வடிகளின்மேல் பூமியில் முடிபடியும்படி நமஸ்கரித்து, வாசனையுடைய
பூஷ்பங்களைக் கொண்டு பூசித்தனர். (எ-று.) (க0உ)

க0ங. எழுந்துபவப்பிணிகடிதருமுகினிகரியலுஞானக்
கொழுந்துவெளிப்படவந்ததுவோவிதுகிறென்குத்
தொழுந்தகைமுனைவரனைக்கொடுமறையவர்தொழைதாண்மேல்
விமந்தியிரகலனைவமத்தினனென்னவெகண்டாரால்

(இ-ள்.) (பிறகு) எழுந்து பிறவிநோயை யறுக்கும் மேகம்போன்ற இசைந்த ஞானக்கொழுந்தானது வெளிப்படவந்ததோ இதனைச் சொல்லு வீராக என்று வணங்கும் பெருமையுடைய முனிசிரேஷ்டனாக் கூட்ட மான கொடிய வேதியர்கள் இழிந்த குலத்தவனைத் தாள்மேல் விழுந்து தோத்திரார் செய்தனனென்று கோபித்தனர். (எ-று) (௫௦௬)

௫௦௭. வீழ்வினைமெய்ப்பொருள்வேதமுஞானமுமேலானோன்
தாழ்வியிறசிறுதாதனடித்துணைதாழ்வோனோ
ஊழ்வியைன்பரிசோகரீயோகொடிதோவென்று
ஆழ்வியைப்பழிமுடனோதூல்சிகையறுமென்றா.

(இ-ள்.) “வினைகா கெடும் உண்மையான பொருளையுடைய வேதமும் ஞானமும் ஆகியவற்றாலே மேலானவன் தாழும் செய்கைபோலே கேவ லான தாஸனது ஆடிசாரிரண்டபும் பணிந்தவனே! (நீ இங்ஙனஞ் செய யாது) ஊழ்வியைன்பரிசோகரீயோ? கவிதானோ? பாவமோ?” என்றுரைத் துக் “தாழ்ந்த செயலாடச் செய்த (இ-ள்) முடனது புணாவும் சிகையுட ஆறுவதோ” என்று சொன்னார். (எ-று.) (௫௦௭)

௫௦௮. நிறைதவவடிவுடைநிமலனுமிதலையினெடுஞானத்
நிறைவினையுதவியமுதலவனைவெளியவணிடினலலால
அறைகவரவனியிலநிகிலரினியெனவகமென்றா
மறைகவியிருபதமதுவயிரியைவெளிவருகென்றார்.

(இ-ள்.) நிறைந்தவடிவுடைய மலர்ந்தோன் தாழ்ந்து , கொப்புழிவிடாது பெரிய ஞானசலைவான பிறமனைநுளிர் காணு புரான பெருமானே, “இனி இவரு வெளியிட்டாலன்றி, சொல்லப்படா யவனையுடையவாசனப் புத்தியில் ஆரியாட்டா கா” என்று திரு வள்ளலார் பெண்ணி, வேதச் செய்திக்கும இரண்டு திருவடிசையுடைய ஞானமகமென்ற பாடாற்புருவவியான பெருமானே, “வெளியரு” என னு வேலை உரை. (நம்பேறு) (எ-று.) (௫௦௮)

௫௦௯. அதுநிறையுணனகிருப்புமலைநரியழகேறக்
கதிாமணிமுடியனியிருகுழைபொலநிறைகலைவீச
எதிதருமலாமறிபொருவியிருமுருகமெழிலவீற
முருககதியடியவர்பெய்வினிதருடனிருதலவந்தார்.

(இ-ள்.) (1) உருவான அந்த சொல்லும் சிறுதாழ்வுடைய பெரு திருவடியை இரண்டு புரவனாகிய மலைகள் ஆழக்கிரிச்சுடும், ஒளியடை ய மலர் களையுடைய திருவாயிசைமும திருவாபரணவாளு இரண்டு குல லவரமும ஆழ்ந்திருந் ஒளியீசுவம், தோன்றிடக் கல்கா லிரிடப்பெரு கதிருநெடுமலர் திருமுதம் ஆழக்கிரிச்சுடும், முதிய க மேகத்தி லுடிபவாசர பெறுபபு ஒளிநீரக் கொடுக்கும் ஒப்பற்ற வரணபூசனா பெருமான எழுந்தருளினான். (எ-று.) (௫௦௯)

௫௧௦. அருமறைதெரிவருமலனதழகியவலாபுநேர்
திருவடிபரவியனகையுரிமறையவா திரணா
மருவலாதுளவணிமுதல்வனுமுனையிகழமடவோர்
வெருவருமெரிநகதனிடையிடா கொடுவீழ்வாரால.

(இ-ள்.) (அப்போது ஆழ்வார்) அருமையான வேதங்கள் தெரிவதற்கரிய மலரகிதானை பெருமானது அழகிய மலர்ந்த தாமமையையொத்த திருவடிகளை வணங்கினர். சிரித்துப் (பரிசாசஞ்செய்த) பிராமணர்கள் கூட்டம் நாணமடையும்படி, வாசனையுடைய திருத்துழாயணிந்த முதல்வனான பெருமானும் (ஆழ்வாரைக் கடாக்கித்து) “உன்னையிகழ்ந்த அறிவில்லாதவர்கள் நெருப்பும் பயப்படும்படி எரிந்துகொண்டிருக்கும் நரகத்தினிடத்துத் துன்பங்கொண்டு வீழ்வார்கள். (எ-று.) (௪௦௭)

௧௦௮. உனையடிபரவியமுனைவரனெமதடிபுறுவானென்றனைவருமறிதரவருளினனமரொடயல்சென்றான்
எனையருளெனையருளினிபுனதடிமையமெனவேதி
வினைபுரிமறையவாபரவினரவனடிமிகுமன்பால்.

(இ-ள்.) “உன்னை அடிபரவிய முனிசிரேஷ்டன் எமது பதத்தையடைவன்” என்று யாவருமறியும்படி அருளிச்செய்து நித்திய சூரியரோடு நீங்கினன். (முன்பு) தீயவினையைச்செய்த பிராமணர்கள் “என்னையருள்க என்னையருள்க இனியுமக்கடிமையேமாமோமே” என்று ஆழ்வார் திருவடிகளை மிக்க அன்போடு வணங்கினார்கள். (எ-று.) (௧௦௮)

௧௦௯. முகினிகர்முதல்வனைவழிபடுமறைதெரிமுனிவன்றான்
புகின்மறையருளரிபுரிசுவனெனமுனிபுகறந்தான்
மகிதலமிசையினியுனைநிகரிளையெனமறையோரும்
அகிலமுமுணர்முனியடியமருவினொமையருளென்றார்.

(இ-ள்.) (அப்போது) ஆழ்வார் “மேகம்போன்ற முதல்வனான பெருமானை வழிபடும் வேதபாரகரான முனிவருடைய அடிகளை அடைக்கலம்புருவீர்களாயின் பெருமான் அருள்செய்வன்” என்று அருளிச்செய்தனர். பிராமணர்களும் “பூமியின்மீது இனியும்மை யொப்பவரில்லை” யென்று யாவமுணர்ந்த முனிவருடைய திருவடிகளைச் சேர்ந்து, “எம்மை யருள்வாராக” என்றார்கள். (எ-று.) (௧௦௯)

[யாகத்தில் அக்கிரபூசை பெறுதல்.]

வேறு.

௧௧௦. அப்பரிசுபெரும்புலியூரடிகளுக்குச்சிலரணுகிச்
செப்பவதிகையித்தெழுந்துசென்றுபுரிசெழுந்தவத்தால்
ஒப்பரியதிரும்பிசையோகியைக்கண்டுளமுருகி
எப்பவமுமினிக்கடந்தேனெனமலர்த்தாளிணைபணிந்தான்.

(இ-ள்.) அந்த விருத்தாந்தத்தைப் பெரும்புலியூரடிகளைச் சிலர் அடைந்து சொல்ல (அவர்) அதிசயமடைந்து எழுந்திருந்து சென்று செய்த நல்ல தவத்தினாலே ஒப்பில்லாத திரும்பிசைப்பிராணைச் சேவித்து உள்ளங்கரைந்து எந்தப் பிறவியும் இனிக்கடந்தே நென்று (ஆழ்வாரது) மலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளை வணங்கி, (எ-று.) (௧௧௦)

௧௧௧. ஏதமிலாவுனதடியன்புரிவேள்விக்செழுந்தருள்கென்
ருதரவினுடன்கொணர்ந்தாங்களைவருககுநடுவிருத்தி
வேதமுறைவழுவாதுபுரிவேள்விமிகவிளங்க
ஓதருமக்கிரபூசைபுதவியுளமுவந்தனனால்.

(இ-ள்.) “குற்றமில்லாத உமக்கு அடிமையான நான் செய்யும் யாக சாலைக்கு எழுந்தருள்க” என்று பிரீதியுடன் (ஆழ்வாரைச்) கொண்டுவந்து எல்லோருக்கும் இடையிலிருத்தி வேதத்திற் சொல்லும் முறைவழுவாது செய்யும் யாகம் மிகவும் விளங்கும்படி சொல்லுதற்கரிய அக்கிரபூசையைக் கொடுத்துச் சந்தோஷித்தனர். (எ-று.) (ககக)

ககஉ. சதுமறையின் முறைவேள்விச்சடங்கிழைக்குந்தகைசான்ற முதுமறையோரதுகாணமுனிந் துமறைமுதற்குமுன்னுள் விதுமாபோன்முதற்பூசைவிழைந்துதவச்சிசுபாலன் பொதுவனென்றகைத்ததுபோன்மிகவுநகைபுரிந்தனரால்.

(இ-ள்.) நான்கு வேதங்களின் முறைப்படி யாசச்சடங்கைச் செய்யும் பெருமை நிறைந்த பழமையான வேதியர்கள் அதனைக்கண்டு கோபித்து, மறைமுதல்வனை எண்ணென்மானுக்கு முற்காலத்தில் சந்திரவமிசத்தனை தருமபுத்திரன் அக்கிரபூசையை ஆசைப் பெருக்கத்தோடு கொடுக்க (அப்போது) சிசுபாலன் (எண்ணன்) இடையனென்றுரைத்து நகைசெய்தது போல, மிகவும் நகை புரிந்தார்கள். (எ-று.) (ககஉ)

ககங. இக்கணநந்தகைமையெலாமிவர்காணவேணுமென அநகமலப்பதத்தினிலோராயிரமன்றறித்தோனும் சக்கரங்கொள்கையோனையெனுநானத்தமிழ்க்கவியாற் செக்கமலத்தலாநெடுங்கடடிருமாலைசிரந்தித்தான்.

(இ-ள்.) இக்கணத்தில் நம்பெருமையெல்லாம் இவர்கள் காண வேணுமென்று சிரோஷ்டமான கமலம்போன்ற ஆயிரமான தீகைய (சிவபிரானை) டெதிர்த்த அக்காலத்தில் அளித்தவரான ஆழ்வாரும் “சக்கரங் கொள்கையனே” என்னும் நானத்தமிழ்க் கவியாலே செந்தாமரை மலர்போன்ற நீண்ட திருக்கண்களையுடைய பெருமானைச் சிரந்தித்தனர். (எ-று.) (ககங)

“அக்கரங்களக்கரங்களென்றுமாவதென்கொலோ
இருகூறும்பைநீக்கியென்னையீசனாக்கவல்லையெல்
சக்கரங்கொள்கையனேசடங்கர்வாயடங்கிட
உட்கிடந்தவண்ணமேபுறம்பொசிந்துகாட்டிடே.”

ககச. மாயவனுமதிமுகமுமணிமகரகுண்டலமும் தூயகவுத்துவமணியுந்துளவுமுதலியதுவங்க நாயகிபூமடந்தைபுவிநளினமலர்த்தாள்வருடப் பாயலரவினிற்றிருக்கண்படைவெளிக்கேபாரித்தான்.

(இ-ள்.) பெருமானும் சந்திரன்போன்ற திருமுகமும் அழகிய மகர குண்டலமும் பரிசுத்தமான கவுஸ்தபமணியும் திருத்தழாயும் முதலியவைகள் விளங்கும்படி பெரிய பிராட்டியாரும் பூம்பிபிராட்டியாரும் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைவருட ஆகிச் சுவசுடந்தில் திருக்கண் வளர்தலை வெளிக்குத் தோற்றுவித்தனன். (எ-று.) (ககச)

ககரு. சண்டுமழிசையாபெருமான்பணிந்தேத்திக்கருத்துவகை கொண்டுசெழுந்தமிழ்கூறிக்குனித்தனன்பாற்குறாகடற்கே பண்டுதுயில்பரிசுவனைப்பழித்தமறையவர்காண வண்டுளவத்தொடையீசன்காட்டியுடன்மறைந்தனனால்.

(இ-ள்.) திருமழிசையாழ்வார் சேவித்து வணங்கித்துதித்துத் திரு வுள்ளத்தில் சந்தோஷங் கொண்டு செழுமையான தமிழ்ப்பாடலைக் கூறி வணங்கினர். அவரைப்பழித்த பிராமணர்கள் காணும்படி வளமான துளவமாலையணிந்த பெருமான் ஒலியையுடைய திருப்பாற்கடலில் முன்பு தயிலும் வித்ததைக்காட்டி உடனே மறைந்தருளினன். (எ-று.) (ககரு)

ககசு. அந்தணருந்திருமழிசையடிகளடிமுடிசூழ
வந்தனையோடெமதுபிழைபோறுத்தியெனவழுத்திமணிச
சுந்தரப்பொற்பிரமவிரதத்தேற்றித்தொலைவிலருள்
தந்தடிமையெமைவிரும்புகெனப்பரவிச்சரணடைந்தார்.

(இ-ள்.) பிராமணர்களும் திருமழிசையாழ்வாரடிகளை முடியிற் சூழி
“எங்கள் பிழையைப் பொறுப்பீராக” என்று வந்தனத்தோடு தோத்திரஞ்
செயது, ரத்தினமிழைத்த அழகிய பொன்மயமான பிரமரத்திலேற்றி,
கெடாத அருளைகொடுத்து அடிமையான எங்களை விரும்புவீராக வென்று
வணங்கிச் சரணாகதி செய்தார்கள். (எ-று.) (ககசு)

கக௭. பூசுரருக்கருள்சுரந்துபுவியுதரம்பொதிந்தோன்சீர்
பேசுமுபநிடதநிலைபிறழாதுபெருஞானத்
தேசுதருமுபதேசமளித்தடிமைத்திறமாகி
ஆசுவாபபுரிதவனுமலகிரினமவணிருந்தான்.

(இ-ள்.) சூற்றம் செடும்படி செய்த தவத்தையுடைய ஆழ்வாரும், பி
ராமணர்களுக்கு அருள்கொடுத்துப் பூமியைத் தனது வயிறறினிடத்தடக்
கிய பெருமானது கலியாணகுணங்களைச் சொல்லும் உபநிஷத்துக்களின்
நிலைதவறாது பெரிய ஞானசேஜைக் கொடுக்கும் உபதேசமளித்து (அவா
களை) அடிமைத் திறத்தவர்களாக்கி அங்கு அநேக காலமெழுந்தருளியிருந்
தனர். (எ-று.) (கக௭)

வேறு.

ககஅ. ஆரியனுமெந்தைகணிகண்ணெடுவண்டிர்
தேரியலரங்கமுதலாயபதியாவும்
பாரினிலிறைஞ்சிவனாபல்லுயிர் புரந்தான்
காரியருண்மாமனுயர்காதைநவில்கின்றும்.

(இ-ள்.) ஞானபூரணரான ஆழ்வாரும் எமது ஸ்வாமியான சணிகண்
ணரோடு அவ்விடம் விட்டு நீங்கிப், பூமியிலுள்ள அழகமைந்த திருவரங்க
முதலாகிய திருப்பதிகளையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு, விர்த்தியடையுப்
பல ஆன்மாக்களை ரக்ஷித்தனர். (இனி) காரியர் பெற்றருளிய நம்மாழ்வா
ரது மேன்மையான சரித்திரத்தைச் சொல்லுவோம். (எ-று.) (ககஅ)

[இவ்வாழ்வார் திருவவதாரம், முதலாழ்வார்கள் திருவவதாரஞ் செய்த
வருஷத்தில் தைமீன் கிருஷ்ணபக்ஷப் பிரதமை மகநக்ஷத்திரம் கூடிய ஆதி
வாரத்தில் துலாலக்கிணததில் என்றிக. இவ்வுலகில் எழுந்தருளியிருந்த
காலம் நாலாயிரத்தெழுதாறு வருஷமென்பர். யோகத்தில்ருந்து திருநாட்
டுக் செழுந்தருளின இடம் திருக்குடந்தை.]

௩-வது பத்திசாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

திருமழிசையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

சு-வது பராங்குசச்சருக்கம்.

[பொருளையாற்றின் சிறப்பு.]

க. பொதுவறத்தினைப்புணரிசூழ்புவிபெயலம்புரப்பான்
விதுகுலத்தவதரித்தமீனவனெனும்வேந்தன்
முதுதமிழ்த்திருநாட்டினுககணியதாய்முரணு
மதுவடர்த்தமான்மலரடிக்கங்கையேமானும்.

(இ-ள்.) பொதுவாயிருத்தலின்றி (தனக்கேயாம்படி) அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த பூமியையெல்லாம் காக்கும்வனாய், சந்திரகுலத்தில் பிறந்த மீனவனென்று சொல்லப்படும் அரசனாகிய பாண்டியனது பழமையான தமிழ் நாடாகிய பாண்டிநாட்டுக்கு ஆபரணம்போல விளங்கி, மதுவென்னும் அசுரனை விரோதித்து வென்ற பெருமானது மலர்போன்ற திருவடியில் பிறந்த கங்கைக்குச் சமானமாயிருக்கும். (எ-று.) (க)

உ. வளையின்வாளராமணிநிலாவரன்றிவாலருவி
தளையிற்றழந்தரத்தழைத்தநீர்மணிநிறந்தழவி
திரையின்பொன்னுடைதரித்தமாரிலமெனுந்நிருவின்
புளையின்றாயசெம்பட்டினுத்தரியமேபொருவும்.

(இ-ள்.) மலையிலுள்ள ஒளியையுடைய பாம்புகளது மாணிக்கங்களின் கூட்டங்களை வாரிக்கொண்டு, பிரகாசத்தோடு கூடிய அருவிகள் தளையில் வீழப் பரவிய நீர், அம்மணிகளின் நிறங்கூடி, சமுத்திரமாகிய அழகிய ஆகாஷைத் தரித்த பூமிதேவியின் குற்றமற்ற சிவந்த பட்டுத்தரியத்தை யொத்திருக்கும். (எ-று.) (உ)

ங. அடியிற்செம்மணியிடைபசுங்கனகநீளலேதோய்
முடியிற்றண்கதிர்முத்தினங்கன்னெனன்முதினா
படியிற்றன்னிருமருங்கினும்பயககுநீர்படியின்
நொடியிற்செங்கண்மால்பதந்தருதுதவினுந்தருமால்.

(இ-ள்.) அடியில் மாணிக்கமும், இடையில் பசுமையான பொன்னும், பெரிய அலைகளையுடைய முடியில் குளிர்ந்த பிரகாசத்தையுடைய முத்தினமும் உடையதாய்க், கரும்பு-நெல்-முதினா என்னுமவைகளைப் பூமியிற் தன்னிரண்டு பக்கங்களிலும் உண்டாக்கும்; (தனது) நீரிற் படிந்தாலும் (படிந்தவர்க்கு) நொடிப்பொழுதில் செங்கண்மாலுலகமாகிய பரமபதத்தைத் தரும்; (தன்பெயரைச்) சொல்லினும் (சொல்லினார்க்கு அவ்வுலகைத்) தரும். (எ-று.) (ங)

முதினா-அவரை, காராமணி, கொள், துவரை முகலியன்.

ச. பொன்னிமாதவம்புரிந்துவானதிரிணும்பொலிந்த
திந்நிலத்தெனுமுக்குணத்தவரைநோற்றிறைஞ்சுச
சென்னிமானடுவயனடிசிவன்பயிற்றிற்றம்போற்
றன்னிலத்திலவெண்டரளமாடகமணியயங்கும்.

(இ-ள்.) இவ்வுலகில் திருக்காவேரிநதி பெருந்தவஞ்செய்து கங்காநதியினும் சிறப்புற்றது என்று (தானுஞ் சிறப்படையும்படி) சத்துவம்-இராசதம் தாமதம் என்ற மூன்று குணங்களை முறையே யுடையவர்களாகிய விஷ்ணு-பிரமன்-சிவன் என்பவர்களைத் தவஞ்செய்து வணங்கச், சிரத்தில் விஷ்ணுவும், இடையில் பிரமனும், அடியில் சிவனும் பொருந்தியிருக்கும் விதம்போலத் தனது நிலத்தில் வெண்மையான முத்தும்-பொன்னும்-மாணிக்கமும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். (எ-அ.)

பொன்னிமாநதி சிறப்படைந்த கதை: முன்னொருகாலத்தில் மேருமலையில் நதிமாதர்கள் கூடியிருந்தபொழுது, ஒரு கந்தருவன் அத்திக்கை நோக்கி வணங்கிப்போக, நதிமாதர்கள் அவ்வணக்கம் தங்கள் தங்களுக்கென்று பிணங்கிக், கந்தருவனைக்கேட்க, அவன் உங்களிற் சிறந்தவளுக்கென்றான். அப்பிணக்கு நீங்கப் பிரமனைக் கிட்டிக்கேட்டனர். பிரமன், கங்காநதி ஆதிபகவன் பாததாமையிற் பிறந்தமையால் அன்னவனே சிறப்புடையன்; அவட்கே அவ்வணக்கமெனச், காவேரி சினந்து நான் கங்கையினும் புனிதமாகக் கடவேனென்று பகவானே நோக்கித்தவஞ்செய்து அவனருளால் அவன் திருமேனி ஸ்பர்சம்பெற்றுச் சிறப்படைந்தனள் என்பதாம். இதனை ஸ்ரீரங்கமான்மியத்தில் விரிவாய்க் காண்க. தரளம் ஆடகம் மணி என்பவைகள் வெண்மை, பொன்மை, செம்மை என்னும் நிறத்தால் மும்மூர்த்திகளின் குணங்கட் கொப்பாயின. (சு)

௫. வானிலங்குமால்வரையினுள்ளவுமலிபூங்
கானிலுள்ளவுங்கழனியிலுள்ளவுங்கவாரந்தேழ்
தானிலங்கியார்கலிபுகுந்தனவவுந்தழுவா
நானிலந்தனிற்போதரும்பொருரைமாநதியே.

(இ-ள்.) ஆகாயமளாவிய உயர்ந்த மலையிலுள்ளவைகளையும் மிக்க பூக்களையுடைய காடுகளிலுள்ளவைகளையும் கழனிகளிலுள்ளவைகளையுங் கொண்டு எழென்னுந்தொகை பொருந்திய சமுத்திரத்திற் சேரவும் அடங்காது பூமியில் பரவும் பொருரைமாநதி. (எ-அ.) (இ)

இவையையுடையாட்டிம் ஒரு தொடர். பொருரைமாநதி, மானும் பொருவும் பயக்கும் தரும் தயங்கும் போதரும் எனமுடிக்க.

[திருக்குருகூர் வைபவம்.]

சு. பலவளந்திகழனையதோர்பொருரையின்பாங்கர்
புலவரந்தணர்புவிபுனோரனைவரும்புகழ்க்
கலவமஞ்ஞைநேர்புடவிசெந்திருவொடுங்கரியோன்
குலவருந்திருப்பதிமதிதருதிருக்குருகூர்.

(இ-ள்.) பலவளங்களும் பொருந்திய அத்தகைய பொருரைநதியின் பக்கத்தில், தேவர் பூசுரர் மனிதர் ஆகிய யாவரும் புகழும்படி கலாபத்தையுடைய மயிலுக்குச்சமானமான பூதேவியார் செந்திருவாகிய பெரிய பிராட்டியார் என்னுயிவர்களோடு எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆரிய திருப்பதியாகும், ஞானத்தைக் கொடுக்கும் திருக்குருகூர் என்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரம். (எ-அ.) (சு)

எ. உணர்வினொவிரண்டெழுத்தமைத்துரையினுணர்வான்
அணவரும்பதத்தரிதிருவடியறிந்தழியாக்

குணநிறைந்துயர்பரமபாகவதராங்குரவோர்
கணமுறைந்தெழினிறைதிருமாளிகைகளுலும்.

(இ-ள்.) (தமது) ஞானத்தில் திருவஷ்டாக்கூரியை நிலைநிறுத்திச், சொல்லாலும் மனத்தாலும் கிட்டுவதற்கரிய பரமபதத்தையுடைய பெருமானது திருவடியின் பெருமையை யறிந்து, அழியாத நற்குணங்கள் பரிபூரணமாகி (அதனால்) உயர்ந்துள்ள பரமபாகவதர்களாகிய ஆசிரியர்களின் சமூகங்கள் நித்தியவாசஞ் செய்து அழகு நிறைந்த திருமாளிகைகள் அங்கு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். (எ-று.) (எ)

அ. வயங்குபற்பலமணிநிராக்கனகவாண்மதிலும்
புயங்கமாலுயர்சினகரத்தாதனப்பொலிவும்
இயங்குமூரோடுந்தரணிவாணிலைவிடுத்திழிந்தே
தயங்கலன்றிவேறுவமையின்றெனவெழிறழைக்கும்.

(இ-ள்.) விளங்கும் பலவான மணிவரிசைகளிழைத்த பொன்மயமான ஒளியையுடைய திருமதிலும், ஆதிசேஷ சயனத்தையுடைய பெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோவிலின் ஆசனத்தின்பொலிவும், சூரியன் பரிவேஷத்துடன் தான் சஞ்சரிக்கும் ஆகாயநிலையை விட்டிறங்கி விளங்குவதன்றி வேறுவமானம் இல்லையென்று சொல்லும்படி அழகுடையனவாயிருக்கும். (எ-று.) (அ)

கூ. தெளிதரற்கரும்பரமமால்பதமெனத்தெரிந்தே
வெளியிடற்குளதுதளியகவுசிகம்விரித்தால்
எளிதெனப்படும்புஷியினோர்க்கென்னவஃகிசையா
தளியுடைக்குருகூரொனுமழகினுக்கமைபும்.

(இ-ள்.) (திருக்குருகூர்) யாவராலும் தெளிவதற்கரிதான பரமமான திருமாவின் பரமபதமாகு மெனத்தெரிந்து (தெரிந்தபடியே) வெளியிடுதற்கு உள்ளந்தணிந்த சாமவேதமானது, விரித்துரைக்குமாயின் (அப்போது) பூமியிலுள்ளவர்களுக்கு எளிதாகத் தோன்றும் என்னில் அப்படியாவருமறிந்து கொள்ளுதல் கூடாது; (ஆயின்) கிருபையுடைய திருக்குருகூரெனலும் அதின் அழகினால், (பரமபதமே திருக்குருகூரென்பது) அமைந்திருக்கும். (எ-று.) (கூ)

வேதங்களில் சிறப்பு நோக்கிச் சாமவேதமென்றார். அளியுடைமையால் திருக்குருகூருக்கெய்திய அழகாவது: பரமபதத்திலுள்ள சாமவேதத்தின் சாரமான திருவாய்மொழி தோன்றவும், நித்திய சூரியரில் தலைவரான சேனைமுதலியார் திருவநந்தாழ்வான் ஆகிய இவர்கள் ஆழ்வாராகவும் திருப்புளியாழ்வாராகவும் அவதரிக்கவும், பரமபதநாதன் தனது வாற்சல்லியாதி குணங்கள் தோன்றவும் பரத்துவம் விளங்கவும் ஆதிநாதப் பெருமானாக நித்திய சார்ந்தியம் பண்ணி யெழுந்தருளி யிருக்கவும் தான் இடமாயிருந்து ஆன்மாக்கள் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்யும் கிருபையினால் வந்த சிறப்பாம். இதனால் திருக்குருகூர் பரமபதமாகுமென்று சாஸ்திரங்களில் தலைமையான வேதங்களாலே துணிந்து சொல்லப்பட்டாலும் யாவருமறிதலரிதாயிருக்குமெனவும் அவ்வேதஸாரமான பிரபந்தமும், பரமபதத்து நித்திய சூரியரும், எம்பெருமானும் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் கிருபையே அதனை எளிதில் தெரிவிக்கு மெனவுமுணர்க,

க0. இருபிறப்பார்தொழிலர்முவிருதொழிலுறுவோர்
மருவுபற்பலமணியணிமனைகளும்லிபூர்
தருவுடைக்கடிபொழில்களுந்தாமரைத்தடமூர்
திருமலர்ச்செழுந்துடவையுங்கணிப்பிலசெறியும்.

(இ-ள்.) இருபிறப்பாளர் பஞ்சகாலாறுஷ்டார முடையவர்கள் ஆறு தொழிலையுடையவர்கள் ஆகிய வேதியர்கள் பொருந்திய பற்பல மணிக ளிழைத்த திருமாளிகைகளும், மிகுந்த பூந்தருக்களையுடையனவாய் வாச னையுடைய சோலைகளும், தாமரைத்தடாகங்களும், அழகிய மலர்கள் பூத்த செழுமையான உழவுக்கொல்லைகளும், கணகற்றனவாகப் பொருந்தியிருக்கும். (எ-று.) (க0)

[ஆழ்வார் வமிசபரம்பரை.]

கக. வீடடைந்தவர்க்குதவுமப்பதிவயின்விருப்பாற்
சூடலங்கலந்துளவமாறுணைப்பதந்தொழுவோன்
தேடரும்புகழ்வினோளுர்கோமான்நிருவழுதி
நாடனென்பவன்மரபினையாவோநவிலவார்

(இ-ள்.) தன்னைச் சேர்ந்தவர்கட்கு முத்தியைக் கொடுக்கும் அந்தத் திருக்குருகரினிடத்துச் சூடிய அழகிய திருத்தழைய மாலையையுடைய பெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் விருப்பத்தோடு தொழுவோர், பிற ிடத்துத் தேடுதற்கரிய கீர்த்தியையுடைய வேளாளர்கட்குத் தலைவரான திருவழுதிநாடனென்பவரது (ப்ரபந் ஜநகூடஸ்தரான ஆழ்வார் அவதரித் து மஹத்தான கீர்த்தியையடைந்த) வமிசத்தின் பெருமையை (இத்தன்மையென்று) சொல்லவல்லவர் எவர் (ஒருவருமில்லை). (எ-று.) (கக)

கஉ. மழவனங்கனேர்வனப்பினாலுயர்நிருவழுதிக்கிழவராழியார்கிளரறந்தாங்கிசீர்கெழுதோண்
முழவணிந்தசெந்தாமரைக்கண்ணர்பார்முழுதுந்
தொழுவரும்புகழ்ச்சக்கரபாணியச்சுதரால்.

(இ-ள்.) (அவரது வமிசத்தவர்கள் முறையே) இளமையுடைய மன்மத னை பொத்த அழசாலுயர்ந்த திருவழுதிக்கிழவர், ஆழியார், உயர்ந்த அறந் தாங்கியார், சிறப்பு மிகுந்த மத்தளம்போன்ற தோள்களையுடைய செந்தா மரைக் கண்ணர், பூமிமுழுதும் தொழும்படி வந்த புகழையுடைய சக்ர பாணியார், அச்சுதர் என்பவர்களாம். (எ-று.) (கஉ)

கங. சீர்பரந்தபோர்க்கழியர்சேய்காரிசெந்திருவாழ்
மார்பரந்தந்தருளுடையநங்கைப்பெயர்மயிலைத்
தார்பரந்தணிந்தயர்ந்தனன்றிருமணந்தழன்முன்
ஏர்பரந்துயர்வண்பரிசாரத்தினெய்தி.

(இ-ள்.) (இவ்வமிச பரம்பரையில்) சிறப்புப்பரவிய போர்க்கழியாரது திருக்குமாரராகிய காரியார் என்பவர், செந்திருவாழ் மார்பர் பெற்றருளின உடையநங்கையாரென்னும் திருநாமமுடைய மயில்போன்றவரை, அழகு பரந்து உயர்ந்த திருவண்பரிசாரத்தைச் சேர்ந்து, யாவருமறியத் திருமலை குட்டி அக்கினியின்முன் திருக்கண்ணுலஞ் செய்துகொண்டனர். (எ-று.)

கசு. கவிகையாலுயர்காரியுந்தெரிவையைக்கனகச்
சிவிகையாற்கொடுகுருகைமாநகர்வயிற்சேர்ந்தான்
புவிகையாற்றொழும்பொறைநிறைகற்புனர்புலவர்
சவிகையாலருந்ததியினும்விளங்கினடையல்.

(இ-ள்.) ஈகையாலுயர்ந்த காரியாரும் உடையநங்கையாரான பெண்
மணியைப் பொற்சிவிகையிற்கொண்டு திருக்குருகினிடத்திற் சேர்ந்தனர்.
பூமியிலுள்ளோர் கைகூப்பித் தொழும் பொறுமை, நிறைந்த கற்பு, அறியக்
கூடிய ஞானம், நிறைந்த அழகு, ஒழுக்கங்களால் அருந்ததி தேவியினும்
(அதிகமாக) விளங்கினர் உடையநங்கையார். (எ-று.) (கசு)

[உடையநங்கையார் புத்திரப்பேறு வேண்டிப் பெறுதல்.]

கரு. அன்னைவாழ்மனையனுகியுமகிணனில்லடைந்தும்
பொன்னையேய்மலர்புனைகுழல்புவிமுறைபுரிநாள்
தன்னைமாநகர்நின்றுதன்பதிநகர்சார்வோள்
என்னையாள்பிரான்றிருக்குறுங்குடிவதிந்திருந்தாள்.

(இ-ள்.) தாய்வீட்டைச் சேர்ந்தும் புருஷன் மனையையடைந்தும்
பொன்னையொத்த மலர்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய உடையநங்கையார்
பூமியில் தம் ஒழுக்கத்தைக் (குறைவறச்) செய்துகொண்டு வருநாளில்
(ஒருநாள்), தன்தாய் ஊரின்னன்று தன்புருஷன் ஊருக்குப் போகும்வர்,
என்னையாளும் உபகாரகனை பெருமான நித்தியவாசஞ் செய்யும் திருக்
குறுங்குடியில் தங்கியிருந்தனர். (எ-று.) (கரு)

கசு. இருந்தநங்கையும்புதல்வரிலாமையானிதயம்
வருந்திவாசவன்றிசையரிதோன்றுமுன்வனசம்
பொருந்துதிர்த்தத்துண்மூழ்கிவார்புனற்கலைபுனைந்தே
பெருந்திருக்குறுங்குடும்பிபால்வரம்பெறுவாள்

(இ-ள்.) (அங்ஙனம்) இருந்த உடையநங்கையாரும் (தமக்குப்) புத்திர
ரில்லாமையால் திருவுள்ளம் வருந்தி கீழ்த்திசையில் சூரியனுதிக்குமுன தா
மரை பொருந்திய திர்த்தமாடி நீண்ட ஈரவஸ்திரநதரித்துப் பெருமை
புடைய திருக்குறுங்குடி நம்பியினிடத்து வரம்பெறுமவராய் (எ-று.) (கசு)

கஎ. அனந்தநாமமாலமர்திருக்கோவில்புகடடியார்
சனந்தராதலம்பரவவேபொருவினமாதவத்தோர்
மனந்தனிற்பயின்மாயனைப்பலியயல்வணங்கி
இனந்தழைக்கவோர்மகவெனக்கருள்கெனவிரந்தாள்.

(இ-ள்.) ஆயிரந்திருநாமமுடைய பெரியோன் எழுந்தருளிய திருக்
கோவிலுட் புகுந்து, அடியார்களும் பூமியிலுள்ளாரும் வணங்கும்படி ஒப்
பற்ற மாதவத்தோர்கள் உள்ளத்திற் பொருந்திய மாயப்பிராணப் பலி
பீடத்தினருகில் வணங்கி, “என் வமிசம் விர்த்தியாகும்படி ஒரு புதல்வனை
எனக்கருள்வீரோ” என்று வேண்டினர். (எ-று.) (கஎ)

கஅ. தளவவெண்ணகையிலியல்கனவினிற்றகைசால்
துளவமால்புகுந்தளித்தனமகவெனத்துயர்தீர்ந்
திளவனம்பொருவரிவையும்பதிவயினெய்தா
அளவறிந்ததைதரற்கருமுவகையிக்கமர்நாள்

(இ-ள்.) முல்லையையொத்த வெள்ளிய தந்தபந்தியையும் மயில்போற் சாயலையுமுடைய உடையநங்கையார் கணவில் பெருமைமிகுந்த திருத் துழாய் மாலையையணிந்த எம்பெருமான் தோன்றி, (உணக்குப்) “புத்திர னையளித்தோம்” என்றுரைக்கத், துயரந்தீர்த்து இளமையான அன்னம் போன்ற உடையநங்கையாரும் தம்மூரினிடத்தடைந்து, அளவறிந்து சொல் லுவதற்கரிய சந்தோஷமிகுந்து வாழும் நாளில் (எ-து.) (கஅ)

கக. கருணைவாரிதியெனும்பெயர்க்கரியமால்கவினார்
உருவமாகியசேனைநாயகனுளமுவந்தே
பொருவினும்மறைத்தமிழ்நவின்னுலகெலாம்புரப்பான்
அருணவாயிதழணங்கனுள்வயின்கருவடைந்தான்.

(இ-ள்.) கருணைக்கடலென்னும் பெயரையுடைய கரியமேனியானுன பெருமானது அழகு நிறைந்த உருவமாகிய சேனைமுதலியார், திருவுளமுவந் து ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களைத் தமிழிற்சொல்லி உலகையெல்லாம் ரக்ஷித் தும்படி, சிவந்த வாயிதழையுடைய தெய்வப்பெண்ணுக்குச் சமானமான உடையநங்கையாரிடத்துக் கர்ப்பத்தில் வந்தடைந்தனர். (எ-து.) (கக)

உ0. நங்கையும்புகல்சேனைநாயகன்றிருநளினச்
செங்கைவேத்திரத்துரோமமுந்திகிரிபோற்றனமுஞ்
சங்கைநேர்நருவடிவமுமெம்பிரான்றனைப்போற்
கொங்கைமேற்றனுந்தோன்றிடக்கருப்பமே கொண்டாள்.

(இ-ள்.) உடையநங்கையாரும், வெற்றியுடைய சேனைநாயகரது அழ கிய தாமரைபோன்ற சிவந்த திருக்கையிலுள்ள பிரம்பு போன்ற உரோம வொழுங்கும், அவரது திருச்சக்கரம் போன்ற தனமும், அவரது திருச்சங் கம் போன்ற (வெண்மையான) வடிவமும், எம்பிராணைப் போல முலைக்கண் களுந் தோன்றும்படி, கர்ப்பங் கொண்டனர். (எ-து.) (உ0)

உக. வானகத்தொளிர் மின்னைநேர் மருங்குலும்வடிவுண்
டானதத்தகைமருங்குலிற்கலைநெகிழ்ந்தமிர்தந்
தானலர்ந்தசெவ்வாய்விளர்த்துண்டிசற்றுகிப்
பானலொத்தகண்குழிந்திடத்தளர்நடைபடைத்தாள்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தி லொளிவிடும் மின்னையொத்த (இதுவரையில் உரு விளங்காமல் துட்பமான) இடையும் (இப்பொழுது) உருவுளதாயிற்று. அத்தகைய இடையில் ஆடையவிழ்ந்து, அமிர்தமுடைய சிவந்த வாய வெரு த்து, உணவு குறைந்து, நீலோற்பல மலர்போன்ற கண் குழிந்து தோன் றத், தளர்ந்த நடையைப் பெற்றனர். (எ-து.) (உக)

[ஆழ்வார் திருவவதாரம்.]

உஉ. கலியுகத்தநாற்பத்துமூன்றாந்தினங்கடிகா
மலியுமூரிமாதத்துவைகாசிநாண்மழைக்கோள்
பொலியுநற்றினங்கற்கடகந்துலாம்புகழ்
ஒலியுடைக்கடலுலகெலாம்விளங்கவந்துதித்தான்.

(இ-ள்.) (சேனைமுதலியார்) கலியுகத்தின் நாற்பது மூன்றாந்தினமாகிய வாசனையுடைய சோலைகள் தளிர்க்கும் வைகாசிமாதத்தில் விசாகநக்ஷத்

திரத்தில் சுக்கிரவாரத்தில் கற்கடலக்கினத்தில் துலாராசியில் ஒலியையுடைய கடல் சூழ்ந்த புகழையுடைய உலகமெல்லாம் விளங்க வந்து அவதரித்தனர். (எ-று.) (உஉ)

வைகாசியில் விசாகமென்றதனால் பெளர்ணிமையுங்கொள்க.

உங. வலஞ்சுமுன்றுதீவளர்ந்தமுத்தமிழினம்மறையும்
நிலங்குளர்ந்தகான்றளிர்ந்தவானலர்மழநிறைந்த
அலர்ந்ததந்தரதுந்துமிபரமதத்தவர்க்குங்
கலங்கிறெஞ்சிடந்துடித்தனபுயங்களுங்கண்ணும்.

(இ-ள்.) (வேதியர் வளர்க்கும்) தீ வலமாகச்சுமுன்று வளர்ந்தன; முத்தமிழில் நான்கு வேதங்களும் பூமியில் உயர்ந்தன; காடுகள்தளிர்ந்தன; ஆகாயத்தில் மலர்மாரி நிறைந்தன; தேவதுந்துமி ஒலித்தது; பிறசமயத்தவர்க்கும் மனங்கலங்கிப் புயங்களும் கண்களும் இடமாகத் துடித்தன. (எ-று.) (உ௩)

உச. தனயன்சூதகமனை வயின்றனிப்பரந்தாமன்
துனைவிறறேன்றிருநாநச்சுவையருத்துபுதுநந்தான்
அனையின்பாறருமுலையுணாதழகைநீத்தரிதான்
நினைவிறருங்கலால்விழிதிறந்திலனருணிறைந்தோன்.

(இ-ள்.) (இங்ஙனமவதரித்த) அத்தனயரது சூதகமனையினிடத்து அத்துவிதீயுனை பரந்தாமன் வினாவாக எழுந்தருளி ஞானுமிர்த்ததை யூட்டிச் சென்றனன். அதனால் (ஆன்மாக்களை உயவிக்க வேண்டி அவதரித்த) அருள்நிறைந்தவரான் அத்தனயர் (தன்) அன்னையின் பாலைத்தரும் முலையையுண்ணுமலும் அழாமலும் பெருமானது திருவடிகளைத் தம் திருவுள்ளத்திற் கொண்டிருத்தலால் திருக்கண்மலர் திறவாமலும் இருந்தனர். (எ-று.) (உ௪)

உரு. கலுழ்ந்திலன்றிருக்கண்மலர்திறந்திலன்கவ்னும்
மெலிந்திலன்சுதனெனவருட்காரியும்வினவாப்
பொலிந்துநின்றகோனருடெரிகிலமெனுப்புன்கண்
நலிந்திடத்தளர்ந்தனனவன்றுயரியார்நவில்வார்.

(இ-ள்.) குமாரன் அழகிலன்; திருக்கண்மலர் திறந்திலன்; திருமேனியின் அழகும் மெலிந்திலன் என்று (அவரைப்பெற்றுத் தந்த) அருளையுடைய காரியார் கேள்விப்பட்டிப், பொலிந்துநின்ற பிரானது திருவருளைத் தெரியோமென்றுரைத்துத், துன்பம் தம்மை வருத்தத் தளர்வடைந்தனர். (அப்போது) அவர் கொண்ட துயரத்தை யாவர் சொல்லவல்லவர்கள். (எ-று.) (உ௫)

[உடையநங்கையார் இரங்கல்.]

(வேறொரு செய்யுட்குருபரம்பரையிற் கண்டது.)

வேறு.

† இன்னமுதக்குடமிரண்டா மெனவோங்கிமிகவிம்மி
மன்னுதிருமுலைப்பால்கள் பீரோடமனமிரங்கத்
தன்னுடையதிருமகனே முன்னிலையாய்த்தவமிருந்த
அன்னநடையுடையநங்கை யிவையிவைகளறையினுள்.

வேறு.

- † தப்பாநிலையார் தவமேதமிழ்மாறா
அப்பாமுலையிரண்டும் விம்மிநான்றுகிலென்
ஒப்பாரில்லாதாய் சுரந்துபீரோடுகின்ற
திப்பாலருந்தாய்நா னென்பிழைத்தேனென்னமுதே.
- † ஒக்கலைமேல்வைத்தோர் கரத்தாலுனைத்தாங்கித்
தக்கமுலைபூட்டத் தவமுன்புசெய்யாதேன்
மக்கடமைப்பெற்ற மடவார்முகநோக்கி
வெட்கினென்மைந்தா விதியினையனானே.
- † சேரார்பொருறைத் திருநாடனுன்றந்தை
நாராயணன்குறுங்கை நம்பிதிருமுன்றினின்
தேரார்தவமன் நியற்றியுனைப்பெற்றவரைப்
பாராயோவப்பாநின் பங்கயக்கண்டான்விழித்தே.
- † மானேர்வழியார்கள் மக்களழத்தாலாட்டி
ஏனெனென்ச்சென் றெடுத்தமுலைப்பாலளிப்ப
நானேதுசெய்தேனென் னம்பீயமுதமரர்
தேனேசுரந்த திருமுலைப்பாலுண்கிலையே.
- † விண்ணார்மதிபோல் விதியிலியேன்மைந்தாநீ
உண்ணமுலைப்பால் பிதிர்போக்கவோங்கறநுந்
தண்ணாரருவித் திரள்போன்றதானையென்
கண்ணார்மணியே விழித்தொருகால்காண்கிலையே.
- † நின்னுடையதாதை நினையீன்றசோபனத்தைத்
தென்னவனார்கேட்டோர் திருமாமணித்தொட்டில்
பொன்னுலகமுண்ணுலகும் போற்றவரவிடுத்தான்
என்னுடையதெள்ளமுதே யிதைக்குறித்துநோக்கிலையே.
- † ஏரார்திருப்பரிசா ரத்தினின்றுமென்றந்தை
சேராரொளிவீசுஞ் செம்பொன்மணித்தொட்டில்
பாராய்வித்தா னினக்கென்றேபாலகனே
ஒராயிரங்கதிரு மொவ்வாதிதனொளிக்கே.
- † வேதவிதியா லெனைவேட்டுனைவிரும்பி
ஓதவரிய தவஞ்செய்துணையீன்ற
தாதையுனக்கமைத்த தண்டரளப்பூந்தொட்டில்
ஈதையுறநோக்கி யருளாயென்னினமுதே.
- † இருக்காதிவேத மெடுத்தேத்திக்காணு
உருக்காணுமென்பார் சிலருமையென்பார்
திருக்கால்கள்கைக ளுதறிச்சிறிச்சிறிதே
ஒருக்கால்மகனே யமுதாலுனென்னேரு.
- † செய்யகனிவா யமுதந்திரண்டொழுக
ஐயருதவிக் குறும்போடனைந்தொருநாட்
பொய்யனென்கொங்கையுறும் புத்தமுதைநீயருந்த
மெய்யனென்காண விரும்புவிதியற்றேனே.

- † விண்ணுடையதிய மேதினியில்வாழ்வாரோ
பண்ணுர்மறையே பகலோனேநாண்மதியே
பெண்ணாய்பிறந்துமகப் பெற்றாரோயென்னைமுலை
உண்ணுப்புதல்வர்களு முண்டோவுலகத்தே.
- † வாயாலழாதே மலசலமொன்றில்லாதே
தாயார்முலைப்பாலோர் சற்றுமருந்தாதே
ஓயாதிருந்தாற்று முற்றோக்காண்பாராச்
சேயாருமுண்டோ செகத்திலிவரல்லாதே.
- † உள்ளார்மகிழ்ச்சி யுடையாய்குறுகையாய்
விள்ளாய்கனிவாய் விழியாய்திருநயனங்
கொள்ளாய்நீயம்மயிறை கோடாதுன்பொன்மேனி
பிள்ளாயுன்னுண்ணினைவைப் பெற்றோர்க்குப்பேசாரே.
- † பேய்க்கொளித்துக்காப்பிட்டுப் பெற்றேன்முலைவிம்மி
வாய்க்கொளித்தையென்றால் மகனேயதுசெய்யாய்
நோய்க்கொளித்தநூனத்தார் நோன்போவிதுநவல்வாய்
தாய்க்கொளித்தசொல்லு முளவோவென்றாயேந்தே.
- † ஆழிநீர்வண்ண னருளோடான்முன்செய்த
ஊழிவினைதானே யுலகத்திரென்னுடைய
தோழியீர்மைந்தனழா னுண்ணென்சொற்கேளான்
வாழியிதைநோக்கி வகுத்தெனக்குக்கூறீரோ.
- † மெய்ச்சொற்குதியால் விளங்கியிந்தமேதினியோர்
அச்சுதனாராகுமிய னெண்ணிலவன்முன்முன்னுட்
பச்சைக்குமுந்தைப் பருவத்திப்புத்தனைதன்
நச்சுமுலையுண்டானென ஞானமுலையுண்ணுனே.
- † எடுத்திருத்திவைத்தா லிருப்பானசையான்
படுத்தினையிற்சாயத்தாற் படுப்பானபுறநகரான்
அடுத்தமுலையுண்ணென் றினைத்தாலமுதநுந்தான்
தொடுத்திவைசேர்மைந்தனையா னேதுரைப்பேனென்றேழி.
- † சப்பாணிகொட்டாய் தவழாய்தளர்நடையென்
அப்பாநடவா யமுதேபுறம்புல்காய்
இப்பார்முதலாய வீரோமுலகேத்தும்
ஒப்பாரிலாதாய்நா னெங்குனுயிர்வாழ்வென்றாள்.

வேறு.

உசு. தூய்தலாமைதுறந்தபின்றேற்றமும்
வீய்தலானதுநீத்துயர்மெய்ப்பதம்
ஈய்தலாரருளெந்தையேதமே
காய்தலார்கதிராழியங்கையனை

(இ-ள்.) பரிசுத்தமல்லாத பிரகிருதி சம்பந்தத்தைத் துறந்தபிறகு
பிறப்பும் இறப்பும் நிவர்த்தித்து உயர்ந்த மெய்ப்பதவியை யளிக்கும் அரு
ளோடு கூடிய எம்பெருமானுக்கு, தோஷங்களை நீக்குதலையுடைய ஒளிபொ
ருந்திய திருவாழியைத் திருக்கையிலேந்தினவனுக்கு, (எ-று.) (உசு)

உஎ. ஊற்றுந்தவர்வானவரோதிமம்
ஏறயன்சிவனேமுதல்யாவருங்
கூறரும்பெயர்சனைக்கோதிலா
மாறனென்றுவகுத்தனர்நாமமே.

(இ-ள்.) இடையூறில்லாத தவத்தையுடையவர்கள் தேவர்கள் அன்ன வாகனமேறும் பிரமன் சிவன் முதலிய யாவரும் சொல்வதற்கரிய திருநாமத் தையுடைய ஈசனுக்குக் குற்றமில்லாத மாறனென்று திருநாமஞ்சாத்தினர். (எ-று.)

“கலெளதேவ: பராங்குச:” என்பதிற்படி ஆழ்வார், எம்பெருமானது திருவவதார மெனவுங் கூறுவதுண்டு. நிக்ரஹாதுக்ரஹங்கள் கூடியிராது கேவலம் அதுக்ரஹமே திருவுருவமாகவந்த வேறேயொரு தசாவதார மாக விளங்குவோர் ஆழ்வார் பதினமரென்று பணித்தருள்வர் ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகர். இன்னும் ஆழ்வார்களுளிச்செயல்களைப்பற்றி, “செய் யதமிழ் மறையனைத்துந் தெளியவோதித் தெரியாத மறைநிலங்கள் தெ ரிகின்றோமே” என்றும் அருளிச்செயவர். ஆழ்வார் எம்பெருமானது திருவவ தாரமென்பது கம்பநாட்டாழ்வானருளிச்செய்த சடகோபரந்தாதி முதலிய தமிழ் நூல்களாலும் நன்குவிளங்கும். (உஎ)

உஅ. அழிவின்றானவயிழ்திணையாதிநூல்
மொழியுநாசயின்முன்னவனல்கலால்
பழியிலானும்பருகுதல்பார்க்குதல்
ஒழியமோனரிவாமரின்வைகிணன்.

(இ-ள்.) வேதத்தை (பிரமனுக்குச்) சொல்லியருளிய கெடுதலில்லாத முன்னவனாகிய பெருமான் அழிவில்லாத ஞானமாகிய அமிர்த்தத்தை அளித் தலினாலே பழியில்லாதவராகிய அச்குமாரரும், (பால்) உண்ணல் (கண் திறந்து) பார்த்தல் இன்றி, மௌனநிலையுடையார் போலவும் ஊமையரைப் போலவும் எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (உஅ)

உக. கண்டபேரருட்காரியிக்கான்முனை
கொண்டன்மேனியனென்னவுட்கொண்டுபார்
உண்டமாறிருக்கோயிலினுய்த்துமென்
றெண்டவாததன்மனைவிக்கியம்பினன்.

(இ-ள்.) (இதனைக்) கண்ட பேரருளையுடைய காரியாரும், இக்குமாரன் கொண்டல் மேனியனான பெருமானாகுமென்று எண்ணிப், பூமிகையுண்ட பொ லிந்துநின்றபிரானது திருக்கோயிலிற் கொண்டுபோய் விடுவோமென்று நினை த்து (அதனை, அக்குமாரர் விஷயத்தில்) விசாரம் நீங்காத தன் மனைவிக்குச் சொல்லினர். (எ-று.) (உக)

உஃ. காதலன்சொன்மறாதவக்காரிகை
மாதவக்கொழுந்தாகியமைந்தனைச்
சேதலர்க்கரங்கொண்டுபின்செல்லவே
வேதநாயகன்கோயிலேமேயினான்.

(இ-ள்.) கணவன் சொல்லைக்கடவாத அவ்வுடையநங்கையார், பெருந்தவக் கொழுந்தாகிய அம்மைந்தனைச் சிவந்த மலர்போன்ற தமது திருக்கைகளிற்

கொண்டு பின்னேசெல்ல, வேதப்பிரதிபாத்தியனான பொலிந்து நின்றபிரா
னது திருக்கோயிலையடைந்தனர். (எ-று.) (௯௦)

௩௧. வந்தகாரியுந்தேவியுமாமறை
அந்தமாலேவலம்வந்தடிதொழாக்
கந்தமார்துளவப்புயக்கண்ணீ
தந்தமால்வரஞ்சாலவுநன்றென

(இ-ள்.) (அங்ஙனம்) வந்த காரியாரும் அவரது திருத்தேவியாரான
உடையநங்கையாரும் பெருமை பொருந்திய வேதார்தப் பொருளாகிய
பெருமானை வலம்வந்து அவனது திருவடிவணங்கி “வாசனையுடைய திருத்
தழாய் மாலையணிந்த புயங்கனையுடைய கண்ணனே! நீயளித்த பெரிய வரம்
மிகவும் நன்றாயிருந்தது!” என்றுகூறி (எ-று.) (௯௧)

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளுங் குளகம். எனாவருந்தி என்றுமாழ்கி
யிறையடி நீங்கலார் எனமுடிக்க.

௩௨. வருந்திமாயநின்மாயையநீங்கலார்
திருந்திவேதன்சிவன்முதற்றேவரும்
பொருந்திலாவைம்புலனெடும்பூதலத்
திருந்திமமானிடரோகடந்தேறுவார்.

(இ-ள்.) வருத்தமடைந்து, “மாயனே! நினது மாயையைப் பிரமன் சிவன்
முதலிய தேவரும் திருந்தி நீங்கார்கள். (ஆனபோது) பொருந்தாத ஐம்புலன்க
ளோடும் பூமியினிடத்திலிருந்து இம்மானிடரோ அதனைக்கடந்து ஏறுவார்
கள்?” (எ-று.) (௯௨.)

௩௩. என்றுமாழ்கியிறையடிநீங்கலார்
ஒன்றுமார்வத்துலகமுண்டோனுடன்
சென்றுசேடன்கினகரத்துத்தரம்
நின்றுளான்புளியாயவணேர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) என்றுரைத்து மயங்கிப் பெருமான் திருவடிகளை விட்டு நீங்கா
ராயினர். (இதற்கு முன்பு) ஆதிசேஷர் சென்று பொருந்திய விருப்பத்
துடன் உலகமுண்ட பெருமானுடனே அத்திருக்கோயிலின் உத்தரதிக்
கில் திருப்புளியாழ்வாராய் எழுந்தருளியிருந்தனர். காரியாரும் அவ்விடத்
தே சேர்ந்தவராய், (எ-று.) (௯௩)

௩௪. அத்திருப்புளியீழவிலையனை
வைத்திருப்பமெனத்திருமாமலர்க்
கொத்திருக்குங்குழைமுகக்கொங்கைவாள்
ஒத்திருக்குமவிழியொடுமைந்தனன்.

(இ-ள்.) அந்தத்திருப்புளியின் நிழலில் ஐயனை வைத்திருப்போமென்று
அழகிய பெருமைபொருந்திய மலர்க்கொத்துக்கள் விளங்கும் குழையோ
டுகூடிய முகத்தையும் கொங்கையையும் வானொத்திருக்கும் விழியையு
முடைய உடையநங்கையாரோடு இருந்தனர். (எ-று.) (௯௪)

வேறு.

௩௫. நோக்கிமைந்தனையிவனைநாமகவெனதுவலும்
பாக்கியங்குருகோளியைந்திலனெனப்பகரா

வாக்கினிற் புலம்பிசையெழக்கண்கணீர்வராக்
காக்கிலாத்துயர்க்கடற்படிந்திரங்குறுங்காலே

(இ-ள்.) (பிறகு) மைந்தனை நோக்கி, இவனை நாம் (நமது) மைந்தனென்று சொல்லிக்கொள்ளும் பாக்கியத்துக்குக் குருகாபுரியிலெழுந்தருளிய பொலிந்துநின்றபிரான் இசைந்திலன் எனச்சொல்லி, (தங்கள்) வாக்கில் அழகையோசையுண்டாகக், கண்களில் நீரொழுதத், தடுக்கவொண்ணாத துக்கமாகிற் சமுத்திரத்திற் படிந்து வருந்தும்போது, (எ-று.) (௯௫)

௯௬. துன்பமுற்றுளந்தளரன் மின்றனயனற்சுருதி
என்பதைத்தமிழ்நுவன் அலகுயிர்க்கெலாமெளிதில்
தன்பதத்தைமாலுதவவுட்கருதலாற்றனிவாழ்
வன்பருக்கருள்சேனைநாயகனவதரித்தான்.

(இ-ள்.) “துன்பமுடைந்து உள்ளம் தளரவேண்டா. (உங்கள்) குமாரனாலே சுருதியென்பதைத் தமிழிலருளிச்செய்வித்து, உலகத்திலுள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் எளிதில் தனது பரமபதத்தைப் பெருமான் அருளுவதாகத் திருவுளங் கொண்டிருத்தலால், ஒப்பற்ற வாழ்வை அடியார்களுக்கு அருளும் சேனைமுதலியார் (உங்களிடம்) அவதாரஞ்செய்தனர்”. (எ-று.) (௯௬)

௯௭. என்னவானிலோர்வாணிசொற்றலுமயிலியற்கார்
அன்னவார்குழலணங்குடன்காரியுமதுகேட்
டுன்னலாவஞ்ரொழித்துமைந்தனைவிடுத்தொருவார்
கன்னனேரமுந்தனயர்மேனசையெவர்கடந்தார்.

(இ-ள்.) என்று ஆகாயத்தில் ஒரு (அசுரீரி) வாக்குச் சொல்லுதலும், மயில்போற் சாயலும் மேகம்போன்ற நீண்ட கூந்தலுமுடைய உடைய நங்கையாரோடு காரியாரும் அதனைக் கேள்வியுற்று, (இப்படிப்பட்டதென்று), நினைப்பதற்கரிய துன்பத்தை யொழித்து (தம்) மைந்தனை விட்டுநீங்கா ராயினர். நொடிப்பொழுதும் தங்கள் மக்கள்மேலுள்ள ஆசையைக் கடந்த வர்கள் யார்? (ஒருவருமில்லையே.) (எ-று.) (௯௭)

௯௮. மைந்தனுந்திருமாறனதுதயநாண்மருவித்
தந்தனானமாமமிழ்திறைப்பசிப்பிணிதவிர்ந்தே
நந்தவாவொடுசலமலமின்றிநாணுளும்
பைந்தடங்கடற்பரித்போல்விளங்குருப்படைத்தான்.

(இ-ள்.) அம்மைந்தரும், தமது அவதார தினத்தில் பெருமானெழுந்தருளி அளித்த ஞானமாகிய அமிர்தத்தினாலே, பசிப்பிணி நீங்கி, (இதர விஷயங்களில்) உண்டாகும் ஆசையில்லாதவராய்ச், சலமலங்களின்றி, நாள்தோறும் பசியறிமழுள்ள விசாலமான கடலிற்றேன்மும் அழகிய சூரியனைப் போல் விளங்கும் திருமேனியையுடையவராயினர். (எ-று.) (௯௮)

௯௯. இருந்துபின்வழந்தெழுந்துநாட்டளர்நடையிட்டுத்
திருந்துமாறிருக்கோயின்மானத்தையோர்திகிரி
பொருந்துதேர்க்கதிர் பொன்மலைவலம்வரல்பொருவ
வருந்தலின்றியேவலம்வராமதியெனவளர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அதன் (பின்னர்) உட்கார்ந்து, அப்பால் தவழ்ந்து எழுந்து, புதிய தளர்நடையிட்டுத், திருத்தமுடைய பெருமானெழுந்தருளிய திருக்கோயில்

விமானத்தை ஒற்றைச் சக்கரம் பூண்ட சேனையுடைய சூரியன் மகமேருவை வலம்வருதல்போல வருத்தமின்றி வலம்வந்து சந்திரனைப்போல வளர்ந்தருளினர். (எ-று.) (௩௧)

சு 0. காலமாறிருதிங்கண்மூன்றிம்முறைகழித்துச்
சீலமார்ந்துமாறிருவடிதருந்தவஞ்செய்வான்
கோலமால்வரைமுழைபுகுங்கோளரிக்குருளை
போலமாசகறிருப்புளிப்பொதும்பினுட்புகுந்தான்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாக மூன்றுவருஷகாலம் கழித்துச், சீலமுடையவராய்ப், பெருமான் திருவடிகளை யளிக்கும் தவஞ் செய்யும்படி, அழகிய பெரிய மலைக்குகையிற் பிரவேசிக்கும் பலம் பொருந்திய சிங்கக்குட்டியைப் போலக் குற்றமற்ற திருப்புளியாழ்வாரது பொந்திற் பிரவேசித்தனர். (எ-று.) (சு 0)

சு ௧. அன்றுகாறுமைந்தனைவிடுத்தகல்கிலாராகி
ஒன்றுகாரியுமனைவியுந்தனையனையொருவாச்
சென்றுகாமர்பொற்றிருமனைசேர்ந்தனர்சிறந்தார்
இன்றுகாதார்தொலைந்ததென்றுலகெலாமேத்த.

(இ-ள்.) (அவதரித்தது முதல்) அன்று வரையில் குமாரனை விட்டு நீங்காதவராகிக் கூடியிருந்த காரியாரும் அவர்மனைவி உடையநங்கையாரும், தம் தனயனை விட்டுச் சென்று, அழகிய பொன்மயமான தங்கள் திருமாளிகையைச் சேர்ந்து, இன்று நமது அச்சம் தொலைந்ததென்று உலகமெல்லாம் துதிக்கும்படி சிறந்தார்கள். (எ-று.) (சு ௧)

சு ௨. அய்யனுஞ்சிரமடர்பணையாப்பொறியலராப்
பையடர்ந்தபைந்தழையதாநாத்தளிர்பயில்வாச்
செய்யபற்றிரள்பலமதாவுடலமுஞ்செறிவேர்
மெய்யதாவளரனந்தனாந்திருப்புளிவிளங்க

(இ-ள்.) (நமது) பரமாசார்யரான ஆழ்வாரும், சிரங்களானவை நெருங்கிய கிளைகளாகவும், படப்பொறிகளானவை மலராகவும், படங்களானவை நெருங்கிய பசுமையான தழையாகவும், நாக்கள் தளிரிருத்தலாகவும், செம்மையான பற்கூட்டங்களானவை பழமாகவும், மரமும் வேரும் சரீரமாகவும் வளரும் திருவனந்தாழ்வானாகிற திருப்புளியாழ்வார் விளங்கும்படி. (எ-று.)

அய்யனும் என்பது அடுத்த செய்யுளில் தவம்புரிந்தான் என்பதைக் கொண்டு முடிவதற்கி. (சு ௨)

சு ௩. இருந்துகண்முகிழ்த்தெம்பிரான்பதமலரிதயம்
பொருந்துறத்திருக்கரங்குவித்தருந்தவம்புரிந்தான்
திருந்துபொற்புயக்கருடன்மேற்றிருவொடுந்திணைப்பார்
அருந்துமைப்புயல்வண்ணனுமவன்மருங்கணுகா

(இ-ள்.) எழுந்தருளியிருந்து, திருக்கண்மலர்களை மூடி, எம்பெருமானது திருவடித்தாமரைகள் தமது திருவுள்ளத்திற் பொருந்தத் திருக்கைகள் குவித்து, அரியதவஞ் செய்தருளினர். (அப்போது) திருத்தமான அழகிய புயங்களை

யுடைய கருடாழ்வான் மீது, கடல்கூழ்ந்த பூமியையுண்ட கரிய மேகவண்
ணான பெருமானும், பெரிய பிராட்டியாரோடு ஆழ்வாரிடத்துக்குவந்து,
(எ-று.) (சக)

சச. பகலவர்பலகோடிபோல்விளங்குதன்படிவத்
தகலமுந்தெளிந்தறிவருமணியுருவழகும்
விகலமின்றிமுற்றேற்றலான்மாறனும்விழித்தே
புகலருந்தவத்துருவனிற்பணிந்தடிபுகழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) பலகோடி சூரியாப்போல் விளங்கும் தனது திருமேனி
யின் விரிவும், தெளிந்து அறிவதற்கரிதான நீலமணிபோன்ற உருவத்தினழ
கும் குறைவுபடாமல் (தமக்கு) முன்னே பிரத்தியக்ஷமானதனால், ஆழ்வா
ரும் விழித்துப்பார்த்துச், சொல்வதற்கரிய தவத்தையுடைய துருவரைப்
போலப் பெருமான் திருவடிபைப் பணிந்து துதித்தனர். (எ-று.) (சச)

துருவசரித்திரத்தைப் பாகவதபுராணத்திற் காண்க.

வேறு.

சரு. அருந்தவரமரர்போற்றவளக்கரோரகங்கைகொண்ட
பெருந்தவன்றமிழ்வேதத்திற்றிங்கவப் பெரியோனுள்ளத்
திருந்தருகற்றியெஞ்சாமதியளித்திருமுத்திங்கள்
மருந்தமரருக்கன்றிந்தோன்மறையெலாம்வடித்துச்சொற்றான்.

(இ-ள்.) அரியதவசிகளும் தேவர்களும் துதிக்கச் சமுத்திரத்தைத் தமது
ஒரு உள்ளங்கையிற் கொண்ட பெருந்தவத்தையுடையவராகிய அகஸ்தியர்
வளர்த்த தமிழானது வேதத்தினும் விழுமிதாய் விளங்கும்படி, அந்தப் பெரி
யோராகிய ஆழ்வாரது திருவுள்ளத்தெழுந்தருளியிருந்து, அஞ்ஞானத்தை
யழித்துக் குறைவுபடாத ஞானத்தைக் கொடுத்து, அன்று அமிர்தத்தைத்
தேவர்களுக்கு அளித்தவனான பெருமான், சகலவேதங்களையும் ஆறுமாத
காலம் வடித்தெடுத்துச் சொல்லியருளினன். (எ-று.) (சரு)

சக. கூறருஞ்சருதிநான்குந்தமிழினிற் கூறியார்க்கும்
பேறருங்கதிஞாலத்தோர்க்குத் தவெனுப்பெயர்ந்தான் பின்னர்
மாறனும்பரிதிபோலும்வடிவொடுமறைகணுக்கும்
ஊறருஞானத்தோடும்புளியினுறைந்தானன்றே.

(இ-ள்.) (பின்னர்) சொல்வதற்கரிய நான்கு வேதங்களையுந் தமிழிற்
சொல்லி, யார்க்கும் பெறுவதற்கரிதான பரமபதத்தைப் பூமியிலுள்ள
வர்கட்குக் கொடுப்பீராக வென்று பெருமான் எழுந்தருளினன். அதன்
பின்னர் ஆழ்வாரும், சூரியனை யொத்திருக்கும் வடிவத்தோடும், நான்கு
வேதங்களும் சுரக்கும் அருமையான ஞானத்தோடும் திருப்புளியாழ்வா
ரடியி லெழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (சக)

சஎ. அன்னவன்றமிழ்வேதத்திற்கதிகமாவவனிமீதே
மன்னவந்திராவாழ்மார்பனருச்சனைவடிவிற்கெல்லாம்
முன்னவனரங்கத்தீசன்முதுவயிணவனுமுற்சேரர்
துன்னருந்தவத்தாயென்மேற்றமிழினிதுரைத்தியென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டவரான ஆழ்வாரது தமிழ்வேதத்திற்கென்றே பூமியின் மீது அதிகமாய்த் (தான்) இருக்கும்படி, பெரியபிராட்டியார் நித்தியவாசஞ்செய்யும் திருமார்பையுடைய பெருமானது அாச்சாவதாரங்களுக் கெல்லாம் முற்பட்டவனான ஸ்ரீரங்கநாதன், (ஒரு) முத்மைப்பருவமுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவனாகி (ஆழ்வார்) முன்பு சேர்ந்து, “கிட்டுதற்கரிய தவத்தை யுடையீர்! என்மீது தமிழ்ப்பாடலை யினிதாக அருளிச்செயவீராக” என் றான். (எ-று.) (சஎ)

சஅ. விழிமுகிழ்த்திருகைகூப்பிமவுனியாய்விளங்கியோகம்
ஒழிவிலாதுறைந்துளா னுமியாவனீயுரையென்றோத
அழிவிலாப்பதத்தினுனுமடியனேனரங்கதாதன்
பழியிலாயெனவன்னுணைப்பலமுறைபழிச்சிநின்றான்.

(இ-ள்.) திருக்கண்மலர்கள் மூடி, இருக்கைகள் கூப்பி, மவுனியாகி விளங்கி, யோகத்தில் ஒழியாது நிற்பவரான ஆழ்வாரும், நீயாவன்? சொல்வா யாகவென்று கூற, அழிவுபடாத பதவியையுடைய பெருமான், பழியிலா தீர்! அடியென் அரங்கதாசன் என்று சொல்ல, ஆழ்வார் அந்தப்பெருமானைப் பலமுறையுந் துதித்து நின்றனர். (மங்களாசாசனஞ் செய்தனர்.) (எ-று.)

திருவாய்மொழி, தீர்க்கசரணாகதி என்னப்பெற்று மந்த்ரரத்நமாகிய த்வயத்தின் விவரணமாயிருப்பதனால் இதனை யருளிச்செய்யுமவர்களும் செவீசாத்துமவர்களும் ஆசரிக்கவேண்டும் நியமந்ததைக் கணிசித்தே திரு வரங்கநகரப்பன் ‘அடியனேனரங்கதாதன்’ என்று அடிமை கூறி, ஆழ்வார் திருப்பவளச்சோதிவாய்திறந்து பாடியருளப்பெற்றனனென்றறிக. ௫௨-ம் பாட்டில் ‘அருந்தமிழடிமை நம்போற் புகல்பவர்க்கிசைத்தி’ என்று அப் பெருமான் நியமித்ததும், ௫௩-ம் பாட்டில் ‘யான் வரதராஜன்’ என்றருளிச் செய்த அத்திகிரியருளாளனை ஆழ்வார் பாடிப்புகழாமையும் இந்நியதிபற்றி யேயென்க. இதனால் அவ்வரும்பெற்ற பொருளைப் பெறத்தக்காரின்னா ளெனவும், தகாதாரின்னா ளெனவும் எம்பெருமானே வேறுவேறு விதமாயி ருந்து வெளிப்படுத்தினனென்றுணர்ந்து கொள்க. இந்நியதி புண்மையென் பதனை ஜகதாசார்யரான ஸ்வாமி எம்பெருமானார் ஒருக்கால் திருக்குறுங் குடி நம்பியைச் சேவித்தபோது அப்பெருமான் * * * * “நீரித்தனை பே ரையும் எங்ஙனே திருத்தினதென்று கேட்டருள, உடையவரும், தேவர் கேட்குங் க்ரமத்திலே கேட்கில் சொல்லுகிறோமென்னத், திருக்குறுங்குடி நம்பியும் தம் திவ்யஸம்ஹாஸரத்தினின்று மிறங்கியருளி, ரத்நகம்பளத்தி லெழுந்தருளியிருந்து, இவருக்கொரு ஆஸநத்தையுமிடுவிக்க, அதிலே ஸ்வா சார்யரான பெரியநம்பி யெழுந்தருளியிருக்கிறதாகப் பாவித்துக்கொண்டு, தாம் நிலத்திலேயிருந்து, திருக்குறுங்குடிநம்பி திருச்செவியிலே * * * * த்வயத்தை யதுஸந்தித்தருள, நம்பியும் போரவுகந்தருளி ராமாதுசனை யுடையோம் என்றருளிச்செயய” என்று குருபரம்பராப்பரபாவத்தில் ஸ்ரீ இளையாழ்வார் வைபவத்தில் போந்த வசனங்களாலிந்துகொள்க. (சஅ)

திருவாய்மொழி, த்வயமந்த்ர விவரணமென்பதனைப் பிள்ளை லோகா சார்யருளிச்செய்த “ஸாரஸங்க்ரஹம்” என்னும் கிரந்தத்திற் காண்க.

சக. அத்தனும்விழித்துநோக்கியரங்கநாயகனீயாயின்
சுத்தநீர்த்திருக்காவேரியரவணைசுருகிநான்காம்

உத்தமமுடி விமானம்பெட்டகமுயர்பொற்கோயில்
இத்தகவொடுநின்கோலங்காட்டுதியெனக்கீண்டென்றான்.

(இ-ள்.) (பின்னர்) ஆழ்வாரும் விழித்துக் கடாங்கித்து, நீ அரங்கநாயகனாயின், பரிசுத்தமான தீர்த்தத்தையுடைய திருக்காவேரியும், சேஷசயனமும், நான்கு வேதமாகிய உத்தமமான சிகரங்களையுடைய பிரணவாகார விமானமும், பெட்டகம்போலயுயர்ந்த பொன்மயமான திருக்கோயிலாகிய இந்த வைபவத்தோடு நினது திருக்கோலத்தை எனக்கு இங்குக் காட்டுவாயாகவென்றார். (எ-து.) (சக)

ரு0. திதியைமுன்றிரியச்செய்ததேவனுந்திருக்காவேரி
நதியதனடுவுட்கோயினவமணிவிமானஞானம்
பொதியணியரவீன்பாயல்புண்டரீகங்கள்பூத்த
முதியநீண்முகிலின்கோலங்காட்டனீம்முனியுங்கண்டான்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் திதியைத் திரியும்படி செய்த பெருமானும் திருக்காவேரிநதியும் அதனிடையில் திருக்கோயிலும் நவமணிகளிழைத்த பிரணவாகார விமானமும், ஞானம் பொருந்திய அழகிய ஆதிசேஷசயனமும், தாமரைகள் பூத்திருக்கும் பழமையான நீண்ட மேகம்போன்ற திருக்கோலமும் ஆகிய இவைகளைக் காட்ட மநரசீலரான ஆழ்வாரும் தரிசித்து, (எ-து.)

திதியைத் திரியச்செய்ததாவது:—பாண்டவர்களுக்கும் துரியோதனனுக்கும் யுத்தத்துக் கொருப்பட்டபோது துரியோதனன் சகாதேவனிடம் வந்து தருமராசன் தலையைக் கொய்யக்கூடிய கங்க முகூர்த்தகாலம் நிர்ணயித்துக் கொடுக்கக்கேட்டனன். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்த சகாதேவன் அங்ஙனமே முகூர்த்த நிர்ணயம் பண்ணிக்கொடுத்தனன். பாண்டவ சகாயனான கண்ணனம்பெருமான் சதுர்த்தசியில் தர்ப்பணம் விட்டுத் திதியை மாறாடப்பண்ணித் தருமராசன் தலைபோகாமல் செய்து பாண்டவர்களைக் காத்தருளினன் என்பதாம். (ரு0)

ருக. களித்திடவுளமெய்போர்ப்பப்புளகநீர்கமலங்கண்ணீர்
துளித்திடத்தொழுதுஞானத்தொடைத்தமிழ்ச்சுருதியாற்பார்
அளித்திடுமுகிலைக்கோயிற்கதிபனையமுங்குற்றந்நான்
விளித்திடுமிபங்காத்தோனைப்பாடியனன்விழுமயில்லான்.

(இ-ள்.) திருவுள்ளங்களிக்கவும், திருமேனியிற் புளகம் போர்க்கவும், திருக்கண்மலர்களில் ஆந்தபாவஷபம் துளிக்கவும் வணங்கித், தாழவில்லாத ஆழ்வார், ஞானமயமான தமிழ்வேதப்பாக்களாலே, உலகத்தை ரக்ஷிக்கும் மேகம்போன்ற பெருமானை ஸ்ரீரங்கநாதனை அக்காலத்தில் வருந்தியழைத்த கஜேந்திராழ்வானைக் காத்த பெருமானைப்பாடியருளினர். (எ-து.) (ருக)

ருஉ. அகமகிழ்ந்தரங்கத்தீசனருந்தமிழடிமைநம்போற்
புகல்பவர்க்கிசைத்தியென்னுப்பொருவில்பொற்கோயில்புக்கான்
தகவுயர்கருடவெற்பின்முதல்வனுஞ்சார்ந்தம்மாறன்
பகர்முறைவடிவங்காட்டியடிமைசொற்றணிந்தான்பாடல்.

(இ-ள்.) அரங்கநகரப்பன் திருவுள்ளமகிழ்ந்து நம்மைப்போல் அடிமை சொல்வார்க்கு அரிய தமிழை யருளுவீராக வென்று (தனது) ஒப்பில்லாத திருக்கோயிலுக் செழுந்தருளினன், பெருமைமிகுந்த சுருடவெற்பான

திருமலையிலெழுந்தருளியிருக்கும் காரணபூதனான பெருமானும் எழுந்தருளி, அவ்வாழ்வார் அருளிச்செய்தபடி (தனது) ஸ்வரூபத்தைக் காட்டி அடிமையையருளிச்செய்து, (ஆழ்வாரருளிச்செய்த) பாடலை யணிந்துகொண்டனன். (எ-து.) (௫௨)

௫௩. மறைநுவுலகரிநீர் சன்வந்தியான்வரதராசன்
அறைகுதிகவியென்றோதவாசர் மீதறையோமென்னு
நிறைதவன்மறுப்பப்பின்னரடிமையந்நெடியோன்கூற
இறைவீழிதிறத்தல்பேசினீறியேயிருந்தான்மாமன்.

(இ-ள்.) வேதப்பிரதிபாத்தியான சரிசுரியிலெழுந்தருளிய தேவராஜப்பெருமான் எழுந்தருளி, நான் வரதராஜன், (என்மேற்) எவ்வெல்லாம் வந்து கூற, நிறைந்த தவத்தையுடைய ஆழ்வார், அரசர்மீது (கவி) சொல்லோம் என்றுமறுக்கப், பின்னர் அப்பெருமான் அடிமையைக்கூற, ஆழ்வார் (முதலில் தன்னை ராஜன் என வெளியிட்டமையால்) சிறிதுங் கண்விழித்தலும் பேசுதலும் இன்றியே யிருந்தனர். (எ-து.) (௫௩)

௫௪. நந்திமிர்திருக்காவேரிநதியுமந்நதியின் றென்பால்
மந்திரத்தனந்தன்மேற்கண்வளர்திருவுருவுங்காட்டிச்
செந்திருக்குடந்தையாராவமுதனந்தேவதேவன்
முந்தியேயடிமைகூறிமுதுதமிழ்ப்பாடல்கொண்டான்.

(இ-ள்.) சங்குகள் சத்திக்கும் திருக்காவேரிநதியையும் அந்த நதியின் தென்புறத்தில் திருக்கோயிலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண்வளரும் திருவடிவையுங் காட்டிச், செம்மையான திருக்குடந்தை ஆராவமுதனான தேவதேவன், ஆழ்வாருக்கு முந்திவந்து அடிமை கூறிப், பழமையான தமிழ்ப்பாடலைக் கொண்டனன். (எ-து.) (௫௪)

௫௫. உறந்தைமாறஞ்சையன்பில்கரம்பனாருயர்வேளுக்கை
சிறந்தவெள்ளறைபுள்ளம்பூதங்குடிதிருப்பேராதை
அறந்திகழ்புலியூர்சேறைகண்டியூராலிகாலை
பிறந்தைதீரமுந்தாரிந்தனாந்திருக்கூடலூரோ

(இ-ள்.) திருவுமையூர், உயர்ந்த திருத்தஞ்சைமாமணிக்கோயில், திருவன்பில், திருக்கரம்பனார், உயர்ந்த திருவேளுக்கை, சிறப்புடைய திருவெள்ளறை, திருப்புள்ளம்பூதங்குடி, திருப்பேரநகர், திருவாசனார், தருமம் வளங்கும் திருசிறப்புலியூர், திருச்சேறை, திருக்கண்டியூர், திருவாலத்திருநகரி, திருநாகை, பிறப்புநீங்கும் திருவமுந்தார், திருவிந்தனார், திருக்கூடல் என்னும் திவ்வியதேசம். (எ-து.) (௫௫)

௫௬. கூடலூர்வில்லிபுத்தூர்குருகைசெங்குன்றார்கோனூர்
வீடருணறையூராமன்விளைதிருமெய்யம்வெஃகா
ஏடலர்ப்பொழில்சூழ்கோவல்பிரிவிந்நறுவக்கோடெவ்வன்
பாடகந்திருவண்வணரேகவித்தலம்பாரத்தன்பள்ளி

(இ-ள்.) திருக்கூடலூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருக்குருகர், திருச்செங்குன்றார், திருக்கோனூர், முத்தியைய யளிக்கும் திருநறையூர், திருவாமன்விளை, திருமெய்யம், திருவெஃகா, இதழ்களையுடைய மலர்ச்சோலைகள் சூழ்ந்த

திருக்கோவலூர், திருப்பிரிதி, திருவிற்றுவக்கோடு, திருவெவ்வுருர், திருப் பாடூம், திருவண்ணனூர், திருக்கவித்தலம், திருப்பார்த்தன்பள்ளி, (எ-று.)

டு௭. ஊரகங்குடி கைகள்வனூர் திருப்புலியூர்மோகூர்
நீரகங்குளந்தைமுட்டம்புளிங் குடிநின்றவூர்வாழ்
காரகம்வல்லவாழ்சோக்கணங்குடிசுண்ணமங்கை
கூரகழ்த்திருத்தண்காலூர்காவைசெம்பொன்செய்கோயில்

(இ-ள்.) திருநூரகம், திருக்குடிகை, திருக்கள்வனூர், திருப்புலியூர், திரு மோகூர், திருநீரகம், திருக்குளந்தை, ஸ்ரீமுண்ணம், திருப்புளிங்குடி, திரு நின்றவூர், வாழ்வையுடைய திருக்காரகம், திருவல்லவாழ், சிறப்பையுடைய திருக்கண்ணங்குடி, திருக்கண்ணமங்கை, உயர்த்த அகழியையுடைய திருத் தண்ணூர், குளிரந்த சோலையையுடைய அழகிய திருச்செம்பொன்செய் கோயில், (எ-று.) (டு௭)

டு௮. திருமணிங்குடந்தெற்றியம்பலஞ்சீவைகுந்தம்
பொருவில்சிற்திரகூட்டுசீராமவிண்ணகரம்புன்மை
ஒருவிடவெந்தையட்டபுயகரமுயர்கார்வானம்
அருடிருநாவாய்வாட்டாறயிந்திரபுரமயோத்தி

(இ-ள்.) திருமணிங்குடம், திருத்தெற்றியம்பலம், ஸ்ரீவைகுந்தம், ஒப் பற்ற திருச்சித்திரகூடம், சீராமவிண்ணகரம், புன்மைய நீக்கும் திருவிட வெந்தை, திருவட்டபுயகரம், உயர்ந்த திருக்கார்வானம், அருளையுடைய திரு நாவாய், திருவாட்டாறு, தருவயிந்திரபுரம், திருவயோத்தி, (எ-று.) (டு௮)

டு௯. தொலைவில்லிமங்கைசேவன்றொகைமுடித்துங்கசசிங்க
மலைகடன்மலைகண்ணைமாலிருஞ்சோலைபேரை
கலைநிலாத் திங்கட்டுண்டங்காவளம்பாடிசங்கை
தலைமிசைத்தரித்தோன்போற்றும்வதரியாசசிரமத்தானம்

(இ-ள்.) திருத்தொலைவில்லிமங்கை, திருத்தெவனூர்தொகை, உன் னதமான சிகரத்தையுடைய திருச்சிங்கவேள்குன்றம், திருக்கடமைல்லை, திருக் கண்ணபுரம், தருமாலிருஞ்சோலைமலை, திருப்பாரநகர், சிலையையுடைய திருநிலாத் திங்கட்டுண்டம், திருக்காவளம்பாடி, கங்கையைத் தலையின்மீது தரித்த சிவபிரான்போற்றும் ஸ்ரீவதரியாசிரமமாகிய திவ்வியதேசம், (எ-று.)

௯0. விளங்குசாளங்கிராமநைமிசாரணியம்பெள்ளக்
குளந்திருவல்லிக்கேணிகுறுங்குடிக்கோட்டிமுழிக்
களங்குடித்தானநாங்கூர்காடகனாகங்கைக்கண்டம்
வளங்கொணர்மலைவகுந்தவிண்ணகர்வளராய்ப்பாடி

(இ-ள்.) விளங்குசாண்டிய ஸ்ரீசாளங்கிராமம், ஸ்ரீநைமிசாரணியம், திரு பெள்ளக்குளம், திருவல்லிக்கேணி, திருக்குறுங்குடி, திருக்கோட்டியூர், திரு முழிக்களம், திரு கடித்தானம், திருநாங்கூர், திருக்காடகரை, கங்கைக்கரை க்கண்டமென்னுங் கடிநகர், வளப்பமுடைய திருநீர்மலை, ஸ்ரீவைகுந்தம், திருவிண்ணகரம், விருத்தியையுடைய திருவாய்ப்பாடி, (எ-று.) (௯0)

௯௧. சீவரமங்கைமாந்திரபுரவிண்ணகரந்தெய்வப்
பாவலர்புகழ்நந்தபுரம்பரிசாரம்பாரில்

மாவடம் துனாவெள்ளியங்குடி துவனாவண்பூங்
காவளர்திருப்புல்லாணி விண்ணகர்திருத்தண்காவே.

(இ-ள்) ஸ்ரீவரமங்கை, பெருமைபொருந்திய திருநந்திபுரவிண்ணகரம், செய்வத்தன்மையுள்ள பாவலர் புகழும் தருவனந்தபுரம், திருவண்பரிசாரம், பூமியினிடத்துப் பெருமையுள்ள திருவடமதுரை, திருவெள்ளியங்குடி, திருத்துவாரகை, வளப்பமான பூஞ்சோலைகள் வளரும் திருப்புல்லாணி, திருவிண்ணகரம், திருத்தண்கா, (எ-று.) (௬௧)

௬௨. வழிதருந்தலைமுற்சார்ந்தசங்கநாண்மதியமாயை
ஒழியரிமேயவிண்ணகரம்புருடோத்தமந்தேம்
பொழில்வரகுணமாமங்கைபரமவிண்புரிதிருப்புட்
குழியெனும்பெயர்கள்வாய்த்தபதியொடுக்கோயிலோடும்

(இ-ள்.) நன்மார்க்கத்தை யளிக்கும் திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியம், மாயையை பொழிக்கும் திருவரிமேயவிண்ணகரம், தருவண்புருடோத்தமம், தேன் பொருந்திய பொழில் சூழ்ந்த ஸ்ரீவரகுணமங்கை, திருப்பரிமேச்சுர விண்ணகரம். திருப்புட்குழி யென்று சொல்லப்படுந் திருநாமங்கள் வாய்த்த திருப்பதிகளோடுந் தருக்கோயில்களோடும் (எ-று.) (௬௨)

௬௩. அவணவணிலங்குகேடிலருச்சனையவதாரத்தான்
சிவனயனெவர்கருந்தேவதேவனாந்திருவின்கேள்வன்
உவகையினடிமைவெவ்வேறுநாததவ்வாறுருவங்காட்டத்
தவமுனிவரனுமபோற்றிப்புுகன்றனன்றமிழின்பாடல்.

(இ-ள்.) அங்கங்கு விளங்கும் அழிவில்லாத அர்ச்சாவதாரமானவன், சிவன் பிரமன் மற்ற எவர்க்கும் தேவதேவனான, பெரியபிராட்டியார் மணவாளனுவன, சந்தோஷத்தோடு அடிமையை வேறு வேறாகச் சொல்லி அவ்வாறே (தன) சொருபத்தைக் காட்டியருளத், தவத்தையுடைய மநசிலரான ஆழ்வாரும், அப்பெருமானைப் போற்றித் தமிழ்ப் பாடல்களருளிச் செய்தனர். (எ-று.)

திரு-வது செய்யுள் முதல் இதவனையில் சொல்லப்பட்ட திருப்பதிகள் சிலவேயன்றி யாவும் ஆழ்வார் அருளிச்செயலிலில்லை. ஆயினும் சில திவ்யதேசத் தெம்பெருமான்களுக்குத் தனிப்பதிகம் போலச், சில திருப்பதிகளுக் கில்லாது மொக்கைகளாயிருப்பது போலவே, சில திருப்பதிகளைப் பாடலில்லாது போற்றினனொனக் கொள்ளக் கூடும்.

ஆழ்வார் மங்களாசாசனஞ் செய்த திருப்பதிகளை எக-ம் செய்யுளி னடியிற்காண்க. (௬௩)

வேறு.

௬௪. அரியசெழுந்தமிழார்வ மமைதிபிறவாமையினு லரவின்
பாயற், பெரியதிருப்பாற்கடல்வை குந்தமொ விரநவமணிபாற் பி
றம்பொற்கோயில், உரியவிபூகிவினுபய முயர்வறவேயுயர்ந்தமுத
லுருவமெல்லாந், தெரியவெழின்மரணுகுக் காட்டிநவீன்றடி
மைதமிழ்த் தெரியல்புண்டான்.

(இ-ள்.) அருமையான (ஆழ்வாரது) செழுந்தமிழிலுள்ள ஆசை நிரம் பாமையால், சேஷசயனத்தில் பெரியதான திருப்பாறகடல்வம் வைகுந்தத் திலும் விளங்கும் நவமணிகளால் பிரகாசிக்கும் பொற்கோவிலிலெழுந்தருளிய உபய விபூதியிலும் உயர்வறவுயர்ந்த காரணபூதனை பெருமான், தன் திருவுருவங்களையெல்லாம் தெரியும்படி அழகிய ஆழ்வாருக்குக்காட்டி, அடிமைகூறித், தமிழ்ப்பாடல்மாலையைப் பூண்டனன். (எ-று.) (சுசு)

உபயபூதி: லீலாவிபூதி, நித்தியவிபூதி. உபயம்-ஐரண்டு.

சுரு. திருப்பதிநூற்றிருநான்கு மவணவணிற்சினகரமுஞ் சிதை யானீலப், பொருப்பனையதிருவுருவு முபயவிபவமுமுலகிற் பொரு வின்மாறன், விருப்பமுறவடிமைநவின் நனன்காட்டி-த்தமிழவன் பால் விரும்பினாலம், ஒருப்படநீபுரக்குதியென் னுயர்பரமபதம் புகுந்தா னுலகமுண்டோன்.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு) திருப்பதிகள் நூற்றெட்டும், அங்கங்குள்ள திருக் கோவில்களும், அழியாத நீலமலைபோன்ற திருவடிவமும், உபயவிபூதி வைபவமுங் காட்டி, உலகில் ஒப்பில்லாதவரான ஆழ்வார் விருப்பமடையும் படி அடிமைகூறி, ஆழ்வாரிடத்துத் தமிழ்ப்பாடல்களை விரும்பிப் பெற்று, உலகிலுள்ளார் இணங்கும்படி நீவிர் ரக்ஷிப்பீராகவென்றுரைத்து, உலக முண்டபெருமான் உயர்ந்த பரமபதத்துக்குச் சென்றனன். (எ-று.) (சுரு)

சுசு. அனைத்துலகமுனைத்துருவு மனைத்துயிருந்தானாகி யயலு மாகி, இனைத்தளவையெனத்தெரிதற் கரியோனைச்சிவன்பிரம னி மையோரெல்லாம், நினைத்ததைதற்கணவாத நெடியோனைத்தெரி ந்தேத்தி நிகழ்த்திப்பார்டமேல், தனைத்தகவினிகர்பவனாக் காண்கி லனாத்தகியிருந்தான் நவத்தின்மிக்கான்.

(இ-ள்.) எல்லாவுலகும் எல்லாவுருவும் எல்லாவுயிர்களமாகிப், பிறவு மாகி, இவ்வளவென்று தெரிவதற்கரிதானவனை, சிவன் பிரமன் தே வர்களெல்லாம் சிறதித்துச் சொல்வதற்குக்கூடாத நெடியவனை, அவன து ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிசேஷ்டிதங்களை யெல்லாமுள்ளபடியிற்று துதி த்துத் திருப்பாடல்கள்பாடி, இப்பூமியின்மீது ஞானபரிபூரணத்தால் தன் னை பொப்பாரில்லாதவராயத் தவத்தின்மிகுந்தவரான ஆழ்வார், அத்தவி தீயராய விளங்கியிருந்தனர். (எ-று.) (சுசு)

உசு-வது செய்யுள் முதல் இவ்வளவில், ஆழ்வானாத் தாய்தந்தையர், பொலிந்துநின்றபிரான் சந்திரியிற் கொண்பீடபாய்விட, அங்கு ஆழ்வார், திருப்புளியாழ்வாரடியிலெழுந்தருளி யோகத்திலிருந்து, திவ்விய தேசத் தெம்பெருமான்களை மங்களாசாசனஞ் செய்தது சொல்லப்பட்டது.

[மதுரகவியாழ்வார் திருவவதாரம்.]

சுஎ. வருடமிரண்டெட்டனையத் திருப்புளியின்பொதும்பகலா ன் மவுனியாகிப், பொருவில்பராங்குசனிருப்பப் பரமபதத்துறை குமுதன் புவனம்போற்றத், தெருடருவானறிருக்கோனார் விண்டு சேனன்றனது தேவதேவிக், கருவணுகிச்சித்தினாயிற் சித்தினாயி னவதரித்தான் கதிரோன்போல.

(இ-ள்.) வருஷங்கள் பதினாறுகவும் திருப்புளியாழ்வாரது பொதும் பைவிட்டி நீங்காதாராய் மோன நிலையையுடையவராய், ஒப்பற்ற பதாங்

குசரான ஆழ்வார் எருந்தருளியிருக்க; (இவர்க்கு முன்னே) பரமபதத்திலிருக்கும் குமுதொன்னும் நித்தியசூரியொருவர், பூமியிலுள்ளோர் போற்றும்படி ஞானமளிப்பதற்காகப் பெருமையுடைய திருக்கோணூரில் விஷ்ணுசேனரது திருத்தேவியாரான தேவதேவியார் கர்ப்பத்தையடைந்து, சூரியனைப்போலச் சித்திமா மாதத்திற் சித்திமா நக்ஷத்திரத்திலவதரித்தனர். (எ-று.)

மதுரகவியாழ்வார் திருவவதாரம், துவாபரயுகம் எட்டுலக்ஷத்து அறுபத்து மூவாயிரத்து எண்ணூற்றெழுபத் தொன்பதாவதான ஈசுவரவரு சித்திமாண் சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தசி, சித்திமா நக்ஷத்திரம், சுக்ரவாரம் எனக் கொள்க. (சுஎ)

சுஅ. தந்தைமறையவர்நாம முதற்கருமமுறைமுடிப்பத் தனயன்றானும், முந்தைவடகலேதமிழ்தூல் முதற்கலேகள்முழுதுணர்ந்து முகுந்தன்பாதஞ், சிந்தையமைத்தலேகடந்த மாருதிபோலிந்திரியச் செருக்குநீக்கி, எந்தைதிருவளர்மார்ப னிணையடிக்காளாயுலகி லிணையின்றானன்.

(இ-ள்.) வேதியரான அவரது தந்தையார், திருநாமசுரணமுதலிய கருமங்களைமுடிக்க, அத்தனயரும் முதன்மைபெற்றனவான வடதூல் தமிழ்தூல்களில் தலைமைபெற்ற சாஸ்திரங்கள் யாவுமுணர்ந்து, முகுந்தனை பெருமானது திருவடிகளைத் தமது திருவுள்ளத்திலமைத்து, சமுத்திரத்தைக்கடந்த திருவடியைப்போல இந்திரியங்களின் கர்வத்தையொழித்து, எனக்குற்பாதகனய்த் திருவளர்மார்பனை பெருமானது இரண்டு கீருவடிகளுக்கடியமையாய், உலகில் ஒப்பற்றவராயினர். (எ-று.) (சுஅ)

சுக. முக்கனிதேன்சருக்கரைபான் முதலசுவையனைத்தினுக்கு முதன்மைத்தாகி, மிக்கசுவையமுதனைய தமிழ்க்கவியான்மறைப்பொருளாய் விளங்குங்கோணூர், மைக்கடனேர்திருமேனி மால்புகழைவிரித்திருதாள் வணங்கிவாழ்த்த, நக்கனிரவொழித்தோனு மதுரகவியெனுநாம நல்கினானால்.

(இ-ள்.) வாழை மா பலா என்னும் மூன்று கனிகளும் தேனும் சருக்கரையும் முதலானவற்றின் சுவை எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையானதாய், அதிக சுவையையுடைய அமிர்தம்போன்ற தமிழ்ப்பாடல்களால், வேதத்திற் சொல்லப்படும் பிரதானப்பொருளாய் விளங்கும் திருக்கோணூரிலெழுந்தருளிய கரிய கடலை நிகர்த்த திருமேனியையுடைய பெருமானது கீர்த்தியை விரித்து, அவனது இரண்டு திருவடிகளை வணங்கி வாழ்த்தச், சிவபெருமானது இரத்தலை யொழித்தருளிய பெருமானும் (அவருக்கு) மதுரகவியென்னுந் திருநாமமளித்தனன். (எ-று.) (சுக)

எ0. அத்தகையமதுரகவி யவனியின்மாலருச்சனையி னவதாரத்தை, எத்தலமும்புகுந்துபணிந் தினியநதியமுனையினை யெய்தியாங்கே, சித்தமுறப்புலனைத்தார் தனியோகத்திருந்தயுதந் திகிரி வெய்யோன், ஒத்ததொருசெழுஞ்சோதி தெக்கணங்கண்டதுகாண்பா னுவப்பிற்சென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டவரான மதுரகவியாழ்வார், பூமியின்மீத பெருமானது அர்ச்சாவதாரத்தை எந்தத் திவ்விய தேசங்களுக்கும் போய்ப்

பணிந்து, இனிய யமுனையாற்றையடைந்து அங்கு புலன்கள் சித்தத்தின் வசமாகும்படி ஒப்பற்ற யோகத்திலிருந்து, தேனாயுடைய பதனாயிரஞ் சூரியர்களுக்குச் சமானமான ஒரு செழுமையான சோதியைத் தெற்குத் திக்குறப்பார்த்து, அதனைக்கண்டு செளரியும்படி சந்தோஷத்தோடு பிரயாண மாயினர். (எ-று.) (எ0)

[மதுரகவியாழ்வார் ஆழ்வாரை யாசிரயித்தது.]

எக. நதிமலைகான்பலகடந்து திருக்குருகூராயதிரு நகரினண் ணிப், புதியதிருப்புளிப்பொதும்பி எவ்வுருவங்கண்டுடலம் புள கம்போர்ப்பக், கதிதருமாலிவனனந்தன் திருப்புளியேயெனக்கரு திக் கண்ணீர்வார, மதிதருஞ்செந்தமிழ்க்கண்ணி துண்சிறுத்தாம் பொருபானுன் மாறன்றன்னை

(இ-ள்.) நதிகள் மலைகள் அடவிகள் பலவற்றைக்கடந்து திருக்குரு கூராகிய ஆழ்வார்திருநகரியை யடைந்து, புதுமையான திருப்புளியாழ்வார் பொந்தில் (தாம் முன்புகண்ட) அந்தச்சோதியைச் சேவித்துத், திருமேனி யிற் புளசம் போர்க்கவும், இவர் மோகூத்ததைக்கொடுக்கும் பெருமானே; திருப்புளிபாழ்வார் திருவனந்தாழ்வானே யெனவெண்ணிக் கண்ணீரொழு கவும், ஆழ்வாரை ஞானத்தைத்தரும் செந்தமிழான “கண்ணி துண்சிறுத் தாம்” என்னும் பத்துப் பாட்டுக்களாலே, (எ-று.) (எக)

எஉ. வழத்திமலரடிவணங்கி வலஞ்சூழ்ந்துதமிழ்மறையோய் வரம்பின்னானம், பழுத்தபராங்குசவடியேன ற்ளையாட்கொண்ட ருளுநெனப் பரிந்துநோக்கி, முழுத்தவனுமுகறிவோய் நீவருந் தேலெனைத்துயிர்க்கு முதலாயெட்டாம், எழுத்தினிடையுறைபா மன் சரண்பெறுமாறிசைப்பலென விசைப்பதானுன்.

(இ-ள்.) தோத்திரஞ்செய்து, அவரது திருவடிகளை வணங்கி வலம் வந்து, தமிழ்வேத மருளிச்செய்யுமவரே! எல்லையற்ற ஞானம்பழுத்த பராங் குசரே! அடியேனை ஆட் கொண்டருளுக என்றுகூறத், தவமுழுமையுமுடைய ஆழ்வாரும் பிரீதியோடு கடாக்கித்து நல்லஞானமுடையீர்! நீவிர் வருந்த வேண்டா: எவ்வுயிர்க்குங் காரணபூதனாய்த் திருவஷ்டாக்கரிப் பிரதிபாத் தியான பெருமானது பதம் பெறும் விதத்தைக் கூறுகிறேனென்று அருளிச்செய்வாராயினர். (எ-று.)

மேலிரண்டு செய்யுளு மொருதொடர். “கண்டவாற்றூற்றனதே யுலகென நின்றான்” என்கிறபடி தர்சன மாத் திரத்தாலே நம்மாழ்வாருக்கு எம்பெருமானது ஸர்வாதிகத்வம் விளங்கினபடியே, மதுரகவியாழ்வா ருக்குத் தர்சன மாத் திரத்தாலேயே நம்மாழ்வாரது ஆதிக்கம் விளங்கின மையால் இவ்வாறு ததித்தனர்.

மதுரகவியாழ்வார், திருக்குருகூரையடைந்து, பொலிந்து நின்ற பெரு மான் சந்நிதியில் திருப்புளி யாழ்வாரடியில் நம்மாழ்வாரைச் சேவித்து, “செத்ததின் வயிற்றில் சிறியது பிறந்தால் எத்தைத் தின்று எங்கே கிடக் கும்” எனக் கேட்டதற்கு, நம்மாழ்வார் “அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக் கும்” என்று அருளிச்செய்தனனெனக் கூறுவர். இதன் பொருளாவது: வினா—அசேதநமான பிரகிருதியில் ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமுண்டாயின் எதை அறுபவித்துக்கொண்டு எங்கேயிருக்கும் என்பதாம். விடை—அந்தப்

பிச்சிருதியையே அதுபவித்துக்கொண்டு அதிலே யிருக்கும் என்பதாம். இவ்வாறன்றி, வினா—பிரகிருதி சம்பந்தமுடைய ஆத்மாவுக்கு ஞானம் பிறந்தால் எதை அதுபவித்துக்கொண்டு எங்கேயிருக்கும் எனவும், விடை—அகார வாச்சியான எம்பெருமானே அதுபவித்துக்கொண்டு அவனிடத்தே யிருக்கும் எனவும் கூறுவதுமுண்டு.

வேறு.

எக. முந்தியபுகங்கண் மூன்றினுந்தவத்தான் மகத்தினுலருச்சனை முறையான், வந்திரவியைநேர் திகிரிகைத்தரித்த மாதவன்வழங்குவான்முத்தி, பிந்தியபுகத்திற் பெயரினைப்புகலப் பிரமனும்பிறைமுடித்தவனும், நந்தினுநந்தா நான்மறைப்பொருளா நாயகன் ல்குவான்முத்தி.

(இ-ள்.) சென்ற கிதோத திதோத துவாபரமென்னும் புகங்கன் மூன்றிலும் (முறையே) தவத்தாலும் யாகத்தாலும் அருச்சனையாலும், சூரியனை யொத்த திருவாழியைத் தரித்த மாதவன் வந்து முத்தியையளித்தருளுவன் ; பிற்பட்டகலியுகத்தில் அவனது திருநாமத்தை ஸ்மரணஞ் செய்தால், பிரம தேவனும் பிசுறையையணிந்த சிவபிரானும் அழியினும் அழியாத நான்மறைப் பொருளான நாயகன் முத்தியருளுவன். (எ-று.) (எக)

எச. ஆதலானவன்றன் பெயர்நவில்கருதி யரும்பொருளனைத் தைய முணர்ந்தே, வேதநான்கினுக்கோ னார்தெனவியாதன் விதித்தவப்பான்மைபோல் விளங்கப், போதமாப்பரதத் துவவியுகமெனும் பொருளுடைப்பரனையும் புகன்ற, சீதரன்சிதையா வருச்சனைவடிவின் சிறப்பையுந்தெளிதரச செப்பும்

(இ-ள்.) ஆதலாலே அந்தப்பெருமானது திருநாம வைபவத்தைச் சொல்லாநின்ற வேதத்திற் கூறப்படும் அரிய பொருள்களை யெல்லாம் அறிந்து, வேதங்கள் நான்குடனே ஐந்தாம்வேதமென்னும்படி ஸ்ரீவேதவியாச மாமுனிவர் வகுத்த அந்தவிதம்போல விளங்கும்படி, ஞானமயமான பரதத்துவம் வியுகமென்னும் தலைமைவாய்ந்த பெருமானையும் அந்தச் சீதரனது அழிவில்லாத அர்ச்சாவதாரத்தின் சிறப்பையும் தெளியும்படி சொல்லப்பட்ட (எ-று.) (எச)

பரதத்துவம் வியுகம் அர்ச்சை இவைகளைச் சொல்லவே, உபலக்கணத்தால், மற்றைய விபவம் அந்தர்யாமிதவம் என்னு மிரண்டும் சேரும்.

எடு. ஆதிதூன்மிருதி புராணபாஞ்சராத்தி ராகமமனைத்தையுந் தமிழிற், பேதியாதடக்கிச் சதுவிதப்பொருளும் பிருதிவியுயிரொலாம் பெறநூல், கோதினன்காககி யவற்றினூறிதழா விருக்கு விற்பொருளெலாங் குறையா, தோதினம்பனுவ லொன்றுபொய்நின்ற வெனமுதற்கவிகனு றுணரின்.

(இ-ள்.) ஆதிதூலான வேதம் ஸ்மிருதி புராணம் பாஞ்சராத்திராகமம் என்னும் இவைகளை யெல்லாம் தமிழில் பேதப்படாமலடக்கி, அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்களைப் பூமியிலுள்ள உயிர்களெல்லாம் பெறும்படி, பிரபந்தங்கள் நான்காகச்செய்து, அவற்றில் நூறு சாகைகளையுடைய இருக்குவேதத்தின் பொருள்களெல்லாங் குறைவுபடாது

தூலொன்று சொல்லினோம்; உணருமிடத்த அது “பொய்நின்ற” என்று சொல்லும் முதலையுடைய தூறுகவிகளாகும். (எ-து.) (என)

எக. சுருகியினிரண்டாந் தயித்திரியத்தேழ் காண்டமுஞ்சுருக் கமாய்த் துலங்க, ஒருதிருப்பனுவல் செக்கர்மா முகின்முந் தகவ லேழாய்ப்புகன் துரவோர், கருதுசீர்நான்காஞ் சுருதியெண்பத் தேழ் கவியினோர்பனுவலாற்கவின், வருமுயற்றிசுமந் தெழுந்து முந்தித்தென் றுதியாவமுவறவமைத்தேம்.

(இ-ள்.) வேதத்தில் இரண்டாவதான யஜுர் வேதத்தின் ஏழுசாண் டங்களும் சுருக்கமாகவிளங்கச் “செக்கர்மா முகில்” என்பது முதலையுடைய அகவல் ஏழினால் ஒரு அழகிய னூலைப் புகன்று, ஞானவான்கள் சிந்திக்கும் சிறப்பையுடைய அதர்வணவேதத்தை அழகுண்டாகவரும் “முயற்றி சுமந் தெழுந்து முந்தித்” தென்று முதலாக எண்பத்தேழு கவிகளாலே ஒரு தூலாக வழுக்களிற்றி வகுத்துணைத்தோம். (எ-து.) (எச)

எள. அயனையின்றவனைப் பரப்பிரமமெனுஞ் சாமவேதத்தையை ந்தவத்தை, வயமதாய்வயங்கு வடிவமைந்துளமு வகையுயிர்க்கு லமெலா மகிழ்ப், பயனருள்கவியா யிரத்தினேழிசையும் பயின்மு தற்பாடன்முற்பாதத், துயர்வறவெனுஞ்சீர் முதலமுன்றடியிற் பிர ணவவெழுத்துமுந்தொளிர

(இ-ள்.) பிரமனையளித்த பெருமானைப் பரப்பிரமமென்று சொல்லும் சாமவேதத்தை, ஐந்தவஸ்தைகளின் வசமாயிருக்கும் வடிவமுடைய மூ வகையான உயிர்க்கூட்டமெல்லாம் மகிழும்படி மோகஸப்பிரயோசனத் தைக் கொடுப்பதாய், ஏழுவகையான இசைகள் பொருந்திய ஆயிரங்கவிக ளாலே, முதற்பாட்டின் முதற்பாதத்தில் “உயர்வற” என்னும் சீர் முதலாக, மூன்றடிகளில் பிரணவத்திலடங்கிய மூன்றெழுத்துக்களும் முற்பட்டு விளங்க (எ-து.) (எள)

ஐந்தவஸ்தையாவன: ஜாக்கிரம், சொப்பனம், சுஷுப்தி, துரீயம், துரீயாத்தம் என்பனவாம். மூவகையுயிர்: நித்தியர், முக்தர், பத்தர் என்போர்.

எஅ. பகருபநிடதம் பாடலேழதனிற் பரமசித்தாந்தமோர்பத் தின், புகரிலாகமவுற் பத்திதூற்றொருபான் கவியின்மூன்றிடத்தி னிற்பொருந்தத், தகவுடைத்திருவாய் மொழியெனும்பெயரோர் பனுவலாத்தவலறச் சமைத்தேம், அகமகிழ்ந்தவைநீ யதிகரித்தறி தற் குரியைமற்றயவினோர் கரிதால்.

(இ-ள்.) (பெரியோர்) சொல்லும் உபநிஷதம் ஏழுபாடலிலும், பரம சித்தாந்தம் பத்துச் செய்யுளிலும், குற்றமற்ற ஆகமவுற்பத்தி தூற்றொரு பது கவிசுளிலும், இப்படி மூன்றிடத்திலும் பொருந்தும்படி, பெருமையை யுடைய திருவாய்மொழி யென்னும் பெயரையுடைய ஒரு கிரந்தமாகக் குறைவுபடாமற் செய்தோம். நீர் அவைகளை மனமகிழ்வுடனே கற்றறிவ தற்குரியீர். அது பிறர்க்கு அரிதாகும். (எ-து.) (எஅ)

எக. என்றுசொற்றிசைத்த பனுவனன்கிணையு மினியநான்க மைகளினிசையே, ஒன்றுறச்சந்தை யிரட்டையினுதாத்தா துதா

த்தமாஞ்சுரங்களோ டொருவா, நன்றுடைப்பொருளு நவிலரும் விசிட்டாத் துவிதமாநவிறலு நயவா, நின்றுகற்றவற்றின் பொரு ளெலாங்கருத்தி னிறைதலான்றானமு நிறைந்தான்.

(இ-ள்.) என்றருளிச்செய்து, தாமருளிச் செய்த நான்கு பிரபந்தங்களை யும், நான்கு வேதங்களின் இனிய இசையே (இதற்கும்) பொருந்தும்படி இரட்டைச் சந்தத்தோடு உதாத்தம் அதுதாத்தமாகிய ஸ்வரங்களோடு, பிரி யாத நனமையையுடைய அவற்றின் நன்மையான பொருளும் விசிஷ்டாத்து வைதபரமாகவே (ஆழ்வார்) அருளிச் செய்தலும், (மதுரகவியாழ்வார் அதி ஸ் அதிக) விருப்பமுடையவாராயிருந்து அவைகளைக்கற்று, அவற்றின் பொரு ள்களை யெல்லாம் தமது திருவுள்ளத்தில் நிறைத்தலாலே, ஞானமும் நிறைந தவராயினர். (எ-று.) (எ௯)

† அந்தநான்கெனவுரைசெயும்பிரபந்தமசனுட் பைந்துழாயணிமாதவனுவந்துவாழ்பதிகள் வந்ததைந்தொடுமுப்பதாம்வடமதுரையும்வை குந்தஞ்சேவரமங்கைசீர்குறுங்குடிவெஃகா

† அரங்கம்வேங்கடம்விண்ணகர்செங்குன்றுரனந்த புரமயோத்திபாற்கடறுவரைப்புளிங்குடிகாட் ககாருளந்தைவாட்டாறுமுழிக்களமோகர் குருகைவல்லவாழ்தொலைவில்லிமங்கலங்கோனூர்

† சீர்பெறுந்திருமாலிருஞ்சோலைவெற்புபரி சாரமாம்பதிதிருக்கழத்தானநாவாய்வண் றீர்குடந்தையாறன்விளைகணபுரம்புலியூர் பேணைசேவரகுணமங்கைபேரொனுககோ.

அ0. குறைவிலாஞானப் பராங்குசமர குருகைநாயகசட கோ ப, பொறையிலார்கலிகுழ் புடவியும்புகழுந் தபோதனசதுமறைப் பொருளின், நிறையிலாமிதயத் தந்தநாரணனை நிறுத்துளாய்பல மெனுநெடுநீர்த், துறையிலாமெழையா ழாகெடுத்தளித்தா யென ப்பராயிருபதந் தொழுதான்.

(இ-ள்.) குறைவுபடாத ஞானத்தையுடைய பராங்குசரோ! மர றோ! குருகைநாயகரோ! சடகோபரோ! பொறுமையையுடைய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளோர் யாவரும் புகழும் தபோதனரோ! நான்கு வே தார்த்தங்கள் நிறைந்த இருப்பிடமான திருவுள்ளத்தில் அந்த வேதப்பிரதி பாத்தியான நாராயணனை நிலைக்கவைத்தவரோ! பிறவி யென்னும் பெரிய நீர்த்துறையான கடலிலழுந்தும் அடியேனை (அப்படி) யாழாது ரகஷித் தவரோ! எனவணங்கி ஆழ்வாரது இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கினர். (எ-று.) (அ0)

அ௧. எனப்புக்கும் தூர கவியொடுமாறன் றிருப்புளியகவயி னி ருந்தே, வனப்புயர்குருகூர்ப் பொலிந்துநின்றபிரான் மலரடிவழு த்தியே வணங்கக், கணப்புயனிகர்மா தவனுமுற்றேன்றிக் கருடன மேற்றனதுருக் காட்டி, அனப்புளான்விடையான் புகழ்தரத்திருந் ததோள் வகுளமாஸிகைபுவந் தளிந்தான்.

(இ-ள்.) என்று புகழும் மதுரகவியாழ்வாரோடு ஆழ்வார் திருப்புளியாழ்வாரடியி லெழுந்தருளியிருந்து, அழகுமிகுந்த திருக்குருகூரிலெழுந்தருளிய பொலிந்துநின்றபிரானது மலர்போன்ற திருவடிசை வாழ்த்தி வணக்க, செறிந்த மேகம்போன்ற பெருமானும் ஆழ்வார் திருமுன்னொழுந்தருளி சருடாழ்வான்பேரி லெழுந்தருளியிருக்கும் தமது தீவ்விய மங்கள விக்किரகத்தைக்காட்டி, அன்னப்பறவையையுடைய பிரமனும் ரிஷபத்தையுடைய சிவனும் புகழும்படி ஆழ்வார் திருத்தோளுக்கு மகிழும் பூமாலை மகிழ்ந்தளித்தனன். (எ-று.) (அக)

அஉ. மாறனும்வகுளா பரணனும்பெயர்பின் வாய்த்துமன்பதை யெலாம் வணங்கிப், பேறரும்பரம பதம்புகத்தமிழ்நான் மறையுடைப்பெரும்பொரு ளனைத்துங், கூறரும்விசிட்டாத் துவிதமாவி ரித்தாட் கொண்டொவாழ்வித்தெழில் குறையா, தேறருண்மதுர க விதொழ்ச்சோதிக் கினிதெழுந்தருளியீற் றிருந்தான்.

(இ-ள்.) அதனபின்னர் ஆழ்வாரும் வகுளாபரணரென்னும் திருநாமம் பெற்று, மக்கட்கூட்டமெல்லாம் வணங்கிப் பெறுதற்கரிய பரமபதம் புகும்படி தமிழிலான நான்கு வேதங்களின் பெருமையையுடைய பொருளெல்லாம் சொல்லற்கரிய விசிஷ்டாத்துவைதபரமாக விரித்துரைத்து, அவைகளை யடிமைகொண்டு வாழ்வித்து, (என்றும்) அழகு குறையாது ஆயிவிருத்தியாகும் அருளையுடைய மதுரகவியாழ்வார் தொழும்படி தன்னடிச் சோதிக்கு நன்கு எழுந்தருளி வீற்றிருந்தனர். (எ-று.) (அஉ)

நம்மாழ்வார் இவ்வலகில் எழுந்தருளியிருந்த காலம் முப்பத்தைந்து வருஷங்களென்பர்.

மதுரகவியாழ்வார்

[ஆழ்வாருக்கு உற்சவாதி வைபவங்களை நடத்தினது.]

வேறு.

* மதுரகவியெம்பெருமானும்வையமையறையிசந்து
அதிருந்திதைத்தாமிரபருணியாற்றினீரையிறுக் சலித்துக்
கதிர்சேர்ந்தவுலோகத்தாற் றாரிமாறனருச்சையினைச்
சதிரார்ந்திடவேயியற்றுவித்துத்தக்கவளமும்புனைந்திட்டான்.

(இ-ள்.) மதுரகவியாழ்வாரும் உலக மயக்கத்தைக் கடந்து, சப்திக்குட் அலைகளையுடைய பொருளுநையாற்றின் நீரை இறுகச்செய்து, பிரகாசமுடைய அந்த உலோகத்தினாலே ஆழ்வாரது அர்ச்சாவதாரத்தினைத் திறமுண்டாக்கும்படி செய்வித்து, அதற்குச் செய்யத்தக்க பலவளங்களையும் அழகாகச் செய்தனர். (எ-று.)

வேறு.

† மாயவனருட்படி மதுரமாக்கவி
ஏயவம்மாறனல்லெழிலுருத்தனைத்
துயவிக்किரகமாய்த்துலங்கச்செய்ததை
ஆயவப்புளியினதடியில்வைத்தரோ.

(இ-ள்.) எம்பெருமானது நியமந்தின்படி மதுரகவியாழ்வார் நிலை பெற்ற நம்மாழ்வாரது நல்ல திருவுருவத்தைப் பரிசுத்தமான அர்ச்சையாக விளங்கும்படி செய்து அதனை அங்குண்டாகிய திருப்புளியாழ்வாரடியில் எழுந்தருளப்பண்ணி, (எ-று.)

‡ பொன்னெடுமரகதம்புட்பராகமும்
மின்னிடுமணிகளுமேயந்திழைத்துவான்
மன்னிடுமண்டபம்தன்விமானமும்
துன்னிடுகோபுரந்துலங்கச்செய்தனன்.

(இ-ள்.) பொன்னுடன் மரகதம் புஷ்பராகம் முதலிய ஒளிவிடும் ரத் தினங்களும் வைத்துச்செய்து ஆகாயத்தையளாவும் திருமண்டபமும் திரு மதினும் விமானமும் பொருந்திய கோபுரமும் விளங்கும்படி செய்வித் தனர். (எ-று.)

‡ பூடணவகைகளும்பொருந்துவத்திரம்
ஏடவிழ்ப்புமலரினியயாவையுஞ்
சூட்டிலருத்துதல்சோர்விலாமலே
நாடொறுமுபசரிப்புடனடத்தியே

(இ-ள்.) ஆபரணவகைகளும் நிலைபெற்ற ஆடைகளும் இதழ்கள் விரிந்து பூத்த மலர்களும் இனிதாகிய மற்றெவற்றையும் சூடுதல் நைவேத்தியஞ் செய்தல் ஆகிய இவைகளைச் சோர்வில்லாமல் நாள்தோறும் உபசரிப்புடனே ாடத்தி, (எ-று.)

‡ கருமுகின்மேனியுங்கமலக்கண்களும்
முருகவிழ்துளவமும்பொலிமுருந்தனார்
மருவுமாலயமுறைவமுவுறாமலே
திருவிழாமுதலவுஞ்செய்வித்தானரோ.

(இ-ள்.) கரியமேகம்போன்ற திருமேனியும் கமலம் போன்ற திருக் கண்களும் வாசனையீசும் திருத்தழாயும் விளங்கிய பொலிந்து நின்றபிரான ள்முருந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலிலும் முறைமை தவறாது திருவிழா முதலியனவகையுஞ் செய்வித்தனர். (எ-று.)

‡ வருதினம்பலவுமவ்வாறதாய்ப்புரிந்
தொருபகல்கடிகையோர்நொடியிலேனுமம்
மருமகிழ்ச்சதொடையணிமாறனம்புயத்
திருவடிபிரிகிலான்சேர்ந்துவாழுநான்.

(இ-ள்.) உண்டாகும் பல தினங்களும் அவ்வாறே செய்து ஒரு தினத் தில் ஒரு சடிகை ஓர் நொடிப்பொழுதிலேனும் வாசனையுடைய மகிம்பூ மாலை யணிந்த ஆழ்வாரது தாமரைபோன்ற திருவடிகளைப் பிரியாது கூடி வாழு நாளில், (எ-று.)

வேறு.

* விளங்குமத்தியயனமெனவீறுமகோற்சுவந்தன்னைக்
களங்கமற்றமாறனுக்குக்காண்பான்றுணிந்துகோனார்மன்
தளங்கனோடுங்குருகைநகர்தன்னினின்றும்ரங்கமெனும்
வளங்கொண்டோங்குநற்பதிக்கேவயங்குமன்பின்வழிக்கொண்டு

(இ-ள்.) விளங்கும் திருவத்தியயன மென்னும் பெருமையுடைய மகோற் சுவத்தைக் குற்றமில்லாத ஆழ்வாருக்குச் செய்விக்கத்துணிந்து மதுரகவி யாழ்வார் பரிவாரங்களுடன் திருக்குருகினின்றும் திருவரங்கமென்னும் பலவளங்களுங் கொண்டியர்ந்த நல்ல திருப்பதிக்கு விளங்கும் அன்புடன் வழிநடந்து, (எ-று.)

* வேதமோதாதுணர்வுற்றவிருசன்வந்தான்மெய்ம்மைநெறிப்
போதந்தனக்+ரீகலியென்னும்புனிதன்வந்தானிவ்வுலகின்
வதங்+டந்தபெருந்தகையாமெம்மான்வந்தான்செழுந்தமிழின்
வேதநான்குமிசைத்திட்டவிமலன்வந்தானெனப்போந்தான்.

(இ-ள்.) வேதங்களையெல்லாம் ஒதாமலுணர்ந்த ஞானிவந்தார்; உண்மையான நெறியையுடைய ஞானத்துக்குக் கடலென்று சொல்லப்படும் பரிசுத்தர் வந்தார், இவ்வுலகின் தோஷத்தைக் கடந்த பெருந்தகையாகிய எமது ஸ்வாமியவந்தார்; செழுமையான தமிழில் நான்கு வேதங்களையும் அருளிச்செய்த மலரகிதர் வந்தார் என்று (விருதுடன்) சென்றனர். (எ-று.)

* சங்கப்புலவரீவார் திருச்சின்னந்தன்னின் மாறன் விருதெல்லாம்
எங்கும்பொலியவொலியெழ லுமிசையக்கேட்டுத்தாங்குடி
எங்கட்குணையாவே ரெருவ ரிலொன்றிருந்தோமெம்மிக்கார்
அங்கண்புவியிலுள்ளார்கொல்லென்றேயறைந்துதடுத்தனரால்.

(இ-ள்.) சங்கப்புலவர்கள், திருச்சின்னத்தில் ஆழ்வாரது விருதெல்லாம் எவ்விடமும் விளங்குமபடி ஓசையெழுவே, அதனை இசையக்கேட்டுத் தாங்கள் ஒன்று கூடி எங்களுக்குச் சமானமாக வேரெருவருமில்லை யென்றிருந்தோம்; எங் ளினும் மேலானோர் அழகிய இடத்தையுடைய பூமியில் இருக்கிறார்களோ என்று கூறித் தடுத்தார்கள். (எ-று.)

* தூயமதுரகவியெம்மாள் சொல்லும்புலவீர்கேட்பீரோல்
மாயனருள்சேர்மாறணினைமாநீருலகத்தலொனலை
நேயமுடனேயறிருதிராலென்றேகண்ணன்சுழலிணையென்
மேயசீர்ச்செய்யுள்பொறித்துவிளங்குமுறியைக்கொடுவந்து

(இ-ள்.) (அப்போது) பரிசுத்தரான மதுரகவியாழ்வார் சொல்லுவாராயினர். சங்கப்புலவர்களே! கேட்பீர்களாயின் மாயனான பெருமானது திருவருள் கூடிய ஆழ்வாருக்குச் சமானமா? னோர் பெரிய நீர் சூழ்ந்த உலகத்தில் இல்லை யென்பதனை நேசத்துடனே அறிவீர்களாக என்று “கண்ணன் கழலிணை” என்னும் சிறப்புப் பொருந்திய செய்யுளை யெழுதி விளங்கும் ஒரு முறியைக் கொண்டுவந்து, (எ-று.)

கண்ணன்சுழலிணை, நண்ணும்மனமுடையீர்
எண்ணுந்திருநாமம், திண்ணம்நாரணனை

திருவாய்மொழி, பத்தாம்பத்து ௫-ம் திருவாய்மொழி முதற்பாட்டு.

* வயங்குஞ்சங்கப்பலகைதனில்வைத்திடலுமாங்குதுபுலவோர்
பயங்கொண்டிடவேயன்னவரைப்பயத்திறள்ளிமாறனருள்
சயங்கொள்கவியையேந்திநிற்கச்சங்கப்புலவோர்மிகத்ததிதது
நயங்கொள்கவிகணும்மறைசொனாவீதன்மீதுரைக்கவெனினி

(இ-ள்.) விளங்கும் சங்கப்பலகையில் வைத்திடுதலும் அச்சங்கப்பலகை, சங்கப்புலவர்கள் பயங்கொள்ளும்படி அவர்களை நீரில் தள்ளி ஆழ்வாரருளிச்செய்த வெற்றியைக்கொண்ட செய்யுளை யேந்தி நிற்கச் சங்கப்புலவர்கள் மிகவுந்துதித்து, இன்பத்தைக் கொண்ட கவிகளை, நான்கு வேதங்களையும் (தமிழில்) அருளிச்செய்த நாவின் வீறுபாட்டையுடைய ஆழ்வார்மீது சொல்ல நினைத்து, (எ-று.)

* ஈயாடுவதோகருடனெதினான்பாமுதல்வனெடுத்தோதிச்
சாயாப்புக்கழ்சேர்மாறனமேற்றனியேபுலவோருநாக்கவகை
துயார்சேமங்குருகையோவென்றுதுலங்குஞ்சீர்க்கவியொன்
றேயாயிலங்கவச்சமியும்பூதற்றேத்திரனிவிடுத்தார்.

(இ-ள்.) “ஈயாடுவதோ கருடன் எதினோ” என்னும் பாட்டைச் சங்கத்
துக்குத் தலைவன் எடுத்துரைத்து (அதன்பின்னர்) குறையாத புகழையுடைய
ஆழ்வார் மீது சங்கப்புலவர்கள் தனித்தனியே கவிகளையுரைக்க, அச்செய்யுட்
களெல்லாம் பரிசுத்தமுடைய “சேமங்குருகையோ” என்று விளங்கும் சிறப்
பையுடைய ஒரோ கவியாய விளங்க, அவர்கள் அச்சமும் ஆச்சரியமுங்
கொண்டு துதித்து அதிகசம்பிரமத்தோடு (ஆழ்வார் திருவரங்கத்துக்கு)
எழுந்தருளும்படி விடுத்தார்கள். (எ-று.)

ஈயாடுவதோகருடற்கெதிரேயிரவிகெதிரின்மியாடுவதோ
நாயாடுவதோவுமெம்புலமுன்னரியாடுவதோநரகேசரிமுன்
பேயாடுவதோவழகூர்வசுமுன்பெருமான்வகுளபரணன்னருள்கூர்ந்
தோவாதுரையாயிரமாமறையின்னொருசொற்பெறுமோவுலகிற்கவியே.

சேமங்குருகையோசெய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமம்பராங்குசனோநாரணனோ—தாமம்
துளவோவகுளமோதோளிரண்டோநான்கும்
உளவோபெருமானுனக்கு.

ஆழ்வார பாசரம சங்கப்புலவர்களைத் தாழ்த்தினது: “சுவடிற்றக்கத்
தொட ராசைக்களிற்றைத் தொடர்ந்திரண்டு, கவடிற்றக்கட்டிய பாசத்தளைக்
சண் பரிந்துசங்கத், குவடிற்றக்குத்திய மாறப்பெயர்க்கொலை யானைநங்காய,
இவடிற்றத்தான்தும் படர்ந்திவான மிருள்கின்றதே” என்னும் சடகோப
ரந்தாதி சஅ-ம் பாட்டில் ஆசையாகிய யானை ஓடச்செய்து, பாசமாகிய
நளையை யறுத்து, சங்கமாகிய குவடு சிதையும்படி குத்திய மாறனாகிய
கொலையானை என்று கம்பநாட்டாழ்வான் அருளிச்செய்ததனாலும் விளங்கும்.

* பன்னுமதரகவிப்பெருமான்பளகில்விழவுதனைமுடித்து
மன்னும்புகழெய்திப்புவியோர்மையலெல்லாமகற்றிரனி
துன்னும்பவமாம்பெருநோயைத்துணித்துத்தமிழ்நான்மறைசெய்த
தன்னொப்பில்லாப்பராங்குசனைத்தாழ்ந்துபோற்றியினிதிருந்தான்.

(இ-ள்.) யாவருஞ் சொல்லும் மதரகவியாழ்வார் குற்றமற்ற திருவத்
தியயன மகோற்சுவத்தைச் சாத்து செய்து, நிலைபெற்ற கீர்த்தியைப் பெற்
று, இந்தப் பூமியிலுள்ளவர்களது மயக்க மெல்லாம் நிவர்த்தித்து, மிகப்
பொருந்திய பிறவியாகிய பெரிய நோயை நீக்கித், தமிழில் நான்கு வேதங்க
ளையருளிச்செய்த ஒப்பில்லாத ஆழ்வாரை வணங்கித்துதித்து, இனிதாக
எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.)

வேறு.

† திருவாசிரியந்திருவிருத்தந்திருவந்தாதிதிருமால்சீர்
உருவாந்திருவாய்மொழியென்றேயுரைத்தபிரபந்தங்களையும்
இருமாவினையிப்படுபவனாயிசையத்திருத்தியோதுவித்திட்
டொருமாநொடியுஞ்சந்நிதியையகலாதாங்கேயுடனுறைந்தே.

(இ-ள்.) திருவாசிரியம், திருவிருத்தம், பெரிய திருவந்தாதி, ஸ்ரீயப்பதி
யின் கலியாணகுண உருவமாகிய திருவாய்மொழி என்று (ஆழ்வார்) ஒரு
ளிச்செய்த பிரபந்தங்களையும், புண்ணியம் பாவம் என்னும் இரண்டு பெ

ரிய வினைகளிற்படும் ஆன்மாக்களை இசையும்படி திருத்தி ஒதும்படியாகச் செய்து, ஒருமாநொடியும் ஆழ்வார் சந்திதியைப் பிரியாது கூடியிருந்து, (எ-று.)

† ஒதுமாண்டன் திருநாற்றுநாற்பதிருந்திவ்வுலகனைத்தும்
பூதநாதனடியவராய்ப்பொருந்தும்வண்ணந்திருத்திநனி
வேதநாலுந்தமிழ்செய்தவிமலனருளாலுடல்விட்டே
சேதவிரசைப்புனலாடித்திருமாமணிமண்டபஞ்செறிந்தான்.

(இ-ள்.) சொல்லப்படும் வருஷங்கள் இருநூற்று நாற்பதுவரையில் எழுந்தருளியிருந்து, இவ்வுலகமெல்லாம் சசலவுயிர்களுக்கும் நாதனது அடியார்களாகப் பொருந்தும் வண்ணம் மிகவுந் திருத்தி, நான்கு வேதங்களை யுந் தமிழாகச் செய்த ஆழ்வார் திருவருளாலே திருமேனியைவிட்டுக் குளிர்ந்த விரஜாநதியில் தீர்த்தமாடி, திருமாமணிமண்டபத்தை யடைந்தனர். (எ-று.)

வேறு.

அரவணைத்துயிலமலனென்றுபா
பரவருட்சடகோபன்பணிதால்
திரவருட்குலசேகரப்பெயர்ப்
புரவலர்க்கமைபுகழ்விளம்புவாம்.

(இ-ள்.) ஆதிசேஷசயனத்தில் அறிதயில் கூரும் அமலனாகிய பெருமான் என்று பூமியிலுள்ளோர் பரவும் அருளையுடைய ஆழ்வாரது வைபவம் இதுவாகும். இனி ஸ்திரமான அருளையுடைய குலசேகரொன்னுந் திருநாமமுடைய ரக்ஷண தர்மத்தி லமைந்தவருக்கு அமைந்துள்ள புகழைச் சொல்லுவோம். (எ-று.)

பராங்குசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.
மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ
உ-வது ஆதியோகிச்சருக்கம்.

ஆதியோகியரான முதலாழ்வார்கள் மூவரும் அவதரித்தருளின
தொண்டைநாட்டுச்சிறப்பு.

க. புண்டரீகத்தயன்படைத்தபூதலத்
தண்டர்பொன்னாழிந்தனையபொற்பதால்
எண்டவரிமையவரிறைகொண்மாண்புடைத்
தண்டகமெனும்பெயர்த்தமிழிடைரோ.

(இ-ள்.) தேவர்கள் வாரும் பொன்மயமான சுவர்க்கலோகமானது,
மாமலைலரி லிருக்கும் பிரமதேவன் சிருஷ்டித்த பூமியின்கண் இறங்கி
போன்ற பொலிவையுடையதாகும்; எண்ணும் தவத்தையுடையோரும்,
புரர்களும் தங்குதலான பெருமையினையுடைய தண்டகமென்னும் பெய
யுடைய தமிழ்நாடு. (எ-று.) (க)

திருமலையுறைதருந்தேவனாகியில்
அருண்மழைபொழிதலாலலகின் ஞானமும்
தருமமுமெனும்பயிர்தழைத்துத்தாவறப்
பொருவில்லைவலமெனும்பலத்தைப்பொங்குமே.

(இ-ள்.) (அந்நாடு) திருவேங்கடமலையினிடத்தில் நித்தியவாசஞ்செய்
யும் ஸ்ரீநிவாசனாகிய மேகம், தன்னு அருளாகிய மழையைப்பொழிதலாலே,
கணக்கற்ற ஞானமும் தருமமும் என்று சொல்லப்படும் பயிர்கள் தழைத்
துக், கெடுதலின்றி ஒப்பில்லாத மோகஷமென்னும் பலனை விர்த்தியாகக்
கொடுக்கும். (எ-று.) (உ)

ங. வேங்கடவரையினும்வேழவெற்பினும்
பாங்கமைபதியினும்பரமன்றாண்மலர்
நீங்கலிழையரானந்தநீரினால்
ஆங்கடலுவர்க்கடலென்பராய்விலார்.

(இ-ள்.) திருவேங்கடமலையினிடத்தும் திரு அத்திகிரியினிடத்தும்
அவற்றின்பக்கலிலுள்ள திருப்பதிகளினிடத்தும் நித்தியவாசஞ்செய்யும்
எம்பெருமானது திருவடித்தாமரைகளை விட்டு நீங்குதலில்லாத அடி
யார்களது ஆனந்தபாஷ்பத்தாலே புண்டான தடலை உப்புக்கடலென்று
சொல்வார்கள் ஆராய்ச்சியில்லாதவர்கள். (எ-று.) (ங)

ச. ஒவியர்க்கெழுதருமுருவயாணுதல்
நாவியங்குமுவினார்நளினாண்மலர்
வாவியங்கரைபுகவாகப்புள்ளுடன்
தாவியன்னங்களுமளியுஞ்ஞமுமே.

(இ-ள்.) (அந்நாட்டில்) சித்திரகாரிகளுக்கும் எழுதலாகாத உருவ
மும், ஒளிபொருந்திய நெற்றியும், கன்னாரச்சாந்தணிந்த அழகிய கூர்
தலமுடைய பெண்கள், புதிய தாமரைமலர்கள் பூத்திருக்கும் தடாகங்க

ளின் அழகிய களையிற்சேர, சக்கரவாசப்பறவைகளும் இறகுகளையு அன்னங்களும் வண்டிகளும் அவர்களைச்சூழும். (எ-து.)

மாதீர் தனங்களுக்குச் சக்கரவாகமும் நடைக்கு அன்னமும் களுக்கு வண்டும் உவமான மாதலால், தன்களினமோ என்றெண் சக்கரவாக முதலியவை அவர்களைச் சூழுமென்க.

டு. குடம்பொருவினைமுலைக்கோதைமாதரார்
அடங்கலும்படியவாரச் சூதலினுவியாய்த்
தடங்கரைபுகுதலோர்சலன்மின்மையால்
உடம்பெனுமா விகளுலப்பிலாதன.

(இ-ள்.) குடம்பத்தையொத்த இரண்டு தனங்களின்மேல் மாலையணிந் மாதர்சள் யாவரும் வந்து நீராடிதலால் ஒலிசெய்வனவாகி அதனாலே உ ராய், (நீராடினபிறகு அவர்கள்) களையிற் பிரவேசிப்பதினால் அசைதலில் வாகி அதனாலே (உயிர்நீங்கின) உடம்பென்னுந் தடாகங்கள் கெடுதலிற் தனவாயிருக்கும். (எ-து.)

சு. உமையவளெட்டுநான்கறமுமோய்விலா
தமைவுறவளர்க்குவதந்தநாடெனில்
இமையவருலகமுமினையன்றாவினிச்
சமைவதெவ்வுலகிதற்குவமைசாற்றவே.

(இ-ள்.) உமாதேவியார் முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் ஓயாமல் அமைதிபெறும்படி வளர்ப்பது அந்த நாடே என்றால், தேவரிலாகமும் அதற் றொப்பாவதன்று. ஆகையால் இனி இதற்குச் சமானமாகச் சொல்லப்பொரு ளுவது வேறெந்தவுலகம்? (எ-து.) (சு)

எ. எண்டவாவிடுகுறியேலுமேபொருள்
கண்டதாற்புலமையீர்காரணத்தினன்
அண்டர்கோன்பரவருளாளன்கசசிமால்
தொண்டைநாடதன்பெயர்தொன்றுதொட்டரோ.

(இ-ள்.) அறிவு நிறைந்தவர்களே! (அந்தநாட்டின் பெயர், தொண்டா கள் வாழும் நாடு எனப்) பொருள் காணப்படுதலின் அக்காரணத்தால் தொன்று தொட்டே, அதன் பெயரானது பிரமதேவன் வணங்கும் பேரரு ளாளனாய்த் திருக்கச்சியிலெழுந்தருளிய பெரியோனது (தொண்டர்கள் வாழும்நாடு) தொண்டைநாடு என்பதாம். ஆகவே அதனை என்னுதல் கெடாத இடுகுறி என்னுதல் பொருந்துமோ. (எ-து.) (எ)

தொண்டி என்பது ஐகாரச்சாரியை பெற்றுத் தொண்டை என வந் தது. தொண்டி-விசுவயேலாத தொழிற்பெயர். இது ஆகுபெயராய்த் தொண்டரை யுணர்த்திற்று. இவ்வாறுகொண்டது கவிசமத்தகாரம். தொண் டநாடு என்றிருப்பினும் பொருள் அதுவேயாம்.

அ. வீட்டுவான்வெயிற்குலராதுவெஃகிநீர்
ஊட்டுவாணுதவிதோந்துலப்பிறுருவுங்
கோட்டுவான்மலர்பலங்கொடுக்குமென்னிலந்
நாட்டுவாழ்மாந்தர்சீர்நவிலற்பாலதோ.

(இ-ள்.) (அந்நாட்டின்கணுள்ள) கெடுதலில்லாத மரங்களும், தம்மை வெட்டுவோன் வெயிலினால் வாடாமற்காத்து, (தமக்கு) நீர்விடுவோனது உதவியையறிந்து, (தமது) கிளைகளில் உயர்ந்த மலர்களையும் பழங்களையும் கொடுக்குமென்றால், அந்நாட்டில் வாழும் மக்களின் உயர்ந்த குணம் சொல்லக்கூடியதோ? (எ-று.) (அ)

க. நகிற்கொழிமருங்குலநாட்டுமாதாரர்
அகிற்புகைகுழற்கிடவஃதுமீதளாய்
முகிற்கணத்தடைதலான்முகிலும்வாயிதழ்
துகிர்க்கிணைவனிதையர்கரியற்கேய்ந்தவே.

(இ-ள்.) தனபாரத்தால் துவளும் இடைவியையுடைய அந்நாட்டுப் பெண்கள், தங்கள் கூந்தலுக்கு அகிற்புகையூட்ட, அப்புகையானது மேலே மூந்து மேகக்கூட்டங்களோடு சேர்தலாலே, அந்தமேகங்களும், பவளத்தை யொத்த வாயிதழையுடைய பெண்கள் கூந்தலுக்கு ஒப்பாயின. (எ-று.) (க)

க0. நாலிருதிசையினும்பரந்துநாகமீ
தாவியம்முகிறப்பெருகியம்புவி
மாவிகைமார்பினுத்தரியமானுதண்
பாலிமாநகியம்பரவுபண்ணைத்தே.

(இ-ள்.) முன்சொன்ன மேகங்கள் எட்டுத்திசைகளிலும் பரவி, ஆகாயத்திலிருந்து மழைத்துளிகளைப்பெய்தலாலே, அழகிய பூம்பிராட்டியாரது மார்பிலுள்ள மாலையையும் உத்தரீயத்தையும் ஒக்கும் குளிர்ச்சியையுடைய பாலாறு பெருக்கெடுத்து நீர் பாயுங் கழனிகளையுடையது (அந்நாடு.) (எ-று.) (க0)

கக. மீற்கணமருள்விழிவிமலைகேள்வனும்
மாற்கணியகமதாவயங்குவாரியும்
நாற்கவிபுகழமுந்நதிபுக்கார்தலாற்
பாற்கடலெனும்பெயர்படைத்ததென்பவே.

(இ-ள்.) கெண்டைமீனி னினங்கள் மருநற் திருக்கண்களையுடைய பரிசுத்தையான பெரியபிராட்டியாருடைய நாயகனான எம்பெருமானுக்கு அழகிய இருப்பிடமாக விளங்கும் சமுத்திரமும், ஆக மதரம் வித்தாரம் சித்திரம் என்னும் நாலுகவிசனில் வல்லவர்கள் புகழும் அந்தப் பாலாறு புகுந்துநிறைதலாலே, பாற்கடல் என்னும் பெயரைப் படைத்ததென்று சொல்லுவர் (பெரியோர்). (எ-று.) (கக)

பொய்கையாழ்வார்

திருவவதாரஸ்தலமான திருக்கச்சிமாநகரச்சிறப்பு.

வேறு

கஉ. இனையசீர்கெழுபாலிமாநகிரங்கிமையோர்
முனைவர்வேதியர்விபுதர்நாற்கவிஞரோமுதலோர்
அனைவரும்பகுத்தளக்கொணுவளத்ததாமலர்பூ
நனைவரும்பொழில்புடைசெழிகச்சிமாநகரம்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட சிறப்பு மிகுதியையுடைய பாலாற்றின் சமீபத்திலே தேவர்கள், முனிவர்கள், வேதியர்கள், மிகச்சற்றோர், நாலுசுவிகளில் வல்லவர்கள் முதலிய அனைவரும் பிரித்துச் சொல்வதற்கரிய வளப்பதையுடையதாகும்; மலர்ந்த புஷ்பம் தேனைச்சொரிவதான சோலைகள் பக்கங்களில் நெருங்கப்பெற்ற பெருமைபொருந்திய திருக்கச்சிநகரம். (எ-று.) (கஉ)

நதிமருங்கு அளக்கொணு வளத்தது கச்சிமாநகரம் எனக்கூட்டுக.

கஉ. இணையிலாமுதற்பரம்பொருள்பலவடிவெடுத்தாங்கு
கணையுந்தன்மையிற்சங்குசக்கரம்புயத்தமைத்துப்
பிணையல்வண்டுளவந்திருநாமதூல்பிறங்குந்
துணைமலர்ப்பதப்பரமபாகவதராற்றுலங்கும்.

(இ-ள்.) தனக்குவமையில்லாத சிறந்த காரணப்பொருளானவன் பல திருவுருவங்கொண்டு அவ்விடத்தில் சேர்ந்திருக்கும் தனமைபோலே, சங்கு சக்கரங்களைத் (சூங்கள்) திருத்தோள்களில் மைமததக்கொண்டு வளப்பமான திருத்துழாய் மாலையும் திருநாமமும் திருப்பவித்திரமும் விளங்கப்பெற்றவரான இரண்டு திருவடித்தாமகையையுடைய பரம பாகவதர்களாலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் (அந்நகரம்). (எ-று.) (கங)

இங்கு பாகவதர்களின் திருவடியைக்குறித்தது “நாதனை நரசிங்கனை நவீனரேத்துவார்களுழக்கிய, பாத்தாளிபதிதலாலிவ் வுலகம்பாக்கியஞ் செயததே” என்னும் அருளிச்செயலின்படி இடத்தின் தூய்மையை விளங்கவைத்தற்கென்க.

கச. அருமைநான்மறையதனினும்புராணத்துமகன்ற
பொருண்மைசேருமாகமங்கள்சாத்திரத்தினும்புயல்போற்
கருமைமேனியன்செய்யதாமரைப்பதங்காட்டும்
பெருமைசேர்திருவாய்மொழியோதையேபெருகும்.

(இ-ள்.) கற்பதற்கும் பொருளை யறிந்துகொள்வதற்கும் அருமையாய் நாலுசுவையான வேதங்களைக்காட்டிலும் புராணங்களைக்காட்டிலும் விரிவான பொருளமைந்த ஆகமங்களைக்காட்டிலும் (வேறு) சாஸ்திரங்களைக்காட்டிலும், மேகம்போலக் கரிய திருமேனியையுடைய பரந்தாமனது சிவந்த தாமரை போன்ற திருவடிகளை (எளிதில்) காட்டிக்கொடுக்கும் பெருமையினையுடைய திருவாய்மொழியின் (பாராயண) ஓசையே (அந்நகரில்) விசேஷித்திருக்கும். (எ-று.) (கச)

கரு. மாடைபன்மணிக்வரிதேர்நெருங்கணிமறுகும்
மேடைபொற்றுதிருகொடிமநில்கோபுரம்விளைப்பு
ஒடைபூகதத்துடவைநந்தனவனமொளிர்பொன்
ஆடைமங்கையராடரங்களப்பிலவமைபும்.

(இ-ள்.) பொன்னுலமைந்து பலமணிகளையுடைய சாமரைபொருந்திய தேர்கள் நெருங்கும் அழகிய வீதிகளும், மேடைகளும், அழகிய துகிற்கொடிகளையுடைய மதில்களும், கோபுரங்களும், மணங்கொண்ட புஷ்பங்கள் மலர்ந்த ஒடைகளும், கழகவரிசைகளையுடைய உழவுக்கொல்லைகளும், நந்தனவனங்களும், பிரகாசிக்கும் பொன்னுடையயணிந்த மங்கையர் நடனஞ்செய்யும் நாடகசாலைகளும் கணக்கில்லாதனவாய்ப் பொருந்தியிருக்கும். (எ-று.)

[எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீஹஸ்திகிரி.]

க௬. எந்தமாநகரமுமிந்தமாநகர்க்கிணையின்
 றந்தமாநகர்காண்குவாமெனவுளத்தமையாச்
 சுந்தரத்துடனெழுந்ததேபோலமீத்துவங்கும்
 மந்தரத்தினுற்கடல்கடைந்தோன்கரிமலையே.

(இ-ள்.) பெருமையையுடைய எந்த நகரமும் இந்தப் பெரிய திருக்கச்
 சிநகருக்குச் சமானமாவதில்லை: (அங்ஙனம் சமானமாகக்கூடியதுளதாயின்)
 அதனைக்காணக்கடவோமென்று நினைத்து அழகோடு மேலோங்கியதபோல
 உயர்ந்து விளங்கியிருக்கும்; மந்தர மலையினாலே திருப்பாற்கடலைக்கடைந்த
 எம்பெருமானது ஸ்ரீஹஸ்திகிரி. (எ-று.) (க௬)

க௭. ஆயவையமாளிகைவயினயன்மகமயர்நாட்
 யேவுத்தரவேதிநின்றெம்பிரான்றோன்ற
 மேயபுண்ணியகோடிவான்மணிவெயில்விரிப்பச்
 சேயவானவர்வணங்கிடவிளங்குமத்திகிரி.

(இ-ள்.) பிரமதேவனது நியமந்த்தின்படி விசுவகர்மாவினால் உண்டான
 வையமாளிகையென்னும் சிறந்த இடத்தில் பிரமதேவன் யாகஞ்செய்யும்
 போது பரிசுத்தமான (உத்தரவேதி) வடக்கின்கண்ணமைந்த யாகஞ்ஞடத்
 திலிருந்து எமக்கு உபகாரகனான பேரருளாளப்பெருமான் ஆவிர்ப்பவித்
 தருளவும், பொருந்திய புண்ணியகோடி விமானமானது உயர்ந்த ரத்தின
 ஒளியை வீசவும் விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் வணங்கவும் அந்த ஸ்ரீ
 ஹஸ்திகிரியானது விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். (எ-று.) (க௭)

[பொய்கையாழ்வார் திருவவதாரம் பண்ணின பொற்றாமரைப் பொய்கை.]

க௮. கதிரினேழ்பரிமாமணியிரதமுங்கடவுள்
 மதிவிமானமுங்கடக்கொணுவம்மலைமதில்குழ்
 முதிரும்பன்மணிக்கோயிலவாழ்முகிவினைமுதிர்ந்த
 கதியினுதனைக்கண்ணனைக்கருணைவாருதியை

(இ-ள்.) சூரியனது ஏழு குதிகைகள்பூண்ட பெரிய இரத்தினமயமான
 தேரும் தெய்வத்தன்மையுள்ள சந்திரனது விமானமும் கடப்பதற்கரிய
 அந்தக் கரிகிரியில் மதில்களாற் சூழப்பெற்ற முதிர்ந்த பல மணிமயமான
 திருக்கோயிலில் நித்திய வாசஞ்செய்யும் மேகம்போன்றவனை, முதிர்ந்த
 கதியாகிய மோகனத்துக்குத் தலைவனை, கண்ணனை, கருணைக்கடலை, (எ-று.) (௮)

க௯. வையமாமயின்மகிணைமாயனைமணிப்பூஞ்
 செய்யதாமரையுறைபெருந்தேவிநாயகனைத்
 துய்யநான்முகன்றவத்தினுற்றோன்றுமாதவனைப்
 பையராவனைப்பாற்கடற்றுயில்பராரனை.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய மயில்போன்ற பூமிப்பிராட்டியாருக்குக்
 கணவனை, மாயனை, பொகுட்டையுடைய அழகிய சிவந்த தாமரைமலரில்
 எழுந்தருளியிருக்கும் பெருந்தேவித் தாயாருக்கு நாயகனை, பரிசுத்தமாகிய
 பிரமனது தவத்தினால் ஆவிர்ப்பவித்த மாதவனை, படங்கனையுடைய திருவ
 னந்தாழ்வானாகிற அணையின்மீது திருப்பாற்கடலில் அறிதுயிலமரும் பரா
 பரனை, (எ-று.) (௯)

௨௦. வணங்குநான் முகன் வாசவன் முனிவர் வாறோர்
கணங்கடோய் வதுகதிதருகிற்பது கருணைக்
குணங்களாலுயர்மாதவனருளெனக்குளிர்ந்த
தணங்குதீர்ப்பதக்கோயிலின்குடதிசையதுவால்

(இ-ள்.) வணங்கும் பிரமணம், இந்திரணம், முனிவர்கள் தேவர்களின் கூட்டங்களும் நீராடுவது; மோக்ஷந்தரவல்லது; கருணைக் குணங்களாலுயர்ந்த பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனது திருவருள் போலக் குளிர்ந்தது; (பிறவி) வருத்தத்தை நிவர்த்திப்பது; எம்பெருமானை மூந்தருளிப் படித்திருக்கோயிலின் மேற்குத்திக்கிலிருப்பது; (எ-று.) (௨௦)

௨௧. நீலந்தாமரை குமுதமே முதலிய நெருங்கிச்
சீலஞ்சால்வயிணவருளமென நலிகெளிந்து
கோலஞ்சார்மடநடையனமளியினங்குலவும்
ஞாலஞ்சால்புறவிளங்குபொற்றாமரைநளினி.

(இ-ள்.) நீலோற்பலம் தாமரை அல்லி முதலிய மலர்கள் நெருங்கி, ஞானவொழுக்கங்களை யுடைய ஸ்ரீவைவந்தணவர்களது திருவுள்ளம்போல மிகத்தெளிவடைந்து, அழகிய இளமையான நடையையுடைய அன்னக் கூட்டங்களும் வண்டிகூட்டங்களும் பொருந்தி, உலகம் மேன்மையடையும்படி விளங்கியிருக்கும் பொற்றாமரைப்பொடகை. (எ-று.) (௨௧)

ரளினி-தடாகம். நளினியிருந்ததரசரியது நளினி. ரளினம்-தாமரை. இங்கே தாமரை நளினிபென்றது 'சேற்றிப்பங்கம்' என்பதுபோல.

கஅ-வது முதல் இதவரையில் உள்ள நான்கு பாக்களும் ஒரு பொடர். கோயில்வாழ் முகலினை நாடுனை பராபரனை வணங்கும் கணங்களா தோடவது, சதிசருகற்பது, குளிர்ந்தது, கோயிலின் குடதிசையது பொற்றாமரை நளினி எனக் கூட்டுக.

[பொடகையாழ்வார் திருவவதாரம்.]

வேறு

௨௨. வளங்கெழுமினையபொய்கையினின்மாதவன்
உளங்கெழுமாமலருதித்தசோமனிற்
றுளங்கலிறிருக்கரப்பணிலந் தூநறைத்
தளங்கொடாமரையினோர்தனயனாகியே.

(இ-ள்.) மிக்க வளங்கொண்ட இத்தகைய பொற்றாமரைத்தடாகத்தில், தேனையும் இதழையுமுடைய பரிசுத்தமான (ஓர்) பொற்றாமரைமலரில், (எம் பெருமானது) கலக்கமுற்ற திருக்கைகளிலணிந்த ஸ்ரீபாஞ்சஜந்ரியாழ்வான், மாதவனது கலியாணருணங்கள் நிறைந்த திருவுள்ளமாகிய பெருமை பொருந்திய மலரில் உதித்த சந்திரனைப்போலே ஒரு குழந்தையாகி, (எ-று.) (௨௨)

௨௩. துலைமதியோணமார்தூயநாட்புகழ்
நிலைபெறத்தோன்றியங்கமுதநீளஞால்
சிலைமுகில்கச்சிமால்செவியிற்சார்தலும்
உலைவில்சீர்க்கருடன்மீதொல்லையெய்தினான்.

(இ-ள்.) ஐப்பசி மாதத்தில், திருவோணமாகிய பரிசுத்தமான நகைத் திரத்தில், தம்முடைய புகழானது நிலைபெறும்படி திருவவதாரஞ்செய்து அங்கிருந்தழுத பெருங்குரலானது, வில்லிட்டிருக்கும் மேகம்போலே திரு க்கச்சியி லெழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானது திருச்செவியிற் சேர்ந் தவுடன் (அவ்விழைவன்) கெடிலில்லாத சிறப்பினையுடைய பெரியதிருவடி யின்மீதேறி விரைவாக அங்கு எழுந்தருளினன். (எ-று.) (௨௩)

ஒரு தொடரான மேலிரண்டு பாக்களையும் பணிலம் பொய்கையினில் தாமரையில் சோமனைப்போல், ஓர் தனயனாகி அழுதகுரல் செவியிற் சார் தலும் கச்சிமால் கருடன்மீது ஒலலை யெய்தினான் எனக்கூட்டுக,

[பொய்கையாழ்வார் அருள்பெறுவது.]

௨௪. புங்கவர்மலர்மழைபொழியமாதவர்
எங்கணுமிறைஞ்சிவாழ்த்தெடுப்பவேடவர்
பங்கயமலர்மிசைத்தோன்றும்பாலனைச்
செங்கரத்தெடுத்தணியாகடுசோத்தினான்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் பூமாரிபொழிபவும் பெருந்தவத்தையுடையோர் எங்கும் வணங்குவாழ்த்தவும் இதழ்கள் விரிந்த பொற்றாமலரில் அவ தரித்த (அந்தப்) பாலனை (கச்சிமால்) தன் சிவந்த திருக்கைகளாலெடுத்து அழகிய திருமேனியில் அணைத்தருளினன். (எ-று.) (௨௪)

௨௫. வண்டருமலர்க்குழல்வனசமங்கைநீ
கொண்டணிமுலையருத்துகெனக்கோதையுந்
தண்டளர்க்கரங்கொளாவருத்தத்தானமீர்
துண்டனன்றினம்புதிதுண்ணுங்கிர்த்தியான்.

(இ-ள்.) (பிறகு பெரியபிராட்டியாணாக்கடாகதித்து) வண்டுகள் நீங் காசு மலர்களை பணிந்த கூந்தலையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கும் மங்கையே! (இந்தப்பாலனை) நீ எடுத்துக்கொண்டு (நினது) அழகிய முலையுட்டுவாயெ ன் றருளிச்செய்யப் பெரியபிராட்டியாரும் குளிர்ந்த தளர்போன்ற திருக் கைகளிற்கொண்டு திருமுலையுட்டவே தினமும் புதிதுபடும் பிரபாவ முடைய அப்பாலன் உண்டனர். (எ-று.) (௨௫)

௨௬. நாமமும்பொய்கையென்றிசைத்துநாரணன்
ஏமமாமருமறையியம்பிச் செந்தமிழ்ப்
பாமறைநவில்கெனப்பரிந்துகேட்டனன்
காமமும்வெகுளியுங்கடிந்தகாட்சியான்.

(இ-ள்.) பெருமான், (அப்பாலனுக்குப்) பொய்கையார் எனத் திருநாம முஞ்சார்த்தி, நிரதீசய இன்பந்தரும் அரிய ரகசியார்த்தங்களை யருளிச்செய்து, செந்தமிழ்ப்பாட்களாலே வேதார்த்தங்களைச் சொல்லக்கடவாயென றருளிச்செய்ய, காமத்தையும் வெகுளியையுங் கோபித்த ஞானக்கண்ணையு டைய பொய்கையாழ்வார் விரும்பிக்கேட்டனர். (எ-று.) (௨௬)

௨௭. எண்ணிலாமுனிவரமரோத்திட
மண்ணியபொன்மதில்வளையாமமணிப்

புண்ணியகோடியாம்விமானப்பூதர
நண்ணினுன்கேடிலாவரமுநல்கினுன்.

(இ-ள்.) (அதன்பின்னர்) கணக்கற்ற முனிசிரோஷ்டர்களும் தேவர்களும் துதிக்க அலங்கரித்திருக்கும் பொன்மயமான மதில்கூழ்ந்த பெருமை பொருந்திய இரத்தினமயமான புண்ணியகோடி விமானம் பொருந்திய ஸ்ரீஹஸ்திகிரியிலெழுந்தருளிய பெருமான் ஆழ்வாருக்குக் கேடில்லாத வரத்தையுங் கொடுத்தருளினன். (எ-று.) (உஎ)

உஅ. வரம்பெறுபொய்கையும்வணங்கிவாழ்த்திமால்
அரங்கமேழுதற்பதியனைத்துமாரண
நிரம்பியதமிழினானிகழ்த்தினுனருள்
பரம்புபூதன்பவம்பகருவாமரோ.

(இ-ள்.) (இப்படி) வரத்தைப்பெற்ற பொய்கையாழ்வாரும், (பேரருளாளனை) வணங்கி வாழ்த்தி, (விடைபெற்றுக் கொண்டுபோய்) திருமால் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாரங்கம் முதலிய எல்லாத் திருப்பதிகளிலும் வேதார்த்தங்கள் நிறைந்த தமிழ்ப்பாக்களையருளிச்செய்தனர். (இனி ஆன்மாக்கள் விஷயத்தில்) திருவருள் பரப்பிய பூதத்தாழ்வாரது திருவவதாரவைபவத்தைச் சொல்லுவோம். (எ-று.) (உஅ)

பூதத்தாழ்வார்

திருவவதாரஸ்தலமான திருக்கடன்மல்லைச் சிறப்பு.

வேறு

உசு. அறைந்தமாறிருக்கச்சிசூழ்தொண்டைநாடதனில்
நிறைந்தவாருதிதீரத்தினீலமேகம்போல்
உறைந்தநாயகன்நிருப்பதியூழிபேர்வுநினும்
மறைந்திடாதுமிக்குயர்புகழ்த்திருக்கடன்மல்லை.

(இ-ள்) முன் சொன்ன திருமாலினது திருக்கச்சிநகரைச்சூழ்ந்த தொண்டைநாட்டில், நிறைவுற்ற சமுத்திர தீரத்தில், நீலமேகம்போல நித்திய வாசம்பண்ணும் இறைவனது திருப்பதியாகும்; ஊழிகாலம் பெயர்ந்தாலும் மறையாமல் மிகவுமுயரும் புகழையுடையதான திருக்கடன்மல்லை. (எ-று.)

உஓ. போதவேதியர்வேள்வியங்கியிற்சொரிபொரிபோற்
சீதவெண்டிடைதுகிர்வனத்தாரங்கன்சிதற
மீதமர்ந்தபுட்குலமிரீஇப்புக்கையின்மீவிநியாக்
கேதகைக்கிளர்வனம்புகாத்துயில்வளங்கெழுமும்.

(இ-ள்.) (அத்திருப்பதியானது) ஞானமுடைய வேதியர்கள் யாகாக்கினியிற் சொரியும் பொரியையப்போலே குளிர்ந்த வெண்மையான அலைகளானவை பவளக்காட்டில் முத்துக்களைச்சிதற, (அத்தனாலே அந்தப் பவளக்காட்டின்) மேல் பொருந்தியிருந்த பறவைக்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடி, புகை போல ஆகாயத்தில் பரவி, உயர்ந்த தாழைவனத்திற் புகுந்து துயிலுதற்குக் காரணமான வளப்பம் நிறைந்திருக்கும். (எ-று.) (ஈஓ)

௩௧. மணியுஞ்செம்பொனுமுத்தமுஞ்சந்தமுமணியால்
அணியுமஞ்சிகைமான்மதத்தொடுநறையதிலும்
பணியும்வெண்ணிறப்பளிதமும்பற்பலகலையுந்
தணியுமாவணத்தொலிதினாயொலியினைத்தடுக்கும்.

(இ-ள்.) இரத்தினங்களும், சிவந்த பொன்னும், முத்தும், சந்தனமும், மணிகளால் அழகுபெரச் செயத பெட்டியிலிருக்கும் கஸ்தூரியும், வாசனையுடைய அகிலும், ஆபரணங்களும், வெண்ணிறமுடைய கருப்பூரமும், பலவகையான ஆடைகளும் பொருந்திய கடைகளிலுள்ள ஓசையானது, கடலினுடையதை (தன்னிலும் மிகாதபடி) தடுக்கும். (எ-று.) (௩௧)

[பூதத்தாழ்வார் திருவவதாரம் பண்ணின தடாகம்.]

௩௨. இனையமல்லையம்பதிவயினெம்பிரானெழிலைப்
புனையும்வாவியொன்றரவிந்தங்குவனாகள்பொதுளி
வினையியாவையுங்கடிந்துமாலடிபணிவிமலர்
நினைவினாழந்தவர்புரியுமாதவத்தினீர்நிறையும்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட திருக்கடன்மல்லையில், எம்பெருமானது அழகைக்கொண்ட தடாகமொன்று, தாமரை நீலோற்பலங்கள் தழைத்து, எல்லா வினைகளையுந் கடிந்து, ஸூயப்பதியின் திருவடிகளைப்பணியும் மலரகிரான பாகவதர்களது திருவுள்ளம்போல கம்பீரஸ்வபாவமுடையதாய், அவர்கள் செய்யும் மகத்தான தவத்தைப்போலப் பரிசுத்தமான நீர் நிறைந்திருக்கும். (எ-று.) (௩௨)

[பூதத்தாழ்வார் திருவவதாரம்.]

௩௩. அலையினைப்பொருவத்தடாகத்திடையணிபொற்
கலையினைப்புனையெம்பிரான்நிருக்கைகடறபார
நிலையினிற்றமிழ்மறைமுறைநிறுவுவானினையா
மிலைதருங்கருநீலமாகரமதாவிரும்ப

(இ-ள்.) (விசாலத்தால்) கடலுக்குச் சமானமாகிய அத்தடாகத்தினிடத்து, அழகிய பெர்னண்டையைத்தரிக்கும் எம்பெருமானது அழகிய கதாயுதாழ்வான், பூமியினிடத்துத் தமிழ்வேதத்தை முறையாக நிறுத்தத் திருவுள்ளங்கொண்டு, (எம்பெருமான்) அணியும் கரிய நீலோற்பலமலரை (தமது திருவவதாரத்துக்கு) இடமாக விரும்பிக்கொள்ள, (எ-று.) (௩௩)

௩௪. கருத்தனுங்கிவெவ்வினைநனிதுணுக்கொடுகலங்க
நிருத்தநல்வினைதமிழ்மறையகவயினிகழப்
பெருத்தபூதமொத்தமுகூரற்றிசைதொறும்பிறங்க
உருத்தசெங்கதிரொனவதலிடைமைந்தனுதித்தான்.

(இ-ள்.) பூமியினிடத்துக் கொடிய வினையானது மனம் வருந்தி மிகுந்த அச்சத்துடன் கலக்கமுடையவும், நல்வினையும் தமிழ்வேதமும் தாண்டவம் புரியவும், பெரியபூதம்போன்று அழங்குரலானது திசைகள்தோறும் நிறைய, உதயமான சிவந்த சூரியன்போல அம்மலரில் ஒருகுழந்தையாகத் திருவவதாரஞ்செய்தனர். (எ-று.) (௩௪)

பூதமொத்து என்றது 'பூ ஸத்தாயாம்' என்கிற தாதுவின்படி எம்பெருமானால் ஸத்தை (நிலைமை) பெற்றவர்போல என்பது தோன்றலென்க.

[பூதத்தாழ்வார் அருள்பெறுவது.]

௩௩. விளங்குமைப்பசியவிட்டத்துவேதமோர்நான்கும்
உளங்குலாவவந்துதித்தவம்மதலையையுலவா
வளங்குலாமல்லைமாதவன்வந்தெடுத்தருளாற்
றளங்கொடாமனாத்தையல்கைத்தலத்தினிலளித்தான்.

(இ-ள்.) விளங்கும் ஐப்பசிமாதத்தில், அவிட்டநகைத்திரத்தில், நான்கு வேதங்களும் மனங்குளிக்க வந்தவதரித்த அக்குழந்தையை, செடாத வளம் பொருந்திய திருக்கடன்மல்லை லெழுந்தருளியிருக்கும் திருமால் வந்து எடுத்துக்கொண்டு, கிருபையோடு, இத்தகையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கும் பெரியபிராட்டியார் திருக்கைகளில் கொடுத்தருளினன். (எ-அ.) (௩௩)

௩௪. கொடுத்தலும்புவியனைத்துமீன்றருண்மலர்க்குயிலும்
எடுத்துமார்பகத்தனைத்தணியினைமுலையருத்தா
விடுத்தவக்கணத்தெம்பிரான்விருப்புகழ்விருக்கத்
தொடுத்தனன்பெயர் பூதனென்றமலனுஞ்சொற்றான்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம் பெருமான்) கொடுத்தவளவிலே உலகமெல்லா மீன்றருளும், தாமரை மலரிலிருக்கும் குயில்போன்ற பிராட்டியாரும் எடுத்துத் திருமார்பிலனைத்துக்கொண்டு அழகிய இரண்டு தனங்களும் ஊட்டி விடுத்த அந்த கூணத்தில் (ஆழ்வார்) எம்பெருமானது திருப்புகழை விரிக்கத் தொடங்கினார். மலரகிதனான பெருமானும் (அவருக்குப்) பூதத்தார் எனத் திருநாம முறைத்தருளினன். (எ-அ.) (௩௪)

௩௫. பரிவினோக்கியக்குமரனைப்பின்னரும்பரமன்
விரிதருந்தமிழ்த்தொடையினம்பதப்புகழ்விளம்பென்
றுரியநல்வரமளித்தகன்றனனூரவோனும்
தெரிவருந்தகைத்திருப்பதியெங்கனுந்திரிந்தான்.

(இ-ள்.) பரமன், பின்னரும் அக்குழந்தையைப் பிரீதியோடு கடாக்ஷித் து, (பொருள்) விரிவையுடைய தமிழ்ச்செய்யுட்களால் நமது பதத்தின் புகழைச் சொல்வாடாகவென்று உரிமையான நல்லவரமளித்து மறைந்தருளி னன். ஞானவலிமையையுடைய ஆழ்வாரும், தெரிவதற்கரிய பெருமையுடைய திருப்பதிகளெல்லாம் தரிசித்து யாத்தினாசெய்தனர். (எ-அ.) (௩௫)

பேயாழ்வார்

திருவவதாரஸ்தலமான திருமயிலைச்சிறப்பு.

௩௬. பூதனிப்பரிசுமைந்தனன்பொருவில்பொற்புரிசை
மீதமைத்தபைங்கதலிகைவிசும்பளாய்வினாதேர்
ஆதவற்கமைகால்செய்வட்டத்தினிலசையும்
மாதவத்தர்வாணகர்கடன்மருங்கரினமயிலே.

(இ-ள்.) பூதத்தாழ்வார் இவ்விதமாயிருந்தனர். ஒப்பில்லாத அழகிய மதில்களின்மேல் நாட்டிய நல்ல துகிற கொடிகள் ஆகாயத்தையளவி, விண்ணு செல்லுந் தேரையுடைய சூரியனுக்கு அமைந்த விசினியைப்போல

அசைவதற்கிடமாய், மாதவத்தோர் வாழும் நகரமாய், கடலுக்குச் சமீபத் திலிருப்பது திருமயிலையாகும். (எ-அ.) (௩௮)

[பேயாழ்வார் திருவவதாரம் பண்ணின திருக்குளம்]

௩௯. நற்றவர்க்கிடமாயவந்நகர்வயினறைதேன்
துற்றவாம்பனிலோற்பலந்தாமனாதுவன்றிக்
கொற்றமாறிருக்கச்சியின்குணதிசைநவின்ற
பொற்றடந்தனக்கீணையெனவிளங்குமோர்பொய்கை.

(இ-ள்.) நல்ல தவசிகளுக்குருப்பிடமாகிய அம்மயிலையினிடத்து வாச னையுந் தேனும் பொருந்திய ஆம்பலும் நீலோற்பலமும் தாமனாயும் நெரு ங்கி, வெற்றியையுடைய திருமாலெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கச்சிக்குக் கிழக் கில், முன்பு சொன்ன பொற்றாமரைத் தடாகத்துக்குச் சமானமாக விளங் கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு திருக்குளம். (எ-அ.) (௩௯)

[பேயாழ்வார் திருவவதாரம்.]

௪௦. நாம்பரன்பதம்பரவிலார்க்குதவுவாணறவார்
ஆம்பல்வாயடைந்தத்தடத்தைப்பசிசசதயம்
மேம்படும்படிமதலையாய்க்கேட்டுளோர்வெருவித்
தேம்பவேயமுதலுமதுகேட்டனன்றிருமால்

(இ-ள்.) எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்காதவர்களுக்கு அச்ச த்தைக்கொடுக்கும் ஸ்ரீநார்த்தகாழ்வான், அத்தடாகத்தில் தேன் நிறைந்த ஓர் செவ்வல்லி மலரினிடத்தடைந்து, ஐப்பசிமாதத்துச் சதயநக்ஷத்திரம் மேன் மையடையும்படி ஒரு குழந்தை வடிவங்கொண்டு, "கேட்டவாசன் பயந்து தேம்பும்படி அமுதவளவிலே அதைக் கேட்டருளினவனான எம்பெருமான், (எ-அ.) (௪௦)

நாம்-அச்சப்பொருளுணர்ந்தும் உரிச்சொல், "பேநாமுருமென வ ருஉங்கிளவி யாமுறைமுன்று மச்சப்பொருள்" என்பது தொல்காப்பியம்.

[பேயாழ்வார் அருள்பெறுவது.]

௪௧. தண்டடத்தடைந்தலர்மிசைமகவினைத்தீழுவிக்
கொண்டலர்த்திருமடந்தைகைக்கொடுத்தலுங்கோதை
தொண்டர்வாழ்வுறத்திருமுலையளித்தனள்கருதி
விண்டவாயினும்பேயெனும்பெயருமால்விதித்தான்.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த அத்தடாகத்தையடைந்து, அல்லிமலரினிடத்து ஆவிர் ப்பவித்திருக்குங் குழந்தையைத் தழுவிக்கொண்டு, புஷ்பத்தில் வீற்றிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரது திருக்கைகளிற் கொடுத்தருளலும், அப்பிராட்டியார், தொண்டராகிய ஆழ்வார் வாழும்படி திருமுலையூட்டினர். எம்பெருமானும் வேதத்தைச் சொல்லியருளின திருவாயினிலே அக்குழந்தைக்குப் பேயார் என்னுந் திருநாமத்தைக் கொடுத்தருளினன். (எ-அ.) (௪௧)

"பேயனையொழிந்தே னெம்பிரானுக்கே" என்னும் அருளிச்செயலின் படி பகவத் விஷயத்தில் ஆதராதிரியமுடையவராதலால் இவர்க்கு இத்திரு நாமம் நிரூபகமாயிற்று.

சஉ. அருளினுற்றவக்குமா னுஞ்ச துமறையறியாப்
பொருளினைக்கதிருதிருவடிமலர்புகழ்ந்தான்
இருளினைத்தெறுபரிதியிற்பரமதமெருக்கித்
தெருள்பெறுத்தவனியையெனுவகன்றனன்றேவும்.

(இ-ள்.) பிராட்டி பெருமான்களின் திருவருளாலிருந்த அக்குழந்தையும் நான்கு வேதங்களும்நியாத பரம்பொருளான பெருமானது மோக்ஷத்தைத் தருந் திருவடித்தாமரைகளைப் புகழ்ந்தனர். இருளைப்போக்குஞ் சூரியனைப் போல இதரசமயங்களையுழித்து, பூமியிலுள்ளவர்களைத் தெளிவடையும்படி செய்வாயாக என்றருளிச்செய்து தேவப்பிரானும் சென்றருளினன். (எ-று.)

[ஆழ்வார்கள் மூவரும் சந்தித்தல்.]

சங். அய்யனேகியபின்னரவ்வணிநகர்க்கயலாஞ்
செய்யவான்பொழில்புடைபயிறிருவலிக்கேணித்
துய்யஞானத்தின்கொழுந்தினைச்சருதிநாயகனைப்
பையராவனைத்துயில்பரந்தாமனைப்பணிந்தான்.

(இ-ள்.) எம்பெருமான் எழுந்தருளினபிறகு, (பேயாழ்வார்) அவ்வழகிய திருமயிலைக்குச் சமீபமான, செம்மையாகிய உயர்ந்த சோலைகள் பக்கங்களிற் சூழப்பெற்ற திருவல்லிக்கேணியி லெழுந்தருளியிருக்கும் பரிசுத்தமாகிய ஞானத்தின் கொழுந்தை, வேதங்களுக்குப் பிரதான நாயகனை, படத்தை யுடைய சேஷசயனத்தில் அறிதுயிலமரும் பரந்தாமனைப் பணிந்தனர். (எ-று.) (சங்)

சசு. அங்குநின்றமாலமர்திருப்பதியுளவனைத்தும்
பொங்குமன்பிதோரோர்தினம்பரவியேபூதன்
தங்குதென்கடன்மல்லைவந்தவனெதிர்தழுவு
மங்குறும்பொழிற்கச்சியிலிருவரும்வந்தார்.

(இ-ள்.) (அப்பால்) அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு, எம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகளாயுள்ளவைகளை யெல்லாம் மிக்க பக்தியோடு ஒவ்வொருதினமாக வணங்கிக்கொண்டு, பூதத்தாழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய திருக்கடன்மல்லைக்கு எழுந்தருளி, (அங்கு) பூதத்தாழ்வார் எதிர்கொண்டுவந்து தழுவிக்கொள்ளவே, அவ்விருவருங்கூடி மேசங்கள் தங்குஞ் சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கச்சிநகருக்கு எழுந்தருளினார்கள். (எ-று.)

சரு. அவனுறைந்தருள்பொய்கைதாள்பரவினரவனும
உவகையோங்குமத்தழுவினனிருவரையொருநாட்
சிவணியங்கருளாளனைப்பணிந்துகீட்டிசையிற்
கவனவெம்பரியினெழப்பாலியைக்கடந்தார்.

(இ-ள்.) (வந்த ஆழ்வார்களிருவரும்) அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பொய்சையாழ்வார் திருவடிகளை வணங்கினார்கள்: அவரும் ஆனந்தம அதிகரிக்க அவ்விருவராயுற் தழுவினர். ஒருநாள் மூவருங்கூடி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பேரருளாளப் பெருமானைப்பணிந்து, நடைவேக முள்ள குதிகையுடைய சூரியன் கிழக்குத்திக்குல் உதிக்குமளவிலே பாலாற்றைக் கடந்தார்கள். (எ-று.) (சரு)

[திருக்கோவலூரையடைதல்.]

சு சு. துறந்தவாவினையெவைகளுந்தமிழிடைச்சுருதி
பிறந்தவாயினர்நடந்துலகளந்தருள்பெரியோன்
சிறந்தவாயன்மாநாரணனுறைதலாற்றிகழ்ந்தே
அறந்தவாதுயர்கோவலாமணிநகர்கண்டார்.

(இ-ள்.) (பிரகிருதி சம்பந்தமான) ஆசையும் வினைகளுமான எல்லா
வற்றையும் விட்டு, வேதார்த்தங்கள் தமிழில் உதயமான திருவாக்கியையு
டைய ஆழ்வார்கள் மூவரும் நடந்து, உலகங்களையளந்தருளின பெரியோ
னும், சிறப்பையுடைய ஆயனும், திருமகள் நாயகனுமாகிய நாராயணன்
ரித்தியவாசஞ் செய்வதனாலே விளங்கி, தருமங்கள் கெடாமல் உயரும்
திருக்கோவலூராகிய அழகிய நகரத்தைத் தரிசித்தார்கள். (எ-று.) (சுசு)

ஆயன்-என்பது திருக்கோவலூர் றம்பெருமானாக் கொரு திருநாமம்.

சு எ. எத்திறக்கடவுட்பதமிருந்தனவெனினும்
முத்திவின்திவின்பதத்தலதிலையெனுமுறைபோற்
சித்திரப்பணிக்கோபுரச்சிகரமீச்செறிபொற்
கத்திகைக்கொடிகுகனமீத்துயல்வரல்கண்டார்.

(இ-ள்.) சித்திரத்தொழில்மைந்த கோபுர சிகரத்தின்மீது பொருந்திய
பொன்மயமான துகிற்கொடிகளானவை, எவ்விதமான தேவர்களது பதவி
களிருந்தனவாயினும், மோகஷமென்பது விஷ்ணுவின் பரமபதத்திலல்லது
(அப்பதவிகளில்) இல்லை யென்றுணாக்கும் விதம்போல, ஆகாயத்தின்மீது அ
சைவதைக்கண்டார்கள். (எ-று.) (சுஎ)

சு அ. பண்களிற்சிறையளியினமுரன்றிசைபரப்பி
உண்களிக்கிவரந்துறைமலர்ப்பணைபலவொருவி
எண்களிற்றினுக்கருள்புருடனைக்கண்டவினையில்
கண்களிற்புவிபுழைக்கருள்பெண்ணையுங்கண்டார்.

(இ-ள்.) சிறைகளையுடைய வண்டுக்கூட்டங்கள் இசைப்பாட்டைப்
போல ஒலிசெய்து இசையைவிரித்து உண்ணும் தேனுக்காக ஏறியிருக்கும்
மலர்களையுடைய மருதநிலங்கள் பலவற்றையுங் கடந்து, தன்னைச் சிந்தி
த்த கஜேந்திராழ்வானுக்குத் திருவருள்புரிந்த பரமபுருஷனைச்சேவித்த ஒப்
பற்ற தங்கள் திருக்கண்களாலே, பூமியினிடத்திலுள்ளோர்க்குப் (பலவளங்
களையும்) கொடுக்கும் பெண்ணையாற்றையுங் கண்டார்கள். (எ-று.) (சுஅ)

சு கூ. நெடியவாயனையாகியோகியரிவணேரா
அடிகொள்பாவினொனச்சுடோற்றுவரதறற்
படியில்லாவரும்விளங்குவர்பாதகவிருணீ
கடிதுபோகெனல்போற்றுயன்மதிற்கொடிகண்டார்.

(இ-ள்.) நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலான திரிவிக்கிரமமூர்த்தியை
ஆதியோகியர்கள் இவ்விடத்தே சந்தித்து, அப்பெருமானது திருவடிகள்
ஏற்றுக்கொள்ளும் பாட்டுக்களாலே ஞானதீபமேற்றுவார்கள் : (அதனாலே)
பூமியிலுள்ள யாவரும் விளங்குவார்கள் ; (ஆகையால்) பாதகமான இருளே !
நீ விரைந்து போய்விடுவாயாக என்று சொல்லுவதுபோல மதின்களின்
மேல் ஆடுங் கொடிகளைப் பார்த்தார்கள். (எ-று.) (சுக)

௫௦. நாமமெண்ணருஞ்செய்யகட்கரியமானறைப்பூந்
தாமவண்டுமாய்தனைநகரமுந்தரித்ததுபோன்
மாமராமகிழ்பூதருசெண்பகம்வருக்கை
காமர்தங்குபைம்பொழில்புடைபயில்வனகண்டார்.

(இ-ள்.) எண்ணுதற்கரிய திருநாமங்களும் சிவந்த திருக்கண்களு மு
டைய கரியதிருமேனியனான எம்பெருமானது தேன்பொருந்திய அழகிய
வளப்பத்தைக் கொண்ட திருத்துழாய் மாலையை அத்திருக்கோவலுளும்
அணிந்தகபோலே, மாவும் வெண்கடம்பும் மகிழ்மரமும் கமுகும் சண்பக
மும் பலாவும் அழாரத்தங்கிய பசுமையான சோலைகள் புடைசூழ்ந்திருப்
பனவற்றைப் பார்த்தார்கள். (எ-று.) (௫௦)

௫௧. அவர்களங்குவந்தணுகுமுன்கோவல்வாழரிக்கின்
றிவரிடுத்தமிழ்ஞானதிபத்தினுக்கிணையாக்
குவலயந்தனைவிளக்கலேமென்னவுட்கொள்ளாக்
கவனவெம்பரியிரதவான்சுடர்கடல்கரந்தான்.

(இ-ள்.) ஆழ்வார்கள் மூவரும் அங்கு வந்து அடைவதற்கு முன்னே
அத்திருக்கோவலுளில் நித்தியவாசஞ்செய்யும் பெருமானுக்கு இன்று இவர்
கள் ஏற்றும் தமிழாகிய ஞானதிபத்துக்குச் சமானமாகப் பூமியை விளங்கச்
செய்யமாட்டோமென்று மனத்திற்கொண்டு, நடைவேகமுள்ள குதிரைகள்
பூண்ட இரத்தையுடைய சூரியன கடலிற்புகுந்தொளித்தான். (எ-று.) (௫௧)

௫௨. உருமுமின்னுமீப்பிறமும்வானகம்புதைத்துராகுக்
கருமுகிற்கனமிடைவிடாதுறைநனிகான்ற
அருமறைப்பொருள்கோவல்வாமனப்பதியாயன்
தருமளப்பருமாயைபோற்பரந்ததுதமமே.

(இ-ள்.) கரிய மேகக்கூட்டங்களானவை இடியும் மின்னலுமாக மே
லே விளங்கும் ஆகாயத்தை மறைத்து ஒலித்து சோனாமாரி பெய்தன.
அரிய வேதத்திற்கொல்லும் (பிரதானப்) பொருளாகிய திருக்கோவலு
ளாகிய வாமனக்ஷேத்திரத்திலெழுந்தருளிய ஆயனாகிய பெருமான் உண்
டாக்கிய அளவிதெற்கரிய மாயையைப்போல இருள் பரவியது. (எ-று.)

௫௩. மண்டலத்துடன்விண்டலம்வணங்குறுதிருமண்
புண்டரத்திருதுதல்வயிணவர்சுழாம்பொதுளி
எண்டரற்கருமணியணிவீகிகளிகவா
அண்டர்தொக்கவப்பதியினோரிடைகழியடைந்தார்.

(இ-ள்.) பூமியிலுள்ளோருடன் ஆகாயவாசிகளும் வணங்கும் திரு
மண்புண்டரத்தைத் தரித்த அழகிய நெற்றியையுடைய பரீவைஷ்ணவ
சமூகங்கள் நெருங்கப்பெற்று, எண்ணுதற்கரிதாகிய மணியமமான அழகிய
திருவீதிகளைக்கடந்து நித்திய சூரிகள் கூடிய அத்திருப்பதியினிடத்து ஒரு
இடைகழியை அடைந்தார்கள். (எ-று.) (௫௩)

இடைகழி-நடைத்திண்ணை.

௫௪. புக்கயோகியர்மூவருநான்மறைபுகழ்
மைக்கவின்கொடுவாளராவணத்துயின்மாயேன்

தக்கபார் விசும்பளந்ததாட்டகையினெத்தகையுங்
கைக்கவேபுகழ்ந்தளவளாயுறைதருங்காலே.

(இ-ள்.) (அங்கு) பிரவேசித்த ஆதியோகியர் மூவரும், நான்கு வேதங்
களுந் துதிக்கக் கரிய கோலத்தைக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய சேஷசய
னத்தில் அறிதுயிலமரும் மாயவனது பூமியையும் ஆகாயத்தையும் அளந்
தருளித் தங்களுக்கு ருரிமையான திருவடிப் பெருமையின விசேஷத்தாலே,
(வேறு) எந்தப்பெருமையும் தமக்குக்கைப்பனவாக, (அத்திருவடிகளையே)
புகழ்ந்துகொண்டு நெஞ்சுகலந்து கூடியிருக்குங்காலத்தில். (எ-று.) (ருச)

[பெருமான் எழுந்தருளல்.]

ருரு. கோவலாகியவாமனப்பதியுறைகொண்டல்
மூவர் செந்தமிழ்விரும்பியோர்முதியவேதியனாய்
நாவகத்துனாகுமுறமெய்நடுக்குறநடந்தே
யாவரிங்குரீருண்கொலெமககிடமென்றான்.

(இ-ள்.) திருக்கோவலுராகிய வாமனப்பதியினிடந்து நித்தியவாச
ஞ்செய்யும் மேகம்போன்ற பெருமான், ஆதிபோகியர் மூவருடைய செம்
மையான தமிழ்ப்பாசரங்களை விரும்பி, ஒரு விருத்த வேதியனாய், நாவி
னிடத்தில் சொற்கள் குமுறவும், சரீரம் நடுங்கவும், நடந்துவந்து, இங்கி
ருப்பவாகளே நீங்கள் யாவர்? எமக்கு (இங்கு இருக்க) இடமுண்டோ?
என்றான். (எ-று.) (ருரு)

ருசு. என்றுகூறுமானையழைத்திடனளித்திருத்தி
நின்றுமூவருமிடம்பெறாநெருங்கலுநெடியோன்
நன்றுநீருறையிடைகழிநால்வருமிருத்தம்
கொன்றுருதிடமெனநகைத்தின்னமுரைப்பான்.

(இ-ள்.) என்று சொல்லும் பெருமானையழைத்து இடங்கொடுத்தி
ருத்தி, ஆழ்வார்கள் மூவரும் நின்றுகொண்டு இடம் போதாமல் நெருக்க
மடையவே, நெடியவனுள் பெருமான், நீங்களிருக்கு மிடைகழி நன்றாயிரு
ந்தது! நாம் நால்வரும் இருக்க இதில் இடம் பற்றாது, என்று சொல்லி
நகைத்து (மேலும்) இவ்விதமாகச் சொல்லுவானாயினன். (எ-று.) (ருசு)

ரு௪. நால்வருக்கிடந்தருவதன்றிடைகழிநனிகார்
கால்வதப்பெயலொழிவதன்றிருள்புலர்காறும்
மால்வளத்திருவடியெளிகினிற்கண்டு வணங்க
நூல்வகுக்கலாந்திபமுண்டேலெனதுவன்றான்.

(இ-ள்.) இவ்விடைகழி, நால்வருக்கு மிடங்கொடுப்பதன்று; மேகங்
கள் மிகப்பெய்வதான அந்த மழையும் ஒழிவதன்று; தீபமுண்டாயின்,
இருளொழியும் வளையில் எம்பெருமானது வளமான திருவடியை எளிதில்
சேவித்து வணங்க நூல் செய்யலாம் என்று சொல்லியருளினன். (எ-று.)

ரு௫. உரைத்தவம்மொழிசெவியுறத்தமதுளமுருகா
நிரைத்தமெய்ம்மயிர்சிலிர்த்தெழுவானந்தநிகழத்
திரைத்தடங்கடற்புயல்கொலென்றயிர்த்தனர் தெரிய
வரைத்தனானதீபத்தினுற்காண்பதுமதியா.

(இ-ள்.) சொல்லிய அம்மொழி தங்கள் செவியிற் புகுதலும், உள் ளமுருகி வரிசையாயுள்ள மெய்ம்மயிர் சிவிர்த்தெழுவும் ஆனந்தம் உண் டாகவும், (இவர்) திகைகளையுடைய விசாலமான கடலிற்றுயிலும் மேகம் போன்ற பெருமானே என்று சந்தேகித்து, (அவ்வுண்மை) யறியத் (தாம்) கொண்ட ஞானதீபத்தாலே காண நினைத்து, (எ-று.) (௫௮)

[அருளிச்செயல்.]

௫௯. வையந்தகளியாவார்கடலேநெய்யாக
வெய்யகதிரோன்விளக்காவெனத்தொடங்கி
ஐயனருட்பொய்கைதிருவந்தாதியோதுதலுந்
துய்யதிருஞானச்சுடரொன்றுதோன்றியதால்.

(இ-ள்.) “வையந்தகளியா வார்கடலேநெய்யாக, வெய்யகதிரோன் விளக்காக” என்று தொடங்கி, பகவானது அருள்வடிவான பொய்கை யாழ்வார், (முதல்) திருவந்தாதியை யருளிச்செய்ய, பரிசுத்தமான அழ கிய ஞானதீபமொன்று தோன்றியது. (எ-று.) (௫௯)

‡ அந்ததுறுவெண்பாவென் றறையுந்திருவந்தாதினின்
முந்துபதிபாற்கடலரங்க முதிர்வேங்கடம்பொன்றிருவெஃகா
விந்தையுறையுந்திருக்கோவ லூர்நல்வளஞ்சேர்விண்ணகரம்
இந்தவாறுதிருப்பதியும் பொருந்திச்சிறந்தவிசைபெறவே.

இச்செய்யுள் செய்யுட் குருபரம்பரை யொன்றிற் கண்டது.

௬௦. அன்பேதகளியாவார்வமேநெய்யென்னு
முன்பேதொடங்கிமொழிதிருவந்தாதியால்
இன்பேறுசெஞ்சொலியற்பூதப்பேரிறையும்
மன்பேரொளிவிளக்கமாயனுக்கொன்றேற்றினுன்.

(இ-ள்.) பொருள்நயம் மேன்மேலேறும் செவ்விய சொல்வளம்பொரு ள்திய பூதத்தாழ்வாரொன்னுந் திருநாமமுடைய உயர்ந்தோர், “அன்பேத களியா ஆர்வமேநெய்யாக” என்று ஆதியாகத்தொடங்கி அருளிச்செய்த (இரண்டாந்) திருவந்தாதியால், நிலைபெற்ற பேரொளியீசம் தீபமொன் றை மாயப்பிராணிக் கேற்றினர். (எ-று.) (௬௦)

‡ வடவேங்கடந்தென்னரங்கமுநீர் மலைபாடகமாலிருஞ்சோலை
இடவெந்தைபாற்கடல்பேரை யெழிலார் கோவலுர்தஞ்சை
கடன்மல்லேசேரத்திருநகர் கோட்டிநகர்தண்காலுருங்
குடந்தையீரோழுடனென்றவ் வந்தாதியினுட்கூறியதே.

இச்செய்யுள் செய்யுட் குருபரம்பரை யொன்றிற் கண்டது.

௬௧. ஞானவிளக்கோரிரண்டுநண்ணுதலுமானளினக்
கூனமொளிர்செங்கதினாக்கண்டலர்தபான்மையைப்போற்
றாநதிசேர்தாள்கரங்கண்சோதிவதனந்துலங்க
வானவனியன்றளந்தமாணுருவங்காட்டிநின்றான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) ஞானதீபங்களிரண்டுந் தோன்றினவளவிலே, பிர காசிக்குஞ் சூரியனைக்கண்டு தாமரைக்காடு மலர்ந்த தன்மையைப்போல, பரிசுத்தமான கங்காநதிபொருந்திய திருவடியும் திருக்கையும் திருக்கண்

ஈழம் சோதியான திருமுகமண்டலமும் விளங்க, எம்பெருமான், அக்காலத்தில் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் அளவிட்ட திரிவிக்கிரம வருவத்தைக் காட்டி நின்றனன். (எ-று.) (௬௧)

௬௨. திருக்கண்டேன்பொன்மேனிகண்டேன்றிகழும்
அருக்கணநிறமுங்கண்டேன்சங்காழி
உருக்கண்டேன்காண்பதின்யோர்பொருளின்மென்ஓப்
பொருட்கண்டவந்தாதியாற்பேயும்போற்றினான்.

(இ-ள்.) (அப்போது) “ திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் திகழும் அருக்க ணணிநிறமுங் கண்டேன்” சங்காழியருக்கண்டேன் இனிக் காண்பதொரு பொருளில்லையென்று, வேதார்த்தங்களையுடைய (மூன்றாம்) திருவந்தாதியால் பேயாழ்வாருந் துதித்தனர். (எ-று.) (௬௨)

† அவ்வந்தாதிதனிப்பதினைந் தூர்பாற்கடல்வேங்கடமரங்கம்
ஒவ்வங்குடந்தையிடவெந்தை கோட்டியூர்வேளுக்கையுடன்
செவ்வெஃகாவைகுந்தமட்ட புயம்விண்ணகர்சீரலிக்கேணி
கவ்விவிசும்பார்சோலைமலை கழிகைகச்சிப்பாடகமே.

இச்செய்யுள் செய்யுட் குருபரம்பரை பொன்றிற் கண்டது.

[எம்பெருமான் அருளப்பாரும் ஆழ்வார்கள் வேண்டுகோளும்.]

௬௩. தந்தைபுரிந்ததவமதனைச்சங்கரன்போற்
மெந்தையுருமூவருங்கண்டின்பமுடனென்புருகி
முந்தைமறைகாணவடிக்கேழுமடிசூட்டச
சிந்தைகளிகூர்ந்து செங்கட்டிருமாலும்

(இ-ள்.) சங்கரன் போற்றும் எந்தையாயப் பிரமதேவன் செய்த தவப் பேரூன எம்பெருமானது திருவுருவை ஆழ்வார்கள் மூவருந் தரிசித்து, அகமகிழ்ச்சியோடு என்புமுருகி, முதன்மைபெற்ற வேதங்களுங்காணாத அவன் திருவடிகளில் தங்கள் முடியைச்சூட்டினாராக, வாற்சல்லியத்தினாலே சிவந்த திருக்கண்களையுடைய திருமாலும், திருவுள்ளத்திற் சந்தோஷமடைந்து, (எ-று.) (௬௩)

வாற்சல்லியமென்பது கன்றினிடத்துப் பசுவுக்கிருக்கும் அன்பு, வற்சம்-கன்று.

௬௪. நீவிர்புகன்றநிகரிறிருவந்தாதிப்
பாவில்வழுவாதெவோனும்பன்னிடினுந்
தாவினமதுசரண்பெறுவார்சாற்றிலெம
தாவியவரோருள்வரங்கள்யாவென்றான்.

(இ-ள்.) நீங்கள் சொல்லிய ஒப்பில்லாத அழகிய அந்தாதிப்பாக்களில் எவரோனும் வழுவறல் தேர்வாராயினும், (அவர்) கெடுதலில்லாத நமது பதத்தையடைவர்; சொல்லுமிடத்து அவரோ எமது உயிரும் ஆவர். (இனி) உங்களுக்கு நான் கொடுக்கும் வரங்கள் யாவை என்றான். (எ-று.) (௬௪)

வேறு.

௬௩. அருமறைப்பொருளை யெளிதுவந்தெமையின் டாண்டடியளித்தனையிதனிற், றருவரமயலின் றுளகொலோவெனினுஞ் சகமெலாமெங்கள்பாற் றனிவந், திருளிடைகழிக்கட் காட்டுமிக் கோல மிருகணுந்கண்டடியிறைஞ்சப், பொருவரும்பரம பதமளித்தியென வளித்தனனருட்கரும்புயலும்.

(இ-ள்.) அரிய வேதப்பொருளாகிய தேவரீர் எளிதில் வந்து இங்கு எங்களை அடிமைகொண்டு திருவடிகளைக் கொடுத்தருளினீர். (இனி எங்களுக்கு) இன்று இதைக்காட்டிலும் கொடுக்கக்கூடிய வரம் வேறுண்டோ? என்றாலும் இருட்டில் இடைகழியில் எங்குளிடத்துக்குத் தனியாக வந்து காட்டிய இத்திருக்கோலத்தை உலகிலுள்ளோர் யாவரும் இருகண்களாற் சேவித்துத் திருவடிவணங்க (அவர்களுக்கு) ஒப்பில்லாத பரமபதத்தைத் தந்தருள்வீராக என்று விண்ணப்பிக்க, அருளோடுகூடிய சரியமேகம் போன்ற பெருமானும் (அவ்வரத்தைக்) கொடுத்தருளினன். (எ-று.) (௬௩)

௬௪. வேதமுங்காண்டற் கரியவாயலர்மேல விரிஞ்சனேமுதலினோவிரும்பும், பாதபங்கயமு வருமுடிதழுவுப் பணிந்தனாபகாந் தவபபரிசே, ஓதநீருலகத் தவாபுகழவிளங்க வுவந்தவரஞ்சசனை யுலவா, நாதுனுங்கோவற் பதிவயினிறைந்தான் பத்திசாரண்புகழ் நவீல்வாம்.

(இ-ள்.) வேதங்களுங் காண்பதற்கரியனவாகி, தாமரைமலரினமீதிருக்கும் பிரமன் முதலாயினோர் விரும்பும் (எம்பெருமானது) பாததாமரைகளில் ஆழ்வார்கள் மூவரும் தங்கள் முடிதழுவுப் பணிந்தனர். முன் சொல்லிய அவ்விதமே, திணைகூடியுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் ஆழ்வார்கள் புகழ் விளங்கும்படி, ஆச்ரிதர் விரும்பிய அர்ச்சாருபமாகுதல் கெடாத எம்பெருமானும் திருக்கோவலூரி லெழுந்தருளினன். இனி பத்திலாரரான திருமழிசையாழ்வாருடைய வைபவத்தை உரைப்போம். (எ-று.) (௬௪)

“தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவந்தானே; தமருகந்த தெப்பேர் மற் றப்போ” என்று மருளிச்செயலின்படி, அர்ச்சாவதாரம், ஆச்ரிதரிட்ட வழக்காயிருந்தாலால், ‘உவந்தவரஞ்சசனை’ என்றார்.

[இம்முதலாழ்வார்கள் மூவரும் திருவவதாரஞ் செயதது முதல் திருக்கோவலூரில் எம்பெருமானைச் சேவித்தது வரையில் உள்ள வைபவம், இது சாரும் எமக்குக் கிடைக்கலான வேறு செய்யுட் குருபரம்பகானிலும் ஆராயிரப்படி குருபரம்பராப்பராவம் முதலிய பல கிரந்தங்களிலும் வழங்குமாறு :—

உலகத்தார் பிறக்கும் வழியாக வன்றியே, அயோரிஜராய் அப்பிரா கிருதராயப் புஷ்பங்களிடத்தே பிறந்தவர்களான இந்தயோகிகள் மூவரும், எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கடாகூத்தால் இராஜ தாமச சத்வமென்னும் முக்குணங்களில் முற்கூறிய இரண்டனையும் நீக்கிப் பிற்கூறிய சத்வமாகி ஒன்றினில் ஒன்றி நின்று, ஞானபக்தி வைராக்கியங்களை யுடையவர்களாய், அன்னபானுதினை ஒழித்தவர்களாய், ஜஜ்ஜ்ஜ்மாதிகாரணபூதனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளில் மெய்பன்புடையவர்களாய் வந்ததிருக்க

குங்காலையில், இல்லறத்தாருடைய உறவு தங்களுக்குப் பொருந்தாமையால், இவர்கள், ஒருநாளிருந்த இடத்தில் மறுநாள் இராதே, தம்மோடொத்த பரம சாத்தீகர்களைத் தேடித் தரிசிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு, திவ்யக்ஷேத் த்திரங்கள் தோறும் சஞ்சரித்து வந்தனர். இவர்கள், ஒருவரை யொருவர் அறியாமல், தனித்தனியே சஞ்சரித்து வருங்கால், ஸர்வேச்வரனும், தனக்கு ஆத்மபூதரான இவர்களைக்கொண்டு உலகத்தை உயவிக்கத் திருவுள்ளங் கொண்டிருப்பவனாகையால், இம்மூவரும் ஒருவனாயொருவர் அறியாமல் பெண்ணையாற்றின தென்கரையில் வாமனக்ஷேத்திரமாகிய திருக்கோவலூரில் வந்து தன்னைச் சேவிக்கும்படி, இவர்களுக்குப் புத்திப்பிரதானம் பண்ணினான். இவர்களும் அவ்வாறே அத்திருப்பதியை யடைந்தனர் கள்; பசுப்பொழுதும் போயிற்று.

சூரியன் அஸ்தமனமான பொழுது, முதல்முதல் பொய்கையாழ்வார் ஒரு ஸீவைவக்ஷணவருடைய திருமாளிகையிற் சென்று, அம்மாளிகையின் இடைகழியின் மீது சயனித்திருந்தனர். பின்னர் பூதத்தாழ்வார் கண்வளர்த்தற்கு இடந்தேடிக்கொண்டு சென்று, பொய்கையாழ்வார் பள்ளி கொண்டிருக்கும் இடத்தையடைந்து, 'அடியேன் சயனித்தற்கு இத்திருமாளிகையிற் சற்று இடங்கிடைக்குமோ?' என்று வினவினார். பொய்கையாழ்வார் அது கேட்டு, 'சுவாமி! இங்கே இவ்விடைகழியில் ஒருவர் படுக்கலாம், இருவர் இருக்கலாம்: தேவரீர் எழுந்தருளினால் இருவரும் இருக்கலாகும்' என விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அங்ஙனமே அவ்விருவரும் அங்கு இருந்து ஒருவரை யொருவர் உசாவிக்கொண்டிருக்கும் போது, பேயாழ்வாரும் அவ்வாறே இடந்தேடிக்கொண்டு அந்தத் திருமாளிகைக்கு வந்து 'சயனித்துக்கொள்ள இங்கே இடங்கிடைக்குமா?' என்று கேட்க, முன்னைய ஆழ்வார்களிருவரும், 'சுவாமி இவ்விடம் ஒருவர் படுக்கலாம்; இருவர் இருக்கலாம்; மூவர் நிற்கலாம்.' எனக் கூறினாசன். கூறவே, இவரும் உள்ளுறச் சென்று, மூவருமாக நின்றுகொண்டு அளவளாவி யிருந்தனர்.

அவ்வளவிலே திருக்கோவலூர் எம்பெருமானும், பேரிருளும் பெருமழையும் உண்டாக்கித், தானும் அவ்விடைகழியிற் சென்று, அவர்களுக்கு அதிகநெருக்கம் உண்டாகும்படி செய்தருளினான். ஆழ்வார்கள் மூவரும், 'முன்னில்லாத நெருக்கம் இப்பொழுது உண்டான காரணமென்ன? நம்மை யொழியவும் இவ்விடைகழியைப் பற்றிநிற்பார்சன் உண்டோ?' என்று, "ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றியும்" "உணர்வெனும் ஒளிகொள் விளக்கேற்றியும்" "வெய்யகதிரோன் விளக்கேற்றியும்" பார்த்தனர். ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய மைப்படி. மேனியையும் செந்தாமரைக் கண்ணையும் நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணிலே கண்டதுபவித்து, அந்த அதுபவத்தாலுண்டாகிய அன்பின் மிகுதியாலே, பொய்கையாழ்வார், பிறப்பின்பென்னும் பெரும்பிணிக்குப் பரமௌஷதமும் சமூசாரசாசரத்தைக் கடக்கலாவதான தெப்பமுமாய, எம்பெருமானுடைய திவ்யகுணத்துபவ ரூபமாய், "வையந்தகனியா" என்று தொடங்கி ருக்வேத சாரமான முதற்றிரு வந்தாதியும், பூதத்தாழ்வார் பரமபத சோபானமே என்னலாவதாய் "அன்பேதகனியா" என்று ஆரம்பித்து எஜர்வேத சாராமிசமான இரண்டாந் திருவந்தாதியும், பேயாழ்வார் பக்திரசம் ஓழுகுவதாய் எம்பெருமானுடைய ரூபகுணசக்திகளைப் பிரதிபாதிப்பதாய் "திருக்கண்டேன்" என்றெடுத்து சாமவேதசாரமான மூன்றாந் திருவந்தாதியும் ஆகிற திவ்வியப்பிரபந்தங்களைச், சேதனர் உயந்துபோமாடி, ஞானத்தமிழாக அருளிச்செய்து உலகத்தை வாழ்வித்தருளினார்கள்.]

[இனி, முதலாழ்வார்கள் வைபவத்தொடர்ச்சியாய் அடியில் வருகின்ற
ருசு - செய்யுளும், வேறொரு செய்யுட்குருபரம்பரையிற் கண்டது.]

[திருவயோத்தியில் சக்ரவர்த்தித்திருமகளைச் சேவித்தல்.]

* ஆதியாய்நடுவுமாகியந்தமாமனந்தன் தன்னால்
வேதமோதிடுநியாசவிதந்தெரிபொய்கையாரும்
ஒதுநற்பதிபன்னிக்குள்ளுந் தசம்பந்தந்தன்னோ
டேதமில்பிரமவித்தையெய்தியபூதத்தாரும்

(இ-ள்.) வேதத்திற் பிரதிபாதிக்கும் நியாசவித்தையை எப்பொரு
ளுக்குந் தானே காரணபூதனாய் இடையில் ரக்ஷிப்பவனாய் எல்லாம் இறுதி
யுற்ற காலத்தில் முடிவில் நிற்பவனாய் அனந்தனான எம்பெருமானால்
தெரிந்துகொண்ட பொய்கையாழ்வாரும், தூல்களிற் சொல்லப்பட்ட நல்ல
புருஷ ஸ்திரீகளுக்குள்ள (பர்த்ருபார்யா) சம்பந்தத்தோடு குற்றமற்ற
பிரமவித்தையைப் பெற்ற பூதத்தாழ்வாரும், (எ-அ.)

கர்மாதிகளான உபாயாந்தரங்களைவிட்டு எம்பெருமாளையே ரக்ஷக
னாகப்பற்றுதல் நியாசவித்தையாம். இது பிரமவித்தை, சரணாதி வித்தை
என்பது முதலிய பரியாயநாமங்களாலும் வழங்கும். க

* ஒப்பறுபிரமவித்தையோடுமுத்தத்துவத்தின்
தப்பறுஞானந்தானஞ்சாறையுயிர்க்குடலுக்குள்ள
செப்பமார்ந்தபும்பெற்றதிகழ்புகழ்ப்பேயாழ்வாரும்
மெய்ப்பொருளுனாக்குமூன்றுவேதம்போலொன்றுகூடி

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற பிரமவித்தையோடு தத்துவத்திரயங்களின் தவறு
தல்லாத ஞானமும்-சொல்லப்படும் செவ்வையான உடலுக்கும் உயிருந்
குமுள்ள (சரீரசரீரி) சம்பந்தமும் பெற்று, விளங்கும் கீர்த்தியையுடைய
பேயாழ்வாரும், தத்துவார்த்தங்களைக் கூறும் மூன்று வேதங்கள் போல,
ஒன்று கூடி (எ-அ.)

தத்துவத்திரயம்: சித்து, அசித்து, ஈச்வரன். என்பன. மூன்றுவேதங்
கள்: ருக்கு, யஜுசு, சாமம் என்பன. தனித்தனிப் பெயரொத்திய இவை
ஒன்று கூடியிருப்பதனால் 'த்ரயீ' எனப்படும். உ

* ஏதமின்மோக்கமீயுமேற்றமார்த்திட்டதாகிக்
கோதறுஞானமிக்கோர்கூறுசால்புற்றதாகிப்
போதனேமுதலோராயபுலவரைப்புரப்பானங்கள்
ஆதிநாயகன்வந்துமவயோத்திசென்றடைந்திட்டாரால்.

(இ-ள்.) தோஷமில்லாத மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் வைபவமுடைய
தாய், குற்றமற்ற ஞானத்தால் உயர்ந்தவர்கள் சொல்லும் பெருமை
யுற்றதாய், பிரமதேவன் முதலோரான தேவர்களைக் காக்கும்வண்ணம்
நமது ஆதிநாயகன் இராமபிரானாகவந்து திருவவதாரஞ் செய்ததான திரு
வயோத்தியைச் சென்று சேர்ந்தார்கள். (எ-அ.)

ஏற்றமார்த்திட்டதாகி சால்புற்றதாகி நாயகன் வந்துற்ற அயோத்தி
யென்க. இவை மூன்று பாட்டிம் ஒரு தொடராதலால், பொய்கையாழ்வா
ரும் பூதத்தாழ்வாரும் பேயாழ்வாரும் ஒன்று கூடி அயோத்திசென்றடைந்
திட்டார் என்க. ௩௬

- * ஆங்குசெம்மமாயுமையனணிகெழுமார்புழும்
ஈங்கிமிக்கருளிளோடுநிசிரரிலங்கையெய்தி
ஏங்கிமமரர்மாதரிடுக்கண்டீர்த்தருளுஞ்செய்ய
மாங்குயிலையாளோடும்வாங்குவிறடக்கையெந்தி
- * நின்றிடுமிளங்கோவோடுநிகழ்த்துதம்பியர்தம்மோடும்
நன்றியஞ்சனையார்பெற்றநூனழூர்த்தியிலோடோங்கித்
துன்றியமரகதம்போற்சுடரொளிபரப்பிமேவும்
வென்றிசால்பெருமான்ருளின்மேவியேவணங்கிநின்று
- * தரியலர்தங்கட்கேறேதாபதர்தவத்தின்பேறே
விரியுமெய்க்கவசக்கோவேவேதமேத்திடுதேவேயென்
றரியவன்னோன்றிராகுமம்புதிதன்னிலாழ்ந்து
தெரிவருங்களிப்பினோடுந்திகழ்ந்தவணிநுக்குநாளின்

(இ-ள்.) செந்தாமகையையும் எம்பெருமானது அழகு மிகுந்த திருமார் பையும் திருவயோத்தி நகரத்தையும் விட்டு நீங்கி, அரக்கர்வாழும் இலங்கை யையடைந்து, ஏக்கமடைந்த தெய்வப் பெண்களுடைய துன்பத்தை மிகுந்த கிருபையோடு தீர்த்தருளிய செவ்வீதான மாங்குயில்போன்ற சீதாபிராட்டி யாரோடும், வளைக்கும் கோதண்டத்தைத் திருக்கையிலேந்தி (அருகே) நின்று கொண்டிருக்கும் இளையபெருமானுடனும், (அவரோடொத்தவர்கள்) என்று சொல்லப்படும் பரதசத்தருக்கனொன்னும் தம்பியர்களோடும், நன்மையைத்தரும் அஞ்சநாதேவியார் பெற்ற நூனழூர்த்தியாகிய ஆஞ்சநேய ரோடும், உயர்வடைந்திருந்த மரகதமணியைப்போல மிக்க ஒளியை விரித் துக்கொண்டு அங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் வெற்றி மிகுந்த ஸ்ரீ சக்ர வர்த்தித் திருமகன் திருவடிமையடைந்து வணங்கிநின்று, பகைவராகிய (யானைக்கு) ஆண்சிங்கமே! தவசிகளது தவத்தின் பிரயோசனமே! விரி வுடைய சத்தியமென்னும் கவசத்தை யணிந்த தலைவனே! வேதங்கள் துதிக்கும் பரதேயவமே! என்று துதித்து, அப்பெருமானது அரிய கலியாணகுணங்களாகிய சமுத்திரத்தில் ஆழங்காற்பட்டு, இவ்வளவென் றறிதற்கரிய சந்தோஷத்துடன் விளங்கி அங்கு இருக்கும்போது (எ-று.)

[வேதியரொருவர்க் கருள்புரிதல்.]

- * வறுமையாங்கொடியதீயின்வாடுமோர்மறையோனெய்தி
உறுவராமுவர்தாளிலுறலுமாங்கவனுக்கிம்மைப்
பெறுபொருண்முழுதுமோக்கப்பேறுமீந்தருளிப்பின்னர்
தெறுவினையுடையார்கூடிச்சேர்ந்தனர்வதரிமாதோ.

(இ-ள்.) தரித்திரமென்னும் கொடியதீயினில் வாடும் ஒரு பிராமணர் வந்து தவசிகளாகிய ஆழ்வார் மூவர் திருவடிகளையுமடைதலும், அவருக்கு இவ்வுலகத்தில் அடையக்கூடிய எல்லாப் பொருள்களையும் மோகஷலாபத்தை யும் கொடுத்தருளி, அதன்பிறகு, பாபங்களைக் கெடுத்த மூவருங்கூடி வதரி யாச்சிரமத்தை யடைந்தார்கள். (எ-று.)

[வதரியாச்சிரமத்தையடைந்து யோகத்திருத்தல்.]

- * நரனுநாரணனுமென்னநண்ணிடுமுனிவர் தம்மைக்
கரனெடுவாக்குந்துயகருத்துமொன்றாகவேத்தித்
திரனுறுமலையினோர்சார்திகழ்த்தருங்குக்கைக்குட்சென்று
வரனுறுகரணங்கூட்டிவான்றவாரியோகினினூர்,

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் நரனும் நாராயணனும் என்று சொல்லும் படி எழுந்தருளியிருக்கும் முனிவர்களைக் கைகளும் வாக்கும் பசித்தமான மனமும் (மனோவாக்காயங்கள்) மாறுபடாமல் ஒருவழிப்படத் துதித்து, ஸ்திரமான (அங்குள்ள) மலையின் ஒருபக்கத்தில் விளங்கும் குகைக்குள்ளே சென்று, சிறந்த கரணங்களைக்கூட்டி, உயர்ந்த தவத்தையுடையோரான அம்மூவரும் யோகத்தில் நின்றார்கள். (எ-று.)

நரன், நாரணன் என்னும் இருடியர்கள் உலகத்திலுள்ளார்க்கு ஆசார்ய சிஷ்யக்கிரமத்தை வெளியிடும் பொருட்டு எம்பெருமான் கொண்ட அவதார விசேஷமானவர்கள். கரணம் என்றது மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் புறக்கரணமும், மனம் என்னும் உட்கரணமுமாம்.

- * மலரவனவண்வந்து நுமறையவரிருவர்தம்மால்
இலரிவர்தமக்குநேர்வாரொன் றறிந்ததனையோர்வான்
அலர்கதிர்விரிந்தேயோங்கியளியினமூசிப்பாடும்
மலரினின் லுகினோடுமற்றுயிர்த்தொகையுமீன்றோன்

(இ-ள்.) அப்போது, விரிந்த பிரகாசமுடையதாய் மலர்ந்து உயர்ந்து, வண்டின் கூட்டங்கள் மொய்த்துப்பாடும் தாமரைமலரிலிருந்து உலகத்தையும் உயர்க்கூட்டங்களையும் சிருஷ்டித்தவனான பிரமதேவன் அங்குவந்தடைந்து, வேதியர்களான நரநாராயணர்களால் இம்மூவருக்குச் சமானமானவர்கள் எங்கும் இலர் என்று அறிந்து, அதனுண்மையை யாராயவானாயினான்.

வேறு.

- * மூவரும்யோகமேமுயலும்வழி
மேவரும்பொழில்படைத்ததனின்மென்மலர்
துவிடுமாஞ்செடிகொடிகினனவே
ஏவரும்புகழ்ந்திடவியற்றினாரோ.

(இ-ள்.) ஆழ்வார்கள் மூவரும் யோகஞ்செய்யும் அவ்விடத்தில் உண்டாவதற்சரிய ஒரு சோலையைபுண்டாக்கி, அதில் மிருதுவான புஷ்பங்களைச் சொரியும் மரம் செடி கொடிகளை யாவரும் புகழும் வண்ணம் நெருங்க உண்டாக்கினன். (எ-று.)

௧௦

- * அன்னநந்தனவனத்தலர்ந்தபூக்களோ
மனனிமணமதோவடிவுகொண்டதென
றெண்ணிடவிசைக்கருமியங்களேந்தியே
மின்னெனமாதரார்ட்மேவச்செய்தனன்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட நந்தனவனத்தில், மலர்ந்த புஷ்பங்களோ, அவைகளிற் பொருந்திய வாசனையோ, உருவங்கொண்டதென்று என்னும் படி, சொல்வதற்கரிய வாத்தியங்களை யேந்திக்கொண்டு மின்னலைப் போல் பெண்கள் சென்றடையும்படி செய்தனன். (எ-று.)

பூக்களோ மணமதோ வடிவுகொண்டது என்றது, பூக்களைப்போல நிறமும் மென்மையும் வாசனையுமுடையா னென்றபடி.

௧௧

- * அக்கணத்தலர்க்கணையநங்கவேளெடுத்த
துக்கிரத்தனபுகழுரைத்துச்சேனையோ
டக்கருவனத்தினார்ந்தடைவிறற்றன்றொழின்
மிக்கனவகைகளானியற்றன்மேயினான்.

(இ-ள்.) அந்தக்ஷணத்தில் மன்மதன் புஷ்ப பாணங்களை யெடுத்து, உக்கிரமான தனது கீர்த்தியைச் சொல்லிக்கொண்டு, தனது சேனைக

ளுடன், அந்த உயர்ந்த வனத்தினிடத்து வந்து, முறையே தனது தொழிலை மிகவும் சமூர்த்தியமானவகைகளால் செய்யத்தொடங்கினன். (எ-று.) கஉ

- * திப்பியமணமுடைத்தென்றற்காற்றுக்குஞ்
செப்பிடுமலர்க்கணைதெறிக்கும்வேளுக்கும்
மைப்படுமெழில்விழிமாதர்செய்கைக்கும்
ஒப்பறுமுனிவரர்யோகமோயந்திலார்.

(இ-ள்.) திவ்விய வாசனையுடைய தென்றற்காற்றுக்கும், ஐந்தாசுச்சொல் லும் புஷ்பபாணங்களைவிடும் மன்மதனுக்கும், மைதீட்டிய அழகிய கண்களை யுடைய பெண்கள் செய்கைகளுக்கும், ஒப்பற்ற மநநீலர்களான ஆழ்வார்கள் யோகம் கெடாதவர்களாயினர். (எ-று.) கரு

- * மறையவன்பின்னரும்வனத்துளுற்றிடுங்
கறையடிகொடுவரிகாளியென்கிலே
டறைதருசரபமேயாதியாயவை
நிறைதவர்தநிலைநீக்கவுயத்தனன்.

(இ-ள்.) மறுபடியும் பிரமதேவன் காட்டிலிருக்கும் யானை, புலி, சிங் கம், கரடி, சிறந்ததாகச் சொல்லப்படும சரபம் முதலியவைகளை, நிறைந்த தவதையுடைய ஆழ்வார்களது யோகத்தைக் கெடுக்கச் செலுத்தினன். (எ-று.)

- * வித்தகர்தம்மையவ்விலங்கின்கூட்டமே
மொயத்துறுத்தார்த்திடமோனமெய்தியே
சத்துறுமவர்தமைச்சரபமுண்டிறந்
தித்தலத்துற்றமையினிதினோற்றபின்

(இ-ள்.) ஞானிகளான ஆழ்வார்களை அந்த மிருகக்கூட்டங்கள் சூழ்ந்து பயப்படுத்தி ஆரவாரியாநிற்க, மெனனத்தை யடைந்து யோகநிலையை யுற்ற ஆழ்வார்களைச் சரபங்கள் உண்டு இறந்துபோக, ஆழ்வார்கள் இவ் வுலகத்தில் இருந்ததை நன்கு அறிந்த பிறகு, (எ-று.) கரு

- * மூவகையுலகினின்முறைதிமப்பிடத்
தேவரும்வெருவுறச்செல்லிடித்தலோ
டோவரும்பெருமழையுறுதடித்துடன்
தாவருமிறுதிநாட்டயங்குகாற்றெலாம்

- * வந்தனவாமெனமருளச்செய்தலுஞ்
சுந்தனைசிறிதுமேகிறம்பலின்றியே
பந்தனையொழித்திடும்பகவர்கவைகலுஞ்
சந்தமார்மலரவன்றளர்ச்சியெய்தினன்.

(இ-ள்.) மூன்றுலகங்களின் நிலை கெடும்படிக்கும் தேவர்களும் பயப்ப டும்படிக்கும், மேகங்களின் கர்ச்சனையுடனும் ஒழியாத பெருமழையுடனும் அதிகமின்னலுடனும் யுகாந்தகாலத்தில் தாவியந்துதியும் காற்றெல்லாம் வந்தனவாமென்று சொல்லும்படிக்கு, ஆழ்வார்கள் யோகநிலை கெடும்படி செய்தானாகவும், அதனால், பந்தத்தை யொழிக்கும் மேலோரான ஆழ்வார்கள் தங்கள் யோகம் சிறிதுங்கெடாமல் இருந்தாலும், அழகிய தாமரை மலரி லிருக்கும் பிரமன் தளர்ச்சியடைந்தனன். (எ-று.) கக கச

- * மாயவன்றன்னடிமனத்துள்வைத்திடுந்
தாயவர்புகழதுசொல்லற்பாலதோ

ஆயவர் தமையெதிர்த்தார்கொனிற்பவர்
தீயசெய்தனமெனச்சிந்தையெண்ணியே

(இ-ள்.) எம்பெருமான் திருவடிகளைத் தங்கள் மனத்திலிருத்தும் பரிசுத்தர்களது புகழானது (பிறரால்) சொல்லக்கூடியதோ? அப்படிப்பட்டவர்களை யெதிர்த்து நிற்கக்கூடியவர்கள் யார்? நாம் தீங்கு செய்தோமென்று மனத்திலெண்ணி, (எ-று.)

கஅ

* பகவரைம்பலவகைப்பழிச்சிழும்முறை
இகலரிவிலம்வராவேத்திச்சென்றனன்
அகமலரலர்ந்தவரலகிலாண்டெலாம்
மிகுபுகழொடுமவண்விளங்கிமீண்டனர்.

(இ-ள்.) ஆதியோகியரைப் பலவகையாகத்துதித்து, வலியழிந்து அவர்களை மும்முறைவலம்வந்து, (மீண்டும்) துதித்து (தன்னுலகத்துக்குப்) போயினன. அந்த ஆதியோகியர், யோகத்தால் மனமாகியமலர் மலர்ந்து, கணக்கற்ற வருஷகாலங்கள் மிகுந்த கீர்த்தியோடு அவ்விடத்தில் விளங்கியிருந்து (அங்குநின்றும்) மீண்டார்கள். (எ-று.)

கக

[திருமலையில் எம்பெருமானைச் சேவைசெய்தல்.]

வேறு.

* பொங்குபுகழ்மூவருங்கூடிப்புத்தேளிருமாமுனிவர்களுஞ்
சங்கிலைசக்கரத்தைததாங்கும்பெம்மான் கழல்பரவத்
தங்கியேத்துமவேங்கடமாந்தடமாமலைசார்ந்தத்திகிரி
வெங்கணரவுக்கரசுருவமதனூலதன்மேலேறிவரால்.

(இ-ள்.) விர்த்தியடையும் கீர்த்தியையுடைய ஆழ்வார்கள் மூவருங்கூடி, தேவர்களும் பெருமையுடைய முனிவர்களும் சங்கு சக்கரங்களைத் தாங்கும் பெருமானது திருவடிகளை வணங்கும்பொருட்டு வந்திருந்து துதிப்பதான திருவேங்கடமென்னும் விசாலமான பெருமையுடைய திருமலையைச்சார்ந்து, அத்திருமலையானது வெவ்விவ கண்களையுடைய திருவந்தாழ்வானது திருவுருவமானதினால் அதன்மீது ஏறுதவர்களாயிருந்தனர். (எ-று.)

உ0

* ஏறலாகாதென்வெண்ணியிருந்தாழ்வாயினிநிட்டே
ஏறுதிருவார்பிரானடியையேத்திரிந்பவவ்விடத்தே
பேறுநான்குமீந்தருளும்பெம்மானெய்தியெதிர்நின்று
தேறுமுள்ளத்தறவோர்க்குச்சேவைத்திருவைச்சிறந்தளித்தான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) ஏறலாகாதென்றெண்ணி, பெரிய அதன் அடிவாரத்தில் தங்கி, விர்த்தியடையும் திருவிளையுடைய திருவேங்கடமுடையானது திருவடியைத் துதித்து நிற்க, (தன்னையடைந்தவர்கட்கு) நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கும் எம்பெருமான் அங்கே எழுந்தருளி எதிரே நின்று, தேறிய திருவுள்ளத்தையுடைய தர்மஸ்வரூபிகளான ஆழ்வார்களுக்குத் தனது சேவையான செல்வத்தைச் சிறப்புண்டாக்கும்படி கொடுத்தருளினன். (எ-று.)

உக

* கண்டமூவர்பணிந்தேத்திக்கதிக்குமுதலாங்கண்ணுவோ
வண்டர்மூசுந்தனொளவமாலேமேவுமார்பாவோ
அண்டர்க்கமுதமளித்தருளுமாதிமூலப்பரமாவோ
பண்டைமறைகளினங்காணப்படிவத்தொருவாவோவென்றே.

(இ-ள்.) சேவித்த மூவரும் வணங்கித்துதித்து, முத்தியளிப்பதற்கு முதன்மையான திருக்கண்களேக்க முடையவனே! வண்டுகள் மொய்க்கும் குளிரந்த திருத்தமாய்மலை பொருந்திய மார்பனே! தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தைக் கொடுத்தருளின ஆதிமூலப் பொருளான பரமனே! பழமையான வேதங்கள் இன்னுங்காணாத ஸ்வரூபத்தையுடைய ஒப்பற்றவனே! என்று (எ-று.)
ஒ - நான்கும் விளி. ௨௨

[திருமலையில் அரிதாசருக் கருள்புரிதல்.]

* பாடிப்புகழ்ந்தபின்னரவண்பத்தியோடும்பரனடிக்கே
நேடுஞ்சிந்தையுடையவனானிலைக்குமரிதாசப்பெயரோன்
வீடில்புகழார் தங்கள்வயின்மேவியன்பினங்கவர் தாள்
சூடிமுடியிற் பணிந்தேத்தித்தொண்டிபூண்டேயிருந்திட்டான்.

(இ-ள்.) பாடித் துதித்தபிறகு, அத்திருமலையில் பத்தியுடன் எம்பெருமான் திருவடியில் விசாரணைச் சிந்தனையுடையவராயிருக்கும் அரிதாசரென்னும் பெயருடையயோர், கெடுதலில்லாத புகழையுடைய ஆழ்வார்களிடம் வந்து, அனபோடு அவர்கள் திருவடிகளை முடியிலணிந்துகொண்டு வணங்கித் துதித்து, அவர்களுக்கு அடிமைபூண்டேயிருந்தார். (எ-று.)

பூண்டே என்பதிலுள்ள ஏகாரம் தேற்றப்பொருளது. எனவே ஆசார்யாபிமான நிஷ்டையுடையவராயினொன்றபடி. ௨௩

* அன்னவற்குமாயோற்குமான்மாவுக்குமுளதாகப்
பண்ணுந்தேகதேகிசம்பந்தமதனைப்பன்னரிய
இன்னன்புடனையெடுத்திசைத்திட்டெழிலக்கயபாத்திரமொன்றிந்
தன்னதனைக்காப்பாற்றிடவோராழிப்படையுமளித்ததற்பின்

(இ-ள்.) இறைவனுக்கும் ஆத்மாக்களுக்கு முள்ளதாகச் சொல்லப்படும் தேகதேகி சம்பந்தத்தை, சொல்வதற்கரிய இனிய அன்புடன், அந்த அரிதாசருக்கு எடுத்துப்பேசித்து, அழகிய அகையபாத்திர மொன்றையளித்து, அதனைக்காப்பாற்றும் பொருட்டு ஒரு சக்ராயுதத்தையுள் கொடுத்து, அப்பால் (எ-று.) ௨௪

* அவ்வக்கயபாத்திரமளிக்குமருத்தமதனைக்கொடுநிதழும்
எவ்வமில்லாவெம்பெருமானென்றுமேவும்பதிகடமைச்
செவ்வைசெய்தலாதியவாஞ்சீரார்பணிகடமைப்பிரிந்திட்
டொவ்வுமனமார்பாகவதருயர்பூசனையுமுளுந்துதியால்.

(இ-ள்.) அந்த அகையபாத்திரம் நித்தழும் கொடுக்கும் பொன்னைக் கொண்டு, எம்பெருமான் நித்தியவாசம் பண்ணும் தோஷரகிதமான திவ்விய தேசங்களை ஜீர்ணைத்தாரணஞ் செய்தல் முதலான சிறப்புடைய கைங்கர்யங்களைச் செய்து, ஒருமைப்பட்ட திருவுள்ளத்தையுடைய பாகவதர்களது உயர்ந்த ஆராதனத்தையுஞ் செய்வாயாக. (எ-று.) ௨௫

* எத்தேவின்பூசனையினுமிக்கேற்றமுடையதரிபூசை
அத்தேவின்பூசனையினுமிக்காற்றலுடையதவனடியார்
இத்தேயத்திற்கைக்கொளும்வெழிற் பூசனையென்றிசைத்திட்டார்
சத்தேயுடையாரொனவுலகஞ்சாற்றுமாதிதோகியர்கள்.

(இ-ள்.) எந்தத் தேவர்களின் ஆராதனத்தினும் மிக்க ஏற்றமுடையது பகவதாராதனமாகும்; அப்பெருமானது ஆராதனத்தினும் மிகுந்த வைபவமுடையது இவ்வுலகத்தில் அவனடியார் திருவுளம்பற்றும் அழகிய ஆராதனமாகுமென்று அருளிச்செய்தனர், ஸத்தையுடையாரென்று உலகிலுள்ளோர் சொல்லும் ஆதியோகியர்கள். (எ-று.) உசு

* ஆங்குமூவர்மேவுமிடத்தமரும்வாவியதுதன்னிற்
ருங்குமன்பிற்படிபவர்கடாங்கொண்டிபாதசமெல்லாம்
நீங்கும்வண்ணமருள்புரிந்துநெடுநாட்பின்னரவண்டிர்ந்தார்
ஓங்கும்வாவியுமாழ்வார் தீர்த்தமென்னவயர்ந்துளதால்.

(இ-ள்.) அத்திருமலையில், ஆழ்வார்கள் மூவரும் எழுந்தருளியிருந்த இடத்திலிருந்த தடாகத்தில் நிறைந்த அன்புடன நீராடுமவர்கள் கொண்டிருக்கும் பாதகங்களெல்லாம் நீங்கும்படி அருள்செய்து நெடுநாளான பிறகு அங்கு நின்றும் நீங்கினர். ஆழ்வார்கள் சம்பந்தத்தால் உயர்ந்த அந்தத் தடாகமும் ஆழ்வார் தீர்த்தமென்று யாவரும் சொல்லும்படி சிறப்புற்றிருக்கின்றது. (எ-று.) உஎ

[ஸ்ரீஅத்திகிரியில் பேரருளாளப் பெருமானைச் சேவித்து
விஷ்ணுவர்த்தனனை யாண்டருளல்.]

வேறு.

* அத்திகிரியையவரணுகியருளாளப்பேர்ப்பெருமானை
ரித்தம்வழிபட்டிருந்திலுநெடுநீருலகந்தனைப்புரக்கும்
எத்திக்களிஞ்ச்சரவிண்டிவர்த்தனைப்பேர்மன்னவன்றான்
எத்திக்கினரும்புகழ்முனிவரிண்டைச்சரன்வந்தெயதினனால்.

(இ-ள்.) (அங்கனம் நீங்கிய) ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஹஸ்திகிரியைச் சேர்ந்து அருளாளனென்னும் பெருமானை ரித்தமும் வழிபட்டிருந்தலும், நெடிய கடல் புடைசூழ்ந்த உலகத்தைக் காப்பவனாய் மதத்தார் களித்த யானையையுடைய விஷ்ணுவர்த்தனனென்னும் அரசன், எந்தத்திக்கிலுள்ளாரும் புகழும் ஆழ்வார்களுடைய தாமரைபோன்ற திருவடிகளை வந்தடைந்தனன். (எ-று.) உஅ

* அக்காலையில்மன்னவனுக்கமராரரசர்புடைசூழ்ந்து
மிக்காமாய்ப்போர்வினைத்துவெந்ரிட்டோடச்செய்திடலும்
அக்காவலனாழ்வார்கடமையடைந்துதொழுதேத்திடவவற்குச்
செக்காராழிப்படையளித்துத்தெவ்வர்தம்மைவீட்டென்றே

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் அந்த அரசனைச், சத்துருக்களான அரசர்கள் புடைசூழ்ந்து அதிகமான மாயயுத்தஞ்செய்து முதுகு காட்டியோடச் செய்தலும், அவ்வரசன், ஆழ்வார்களை யடைந்து வணங்கித்துதிக்க, அவனுக்கு நல்ல வலிமையுடைய சக்கராயுதத்தைக் கொடுத்து, உன்பகைவரையழிப்பாயாக என்று (எ-று.) உக

* செப்பிலிபிப்பக்காவலனுஞ்சென்றழியைவிட்டடையலதைத்
துப்பற்றிடவென்றிகலுற்றார்தொலையச்செய்தேமனங்கனித்து
முப்பற்றொளிரம்மூவர்கடம்முளரியடியைச்சேர்ந்திறைஞ்சப்
பப்புற்றுளபாரகமெல்லாம்பண்பிப்புரக்கும்படியளித்தே

(இ-ள்.) அருளிச்செய்தனுப்ப, அரசனும் (அவ்வண்ணமே) சென்று, சக்கரப்பிரயோகஞ் செய்து சத்துருக்களை வலிமையழியும்படி வென்று, பகைத்தவர்கள் தொலையும்படி செய்து, மனங்களித்து, மூன்றுவிதக் கொள்

கையும் விளங்கும் அவ்வாழ்வார்கள் திருவடித்தாமரைகளை யடைந்து வணங்க, (அவ்வரசனுக்கு) பரவிய பூமியெல்லாம் நன்மையுடன் காக்கும்படி அருள்செய்து, (எ-று.)

மூன்றுவிதக்கொள்கை யென்றது : திருமந்திரத்திற் கூறும் ஆகாரத் திரயங்களை. அவை அநந்யார்ஹசேஷத்வம், அநந்யசரணத்வம், அநந்ய போகத்வம் என்பன. ௩௦

[திருவரங்கத்தெம்மாளைச் சேவித்து,

நோய்கொண்ட மன்னனுக்கும் சோழபூபதிக்கும் அருளுதல்.]

- * மோக்கவின்புமவனடைவான்முனிவர்தாமுமாசிபுகள்
ரோக்கமெய்துநொச்சிபுடையுறனுப்பொலிகாவிரிநாப்பண்
தாக்கணங்கிளெடுமகிழ்விற்சதுரானனத்தோன் றன்னுலகும்
பூக்கொள்காக்கொளயோத்தியெனும்பொன்மாரகருந்துறந்தெய்தி
- * வரியாரரவிற்றுயில்கொளுமெம்மாயோன் றன்னைமாமறைகள்
தெரியாப்புகழ்சேர்பரம்பரனைத்தேவாதிபனைச்சேவித்தே
உரியசொல்லாற்புகழ்ந்தேத்தியுள்ளக்கமலத்தவனைநிறீஇ
அரியயோகத்திருந்தவன்சீராழியுட்புக்காடினரால்.

(இ-ள்.) அவ்வரசன் மோக்ஷசுகமுமடையும்படி ஆழ்வார்கள் மூவரும் ஆசீர்வதித்து, அப்பால், உயர்வடைந்த மடில்கள் சூழ்ந்து விளங்கும் திருக்காவேரியினிடையில், பெரியபிராட்டியார் சகிதமாக, மகிழ்ச்சியுடன், பிரமதேவனது சத்தியலோகத்தையும், புஷ்பங்களைக் கொண்ட சோலைகள் சூழ்ந்த திருவயோத்தி யென்னும் பொன்மயமான பெருமை பொருந்திய நகரத்தையும் விட்டுவந்து, வரிகளையுடைய சேஷசயந்தர்தில் அநிதயிலமரும் எமது மாயப்பிராணை, உயர்ந்த வேதங்களும் தெரிந்துகொள்ளாத வைபவத்தையுடைய பரம்பரனை, தேவாதிபனைச் சேவைசெய்து, உரிய சொற்களாலே புகழ்ந்து துதித்து, தங்கள் இருதயமலத்தில் அப்பெருமானை நிலைக்கச்செய்து, அருமையான யோகத்திலிருந்து அவனது கலியாண குணங்களான சமுத்திரத்திற் படிந்து ஆடினார்கள். (எ-று.) ௩௧ ௩௨

ஸ்ரீரங்கநாதன், பிரமதேவன் செய்த தவத்துக் கிரங்கி, பிரமலோகத்தில் ஆவிர்ப்பவித்து, அங்கு நெடுங்காலம் பிரமனால் ஆராதனங்கொண்டிருந்து, பிறகு இக்ஷவாகுமஹாராஜன் தவஞ்செய்து பிரார்த்தித்தபடியே திருவயோத்திக் கெழுந்தருளி, அங்கு சூரியவயிசுத்தரசர்களால் ஆராதிக்கப்பட்டிருந்து, சக்ரவர்த்தித் திருமகனால் ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானுக்குக் கொடுக்கப்பெற்று, அவர் இலங்கைக்குக் கொண்டிபோகும் போது, தர்மவர்மா என்னும் சோழராஜன் முதலானோர் மனோரதித்து எதிர்நோக்கியிருந்து வேண்டினபடியே திருக்காவேரியினிடையில் திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளி யிருந்து சேவை சாதித்தலால், சதுரானனத் தோனுலகும் அயோத்திரகரும் துறந்து காவிரிநாப்பண் எய்தி என்றார்.

வேறு.

- * தீவினைத்தொடர்பினானேசியொடுகிலைநீர்வார்த்து
மேவியகுட்டனோயான்வேண்டிடாமுடைநாற்றந்தான்
ஸூவியேவீசுமெய்யன்றராபதியொருவனுக்குத்
தேவியன்மூவர்தம்மைச்சேர்ந்தடைந்திட்டான்மாதோ.

(இ-ள்.) முன்செய்த பாவத்தின் சம்பந்தத்தினாலே சீயும் சிலைநீரு மொழுகி, பொருந்திய குஷ்டநோயினால் (ஒருவரும்) விரும்பாத துர்க்கந்த மானது தாவி வீசும் சரீரத்தையுடையவனான அரசனொருவன் அவ்விடத் தில் தெய்வத்தன்மையுள்ள ஆழ்வார்கள் மூவரையடைந்து சரணாகதி செய் தனன். (எ-று.)

௩௩

* அன்னவனாழ்வார்மூவரடிப்பொடிதன்னைப்பூசித்
தன்னுடைக்குற்றமெல்லாந்தணந்துடல்விளக்கமெய்தி
வன்னமாமலரம்புள்ளான்வடிவமும்வாடும்வண்ணம்
பன்னரும்வனப்பின்யோகிதாசப்பேர்படைத்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) அவ்வரசன், ஆழ்வார்கள் மூவரது திருவடிப் பொடியைப் பூசிக்கொண்டு, தனது தோஷமெல்லாம் நீங்கி, உடம்பு பிரகாசமடைந்து, நிறமும் பெருமையுமுடைய புஷ்பபாணங்களைக் கொண்ட மன்மதனது உருவமும் வாட்டமடையும்ப்படி சொல்வதற்கரிய அழகுடன் யோகி தாசனென்னும் பெயர் பெற்றனன். (எ-று.)

௩௪

* வேந்தனாவனையாண்டுமேவியாங்கிருக்குங்காலைப்
பூந்துறைக்காவிரிப்பேர்ப்பொன்னிராடாளுமன்னன்
காந்தையோடென் தூறுகன்னியர்தங்கனோடும்
போந்தவரடியாங்கஞ்சம்போற்றினன்வணங்கினால்.

(இ-ள்.) அரசனான அவனை அடிமை கொண்டு, பொருந்தி அவ்விடத்தி லிருக்கும்போது, அழகிய துறைகளையுடைய காவிரியென்னும் பெயர் பெற்ற பொன்னிரதியையுடைய சோழநாட்டையாளும் அரசன், தன் மனைவியுடனும் தான்பெற்ற தூறு கன்னிகைகளுடனும் வந்து, ஆழ்வார்க ளது திருவடித்தாமலாகளைத் துதித்து வணங்கினன். (எ-று.)

௩௫

* வாசுசன் தன்னையாண்டுவளந்தினிரியாசவித்தை
யோகியரளிப்பவன்னாடலமும்பொருளும்வாழ்வும்
போருவவெனத்துணிந்துபொய்ம்மயக்கிகந்துநின்றான்
யோகிதாசப்பேர்மன்னற்குளமயல்கொண்டாராகி

(இ-ள்.) ஆதியோகியர் அவ்வரசனை அடிமை கொண்டு வளப்பமுடைய சரணாகதி வித்தையையுபதேசிக்க, (அவ்வளவில்) அவ்வரசன், பொய்யான மயக்கத்தை விட்டுச், சரீரமும் பொருளும் வாழ்வும் நிலையில்லாதனவே எனத் துணிந்து நின்றான். (அப்போது முன்சொன்ன) யோகிதாசனென்னும் பெய ரையுடைய அரசனிடத்து மனத்தாசை கொண்டவர்களாய், (எ-று.)

௩௬

* தூறுகன்னியரும்வேட்டார்நோன்புகழ்வளவன்றானுந்
தேரியாங்கவற்கன்னாத்திருமணஞ்செய்வித்தான்
தாறுகடோறும்வீழுஞ்சால்புடைத்தீந்தேன்பாய்ந்து
சேறுசெய்பமுனமேவுந்திகழ்புகழ்ச்சோழநாடும்

(இ-ள்.) அந்த தூறுகன்னியரும் அவனை விரும்பினார்கள். (அதனை) உயர்ந்த புகழையுடைய (அந்தச்) சோழபூபதியறிந்து, அந்தயோகிதாசனு க்கு அவர்களைத் திருமணஞ்செய்வித்த, நிறைந்த பழக்கலைகள் தோறும் நின்று வீழும் சிறப்புடைய இனியதேன் பாய்ந்து சேறு செய்யும் கழனிகள் பொருந்திய விளங்கும் புகழையுடைய சோழநாட்டையும், (எ-று.)

௩௭

* மற்றுளசிற் பிற்றாயவளனெலாம்வரனும்ந்தக்
கொற்றவன்நனக்குநல்கிக்கோதறுமுனிவோர் தங்கள்
பொற்பமையருள்வந்தெய்தப்பொன்றுதலில்லாச்சீர்த்திப்
பெற்றிவைகுந்தமென்னும்பெருநகரடைந்திட்டானால்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள சிறப்பையுடைய வளங்களெல்லாவற்றையும்,
மணவாளனாகிய அந்த அரசனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, குற்றமற்ற ஆதி
யோகியர்களது பொலிவுடைய திருவருள் வந்துகூடவே, என்று மழியாத
சிறப்புத்தன்மையுடைய ஸ்ரீவைகுண்டமென்னும் பெரியநகரத்தையடைந்
தனன். (எ-று.) ௩௮

* சீர்த்திசாலயோகிதாசச்செம்மலுமுவர்தம்மை
ஆர்த்தியிற்பணிந்துபோற்றியளவினாள்வனியாண்டு
பூர்த்தியாவின் புதுய்த்தைம்பொருளுணர்வெய்தியேந்துங்
கூர்த்தசீராமியன்குறாகழலடைந்திட்டானால்.

(இ-ள்.) மிக்கசிறப்புடைய யோகிதாசனென்னும் அரசனும் ஆழ்வார்
கள் மூவரையும் உருக்கத்தோடு பணிந்து துதித்து அளவற்றகாலம் பூமியை
யாண்டு, பூர்ணமாக இன்பங்களைனுபவித்து, அர்த்தபஞ்சக்ஞானமடைந்து,
கூர்மையான சிறப்புடைய திருவாழியேந்தும் எம்பெருமானது ஒலிக்கும்
வீரக்கழலையணிந்த திருவடியை யடைந்தனன். (எ-று.)

அர்த்தபஞ்சக்ஞானம் என்பது ஸ்வஸ்வரூபம், பரஸ்வரூபம், புரு
ஷார்த்தஸ்வரூபம், உபராயஸ்வரூபம், விரோதிஸ்வரூபம் என்னும் ஐம்பொரு
ளின் தன்மைகளை உள்ளபடியறிதலாம். ௩௯

[சுவேததுவீபத்தில் எம்பெருமானைச் சேவித்தல்.]

* அத்தலமிகந்தபின்னரறிவராமுவர்தாமும்
முத்தர்போன்றொளிர்வார்வாமுமொழிபுகழ்ச்சுவேதமென்னும்
வித்தகத்தீவைமேவியன்னவார்விழைந்துபோற்றும்
அத்தனைப்பணிந்துபோற்றியாங்குநின் மன்பினெய்தா

(இ-ள்.) அந்தத் திருவரங்கத்தை விட்டு நீங்கின பிறகு, ஞானிகளான
ஆழ்வார்கள் மூவரும், முக்தபுருஷர்களைப் போல விளங்குவோர் வாழமுதாய்
யாவருஞ் சொல்லும் புகழையுடைய ஞானமயமான சுவேத துவீபத்தை
யடைந்து, அவர்கள் விரும்பிப்போற்றும் எம்பெருமானை வணங்கித்துதித்து,
அவ்விடத்தினின்று அன்போடுவந்து, (எ-று.) ௪௦

[திருப்பாற்கடல் நாதனைச் சேவித்தல்.]

* பாற்கடறன்னின்மின்னும்பண்டவிச்சேடன்மீது
நூற்கடலுணர்ந்தோராயநோன்மையரமரர்போற்ற
வேற்கண்மாமடந்தையோடுமேவுமெம்பெருமான்மனை
மாற்க்காயிலதாயேத்திவணங்கியேமீண்டபின்னர்

(இ-ள்.) திருப்பாற்கடலில், பிரகாசிக்கும் பலபடங்களையுடைய திரு
வந்தாழ்வானமீது, சாஸ்திரமாகிய கடலையறிந்தவர்களான பெருந்தகை
மையுடையாரும் தேவர்களும் துதிக்கும்படி, வேல்போலுந் திருக்கண்களை
யுடைய பெரியபிராட்டியாரோடு எழுந்தருளியிருக்கும் க்ஷீராப்திராதனைத்
தங்கள் அன்புக்கு முடிவில்லை யென்னும்படி துதித்து வணங்கி மீண்டபின்
(எ-று.) ௪௧

[சூரியமண்டலத்தில் இறைவனைச் சேவித்தல்.]

* சுடர்விடுமணிகள்பூண்டசோதியைத்தோணன்காணே
அடல்பெறுமாழிசங்கமணிநிதிரிற்றத்தினுணே
உடலினுடையினுன்றன்னையொப்பிலாப்புருடன்றன்னே
மடலவிழ்பதுமம்போலவயங்குசெங்கண்ணினுணே

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கும் திருவாபரணங்கள் பூண்ட சோதிச்சொருபணை வனை, நான்கு திருத்தோள்களுடையவனை, வலிமைபெற்ற திருவாழி திருச் சங்குகளையணிந்தவனுப்ப் பொன்னிறத்தையுடையவனை, ஒப்பில்லாத புருஷோத்தமனை, இதழ்கள் விரிந்த செந்தாமரையைப்போல் விளங்கும் சிவந்த திருக்கண்களுடையவனை, (எ-று.) சஉ

* சூரியனுப்பண்மன்னித்தொன்மறையவர்கள்வாழ்த்துக்
கோரிறையாயதேவையுற்றுவாழ்த்தெடுத்துப்போற்றிச்
சீரியவெம்மானுந்திச்செழுமலருதித்தசெம்மல்
ஏரியனுட்டையெய்தியினிதினுங்குறைந்தெஞ்ஞான்றும்

(இ-ள்.) சூரிய மண்டலத்தினிடையில் எழுந்தருளியிருந்து பழமை யான வேதத்துக்குரிய அந்தணர்களது வாழ்த்துதலுக்கு ஒப்பற்ற தலைவ னுன தேவனை யடைந்து, மங்கலாசாசனஞ் செய்து துதித்து, பரானு எம் பெருமானது திருவுந்தியிற்பூத்த செழுமையான தாமரைமலரிற் பிறந்த பிரமதேவனது அழகிய சத்தியலோகத்தையடைந்து, நன்றாக அந்தலோக த்தில் எந்நாளும் எழுந்தருளியிருந்து (எ-று.) சரு

[பிரமலோகத்தில் பெருமானைச் சேவித்தல்.]

* மலரவன்பணிந்துபோற்றுமாயனைத்தெரிசித்தேத்தி
அலர்பொருவவனுட்போதையன்பின்முடிமேல்வைத்துப்
பலர்புகழருஞ்சீர்மேயபகவராயழிவில்யோகத்
தலர்மனத்தரியைக்கொள்வாரயன்பதியொருவினுரால்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் வணங்கித்துதிக்கும் மாயப்பிரானைத் தரிசித்துத் துதித்து, மலரையொத்த அவன் திருவடிகளை அன்போடு தங்கள் முடியி லணைந்தகொண்டு, பலரும்புகழும் அரியகிறப்புடைய ஞானவான்களாய், அழிவில்லாத யோகத்தில் மலரும் தங்கள் திருவுளத்தே எம்பெருமானை யெழுந்தருளப்பண்ணும் ஆழ்வார்கள் மூவரும், பிரமனது சத்தியலோகத் தைவிட்டு நீங்கினார்கள். (எ-று.) சச

[விபூக மூர்த்திகளைச் சேவித்தல்.]

* ஆமோதவுலகின்மன்னுமழிவில்சங்கருடணப்பேர்த்
தாமோதரன்பொற்பாதந்தகவுடன்பணிந்துமேலோர்
தாமோதசம்மோதப்பேர்த்தகையுலகெய்தியாங்குத்
தோமேதுமிலாதுதோன்றுமனிருத்தற்றொழுதுவாழ்த்தி

(இ-ள்.) (அதன்பின்னர்) ஆமோத லோகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழிவில்லாத சங்கர்ஷணனென்னுந் திருநாமத்தையுடைய எம்பெருமா னது அழகிய திருவடிகளை உரிமையாகப்பணிந்து, உயர்ந்தோர் சொல்லும் சம்மோதமென்னும் பெருமைவாய்ந்த லோகத்தையடைந்து, அங்கு ஒரு குற்றமுமில்லாது விளங்கும் அநிருத்த மூர்த்தியை வணங்கித்துதித்து, (எ-று.) சடு

* பிரமோதவுலகின்மேயபிரத்தியுன்னன்றன்னற்றான்
திரமாகப்பணிந்துநீங்கிச்செகதலந்தன்னினெய்தி
வரமோவிலீந்துதம்மில்வந்தவர்தமைப்புரந்து
பரமானந்தத்தியோகம்பயின்றுபல்லாண்டிருந்தே

(இ-ள்.) பிரமோத லோகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரத்தியும்நமூர்
த்தியின் நல்லதிருவடிகளை ஸ்திரமாகப்பணிந்து, (அங்குநின்றும்) நீங்கி
பூலோகத்துக்கு வந்து, தங்களைவந்தடைந்தவர்களுக்கு ஒழியாத வரங்களைக்
கொடுத்து ரக்ஷித்து, பரமானந்தமயமான யோகாப்பியாசத்துடன் பல
வருஷங்களிருந்து, (எ-று.)

[திருநாட்டுக் கெழுந்தருளல்.]

* சுழிமுனைநாடியாரூப்த்தலங்குறுபிரமரந்திர
வழியதுபேதித்தேகுவயங்கர்ச்சிராதிநண்ணி
மொழிதருதினமும்வெண்மைப்பக்கமும்வருடமுங்கொள்
பழியறுமபிமாந்தத்பரவவேபண்பினேகி

(இ-ள்.) சுழிமுனை நாடியின் வழியாக, பிரகாசமுடைய பிரமரந்திர
வழியைப்பேதித்துக்கொண்டு புறப்பட்டு, விளங்கும் அர்ச்சிராதி மார்க்க
த்தையடைந்து, சொல்லப்படுவதான தினமும், சுக்லபக்ஷமும், வருஷமும்
கொண்ட பழிப்பற்ற அபிமானிகளான (திநாபிமாநி, சுக்லபக்ஷாபிமாநி,
வருஷாபிமாநி) தேவதைகள் வணங்கும்படி பண்போடு சென்று, (எ-று.)

திநாபிமானி முதலாகச் சொல்லப்படும் தேவதைகள், மோக்ஷமடை
யும் முக்தபுருஷர்கள் செல்லும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் முறையே இருப்
பவர்களாம். மண்டலம் லோகம் எனப் பெயரிய இவர்கள் இடங்களின்
வழியே ஆதிவாஷிகர் வழிகாட்ட முக்தபுருஷர்கள் ப்ரஹ்மரதமூர்ந்து
செல்லும்போது இத்தேவதைகள் அவர்களை வந்தனை வழிபாடுகள்
செய்து ஸத்தகரிப்ப றொன்பது சாஸ்திரங்களின் துணிபு.

* பவனன்வெங்கதிர்கண்மேயபகலவன்மண்டிலத்தைத்
துவநிலையுடையாரண்மிச்சோமனாருலகுநீங்கித்
தவலறுவருணன்பாகசாதனனமரராயோர்
இவர்புகழ்ந்தேத்தவன்னாருலகமுமிகந்தபின்னர்

(இ-ள்.) வாயு மண்டலத்தையும், வெம்மையான கிரணங்களையுடைய
சூரிய மண்டலத்தையும் ஸ்திரமான நிலைமையையுடைய ஆதியோகியர்
சேர்ந்து, சந்திரமண்டலத்தையுங்கடந்து, கெடுதலில்லாத வருணன் இந்
திரன் தேவர்கள் ஆகிய இவர்கள் புகழ்ந்து துதிக்க அவர்கள் உலகங்களையுங்
கடந்த பின்னர், (எ-று.)

* பனிமதிச்சடிலன்செய்யபங்கயனுவந்துபோற்ற
ஆனையவருலகந்தீர்த்தேழரணமும்பாழுநீங்கித்
துனியறுவிரசைமூழ்கித்துயவாழுடலந்தாங்கிக்
கனியிதழ்பரவுமுவேற்கட்காரிகையார்தம்மோடு

(இ-ள்.) சூளிரந்த சந்திரனைச் சடையிற்றரித்த சிவபிரானும், சிவந்த
தாமரையாசனத்தையுடைய பிரமதேவனும் சந்தோஷித்துத்துதிக்க அவர்
கள் உலகங்களையுங்கடந்து, ஏழாவரணங்களையும் பெரும்பாழான மூலப்பிர
கிருதியையுங் கடந்து, சூக்ஷமசரீரீழும் வாஸநாரோணுக்களும் நீங்கும் விர

ஜாநதியில் நீராடி, (அமானவர் கரஸ்பரிசத்தால் அப்பிராகிருதமான) பரிசுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு, கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரமும் பரவும் வேலைப்போலுங் கண்களையுமுடைய அப்சரசுக்களோடு (எ-று.)

ஏழாவரணங்கள் : ஜலாவரணம், அக்கினியாவரணம், வாயுவாவரணம், ஆகாசாவரணம், ஆஹங்காராவரணம், மஹாவரணம், அவ்யக்தாவரணம் என்பன. இவை ஒவ்வொன்றும் பதிற்றுமடங்கு கனத்து, அண்டத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அண்டபித்தியைச் சூழ்ந்திருப்பனவாம். சுக

* வானநாட்டவர்களெய்திவழிபடாக்கொடுபோய்மிக்க
வானசம்பிரமத்தோடுமலங்கரித்துடனெய்யத
வானவர்முனிவர்க்கெட்டாமாமணிமண்டபத்திற்
தேனமர் துளவமாயோன்சேவடியதனையண்மி

(இ-ள்.) நித்திய சூரிகள் எதிர்கொண்டுவந்து வழிபட்டு அழைத்துக் கொண்டுபோய் (உபசரித்து) அக்கமான சம்பிரமங்களுடன் ப்ரஹ்மாலங்காரஞ் செய்வித்துக் கூடவேவர, தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் எட்டாத திருமாமணிமண்டபத்தில், தேன் பொருந்திய திருத்துழாய் மாலையணிந்த எம்பெருமானது சிவந்த திருவடிகளைச்சேர்ந்து, (எ-று.) ௫௦

* மோனராமுவர்தாமுமுளரியாண்முன்னராக
மானையுவப்பிற்செந்தாமரைமுகமலரவன்பர்
ஆனநித்தர்கணன்முத்தரவர்களுட்குழீஇநன்மோக்கத்
தானமாமெழிலைவகுந்தந்தன்னிலவாழ்ந்திட்டார்மாதோ.

(இ-ள்.) மௌன நிலையையுடையரான ஆழ்வார்கள் மூவரும், தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரஞ்செய்யவும், எம்பெருமான் மிகச்சந்தோஷத்துடன் செந்தாமரை போன்ற திருமுகமண்டலம் மலரவும், சேஷபூதர்களான நித்தியர்களுடனும் நல்ல முகதர்களுடனும் கூடி, நல்ல மோகூ ஸ்தானமாகிய அழகிய ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வாழ்ந்திருந்தார்கள். (எ-று.) ௫௧

[இம்முதலாழ்வார்கள் மூவர் திருவவதாரமும், ஐப்பசியில் முறையே திருவோணம், அவிட்டம், சதயம் என்னும் மூன்று தினங்களென்று முன்னே சொல்லப்பட்டது. இவற்றைத் துவாபுரயுகம் எட்டிலக்கூத்து அறுபத்தீராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்தோராவது வருஷமான சித்தாத்திரி வருஷம் ஐப்பசிமாதம், சுக்லபக்ஷம், அஷ்டமி, மங்களவாரங்கூடின திருவோண நக்ஷத்திரதினமும் தொடர்ந்த இரண்டு தினங்களுமெனக் கொள்க. இவ்வாழ்வார்கள் எழுந்தருளியிருந்து திருநாட்டிக் கெழுந்தருளின இடம் தெரியவில்லை. இவர்கள் விபவமாக எழுந்தருளியிருந்த காலம் மூவாயிரத்து முந்துற்றிருப்பதைந்து வருஷமென்பர்.]

உ-வது ஆதியோகிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

முதலாழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ந-வது பத்திசாரச்சருக்கம்.

[பக்திஸாரர் திருவவதாரஸ்தலமான திருமழிசைச்சிறப்பு.]

க. ஓதரும்புகழ்த்தொண்டைநாட்டுவரியின்குடபால்
கோதகன்றுறைகச்சியின்குணதிகையதனில்
மாதவன்றிருப்பதிமகிசாரமாமழிசை
வேதவோதையும்வேள்வியின்றாபமுமிகுமால்.

(இ-ள்.) சொல்வதற்கரிய கீர்த்தியையுடைய தொண்டைநாட்டில்,
கடலுக்கு மேற்கிலும், குற்றமற்றுப்பொருந்திய திருக்கச்சிக்குக் கிழக்
கிலுமுள்ளது, ஸ்ரீயப்பதியினது திருப்பதியாகிய மஹீஸாரக்ஷத்திர
மென்றும் திருமழிசை. (அப்பதியில்) வேதாத்தியயன ஓசையும் யாகப்
புகையும் மிக்கிருக்கும். (எ-று.) (க)

உ. துளவந்தாமமைமாலிகைமார்பகந்துலங்க
வளர்ச்சங்காழியிலாஞ்சனைபுயங்களின்வயங்க
அளவின்னானத்தின்வயிணவரணிநுதலுமங்
கிளரவாழ்திருமாளிகையளவிலகெழுமும்.

(இ-ள்.) திருத்துழாய் மணிமாலையும் தாமரைமணிமாலையும் மார்
பினிடத்துக் துலங்கவும், ஒளிவளரும் திருச்சங்கு திருவாழியிலச்சினைகள்
புஜங்களில் பிரகாசிக்கவும், அழகிய நெற்றியில் திருநாமம் விளங்கவும்,
அளவுபடாத ஞானத்தையுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வாழும் திருமாளிகை
கள் கணக்கற்றன பொருந்தியிருக்கும் (எ-று.) (உ)

ந. தருக்கநான்முறைபுகலுமந்தணர்பயிறலமும்
இருக்குவேதமேமுதலநான்மறைநவிவிடமும்
வருக்கநீங்கியகுரவருண்வகுத்துவாழ்மனையுந்
திருக்கிளர்ந்திராமாதுசகூடமுஞ்செறியும்.

(இ-ள்.) நியாயசாஸ்திரத்தின் முறைகளை (வகுத்துச்) சொல்லும் அந்
தணர்கள் பொருந்திய இடமும், இருக்குவேதம் முதலாகிய நான்கு வேதங்
களை போதுமிடமும், (ஸம்ஸார) வர்க்கம் நீங்கிய ஆசாரியபுருஷர்கள்
ததியர்களுக்கு ஆராதஞ்செய்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் திருமாளி
கைகளும், லக்ஷ்மீவிஸாசம் பொருந்திய இராமாதுசகூடமும் பொருந்தி
யிருக்கும். (எ-று.) ததியர்கள்-பகவதனைமானவர்கள். (ந)

ச. மனுவெனும்பெயர்கொடுமுறைபுகலுதல்வழுவாப்
பனுவலோம்புமைங்குமுவுமெட்டாயமும்படைத்தோர்
தனுவிளங்கயினுந்தகங்கரிபரிதடந்தோ
எனும்ளப்பிமுனையர்மணிக்கோயிலெண்ணிலவே.

(இ-ள்.) மனு என்னும் பெயரைக்கொண்டு ரீதிகளைச் சொல்லுதலில்
வழுவாத சாஸ்திரத்தை ஆசரித்து, ஐம்பெருங்குழுவும் எண்பேராயமும்
படைத்தவர்களாய், வில்-விளக்கமுடையவேல்-வான்-யானை-குதிரை-விசால

மானதேர் என்று சொல்லும் கணக்கற்ற சேனையையுடையோராகிய அரசர் களது அழகி! அரமனைகள் கணக்கற்றனவாயிருக்கும். (எ-று.)

“மனு...புவல்” என்பது மனுஸ்மிருதி, மனுதர்ம சாஸ்திரம்.

ஐம்பெருங்குழு: மந்திரியர், புரோகிதர், சேனாதிபதியர், ஆகா, சாரணர் என்போர். என்பேராயம்: மந்திரியர், கருமாதிசாரா, சற்றம், கடைகாப்பாளர், நகரமாச்சர், படைத்தலைவர், பரிமறவர், யானைவீரர் என்போர். “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாதிபதியர், தவாக்தொழிற் றாது வர் சாரண ரெனியவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே.” “கரணத்தியலவர் கருமவிதிகள், சனகச்சுற்றம் கடைகாப்பாளர், நகர மாந்தர் நனிபடைத்தலைவர், யானைவீர ரியுளிமறவர், ருனையரென்பேராய மெனப்.”—திவாகரம். (சு)

10. கொடையிற்கோடலிற்குறைதலுநிறைதலுங்குறியா நடையிற்காலபுடைநாய்கர்பொற்றுலைமணிநழுவா இடையிற்கிந்தலுமெடுத்திடாவிளக்கினிலெறிப்ப மிடையும்வீதிகள் கணிப்பிலவளகைபோல்விளங்கும்.

(இ-ள்.) பொன்னுலான சராகினின்று மணிகள் ராழி இடையிடை யே சித்தலால் (அவை) தூண்டாவிளக்கைப்போலப் பிரகாசிக்க, கொடுத்த விலும் கொள்ளாவினும் குறைவும் நிறைவும் விரும்பாத ஒழுக்கத்தால் மேம்பாடுடைய வைசியர்கள் நெருங்குவாரும் வீதிகள் கணக்கற்றன அளகாபுரிமைப்போல விளங்கும். (எ-று.)

கொடையில் குறைதலும் சோடலில் நிறைதலும் குறியா என நிர னிறையாகக்கொள்ச. சங்கம் பண்டங்களை விற்பதில் குறைவாகக் கொடுப் பதம் பிறர் பண்டங்களைக் கொள்வதில் நிறைவாக (அதாவது கொள்ளத் தக்க அளவுக்கு அதிகமாகக்) கொள்வதும் கருதாத என்பதாம். “வாணி கஞ் செயவார்க்கு வாணிகம் பேணிப், பிறவுந் தம்போற் செயின்” என்ற திருக்குறளும் கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் வாணி கஞ் செயதலான இக்கருத்தே யாமென்க. (ரு)

சு. உழவுவாணிகமானியோம்பல்காருகஞ்சால் அழகுடைக்குயிலுவந்தொழிலந்தணர்க்கயர்தல் விழவுகண்டெனவிருந்துடனயிறன்மெய்த்தமிழின் கிழமைநீங்குருவினோருர்வாழ்மனைபலகெழுமும்.

(இ-ள்.) (அங்கு) உழவு, வியாபாரம், பசுக்கூட்டங்களைக்காத்தல், ஆடை நெய்தல், மிக்க அழகுடைய நரம்புக்கருவியாற்பாடல், அந்தணர்கட்குத் தொழில் புரிதல், திருவிழாவை நடத்துபோல மகிழ்ச்சியுடன் விருந்தோ டிண்டல், உண்மையான தமிழின் உரிமை ஆகிய இவைகள் நீங்காத வே ளாளர்கள் வாழும் மனைகள் அனேகம் பொருந்தியிருக்கும். (எ-று.)

நெல் முதலியன விளைவிப்பவராதலின் வேளாளரை “விளைஞர்” என் றார். மெய்த்தமிழ் என்பது திருவாய்மொழி என்க. முதலிரண்டடியில் வேளாளர்க்குரிய உழவு முதலிய அறுதொழிலைக் கூறினார். “வேளாள னென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான்” என்பவாதலின் ‘விழவுகண்டென விருந்துடனயிறல்’ என்றார்.

(சு)

எ. ஆடுமாமணியாங்கினிலணங்களுர்மிடற்றிற்
பாடுமோதையும்பாடலுக்கமைவுநச்சுருதி
கூடுமோதையுங்குரனிதைவினையிற் கொளுவி
நாடுமோதையுங்கின்னர்பதியினைநாடும்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய அழகிய நாடகசாலைமில் ஆடும் தெய்வப் பெண்களுக்குச் சமானமாகிய பெண்கள் கண்டததாற்பாடும் ஓசையும், அப்பாடலுக்கு அமையும்படி (லாத்தியங்களின்) சுருதிகூடும் ஓசையும், மிடற்றினோசையை உறுப்புகள் நிறைந்த வினையிலே ஏற்றிவாசிகளும் ஓசையும் கின்னரருகத்தைச் சென்று கிடக்கும். (எ-று.) (எ)

அ. வானளாயபொன்மாடமீக்கொடிகளும்வானோர்
தானமார்ந்தவைந்தருக்களினிழைந்தபூந்தருவும்
நானவோதியர்கந்துகநடனமேடைகளும்
பானல்வாவிடும்பங்கயவோடையும்பயிலும்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தையளாவிப் பொன்மயமான மாடங்களின்மீதுள்ள கொடிகளும், தேவலோகத்திலுள்ள பஞ்சருக்களைப்போல நிறைந்த புஷ்பங்களையுடைய வீருக்களும், சன்னாரிவாசனைப்பொருந்திய கூந்தலோடைய பெண்கள் பந்தாடுதலும் நடனஞ்செய்தலுமுடைய மேடைகளும், கருங்குவளை பூத்திருக்கும் தடாகங்களும், காமநாகள் பூத்திருக்கும் ஓடைகளும் பொருந்தியிருக்கும் (எ-று.)

பந்தாடுமேடை-செண்டுபெளரி.

(அ)

[அத்திரி பிருகு வசிஷ்ட பார்த்தவ ஆங்கிரசாதி மகரிதிகை ளெல்லாரும் ஒருங்குகூடி “இம்மகிதலத்தில் ஸர்வேச்சுவரன் அர்ச்சையாயப் பிராட்டிமாரோடு எப்பொழுதும் பிரியாமல் இனிதாக அமர்ந்திருக்கும் திருப்பதிகள் பலவுள. பலவுளவேனும் அங்ஙனம்பெருமான் உகப்புற்றிருப்பது அவற்றில் ஒன்றே யாதற்பாலது. அத்தலத்தைக் கண்டறிவது எம்மக்கு அரிதா யிராநின்றது. ஆதலின் சந்தியலோகஞ் சென்று பிராமணியடைந்து அபிதரிவிக்கும்படி உணங்கி வேண்டுவோம், இதுவே எருமம்” என்று துணிந்து நான் முகக்கடவுளை எய்தினர். எய்துதலும், சேர் முன்னும் அந்தரிஷிகளை ஆசனத்திருத்தி, “தவசிரேஷ்டர்களே! வந்தா கருமம் என்ன?” என்று வினவினான். வினவவே, அம்முனிவர்கள் தொழுது வணங்கி, “பிதாமகனாரே! சர்வலோகநாயகனுடைய எம்பெருமான் பூதலத்தில் ஸ்ரீ பூமிநீளா தேவிமாருடனே உகப்புற் றெழுந்தருளியிருக்கும் சர்வோத்தமருஷ்டமான கேசுத்திரம் ஒன்று உண்டென நான் மறைகள் நவில்கின்றனன்: அடியோங்கள் அந்த கேசுத்திரத்தில் நித்தியவாசம் பண்ணவேண்டும். அவ்விடம் இன்னதென அறியவில்லாத இடப்படுகின்றேன். அதனைத் தெரிவித்தருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன். எங்கள் குறை இதுவே” என்று விண்ணப்பித்தார்கள். விண்ணப்பிக்க, பிரமதேவன் “முனிந்திரர்களே! இத்தம் ஒருங்கிக் கேளுங்கள். குவலயத்தில் திருமழிசை என்பதோர் திருப்பதி உளது. அதற்கொப்பான தலம் வேறென்றில்லை. எம்பெருமானும் உகந்துறைவது அவ்விடத்தே” என்று கூறினான். கூறினவளவிலே, நிதியைக்கண்ட நித்தியதரித்திரனைப்போலே, உள்ளத்தடங்காத ஆரந்தங்கொண்டவர்களாகிய அத்தவசிகள் “சிருஷ்டிகர்த்தரே! அந்த கேசுத்திரத்தை உரைக்க இசைந்தீர், மிகவும் நன்று; இனி எங்கட்கு அதன் மேன்மையைக் காட்டியருளுவீர்” என்று வேண்டினார்கள். விரிஞ்சனும் அவ்வேண்ட

டுகோளினுக் கிடையது “அருத்ஸ்தலத்தின் மகிமையைப் புவிமேற் சென்று அறிந்திடுவோம் வாரீர்” என அம்முனிசுந்தரை அழைத்துக்கொண்டு மண்ணுலகடைந்து திருமழிசையாரும் அத்திருப்பதியை நண்ணினான். நண்ணி, இவ்வலகை நிறுத்துக்காட்டவல்ல துலையொன்று நிர்மாணஞ்செய்து நிறுத்தி, அத்தராசில் பூமியெல்லாம் ஒரு தட்டினும் மழிசையொன்றினையும் மற்றொரு தட்டினும் வைத்து நிறுக்க, பூமியை வைத்தபக்கம் நொய்தாப, மழிசையை வைத்தபக்கம் கனத்திருக்கக் கண்டு, முனிவர்கள் “மஹீஸூர கேஷத்திரம் (மழிசை என மருவியது) என்னும் பெயர் இதற்கே தரும். இங்கு எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருப்பது உண்மை” என உறுதிக்கொண்டு சதாரந்தனை வழிபட்டு வழிவிடுத்தனர். விடுத்தபின்னர், அந்த முனிவர்கள் அவ்விடத்தை விடாதே நித்தியவாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்களா, அவர்களில் பார்க்கவமுந்தினார் கண்ணனைக்கருதி ஓர் யாசம் இயற்றினார். இயற்றவே பாற்கடற்பள்ளியானும் உவந்து பிராட்டியார் சமேசனா எழுந்தருளி “முனித்தலைவரே! நீர் செய்த யாகத்தை நோக்கி மனமகிழ்ச்சோம்; நீர் வேண்டும் வரத்தை வேண்டிவீர் அகளை ஆளிப்போம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, பார்க்கவரும் “எம்பெருமானே! அடியேனுடைய யாகத்துக்குத் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளினீர்: அடையாதுமே அடியேனுக்குப் போதும்; அதைக்காட்டில் சிறப்பாக அடியேன்கருதும் பொருள் பிதிதொன்றுமில்லை” என்றார். அது கேட்ட மாயன், “ஐய! எமது திருமுகமலர்ச்சி ஒன்றினையே வேண்டாநின்றீர். வேறொன்றையும் வேண்டுகின்றிலீர்; உம்முடைய நினைவிருந்தபடி மிஷும் நன்று; ஆயினும் நாம் உமக்குப் பிரசன்னமாகி எதேனும் ஒரு வரத்தை அளிக்காமல் போவோமாகில் எம்முடைய திருவருளுக்குக் குற்ற முண்டாம். ஆதலால் எதேனும் ஒன்றைத் தடாது வேண்டுவீர்; தருவோம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, முனிவர்பெருமானும் “எம்பெருமானே! சிவபதவி, பிரமபதவி, முதலியனவும் அழிவுறுவனவாயிருப்பன. ஆதலின் பூபுரீசார தேவிமாருடனே தேவரீர் அல்லும்பகலும் அடியேன் சிந்தையில் புகுபுகொண்டிருத்தலையே வரமாக அடியேன் வேண்டுகின்றேன்” என்றனா. எனவே ரெடியவனும், “அங்ஙனமே யாக; அதுவுமன்றி உமக்கு இந்தச் சக்கராத தாழ்வான் அபிசமாகும் ஒப்பில்லாப் புதல்வனொருவனையும் தருவோம்” என்றருளிச்செய்து அந்தர்த்தானமாய் வைகுந்த உலகத்தைச் சேர்ந்தான்.]

[பார்க்கவமுனிவர் அருந்தவம் புரிதல்.]

கூ. யாணரப்பதியகவயிற்பார்க்கவனெனும்பேர்
மாணளக்கருமறையவன்மதித்ததையுணரோம்
ஊணகற்றியைம்புலன்வயினுளஞ்செலாதொடுக்கிப்
புணவித்தவமரிதரிதெனத்தவம்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) வளப்பமுடைய அத்திருப்பதியினிடத்துப் பார்க்கவொன்றும் பெயரையுடைய அளப்பதற்கரிய பெருமையுடைய வேதபாரகர் (தாம்) எண்ணியதை (இன்னதென்று) அறியேன்; உணவுநீக்கி, ஐம்புலன்களினிடத்து மனஞ்செல்லாது ஒடுக்கி, இத்தவம் (பிறர்) மேற்கொண்டுசெய்ய அரிதரிது என்று சொல்லும்படி, தவஞ்செய்தனர். (எ-று.) (கூ)

[இந்திரன் அத்தவத்தையழிக்கக் கனகாங்கியை அனுப்பல்.]

க0. கண்டவாசவனிவன்புரிதவப்பயன்கருதில்
அண்டர்நாடுகொலயனரன்புதினொலென்றயிர்த்துக்

கொண்டருழ்கருங்குழற்கனகாங்கியைக்கூவா
எண்டருந்தவமதனைநீயழித்திபோயென்றான்.

(இ-ள்.) (இத்தவத்தைக்) கண்ட இந்திரன், இப்பார்க்கவமுனிவர் செய்யும் தவத்தின்பயன், யோசிக்குமிடத்துத், தேவலோகமோ பிரமலோகமோ சிவலோகமோ என்று சந்தேகித்து, மேகங்கள் தாழும் கருமையான கூந்தலையுடைய கனகாங்கியென்பவனையழைத்து, நீ போய் (பார்க்கவமுனிவன் செய்யும்) விசேஷமான தவத்தையழிப்பாயாக என்றுரைத்தான். (எ-று.) (சு0)

[கனகாங்கி பார்க்கவருடைய தவநிலையைக் கலக்கல்.]

கக. விடுத்தவக்கனகாங்கியும்வேதியன்றவத்தைந்
கெடுத்துமீள்வவென்றரிவையர்பலர்புடைகெழுமி
எடுத்தவீணையிற்குரன்முதலிசைசுளேழிமிழ
அடுத்தமாதவப்பார்க்கவன்றனைமருங்கணுகா

(இ-ள்.) (இந்திரன்) விடுத்த அக்கனகாங்கியும் வேதியராகிய பார்க்கவமுனிவரது தவத்தை யழித்துத்திரும்புவேனென்று (துணிந்து), பெண்கள் பலர் தனது பகைங்களில் சூழ்ந்திருந்து எடுத்த வீணையில் குரல்முதலிய ஏழிசைகள் ஒலியாநிற்கப், பெருந்தவமமைந்த அம்முனிவரது சமீபத்திற் சேர்ந்து, (எ-று.)

குரல் முதலிய ஏழிசைகள்—குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இனி, விளரி, தாரம் என்பன. மீடற்றற்குரலும், நாவினாறுததும், அண்ணத தாற் கைக்கிளையும், சிரத்தாலுழையும், நெற்றியாலினியும், நெஞ்சால் விளரியும், மூக்காற்றாரமும் பிறத்தலறிக. (கக)

கஉ. விரித்தகூந்தலிற்றொடைபுனைந்தணிபலவிளங்கி
நெரித்தமைப்புரந்தைவேள்சிலையினினெறித்துப்
பரித்தகுண்டலம்படிமிசைப்படுத்தெடுத்தணிந்து
சிரித்திலங்குருத்திகழ்கனிவாயினுட்செறித்து

(இ-ள்.) விரிவையுடைய கூந்தலில் மாலையையணிந்து, பலபுரணங்களைப்பூண்டு, நெரிப்பையுடைய கரிய புருவத்தை மன்மதன் வில்லைப் போலச் செவ்வையாக நிற்கவைத்து, (தான்) அணிந்தகுண்டலத்தைப் பூமியிலிட் டெடுத்தணிந்து, சிரித்தலால் விளங்கி ஒளிரும் கனிபோன்ற அதரத்தை வாயில் மறைத்து, (எ-று.) (கஉ)

கங. முகமலர்க்குறுவெயர்வினைப்பலபலமுறையே
நகமதிற்கொடுதெறித்திருகிரிகிரநகிலின்
அகமடுத்தவுத்தரியத்தைநீக்கிமீதணிந்து
மிகவனப்பொடவ்வரிவையர்க்கெதிர்மொழிவிளம்பி

(இ-ள்.) முகமாகிய மலரிலுள்ள குறுவெயர்வையைப் பலபலவிதமாக நகத்தாலே கொண்டு தெறித்து, இரண்டுமலைக்குச்சமானமாகிய தனங்களினிடத்திருத்திய உத்தரீயத்தை நீக்கி (மீண்டும் அவற்றின்) மேலணிந்து, மிக்க அழகோடு அப்பெண்களுக்கு எதிர்மொழிகளைச் சொல்லி, (எ-று.)

கசு. விழித்துணைக்கயன்மதர்த்திடைத்தினாகராமிசையிற்
கொழித்தநித்திலத்தெதிர்நகைத்தனல்விழிக்கொழுந்தால்

அழித்தசித்தசக்கடவுளுககுடல்கொடுத்தவனைப்
பழித்தடக்குபொற்புடனடிபடியிடைப்படிய

(இ-ள்.) கண்களிரண்டும் கயல்மீன்களைப்போலப் பிறழ, கடலினலை
கள் கரையின்மேல் கொழித்த முத்துகளைப்போல எதிர் நகைத்து.
நெருப்புக்கண்ணின் கொழுந்தினாலே அழிக்கப்பட்ட மனமதனுக்குச் சரீர
த்தைக்கொடுத்தவரைப் பழித்தடக்குவதான அழகுடனே தனது கால்கள்
பூயினிடத்துப்படிய, (எ-று.)

இக்கனகாங்கியின் அழகுக்கு முன்னே மன்மதன் சரீரத்தினழகு
விளங்காமையால் அப்படிப்பட்ட சரீரத்தை மன்மதனுக்குக் கொடுத்தோர்
பழிப்படைந்து அடங்க எனக்கூறவந்தோர் 'சித்தசக்கடவுளுக்கு உடல்
கொடுத்தவனைப் பழித்தடக்கு பொற்பு' என்றார். (கசு)

கரு. நின்றுபார்க்கவமுனிக்கெதிர்க்கிரவனோநிராகள்
ஒன்றுசெங்கையில்விணைகொண்டிறையினையொழியா
நன்றுபாணியினலமெனவிருசையர்நாண
வென்றுளாளடலனங்கவேள்புகழெலாம்விரித்தாள்.

(இ-ள்.) நின்று, பார்க்கவமுனிவருக்கெதிரில் ஒளியுடைய வனையல்லா
சைகள் பொருந்திய செம்மையான கையில் வீணையை எடுத்து (ஆசன்)
உறையை நீக்கி, (இந்த) இராகத்தின் நலம் நன்றென்று வித்தியாதரர்சன்
நாணமடையும்படி அவர்களை (இசையில்) வென்றவளாகிய (கனகாங்கி),
யாவரையும் வெல்லும் வெற்றியையுடைய மன்மதனது கீர்த்தியெல்லா
வற்றையும் விரித்தனள். (எ-று.) (கரு)

கசு. வயிரநீங்கினபுட்கருமிருகமுமலையோ
புயிரிலாதவுங்குழைந்தனதளிர்ந்தனவுலவை
செயிரிலாதவமமுனிவனும்யோகத்தின்செவ்வி
பயிறுனித்திசையாற்கனகாங்கியைப்பார்த்தான்.

(இ-ள்.) (அப்போது) பறவைகளும் மிருகங்களும் (தமக்குள்ள) விரோ
தம் நீங்கின, மலைகளும் உயிரில்லாதவைகளும் குழைந்தன. பட்டமரசொம்
புகள் தளிர்ந்தன. குற்றமில்லாத அந்தப்பார்க்கவமுனிவரும் யோகத்தின்
செம்மையைப் பயிலுதலை யொழித்து, இராகத்தினாலே கனகாங்கியைப்
பார்த்தார். (எ-று.)

முன்னர் இசையைக்கேட்டு இசைவரும் வழியே கட்புலனைச் செலுத்
திக் கனகாங்கியைப் பார்த்தனராதலால் 'இசையால் கனகாங்கியைப் பார்
த்தான்' என்றார். "நீரது தருக்களுந் தழைக்க நின்றுமுன், நாரதன் முதலி
யோர் நவிற்று நாதயாழ், பாரத வமர்புரி பச்சை மாமுகில், ஆரதர் விடா
யைவந் தாற்று கின்றதால்" என்றும் "என்றவன் பாடக் கேட்டே யிறை
ஞ்சின குறிஞ்சி யேகா, நின்றன விலங்கு சாதி நிலங்கொண்ட பறவை
யெல்லாம், அன்று மெய்ம்மறந்து சோர்ந்தார் கின்னர ரமரர் தாழ்ந்தார்"
என்றும் பிறர் கூறுதலுங் காண்க. (கசு)

கஎ. இழைத்தகைதவமியாவையுங்கண்டனனிவன்மேற்
கழைத்தடஞ்சிலையாளிபூவாளியாற்கடுத்தான்
உழைத்திரண்டினுமூசலாடாவியோர்வண்ணம்
பிழைத்திருந்தவச்சமாதிவிட்டுளமயல்பிடித்தான்.

(இ-ள்.) அவள் செய்த பொய்யான சரச சேஷ்டைக ளெல்லாவற்றையுங் கண்டார். அங்ஙனங்கண்ட இவரீது கரும்பாகிய பெரிய சிலையை யுடைய மன்மதன் புஷ்பபாணங்களை விரைந்து பிரயோகித்தான். (அதனாலே) வருந்தி, உசுவாசநிசுவாசங்களாலே ஊசல்போலாகும் ஆவி ஓர்விதமாகப் பிழைத்துத் தாம் பொருந்தியிருந்த அந்தச் சமாதியைவிட்டுத் தமதுளத்தில் மயக்கங் கொண்டவராய், (எ-று.) (க௯)

[முனிவர் கனகாங்கியை முயங்கல்.]

கஅ. எனதுமாதவம்பலித்தென்றெதிரொழுந்திறைஞசித்
தனதுமார்பகத்தவண்முலைமுழுகுறத்தழுவா
மனதுமாவியுங்கவாந்தெனைவருத்துதன்மரபோ
உனதுதாள்புகழுடிமையான்புணர்தியென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) எனது பெருந்தவம் பலித்துவிட்டதென்றுசொல்லி எதிரோயெழுந்து அவளை வணங்கித், தனது மார்பினிடத்து அவள் தனம அமுநதும்படி யணைத்து, “எனது மனத்தையும் உயிரையும் அபகரித்துக்கொண்டு என்னை வருத்துவது (உனக்குத்) தகுதியோ? நான் உனது பாதங்களைப்புகழும் அடிமையாவேன்; என்னைத் தழுவுவாயாக”; என்றுரைத்தார். (எ-று.) (கஅ)

கக. வரிவிழிக்கனகாங்கியுமயர்தவம்வழுவிப்
புரிவதித்தொழில்பழுதிதுதவிர்கெனப்புகன்றாள்
எரிவயிற்படுமெழுகினிறறளர்ந்துளமியையா
உரியவத்தவப்பயனுனதுருவெனவொருவான்.

(இ-ள்.) வரிகள் பொருந்திய கண்களையுடைய கனகாங்கியும் “செய்யும் தவந்தவறிச், செய்வதாகிய இத்தொழில் பழுதாகும்; இதைத் தவிர்வாயாக” என்று சொல்லினள். (பார்க்கவமுனிவர்) அக்கினியிற்பட்ட மெழுகைப்போலத் தளர்ந்து உள்ளஞ்சோர்ந்து “எனக்குரியதாகிய அந்தத் தவத்தின் பயன் உனது உருவேயாகும்” என்றுரைத்து அவளை விட்டு நீங்காதவராய் (எ-று.) (கக)

வேறு.

உ0. சங்கரனிடமுந்தாதைநாவுமுதாதைமார்புஞ்
செங்கயல்விழியாய்தேரின்மகளிரோதெயவமன்றோ
அங்கதுதெளிந்தேயந்நாட்கொளசிகனயர்ந்தானென்னுப்
பொங்கணிமுலைதன்மார்பம்புதைதரப்புணர்ந்தானன்றே.

(இ-ள்.) “செம்மையான கயல்போன்ற விழியையுடையாய்! உருத்திரனுடைய இடதுபாகத்தையும் அவனுக்குத் தந்தையாகிய பிரமனது நாவையும் மூதாதையாகிய விஷ்ணுவின்மார்பையும் அறியுமிடத்துப் பெண்களே தெயவங்களாயிருக்கிறார்களே யன்றோ? அதைத் தெரிந்தேயன்றோ அக்காலத்தில் விசுவாயித்திரர் தளர்ந்தனர்” என்று கூறி, பூரித்திருக்கும் அழகிய அவள் தனங்கள் தமது மார்பிற் புதையும்படி தழுவினர். (எ-று.) (உ0)

[முனிவர் தீர்த்தயாத்நிரை போதல்.]

உக. முயங்கியபின்னர்ப்பையுண்முதிர்நிரைப்பரவைமூழ்கி
மயங்கியிம்மாயைதீரவல்லுநர்பாரோயென்னுப்

பயங்கிளர்தவத்தைநீத்தப்பாதகந்துடைப்பானெண்ணி
இயங்குநீர்க்கங்கையாதியிருந்திபடியசசென்றான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) தழுவியபின்னர், துன்பமாகிற அதிகமான தினை களையுடைய சமுத்திரத்தில் முழுது மயங்கி, இப்பெண்மாயையினின்று நீங்கவல்லவர்கள் யாவரென்று கொண்டு, பயனமிசுவதான தவஞ்செய்வ தை யொழித்த அப்பாதகம் போக்கவெண்ணி, விளக்கமுடைய நீரமைந்த கங்கைமுதலிய பெருமையையுடைய நதிகளில் நீராடச் சென்றார். (எ-து.)

[பக்திஸாரர் திருவவதாரம்.]

உஉ. அருட்கனகாங்கிதன்பாலச்சுதனங்கையாழி
கருப்பமுற்றிடலுமேனிகலைநிறைகதிரிற்காணச்
சுருக்குடைமருங்குறேன்றச்சூனிறைந்துனோந்துசோரப்
பொருக்கெனத்தைமகத்தோர்புதல்வனைப்புவிபினீன்றான்.

(இ-ள்.) அக்கனகாங்கியினிடத்துக், கிருபைவடிவார் அடியார்களைக் கைவிடாத பெருமானது திருக்கைகளிலிருக்கும் திருவாழியாழ்வான், கர்ப்பமாக வந்தடைதலும், அவளதுமேனிகலைகள் நிறைந்த சந்திரனைப்போல (வெளுத்துக்) காட்டவும், (இருப்பது தோன்றாமல்) துட்பமான இடை தோன்றவும், கர்ப்பம் நிறைந்து, (அவள்) வருந்திச்சோர, (ரிஷியிண்டம் இராத்தங்கா தென்கிறபடி) உடனே தைமாதத்தில் மகநகூத்திரத்தில் பூமியினிடத்து ஒருபுதல்வனைப் பெற்றான். (எ-து.) (உஉ)

* பருவமாழிகிலின்மின்போற்பயில்வறுபின்டந்தானுங்
கருவுடைப்பையினோடுங்கண்செவிமுதலவாய
வருவமின்னதெனநன்னருணர்வரிதாகித்தோன்றத்
தருவுடையமரநாட்டுத்தாக்கணங்கிடும்பூதுற்றான்

(இ-ள்.) கார்காலத்து மேகத்திலுண்டான மின்னலைப்போலப் பொருந்திய அந்தப்பிண்டம், கர்ப்பப்பையுடன் கண் செவி முதலான உருவம் இப்படிப்பட்டன வென்று நன்றாக அறிவதற்கரிதாகக் தோன்றவே, கற்பகத்தருவையுடைய தேவலோகத்திலுள்ள தெய்வப்பெண்ணுண கனகாங்கி ஆச்சரியமடைந்தான். (எ-து.)

உங. ஈன்றவம்மகவைச்சூரலிறும்பில்வைத்திமையோர்மங்கை
சான்றவர்பரவுமாகண்டலனுறைதலத்தைச்சாரந்தாள்
வான்றவழ்திகிரிச்செங்கேழ்மணிச்சுடர்வடிவம்பார்மேற்
றேன்றவந்திழிந்ததேபோற்றுலங்கினன்றொலையிலானும்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பெற்ற அக்குழுவியை ஒரு பிரப்பம்புதரில் வைத்து விட்டு, அத்தெய்வப்பெண் பெரியோர் வணங்கும் இந்திரனுறையும் தேவலோகத்தைச் சேர்ந்தாள். ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் தேரையுடைய சிவந்த ஒளிபொருந்திய அழகிய சூரியனது வடிவம் பூமியின்மீது (எல்லோருக்குந்) தோன்றும்படி வந்திறங்கியது போல விளங்கினர் கெடுதலில்லாத ஆழ்வார். (எ-து.) (உங)

[பக்திஸாரர் பகவதனுக்கிரகம் பெறுதல்.]

உச. வந்தவண்மழிசைவாமுமான்மகிசாரநாதன்
அந்தமைந்தனைச்செங்கையாலனைத்தணியாகஞ்சேர்த்திக்

கந்தவாரிசப்பொன்கைக்கேகொடுத்தலுஞ்ஞானக்காட்சி
தந்தருண்முலைப்பால்சாலவருத்தினள்கமலைதானும்.

(இ-ள்.) திருமழிசையில் நித்தியவாசஞ் செய்யும் திருமாலான மஹீ
ஸ்ர சேஷந்ரநாதன் அவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளி, அந்தமைந்தனை (தம
து) சிவந்த திருக்கையா லணைத்து அழகிய திருமேனியிற் சேர்த்து, வாச
னையுடைய தாமரையி லெழுந்தருளிய பெரியபிராட்டியார் திருக்கையிற்
கொடுத்தலும், அப்பெரியபிராட்டியும் ஞானமாகிய பார்வையைத் தந்த
ருளும் திருமுலைப்பால் மிகவும் ஊட்டினர். (எ-று.) (உச)

உரு. திருமகண்முலையிற்றிம்பால்பரிதிநேர்சிறுவன்செங்கைப்
பெருவிரலுதவும்வண்ணமருளினன்பெருமான்றானும்
அருள்பலவரமுமீயாவாயுமளித்தான்பின்னும்
இருவரும்புதல்வன்றன்னைவாழ்த்திவைத்தேகிஞரால்.

(இ-ள்.) (பின்னும்) பெருமானும் பெரியபிராட்டியாரது திருமுலைத்
தடத்திலுள்ள இனியபாலைச் சூரியனுக்குச் சமானமான அக்குழந்தையி
னது சிவந்தகையிலுள்ள பெருவிரல் சுரக்கும்படி அருள்புரிந்தவனாய், (அடி
யார்க்கு) அளிக்கும் பல வரங்களுங்கொடுத்து (தீர்க்க) ஆயுளுங் கொடுத்த
தன்ன. பிறகு அப்பெருமானும் பிராட்டியாரும் அப்புதல்வனை வாழ்த்தி
(அங்கு) வைத்துச் சென்றனர். (எ-று.) (உரு)

[ஆழ்வானா அரிதாசர் கொண்டுபோய வளர்த்தல்.]

உசு. வள்ளன்மாலகன்றபின்னவ்வுவந்திடைவளைந்துகூர்ந்த
புள்ளமுங்கொண்டுஞாங்கர்ப்புகுந்தரிதாசனென்போன்
மெள்ளவேயெறியுங்காலைவேலியில்விரிந்தநீலப்
பள்ளவாருதியுட்டோன்றும்பரிதிநேர்மகவைக்கண்டான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) உதாரத்துவமுடைய எம்பெருமான் நீங்கியபிறகு,
(அவ்ஜூலிருப்பவராய்ப் புத்திரப்பேறில்லாத) அரிதாசனென்பவர், அவ்
வனத்தினிடத்துப் புகுந்து வளைந்து கூர்மையான கொடுவானைக் (கையிற்)
கொண்டு அவ்விடத்தில் தாமதமாகப் பிரம்பு வெட்டிக்கொண்டிருக்கை
யில், விருவையுடைய நீலநிறமான ஆழமுள்ள சமுத்திரத்திற் றோன்றும்
சூரியனுக்குச் சமானமான அக் குழந்தையை அப்பிரப்பம் புதரில்
கண்டனர். (எ-று.) (உசு)

உ௭. கான்றவம்மணியைக்காணுக்கட்செவிகவருங்காட்சி
போன்றவாவொடுகைக்கொள்வாப்பொருந்தமார்கத்திற் புல்லித்
தோன்றவாருதிபோலோகைதுணைவிழிவழிநீர்சோரத்
தான்றவாத்தவத்தையுட்கருதியேமனையைச்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஒரு சர்ப்பம் தான் உமிழ்ந்த அந்த மணியைக் கண்டு எடுத்
துக்கொள்ளும் காட்சியைப் போல, ஆசையோடு கையிற்கொண்டு பொரு
ந்தும்படி மாப்பிலனைத்து (கரைகாணுத) சமுத்திரம்போலச் சந்தோஷந்
தோன்றவும், இரண்டு கண்களினின்றும் ஆனந்தக்கண்ணீர் சோரவும், தாம்
கெடாத தவத்தை யுடையவராக உள்ளத்தி லெண்ணிக்கொண்டே மனையை
யடைந்து, (எ-று.)

‘காண்மவம் மணியைக்காணுந் கட்செவிகவருங்காட்சு’ எனமுற ஆவா வின் மிகுதியை யுணர்ந்தி நின்றது. இஃதனைத் திருவாழ்வானவர் இலங்கை யிலிருந்த சீதாபிராட்டியாரைச் சேவித்தத் தீராவந்தித் திருவாழ்வானவர் திரு வாழிபைத் கொடுக்கப், பிராட்டி அணிந்தபேர்ப்பு. “இழைமலனீட்டிற் றரவெறிந்த தெனலாணன்” எனத் தம்பராடிக் கடிக் கொணர்ந்தியார் கட்டினாத்தனனுமுண்டக. (உஅ)

உஅ. நயந்தனன்மனைவிபாலவ்விலங்கிழையெதிர்வந்தேந்தி வாயந்ததிம்மகவா முன்னேமா தவம்வந்ததென்றது வேயந்தபுணமுலையின்நிம்பாலருத்தயும்விரும்பா ஒரு ஆயந்தவரொருமீன்றதணங்கெனவவையமுதமு.

(இ-ள்.) (அர்முதமுதமு) மனைவியிடம், தம் கொடுத்தன. அளி விடும் ஆபரணங்களைப்போலத் தவம்வந்தது என்றது. (உஅ) (பாடல்) கிடைத்ததான இக்குழந்தையாக மது முன்னேய பெரி னவனெய்துந் தன் னுரைத்து ஆபரணங்க ளணிந்த துத்திநி டுதம் தவம் இவையாழை யூட்ட (அஃனை ஆழ்வார்) விரும்பாபாபா யிருந்த, இஃனை நாய் தவம் க ளெவரும் (இக்குழந்தையாக) தெய்வப்பெண் பெற்றவனெய்து சொல் லத் தொடங்கினார்கள். (எ-று.) (உஅ)

[கணிகண்ணர் திருவவநாரம்.]

உக. அதுதிடவிரதனென்னுமந்தனன்கேளாவனின் விதுநிகர்வள்ளத்தின்பாலகொடுவரவிமலன்றாறுங் கதுமெனதுங்காவுள்ளங்களிந்தனன்கண்டோரொல்லாம இதுபுதிதெனநாடோறுமினியபாலவனுமீந்தான்.

(இ-ள்.) அவ்விசேஷத்தைத் திடவிரதரென்னும் (ஒரு) அந்நாள் கொ ட்டு அனபுகொண்டு சந்திரனை நிகர்த்த வெண்மையான (ஒரு) பளிங்குவள்ளத் தில் இனிய பாலைக்கொண்டிவரப், பரிசுத்தரான ஆழ்வாரும் (அஃனை) வினா வாக உண்டு திருவுள்ளங் களித்தனர். (அதைக்) சண்டவாள் எல்லோரும் இது ஆச்சரியமென் னுரைக்க, அத்திடவிரதரும் இப்படியே நாள்தோறும் இனிய பாலைச் சூமர்ப்பித்து வந்தனர். (எ-று.) (உக)

கஉ. அளிக்ருநாளாங்கோர்வைகலருந்துபாலதனிற்பாலன் பளிகடுவள்ளத்திற்பாகம்வைககவப்பார்ப்பானுண்ணக் களிகருமுள்ளத்தனிக்கழிந்தமூப்பொழிந்துகண்ணால் ஒளிகுமவ்வுருவேள்பெற்றாலென்னவோருருவம்பெற்றான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) சமர்ப்பிக்கும் நாளில் ஒரு நாள் பாலனாகிய ஆழ் வார் தாம் அருந்தும் பாலில் (ஒரு) பாகம் (அந்தப்) பளிங்குவள்ளத்தில் வைக்க (அதை அந்தத் திடவிரதனென்னும்) பிராமணருண்டு களிக்கின்ற உள்ளத்தையுடையவராகி, அதிகமான முதுமைப்பருவ மொழிந்து, மன் மதன், கட்புலனாகாத அவ்வுருவத்தை (இப்போது யாவருக்கும் புலப்படு மவண்ணம்) பெற்றானென்று சொல்லும்படி சமானமற்ற உருவத்தைப் பெற்றார். (எ-று.) (கஉ)

கக. மற்றவன்மனைவிகோலவயிற்றின்மான்மலர்க்கையாழிக் கொற்றமார் கலையொன்றெய்திவளர்தலுங்கருப்பங்கொள்ளாப்

பெற்றனள் புதல்வன்றன்னைப்பிறங்குதூம்பெருமையாவுங்
கற்றவர்கணனுஞ்சேயைக்கணிகண்ணெனும்பெரிட்டான்.

(இ-ள்.) அவரது மனைவியின் அழகிய வயிற்றில் எம்பெருமானுடைய
மலர்போன்ற திருட்சையினுள்ள திருவாழியின் வெற்றியையுடைய ஒரு
அமிசம் வந்தாடாது வளராதவம், அவள் கர்ப்பங்கொண்டு, (ஒரு) புதல்
வனைப் பெற்றாள். பெருமை நிறைந்த சாஸ்திரங்களெல்லாங் கற்ற
ஆவ்வரசனார், அப்சுழந் துக்குக் கணிகண்ணன் என்று நாமகரணஞ்
செய்தனார். (எ-று.) (௧௧)

[முற்பாரா வளர்ந்து சாஸ்திராப்பியாசஞ் செய்தல்.]

௩௨. மதுவிலாவசுதேவன்பாலவந்தவதரித்தமாயோன்
தொலுவாமோனாதகோபன்ருனமனைவளர்ந்தாலென்ன
அதுதொழின்முனிவன்றன்பாலவதரித்தரிதாசன்பால்
உறுமுமரனுநாடோலும்வளர்ந்துவான்பிறையெயொத்தான்.

(இ-ள்.) குற்றமில்லாத வசுதேவரிடத்து வந்து அவதரித்த கண்ணன்,
தொலுவாமோனாதகோபரது பழமையான மனையில் வளர்ந்து போல,
அதுதொழிசையுடைய முனிவரிடத்து அவதரித்து அரிதாசனைப்பவரிடத்
து குற்றமறுவராத அதுவாரும் நாளதோலும் வளர்ந்து ஆகாயத்திலுள்ள
பிறைப் போலத்தான். (எ-று.) (௧௨)

௩௩. நோககியபெரியோரெல்லாதுவலரிதிவன்றோன்னச
சாககியஞ்சமண்மீமாஞ்சைதகவினையாயிகத்தோ
டாககியசைவமவைசேடிகத்திலுற்றவற்றினாலகன
அகமகியேபொருளினோடெப்பனுவுலுநதுலநகககற்றான்.

(இ-ள்.) பார்த்து பெரியோரெல்லாம் இவர் புகழ் சொல்லுதற் கரி
தொடர்ப்படி சாக் கியம், சமணம், மீமாஞ்சை, தகுதியையுடைய ஸ்வயா
யிகத்தோடு சிவபிரானுண்டாக் கிய சைவம், வைசேஷிகம் ஆகிய சமயங்களி
லிருந்து, அவற்றின் நூல்களை ஆராய்ந்து அர்த்தத்துடன் எல்லா நூல்களை
யார் விளங்குபடி கற்றனர். (எ-று.) (௧௩)

* பற்பலசமயந்தோலும் புக்கொருபயனிலாதே
விற்பனர்புகழ்மேவு மேதகைமழிசைக்கோமான
சொற்சிவவாக்கியப்பேர் துலங்கிடச்சைவராங்
நிற்பவக்காலந்தன்னி னெடியமாலன்பர்பேயார்

* ஆங்குவந்தடைந்தன்னுருக் ககந்தெளிவடையுமாய்
பாங்குடனுபதேசங்கள் பண்ணவேபுக்கபோதிற்
முங்கியேசமயவாத மிருவருஞ்சாற்றப்பேயார்
ஒங்கிடத்தோற்றுப்பேயார்க் கடிமையாயுற்றாரன்றே.

(இ-ள்.) பற்பல மதங்களிலும் பிரவேசித்து அங்கு ஒருபிரயோசன
முமற்றவராய், அறிவுடையோர் புகழும்படி யிருக்கும் திருமழிசையாழ்
வார், சொல்லப்படும் சிவவாக்கியர் என்னும் பெயர் விளங்கும்படி சைவ
ராயிருக்க, அக்காலத்தில் எம்பெருமானுக் கடியாராகிய பேயாழ்வார், அ
வ்விடத்துக்கெழுந்தருளி இவருக்கு மனந்தெளிவடையும்படி உரிமையுட
ன் உபதேசங்கள் செய்யப் புகுந்தபோது இருவரு மெதிரிட்டுச் சமயவாத
முறைக்க, அவ்வாதத்தில் பேயாழ்வார் உயரவே சிவவாக்கியரான திரு
மழிசையார் தோஷிப்பற்றுப் பேயாழ்வாருக் கடிமையாயினர். (எ-று.)*

[சற்சமய மின்னொன்றுணர்ந்து தவநிலையிற் பொருந்தல்.]

௩௪. கற்றவச்சமய நூலிற்கிதருநானக்காட்சி
அற்றவமதி அநீக்கியனையநீத்தமுங்கியுள்ளம்
நற்றவம்பு லொளெண்ணியிமயமால்வளையநண்ணி
உற்றவன்பொருத்தற்காத்தவொருத்தனையுளத்துட்கொண்டு

(இ-ள்.) தாம் கற்ற அந்தச்சமய நூல்களில் மோகத்தைத் தரும் நானக்காட்சி இன்றியேயிருக்க, (அதனாலே) அவற்றை அவமதித்து நீக்கி யொழித்து (நெடுங்காலம் அச்சமயவாராய்ச்சியில் காலஞ் சென்றதற்காக) மனம்வருந்தி, (அப்பால்) நல்ல தவஞ்செய்ய எண்ணிப் பெரிய இமயமலையைச்சார்ந்து, பொருந்திய அன்போடு கஜேந்திராழ்வானைக் காத்தருளின அத்துவிதியான பெருமானைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு, (எ-று.)

ஒருத்தல்-யாவும். இவ்வாழ்வார் பிறசமயங்களைக் கைவிட்டபோது “சாக்கியங்கற்றோஞ்சமணன் சற்றோமச்சங்கரனார், ஆக்கியவாகமநூலா ராய்ந்தோம்—பாக்கியத்தால், செங்கட்கரியவனைச் சேர்ந்தோநாந்தீதி லோம், எங்கட்கரியதொன்றில்.” என்று அருளிச்செய்துள்ளனார். (௩௪)

வேறு.

௩௫. பொறிகளின்குணந்தொழிறவீர்த்துளமுறப்பொருத்தி
செறிடுங்கனனடுவிருந்தயர்தவந்திருமால்
அறிகவென்றவணலகினுளயர்ந்தனன்சிரத்தின்
நெறிகடந்துமீத்தவக்கனனிறைந்ததுமிமிர்ந்தே.

(இ-ள்.) ஐம்பொருளின் (புலன்களிற் செல்லும் சுபாவ) குணத்தையும் தொழிலையும் நீக்கித் திருவுள்ளத்தை ஒருபடியாகப் பொருந்தவைத்து, நெருங்கிய கொடிய அக்கினியின் நடுவிலிருந்து (தாம்) செய்யும் தவத்தைத் திருமால் அறியக்கடவர் என்று அங்குக் கணக்கற்றநான் தவஞ்செய்தனர், (அந்தத்) தவமாகிய அக்கினி சிரத்தின் (பிரமரந்திர) நெறியைக்கடந்து உயர்ந்து மேலே நிறைந்தது. (எ-று.) (௩௫)

[கொங்கணசித்தன் ஆழ்வாரருள்பெறல்.]

௩௬. அங்கருந்தவமயர்தருங்காலையந்தரமேற்
கொங்கணப்பெயர்ச்சித்தனுங்கொடுவரிகடவாத்
தங்கலின்றியேபடர்தலுந்தவக்கனற்றடையால்
வெங்கடும்புலிதுணுக்குறமீண்டதுவெருவி.

(இ-ள்.) அங்கு அரியதவஞ்செய்யும்போது, ஆகாயத்தின் மீது, கொங்கணசித்தனென்னும் பெயரையுடையவன், புலியை வாகனமாயேறிச் செலுத்தித் தங்குதலில்லாமற் செல்லுதலும், ஆழ்வாரது தபாக்கினியின் தடையினால் மிக்கொடிய அப்புலியானது அச்சக்குறிப்படைந்து பயந்து திரும்பியது. (எ-று.) (௩௬)

௩௭. சித்தனுங்கொடுவரியோடச்சிகரையைச்சேரா
இத்தவம்புரிமுனிவனைக்காண்பனென்றழிந்தே

சு.க. உன்னையா தவத் துவந்தன முளத்தவாவு தவியி
நின்னையா ளைகநங்கடனென நிறைதவத்தவனும்
முன்னையா யகன் முகுந்தனென்கருத்துளான் மொழியில்
என்னையா வரங்கேட்டி மீதெனவரமென்றான்.

(இ-ள்.) பெரியதவத்தால் உன்னையுவந்தோம்; உனது உளத்திலுள்ள விருப்பத்தைக் கொடுத்து உன்னையார்வது நமது கடமையென்று சொல்ல; நிறைந்த தவத்தையுடைய ஆழ்வாரும், முதன்மையான நாயகனாகிய முருகத் பெருமான, சொல்லுமிடத்து, எனது உள்ளத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்றான்; நீ என்னை வேண்டிய வரங்கேட்பாயாக, என் வரம் மேலானது என்று சொல்லியருளினர். (எ-து.) (சு௮)

[அடியில்வரும் வைபவம் குருபரம்பரைகளிற் கண்டது.]

உருத்திரமூர்த்தி, 'நீர் விரும்பினதொன்றைக் கேட்டுக்கொள்வீர்' என்ன, ஆழ்வார் புன்முறுவல்செய்து 'ஆகில் மோகூந்தரவல்லையோல் தாராய்' என்றார். அதற்கு 'அது என்னை தரக்கடவதன்று, புரீமநாராயணன் ஒருவனே தரவல்லன்' என்றார். ஆனால் 'இன்றுசாவாவிடாநாச் சாகும்படி பண்ணவல்லையோ' என்று கேட்ட, 'அதுவும் கர்மானுருணமன்றோ' என்றார். அப்பால் ஆழ்வாரும், "ஊசி மேவும் வழியல்லாதி தனிற் பூண்ட தூல்போம் வரந்தருதி" என்று பரிகசித் துரைத்தருளினார்.

சு௨. நகைத்துருத்திரககடவுளுதலவிரிநயனச
சிகைககொடுங்கனல்காட்டிவிண்ணடுங்குறச்சினந்தான்
பகைத்தனன்றெனுவோர்பதத்தாயிரம்பாபவை
புகைத்தழற்சொரிநதெதிர்பொரக்காட்டினன்புனிதன்.

(இ-ள்.) (அதற்கு) உருத்திர மூர்த்தியும் சிரித்து விரிந்த நெடிக் கண்ணினிடத்துள்ள சிகைபோலி கூடிய கொடிய அக்கினியை பேணி, தேவலோகம் நடுங்கச் சோபித்தார். (இப்போது சிவபிரானோடு) பண்பபட்ட நன்றென்று, பரிசுத் தரான ஆழ்வார் (தமது) ஒரு திருவடியிலுள்ள பலவான கண்ணானையை புனையோடு கூடிய அக்கினியை விட்டு அதற்கெதிராகப் தஞ்செய்யக் காட்டினார். (எ-து.) (சு௩)

சு௩. விடையுகைத்தெரிவிழியுகநகையொடுவிரிநீள்
சடையுகச்சுழன்மழுவுகவுமையவடமூவாப்
புடையுக்ககதம்பொங்கியபுனிதன்மேற்பொழிவான்
கடையுகத்தெழுமழையினைவிதித்தனன்கடவுள்.

(இ-ள்.) சிவபிரான் ரிஷபத்தைச் செலுத்தி, சிரிப்போடு விழிகளில் அக்கினி சிந்தவும், விரிந்த நீண்ட சடாபாரம் (கீழே) விழவும், சுழலும் மழுவாயுதம் விழவும், உமாதேவியார் தழுவாமல் பக்கத்திற் செல்லவும், (தம்மோடெதிர்த்துக்) கோபித்த பரிசுத்தராகிய ஆழ்வார்மேற் பொழியும் படி உகாந்தகாலத்திற் பொழியும் (புஷ்கலாவர்த்தாதி) மேகங்களுக்கு உத்தரவளித்தனர். (எ-து.) (சு௪)

சு௪. எயினகைத்தெரியிட்டுளோனேவலாலெழுந்த
சூயினதிக்கிறைபுனலெலாம்பருகிமீக்குழா
வெயின்மறைத்துயர்முனிபதவிழிக்கனன்மிசையே
பயிரர்ப்புனல்சொரிந்தவாவிடைவிடாப்பரந்தே.

(இ-ள்.) முப்புரங்களை நகைத்து எரித்தவராகிய சிவபிரானது ஏவலாலே யெழுந்த மேகங்கள் நதிகளுக்கு நாயகமான சமுத்திரத்திலுள்ள நீரையெல்லாம் உண்டு ஆகாயத்திற் சேர்ந்து பரவிச் சூரியனை மறைத்து,

உயர்ந்த மன்னலேராகிய ஆழ்வாரது திருவடிக்கண் ணெருப்பின்மீது பொருந்தும்படி ஓயாமல் நீர் சொரிந்தன. (எ-று.) (சச)

சடு. சொரிந்தநீராயம்முனிபதக்கன லுநெய்த்துளிபோற்
பரிந்துநுங்கியுமமைகிலாதெழுந்துமீப்பற்றக்
கரிந்துவெண்டிரைக்கடலகுளித்தனமுநிறகணமும்
இரிந்துபோயினரிமையவாமுனிவரொல்லாம்.

(இ-ள்.) (அப்படிப்) பெய்தநீரை ஆவ்வாழ்வாரது திருவடிக்கன லும் நெய்த்துளிரயப்போல ஆக்கிரமித்து உண்டும், அதனோடு அமையாது வியாபித்து மேலேபற்ற (அந்த) மேகக்கூட்டங்ஞம் கரிந்து வெள்ளிய அலைகளை யுடைய கடலில் குளித்தன. தேவர்கள் முனிவர்கள் எல்லாம் (ஆற்றாது) ஓடினர். (எ-று.) (சடு)

சச. பார்த்தசங்கரன் றிகைத்தலுமிடத்துறைபாவை
நிர்த்தமாதவதவனியார்நவில்செனசசிவனும்
கூந்தநார்த்தக்குரிசிலைக்கருத்தினுட்கொண்டோன்
ஆர்த்தவக்கபாதபெயர்யோகியென்றறைந்தான்.

(இ-ள்.) (இதைப்) பார்த்த சங்கரன் திகைத்து நின்றவளவிலே, அவரது இ-று பார்த்திலிருக்கும் உமாதேவியார், 'தலைவா! (இம்) மாதவத்தோன் யாரா? சொல்லுவீராக' என்றுகேட்கச் சிவபிரானும் 'இவர் கூர்மையான வானை யுடைய பெருமானைத் (தமது) திருவுள்ளத்திற் கொண்டவர்; பொருந்திய அக்ஷபாததொன்றும் பெயர்ப்படைத்த யோகி' யென்று சொல்லினர். (எ-று.)

சஎ. அன்னவாசகங்கேட்டதிசயித்தன ளாணங்கும்
உன்னருஞ்சினங்கறைமிடற்றிறைவனுமொழித்துப்
மின்னாநண்பனீயெனத்தழிஇயுமையொடுமபெயர்ந்தான்
இன்னநீர்தவமுனிவனுந்தவம்புரிந்திருந்தான்.

(இ-ள்.) உமாதேவியாரும் ஆவ்வரைபக்கேட்டு அதிசயித்தனர். பின் னர் கறைமிடற்றையுடைய சிவபிரானும் சொல்வதற்கரிய கோபத்தை யொழித்து, நீ எனது நண்பனென்று தழுவி உமாதேவியாரோடு சென்ற னர். தீமையற்ற தவத்தையுடைய மநலேரான ஆழ்வாரும் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர். (எ-று.) (சஎ)

[அடியில் வருவது வேறொரு செய்யுட்குருபரம்பலாயிற் கண்டது.]

‡ பின்னும்வெகுண்டுபுரமட்ட பெருமான்வேறுநிகரிலதாய்
மன்னுஞ்சூலந்தனைவிடுப்பான் மதித்தாங்கதனைக்கைக்கொளலும்
அன்னதுணர்ந்தவசரீரி யமரர்தமக்குமறியரியாய்
இன்னபடைநீவிடுத்திடினு மெய்தியவனாழிவெய்தும்.

‡ ஆதலாலிங்குதனைவிடா தகறியெனவம்மொழிகேட்டுச்
சீதமதியுங்கங்கையுந்தண் செழுங்கொன்றையுஞ்சேர்செஞ்சடையோன்
பாதிபுடலங்கொண்டமலை பயந்தமடவாடனைவெறுத்துப்
போதநாணுற்றிடபமிசைப் பொருந்திவிசும்பிப்போயினனூல்.

(இ-ள்.) பின்னும் முப்புரங்களை வென்ற சிவபெருமான் கோபித்து வேறு ஒப்பில்லாததாயிருக்கும் சூலத்தைப் புரையோக்கி நினைத்து

அதைக் கையிறகொள்ளுதலும் அதனை யறிந்த அசரீரி, தேவர்களுக்கும் அரிதானவனோ! நீர் இந்தச் சூலத்தைப் பிரயோகித்தாலும் அது அவரையடைந்து அவரால் அழிந்துபோகும். ஆதலாலே இங்கு இதனைப் பிரயோகிக்காமலே போயவிடுவீராக என்றுணர்க்க அவ்வார்த்தையைக்கேட்டுக் குளிர்ந்த சந்திரனும் கங்கையும் குளிர்ந்து செழுமையான கொன்றைமலர் மாலையும் பொருந்திய சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் தன்னுபாதிசரீரத்தைக்கொண்டவராய் மலையரையன் மகளான உமாதேவியாரை (தம்மை ஆழ்வாரிடத்து வரப்பண்ணினதற்காக) வெறுத்து, மிக்க நாணமடைந்து ரிஷபவாகனமேறி ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்றனர். (எ-று.)

[சுத்திஹாரன் ஆழ்வாரை வழிப்பட்டது.]

* சுத்திகாரனென்றொருதவன்சுவனைகஞ்சுகமும்
பத்தியார்மணிவடமுமீந்தணிகெனப்பணிப்பப்
பத்திசாரனுநினைவிடைப்பரிதிபோன்றொளிர்நூற்
சித்திரம்மெலாமேவியேசிநீர்திடப்படைத்தே

* வேறுகஞ்சுகமும்மணிமாலையும்விருப்பிற்
தேறிவேயகுதிந்யெனச்செப்பவத்தவனும்
மாநின்மாதவத்தண்ணறன்மகிமைக்குமகிழா
ஏறுநல்லியப்பொடுதொழுதேத்தியேகினனூல்.

(இ-ள்.) சுத்திஹாரனெனும் ஒரு தவசி (வந்து) பொன்னுலான சட்டையும் வரிசையான இரத்தினமாலையும் கொடுத்து இதனையணிந்துகொள்வீர் என்றுணர்த்துக்கொடுக்க, ஆழ்வாரும் தமது சங்கற்பமாத்திரத்தில் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும் சித்திரங்களெல்லாம் பொருந்திச் சிறக்கும்படி உண்டாக்கி வேதே சட்டையையும் இரத்தினமாலையும் (கொடுத்து) நீ (இவற்றை) விருப்பத்துடன் அறிந்து தரித்துக்கொள்வாயாக என்று கொடுக்க அந்தச் சுத்திஹாரனும் ஒப்பில்லாத பெருந்தவத்தையுடைய ஆழ்வாரது மகிமைக்கு மகிழ்ந்து மேன்மேல் மிகுவதான நல்ல ஆச்சரியத்துடன் ஆழ்வாரை வணங்கித்துதித்துப் போயினன். (எ-று.)

[ஆழ்வாருக்கு எம்பெருமான் பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சேவை சாதித்தல்.]

ச அ. வருடநூறு நூறெம்பிரான்றிருமரைமலர்த்தாட்
டெருடருந்தவமவணி ருந்தயர்தலுந்திருவும்
அருடரும்புவிமடந்தையுமிருமருங்கமரக்
கருடன்மீதெழுந்தருளினன்கருணையங்கடவுள்.

(இ-ள்.) (இப்படிப்) பற்பலவருடங்கள் அங்கிருந்து எம்பிரானது அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளில் தெளிவடையும் தவத்தைச் செய்தலும் பெரியபிராட்டியாரும் அருள்தரும் பூமிப்பிராட்டியாரும் இரண்டு பக்கங்களிலு மிருக்கப் பெரிய திருவடியினின்று கருணையங்கடவுளாகிய எம்பெருமானெழுந்தருளினன். (எ-று.) (ச அ)

ச சு. வரையறாதொனக்குணத்தமைந்ததொல்வடிவும்
விரையலங்கலுமகுடகுண்டலங்கனும்வெய்யோன்
புரையவேயொளிர்மணியொடுவற்சமும்பொலன்பூண்
நிரையடங்கலுங்கனகவாடையுநகைநிலவும்

(இ-ள்.) அளவுபடாத ஞானகுணங்களோடமைந்த அநாதியான திருவுருவம் வாசனையுடைய வரமாலையும் மகுடமும் சூண்டலங்களும் சூரியனாக கொப்பாகப் பிரகாசிக்கும் கவுஸ்தபத்தோடு ஸ்ரீவரசமும் அழகிப் ஆபரணவாகங்கள யாவும் திருப்பீதாமபரமும் திருமுத்தகங்களின் பிரகாசமும் (எ-று.) (௪௬)

௫௦. அரதனசசிலம்பதனொடுபரியகவணியும்
வரதபாணியுநதிகிரிசங்கொடுகதைவாளுநு
சரதமாகியசாரங்கமுமொளிராதரத்தவத்தோர
கரதலசசரோருகங்குவித்திருபுடைகளுல

(இ-ள்.) பொறசிலம்போடு பாதகிண்கிணியும் வரத ஹஸ்தமும் திரு வாழியும் திருசசங்மும் கதாயுதமும் வானும் உண்மையான சாரங்கமும் விளங்கவும், தவத்தோர்கள தமது கைகளாகிய தாமரையைக்குவித்துக் கொண்டு இருபக்கங்களிலும் நெருங்கவும், (எ-று.) (௫௦)

௫௧. சேனையாசன்முதலினாமருங்குறத்தேவர்
தானேசுமுதரத்தேவதுநதுமியொலிதழைப்பச
சோனேமாரியிலிடைவிடாதலாமழைசொரிய
யானேகாததவன்வருதலுமருந்தவனெழுந்தான்.

(இ-ள்.) சேனே முதலியார் முதலியவர்கள் பக்கங்களிலிருக்கவும், தே வசேனையுடைய சூழவும், தேவதுநதுமியினொலி தழைக்கவும், விடாமழையைப் போல இடைவிடாது மலர்மாரி சொரியவும், கஜேந்திராமழவானைக் காத் தருளிய எம்பெருமானெழுந்தருளவே அரியதவத்தையுடைய ஆழவா ரெழுந்த, (எ-று.) (௫௧)

௫௨. கண்டனன் ஹணைகண்களாற்கவினெலாங்கருத்துட்
கொண்டனன்மனதுளமெலாங்கடவுளபாற்கொடுததான்
விண்டதென்பவமெனப்புகழ்ந்தாடினன்விரிந்த
புண்டரீகநேரடிகடன்முடியிசைப்புனைந்தான்.

(இ-ள்.) தமது இரண்டு கண்களாலே சேவித்து, (பெருமானது திரு மேனியின்) அழகையெல்லாம் கருத்திற் கொண்டனர்; தமது உளத்தை யெல்லாம் பெருமானிடத்திற் சமர்ப்பித்தனர்; எனபிறவி தொலைந்ததென்று புழங்கு ஆடினர்; அலாந்த தாமரையை யொத்த பெருமான திருவடிகளை (தமது) முடியின்மீது அலங்கரித்துக் கொண்டனர். (எ-று.) (௫௨)

௫௩. புளகமெய்தரவிழிகளானந்தநீர்பொழிய
இளகவென்புடனிதயமுமெதிமொழந்தெந்தாய்
குளகருந்துமாமூலமேயென்வருங்கோவே
துளபமாஸிகைமார்பமாதவவெனத்துதித்தான்.

(இ-ள்.) (தமது) திருமேனியில் புளகமுண்டாகவும், திருக்கண்களில் ஆரந்த நீர் பொழியவும், என்புடன் இருதயமும் கரையவும் பெருமானுக்கே திரிஸூழ்த்துதித்து, எந்தையே இக்கண்களினும் கதேந்திராமவான் மூல மேயென்றதைத் தவருக்கு முன்னெழுந்தருளிய தக்கவரணபுகளே! திரு

த்துழாய்மாலையை யணிந்த திருமார்புடையவனே! பெரியவிராட்டியாருக்கு நாயகனே!" என்று துதித்தனர். (எ-று.) (௫௯)

௫௪. புகழ்ந்தவத்தவக்குரிசிலுங்கருள் பொழிபுயலும்
அகன்றமுத்தொழிற்கரசுதானென்பதுமயனைச்
சகந்தரத்தனதுந்தியிற்றந்ததுந்தருநான்
முகன்கணிச்சியைம்முகனையீன்றருளியமுறையும்

(இ-ள்.) (இப்படி) புகழ்ந்த அந்தத் தவசிரேஷ்டராகிய ஆழ்வாருக்கு அருள்மழை பெய்யும் மேகம்போன்ற பெருமானும், பெருகிய முத்தொழி லுக்கந்தானே தலைவனென்பதும், உலகைச் சிருஷ்டிக்குப்படி தனது திரு வந்தியினிடத்துப் பிரமதேவனைத் தந்ததும், அப்படிச்சந்த பிரமதேவன் மழுவேந்திய பஞ்சானனரான சிவபிரானை யீன்றருளிய முறையும். (எ-று.)

௫௫. இலங்குவித்தருட்பத்திசாரப்பெயர்ந்து
கலங்குருதுயர்பரமமாம்பதத்தையுங்காட்டித்
துலங்குநல்வரமுளவெலாமளித்தணி துளவத்
தலங்கலெம்பிரான்விடைகொடுத்திருத்தியென்றகன்றான்.

(இ-ள்.) (ஆழ்வாருக்குப்) பிரகாசிக்கச் செய்து, அருளுடைய பந்திலா ரரென்னுந் திருநாமமளித்தாக், கலங்குமடையாது உயர்ந்தள்ளதராகிய பரம பசுத்தையுங் காட்டிக்கொடுத்து, விளங்கும் நல்ல வரங்களுள்ளனவெல் லாமீந்து, இருப்பாயாக வென்று நியமித்துத், திருத்துழா பமாலையை யணி ந்த எம்பிரான் அந்தர்த்தானமாயினன். (எ-று.) (௫௫)

[ஆழ்வார் முதலாழ்வார்களிடத்து உபதேசம் பெறுதல்.]

௫௬. கண்ணனையிபின்னரங்கவன்றனைக்காண்பான்
அண்ணல்பொய்கைபேய்பூதனெய்தலுமஃதறிந்தே
எண்ணருந்தவனெதிர்ப்நடந்தடிபணிந்திவனார்
நண்ணயானனிபுரிந்ததெத்தவமெனநவின்ருள்.

(இ-ள்) எம்பெருமான் அந்தர்த்தானமான பிறகு திருமழிசையாழ்வா ரைச்சிவிக்கும்பிடி பெருமையிற் சிறந்த பொய்கையாழ்வார் பேயாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் அங்கு எழுந்தருள், அதனையறிந்து எண்ணுவதற்கரிய சுவத் தையுடைய ஆழ்வார் எதிர்கொண்டு நடந்து அவர்கள் திருவடிபை பணிந்து, "இவ்விடத்துக்கு நீங்கள் எழுந்தருள் நான் விசேஷித்துச் செய்த து எந்தத்தவமோ" - என்று அருளிச்செய்தனர். (எ-று.) (௫௬)

௫௭. பத்திசாரன்னெறொருபெயமெம்பிரான்பணிப்ப
முத்தனாயினினககிணையெவொனமொழியாச்
சித்தமூவருங்களித்தவன்றனைத்தழிஇச்சிவணி
மைத்தசோலைகுழிநுவுல்லிக்கேணியின்வந்தார்.

(இ-ள்.) முதலாழ்வார்கள் மூவரும், "பத்திசாரென்று அத்தலத்திய மான் திருநாமம் எம்பெருமான் நியமிக்க அதனால் முத்தரானவரே! உங்கொடியானவர் யாவர்?" என்றருளிச்செய்து சித்தங் ளித்து அவரைத் தழுவிக்கொண்டு (நல்லருமாகக்) கடி சருமையான சோலைகள் குழந்த திருவல்லிக்கேணிக்கு எழுந்தருளினார்கள். (எ-று.) (௫௭)

ருஅ. அவணிநுந்துபதேசமூவருமளித்தரிதாந்
தவளமண்டிருநாயகன்றிருதுதம்நரிப்ப
திவணிநுந்தவமயர்ந்துநிபதுபடைத்திறையாந்
புவனமெங்கணும்விளகடுகென்றிசைததயாற்போந்தார்.

(இ-ள்) அங்ஙனான மூவரும் ஆழ்வாருக்கு உபதேசமளித்துத் “திருமணையன் திருநுகலிற் றரிப்பராகிய வெண்மைபான திருமண் அரிதாயுள்ளது; நீவிர் இங்கே பெரியதவன் செய்து இறைவனாலே அதைப் பெற்றுப் பூமிபெங்கும் விளங்கச்செய்வீராக” என்று அருளிச்செய்து வேறிடஞ் சென்றாடார். (எ-று.) (ருஅ)

[ஆழ்வார் தவஞ்செய்து திருமண் பெறுதல்.]

ருக. அகநபாதனுங்கயிரவதீர்த்தத்தினயலாம்
மிக்கபூந்துணாவருளநீழலின்மதிமலைந்த
முககனூன் முகநான்கினுனிமையவர்முனிவோர்
எககனூராகனும்வியபபயோகத்தின்வீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்) அகநபாதராகிய ஆழ்வாரும், கைரவதீர்த்தத்துக் கடுத்த அசிகமான பூங்கொத்துக்க ளமைந்த மகிழ்மரத்தின் நிழலின்கண், சந்திரனை உணிகதவராய் மூன்று கண்களையுடைய சிவபிரானும் நான்கு முகங்களையுடைய பிரமகேவனும் தேவர்களும் முனிவர்களும் மற்றுமெவ்விடத்திலுள்ளவர்களும் ஆச்சரியப்படுமபடி யோகத்திலெழுந்தருளி யிருந்தனர். (எ-று.) (ருக)

கூ0. மூவர்சொற்றவப்பரிசளங்கொடுபுகழ்மூலத்
தேவனைக்கருத்தமைத்தியாண்டொருபதேழ்செறிநூ
ரேவறத்தவம்புரியமாதவனவனுற்றே
யாவதித்தலத்துனகருவேண்டிவதிசையென்றான்.

(இ-ள்) முதலாழ்வார்கள் மூவரும் அருளிச்செய்த அவ்வகையாக வே திருவுள்ளங்கொண்டு, (வேதங்கள்) புகழும் ஆதிமூலமாகிய தேவனைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, எழுநூற்றுப்பத்து வருஷம் ஓராது தவம்புரிய, எம்பெருமான் அங்கெழுந்தருளி “இத்தலத்தில் உமக்கு வேண்டிவதியாது சொல்லுவீராக” என்றருளிச்செய்தனன். (எ-று.) (கூ0)

கூக. அருந்தவத்தனுமடிபணிந்தரியனவனைத்துந்
திருந்தநல்கினைநீதுதம்நரித்திதிருமண்
கருந்திடங்கடற்புவிபெலாந்தரித்துநின்கழற்றான்
பொருந்தவீர்த்தருள்புரிகெனத்திருவடிபுனைந்தான்.

(இ-ள்) அரியதவத்தையுடைய ஆழ்வாரும் எம்பெருமான் திருவடிகளைப்பணிந்து, “அரிதான அனைத்தையும் திருத்தமடைய அருளினைத் தேவரீர் திருநெற்றியில் தரிக்குந்திருமண்ணைப் பெரியதும் விசாலமானதும் சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ளோர் ரெல்லாரும் தரித்துக்கொண்டு தேவரீரது வீரகண்டையைத்தரித்த திருவடிகளையடையப்படி கொடுத்த அருள்புரிவீராக” என்றுவந்தது. (எம்பெருமான்) திருவடிகளைத் தமது முடியில் தரித்துக்கொண்ட கண்ணடையிற்

௬௨. அரியத்ததிருமண்பெற்றந்தனைநீயார்வம்
புரியவந்தலம்புரிந்ததுதவமகன்புனிநந்
தெரியமுன்முகன்முதலினாககரிநூந்நெரியி
பெரியவித்தடங்கயிரவந் தத்தத்துடபிறகஞம்.

(இ-ள்.) “அத்திருமண பெறுவதற்காகநீயார்வம்; அத்தனை நீர் விரும்பும்படி இந்தத்தலம் தவஞ்செய்தது; அத்திருமணனைப் பரிசுத்தநதையரிதல் பிரமண முதலினோர்கட்கரிதலும்; நீர் ஆராய்ந்துபார்த்தால் அத்திருமண்ணை மிகவும் விசாலமான இந்த அல்லக்கேணியின தீராததத்தில் உற்பத்தியாகும். (௬-அ.) (௬௨)

௬௩. எடுத்திதுதற்றரித்துமானிலத்தவொவர்க்குந்
கொடுத்தநம்பதங்கொடுத்தியென்றகன்றனன்கோவும்
அடுத்தவாரியுட்புவினையமாலேனமாயளித்தல
கடுத்திடத்திருமணமுனிதடத்திநுட்கண்டான்.

(இ-ள்.) (அதனை) யெடுத்து நீர் நெறியிற் றரித்துப் பூமிவிலுள்ளோர்க்கெல்லாம் கொடுத்து நம்முடைய பகத்தைக் கொடுப்பீராய்” என்றுரைத்துப் பெருமானும் நீங்கினன். (முற்காலத்தில்) பெருமான் வராகமாய்ச் சமுத்திரத்திற் பிரவேசித்துப் பூமியை உத்தாரணஞ் செய்ததுபோல ஆழ்வாரும் திருமண்ணை அவ்வல்லக்கேணியிற் கண்டான். (௬-அ.)

எம்பெருமான் ஏகாந்ணவத்திற் பிரவேசித்துப் பூமியை வெடுத்தது போல ஆழ்வாரும் அல்லக்கேணியிற் பிரவேசித்துத் திருமண்ணையெடுத்தனனெனக்கொள்க. (௬-அ.)

௬௪. கண்டவத்திருமண்ணினைத்திருநுதல்கவின
அண்டர்போற்றுமாறிருப்பெயர்நினைந்தணிந்தலாந்த
முண்டகத்துநான்முகத்தவன்மகத்துமான்முனோத்த
வண்டடாந்தபூம்பொழிநிறைகசசியேவந்தான்.

(இ-ள்.) (அப்படி) கண்ட அந்தத்திருமண்ணைத் தமது திருநெறியிளங்குத் தேவர்கள் போற்றும் பெருமானது திருநாமங்களை யநுசரித்தது அணிந்துகொண்டு, மலர்ந்த தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவன் செய்த யாகத்தில் பெருமான் ஆவிர்ப்பவித்தருளினதாய வண்டுகள் நெருங்கின பூஞ்சோலைகள் நிறைந்த திருக்கச்சிக்கு எழுந்தருளினர். (௬-அ.)

[திருக்கச்சித் திருவெஃகாவில் ஆழ்வார் யோகத்திலிருக்கையில் கணிகண்ணர் வந்து ஆசிரயித்தல்.]

௬௫. மழைத்தடம்புயல்பொருவவெஃகாவிடைமணிப்பூண்
குழைத்தடங்கண்மாயுயிரிருக்கோலமுட்கொள்ளாத்
தழைத்தவன்புனமயல்செலாதொருகுகைதனியே
இழைத்ததற்குணுற்றேழியாண்டினிதுவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) திருவெஃகாவிடைத்துக்குளிர்த விசாலமான மேகம்போல மணிப்பூண்டது திருவாபரணத்தையும் திருக்குழையையும்ணிந்து, உயிர்த்தயார்ந்த திருக்கண்களையுடையது பெருமான் அறிதயிலமர்ந்த திருத்தலத்தைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு வீற்றிருப்பான் பத்தியையுடைய

ய திருவுள்ளம் புறத்திற்செல்லாது, தனியே யொரு குகையை யியற்றி அக் குகையில் தூறறேழு வருஷம் யோகநிலையில் இனிதாக எழுந்தருளியிருந்தனா. (எ-று) (௬௫)

௬௬. நவிலுத்தற்குருந்தவனவனுறையுமநாட்பூந்
தவிசுடைச்சதுமுகற்றருமுகினமலாததடந்தாள்
புவியிற்றிறலநகொறுமபணிந்தநகர்புகுந்தான்
கவினுடைத்திடவிரதனீன்றநுள்கணிகண்ணன்.

(இ-ள்) சொல்வதற்கரிய தவத்தையுடைய ஆழ்வார் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் அந்நாளில், தாமரை யாசனத்தையுடைய பிரமதேவனை யளித்த மேசம்போன்ற பெருமானது தாமரை மலர்போன்ற பெரிய திருவடிகளைப் பூமியிலுள்ள தலங்கள்தோறும் பணிந்து அநநகரித்திற பிரவேசித்தவரான அழகமைந்த திடவிரதர் பெற்றருளின கணிகண்ணரைப்பவர், (எ-று.) (௬௬)

௬௭. அககபாதனைக்கண்டனனடிபணிந்தருண்மால்
செக்காதாமரைத்திருவடி மருவிவாழ்செலவ
மிகக்ஞானததின்வேலையேமாதவவிளக்கே
புககவெனனையாண்டருள்கெனப்பலமுறைபுகழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அகபாதராகிய ஆழ்வாரைச் சேவித்து அவர் திருவடிகளை வணங்கி, “கிருபாசொருபியான பெருமானது செந்தாமரைபோன்ற திருவடிகளையடைந்து வாழும் செல்வமுடையவரே! மேலாகிய ஞானசமுத்திரமே! மாதவவிளக்கே! வந்தடைந்த என்னை யாண்டருள்வீராக” என்று பலமுறையும் புகழ்ந்தனர். (எ-று.) (௬௭)

௬௮. விரும்பியோகத்தைநீக்கியேநீதிடவிரதன்
தருமபுகழ்க்கணிகண்ணனோவெனமுனிசாற்றப்
பொரும்புகழ்க்கதிராழியோனிவனெனாப்புளகம்
அருமபுறப்பணிந்தடியனோமெனவறைந்தான்.

(இ-ள்.) ஆழ்வார் திருவுளமுலவந்து யோகத்தை நீக்கு “நீர் திடவிரதர் பெற்ற புகழமைந்த கணிகண்ணனே” என்றுரைக்க, (அவர்) பகைவரோடு யுத்தஞ்செய்யும் கீர்த்தியமைந்த பிரகாசத்தையுடைய திருச்சக்கரத்தைத் தரித்த பெருமான் இவராகுமென்று துணிந்து புளகமுண்டாகப் பணிந்து, “அடியேன் கணிகண்ணனே ஆவேன்” என்றுரைத்தனர். (எ-று.) (௬௮)

௬௯. பரிந்துநோக்கியேயேமபுட்கரணிரீர்படிவித்
திரிந்திடப்பவம்பொருவிலெட்டக்கரமிசைத்துத்
தெரிந்துவேட்டுவன்கிருமியைத்தனதுருசசெயல்போற்
புரிந்தனித்தலுமவனவர்க்கேவலேபுரிந்தான்.

(இ-ள்.) (ஆழ்வார்) கணிகண்ணரைப் பிரதியோடு கடாவித்திப்பொற்றமரைப்பொய்கை நீரிற்படியச்செய்து பிறவிகெடும்படி ஒப்பற்ற திருவஷ்டாக்கரி மந்திரத்தை யருளிச்செய்து, குளவியானது பழுவைத் தெரிந்தெடுத்துத் தன்னுருவாக்குதல் போல அருள்புரிந்து ரகசிக்கக் கணிகண்ணர் ஆழ்வார்க்கு எவல் புரிந்துகொண்டிருந்தனர். (எ-று.) வேட்டுவன் குளவி.

[ஒரு முதியவள அழுவாரருள் பெறல.]

வேறு.

௭௦. அநதமுனிவனைத்தினமு மொருமுதியாளடிபரவ வாங் கோர்வைகல், நந்தலின்மாதவத்தவனு முனதுகருத்திசைதகி யென ஞானைகோவே, இந்தவடிவொழித்திளமை யளித்தடியேன் றனையாட்கொ ளென்றுபோற்றச, சந்தமலர்க்கரங்கொடவ டனை முனைவன்றொடவிரதி தனைப்போலானுள்.

(இ-ள்.) மநநசிலராகிய அந்த ஆழ்வானா ஒரு முதுமைப் பருவமுடைய வள் நாள்தோறும் வந்து திருவடிகள் வணங்க, ஒரு தினம் செறிதலில் லாத பெருந்தவசையுடைய ஆழ்வாரும் “உனது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுவாயாக” என்றுகூற, (அவள்) “எனத்தில் தலைவரே! இந்தவயோ திக வடிவை யொழித்து இளமைப் பருவத்தைக்கொடுத்து அடியேனை யாட் கொள்வீராக” வென்று துதிசெய்ய, ஆழ்வார் அழகிய மலர்போன்ற திரு க்கைகள் கொண்டு ஸ்பர்சிக்க அவள் இரதிகைப்போல் (உருவம் பெற தவள்) ஆளுள். (எ-று.) (௭௦)

௭௧. ஆங்கவளுமுனியிருதாள் பணிந்துவிடைகொடுவீதி யணு கவெண்கோட், டோங்கலின்மீதநகருக் கிறைபவனிவருவோன கண டிருநினோக்கிக, கோங்கமுகையனையமுலைக கொடியைமணிச சிவிகையினுட் கொள்ளாவுள்ளந், தாங்கரியநசைபெருக வவளொ டுந்தன்மணிககோயில சாரந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) அவளும் ஆழ்வாரது இரண்டு திருவடிகளைப்பணிந்து விடை பெற்று கொண்டு வீதியையுடைய, வெண்மையான தாதங்களையுடையயானை யின்மீது பவனிவருவோனாகிய அவ்வூரரசன் கண்டு உருகி (பலமுறையும் அவளைப்) பார்த்துக் கோங்கரும்பைப்பொத்த முலையையுடையவளாய்க் கொ டுபோன்ற அவளை அழகிய சிவிகையிற்கொண்டு உள்ளம் பொறுப்பதற் றாய ஆசைபெருக அவளோடு தனது அழகிய அரமனைக்குச் சென்றான். (எ-று.)

௭௨. நஞ்சனையதுணைவிழிக்கார் குழல்வனிதையொடுங்கலவி நாளுநாளும், பஞ்சனையிலிமைப்பொழுதுந் தனவாதுநகர்ந்து பல பருவநீங்கக், கஞ்சனையிலவன்வனப்புந் தனதிளமைகழிந்தது வுங் கண்டுநாணி, வஞ்சனையோகலிவரவோ வெனதிளமைகழிந்த தென மம்மருந்தறன்.

(இ-ள்.) விஷத்தை யொத்த இரண்டு கண்களையும் கரிய கூந்தலையு முடைய அப்பெண்ணுடன் நாள்தோறும் பஞ்சனையின் மீது இமைப்பொழு தும் பிரியாத கூடியதப்பவித்து (இப்படி) பல பருவங்கள் செல்லவே திருமக னுக்கொப்பான அவளது அழகும தனது இளமைப்பருவம் போனதுவும் கண்டிவெட்கி வஞ்சனையோ கலியின்வரவோ எனது இளமைப்பருவம் கழிந் ததே யென்று துன்புற்றான். (எ-று.) (௭௨)

[எம்பெருமான் ஆழ்வார் சொன்னவண்ணஞ் செய்தல்.]

௭௩. இன்னலுறுமிறைவனைப்பராத் தரிவைநகைத்தெனக்கிள மையிந்தான்னைகன், அன்னமுனியொருவனென வவனெனனுள்

ளானெனலு மரிவைசாற்ற, மன்னவனும்வழியுரைப்போர்க் கவனை யிவன்கொணர்மினென வந்துதூகா, பன்னரியகுணத்தவனைப் பர வியுனையழைத்தனளிப் பாவேந்தென்றார்.

(இ-ள்) (இப்படி) துன்புற்ற அரசனைப்பார்த்து அப்பெண் நகைபுரிந் து பிரமதேவனுக்குச்சமானமான முனிவரொருவர் எனக்கு இவ்வினமையைக் கொடுத்தனா என்று கூற, அவர் எங்குள்ளாரெனலும் (ஆழ்வாரிளுக்கு மிருப்பை) அப்பெண்ணொலல், அரசனும் தூதருக்கு அம்முனிவரை யிவருக் கொண்டுவருங்கோ ளெனது கட்டளையிட, (அந்தத்) தூதர்கள் வந்து சொல்வதற்கரிய உயர்ந்த குணங்களையுடைய ஆழ்வாரை வணங்கி “இந் நாட்டரசன் உம்மை யழைத்தனன்” என்றுரைத்தனர். (எ-று.) (௪௬)

௪௪. தூதரஃதிசைக்குதலுங் கணிகண்ணன்றனைநோக்கித் துற வோனுமபார, நாதன்மருங்கனுநியழைத் ததுவினவுகெனவவன் பா னண்ணகண்ணன், ஏதமகன்றிளமைநல மெய்தவருட்கவிதை யென்மீ திசைப்பாயென்னச, சீதரனையலதயலோப புகழுகில மென்யிடவரகுரு சினந்தானன்றே.

(இ-ள்.) தூதர்கள் அதனைச் சொல்லலும் ஆழ்வாரும் சணிகண்ணைக் கடாக்ஷி அப பூமியையாரும் அரசனிடஞ் சென்று அழைத்ததைக் கேட்பா யாக வென்று நியமிக்க, (அங்ஙனமே) கணிகண்ணர் அரசனிடஞ்சேர, (அரசன்) துன்பமான முதுமைநீங்கி நல்ல இளமைநலமடையும்படி அருட்கவியை என்மேற் பாடுவீரென்ன, (கணிகண்ணர்) “சீதரனையல்லாது பிறரைப் புழி மாட்டோம்” என்கூற, அரசனும் கோபித்து, (எ-று.)

“ஆடவர்க ளெங்ங னகன்றெழிவார் வெல்காவும், பாடகமுழரகமும் பஞ்சரமா-நீடியமால், நின்ற னிருந்தான் கிடந்தா நிசவனேரே, மன்றார் பொழிறகச்சி மாண்பு” என்பது கணிகண்ணர் சீதரன் விஷயமாகப் பாடிய பாட்டு. (௪௪)

௪௫. தனதுவிழித்துணைநன்சிவந் தமுல்பொழியக்கணிகண்ணன் தன்னைநோக்கி, எனதுநகர்விடுத்தகன்மி நெனக்குராவன்றனையவ னு மெய்தியெந்தாய், மனதுகறுத்தரசுதன தணிகளாவிட்டசலகெ ன்றான் மலரோனன்ன, உனதுபதத்துகளடியேன் விடைகொள்கே னெனமுனியு முருத்துநக்கான்.

(இ-ள்.) தனது இரண்டு கண்கள் சிவந்து நெருப்பு வீசும்படி கணிகண்ணைப் பார்த்து “(நான் சொன்னபடி பாடாமையால்) என்னுரை விட்டுப் போகக்கூடவீர்கள்” என்றுகூசக், கணிகண்ணரும் தனது ஆசாரிய ராகிய ஆழ்வாருடையடைந்து எனது ஸ்வாமியே! (அரசன் சொன்னபடி நான் பாடாமையால்) அவன் கோபித்துத் தனது அழகிய நகரைவிட்டுப் போகச் சொல்லினன்; பிரமனைநிர்த்த உமது திருவடித்தாளாகிய அடியேன் விடைகொள்கின்றேன் என்றுரைக்க ஆழ்வாரும் கோபித்துச்சிறித்து.(எ-று.)

வேறு.

௪௬. குமரனீதனைந்திடயான் லதிசுவனையான்றணப்பக் கொ ண்டன்மேனி, அமலனீன்பணிப்பாயற் றுயில்குவனெயெனநவின் றுங் கரியைநோக்கிக் கமரவாரகடம்றுயிலவேய் கணிகண்ணன்

போகின்றான் றரியேன்யானும், விமலமார்பணிப்பாயல் சுருட்டி யுடன்வருகவென வினாவிறசென்றான்.

(இ-ள்.) குழந்தாய்! நீ யென்னைவிட்டு நீங்க நான் இங்கிருப்பேனோ? நான் நீங்க மேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய அமலன் நீண்ட சேஷ சயனத்தில் படுப்பனோ? எனவுரைத்து அங்கெழுந்தருளிய பெருமானைச் சேவித்து ஒலியையுடைய நீண்ட கடலில் அறிதுயிலமர்ந்திருப்பவனே! கணிகண்ணர் போகின்றார்; நானும் அவரைவிட்டுத் தரித்திருக்கமாட்டேன்; பரிசுத்தமுடைய சேஷசயனத்தைச் சுருட்டி (என்னுடன்) வருவீராகவெ னதுரைத்து வினாவாகச் சென்றார். (எ-து)

“கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங்கச்சி, மணிவண்ண நீகிடக்க வேண்டா-துணிவுடனே, செந்நாப்பிலவனமான் செல்கின்றேன்னனுடைய, பைநநாகப் பாயசுருட்டிக்கொள்” எனபது ஆழ்வார் அநங்கரத்தை வி ட்டுப் போகும்போது அருளிச்செய்த பாசரம். (எ-சு)

எ-எ. துயிலமர்ந்தவெந்தையுந்தன் பணிப்பாயல்சுருட்டி மலாத் தோகையோடும், பயிலமரர்கணங்கண்முப்பான் முககோடியொடு ந்தனது பத்தன்பின்னே, எயிலமைந்ததிருநகரீத் தெழுந்தருளப புறககோவி லிமையோரோடும், வெயிலமைந்தசுடரனைத்துங் கரந துதிசையனைத்துயிருள் விழுங்கிற்றம்மா.

(இ-ள்.) துயிலமர்ந்த எம்பெருமானும் தனது சேஷசயனத்தைச் சுரு ட்டி மலரிலிருக்கும் மயில்போன்ற பிராட்டியோடும் பொருந்திய தேவ கணங்கள் முப்பத்துமுகக்கோடியோடும் தனது பத்தராகிய ஆழ்வார்பின் னே மதலமைந்த அழகிய நகரைநீங்கி யெழுந்தருள இதரமான கோயில் களிலிருக்கும் தேவர்களோடு ஒலியையுடைய சூரியசந்திரர்களும் மறை யத் திசைக்காபெல்லாம் இருள்முடியது. (எ-து.) (எ-ள்)

எ-அ. ஆயதரசனுக்கேளா யுளநடுங்கியவரிருக்கை யளவுஞ் செ ல்லு, தூயமுனிவரசரணம் பணிந்தெளியேன்பிழைபொறுத்தி டுதூலலோயென்ன, நேயமுனிகணிகண்ணன் றனைவேண்டுமென வவன்ருண்ணிருப்பன்போற்ற, மாயவன்முன்செலவவருந் திருவெஃகா வெனுமப்தியை வந்துசார்ந்தார்.

(இ-ள்.) (இப்படி) யானதை அரசனும் கேட்டு உளம் நடுங்கி அவர்க ளிருக்குமிடமளவும் சென்று பரிசுத்தமாகிய ஆழ்வாரது திருவடிகளைப் பணிந்து, தொல்லாய்! எளியேன் பிழையைப் பொறுப்பீராக வென்றுவே ண்ட, அன்புமிகுந்த ஆழ்வார் கணிகண்ணரை வேண்டிக்கொள்க என்ன, அரசன் அக்கணிகண்ணர் திருவடிகளைப்போற்றப் பெருமான் முன்பேசெல் ல ஆழ்வாரும் கணிகண்ணர் முதலானோரும் திருவெஃகா எனனும் திருப் பதியை வந்து சேர்ந்தார்கள். (எ-து.) (எ-அ)

எ-க. கணிகண்ணன்போக்கொழிந்தான் பணிப்பாயல்படுத்தியெ னுங் கவியாளீல, மணிவண்ணனிடக்கரங்கிழ வலக்கரமேலாய்த் திருக்கண் வளர்ந்தான்பின்னர், பிணிவென்றதவமுனியுந் தான் சொன்னவன்ஞ்செய்த பெம்மாளென்ன, அணிவண்ணமுகிலனை யார்க் கொருபெயரிட்டவணிந்தான் னலகிஸ்காலம்.

(இ-ள்.) “கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான்—பணிப்பாயல் படுத்தி” என்னும் உவியாலே நீலமணிபோன்ற பெருமான் இடத்திருக்கை கீழாகவும் வலத்திருக்கை மேலாகவும் திருக்கண் வளர்ந்தருளினன். பின்னர் பந்தக்கைவென்ற தவத்தையுடைய ஆழ்வாரும் தாம் “சொன்னவண்ணஞ் செய்யாத பெருமான்” என்று உவியாணகுணங்களையுடைய மேகம்போன்ற பெருமானுக்கு ஒரு திருநாமமிட்டு அங்கு கணக்கம்மகாலம் எழுந்தருளியிருந்தனா. (எ-று.)

“கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமரூபுந் கச்சி, மணிவண்ண நீ கிடக்க வேண்டிந்-தணிவுடனே, செந்நாப் புலவன்யான் போக்கொழிந்தே நீ புமுனதன, பைநநாகப் பாயபடுத்துக் கொள்”. என்பது ஆழ்வார் மீண்டுமெழுந்தருளினபோது அருளிச்செய்த பாசரம். (எக)

[ஆழ்வார் திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதப் பெருமானைச் சேவித்தல்.]

அ0. நின்றிருந்துகிடந்தவரைப் பணிந்துவிடைகொடுகோவனெடியோற்போற்றித், துன்றிரும்பொற்சித்திரகூடத்துவிழிதுயின்மலைத் தொழுதுவாழ்த்தி, ஒன்றிருஞ்சீர்த்திருமுட்டம் பணிந்துவடகாவேரி யொருவிலீலக், குன்றினுஞ்சீர்பெறக்கிடந்த கோலவாராவமுதின் குடந்தைகண்டான்.

(இ-ள்.) (திருக்கச்சியில்) நின்ற இருந்த கிடந்த திருக்கோலங்கள் கொண்ட பல எம்பெருமான்களைப் பணிந்து விடைபெற்றுத் திருக்கோவனூர்த் திரிவிக்கிரம மூர்த்தியை வணங்கிப் பெருமைபொருந்திய அழகிய திருச்சித்திரகூடத்தில் அறிதுயிலமர்ந்த பெருமானைத் தொழுதுவாழ்த்தி, நிலைபெற்ற பெருஞ் சிறப்பையுடைய ஸ்ரீமூவுணத்தைப் பணிந்து, வடகாவேரிடைவிட்டு நீங்கி, நீலமலையினும் சிறப்புண்டாம்படி கிடந்த திருக்கோலத்தையுடைய ஆராவமுதப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்குடந்தையைத் தரிசித்தனர். (எ-று.) (அ0)

அக. மேனிவந்தமணிமகுடக் கோபுரமீநினைத்தழகு விரிபொற்றாசின், வானிவந்தமழையெம தணிநகராராவமுத மாயோனென்னுந், தேனிவந்தமலர்த்துளவத் தொடைமேகத்தருண்மழையாற் செழிக்குநீர்பைங், கானிவந்தமலைக்கேநீர் பொழிகென நீக்கலினசைதல் கண்ணிற்கண்டான்.

(இ-ள்.) (அந்நகரம்) மேலுக்குயர்ந்த அழகிய சிகரத்தையுடைய கோபுரத்தின்மீது வரிசையாகவைத்து அழகுவிரிந்த பொற்கொடிகளாலே ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்தைக் (குறித்து) “எமது அழகிய நகரத்திலுள்ள ஆராவமுதமாயோனென்னும் தேனமர்ந்த மலர்களையுடைய திருத்தழாய்மாலையை யணிந்த மேகம்போன்ற பெருமானது அருளாகிய மழையினாலே (உலகம்) செழிப்படையும்: நீங்கள் புசியகரடுகளுயர்ந்த மலைகளினிடத்து நீரைப் பொழிவீர்களாக” என்று நீக்குதல்போல அசைவதைக் கண்ணிற்கண்டனர். (எ-று.) (அக)

தற்குறிப்பேற்றம்: அந்நகரக் கோபுரத்தின் மீதுள்ள கொடிகள் அசைவது எங்ஙன மிருந்ததெனின், மேகங்களைநோக்கி அந்நகரமானது “எங்கள் ஆராவமுதப் பெருமானென்னும் மேகத்தின் அருளாகிய மழையால் உலகம் செழிக்கும்; நீங்கள் காரியர்ந்த மலைகளிடத்து செல்க; இதனே வேண்டா

வேண்டா” என்று சொல்லி அவைகளைத் தனது கொடிகளாகிற கைகளால் நீக்குதல்போல இருந்ததென்க.

அஉ. எந்தையுயி லமாந்தபிரான் பணிசுருட்டப் புவிநடுங்க விசைத்தாரின்னும், முந்தைநமதாரமுதை யேதிழைப்பான்வருவ திவண் முன்னியென்றாச, சிந்தையலமரமேடை மணிமேடைமதி ல்கொடாறுஞ் செறிந்துநோக்கும், நிந்தையில்பைங்கொடியனையார் பணிந்திடலபோற்றுயல்கொடியி னெருக்கங்கண்டான்.

(இ-ள்.) எந்தையாகிய பள்ளிகொண்டபெருமான் பணிப்பாயலைச் சுருட்டவும் அந்நகரம் நடுங்கவும் (பாட்டினைச்) சொன்னவராகிய ஆழ்வார், இன்னும் முன்னேனாகிய நமது ஆராவமுதப்பெருமானை எது செய்வதற் காக எண்ணி இங் கு வருகின்றாரோ என்று சிந்தைகலக்கமடைந்து (சாதாரண) மேடைகளிலும் மணிமேடைகளிலும் மதில்களதோறும் இருந்து பார்க்கும் நிரதையில்லாத பசியகொடிபோன்ற பெண்கள் பணிவதுபோல ஆய்ங் கொடிகளின் நெருக்கத்தைக் கண்டனர். (எ-று.) (அஉ)

தருதிப்பேற்றம்: மேடைகளிலும் மதில்களிலும் உள்ள கொடிசை அசைவது எப்படி இருந்ததென்றால், அவ்விடங்களில் இருந்து பார்க்கும் கொடிபோன்ற பெண்கள், ஆழ்வார் வருகிறதைப்பார்த்து, “பணிப்பாய லில் பள்ளிகொண்ட பெருமானை அப்பாயலைச் சுருட்டிக்கொண்டு தமக்கரசு பின்னே வருமாறு பாசரமிட்ட இவா இங்கே நமது ஆராவமுதனை என்ன செய்ய எண்ணி வருகின்றாரோ” எனறெண்ணி அஞ்சிப் பணிவதுபோ லிருந்தது என்பதாம்.

அக. முன்னுயிவர்நமைத்திருமால் சுருட்டிநடந்தடிவருந்த மு னிநதார்முன்னம், இன்னுயிவாக்கஃதேயின் டிவர்வருமுன்னக றுமென வெண்ணிச்சேடன், தன்னுடன்மண்டலித்துமுடி நிமிர் துவிசுமபினிற்படருந் தன்மைபோலப், பொன்னுருவமநிலிஞாடு மணிமகுடக்கோபுரமீப் பொலிதல்கண்டான்.

(இ-ள்.) சிந்திக்கத்தக்கவராகிய இவ்வாழ்வார், முன்பு திருமால் நம் மைச்சுருட்டி நடந்து திருவடிவருந்துமபடி கோபீத்தனர்; இன்னுயிவாக்கு அதுவே (செய்கையாகும்); இவ்விடத்துக்கு இவர் வருமுன்னே நாம் போகக் கடவோ மென்றெண்ணி, ஆதிசேஷர் தமது திருமேனியை மண்டலாகார மாக வளைத்து முடியை மேலெடுத்து ஆகாயத்திற் செல்லுந்தன்மைபோ லே பொன்னுருவமாயிருக்கும் மதிலோடு மணிமயமான சிகரத்தையுடைய கோபுரம் மேலே தோன்றுவதைக் கண்டனர். (எ-று.) (அக)

அச. கோடியாயிரம்பரிதி நிகராழினைப்பிரிந்தோர் குழவியா னோன், நேடியேயெனதருகு வருகின்றனெனக்கருதி நேயங் கூராக், கேடிலான்வரவுதனை யெதிரொழுந்துகாண்பதுபோற் கிளர் பொன்மேடை, பிழகாதலம்புரிசை பிவற்றினிற்செம்மணியொளி மீப் பிறழ்தல்கண்டான்.

(இ-ள்.) ஆயிர கோடி ரூபியர்களைப்போத்த திருவாழியினின்றும் பிரிந் தருகுமுலிவழமான ஆழ்வார், கேடிக்கொண்டு என்சமீபத்துக்கு வருகின் னான் எனறெண்ணி அன்புகூர்ந்து கேடிலாதவரான ஆழ்வார் வரவை யெதிரொழுந்து காண்பதுபோல உயரத்த பொன்மேடை தட்டவிதி மதில்

இவற்றி லுள்ள மாணிக்கங்களினுள் மேலே தோன்றி விளங்குவதைக் கண்டனா. (௭-து.)

ஆழ்வார், மிக்க ஒளிமயமான திருவாழியின் அரிசமாதலால் அவர் வருகைக்கு மணியினுள் நேயங்கொண்டு எதிரொழுகு காண்பதுபோல விளங்கியதெனக்கொள்க. (அச)

அரு. பாம்பணையிற்றுயிலமிர்ந்தைக் கருங்கடலாககருதியதிற்ப டிநதுமேகந், தாமபணைகூர்புவிபுரப்பானருணிகொண்டதுவலஞ் சூழ தகைமைபோலக், காம்பணைபூகதங்கதவி வருக்கைமகிழ்தாழையிவை கலந்தொன்றாபபூந், தேம்பணைகண்ணுங்கிநிவந் தலர் மதுவாபொழின்மருங்கு செறிதல்கண்டான்.

(இ-ள்) சேஷசயனத்தில் துயிலும் ஆராவருதப்பெருமானைப் பெரிய கடலென்றெண்ணி, அக்கடலிற் படிந்து, மேகமானது கழனிமிகுதியை யுடைய பூமியை யிரகூழிப்பதற்கு அருளாகிய நீரைக்கொண்டு பிரதக்ஷணம் பண்ணுந் தகைமைபோல, பூநதாள் பொருந்திய கமுகம்-வாழை-பலா-மகிழ-காழை என்னுமியைகள் கலந்து ஒன்றாகி, அழகிய இனிய வயல்கள நெருங்கியுயர்ந்து, புஷ்பங்களுந் தேனும் பொருந்திய சோலைகள் பக்கங்களில் நெருங்கி யிருக்கக் கண்டனா. (௭-து.) (அரு)

அசு. நிரந்தரமுந்தனத்கல மரவணையோடாங்கேச னீங்காநாக, வரந்தருமாதவடியார்ந்தம் மாதவனான்மதித்தவரம் வாய்த்தலாலே, பரந்தபெரும்புனன்முழுதுஞ் செழுந்துளவோடவன்றினமும் பரிநதுசார்த்தும், நரந்தமணங்கமழ்ந்துசுர நதியினுயர்காவேரி நதியைக்கண்டான்.

(இ-ள்.) எப்போதும் தன்னிடத்தில் சேஷசயனத்தோடு திருவரங்க நாயகன் நீங்காதவனாக வரந்தருவதற்குரிய பெருந்தவஞ்செய்து, அந்த மாதவனால் தான் மதித்த வரத்தைப் பெற்றதினாலே, பரவிய தனது மிக்க நீர் முழுதும் அப்பெருமான் ஸ்ரீரம்பியனியும் செழுமையான திருத்தழாயோடு வாசனைத்திரவியங்களும் பரிமளித்துக்கொண்டு, கங்காநதியினும் பெருமையாலுயர்ந்த திருக்காவேரி நதியைக் கண்டனர். (௭-து.) (அசு)

அஎ. அந்தநதிப்புனல்படிந்து பன்னிருநாமத்தடைவே யாதிமாயோன், தந்ததிருமண்டரித்து நியமமுடித்தணிவிதி சார்தலோடும், வந்தமுனிவரன்கேளா வகைவேதமோதுமவர் மறுத்துப்பின்னர்ச, சிந்தனைசெய்திடமுதலீ றிடைதெரியார்முங்கையரிற் றிகைத்தாரன்றே

(இ-ள்.) (ஆழ்வார்) அந்தத் திருக்காவேரி நீரிற்படிந்து, பன்னிரு திருநாமத்தடைவாகக் காரணபூதுள்ள மரயப்பிரான் (தமக்கு) அளித்த திருமணைத் தரித்து, நியமங்களைப்பெல்லாம் முடித்து, அழகிய திருவீதியில் செல்லுகையில், வேதமோதிக்கொண்டிருந்த பூசரர்கள் அதனை அங்கொருக்கருளும் ஆழ்வார் செவிக்கொள்ளாதபடி சற்றே நின்றுதினைத்துப்பின்னர் (அவர் சிறிதவழிகுந்தவரதே விட்டதறுவாயைச்) சிந்தித்துப்பார்த்து, மூதலும் இறுதியும் நிலவும் தெரியாமல் ஊழையடைபொலுத்த தினைத்தாரன்றே

அ.அ. எய்தியவா நாலவருணத்திழிந்தவொன்றவமதித்தின் திருக கோதாத், செயதிபினித்தவறுதமைச் சோந்ததெனமுறையவாகா சிந்தித்தாய்ந்து, வெயதினம்பிசையார்பெருமான் றீனையனுதித்திரு வடிக்கே வீழ்ந்துபோற்றி, உய்திறனென்றெமககருளி யவமதித்த பிழைபொறுத்தி யுரவோயென்றா.

(இ-ள்.) இன்று இங்குவந்த ஆழ்வார் நாலாம் வருணத்தில் தாழ்த்தவ ரென்று அவமதித்து வேதாத்தியானஞ் செய்பாசதால் இச்சுற்றம் தம மைச் சேர்ந்ததென்று சிந்தித்து போசித்து, அவ்வேதியாசன விரைவாகத் திருமழிசை யாழ்வானா யடைந்து அவர் திருவடியில் விழா து ததித்து, “பெரியார்! நாங்கள் உஜ்ஜீவிக்கும் விதமொன்றை எங்களுக்கு அளித்து (நாங்களும்தம்) அவமதித்த பிழையைப் பொறுப்பீராக” எனஞாசன.(௭-அ.)

அ.சு. அண்ணலுமங்கருளினகத் தொருநீலநென்முரிப்ப வந்த னுளர், எண்ணரியசருகிமுறை தெரிந்துதிருவடிமீனடு மிறைரு சிப்போந்தார், கண்ணனெடுத்திருவாழி யாழ்வார்பொற்றிருககோ வில் கலந்துபோற்றி, உண்ணமிதமனையதமிழ் துவனறுவிடை கொடுவிதி யுற்றான்மன்னே.

(இ-ள்.) அங்கு ஆழ்வாரும் கிருபையுடைய திருவுள்ளத்துடனே ஒரு கறுப்பு நெல்லையெடுத்து உரித்துக்காட்ட அதனாலே பிராமணாசன என்னு வசுறகரிய வேதத்தின் முறையைத்தெரிந்து ஆழ்வார் திருவடிகளை மீண்டும் வணங்கிப் போயினர். ஆழ்வார் கணிசண்ணரோடு திருவாழிபாழ்வார, அ அழகிய திருக்கோயிலையடைந்து போற்றி, உண்ணும அமிர்தம்பானை நமிழ் ப (பாடல்சுனை) யருளிச்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு திருவிதைய யடைந் தனா. (௭-அ.)

ஆழ்வார், கறுப்பு நெல்லை நகத்தால் உரித்துக் காட்டின குறிப்பினால் வேதிபா விட்ட இடத்திலுள்ள வசனமாகிய “க்ருஷ்ணநாம் வர்ஹீரபா ரச நிர்ப்பிணம்” என்பதைத் தெரிந்துகொண்டனரெனக. (அ.சு)

சூ.0. வளைதுளவச்செழுந்தொடையா ராவமுதுமழிசையர்கோன் வருகின்றனைத், தனைநிகாசேனையர்முதலாம் பரிசனமுமுனைவரு மித் தலத்திலுள்ளோர், எனைவருஞ்சென்றெதிர்கொண்மி னெனச சேனைநாயகனு மிவர்களோடுந், துனைவினெதிர்நடந்தீச னருளப் பாடென்புகலத் துயோன்றானும்

(இ-ள்.) தொடுத்ததாயச் செழுமையான துளவமாலிகையையுடைய ஆரா வமுதப்பிரான், “வருகின்ற திருமழிசைப்பிரானைத் தன்னை நிகர்த்தவராகிய சேனைமுதலியார் முதலிய பரிசனங்களும் முனிவர்களும் இந்த ஸ்தலத்தி லுள்ள யாவரும் எதிர்கொண்டு சென்று அழைத்து வாரும்போள்” என்றரு ளிச்செய்யச், சேனைமுதலியாரும் பெருமானருளிச்செய்த பரிசனங்களோடு விரைவாக எதிர்கொண்டு நடந்து பெருமானது அருளப்பாடென்றுணர்க்கப் பரிசுத்தராகிய ஆழ்வாரும் (௭-அ.) (சூ.0)

சூ.க. மாதவருங்கடவுளரு மகிலமும்னைத்துலகும் வழுத்துஞ் சேனை, நாதனிருதிருவடித்தா மரைவணங்கியுலகையுட னடந்து நான்கு வேதமுனிவரூபய வேதாந்தவிமல்குறை விதிநோக்கிக், காந்தரகீர்த்திக்குங்கோ புரவாயிலகண்களிப்புக் கண்டுபுக்கான்.

(இ-ள்.) முக்தர்களும் நித்தர்களும் உலகத்திலுள்ளாரும் எல்லா வுலகங்களிலுள்ளாரும் துதிக்கும் சேனைநாயகரது இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை வணங்கிச், சந்தோஷத்தான நடந்து நான்கு வேதங்களில் வல்ல மநாசீலர்களும் உபயவேதங்களில் வல்ல விமலரும் நித்தியவாசந் செயயும்திருவிக்கோனோட்ச்சசெனது, தீவினை நீங்கிய மோகூததை யளிக்கும் திருக்கோபுரவாயிலைக் சண்களிருக்குமபடி சேவித்து (உள்-ள்) பிரவேசித்தனர்.

கூஉ. காமர்பலிபீடிகைபொற் கருடகம்பந்தனைவணங்கிக் கனகச் சோதி, ஏமமதினமண்டபங்கோ புரங்கண்முதலியவளங்க ளெவையுநோக்கு, வாமமணிச சிகரவிமா னககோயிலவலஞ்சூழ்ந்து மழைததமேகந், தாமரைபூத்தலையிறுப் பாதகடன்மீதினிற்படிந்த தகைமைபோல

(இ-ள்) அழகிய பலிபீடத்தையும் பொன்னான கருடகம்பத்தையும் வணங்கி, பொற்பிரகாசமுடைதாய்க் காவலான அழகிய திருமதில்-மண்டபம்-கோபுரங்கள் முதலிய வளங்களெவற்றையும் தரிசித்து, அழகிய மணிமயமான சிகரத்தையுடைய விமானம்பொருநரிய திருக்கோயிலை வலஞ்செய்து, மழையோடுகூடிய மேகமானது தாமரைகள்பூத்ததாகி அலையில்லாத திருப்பாதகடலின் மேற்படிந்த தன்மைபோல (எ-று.) (கூஉ)

கூங். கடிக்கமலத்திசைமுகனுங் கலைமதிசூடியுங்கிருதுக் கடவுடானும், தொடிகமலக்கரங்குவித்துத் துதிப்பமுப்பான்முக்கோடி சுரருஞ்சூழ், அடிக்கமலம்வடதிசைதென் றிசைமகுடங்குடதிசைவெந் நளக்கராமூந்த, படிக்கமலயகொடுததெடுத்த திருமுகமண்டலங்குணக்கின் பாலதாககி

(இ-ள்.) வாசனையுடைய தாமரையிலிருக்கும் திசைமுகனாகிய பிரமனும் சலைகையுடைய சந்திரனைத்தரித்த சிவனும் யாகங்களுக்குத் தலைவனான இந்திரனும் கங்கணம்பூண்ட தாமரைபோன்ற கைகளைக்குவித்துத் துதிக்கவும், முப்பத்துமூன்றுகோடி தேவர்கள் சூழவும், திருவடிக்கமலம் வடதிசையாகவும், மகுடம் தென்றிசையாகவும், பின்புறம் மேற்றிசையாகவும், கடலில் ஆழ்ந்த பூமிக்கு அமலத்தையளித்து உத்தரிப்பித்த திருமுகமண்டலம் கிழக்குத்திசையாகவும் செயது, (எ-று.) (கூங்)

கூச. திருமடந்தைபுவியணங்கு திருவடித்தாமரைவருடச் செழுந்துழாயின், மருமலிந்ததொடை திருமார் பகத்திலங்கப்பலவணியின் மணியில்வீச, உருமலிந்தகதிாமணிப்படித் தலையனந்தன்மீதுவிழித் துறங்குமாலேக், கருமலிந்தபவச்சலதிக் கணாகாட்டும் புணையயிரு கண்ணிற்கண்டான்.

(இ-ள்.) பெரியபிராட்டியாரும் பூமிப்பிராட்டியாரும் திருவடித்தாமரைகளை வருடவும், செழுமையான வாசனையிருந்த திருத்துழாயின் திருமாலே திருமார்பில் விளங்கவும், பலவான ஆபுரணங்களிலுள்ள மணிகளின் ஒளிவீசவும், நிற்றிருந்த ஒளிமயமான மணிகளையுடைய புடங்களமைந்த தலைகளையுடைய திருவந்தாழ்வான்மீது அறிதுயிலையும் பெருமானைக், கர்ப்பவாசஞ்செய்தல் மிகுந்த பிறவிக்கடலின் கணையக் காட்டுந் தெப்பத்தைத், தம்மிரண்டு திருக்கண்களாற் சேவித்தனர். (எ-று.) (கூச)

கூஉ முதல் இவை மூன்று பாவும் ஒருதொடர்.

கூடு. சரணமுதற்றிருமுடிகா றவயவத்தினழகனைத்துந் தடங்க ணுதும், கரணமெடுத்தவவுளங் கவாதலுமெய்புளகரும்பச் கண் ணீர்வார, பிரணவமுற்பரம்பொருளே புலகளந்தாயடியருளம் பிரி யாவாழ்வே, அரணமதிற்குடந்தையிலா ராவமுதேயெனவணங்கி யருகினின்றான்.

(இ-ள்.) திருவடிமுதல் திருமுடிவரையிலுள்ள பெருமானது அவயவத் தின் அழகையெல்லாம் தமது விசாலமான கண்களாகிய கரணமெடுத்துக் கொடுக்கத் திருவுள்ளங்கொள்ளுதலும், திருமேனி புளகமடையவும் கூண் ணீர் சோரவும் “முதன்மையான பிரணவத்திற் சொல்லப்படும் சிரீரஷ்ட மான பொருளே! உலகமளந்தவனே! அடியாரது உள்ளத்தைவிட்டுப் பிரி யாத வாழ்வே! அழகிய மதில்கூழ்ந்த திருக்குடந்தையி லெழுந்தருளியிரு க்கும் ஆராவமுதே!” என்று வணங்கிப் பெருமானருகில் நினது, (எ-று.)

கூசு. தொடர்ந்தவேதமுமயனுஞ் சுரர்களுங்காண்டற்கரிதாந் துதித்துஞாலங், கடந்தசீரடியவாகட் கெளிதாருமெனவுலகங் கா ண்டலவேண்டி, நடந்ததாளவருந்தியதோ நயனமலரலாத்தாது நாகமீதே, கிடந்தவாறென்னெழுந்து பேசுகிறேசுவவெனுஞ்சொ ற்கேடடுமாலும்

(இ-ள்.) “தேவரீரைத் தொடர்ந்த வேதமும் பிரமனும் தேவர்களும் காண்பதற்கரிதாகும்; தேவரீரைத் துதித்து உலகத்தை வெறுத்த அடியார் கட் கெளிதாகும் என்று சொல்லும்படி உலகத்திலுள்ளார் சேவிக்கவே ண்டி, (முன்பு) நடந்த திருவடிவருங்கியதோ? திருக்கண்மலரை யலாந்ராமல் சேஷசபந்தின் மீது கிடக்கும் விதமென்? எழுந்து பேசுவாயாக கேசவ னே!” என்னுஞ் சொல்லைக்கேட்டுப் பெருமானும் (எ-று.)

இங்கு ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது திருச்சந்தவிருத்தத்தில் கூக-வ தான “நடந்தகால்கள் நொந்தவோ நடுங்க ஞாலமெனமா, யிடாதமெய குலங்கவோ விலங்குமால் வரைச்சுரங், கடந்தகால்பரந்தகாவிரிக்கரைக் குடந்தையுட் கிடந்தவா றெழுந்திருந்து பேசுவாழிகேசனே” எனனும் பாசுரமாம். (கூசு)

கூஎ. வலக்கரமீதடுத்தமுடி யெடுத்துவிழித்தெழுந்தினிய வர மேதென்ன, அலக்கணகற்றியதவனு மடியனுக்காவெழுந்ததுல கனைத்துங்காண, நலக்கணகமுடிநிவந்து துயில்கெனக்கேடடொரு குகையந் நகரியோகத், திலக்கமதித்திழன்மூவா யிரத்தெழுதாற் றெண்பதியாண் டிருந்தானன்றே.

(இ-ள்.) வலது ஸ்ரீஹஸ்தத்தில் வைத்திருக்கும் திருமுடியை யெடுத் து விழித்தெழுந்து (உமக்கு வேண்டும்) இனியவரம் ஏதென்று கேட்க, தன்பத்தை நிவர்த்தித்த ஆழ்வாரும் “அடியேனுக்காக (தேவரீர்) எழுந்த செளலப்பியத்தை உலகமெல்லாஞ் சேவிக்கும்படி நன்மையான பொன் முடியானது உயர்வாயிருக்கத் துயில்கொள்ளல் வேண்டும்” என்று விண் ணப்பஞ் செய்துவிட்டு, அந்நகரத்தில் ஒரு குகையினிடத்துக் கணக்குமதித் துணக்குமிடத்த மூவாயிரத்தெழுதாற் றெண்பது வருஷம் யோகத்திலே முத்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (கூஎ)

[அருளிச்செயல்.]

௧௩௮. பொன்னுலகத்தவர்புகழும் திருச்சந்தவிருத்தமுதற் பூநிலாய, என்னவெடுத்தீரதுபா னவின்னுதிருவந்தாதி யெழுவாயின் சீர், அன்னமுகைநான்முகனை யெனப்பாடறெண்ணூற்றாருளிச் செயயாப, பன்னரியபரமபதம் பாகவதரனைவருக்கும் பாரித்தானுல.

(இ-ள்.) பொன்னுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் புகழும் திருச்சந்த விருத்தத்தை முதலில் “பூநிலாய” எனறெடுத்து நூற்றிருபது செயாட்களாலருளிச்செயது, திருவந்தாதியை இனிய முதற் சீர் அனனமேறும் “நான்முகனை” எனறெடுத்துத் தொண்ணூற்றாறு பாடல்களாலருளிச்செயது, சொல்வதற்கரிய பரமபதம் பாகவதர்கள் யாவருக்கும் உண்டாகச்செய்தனர். (எ-று.) (௧௮)

* தாயவனநாளதனிற் றுத்தியரவணையான்மேற் சொற்றேர்த்தி
மேய வவியனைத்தினையுங் காவிரிநனனீரிலிட மீண்டெதிரந்து
ராயெழுநூவருமிரண்டு நூலினையுந்தாமெடுத்துத் தராதலத்தின்
மீயிரு குமுழிர்க்குதவி யுயவிப்பானதிருவுள்ளம் விழைந்திட்டானுல.

(இ-ள்.) பரிசுத்தரான ஆழ்வார், அக்காலத்தில் படப்பொறியையுடைய பாம்பணைப்பரமன் விஷயமாக அருளிச்செய்த சிறப்புப் பொருந்தியகவிகளையெல்லாம் திருக்காவேரியின் நல்ல நீரிலிட (அவைகளில்) எதிர்ந்து திரும்பித் தாவியெழுந்து வரும் இரண்டு நூல்களையும் தாம் எடுத்துப் பூமியினமீதுருக்கும் ஆனமாக்களுக்களித்து உஜ்ஜிவிப்பிக்கத் திருவுள்ளத்தில் விருப்பங்கொண்டனர். (எ-று.) திருக்காவேரியிலிட்டதும், எதிரோதிவந்ததும் அக்கவிகள் எழுதிய ஏடுகளெனக.

[எனவே இந்த இரண்டு பிரபந்தங்களும் திருக்காவேரி நீரில் எதிரோதி வந்தவைகளெனக் கொள்க.]

† அவ்விருநூற்றுப்பத்தோடாறெனுங்கவிதைதன்னுள்
ஒவ்வியேகமலைகேள்வனுவந்துறைகின்றவாகுந்
திவ்வியதேசமீரென்செப்பியததனுக்கேற்ற
செவ்விசேர்நாமந்தன்னைத்தெளிவுறப்பகர்வாமன்றே.

† சேரரங்கந்திருவெகாதிருவல்லிக்கேணிதன்னோ
ரேகங்குடந்தைகோட்டியூர்குறுங்குடியோடோதும்
பேரெவ்வுள்வேங்கடம்மனபிற்றிருப்பாடகந்து
வாரகைகூடலும்பாற்கடலும்வைகுந்தமாமே.

[சிறுபுலியூரில் தமது வைபவத்தை வெளியிடுதல்.]

௧௩௯. அங்குறைநாட்டிருமழிசை யோகிதனக்களித்தவர மவனிகாணத், தங்குதிருக்குடந்தையிலா ராவமுதைவிடைகொடுதாந்தணந்துவீதி, எங்குநவமணியிமைக்குஞ் சிறுபுலியூரெனுப்பதியை யெய்திஞானம், பொங்குமருண்மாக்கடலை யுளக்கமலக்கிருத்திவலம் புரிவிற்செய்தான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்போது திருமழிசை யாழ்வார், எம்பெருமான் தமக்கு அளித்த வரத்தைப் பூமியிலுள்ளோர் காணும்படி நிலைபெற்ற திருக்குடந்தையிலெழுந்தருளியிருக்கும் ஆராவமுதப்பிரா

வேறு.

(இ-ள்.) சிறுபுவியூரில் நித்தியவாசஞ் செய்யும் சரியமேகம்போன்ற பெருமானது கங்காநதிபொருந்திய திருவடிபின்மீது நிலைபெற்ற திருவுள்ளம் உருகும்படி வலம்வருதலும், மெயஞ்ஞானம் நிலைபெற்ற தவத்தையுடைய ஆழ்வார் வருந்திசைகள் தோறும் முறைமுறையாக, உலகுடையவனான பெருமானும் ஸ்ரீவரசம் தாமரைமலரி லெழுந்தருளியிருக்கும் பிராட்டி கவுஸ்தபம் விளங்கும்படி சந்திரனபோன்ற திருமுகநிரும்பின்ன. (எ-து.) (400)

(இ-ள்.) (இப்படி) திருமகளோடிருக்கும் மேகம்போன்ற பெருமான் ஆழ்வார் வல்லவருந் திசைகள் தோறும் பெருகிய கருணையோடு திரும்புவதை, அடிபெயராமல் வாசனையுடைய கோத்தமாலையும் பூமாலையும் அழகிய திருப்பரியட்டமும் திருப்பாற்கடலிற் பிறந்த ஞானமயமான வாசனையீசும திருத்தழாயும் பெருமானுக்கணிவதான கைங்கரியஞ்செய்யும் முனிவர் கண்டனர். (எ-று.) (க0க)

(இ-ள்.) யாவர் இங்கு வந்தனரென்று அம்முனிவர் சுநதோஷத்தோடு எதிர்கொண்டு சென்று, பிறப்பு நீங்கும் மோகத்தைக் கொடுக்கும் பெருமானென்று சொல்லும்படி (ஆழ்வார்) வரும் விதத்தைப் பார்த்து, சிவன் பிரமன் முதலானவர்கள் புகழும் ஆழ்வாரது அழகுவிளங்கும் திருவடிகளின்மேல் பூமியில் முடிபடிபும்படி நமஸ்கரித்து, வாசனையுடைய புஷ்பங்களைக் கொண்டு பூசித்தனர். (எ-று.) (க0உ)

சுருதி எழுந்தபின்பின் கழதமுமினிகரியல்ஞானக்
கொழுந்துவெளிப்படவந்ததுவோவிதாகறென்றாத்
தொழுந்ததைமுனைவரணைக்கொடுமஹம்பிர்தொகைதான்மேல்
விருத்தியிருநிலைவாய்க்கினனென்னவென்றுபாராள்.

(இ-ள்.) (பிறகு) எழுந்து பிறவிபோயை யறுக்கும் மேகம்போன்ற இசைந்த ஞானக்கொழுந்தானது வெளிப்படவந்ததோ இதனைச் சொல்லு வீராக என்று வணங்கும் பெருமையுடைய முனிசிரேஷ்டனாக் கூட்ட மான சொடிய வேதியாகள் இழிந்த குலந்தவனைத் தாள்மேல் விழுந்தது தோத்திரஞ் செய்கன்னென்று கோபித்தனா. (எ-று) (40௩)

40௪. வீழுவீணைமெய்ப்பொருளவேதமுஞானமுமேலானேன்
தாழ்வீணையிசிறுதாதனடித்துணைதாழ்வோனோ
ஊழ்வீணையின்பரிசோகலியோகொடிதோவென்னு
ஆழ்வீணையையுரிமுடனைநூல்சிகையறுமென்றா.

(இ-ள்.) “வீணைகள்கெடும் உண்மையான பொருளையுடைய வேதமும் ஞானமும் ஆகியவற்றாலே மேலானவன தாமும் செய்கைபோலே கேவ லான ஞானனது அடிகளிரண்டையும் பணிந்தவனே! (நீ இவனுஞ் செய யாது) ஊழ்வீணையின் பரிசுதானோ? கலிதானோ? பாவமோ?” என்றுரைத் துக் “தாழ்வீணையையையுரிமுடனைநூலும் சிகையையும் ஆழ்வீணையின் னது சொன்னார்” (எ-று.) (40௪)

40௫. நிறைவவாடிவுடைநிலவனுமிதலையினெடுஞானத்
நிறைவையுதவியபுநலவனைவெளியிவணிடினலலால்
அறைவவவனியிலநிலநிரினியெனவகமெண்ணு
மறைவவியிருபதமதுவயிரியைவெளியவருகென்றார்.

(இ-ள்.) நிறைவவாடிவுடைநிலவனுமிதலையினெடுஞானத் துதவியபுநலவனைவெளியிவணிடினலலால் அறைவவவனியிலநிலநிரினியெனவகமெண்ணு மறைவவியிருபதமதுவயிரியைவெளியவருகென்றார். (40௫)

40௬. அதுகாசிறையுணனதிருபுயமலைநரியழகேறக்
கதிர்மணிமுடியனியிருகுழைபொலனிறைகலைவீச
எதிரதருமலாமறிபொருவியதிருமுகமெழிலவீற
முதிராகதியுடியவர்பெறவினிதருடனியுதலவந்தார்.

(இ-ள்.) (சுந்தருக்கள்) அசுரங்கொன்றும் சிறைகொடுதல் பெரிய திருவடிவின் இரண்டி புறங்களில் மலைகள் அழகதிகரிக்கவும், ஒளிபடைய மணி ளிறைந்த திருவயிலேசுமும் திருவாபரணங்களும் இரண்டு குடை லங்களும் அமுது நிறைந்த ஒளிவீசவும், தோன்றிய சலைகள் விரிப்பெற்ற சந்திரனைப்போல திருமுகம் அழகதிகரிக்கவும், முதிராத மோக்ஷத்தை அடியவர்கள் பெறுப்படி இனிதாகக் கொடுக்கும் ஒப்பற்ற காரணபுத்தன பெருமான் எழுந்தருளினான். (எ-று.) (40௬)

40௭. அருமறைதெரிவருமலனதழகியவலர்பூதேர்
திருவடிபரவினனகையுரிமறையவாதிரணுரை
மருவலர்துளவணிமுதலவனுமுனையிகழமடவோரீ
வெருவருமெரிநகதனிடையிடர்கொடுவீழ்வாரால்.

(இ-ள்.) (அப்போது ஆழ்வார்) அருமையான வேதங்கள் தெரிவதற்கரிய மலரகிதனை பெருமானது அழகிய மலர்ந்த தாமரையையொத்த திருவடிகளை வணங்கினர். சிரித்துப் (பரிசாசஞ்செய்த) பிராமணர்கள் கூட்டம் நாணமடையும்படி, வாசனையுடைய திருத்துழாயணிந்த முதல்வனான பெருமானும் (ஆழ்வாரைக் கடாக்கித்து) “உன்னையிழ்ந்த அநிவில் லாகவர்கள் றொருப்பும் பப்பபடிம்படி எரிந்துகொண்டிருக்கும் நரகத்தினிடத்துத் துன்பங்கொண்டி வீழ்வார்கள். (எ-து.) (௪௦௭)

௧0௮. உனையடிபரவியமுனைவரனெமதடிமுனுவானென்
றனைவருமறிதரவருளினனமரொடயலசென்றான்
எனையருளெனையருளினியுனத்திமையமெனவேதி
வினைபுரிமறையவாபரவினரவனடிமிகுமன்பால்.

(இ-ள்.) “உன்னை அடிபரவிய முனிசிரேஷ்டன் எமது பதத்தையடைவன்” என்று யாவருமறியும்படி அருளிச்செய்து நித்திய சூரியரோடு நீங்கினன். (முன்பு) தீபவினையைச்செய்த பிராமணர்கள் “என்னையருள்க என்னையருள்க இனியும்ச்சடிமையேமானோம்” என்று ஆழ்வார் திருவடிகளை மிக்க அன்போடு வணங்கினார்கள். (எ-து.) (௧0௮)

௧0௯. முகினிகர் முதல்வனைவழிபடுமறைதெரிமுனிவன்றாள்
புகின்மறையருளரிபுரிசுவனெனமுனிபுகறந்தான்
மகிதலமிசையினியுனைநிகரினையெனமறையோரும்
அகிலமுமுணர்முனியடிமருவினொமையருளென்றார்.

(இ-ள்.) (அப்போது) ஆழ்வார் “மேகம்போன்ற முதல்வனான பெருமானை வழிபடும் வேதபாரகரான முனிவருடைய அடிகள் அடைக்கலமபுகுவீர்களாயின் பெருமான அருள் செயவன்” என்று அருளிச்செய்தனர். பிராமணர்களும் “பூமியிழைது இனியும்மை பொப்பவரில்லை” பென்று உவமுணர்ந்த முனிவருடைய திருவடிகளைச் சேர்ந்து, “எம்மை யருள்வீராக” என்றார்கள். (எ-து.) (௧0௯)

[யாதத்தில் அக்கிரபூசை பெறுதல்.]

வேறு.

௧௧0. அப்பரிசுபெரும்புலியூரடிகளுக்குச்சிலரணுகிச்
செப்பவதிகயித்தெழுந்துசென்றுபுரிசெழுந்தவத்தால்
ஒப்பரியதிருமழிகையோகியைக்கண்டுளமுருகி
எப்பவமுமினிக்கடந்தேனெனமலர்த்தாளிணைபணிந்தான்.

(இ-ள்.) அந்த விருத்தாந்தத்தைப் பெரும்புலியூரடிகளைச் சிலர் அடைந்து சொல்ல (அவர்) அதிசயமடைந்து எழுந்திருந்து சென்று செய்த நல்ல தவத்தினாலே ஒப்பில்லாத திருமழிசைப்பிராணைச் சேவித்து உள்ளங்கரைந்து எந்தப் பிறவியும் இனிக்கடந்தே நென்று (ஆழ்வாரது) மலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளை வணங்கி, (எ-து.) (௧10)

௧௧௧. ஏதமிலாவுனதடியன்புரிவேள்விக்செழுந்தருள்கென்
ருதரவினுடன்கொணர்ந்தாங்கனைவருகருடுவிருத்தி
வேதமுறைவமுவாதுபுரிவேள்விமிகவிளங்க
ஓதருமங்கிரபூசையுதவியுளமுவந்தனனால்.

(இ-ள்.) “குற்றமில்லாத உமக்கு அடிமையான நான் செய்யும் யாக சாலுக்கு எழுந்தருள்க” என்று பிரீதியுடன் (அழ்வாரைக்) கொண்டுவிந்து எல்லோருக்கும் இடையிலிருத்தி வேதத்திற் சொல்லும் முறைவழுவாது செய்யும் யாகம் மிகவும் விளங்கும்படி சொல்லுதற்கரிய அக்கிரபூசையைக் கொடுத்துச் சந்தோஷித்தனர். (எ-று.) (ககக)

ககஉ. சதுமறையின்முறைவேள்விசசடங்கிழைசகுந்தகைசான்ற முதுமறையோரதுகாணமுனிந் துமறைமுதற்குமுன்னுள் விதுமாபோன்முதற்பூசைவிழைந் துவசசிசுபாலன் பொதுவனெனநகைத்ததுபோன்மிகவுநகைபுரிந்தனரால்.

(இ-ள்.) நான்கு வேதங்களின் முறைப்படி யாசச்சடங்கைச் செய்யும் பெருமநிறைந்த பழமையான வேதிடர்கள் அதனைக்கண்டு கோபித்து, அறமுதல்வனான சண்ணென்மானுக்கு முற்காலத்தில் சந்திரவமிசத்தானை தருமபுத்திரன் அக்கிரபூசையை ஆசைப் பெருக்கத்தோடு சொரிச்சு (அப்போது) சிசுபாலன் (சண்ணன்) இடையனென்றுரைத்து நகைசெய்தது போல, மிகவும் நகை புரிந்தார்கள். (எ-று.) (ககஉ)

ககங. இக்கணநந்தகைமையெலாமிவர்காணவேனுமென அநகமலப்பதத்தினிலோராயிரமன்றறித்தோனும் சக்கரங்கொள்கையோனையெனுநானத்தமிழ்க்கவியாற் செக்கமலத்தலாநெடுங்கட்டி ருமாலேசசிந்தித்தான்.

(இ-ள்.) இக்கணத்தில் நம்பெருமையெல்லாம் இவர்கள் காண வேனுமென்று சிவோஷ்டமான் கமலம்போன்ற ஆயிரமான சிசுப (சிவபிரானை) தெரிந்த அக்காலத்தில் அளித்தவரான அழ்வாரும் “சக்கரங் கொள்கையனே” என்னும் நானத்தமிழ்க் கவிபாலே சொந்தாமரை மலர்போன்ற நீண்ட திருக்கண்களையுடைய பெருமானைச் சிந்தித்தனர். (எ-று.) (ககங)

“அக்கரங்கொள்கையனென்றுமாவதெனகொலோ
இச்சுதும்பைக்கீட்டியென்னையீசனாக் கவல்லையேல்
சக்கரங்கொள்கையனேசடங்கரையடங்கிட
உட்கிடந்தவண்ணமேபுறம்பொசிந்துகாட்டிடே”

ககச. மாயவனுமதிமுகமுமணிமகரகுண்டலமுந் தூயகவுத்துவமணியுந்துளவுமுதலியதுலங்க நாயகிபூமடந்தைபுவிநளினமலர்த்தாள்வருடப் பாயலரவினிற்றிருக்கண்பண்டவெளிக்கேபாரித்தான்.

(இ-ள்.) பெருமானும் சந்திரன்போன்ற திருமுகமும் அழகிய மகர குண்டலமும் பரிசுத்தமான கவுஸ்தபமணியும் திருத்தழாயும் முதலியவைகள் விளங்கும்படி பெரிய பிராட்டியாரும் பூமிப்பிராட்டியாரும் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைவருட ஆதிசேஷசுடநத்தில் திருக்கண் வளர்த்து வெளிக்குத் தோற்றுவித்தனர். (எ-று.) (ககச)

ககரு. சண்மழிசையாப்பெருமான்பணிந்தேத்திக்கருத்துவகை கொண்டுசெழுந்தமிழ்கூறிக்குனித்தனன்பாற்குணசடற்கே பண்டுதயில்பரிசவனைப்பழித்தமறையவர்காண வண்டுளவத்தொடையீசன்காட்டியுடன்மறைந்தனனூல்.

(இ-ள்.) திருமழிசையாழ்வார் சேவித்து வணங்கித்துதித்துத் திருவுள்ளத்தில் சந்தோஷங் கொண்டு செழுமையான தமிழ்ப்பாடலைக் கூறி வணங்கினர். அவரைப்பழித்த பிராமணர்கள் காணும்படி வளமான துளவமாலையணிந்த பெருமான் ஒலியையுடைய திருப்பாறட்டலில் முன்பு துயிலும் வித்ததைக்காட்டி உடனே மறைந்தருளினன். (எ-று.) (ககரு)

ககசு. அந்தணருந்திருமழிசையடிகளடி முடி சூடி
வந்தனையோடெழுபிழைபொறுததியெனுவழுத்திமணிச
சந்தரப்பொற்பிரமவிரதத்தேற்றித்தொலைவிலுள்ள
தந்தடிமையெமைவிரும்புகெனப்பரவிச்சரணடைந்தார்.

(இ-ள்.) பிராமணர்களும் திருமழிசையாழ்வாரடிகளை முடியிற சூடி
“எங்கள் பிழையைப் பொறுப்பிராக” என்று வந்தனத்தோடு சொத்திரந்த
செயது, ரத்தினமிழைத்த அழகிய பொன்மடமான பிரமரத்தத்தேற்றி,
கெடாத அருளைகொடுத்து அடிமையான எங்களை விரும்புவீராக வென்று
வணங்குச் சரணாகதி செய்தார்கள். (எ-று.) (ககசு)

கக௪. பூசுரருக்கருள்சுரந்துபுனியுதரம்பொதிந்தோன்றிர்
பேசுமுபநிடதநிலைபிறழாதுபெருஞானை
தேசுதருமுபதேசமளித்தடிமைததிறமாகவி
ஆசுதவபபுரிதவனுமலகிறினமவணிருந்தான்.

(இ-ள்.) சூறறம் செடும்படி செயது அவத்தையுடைய ஆழ்வாருடைய, பிராமணர்களுக்கு அருள்கொடுத்தபு பூமியைத் தனது வயிறுநிலைந்தடம்
கிட பெருமானது சலிடாணருணர்ச்சைச் சொல்லும் உபர் வந்தத்தங்களின்
நிலைதவறாது பெரிப ஞானதோஜனசக் கொடுக்கும் உபதேசமளித்து (ஆவா
களை) அடிமைத் திறத்தவாகளாக்கி அங்கு அநேக காலமெழந்தருளியிருந்
தனர். (எ-று.) (கக௪)

வேறு.

ககஅ. ஆரியனுமெந்தைசனிகண்ணெடுவண்ணம்
தேரியலரங்கமுதலாயபதியாவும்
பாரினிலேறைஞ்சுவளாபல்லுயிர்புரந்தார்
காரியருண்மாதனுயர்காதைநவில்கின்றும்.

(இ-ள்.) ஞானபூரணரான ஆழ்வாரும் எழுது ஸ்வாமியான சனிகண்ணேரோடு அவ்விடம் விட்டு நீங்கப் பூமியிலுள்ள அழகமைந்த திருவரங்க
முதலாகிய திருப்பதியையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு, விர்த்தியடையும
பல ஆன்மாக்களை ரக்ஷித்தனர். (இனி) காரியர் பெற்றருளிய நம்மாழ்வா
ரது மேன்மையான சரித்திரத்தைச் சொல்லுவோம். (எ-று.) (ககஅ)

[இவ்வாழ்வார் திருவவதாரம், முதலாழ்வார்கள் திருவவதாரஞ் செய்த
வருஷத்தில் தைமீன கிருஷ்ணபக்ஷப் பிரதமை மசநக்ஷத்திரம் கூடிய ஆதி
வாரத்தில் துலாலக்கூனத்தில் என்றறி. இவ்வுலகில் எழுந்தருளியிருந்த
காலம் நாலாயிரத்தெழுநூறு வருஷமென்பர். யோகத்திலிருந்து திருநாட்
டுக் செழுந்தருளின இடம் திருக்குடத்தை.]

ந-வது பத்திசாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

திருமழிசையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

சு-வது பராங்குசச்சருக்கம்.

[பொருளையாற்றின் சிறப்பு.]

க. பொதுவறத்திணாப்புணரிசூழ்புவிபெயலம்புரப்பான்
விதுகுலத்தவதரித்தமீனவனெனும்வேந்தன்
முதுதமிழ்த்திருநாட்டினுக்கணியதாய்முரணு
மதுவடர்த்தமான்மலரடிக்கங்கையேமானும்.

(இ-ள்.) பொதுவாயிருத்தலின் (தனக்கேயாம்படி) அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த பூமியையெல்லாம் காக்கும்வனாய், சந்திரகுலத்தில் பிறந்த மீனவனென்று சொல்லப்படும் அரசனாகிய பாண்டியனது பழமையான தமிழ் நாடாகிய பாண்டிநாட்டுக்கு ஆபரணம்போல விளங்கி, மதுவென்னும் அசுரனை விரோதித்து வென்ற பெருமானது மலர்போன்ற திருவடியில் பிறந்த கங்கைக்குச் சமானமாயிருக்கும். (எ-று.) (க)

உ. வரையின்வாளராமணிநிரைவரன்றிவாலருவி
தரையிற்றழுதரத்தழைத்தநீர்மணிநிறந்தழவி
திரையின்பொன்னுடைதரித்தமாதிலமெனுந்திருவின்
புரையின்றாயசெம்பட்டினுத்தரியமேபொருவும்.

(இ-ள்.) மலையிலுள்ள ஒளியையுடைய பாம்புகளது மாணிக்கங்களின் கூட்டங்களை வாரிக்கொண்டு, பிரகாசத்தோடு கூடிய அருவிகள் தரையில் வீழப் பரவிய நீர், அம்மணிகளின் நிறங்கூடி, சமுத்திரமாகிய அழகிய ஆடையைத் தரித்த பூமிதேவியின் குற்றமற்ற சிவந்த பட்டுத்தரியத்தை யொத்திருக்கும். (எ-று.) (உ)

ங. அடியிற்செம்மணியிடைபசுங்கனகநீளலேதாய்
முடியிற்றண்குதிர்முத்தினங்கன்னென்முதினா
படியிற்றன்னிருமருங்கினும்பயககுநீர்படியின்
நொடியிற்செங்கணமால்பதந்தருதுதலினுந்தருமால்.

(இ-ள்.) அடியில் மாணிக்கமும், இடையில் பசுமையான பொன்னும், பெரிய அலைகளையுடைய முடியில் குளிர்ந்த பிரகாசத்தையுடைய முத்தினமும் உடையதாய்க், கரும்பு-நெல்-முதினா என்னுமவைகளைப் பூமியிற் றன்னிரண்டு பக்கங்களிலும் உண்டாக்கும்; (தனது) நீரிற் படிந்தாலும் (படிந்தவர்க்கு) நொடிப்பொழுதில் செங்கண்மாலுலகமாகிய பரமபதத்தைத் தரும்; (தன்பெயரைச்) சொல்லினும் (சொல்லினார்க்கு அய்வுலகைத்) தரும். (எ-று.) (ங)

முதினா-அவரை, காராமணி, கொள், துவரை முதலியன.

ச. பொன்னிமாதவம்புரிந்துவானதியினும்பொலிந்த
கிர்நிலத்தெனமுக்குணத்தவனானோற்றிறைஞ்சச்
சென்னிமானடுவயனடிசிவன்பயிறிறம்போற்
றன்னிலத்தில்வெண்டாளமாடகமணியயங்கும்.

(இ-ள்.) இவ்வுலகில் திருக்காவேரிநதி பெருந்தவஞ்செய்து கங்காநதியினும் சிறப்புற்ற . என்று (தானுஞ் சிறப்படையும்படி) சத்துவம்-இராசதம் தாமதம் என்ற மூன்று குணங்களை முறையே யுடையவர்களாகிய விஷ்ணு-பிரமன்-சிவன் என்பவர்களைத் தவஞ்செய்து வணங்கச், சிரத்தில் விஷ்ணுயும், இடையில் பிரமனும், அடியில் சிவனும் பொருந்தியிருக்கும் விதம்போலத் தனது நிலத்தில் வெண்மையான முத்தும்-பொனளும்-மாணிக்கமும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். (எ-அ.)

பொன்னிமாநதி சிறப்படைந்த கதை: முன்னொருகாலத்தில் மேருமலையில் நதிமாதர்கள் கூடியிருந்தபொழுது, ஒரு கந்தருவன் அததிக்கை நோக்கி வணங்கிப்போக, நதிமாதர்கள் அவ்வணக்கம் தங்கள் தங்களுக்கென்று பிணங்கிக், கந்தருவனைக்கேட்க, அவன் உங்களிற் சிறந்தவளுக்கென்றான். அப்பிணக்கு நீங்கப் பிரமனைக் கிட்டிக்கேட்டனர். பிரமன், கங்காநதி ஆதிபகவன் பாததாமனாயிற் பிறந்தமையால் அன்னவளே சிறப்பிடையன்; அவட்கே அவ்வணக்கமெனக், காவேரி சினந்து நான் கங்கையினும் புனிதமாகக் கடவேனென்று பகவானை நோக்கித்தவஞ்செய்து அவனருளால் அவன் திருமேனி ஸ்பர்சம்பெற்றுச் சிறப்படைந்தனள் என்பதாம். இதனை ஸ்ரீரங்கமான்மியத்தில் விரிவாய்க் காண்க. தாளம் ஆடகம் மணி என்பவைகள் வெண்மை, பொன்மை, செம்மை என்னும் நிறத்தால் மும்மூர்த்திகளின் குணங்கட் கொப்பாயின. (சு)

ரு. வானிலங்குமால்வவையினுள்ளவுமலிபூந்
கானிலுள்ளவுங்சுழனியிலுள்ளவுங்கவார்தேழ்
தானிலங்கியாராகலிபுகுந்தணவவுந்தழுவா
நானிலந்தனிற்போதரும்பொருநரைமாநதியே.

(இ-ள்.) ஆகாயமளாவிய உயர்ந்த மலையிலுள்ளவைகளையும் மிக்க பூக்களையுடைய காடுகளிலுள்ளவைகளையும் சுழனிகளிலுள்ளவைகளையுங் கொண்டு ஏழென்னுந்தொகை பொருந்திய சமுத்திரத்திற் சேரவும் அடங்காது பூமியில் பரவும் பொருநரைமாநதி. (எ-அ.) (ரு)

இவையையென்பாட்டும் ஒரு தொடர். பொருநரைமாநதி, மானும் பொருவும் பயக்கும் தரும் தயங்கும் போதரும் எனமுடிக்க.

[திருக்குருகூர் வைபவம்.]

சு. பலவளந்திகழ்நையதோர்பொருநரையின்பாங்கர்
புலவரந்தணர்புவிபுளோரனைவரும்புகழ்க்
கலவமஞ்ஞானேர்புடவிசெந்திருவொடுங்கரியோன்
குலவருந்திருப்பதிமதிதருதிருக்குருகூர்.

(இ-ள்.) பலவளங்களும் பொருந்திய அத்தகைய பொருநரைநதியின்பக்கத்தில், தேவர் பூசுரர் மனிதர் ஆகிய யாவரும் புகழும்படி கலாபத்தையுடைய மயிலுக்குச்சமானமான பூதேவியார் செந்திருவாகிய பெரிய பிராட்டியார் என்னுமிவர்களோடு எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் அரிய திருப்பதியாகும், ஞானத்தைக் கொடுக்கும் திருக்குருகூர் என்னும் திவ்விய சேஷத்திரம். (எ-அ.) (சு)

எ. உணர்வினாலிரண்டெழுத்தமைத்துளாயினுணர்வான்
அணவரும்பதத்தரிதிருவடியறிந்தழியாக்

குணநிறைந்துயர்பரமபாகவதராங்குராவோர்
கணமுறைந்தெழினிறைதிருமாளிகைகளுலும்.

(இ-ள்.) (தமது) ஞானத்தில் திருவஷ்டாஷுரியை நிலைநிறுத்திச், சொல்லாலும் மனத்தாலும் கிட்டுவதற்கரிய பரமபதத்தையுடைய பெருமானது திருவடியின் பெருமையை யறிந்து, அழியாத நற்குணங்கள் பரிபூரணமாகி (அதனால்) உயர்ந்துள்ள பரமபாகவதர்களாகிய ஆசிரியர்களின் சமூகங்கள் நித்தியவாசஞ் செய்து அழகு நிறைந்த திருமாளிகைகள் அங்கு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். (எ-று.) (எ)

அ. வயங்குபற்பலமணினிராக்கனகவாண்மதிலும்
புயங்கமாலுயர்சினகரத்தாதனப்பொலிவும்
இயங்குமூரோடுந்தரணிவாநிலைவிடுத்திழிந்தே
தயங்கலன்றிவேறுவமையின்றெனவெழிறழைக்கும்.

(இ-ள்.) விளங்கும் பலவான மணியரிசைகளிழைத்த பொன்மயமான ஒளியையுடைய திருமதிலும், ஆதிசேஷ சயனத்தையுடைய பெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோவிலின் ஆசனத்தின்பொலிவும், சூரியன் பரிவேஷத்துடன் தான் சஞ்சரிக்கும் ஆகாயநிலையை விட்டிறங்கி விளங்குவதன்றி வேறுவமானம் இல்லையென்று சொல்லும்படி அழகுடையனவாயிருக்கும். (எ-று.) (அ)

சு. தெளிதரற்கரும்பரமமால்பதமெனத்தெரிந்தே
வெளியிடற்குளதுதலியகவுசிகம்விரித்தால்
எளிதெனப்படும்புலியினோர்க்கென்னவொதிசையா
தளியுடைக்குருகூடொனுமழகினுக்கமையும்.

(இ-ள்.) (திருக்குருகூர்) யாவராலும் தெளிவதற்கரிதான பரமமான திருமாலின் பரமபதமாகு மெனத்தெரிந்து (தெரிந்தபடியே) வெளியிடுதற்கு உள்ளந்தணிந்த சாமவேதமானது, விரித்துரைக்குமாயின் (அப்போது) பூமியிலுள்ளவர்களுக்கு எளிதாகத் தோன்றும் என்னில் அப்படியாவருமறிந்து கொள்ளுதல் கூடாது; (ஆயின்) கிருபையுடைய திருக்குருகூரெனலும் அதின் அழகினால், (பரமபதமே திருக்குருகூரென்பது) அமைந்திருக்கும். (எ-று.) (சு)

வேதங்களில் சுிறப்பு நோக்கிச் சாமவேதமென்றார். அளியுடைமையால் திருக்குருகூருக்கெய்திய அழகாவது; பரமபதத்திலுள்ள சாமவேதத்தின் சாரமான திருவாய்மொழி தோன்றவும், நித்திய சூரியரில் தலைவரான சேனைமுதலியார் திருவந்தாழ்வான் ஆகிய இவர்கள் ஆழ்வாராகவும் திருப்புளியாழ்வாராகவும் அவதரிக்கவும், பரமபதநாதன் தனது வாற்சல்லியாதி குணங்கள் தோன்றவும் பரத்துவம் விளங்கவும் ஆதிநாதப் பெருமானாக நித்திய சார்ந்தியம் பண்ணி யெழுந்தருளி யிருக்கவும் தான் இடமாயிருந்து ஆன்மாக்கள் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்யும் கிருபையினால் வந்த சுிறப்பாம். இதனால் திருக்குருகூர் பரமபதமாகுமென்று சாஸ்திரங்களில் தலைமையான வேதங்களாலே துணிந்து சொல்லப்பட்டாலும் யாவருமறிதலரிதாயிருக்குமெனவும் அவ்வேதஸாரமான பிரபந்தமும், பரமபதத்து நித்திய சூரியரும், எம்பெருமானும் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் கிருபையே அதனை எளிதில் தெரிவிக்கு மெனவுமுணர்க.

க0. இருபிறப்பனாந்தொழிலர்மூவருதொழிலுறுவோர்
மருவுபறபலமணியணிமனைகளுமலிபூந்
தருவுடைக்கடிபொழில்கருந்தாமரைத்தடமுந்
திருமலர்ச்செழுந்துடவையுங்கணிப்பிலசெறியும்.

(இ-ள்.) இருபிறப்பாளர் பஞ்சகாலாதுஷ்டாந முடையவர்கள் ஆறு தொழிலையுடையவர்கள் ஆகிய வேதியர்கள் பொருந்திய பற்பல மணிக ளிழைத்த திருமாளிகைகளும், மிகுந்த பூந்தருக்களையுடையனவாய் வாச னையுடைய சோலைகளும், தாமரைத்தடாகங்களும், அழகிய மலர்கள் பூத்த செழுமையான உழவுக்கொல்லைகளும், கணகம்நனவாகப் பொருந்தியிருக்கும். (எ-று.) (க0)

[ஆழ்வார் வமிசபரம்பனா.]

கக. வீடடைந்தவர்க்குதவுமப்பதிவயின்விருப்பாற்
சூடலங்கலந்துளவமாறுணைப்பதந்தொழுவுவான்
தேடரும்புகழ்வினோளுர்கோமான்நிருவமுதி
நாடனென்பவன்மரபினையாவோநவில்வார்

(இ-ள்.) தன்னைச் சேர்ந்தவர்கட்கு முத்தியைக் கொடுக்கும் அந்தத் திருக்குருகரினிடத்துச் சூடிய அழகிய திருத்துழாய் மாலையையுடைய பெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் விருப்பத்தோடு தொழுவுவார், பிற ரிடத்துத் தேடுதற்கரிய கீர்த்தியையுடைய வேளாளர்கட்குத் தலைவரான திருவழுதிநாடனென்பவரது (ப்ரபந் ஜகூடஸ்தரான ஆழ்வார் அவதரித் து மஹத்தான கீர்த்தியையடைந்த) வமிசத்தின் பெருமையை (இத் தன்மை யதெனது) சொல்லவல்லவர் எவர் (ஒருவருமில்லை). (எ-று.) (கக)

கஉ. மழவனங்கனோர்வனப்பினுலுயர்திருவழுதித்
கிழவராழியார்கிளரறந்தாங்கிசோகெழுதோண்
முழவணிந்தசெந்தாமரைக்கண்ணர்பார்முழுதுந்
தொழுவரும்புகழ்ச்சக்கரபாணியச்சுதரால்.

(இ-ள்.) (அவரது வமிசத்தவர்கள் முறையே) இளமையுடைய மன்மத னை யொத்த அழகாலுயர்ந்த திருவழுதிக்கிழவர், ஆழியார், உயர்ந்த அறந் தாங்கியார், சிறப்பு மிகுந்த மத்தளம்போறை தோள்களையுடைய செந்தா மரைக் கண்ணர், பூமிமுழுதும் தொழும்படி வந்த புகழையுடைய சக்ர பாணியார், அச்சுதர் என்பவர்களாம். (எ-று.) (கஉ)

கங. சீர்பரந்தபோர்க்கழியர்சேய்காரிசெந்திருவாழ்
மார்பரந்தந்தருளுடையநங்கைப்பெயர்மயிலைத்
தார்பரந்தணிந்தயர்ந்தனன்றிருமணந்தழன்முன்
ஏர்பரந்துயர்வண்பரிசாரத்தினெய்தி.

(இ-ள்.) (இவ்வமிச பரம்பனாயில்) சிறப்புப்பரவிய போர்க்கழியாரது திருக்குமாரராகிய காரியார் என்பவர், செந்திருவாழ் மார்பர் பெற்றருளின உடையநங்கையாரென்னும் திருநாமமுடைய மயில்போன்றவரை, அழகு பரந்து உயர்ந்த திருவண்பரிசாரத்தைச் சேர்ந்து, யாவருமறியத் திருமலை குட்டி அக்கினியின்முன் திருக்கண்ணாளுஞ் செய்துகொண்டனர். (எ-று.)

கசு. கவிகையாலுயர்காரியுந்தெரிவையைக்கனகச்
சிவிகையாற்கொடுகுருகைமாநகர்வயிற்சேர்ந்தான்
புவிகையாற்றொழும்பொறைநிறைகற்புணர்புலவர்
சவிகையாலருந்ததியினும்விளங்கினடையல்.

(இ-ள்.) ஈகையாலுயர்ந்த காரியாரும் உடையநங்கையாரான பெண்
மணியைப் பொற்சிவிகையிற்கொண்டு திருக்குருகினிடத்திற் சேர்ந்தனர்.
பூமியிலுள்ளோர் கைகூப்பித் தொழும் பொறுமை, நிறைந்த கற்பு, அறியக்
கூடிய ஞானம், நிறைந்த அழகு, ஒழுக்கங்களால் அருந்தி தேவியினும்
(அதிகமாக) விளங்கினர் உடையநங்கையார். (எ-று.) (கசு)

[உடையநங்கையார் புத்திரப்பேறு வேண்டிப் பெறுதல்.]

கரு. அன்னைவாழ்மனையணுகியும்கிணனில்லடைந்தும்
பொன்னையேய்மலர்புனைகுழல்புவிமுறைபுரிநாள்
தன்னைமாநகர்நின்றுதன்பதிநகர்சார்வோள்
என்னையாள்பிரான்நிருக்குறுங்குடிவதிந்திருந்தாள்.

(இ-ள்.) தாய்வீட்டைச் சேர்ந்தும் புருஷன் மனையையடைந்தும்
பொன்னையொத்த மலர்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய உடையநங்கையார்
பூமியில் தம் ஒழுக்கத்தைக் (குறைவறச்) செய்துகொண்டு வருநாளில்
(ஒருநாள்), தன்தாய் ஊரினின்று தன்புருஷன் ஊருக்குப் போகும்வர்,
என்னையாளும் உபகாரகனை பெருமான் நித்தியவாசஞ் செய்யும் திருக்
குறுங்குடியில் தங்கியிருந்தனர். (எ-று.) (கரு)

கசு. இருந்தநங்கையும்புதல்வரிலாமையானிதயம்
வருந்திவாச வன்யிசையரிதோன்றுமுன்வனசம்
பொருந்துதீர்த்தத்துண்பூழ்கிவார்புனற்கலைபுனைந்தே
பெருந்திருக்குறுங்குடிநம்பிபால்வரம்பெறுவாள்

(இ-ள்.) (அங்ஙனம்) இருந்த உடையநங்கையாரும் (தமக்குப்) புத்திர
ரில்லாமையால் திருவுள்ளம் வருந்தி கீழ்த்திசையில் சூரியனுதிக்குமுன தா
மரை பொருந்திய தீர்த்தமாடி நீண்ட ஈரவல்கிரந்தரித்துப் பெருமை
யுடைய திருக்குறுங்குடி நம்பியினிடத்து வரம்பெறுமவராய் (எ-று.) (கசு)

கஎ. அனந்தநாமமாலமர்திருக்கோவில்புக்கடியார்
சனந்தராதலம்பரவவேபொருவின்மாதவத்தோர்
மனந்தனிற்பயின்மாயனைப்பலியயல்வணங்கி
இனந்தழைக்கவோர்மகவெனக்கருள்கெனவிரந்தாள்.

(இ-ள்.) ஆயிரந் திருநாமமுடைய பெரியோன் எழுந்தருளிய திருக்
கோவிலுட் புகுந்து, அடியார்களும் பூமியிலுள்ளாரும் வணங்கும்படி ஒப்
பற்ற மாதவத்தோர்கள் உள்ளத்திற் பொருந்திய மாயப்பிராணப் பலி
பீடத்தினருகில் வணங்கி, “என் வயிசம் விர்த்தியாகும்படி ஒரு புதல்வனை
எனக்கருள்வீரோ” என்று வேண்டினர். (எ-று.) (கஎ)

கஅ. தளவவெண்ணகையிளியல்கனவினிற்றகசால்
துளவமால்புகுந்தளித்தனமகவெனத்துயர்தீர்ந்
திளவனம்பொருவரிவையும்பதியினெய்தா
அளவறிந்தறைதரற்கருமுவகைமிக்கமர்நாள்

(இ-ள்.) முல்லையையொத்த வெள்ளிய தந்தபந்திகையும மயில்போற் சாயலையுமுடைய உடையநங்கையார் கனவில் பெருமைமிகுந்த திருத் துழாய மாலையையணிந்த எம்பெருமான் தோன்றி, (உணக்குப்) “புத்திர னை யளித்தோம்” என்றுரைக்கத், துயரந்தீர்ந்து இளமைபான அன்னம் போன்ற உடையநங்கையாரும் தம்மூரினிடத்தடைந்து, அளவறிந்து சொல் லுவதற்கரிய சந்தோஷமிகுந்து வாழும் நாளில் (எ-து.) (கஅ)

கக. கருணைவாரிகியெனும்பெயர்க்கரியமால்கவிஞர்
உருவமாகியசேனைநாயகனுளமுலந்தே
பொருவினும்மறைத்தமிழ்நவின் லுலகெலாம்புரப்பான்
அருணவாயிதழணங்களுள்வயின்கருவடைந்தான்.

(இ-ள்.) கருணைக்கடலென்னும் பெயரையுடைய கரியமேனியானுள் பெருமானது ஆழகு நிறைந்த உருவமாகிய சேனைமுதலியார், திருவுளமுலந் து ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களைத் தமிழிற்சொல்லி உலகையெல்லாம் ரக்திக் குமபடி, சிவந்த வாயிதழையுடைய தெய்வபெண்ணு (சுச சமானமான உடையநங்கையாரிடத்துக் கர்ப்பத்தில் வந்தடைந்தனர்.) (எ-து.) (கக)

20. நங்கையும்புகல்சேனைநாயகன்றிருநளினச்
செங்கைவேத்திரத்துரோமமுந்திகிரிபோற்றனமுஞ்
சங்கைநேர்தருவடிவமுமெம்பிரான்றனைப்போற்
கொங்கைமேறகணுந்தோன்றிடக்கருப்பமே கொண்டாள்.

(இ-ள்.) உடையநங்கையாரும், வெற்றியுடைய சேனைநாயகரது அழ கிய தாமரைபோன்ற சிவந்த திருக்கையிலுள்ள பிரம்பு போன்ற உரோம வொழுங்கும், அவரது திருச்சக்கரம் போன்ற தனமும், அவரது திருச்சங் கம போன்ற (வெண்மையான) வடிவமும், எம்பிராணைப் போல முலைக்கண் களுந் தோன்றும்படி, கர்ப்பங் கொண்டனர். (எ-து.) (20)

உக. வானகத்தொளிரி மின்னைநேர்மருங்குலும்வடிவுண்
டானதத்தகைமருங்குலிற்கலைநெகிழ்ந்தமிதந்
தானலர்ந்தசெவ்வாய்விளாத்துண்டிசறமுருபி
பானலொத்தகண்சூழிந்திடத்தளர்நடைபடைத்தாள்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தி லொளிவிடும் மின்னையொத்த (இதுவரையில் உரு விளங்காமல் துட்பமான) இடையும் (இப்பொழுது) உருவுளதாயிற்று. அத்தகைய இடையில் ஆடையவிழ்ந்து, அமிர்தமுடைய சிவந்த வாய் வெளு த்து, உணவு குறைந்து, நீலோறபல மலர்போன்ற கண் சூழிந்து தோன் றத், தளர்ந்த நடையைப் பெற்றனர். (எ-து.) (உக)

[ஆழ்வார் திருவவதாரம்.]

உஉ. கலியுகத்துநாற்பத்துமூன்றாந்தினங்கடிகுடா
மலியுமூரிமாதத்துவைகாசிநாண்மழைக்கோள்
பொலியுநற்றினங்கற்கடகந்துலாம்புகழ்
ஒலியுடைக்கடலுலகெலாம்விளங்கவந்துதித்தான்.

(இ-ள்.) (சேனைமுதலியார்) கலியுகத்தின் நாற்பது மூன்றாந்தினமாகிய வாசனையுடைய சோலைகள் தளிர்க்கும் வைகாசிமாதத்தில் விசாகநக்ஷத்

திரத்தில் சுச்சிரவாரத்தில் கந்தலக்கினத்தில் துலாராசியில் ஒலியை யுடைய கடல் சூழ்ந்த புகழையுடைய உலகமெல்லாம் விளங்க வந்து அவ தரிததனர். (எ-று) (௨௨)

வைகாசியில் விசாகமென்றதனால் பெளர்ணிமையுங்கொள்க.

௨௩. வலஞ்சமுன்று தீவளர்ந்த முத்தமிழினன்மறையும்
நிலங்கிளர்ந்தகான்றளிர் ததவானலர்மழநிறைந்த
அலாந்ததந்தர துந்துமிபரமத்தவர்க்குங்
கலங்கிடுஞ்சிடந்துடித்தனபுயங்களுங்கண்ணும்.

(இ-ள்.) (வேதியர் வளர்க்கும்) தீ வலமாகச்சமுன்று வளர்ந்தன; முத்தமிழில் நான்கு வேதங்களும் பூமியில் உயர்ந்தன; காடுகளிலிர்த்தன; ஆகாயத்தில் மலர்மாரி நிறைந்தன; தேவதுந்துமி ஒலித்தது; பிற்சமயத் தவர்க்கும் மனங்கலங்கிப் புயங்களும் கண்களும் இடமாகத் துடித்தன. (எ-று.) (௨௩)

௨௪. தனயன்சூதகமனை வயின்றனிப்பரந்தாமன்
துனைவிறறோன்றிஞானச் சுவையருத்துபுதுறந்தான்
அனையின்பாறருமுலையுணைமுனை நீத்தரிதான்
நினைவிறுங்கலால்விழிதிறந்திலனருணிறைந்தோன்.

(இ-ள்.) (இங்ஙனமவதரித்த) அத்தனயரது சூதகமனையினிடத்து அத்துவிதீபுனை பரந்தாமன் வினாவாக எழுந்தருளி ஞானமிர்த்ததை யூட்டிச் சென்றன. அதனால் (ஆன்மாக்களை உய்விக்க வேண்டி அவதரி த்த) அருள்நிறைந்தவரான அத்தனயர் (தன்) அன்னையின் பாலைத்தரும் முலையையுண்ணும் அழாமலும் பெருமானது திருவடிகளைத் தம் திரு வுள்ளத்திற் கொண்டிருத்தலால் திருக்கண்மலர் திறவாமலும் இருந்தனர். (எ-று) (௨௪)

௨௫. கலுழந்திலன்றிருக்கண்மலர் திறந்திலன்கவினும்
மெலிந்திலன்சுதனெனவருட்காரியும்வினவாப்
பொலிந்துநின்றகோனருடெரிகிலமெனுப்புன்கண்
நலிந்திடததளர்ந்தனனவன்றுயரியார்நவிலீவார்.

(இ-ள்.) குமாரன் அழகுதிலன்; திருக்கண்மலர் திறந்திலன்; திரு மேனியின் அழகும் மெலிந்திலன் என்று (அவரைப்பெற்றுத் தந்த) அரு ளையுடைய காரியார் கேள்விப்பட்டிப், பொலிந்துநின்ற பிரானது திருவரு ளைத் தெரியாமென்றுரைத்துத், தன்பம் தம்மை வருத்தத் தளர்வடைந் தனர். (அப்போது) அவர் கொண்ட துயரத்தை யாவர் சொல்லவல்ல வர்கள். (எ-று.) (௨௫)

[உடையநங்கையார் இரங்கல்.]

(வேறொரு செய்யுட்குருபரம்பரையிற் கண்டது.)

வேறு.

இன்னமுதக்குடமிரண்டா மெனவோங்கியிகவிம்மி
மன்னுதிருமுலைப்பால்கள் பீரோடமனமிரங்கத்
தன்னுடையதிருமகனே முன்னிலையாய்த்தவமிருந்த
அன்னநடையுடையநங்கை யிவையிவைகளனைகின்றாள்.

வேறு.

- † தப்பாநிலையார் தவமேதமிழ்மாறா
அப்பாமுலையிரண்டும் விம்மிநானாற்றுக்கிலைன்
ஒப்பாரில்லாதாய் சுரந்துபீரோடுகின்ற
தீப்பாலருந்தாய்நா னெல்பிழைத்தேனென்னமுதே.
- † ஒக்கலைமேலவைத்தோர் கரத்தாலுனைத்தாங்கித்
தக்கமுலையூட்டத் தவமுன்புசெய்யாதேன்
மக்கடமைப்பெற்ற மடவார்முகனோக்கி
வெட்கினேன்மைந்தா விதியினையனானேனே.
- † சீரார்பொருதைத் திருநாடனுன்றந்தை
நாராயணன்குறுங்கை நம்பிதிருமுன்றினினின்
மேரார்தவமன் நியற்றியுனைப்பெற்றவரைப்
பாராயோவப்பாரின் பங்கயக்கண்டான்விழித்தே.
- † மாணேர்விழியார்கள் மக்களமுத்தாலாட்டி
ஏனேனெனச்சென் றெடுத்தமுலைப்பாலளிப்ப
நானேதுசெய்தேனென் னம்பியமுதமார்
தேனேசுரந்த திருமுலைப்பாலுண்கிலையே.
- † விண்ணார்மதிபோல் விதியிலியென்மைந்தாரீ
உண்ணமுலைப்பால் பிதிர்போக்கவோங்கறநுந்
தண்ணாரருவித் திரள்போன்றதாரையையென்
கண்ணார்மணியே விழித்தொருகால்காண்கிலையே.
- † நின்னுடையதாதை நினையின்றசோபனத்தைத்
தென்னவனார்கேட்டோர் திருமாமணித்தொட்டில்
பொன்னுலகமுண்ணுலகும் போற்றவரவிடுத்தான்
என்னுடையதெள்ளமுதே யிதைக்குறித்துநோக்கிலையே.
- † ஏரார்திருப்பரிசா ரத்தினின்றமென்றந்தை
சீராரொளிவீசுஞ் செம்பொன்மணித்தொட்டில்
பாராபிவிடுத்தா னினக்கென்றேபாலகனே
ஒராயிரங்கதிரு மொவ்வாதிதனொளிக்கே.
- † வேதவிதியா லெனைவேட்டுனைவிரும்பி
ஓதவரிய தவஞ்செய்துணையின்ற
தாதையுனக்கமைத்த தண்டரளப்பூந்தொட்டில்
ஈதையுறநோக்கி யருளாயென்னினமுதே.
- † இருக்காதிவேத மெடுத்தேத்திக்காணு
உருக்காணுமென்பார் சிலருமையென்பார்
திருக்கால்கள்கைக னுதறிச்சிறிச்சிறிதே
ஒருக்கால்மகனே யமுதாலுனென்னேரு.
- † செய்யகனிவா யமுதந்திரண்டொழு
ஐயருதவிக் குறும்போடனைந்தொருநாட்
பொய்யனேன்கொங்கையுறும் புத்தமுதைநீயருந்த
மெய்யனேகாண விரும்புவிதியற்றேனே.

- † விண்ணுடையோடும் மோதனியில்வாழ்வாரோ
பண்ணுர்மறையே பதலோனேநாண்மதியே
பெண்ணுய்ப்பிறந்துமகப் பெற்றோயென்னைமுலை
உண்ணுப்புதல்வர்களு முண்டோவுலகத்தே.
- † வாயாலழாதே மலசலமொன்றில்லாதே
தாயார்முலைப்பாலோர் சற்றுமருந்தாதே
ஓயாதிருந்தாற்று முற்றோர்காண்பாராச்
சேயாருமுண்டோ செகத்திலிவரல்லாதே.
- † உள்ளார்மகிழ்ச்சி யுடையாயுநுநகையாய்
விள்ளாயகனியாய் விழியாயதிருநயனங்
சொள்ளாயநீயம்மியைத் தோடாதுன்பொன்மேனி
பிள்ளாயுன்னுண்ணினைவைப் பெற்றோர்க்குப்பேசாயே.
- † பேயக்கொளித்துக்காப்பிட்டுப் பெற்றேன்முலைவிம்மி
வாயக்கொளித்தையென்றால் மகனேயதுசெய்யாய
நோயக்கொளித்தனானத்தார் நோன்போவிதுதுவல்வாய
தாயக்கொளித்தசொல்லு முளவோவென்றாவேந்தே.
- † ஆழிநீர்வண்ண னருளோநான்முன்செய்த
ஊழிவினைதானோ யுலகத்தீரெனனுடைய
தோழியீர்மைந்தனழா னுண்ணுன்னென சொற்கேளான்
வாழியிதைநோக்கி வகுத்தெனக்குக்கூறினோ.
- † மெய்ச்சொற்குறியால் வினங்கியிந்தமெனினியோர்
அசுத்தனாராகுமிய னென்னிலயன்றான்முன்னுட
பச்சைக்குழந்தைப் பருவத்திற்புத்தனை
நச்சுமுலையுண்டானென ஞானமுலையுன்னுனோ.
- † எடுத்திருத்திவைத்தா லிருப்பானசையான்
படுத்தினையிதசையுத்தாறு படுப்பான்புறநகரான்
அடுத்தமுலையுண்ணென் னனைத்தாஸ்முதருந்தான்
தொடுத்திவைசேர்வாறுத்தனையா னேதுரைப்பேனென்றேழி.
- † சப்பாணிகொட்டாய சுவழாயுதளர்நடையென
அப்பாநடவா யமுதேபுறம்புல்காய்
இப்பார்முதலாய வீரோமுலகேத்தும்
ஓப்பாரிலாதாய்நா னெங்குனயிர்வாழ்வென்றான்.

வேறு.

உகூ. தாய்தலாமைதுறந்தபின்றேற்றமும்
விய்தலானதுநீத்துயர்மெய்ப்பதம்
ஈய்தலாரருளெந்தையையேதமே
காய்தலார்கதிராழியங்கையனை

(இ-ள்.) பரிசுத்தமல்லாத பிரகிருதி சம்பந்தத்தைத் துறந்தபிறகு
பிறப்பும் இறப்பும் நிவர்த்தித்து உயர்ந்த மெய்ப்பதவியை யளிக்கும் அரு
ளோடு கூடிய எம்பெருமானுக்கு, தோஷங்களை நீக்குதலையுடைய ஒளிபொ
ருத்திய திருவாழியைத் திருக்கையிலேந்தினவனுக்கு, (எ-று.) (உகூ)

உஎ. ஊற்றருந்தவர்வானவரோதிமம்
எறயன்சிவனேமுதல்யாவருங்
கூற்றும்பெயர்சனைக்கோதிலா
மாறனென்றுவகுத்தனாநாமமே.

(இ-ள்.) இடையூறில்லாத தவத்தையுடையவர்கள் தேவர்கள் அன்ன வாகனமேறும் பிரமன் சிவன் முதலிய யாவரும் சொல்வதற்கரிய திருநாமத் தையுடைய ஈசனுக்குக் குற்றமில்லாத மாறனென்று திருநாமஞ்சாத்தினர். (எ-று.)

“கலெளசேவ: பராங்குச:” என்பதில்படி ஆழ்வார், எம்பெருமானது திருவவதார மெனவுந் கூறுவதுண்டு. நிக்ரஹாநுக்ரஹங்கள் கூடியிராது கேவலம் ஆதக்ரஹமே திருவுருவமாசுவந்த யேதேயொரு தசாவதார மாக விளங்குவோர் ஆழ்வார் பதினமரென்று பணித்தருள்வர் ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகர். இன்னும் ஆழ்வார்களுளிச்செயல்களைப்பற்றி, “செய்யதமிழ் மறையனைத்துந் தெளியவோதிந் தெரியாத மறைநிலங்கள் தெரிகின்றேமே” என்றும் அருளிச்செயவர். ஆழ்வார் எம்பெருமானது திருவவதாரமென்பது கம்பநாட்டாழ்வானருளிச்செய்த சட்கோபரத்தாதி முசுவிய தமிழ் நூல்களாலும் அன்குவினங்கும். (உஎ)

உஅ. அழிவின்றானவமிழ்திணையாதிநூல்
மொழியுநாசமின்முன்னவனலகலால்
பழியிலானும்பருகுதல்பார்க்குதல
ஒழியமோனரிஷாமரின்வைகிஞன்.

(இ-ள்.) வேதத்தை (பிராணங்குச்) சொல்லியருளிய கெடுதலில்லாத முன்னவனாகிய பெருமான் அழிவில்லாத ஞானபாக்ய அமிர்தத்தை அளித்தலினாலே பழியில்லாதவராகிய அகஞ்ஞமாரும், (பால்) உண்ணல் (கண் திறந்து) பார்த்தல் இன்றி, மௌனநிலோடிடையார் போலவும் ஊமையனாப் போலவும் எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (உஅ)

உக. கண்டபேரருட்சாரியிக்கான்பூளை
கொண்டன்மேனியனென்னவுட்கொண்டுபார்
உண்டமாறிருக்கோயிலினுய்த்துமென்
றெண்டவாததன்மனைவிககியமபினன்.

(இ-ள்.) (இதனைக்) கண்ட பேரருளையுடைய காரியாரும், இக்குமாரன் கொண்டல் மேனியான பெருமானாகுமென்று எண்ணிப், பூமியையுண்ட பொலிந்துநின்றபிரானது திருக்கோயிலிற் கொண்டுபோய விடுவோமென்று நினைத்து (அதனை, அக்குமாரர் விஷயத்தில்) விசாரம் நீங்காத தன் மனைவிற்குச் சொல்லினர். (எ-று.) (உக)

உ௦. காதலன்சொன்மருதவக்காரிகை
மாதவக்கொழுந்தாகியமைந்தனைச்
சேதலர்க்கரங்கொண்டிபின் செல்லவே
வேதநாயகன்கோயிலேமேயினான்.

(இ-ள்.) கணவன் சொல்லுக்கடவாத அவ்வுடையநங்கையார், பெருந்தவக் கொழுந்தாகிய அம்மைந்தனைச் சிவந்த மலர்போன்ற தமது திருக்கைகளிற்

கொண்டு பின்னேசெல்ல, வேதப்பிரதிபாத்தியானை பொலிந்து நின்றபிரா
னது திருக்கோயிலையடைந்தனர். (எ-று.) (௧௦)

௩௧. வந்தகாரியுந்தேவியுமாமறை
அந்தமாலேவலம்வந்தடிதொழாக
கந்தமார்துளவப்புயக்கண்ணீ
தந்தமாலவரஞ்சாலவுண்மென

(இ-ள்.) (அங்குனம்) வந்த காரியாரும் அவரது திருத்தேவியாரான
உடையநங்கையாரும் பெருமை பொருந்திய வேதாந்தப் பொருளாகிய
பெருமானை வலம்வந்து அவனது திருவடிவணங்கி “வாசனையுடைய திருத்
துழாய் மாலையணிந்த புயங்கனையுடைய கண்ணனே! நீயளித்த பெரிய வரம்
மிகவும் நன்றாயிருந்தது!” என்றுகூறி (எ-று.) (௧௧)

இதுமுகல் மூன்று செய்யுளுள் குளகம். எவையுந்தி என்றுமாழ்கி
யிறைபடி நீங்கலார் என்றுமடிக்க.

௩௨. வருந்திமாயநிம்மாயையையிங்கலார்
திருந்திவேதன்சிவன்முதற்றேவரும்
பொருந்திலாவைம்புலனெடுமீழ்தலத்
திருந்திமமானிடரோகடந்தேறுவார்.

(இ-ள்.) வருத்தமடைந்த, “மாயனே! நினது மாயையைப் பிரமன் சிவன்
முதலிய தேவரும் திருந்தி நீங்கலார்கள். (ஆனபோது) பொருந்தாத ஐம்புலன்க
ளோடும் பூமியினிடத்திலிருந்து இம்மானிடரோ அதனைக்கடந்து ஏறுவார்
கள்?” (எ-று.) (௧௨)

௩௩. என்றுமாழ்கியிறையடிநீங்கலார்
ஒன்றுமாவத்துலகமுண்டோனுடன்
சென்றுசேடன்சினகரத்துத்தரம
நின்றுளர்ப்புரியாயவணோர்ந்தன்ன.

(இ-ள்.) என்றுநாத்து மயங்கிப் பெருமான் திருவடிகளை விட்டு நீங்கா
ராயினர். (இதற்கு முன்பு) ஆதிசேஷர் சென்று பொருந்திய விருப்பத்
துடன் உலகமுண்ட பெருமானுடனே அத்திருக்கோயிலின் உத்தரதிக்
கில் திருப்புளியாழ்வாராய் எழுந்தருளியிருந்தனா. காரியாரும் அவ்விடத்
தே சேர்ந்தவராய், (எ-று.) (௧௩)

௩௪. அத்திருப்புளிநீழலிலையனை
வைத்திருப்பமெனத்திருமாமலர்க்
கொத்திருக்குங்குழைமுகக்கொங்கைவாள்
ஒத்திருக்கும்விழியொடுமைந்தன்ன.

(இ-ள்.) அந்தத்திருப்புளியின் நிழலில் ஐயனை வைத்திருப்போமென்று
அழகிய பெருமைபொருந்திய மலர்க்கொத்துக்கள் விளங்கும் குழையோ
டுகூடிய முகத்தையும் கொங்கையையும் வாலொத்திருக்கும் விழியையு
முடைய உடையநங்கையாரோடு இருந்தனர். (எ-று.) (௧௪)

வேறு.

௩௫. நோக்கிமைந்தனையிவனைநாமகவெனதுவலும்
பாக்கியங்குருகோளியையந்திலனெனப்பகரா

வாக்நினிற்புலம்பிசையெழக்கண்கணீர்வரக்
காக்கிலாத்துயாககடற்படிந்திரங்குதுங்காலே

(இ-ள்.) (பிறகு) மைந்தனை நோக்கி, இவனை நாம் (நமது) மைந்தனென்று சொல்லிக்கொள்ளும் பாக்நியத்துக்குக் குருகாபுரியிலெழுந்தருளிய பொலிந்தனின்றபிரான இசைநதிலன் எனச்சொல்லி, (தங்கள்) வாக்கில் அழுகையோசையுண்டாகக், கண்களில் நீரொழுதுத், தடுக்கவொண்ணாது துக்கமாகிற சமுத்திரத்திற் படிந்து வருந்தும்போது, (எ-று.) (௩௫)

௩௬. துன்பமுற்றுளந்தளரன்மின்றையனற்சுருதி
என்பதைத்தமிழ்நுவன்றுலகுயிராககெலாமெளிதில்
தன்பதத்தைமாலுதவவுட்கருதலாற்றனிவாழ்
வன்பருக்கருள்சேனைநாயகனவதரித்தான்.

(இ-ள்.) “துன்பமடைந்து உயிர் தளரவேண்டாம். (உங்கள்) குமாரனாலே சருதியென்பதைத் தமிழிலருந்திச் சமஸ்கிருதம், உலகத்திலுள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் எளிதில் தனது பாடப் பெருமான் அருளுவதாகத் திருவுளங் கொண்டிருத்தலால், ஒப்பற்றாழ்வை அடியார்களுக்கு அருளும் சேனைமுகலிபார் (உங்களிடம்) உயர்த்தெய்தனர்”. (எ-று.) (௩௬)

௩௭. என்னவானிலோவாணிசொற்றலுமயிலியற்கார்
அன்னவார்குழலணங்குடன்காரியுமதுகேட
டுன்னலாவஞ்ரொழித்துமைந்தனைவிடுத்தொருவார்
கன்னனேரமுந்தனயர்மேனசையெவர்கடந்தார்.

(இ-ள்.) என்று ஆகாமத்தில் ஒரு (அசீரி) வாஞ்சச் சொல்லுதலும், மயில்போற சாயலும் மேகம்போன்ற நீண்ட கூந்தலுமுடைய உடைய நஞ்சையாரோடு காரியாரும் அதனைக் கேள்வியுற்று, (இப்படிப்பட்டதென்று), நினைப்பதற்குரிய துன்பத்தை மொழிந்து (தம்) மைந்தனை விட்டுநீங்காராயினர், நொடிப்பொழுதும் எங்கள் மக்கள்மேலுள்ள ஆசையைக் கடந்தவர்கள் யார்? (ஒருவருமில்லை.) (எ-று.) (௩௭)

௩௮. மைந்தனுந்திருமாறனதுகயநாண்மருவித்
தந்தஞானமாமமிழ்நிறைபசிப்பிணிதவீர்த்தே
நந்தவாவொடுசலமலயினறிநாணுளும்
பைந்தடங்கடற்பரிதபோலவிளங்குருப்படைத்தான்.

(இ-ள்.) அம்மைந்தரும், தமது அவதார தினத்தில் பெருமானெழுந்தருளி அளித்த ஞானமாகிய அமிர்தத்தினாலே, பசிப்பிணி நீங்கி, (இதர விஷயங்களில்) உண்டாகும் ஆசையிலலாதவராய்ச், சலமலங்களின்றி, நாள்தோறும் பசியநிறமுள்ள விசாலமான கடலிறேனும் அழகிய சூரியனைப் போல விளங்கும் திருமேனியையுடையவராயினர். (எ-று.) (௩௮)

௩௯. இருந்துபின்வழந்தெழுந்துநாடடளாகடையிட்டுத்
திருந்துமாறிருக்கோயினமானதையோர்திகிரி
பொருந்துதேர்க்கதிர் பொன்மலைவலம்வரல்பொருவ
வருந்தனென்றியேவலம்வராமதியெனவளர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அதன் (பின்னர்) உட்கார்ந்து, அப்பால் தவழ்ந்து எழுந்து, புதிய தளர்நடையிட்டுத், திருத்தமுடைய பெருமானெழுந்தருளிய திருக்கோயில்

விமானத்தை ஒற்றைச் சக்கரம் பூண்ட தேனாயுடைய சூரியன் மகமேருவை வலம்வருதல்போல வருத்தமின்றி வலம்வந்து சந்திரனைப்போல வளர்ந்தருளினர். (எ-று.) (௩௯)

சு 0. காலமாறிருதிங்கண்மூன்றிம்முறைகழித்துச்
சீலமார்ந்துமாறிருவடிதருந்தவஞ்செய்வான்
கோலமாலவரைமுழைபுகுங்கோளரிக்குருளை
போலமாசகறிருப்புளிப்பொதுமபினுட்புகுந்தான்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாக மூன்றுவருஷகாலம் கழித்துச், சீலமுடையவராயப், பெருமான் திருவடிகளை யளிக்கும் தவஞ் செய்யுமபடி, அழகிய பெரிய மலைக்குகையிற் பிரவேசிக்கும் பலம் பொருந்திய சிங்கக்குட்டியைப் போலக் குற்றமற்ற திருப்புளியாழ்வாரது பொந்திற் பிரவேசித்தனர். (எ-று.) (சு 0)

சு ௧. அன்றுகாறுமைந்தனைவிடுத்தகல்கிலாராகி
ஒன்றுகாரியுமனைவியுந்தனையனையொருவாச
சென்றுகாமர்பொற்றிருமனைசேர்ந்தனர்சிறந்தார்
இன்றுகாதரந்தொலைந்ததென்றுலகெலாமேத்த.

(இ-ள்.) (அவதரித்தது முதல்) அன்று வரையில் குமாரனை விட்டு நீங்காதவராகிக் கூடியிருந்த காரியாரும் அவர்மனைவி உடையநங்கையாரும், தம் தனயனை விட்டுச் சென்று, அழகிய பொன்மயமான தங்கள் திருமாளிகையைச் சேர்ந்து, இன்று நமது அச்சம் தொலைந்ததென்று உலகமெல்லாம் துதிக்கும்படி சிறந்தார்கள். (எ-று.) (சு ௧)

சு ௨. அய்யனுஞ்சிரமடர்பணையாப்பொறியலராப்
பையடர்ந்தபைந்தழையதாநாத்தளிரபயில்வாச்
செய்யபற்றிரள்பலமதாவுடலமுஞ்செறிவேர்
மெய்யதாவளரனந்தனூந்திருப்புளிவிளங்க

(இ-ள்.) (நமது) பரமாசார்யரான ஆழ்வாரும், சிரங்களானவை நெருங்கிய கிளைகளாகவும், படப்பொறிகளானவை மலராகவும், படங்களானவை நெருங்கிய பசுமையான தழையாகவும், நாக்கள் தளிரிருத்தலாகவும், செம்மையான பற்கூட்டங்களானவை பழமாகவும், மரமும் வேரும் சரீரமாகவும் வளரும் திருவனந்தாழ்வானாகிற திருப்புளியாழ்வார் விளங்கும் படி (எ-று.)

அய்யனும் என்பது அடுத்த செய்யுளில் தவம்புரிந்தான் என்பதைக் கொண்டு முடிவதற்கு. (சு ௨)

சு ௩. இருந்துகண்முகிழ்த்தெம்பிரான்பதமலரிதயம்
பொருந்துறத்திருக்கரங்குவித்தருந்தவம்புரிந்தான்
திருந்துபொற்புககருடன்மேற்றிருவொடுந்திணைப்பார்
அருந்துமைப்புயல்வண்ணனுமவன்மருங்கனுகா

(இ-ள்.) எழுந்தருளியிருந்து, திருக்கண்மலர்களை மூடி, எம்பெருமானது திருவடித்தாமரைகள் தமது திருவுள்ளத்திற் பொருந்தத் திருக்கைகள் குவித்து, அரியதவஞ் செய்தருளினர். (அப்போது) திருத்தமான அழகிய புயங்களை

யுடைய கருடாழ்வான் மீது, கடல்சூழ்ந்த பூமியையுண்ட கரிய மேகவண்ணனான பெருமானும், பெரிய பிராட்டியாரோடு ஆழ்வாரிடத்துக்குவந்து, (எ-அ.) (சச)

சச. பகலவர்பலகோடிபோல்விளங்குதன்படிவத்
தகலமுந்தெளிந்தறிவருமணியுருவழகும்
விகலமின்றிமுற்றேற்றலான்மாறனும்விழித்தே
புகலருந்தவத்துருவனிற்பணிந்தடிபுகழந்தான்.

(இ-ள்.) பலகோடி சூரியரைப்போல் விளங்கும் தனது திருமேனியின் விரிவும், தெளிந்து அறிவதற்கரிதான நீலமணிப்போன்ற உருவத்தினும்கும் குறைவுபடாமல் (தமக்கு) முன்னே பிரத்தியாக்ஷமானதனால், ஆழ்வாரும் விழித்துப்பார்த்துச், சொல்வதற்கரிய தவத்தையுடைய துருவரைப்போலப் பெருமான் திருவடிவையப் பணிந்து அதித்தனர். (எ-அ.) (சச)

துருவசரித்திரத்தைப் பாகவதபுராணத்திற் காண்க.

வேறு.

சரு. அருந்தவாமரர்போற்றவளக்கரோரகங்கைகொண்ட
பெருந்தவன்றமிழ்வேதத்திற்பிறங்கவப் பெரியோனுள்ளத்
திருந்தரூரகற்றியெஞ்சாமதியளித்திருமுத்திங்கள்
மருந்தமாருக்கன்றிந்தோன்மறையெலாம்வடித்துச்சொற்றான்.

(இ-ள்.) அரியதவசிகளும் தேவர்களும் அதிக்கச் சமுத்திரத்தைத் தமது ஒரு உள்ளங்கையிற் கொண்ட பெருந்தவத்தையுடையவராகிய அகஸ்தியர் வளர்த்த தமிழானது வேதத்தினும் விழுமிதாய் விளங்கும்படி, அந்தப் பெரியோராகிய ஆழ்வாரது திருவுள்ளத்தெழுந்தருளியிருந்து, அஞ்ஞானத்தை யழித்துக் குறைவுபடாத ஞானத்தைக் கொடுத்து, அன்று அமிர்தத்தைத் தேவர்களுக்கு அளித்தவனான பெருமான், சகலவேதங்களையும் ஆறுமாத காலம் வடித்தெடுத்துச் சொல்லியருளினன். (எ-அ.) (சரு)

சகூ. கூறருஞ்சருதிநான்குந்தமிழினிற்கூறியார்க்கும்
பேறருங்கதிஞாலத்தோர்க்குதவெனப்பெயரந்தான்பின்னர்
மாறனும்பரிதிபோலும்வடிவொடுமறைகணன்கும்
ஊறருஞானத்தோடும்புஷ்பவயினுறைந்தானன்றே.

(இ-ள்.) (பின்னர்) சொல்வதற்கரிய நான்கு வேதங்களையுந் தமிழிற் சொல்லி, யார்க்கும் பெறுவதற்கரிதான பரமபதத்தைப் பூமியிலுள்ள வர்கட்குக் கொடுப்பீராக வென்று பெருமான் எழுந்தருளினன். அதன் பின்னர் ஆழ்வாரும், சூரியனை யொத்திருக்கும் வடிவத்தோடும், நான்கு வேதங்களும் சுரக்கும் அருமையான ஞானத்தோடும் திருப்புளியாழ்வாரடியி லெழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-அ.) (சகூ)

சஎ. அன்னவன்றமிழ்வேதத்திற்கதிகமாவவனிமீதே
மன்னவந்திராவாழ்மார்பனருச்சனைவடிவிற்கெல்லாம்
முன்னவனரங்கத்தீசன்முதுவயிணவனுமுற்சேர்ந்
துன்னருந்தவத்தாயென்மேற்றமிழினிதுவைத்தியென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டவரான ஆழ்வாரது தமிழ்வேதத்திற்கென்றே பூமியின் மீது அதிகமாய்த் (தான்) இருக்கும்படி, பெரியபிராட்டியார் நித்தியவாசஞ்செய்யும் திருமார்பையுடைய பெருமானது அர்ச்சாவதாரங்களுக்கெல்லாம் முற்பட்டவனான ஸ்ரீரங்கநாதன், (ஒரு) முதுமைப்பருவமுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவனாகி (ஆழ்வார்) முன்பு சேர்ந்து, “கிட்டுத்தற்கரிய தவத்தையுடையீர்! என்மீது தமிழ்ப்பாடலை யினிதாக அருளிச்செய்வீராக” என்றான். (எ-று.) (சுஎ)

ச அ. விழிமுகிழ்த்திருகைகூப்பிமவுனியாய்விளங்கியோகம்
ஒழிவிலாதுறைந்துளாணுமியாவனீயுளாயென்றோத
அழிவிலாப்பதத்தினுமடியனேனரங்கதாதன்
பழியிலாயெனவன்னுனைப்பலமுறைபழிச்சிநின்றான்.

(இ-ள்.) திருக்கண்மலர்கள் மூடி, இருகைகள் கூப்பி, மவுனியாகி விளங்கி, யோகத்தில் ஒழியாது நிற்பவரான ஆழ்வாரும், ரீயாவன்? சொல்வாயாகவென்று கூற, அழிவுபடாத பதவியையுடைய பெருமான, பழியிலாதீர்! அடியேன அரங்கதாசன என்று சொல்ல, ஆழ்வார் அந்தப்பெருமானைப் பலமுறைபுந் துதித்து நின்றனர். (மங்களாசாசனஞ் செய்தனர்.) (எ-று.)

திருவாய்மொழி, தீர்க்கசரணாகதி என்னப்பெற்று மந்த்ரரத்நமாகிய த்வயத்தின் விவரணமாயிருப்பதனால் இதனை யருளிச்செய்யுமவர்களும் செவிசாத்துமவர்களும் அசரிக்கவேண்டும் நியமரத்தைக் கணிசித்தே திருவரசநகரப்பன் ‘அடியனேனரங்கதாதன்’ என்று அடிமை கூறி, ஆழ்வார் திருப்பவளச்சோதிவாய்திறந்து பாடியருளப்பெற்றனனென்றறிக. ௫௨-ம் பாட்டில் ‘அருந்தமிழடிமை நம்போற் புகல்பவர்க்கிசைத்தி’ என்று அப்பெருமான் நியமித்ததும், ௫௬-ம் பாட்டில் ‘யான் வரத்தராஜன்’ என்றருளிச் செய்த அத்திகிரியருளாளனை ஆழ்வார் பாடிப்புகழாமையும் இந்நியதிபற்றி யேயெனக. இதனால் அவ்வரும்பெற்ற பொருளைப் பெறத்தக்காரின்னொனவும், தகாதாரின்னொனவும் எம்பெருமானே வேறுவேறு விதமாயிருந்து வெளிப்படுத்தினனென்றுணர்ந்து கொள்க. இந்நியதி யுண்மையென்பதனை ஜகதாசார்யரான ஸ்வாமி எம்பெருமானார் ஒருக்கால் திருக்குறுங்குடி நம்பியைச் சேவித்தபோது அப்பெருமான் * * * * “ரீரித்தனை பேரையும் எங்ஙனே திருத்தினதென்று கேட்டருள, உடையவரும், தேவர் கேட்குங் க்ரமத்திலே கேட்கில் சொல்லுகிறோமென்னத், திருக்குறுங்குடி நம்பியும் தம் திவ்யஸம்ஹாஸரத்தினின்று மிறங்கியருளி, ரத்நகம்பளத்திலெழுந்தருளியிருந்து, இவருக்கொரு ஆஸநத்தையுமிடுவிக்க, அதிலே ஸ்வாசார்யரான பெரியநம்பி யெழுந்தருளியிருக்கிறதரகப் பரவித்துக்கொண்டு, தாம் நிலத்திலேயிருந்து, திருக்குறுங்குடிநம்பி திருச்செவியிலே * * * * த்வயத்தை யதுஸந்தித்தருள, நம்பியும் போரவுகந்தருளி ராமாதுசனை யுடையோம் என்றருளிச்செய்ய” என்று குருபரம்பராப்பரபாவத்தில் ஸ்ரீ இளையாழ்வார் வைபவத்தில் போந்த வசனங்களாலிற்துகொள்க. (சஅ)

திருவாய்மொழி, த்வயமந்த்ர விவரணமென்பதனைப் பிள்ளை லோகாசார்யருளிச்செய்த “ஸாரஸங்க்ரஹம்” என்னுங் கிரந்தத்திற் காண்க.

ச கூ. அத்தனும்விழித்துநோக்கியரங்கநாயகனீயாயின்
சுத்தநீர்த்திருக்காவேரியரவணைசுருகிநான்காம்

உத்தமமுடிவிமானம்பெட்டகமுயர்பொற்கோயில்
இத்தகவொடுநின்கோலங்காட்டுதியெனக்கீண்டென்றான்.

(இ-ள்.) (பின்னர்) ஆழ்வாரும் விழித்துக் கடாக்கித்து, நீ அரங்கநாயகனாயின், பரிசுத்தமான தீர்த்தத்தையுடைய திருக்காவேரியும், சேஷசயனமும், நான்கு வேதமாகிய உத்தமமான சிகரங்களையுடைய பிரணவாகார விமானமும், பெட்டகம்போலவுயர்ந்த பொன்மயமான திருக்கோயிலுமாகிய இந்த வைபவத்தோடு நினது திருக்கோலத்தை எனக்கு இங்குக் காட்டுவாயாகவென்றார். (எ-து.) (சக)

௫0. திதியைமுன்றிரியச்செய்ததேவனுந்திருக்காவேரி
நதியதனடுவுட்கோயினவமணிவிமானஞானம்
பொதியணியரவீன்பாலபுண்டரீகங்கள்பூத்த
முதியநீண்முகிலின்கோலங்காட்டவம்முனியுங்கண்டான்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் திதியைத் திரியும்படி செயத பெருமானும் திருக்காவேரிநதியும் அதனிடையில் திருக்கோயிலும் நவமணிகளிழைத்த பிரணவாகார விமானமும், ஞானம் பொருந்திய அழகிய ஆதீசேஷசயனமும், தாமரைகள் பூத்திருக்கும் பழமையான நீண்ட மேசம்போன்ற திருக்கோலமும் ஆகிய இவைகளைக் காட்ட மநரசீலரான ஆழ்வாரும் தரிசித்து, (எ-து.)

திதியைத் திரியச்செய்ததாவது:—பாண்டவர்களும் ஆரியோதனனும் யுத்தத்துக் கொருப்பட்டபோது ஆரியோதனன் சகாதேவனிடம் வந்து தருமராசன் தலையைக் கொடியக்கூடிய தக்க முகூர்த்தகாலம் நிர்ணயித்துக் கொடுக்கக்கேட்டான். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்த சகாதேவன் அங்ஙனமே முகூர்த்த நிர்ணயம் பண்ணிக்கொடுத்தான். பாண்டவ சகாயனை கண்ணனம்பெருமான் சதுர்த்தசியில் தர்ப்பணம் விட்டுத் திதியை மாறாடப்பண்ணித் தருமராசன் தலைபோகாமல் செய்து பாண்டவர்களைக் காத்தருளினன் என்பதாம். (௫0)

௫௧. களித்திடவுளமெய்போர்ப்பப்புளகநீர்கமலக்கண்ணீர்
துளித்திடத்தொழுதுஞானத்தொடைத்தமிழ்ச்சுருதியாற்பார்
அளித்திடுமுகிலைக்கோயிற்கதிபனையமுங்குற்றநான்
விளித்திடுமிபங்காத்தோனைப்பாடினனவிழுமமில்லான்.

(இ-ள்.) திருவுள்ளங்களிக்கவும், திருமேனியிற் புளகம் போர்க்கவும், திருக்கண்மலர்களில் ஆந்தபாஷபம் துளிக்கவும் வணங்கித், தாழவில்லாத ஆழ்வார், ஞானமயமான தமிழ்வேதப்பாக்களாலே, உலகத்தை ரகசிக்கும் மேகம்போன்ற பெருமானை ஸ்ரீரங்கநாதனை அக்காலத்தில் வருந்தியழைத்த கஜேந்திராழ்வானைக் காத்த பெருமானைப்பாடியருளினார். (எ-து.) (௫௧)

௫௨. அகமகிழ்ந்தரங்கத்தீசனருந்தமிழடிமைநம்போற்
புகல்பவர்க்கிசைத்தியென்னப்பொருவில்பொற்கோயில்புக்கான்
தகவுயர்கருடவெற்பின்புதல்வனுஞ் சார்ந்தம்மாறன்
பகர்முறைவடிவங்காட்டியடிமைசொற்றணிந்தான்பாடல்.

(இ-ள்.) அரங்கநகரப்பன் திருவுள்ளமகிழ்ந்து நம்மைப்போல் அடிமை சொல்வார்க்கு அரிய தமிழை யருளுவீராக வென்று (தனது) ஒப்பில்லாத திருக்கோயிலுக் கெழுந்தருளினன். பெருமைமிகுந்த சருடவெற்பான

திருமலையிலெழுந்தருளியிருக்கும் காரணபுகளுன பெருமானும் எழுந்தருளி, அவ்வாழ்வார் ஆருளிச்செய்தபடி (கனது) ஸ்வரூபத்தைக் காட்டி அடிமையையருளிச்செய்து, (ஆழ்வாரருளிச்செய்த) பாடலை யணிந்துகொண்டனன். (எ-அ.) (இஉ)

ருங். மறைநுவுல்சரிநிரீசன்வந்தியான்வரதராசன்
அறைகுதிகவியொன்றோதவாசாடிகையோமென்றா
நிறைதவன்மறுப்பபினைநடி மையாங்கெடியோன் கூற
இறைவிழிநிறைத்தல்பேசலின்றியேயிருந்தான்மாறா.

(இ-ள்.) வேதப்பிரதிபாத்தியான சரிவிரியிலெழுந்தருளிய தேவராஜப்பெருமான் எழுந்தருளி, நான் வரதராஜன், (என்மேற்) உவிசொல்லுகவென்று கூற, நின்றத தவநதயுடைய அழ்வார், அரசரீது (கவி) சொல்லோம் என மறுக்கப், பின்னர் அப்பெருமான் அடிமையைக்கூற, அழ்வார் (முதலில் தன்னை ராஜன் என வெளியிட்டமையால்) சிறிதுங் கண்விழித்தனம் பேசுதனும் இன்றியே யிருந்தனர். (எ-அ.) (ருச)

ருச. நந்திமிநிருர்காவேரிநதியும் நதியின்றென்பால
மந்திரத்தனந்தன்மேற்கண்வளாதிருவுருவுங்காட்டிச
செந்கிருககுடங்கையாராவமுதலுநதேவதேவன்
முந்தியேயடிமைகூறிமுதுதமிழ்ப்பாடல்கொண்டான்.

(இ-ள்.) சந்திரன் சந்திரன் நிருர்காவேரிநதியையும், அந்த நதியின் தென்புறத்தில் திருக்கோயிலில் திருவனந்தாழ்வானடிக் திருக்கண்வளம திருவடியையுங் காட்டிச், செம்மையான திருக்குடத்தை ஆராவமுதலான தேவதேவன், அழ்வாருக்கு முந்தியா அடிமை கூறிப், பழமையான தமிழ்ப்பாடலைக் கொண்டனன். (எ-அ.) (ருச)

ருரு. உறந்தைமாறஞ்சையன்பில்சுரம்பநாறயர்வேலுக்கை
சிறந்தவெள்ளறைபுள்ளம்புகழாடி நிரப்பேராதை
அறந்திகழபுரிநீர்சேனைகண்டிபுராவிசாகை
பிறந்தைநீரமுநதூரிந்தருநாதிருககூடலூரோ

(இ-ள்.) திருவுறையார், உயர்ந்த நிருச்சுந்தாமனின் கோயில், திருவன்பில், திருச்சுரம்பநா, உயர்ந்த திருவஞ்சை, நிரப்புகடைய திருவெள்ளறை, திருப்புள்ளம்புகழாடி, நிரப்பேராதை, திருவா-லூர், தருமவ்ளங்கும் திருகுறுப்புலியூர், திருச்சேறை, திருக்கண்டியூர், திருவாலிந்திருநகரி, திருநாகை, பிறப்புநீங்கும் திருவமுந்தூர், திருவிந்தனூர், திருக்கூடல் என்னும் திவ்வியதேசம். (எ-அ.) (ருரு)

ருசு. கூடலூர்வில்லிபுத்தூரருருகைசெங்குன்னூர்கோலூர்
வீடருணறையூராவனவிலாதிருமெய்யாவெஃகா
ஏடலர்ப்பொழில்சூழ்கோவலபிரிவிநறுவாக்கோடெவ்வள்
பாடகந்திருவண்வணநீர்கவிதலமபாரத்தன்பள்ளி

(இ-ள்.) திருக்கூடலூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருக்குருகர், திருச்செங்குன்னூர், திருக்கோலூர், முத்தியாயனிக்கும் திருகறையூர், திருவாறாவின், திருமெய்யம், திருவெஃகா, இத்தங்கையாடைய மலர்ச்சோலைகள் சூழ்ந்த

திருக்கோவலூர், திருப்பிரிதி, திருவிற்றுவக்கோடு, திருவெவ்வுருர், திருப் பாடகம், திருவண்வண்ணீர், திருக்கவித்தலம், திருப்பார்த்தன்பள்ளி, (எ-து.)

ரு௭. ஊரகங்கடிகைகள்வனூர் திருப்புலியூர்மோகூர்
நீரகங்குளந்தைமுட்டம்புளிங்குடி நின்றலூவாழ்
காரகம்வல்லவாழ்சோககணங்குடிகண்ணமங்கை
கூரகழ்த்திருத்தண்காலூரகாவைசெம்பொன்செய்கோயில்

(இ-ள்) திருநூரகம், திருக்கடிகை, திருக்கள்வனூர், திருப்புலியூர், திரு மோகூர், திருநீரகம், திருக்குளந்தை, ஸ்ரீமூஷணம், திருப்புளிங்குடி, திரு நின்றலூர், வாழ்வையுடைய திருக்காரகம், திருவல்லவாழ், சிறப்பையுடைய திருக்கண்ணம்சடி, திருக்கண்ணமங்கை, உயர்த்த அகழியையுடைய திருத் தணாலூர், குளிரந்த சோலையையுடைய அழகிய திருச்செம்பொன்செய கோயில், (எ-து.) (ரு௭)

ரு௮. திருமணிக்கூடந்தெற்றியம்பலஞ்சிவைகுந்தம்
பொருவிலசித்திரகூடஞ்சீராமவிண்ணகரம்புன்மை
ஒருவிடவெந்தையட்டபுகரமுயாகார்வானம்
அருடிருநாவாய்வாட்டாறயிந்திரபுரமயோத்தி

(இ-ள்.) திருமணிக்கூடம், திருத்தெற்றியம்பலம், ஸ்ரீவைகுந்தம், ஒப் பற்ற திருச்சித்திரகூடம், சீராமவிண்ணகரம், புன்மையை நீக்கும் திருவிட வெந்தை, ச்ருவட்டபுகரம், உயர்த்த திருக்காவானம், அருளையுடைய திரு நாவாய், திருவாட்டாறு, திருவயிந்திரபுரம், திருவயோத்தி, (எ-து.) (ரு௮)

ரு௯. தொலைவில்லிமங்கை தேவன்றெகைமுடித்துங்கச்சிங்க
மலைகடன்மல்லைகண்ணைமாலிருஞ்சோலைபேரை
கலைநிலாத்திங்கட்டுண்டங்காவளம்பாடிகங்கை
தலையிசைத்தரித்தோன்போற்றும்வதரியாச்சிரமத்தானம்

(இ-ள்.) திருத்தொலைவில்லிமங்கை, திருத்தெவன்றெகை, உன் னதமான சிகரத்தையுடைய திருச்சிங்கவேள்குறையும், திருக்கடன்மலை, திருக் கண்ணபுரம், தருமாலிருஞ்சோலைமலை, திருப்பாரை, சலைகையுடைய திருநிலாத்திங்கட்டுண்டம், திருக்காவளம்பாடி, கங்கையத் தலையின்மீது தரித்த சிவபிரானபோற்றும் ஸ்ரீவதரியாச்சிரமமாகிய திவ்வியதேசம், (எ-து.)

சூ0. விளங்குசாளக்கிராமநைமிசாரணியம்பவள்ளக்
குளந்திருவலலிக்கேணிகுறுங்குடிகோட்டிமூழிக்
களங்கடித்தானநாங்கூர்காடககாகைக்கண்டம்
வளங்கொணர்மலைவைகுந்தவிண்ணகர்வளராய்ப்பாடி

(இ-ள்.) விளங்குமுடைய ஸ்ரீசாளக்கிராமம், ஸ்ரீநைமிசாரணியம், திரு வெள்ளக்குளம், திருவல்லிக்கேணி, திருக்குறுங்குடி, திருக்கோட்டியூர், திரு மூழிக்களம், திருக்கடித்தானம், திருநாங்கூர், திருக்காட்டை, கங்கைக்கா க்கண்டமென்னும் கடிநகர், வளப்பமுடைய திருநீர்மலை, ஸ்ரீவைகுந்தம், திருவிண்ணகரம், விருத்தையையுடைய திருவாய்ப்பாடி, (எ-து.) (சூ0)

சூ1. சீவரமங்கைமாந்திபுரவிண்ணகரந்தெய்வப்
பாவலர்புகழ்நந்தபுரம்பரிசாரம்பாரில்

மாவடமதுவை வெள்ளியங்குடி துவரைவண்பூங்
காவளர்திருப்புல்லாணி விண்ணகர்திருத்தண்காவே.

(இ-ள்.) ஸ்ரீவரமங்கை, பெருமைபொருந்திய திருந்திபுரவிண்ணகரம், செய்வத்தன்மையுள்ள பாவலா புகழும் திருவனந்தபுரம், திருவண்பரிசாரம், பூமியினிடத்துப் பெருமையுள்ள திருவடமதுவை, திருவெள்ளியங்குடி, திருத்தவாரகை, வளப்பமான பூஞ்சோலைகள் வளரும் திருப்புல்லாணி, திருவிண்ணகரம், திருத்தண்கா, (எ-று.) (௬௧)

௬௨. வழிதருந்தலைமுற்சார்ந்தசங்கநாண்மதியமாயை
ஒழியரிமேயவிண்ணகரம்புருடோத்தமந்தேம்
பொழிலவரகுணமாமங்கைபரமவிண்புரிதிருப்புட்
குழியெனுமபெயர்களவாயத்தபதியொடுங்கோயிலோடும்

(இ-ள்.) நன்மார்க்கத்தை யளிக்கும் திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியம், மாயையை பொழிக்கும் தருவரிமேயவிண்ணகரம், தருவண்புருடோத்தமம், தேன் பொருந்திய பொழில் சூழ்ந்த ஸ்ரீவரகுணமங்கை, திருப்பரமேச்சுர விண்ணகரம், திருப்புட்சுழி யென்று சொல்லப்படுகிற திருநாமங்கள் வாயத்த திருப்பதிகளோடு தருக்கோயில்களோடும் (எ-று.) (௬௨)

௬௩. அவணவணிவந்துகேடிலருசசனையவதாரத்தான்
சிவனயனெவர்க்குந்தேவதேவனுந்திருவின்கேள்வன்
உவகையினடிமைவெவ்வேறுநைத்தவவாறுருவங்காட்டத்
தவமுனிவரனும்போறயிபபுகன்றனன்றமிழிப்பாடல்.

(இ-ள்.) அங்கங்கு விளங்கும் அழிவில்லாத அர்ச்சாவதாரமானவன், சிவன் பிரமன் மற்ற எவர்க்கும் தேவதேவனுன், பெரியபிராட்டியார் மணவாளனுவன், சந்தோஷத்தோடு அடிமையை வேறு வேறுகச் சொல்லி அவ்வாறே (தன்) சொருபத்தைக் காட்டியருளத், தவத்தையுடைய மநநசீரான ஆழ்வாரும், அப்பெருமானைப் போற்றித் தம்மீழ் பாடலகளருளிச் செய்தனர். (எ-று.)

திரு-வது செய்யுள் முதல் இதுவரையில் சொல்லப்பட்ட திருப்பதிகள் சிலவேயன்றி யாவும் ஆழ்வார் அருளிச்செயலில்லை. ஆயினும் சில திவ்யதேசத் தெம்பெருமான்களுக்குத் தனிப்பதிகம் போலச், சில திருப்பதிகளுக் கில்லாது மொக்கைகளாயிருப்பது போலவே, சில திருப்பதிகளைப் பாடலில்லாது போற்றினானெனக் கொள்ளக் கூடும்.

ஆழ்வார் மங்களாசாசனஞ் செய்த திருப்பதிகளை எக-ம் செய்யுளினடியிற்காண்க. (௬௩)

வேறு.

௬௪. அரியசெழுந்தமிழார்வ மமைதிபிறவாமையினு லரவின்
பாயற், பெரியதிருப்பாற்கடலை குந்தமொளிரவமணியாற் பி
றழ்பொற்கோயில், உரியவிபூகியினுபய முயர்வறவேயுயர்ந்தமுத
லுருவமெல்லாந், தெரியவெழின்மரானுக்குக் காட்டிநவீன்றடி
மைதமிழ்த் தெரியல்புண்டான்.

(இ-ள்.) அருமையான (ஆழ்வாரது) செழுந்தமிழிலுள்ள ஆசை நிரம் பாமைபால், செவச்சயனத்தில் பெரியதான திருப்பாதகடலிலும் எவ்வந்தத் திலும் விளம்பதும் நயவணிகனால் பிரகாசிக்கும் பொற்காவிலிலெழுந்தருளிய உபயிபுதியிலும் உயர்வதவ்யாந்த பாரணபூதனான பெருமான், தன் திருவுருவங்களையெல்லாம் தெளிந்தபடி ஆழ்வாருக்குக்காட்டி, அடிமைமனத்திற், தமிழ்ப்பாடல்களில் பூண்டனன். (எ-று.) (சுச)

உபயபூதி: லீலாவிக்ருதி, நித்தியவிக்ருதி. உபயம்-இரண்டு.

சுரு. திருப்பயிதாமதி நாகாண்டு மவணவணிமசினகரமுஞ் சிதை யாநீலப், பொருபபணையிருவுருவு முயவியவமுமுலகிற பொரு வின்மாமன, விருப்பமுதவடிமைகவின் தன்னகாட்டித்தமிழவன் பால் விருமபிஞாலம், ஒருபபடநீபுரககுதியென் துயாபரமபதம் புகுந்தா னுலகமுண்டோன.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு) திருப்பயிசை நாகாண்டு, அங்கங்குள்ள திருக் கோவில்களும், அழிபாடி நிலையிலோராத திருவடிவமும், உபயவிக்ருதி வைபவமுங் காட்டி, உலகில் ஒப்பில்லாதவனான ஆழ்வாா விருப்பமடையும் படி அடிமைகூறி, அழுவாரிடா அது தமிழப்பாடல்களின் விருமபிப பெற்று, உலகிலுள்ளாரா இனம்சரிப்படி நீயிரா உபயிபிராகவென்றுரைத்து, உலக முண்டபெருமான உயர்ந்த பரமபதத்துக்குச் சென்றனன். (எ-று.) (சுரு)

சுசு. அனைத்துலகமுனைதருவு மனைத் தநிருந்தானுகி யாவலு மாகி, இனைத்தளவையெனத்தெரிதரு கரியோனைச்சிவன்பிரம னி மையோலொலாம, நினைத்தகறைதற்கணவாக நெடியோனைத்தெரி ந்தேதது நிகழா பபபாாமெல், தனைத்தகவியிரகாபவனாக காண்கி லனாத்தனியிருந்தான தவத்தினயிநகான.

(இ-ள்) எல்லாவுலகும் எல்லாவுருமும் எல்லாவுயிர்களுமாகிப், பிறவு மாகி, இவ்வளவையென்று தெரிவந்தகரிதானவனை, சிவன் பிரமன் தே வர் எல்லாம் சித்தித்துச் சொல்வதற்குக்கூடாத நெடியவனை, அவனது ஸ்வரூபரூபகுணவிபுதிசெய்தடிநடனின் எல்லாமுள்ளபடியாறிந்து துதித்துத் திருப்பாடல்கள்பாடி, இய்யமியின்மீது நோன்பரிபுரணத்தால் தன்னை பொப்பாரிஸ்ஸாநவராபத் தவத்தின்மீதுநதவரான ஆழ்வார், அத்தவி தீயராய விளங்கியிருந்தனா. (எ-று.) (சுசு)

உசு-வது செய்யுள் முதல் இவ்வாயில், ஆழ்வானாத் தாய்தந்தையர், பொலிந்தருன்றிறிரான சந்திப்பிற கொண்கிப்பாயவிட, அங்கு ஆழ்வார், திருப்புளியாழ்வாரடியிலொருந், ருளியோகந்ததிலிருந்து, திவ்விய தேசத் தெம்பெருமான்களை மங்களாசாசனந்த் செயதது சொல்லப்பட்டது.

[மதுரகவியாழ்வார் திருவவதாரம்.]

சுஎ. வருடமிரண்டெட்டனையத் திருப்புளியின்பொதும்பகலா ன் மவுனியாகிப, பொருவிலபராங்குசனிருப்பப பரமபதத்துறை குமுதன் புவனமபோற்றத், தெருட ருவான்விருக்கோடூர் விண்டு சேனனற எது தேவதேவிக், கருவனுநிச சித்தினாயிற் சித்தினாயி னவதரிதகான கதிரோனபோல.

(இ-ள்) வருடமிரண்டு பதனாகவும் பொப்புளியார் வாரது பொதும் பைவிட்டு நீங்காநாமாபி மாண நிலையபுலையவராய, ஒப்பற்ற பராங்

குசுரான ஆழ்வார் எருந்தருளியிருக்க; (இவர்க்கு முன்னே) பரமபதத்தி லிருக்கும் குமுதகொன்னும் நித்தியசூரியோருவர், பூமியினுள்ளார் போற் றும்படி ஞானமளிப்பதற்காகப் பெருமையுடைய திருக்கோளூரில் விஷ்ணு சேனரது திருத்தவியாரான தேவதேவியார் கர்ப்பத்தையடைந்த, சூரிய ணைப்போலச் சித்திகா மாதத்திற் சித்திகா நக்ஷத்திரத்திலவதரித்தனர். (எ-று.)

மதுரகவியாழ்வார் திருவவதாரம், துவாபரயுகம் எட்டிலக்ஷத்து அறு பத்து மூவாயிரத்து எண்ணூற்றெழுபத் தொன்பதாவதான ஈசுவரவரு சித்திநாம ஈக்லபக்ஷ சதாத்தசி, சித்திநா நக்ஷத்திரம், சக்ரவாரம் எனக் கொள்க. (சுஎ)

சுஅ. தந்தைமறையவர்நாம முதற்சருமமுறைமுடிப்பத் தனய ன்றானும், முந்தைவடகலேதமிழ்தால் முதற்கலேகளுமுழுதுணர்ந்து முகுந்தன்பாதரு, சிந்தையமைக்கலேசுடந்த மாருதிபோலிந்திரி யச செருக்குநீக்கி, எந்தைதிருவளர்மாட விணையடிக்காளாயுல கி விணையினறான்.

(இ-ள்.) வேதியரான அவரது தந்தையார், திருநாமசுரணமுதலிய கருமங்களைமுடிக்க, அத்தனயரும் முதன்மைபெற்றனவான வடநூல் தமிழ் நூல்களில் சுவைமைபெற்ற சாஸ்திரங்கள் யாவும்முணர்ந்து, முகுந்தனான பெருமானது திருவடிகளைத் தமது திருவுள்ளத்திலமைத்து, சமுத்திரத் தைக்கடந்த திருவடியைப்போல இந்திரியங்களின் கர்வத்தையொழித் து, எனக்குற்பாதகனாயத் திருவளர்மார்பனான பெருமானது இரண்டு தரு வடிகளுக்கிடையையாய, உலகில ஓப்பதறவராயினர். (எ-று.) (சுஅ)

சுஈ. முககனிதேன்சருக்கடைபான் முதலகவையனைத்தினுக்கு முதன்மைத்தாகி, மிகசுவையமுதனைய தமிழ்ககவியானமறைப் பொருளாய் விளங்குக்கோளா, மைக்கடனோதிருமேனி மால புகழைவிரித்திருதாள வணங்கிவாழ்த்த, நககனிவொழித்தோனு மதுரகவியெனுநாம நலகினுதல்.

(இ-ள்.) வாழை மா பலா என்னும் மூன்று கனிகளும் தேனும் சருக்கரையும் முதலானவற்றின் சுவை எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையான தாய, அதிக சுவையையுடைய அமிர்தம்போன்ற தமிழ்ப்பாடல்களால், வேதத்திற் சொல்லப்படும் பிரதானப்பொருளாய் விளங்கும் திருக் கோளூரிலெழுந்தருளிய கரிய கடலை நிகர்த்த தருமேனியையுடைய பெரு மானது கீர்த்தியை விரித்து, அவனது இரண்டு திருவடிகளை வணங்கி வாழ்த்தச், சிவபெருமானது இரத்தலை யொழித்தருளிய பெருமானும் (அவருக்கு) மதுரகவியெனநூற் திருநாமமளித்தனன். (எ-று.) (சுஈ)

எ0. அத்தகையமதுரகவி யவனியினமாலருச்சனையி னைதாரத் தை, எத்தலமும்புகுந்துபணிந் தினியநகியமுனையினை யெய்தியா ங்கே, சித்தமுறப்புலனைத்துந் தனியோகததிருந்தபுதந் திகிரி வெய்யோன், ஒக்ததொருசெழுஞ்சோதி தெக்கணங்கண்டதுகா ண்பா னுவப்பிற்சென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டவரான மதுரகவியாழ்வார், பூமியின்மீது பெரு மானது அர்ச்சாவதாரத்தை எந்தத் திவ்விய தேசங்களுக்கும் போய்ப்

பணிந்து, இனிய யமுனையாற்றையடைந்து அங்கு புலன்கள் சித்தத்தின் வசமாகும்படி ஒப்பற்ற யோகத்திலிருந்து, தேனாயுடைய பதனாயிரஞ் சூரியர்களுக்கும் சமானமான ஒரு செழுமையான சோதியைத் தெற்குத் தாக்கிறபார்த்து, அதனைக்கண்டு செளரியும்படி சந்தோஷத்தோடு பிரயாண மாயினர். (எ-று.) (௭௦)

[மதுரகவியாழ்வார் ஆழ்வானை யாசிரயித்தது.]

எக. நதிமலைகான்பலகடந்து திருக்குருகூராயதிரு நகரினண் ணிப், புதியதிருப்புளிப்பொதும்பி னவ்வுருவங்கண்டுடலம் புள கம்போர்ப்பக், கதிநுமாலிவனனந்தன் திருப்புளிழேயெனக்கரு திக் கண்ணீர்வார, மதிநுஞ்செந்தமிழ்க்கண்ணி துண்சிறுத்தாம் பொருபானுன் மாறனறனை

(இ-ள்.) நதிகள் மலைகள் அடவிடின் பலவற்றைக்கடந்து திருக்குரு கூராகிய ஆழ்வார்திருநகரியை யடைந்து, புதுமைபான திருப்புளியாழ்வார் பொந்தில் (தாம் முன்புகண்ட) அந்தச்சோதியைச் சேவித்துத், திருமேனி யிற் புளம் போர்க்கவும், இவர் மோகூத்தைக்கொடுக்கும் பெருமானே; திருப்புளி பாழ்வார் திருவனந்தாழ்வாரின் யெனவெண்ணிக் கண்ணீரொழு கவும், ஆழ்வானை ஞானத்தைத்தரும் செந்தமிழான “கண்ணி துண்சிறுத் தாம்” என்னும் பத்துப் பாட்டுக்களால், (எ-று.) (௭௧)

எஉ. வழுத்திமலரடிவணங்கி வலஞ்சூழ்ந்துதமிழ்மறையோய் வரம்பின்ஞானம், பழுத்தபராங்குசவடியேன றனையாட்கொண்ட ருஞ்செனப் பரிந்துநோக்கி, முழுத்தவனுழமறிவோய் நீவருந் தேலெனைத்துயிர்க்கு முதலாயெட்டாம், எழுத்தினிடையுறைபர மன் சரண்பெறுமா றிசைப்பலென விசைப்பதானுன்.

(இ-ள்.) தோத்திரஞ்செயது, அவரது திருவடிகளை வணங்கி வலம் வந்து, தமிழ்வேத மருளிச்செய்யுமவரே! எலையற்ற ஞானம்பழுத்த பராங் குசரே! அடியேனை ஆட் கொண்டருளுக எனுகூறத், தவமுழுமையுமுடைய ஆழ்வாரும் பிரீதியோடு கடாக்கித்து நல்லஞானமுடையீர்! நீவிர் வருந்த வேண்டா: எவ்வுயிர்க்குங் காரணபூதனாய்த் திருவஷ்டாக்கிரிப் பிரதிபாத் தியனான பெருமானது பதம் பெறும் விதத்தைக் கூறுகிறேனென்று அருளிச்செய்வாராயினர். (எ-று.)

மேலிரண்டு செய்யுளு மொருதொடர். “கண்டவாற்றற்றனதே யுலகென நின்றான்” எனகிறபடி தர்சன மாத்திரத்தாலே நம்மாழ்வாருக்கு எம்பெருமானது ஸர்வாதிகத்வம் விளங்கினபடியே, மதுரகவியாழ்வா ருக்குத் தர்சன மாத்திரத்தாலேயே நம்மாழ்வாரது ஆதிக்கம் விளங்கின மையால் இவ்வாறு கூறித்தனர்.

மதுரகவியாழ்வார், திருக்குருகூரையடைந்து, பொலிந்து நின்ற பெரு மான் சந்நிதியில் திருப்புளி யாழ்வாரடியில் நமமாழ்வானைச் சேவித்து, “செத்ததின வயிற்றில் சிறியது பிறந்தால் எத்தைத் தின்று எங்கே கிடக் கும்” எனக் கேட்டதற்கு, நம்மாழ்வார் “அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக் கும்” என்று அருளிச்செய்தனனெனக் கூறுவர். இதன் பொருளாவது: வினா—அசேதநமான பிரகிருதியில் ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமுண்டாயின் எதை அதுபவித்துக்கொண்டு எங்கேயிருக்கும் என்பதாம். விடை—அத்தப்

பிரகிருதியையே அதுபவித்துக்கொண்டு அதிலே யிருக்கும் என்பதாம். இவ்வாறன்றி, வினா—பிரகிருதி சம்பந்தமுடைய ஆச்மாவுக்கு ஞானம் பிறந்தால் எதை அதுபவித்துக்கொண்டு எங்கயிருக்கும் எனவும், விடை—அகார வாச்சியான எம்பெருமானை அதுபவித்துக்கொண்டு அவனிடத்தே யிருக்கும் எனவும் கூறுவதுமுண்டு.

வேறு.

எங். முந்தியபுகங்கண் மூன்றினுந்தவத்தான் மகத்தினுலருச்சனை முறையான், வந்திரவியைநோ திகிரிகைத்தரித்த மாதவன்வழங்குவான்முத்தி, பிந்தியபுகத்திற் பெயரினைப்புகலப் பிரமனும்பிறைமுடித்தவனும், நந்தினுநந்தா நான்மறைப்பொருளா நாயகன்லகுவான்முத்தி.

(இ-ள்.) சென்ற கிதோத திதோத துவாபரமென்னும் புகங்கன் மூன்றினும் (முறையே) சவத்தாலும் யாகத்தாலும் அருச்சனையாலும், சூரியனை யொத்த திருவாழியைத் தரித்த மாதவன் வந்து முத்தியையளித்தருளுவன்; பிறபட்டகலியுகத்தில் அவனது திருநாமத்தை ஸ்மரணஞ் செயதால், பிரம தேவனும் பிறையையணிந்த சிவபிரானும் அழியினும் அழியாத நான்மறைப்பொருளான நாயகன் முத்தியருளுவன். (எ-று.) (எங்)

எசு. ஆதலானவன்றன் பெயர்நவில்கருதி யரும்பொருளனைத்தையு முணர்ந்தே, வேதநான்கினுக்கோ னார்தெனவியாதன் விதித்தவப்பான்மைபோல் விளங்கப், போதமாந்ரபரத் துவவியுகமெனும் பொருளுடைப்பரனையும் புகன்ற, சீதரன்சிறையா வருச்சனைவடிவின் சிறப்பையுந்தெளிதரச செப்பும்

(இ-ள்.) ஆதலாலே அந்தப்பெருமானது திருநாம வைபவத்தைச் சொல்லாநின்ற வேதத்திற் கூறப்படும் அரிய பொருள்களை யெல்லாம் உறிந்து, வேதங்கள் நான்குடனே ஐந்தாமவதமென்னும்படி ஸ்ரீவேதவியாச மாமுனிவர் வகுத்த அந்தவிதம்போல விளங்கும்படி, ஞானமடமான பரதத்துவம்வியுகமெனும் தலைமையாய்ந்த பெருமானையும் அந்தச் சீதரனது அழிவில்லாத அர்ச்சாவதாரத்தின் சிறப்பையும் தெளியும்படிச் சொல்லப்பட்ட (எ-று.) (எசு)

பரதத்துவம்வியுகம் அர்ச்சை இவைகளைச் சொல்லவே, உபலக்கணத்தால், மற்றைய விபவம் அந்தர்யாமிதவம் எனனு மிரண்டும் சேரும்.

எடு. ஆகிதூன்மிருதி புராணபாஞ்சராத்தி ராசமமனைத்தையுந்தமிழிற், பேதியாதடக்கிச சதுவிதப்பொருளும் பிருதிவியுயிரொலாம் பெறநூல், கோதினன்காககி யவறநினூரிதழா விருக்குவிற்பொருளெலாங் குறையா, தோதினம்பனுவ லொன்றுபொய்ந்நின்ற வெனமுதற்கவிகனூ யுணரின்.

(இ-ள்.) ஆகிதூலான வேதம் ஸ்மிருதி புராணம் பாஞ்சராத்திராகமம் என்னும் இவைகளை யெல்லாம் தமிழில் பேதப்படாமலடக்கி, அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்களைப் பூமியிலுள்ள உயிர்களெல்லாம் பெறும்படி, பிரபந்தங்கள் நான்காகச்செய்து, அவற்றில் நூறு சாகைகையுடைய இருக்குவேதத்தின் பொருள்களெல்லாம் குறைவுபடாது

நூலொன்று சொல்லினும்; உணருமிடத்து அது “பொயர்நின்ற” என்று சொல்லும் முதலையுடைய நூலுகவிகளாகும். (எ-று.) (எடு)

எசு. சுருதியினிரண்டார் தமிழ்க்கிரியத்தேழ் காண்டமுஞ்சுருக் கமாய்த் துலங்க, ஒருதிருப்பனுவல செசகாமாமுருகின்முற் தகவ லேழாய்ப்புகன் றுரலோரா, சுருது சிநாநாங்காரு சுருதியெண்பத் தேழ் கவியினோபனுவலாற்கவின், வருமுயற்றிசுமந் தெழுந்து முந்தித்தென் றுதியாவமுவவமைத்தேம்.

(இ-ள்.) வேதத்தில் இரண்டாவதான யஜுர் வேதத்தின் எழுகாண் டங்களும் சுருக்கமாகவிளங்கச் “செக்கர்மாமுருகில்” என்பது முதலிலுடைய அகவல் ஏழினால் ஒரு அழகிய நூலைப் புகன்று, ஞானவான்கள் சிந்திக்கும் சிறப்பையுடைய அதர்வணவேசத்தை அழகுண்டாகவரும் “முயற்றி சுமந் தெழுந்து முந்தித்” தென்று முதலாக எண்பத்தேழு கவிகளாலே ஒரு நூலாக வழுக்கின்றி வகுத்துரைத்தோம். (எ-று.) (எசு)

எள. அபனையின்றவனைப் பரப்பிரமமெனுஞ் சாமவேதத்தையை ந்தவத்தை, வாயமதாய்வயங்கு வடிவமைந்துளமு வகையுயிர்கரு லமெலா மகிழ்ப், பயனருள்கவியா யிராத்தினேழிசையும் பயின்மு தற்பாடன்முற்பாதத், துயர்வறவெனுஞ்சீர முதலமூன்றடியிற் பிர ணவவெழுத்துமுந்தொவிர

(இ-ள்.) பிரமையளித்த பெருமானைப் பரப்பிரமமென்று சொல்லும் சாமவேதத்தை, ஐந்தவஸ்கைகளின் வசமாயிருக்கும் வடிவமுடைய மூ வகையான உயிர்க்கூட்டமெல்லாம் மீடும்படி மோகஷப்பிரயோசனத் தைக் கொடுப்பதாய், எழுவகையான இசைகள் பொருந்திய ஆயிரங்வகை ளாலே, முந்நாட்டின முந்நபாசத்தில் “உயர்வற” என்னும் சீர் முதலாக, மூன்றடிகளில் பிரணவத்திலடங்கிய மூன்றெழுத்துக்களும் முற்பட்டு விளங்க (எ-று.) (எள)

ஐந்தவஸ்தையாவன: ஜாக்கிரம், சொப்பனம், சுஷுப்தி, தூரீயம், தூரீயாதீதம் என்பனவாம். மூவகையுயிர்: நித்தியர், முத்தர், பத்தர் என்போர்.

எஅ. பகருபரிடதம் பாடலேழதனிற் பரமசித்தாந்தமோர்பத் தின், புகரிலாகமவுற் பத்திநூற்றொருபான் கவியின்மூன்றிடத்தி னிறபொருந்தத், தகவுடைதகிருவாய் மொழியெனும்பெயரோர் பனுவலாத்தவலறச சமைத்தேம், அகமகிழ்ந்தவைநீ யதிகரித்தறி தற் குரியைமறையனினோர்க கரிதால்.

(இ-ள்.) (பெரிபோர்) சொல்லும் உபநிஷதம் எழுபாடலிலும், பரம சித்தாந்தம் பத்துச் செய்யுளிலும், குற்றமற்ற அகமவுற்பத்தி நூற்றொரு பது கவிடிலும், இப்படி மூன்றிடத்திலும் பொருந்தும்படி, பெருமையை யுடைய திருவாய்மொழி யென்னும் பெயரையுடைய ஒரு கிரந்தமாகக் குறைவுபடாமற் செய்தோம். நீர் அவைகளை மனமகிழ்வுடனே கற்றறிவ தற்குரியீர். அது பிறர்க்கு அரிதாகும். (எ-று.) (எஅ)

எசு. என்றுசொற்றிசைத்த பனுவலான்கிணையு மினியநான்ம றைகளினிசையே, ஒன்றுறச்சந்தை பிரட்டையினுதாத்தா நுதா

த்தமாஞ்சுரங்களோ டொருவா, நன்றுடைப்பொருளு நவிலரும் விசிட்டாத் துவிதமாநவிறலு நயவா, நின்னுதகற்றவற்றின் பொரு ளெலாங்கருத்தி னிறைதலான்றானமு நிறைந்தான்.

(இ-ள்.) என்றருளிச்செய்து, தாமருளிச் செய்த நான்கு பிரபந்தங்களை யும், நான்கு வேதங்களின் இனிய இசையே (இதற்கும்) பொருந்தும்படி இரட்டைச் சந்தத்தோடு உதாத்தம் அதுதாத்தமாகிய ஸ்வரங்களோடு, பிரி யாத நனமையையுடைய அவற்றின் நனமையான பொருளும் விசிஷ்டாத்து வைதபரமாகவே (ஆழ்வார்) அருளிச் செய்த லும், (மதுரகவியாழ்வார் அதி ல் அதிக விருப்பமுடையவாரியுந்து அவைகளைக்கற்று, அவற்றின் பொரு ள்களை யெல்லாம் தமது திருவுள்ளத்தில் நிறைத்தலாலே, ஞானமும் நிறைந் தவராயின். (எ-று.) (எக)

- † அந்தநான்கெனவுரைசெயும்பிரபந்தமதனுட் பைந்துழாயணிமாதவனுவந்துவாழ்பதிகள் வந்ததைந்கொடுமுப்பதாம்வடமதுரையும்வை குந்தஞ்சீவரமங்கைசேர்குறுங்குடிவெலிகா
- † அரங்கம்வேங்கடம்விண்ணகர்செங்குன்றாரனந்த புரமயோத்திபாற்கடலுவரைப்புளிங்குடிகாட் கரைகுளந்தைவாட்டாறுமுழிக்களமோகூர் குருகைவல்லவாழ்தொலைவில்லிமங்கலங்கோனூர்
- † சீர்பெறுந்திருமாலிருஞ்சோலைவெற்புபரி சாரமாமபதிதிருக்கடித்தானநாவாயவண் றேர்குடந்தையாறன்விளைகண்புரம்புலியூர் பேரைசீவரகுணமங்கைபேரோனூர்கோ.

அ0. குறைவிலாஞானப் பராங்குசமாற குருகைநாயகசட கோ ப, பொறையிலார்கவிகுழ் புடவியும்புகழுந் தபோதனசதுமறைப் பொருளின், நிறையிலாமிதயத் தந்தநாரணனை நிறுத்துளாய்பவ மெனுநெடுநீர்த், துறையிலாமெனையா முாதெடுத்தளித்தா யென ப்பராயிருபதந் தொழுதான்.

(இ-ள்.) குறைவுபடாத ஞானத்தையுடைய பராங்குசமோ! மாற னோ! குருகைநாயகமோ! சடகோபமோ! பொறுமையையுடைய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளோர் யாவரும் புசமும் தபோதனமோ! நான்கு வே தார்த்தங்கள் நிறைந்த இருப்பிடமான திருவுள்ளத்தில் அந்த வேதப்பிரிதி பாத்தியனான நாராயணனை நிலைக்கவைத்தவமோ! பிறவி யென்னும் பெரிய நீர்த்துறையான கடலிலழுந்தும் அடியேனை (அப்படி) யாழாது ரகூதித் தவமோ! எனவணங்கி ஆழ்வாரது இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கினா. (எ-று.) (அ0)

அக. எனப்புக்கும்மதுர கவியொடுமாறன் றிருப்புளியகவயி னி ருந்தே, வனப்புயர்குருகூர்ப் பொலிந்துநின்றபிரான் மலரடிவழு த்தியே வணங்கக், கணப்புயனிநர்மா தவனுமுற்றேன்றிக் கருடன மேற்றனதுருக் காட்டி, அனப்புளான்விடையான் புகழ்தரத்திரு த்தோள் வகுளமாவிசையுவந் தளித்தான்.

(இ-ள்.) என்று புகழும் மதுரகவியாழ்வாரோடு ஆழ்வார் திருப்புளி யாழ்வாரடியி லெழுந்தருளியிருந்து, அழகுமிகுந்த திருக்குருகூரிலெழுந் தருளிய பொலிந்துநி ாறபிரானது மலர்போன்ற திருவடி-னை வாழ்த்தி வணங்க, செறிந்த மேகம்-பான்ற பெருமானும் ஆழ்வார் திருமுன்ன ாழ்ந்தருளி சருடாழ்வானபேரி லெழுந்தருளியிருக்கும் தமது தீவ்விய மங்கள விக்கிரகத்தைக்காட்டி, அன்னப்பறவையையுடைய பிரமணம் ரிஷ பத்தையுடைய சிவனும் புகழம்படி ஆழ்வார் திருத்தோளுக்கு மகிழும் பூமாலையை மகிழ்ந்தளித்தனன். (எ-று.) (அக)

அஉ. மாறனும்வகுளா பரணனும்பெயர்பின் வாய்த்துமன்பதை யெலாம் வணங்கிப், பேறரும்பரம பதம்புகத்தமிழ்நான் மறையு டைப்பெரும்பொரு ளனைத்துங், கூறருமவிரிசிட்டாத் துவிதமாவி ரித்தாட் கொண்டுவாழ்வித்தெழில் குறையா, தேறருண்மதுர க விதொழ்ச்சோதிக் கினிகெழுந்தருளியீற் றிருந்தான்.

(இ-ள்.) அதனபின்னர் ஆழ்வாரும் வகுளாபரணரென்னும் திருநாமம் பெற்று, மகக்கூட்டமெல்லாம் வணங்கிப் பெறுதற்கரிய பரமபதம் புகும் படி தமிழிலான நான்கு வேதங்களின் பெருமையையுடைய பொருளெல லாம் சொல்லற்-ரிய விசிஷ்ட-ாத்துவைதபரமாக வரித்துரைத்து, அவர் களை யடிமைகொண்டு வாழ்வித்து, (என்றும) அழகு குறையாது அபிவிரு த்தியாகும் அருளையுடைய மதுரகவியாழ்வார் தொழும்படி தன்னடிச் சோதிக்கு நன்கு எழுந்தருளி வீற்றிருந்தனர். (எ-று.) (அஉ)

நம்மாழ்வார் இவ்வுலகில் எழுந்தருளியிருந்த காலம் முப்பத்தைந்து வருஷங்களென்பர்.

மதுரகவியாழ்வார்

[ஆழ்வாருக்கு உற்சவாதி வைபவங்களை நடத்தினது.]

வேறு.

* மதுரகவியெம்பெருமானுமவையமையுறையிசந்து
அதிகந்திதைத்தாமிரபருணியாற்றினையிறக் + வித்துக்
கதிர்சேர்ந்தவுலோகத்தாற் றாரிமாறனநச்சையினைச்
சதிராரந்திடவேயியற்றுவித்துத்தக்கவளமும்புனைந்திட்டான்.

(இ-ள்.) மதுரகவியாழ்வாரும் உலக மயக்கத்தைக் கடந்து, சப்திக்கும் அலைசையுடைய பொருளையாற்றின் றீனா இறுகச்செய்து, பிரகாசமுடைய அந்த உலோகத்தினுலே ஆழ்வாரது அர்ச்சாவதாரத்தினைத் திறமுண்டா கும்படி செய்வித்த, அதற்குச் செய்யத்தக்க பலவளங்களையும் அழகாகச் செய்தனர். (எ-று.)

வேறு.

† மாயவனருட்படிமதுரமாக்கவி
ஏயவம்மாறனல்லெழிலுருத்தனைத்
துயவிக்கிரகமாய்ச் சூலங்கச்செய்ததை
ஆயவப்புளியினதடியில்வைத்தீரா.

(இ-ள்.) எம்பெருமானது நியமந்தின்படி மதுரகவியாழ்வார் நிலை பெற்ற நம்மாழ்வாரது நல்ல திருவுருவத்தைப் பரிசுத்தமான அர்ச்சையாக விளங்கும்படி செய்து அதனை அங்குண்டாகிய திருப்புளியாழ்வாரடியில் எழுந்தருளப்பண்ணி, (எ-று.)

‡ பொன்னெடுமரகதம்புட்பராகமும்
மின்னிடமணிகளுமேயந்திழைத்துவான்
மன்னிடமண்டபமதன்விமானமுந்
துன்னிடிகோபுரந்துலங்கச்செய்தனன்.

(இ-ள்.) பொன்னுடன் மரகதம் புஷ்பராகம் முதலிய ஒளிவிடும் ரத் தினங்களும் வைத்துச்செய்து ஆசாயத்தையளாவும் திருமண்டபமும் திரு மதினும் விமானமும் பொருந்திய கோபுரமும் விளங்கும்படி செய்வித் தனர். (எ-று.)

‡ பூடணவகைகளும்பொருந்துவத்திரம்
ஏடவிழ்பூமலரினியபாவையுந்
சூட்டிலருத்துதல்சோர்விலாமலே
நாடொறுமுபசரிப்புடனடத்திய

(இ-ள்.) ஆபரணவகைகளும் நிலைபெற்ற ஆடைகளும் இதழ்கள் விரிந்து பூத்த மலர்களும் இனிதாகிய மற்ற் றெவற்றையும் சூடுதல் நைவேத்தியஞ் செய்தல் ஆகிய இவைகளைச் சோர்விலலாமல் நாள்தோறும் உபசரிப்புடனே நடத்தி, (எ-று.)

‡ கருமுகின்மேனியுங்கமலக் கண்களும்
முருகவிழ்துளவமுட்பொலிமுருந்தனார்
மஹிமாலயமுறைவமுவுருமலே
திருவிழாமுதலவுஞ்செய்வித்தானரோ.

(இ-ள்.) கரியமேகம்போன்ற திருமேனியும் கமலம் போன்ற திருக் கண்களும் வாசனைவீசும் திருத்துழாயும் விளங்கிய பொலிந்து நின்றபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலிலும் முறைமை தவறாது திருவிழா முதலியனவகையுஞ் செய்வித்தனர். (எ-று.)

‡ வருதினம்பலவுமவ்வாறதாய்ப்புரிந்
தொருபகல்கடிகையோர்நொடியிலேனும்
மருமகிழ்ச்சதெரடையணிமாறனம்புயத்
திருவடிபிரிகிலான்சேர்ந்துவாழுநாள்.

(இ-ள்.) உண்டாகும் பல தினங்களும் அவ்வாறே செய்து ஒரு தினத் தில் ஒரு சடிகை ஓர் நொடிப்பொழுதி லேனும் வாசனையுடைய மகிழ்வு மாலை யணிந்த ஆழ்வாரது தாமரைபோன்ற திருவடிகளைப் பிரியாது கூடி வாழு நாளில், (எ-று.)

வேறு.

* விளங்குமத்தியயனமெனவீறுமகோற்சுவந்தன்னைக்
களங்கமற்றமாறனுக்குக்காண்பான் றுணிந்துகோளார்மன்
தளங்கனோடுங்குருகைநகர்தன்னினின்றும்ரங்கமெனும்
வளங்கொண்டோங்குநற்பதிக்கேவயங்குமனபின்வழிக்கொண்டு

(இ-ள்.) விளங்கும் திருவத்தியயன மென்னும் பெருமையுடைய மகோற் சுவத்தைக் குற்றமில்லாத ஆழ்வாருக்குச் செயலிக்கத்துணிந்து மதுரகவி யாழ்வார் பரிவாரங்ளுடன் திருக்குருகினின்றும் திருவரங்கமென்னும் பலவளங்ளுங் கொண்டுவந்த நல்ல திருப்பதிக்கு விளங்கும் அன்புடன் வழிநடந்து, (எ-று.)

* வேதமோதாதுணர்வுற்றவி ரசன்வந்தான்மெய்ம்மைநெறிப்
போதந்நனக்கார்கலியென்னும்புனிதன்வந்தானிவ்வுலகின்
ஏதங்ஈந்தபெருந்தகையாமெம்மான்வந்தான்செழுந்தமிழின்
வேதநான்குமிசைத்திட்டவிமலன்வந்தானென்போந்தான்.

(இ-ள்.) வேதங்களையெல்லாம் ஓதாமலுணர்ந்த ஞானிவந்தார்; உண்மையான நெறியையுடைய ஞானத்துக்குக் கடலென்று சொல்லப்படும் பரிசுத்தர் வந்தார், இவ்வுலகின் தோஷத்தைக் கடந்த பெருந்தகையாகிய எமது ஸ்வாமிவந்தார்; செழுமையான தமிழில் நான்கு வேதங்களையும் அருளிச்செய்த மலர்கிதர் வந்தார் என்று (விருதுடன்) சென்றனர். (எ-று.)

* சங்கப்புலவோர் திருச்சின்னந்தன்னின் மாறன் விருதெல்லாம்
எங்கும்பொலியவொலியெழுலுமிசையக்கேட்டுத்தாங்குடி
எங்கட்கிணையாவேரெருவரிலொன்றிருந்தோமெம்மிக்கார்
அங்கண்புவியிலுள்ளார்கொல்லென்றேயதைந்துதித்தனரால்.

(இ-ள்.) சங்கப்புலவர்கள், திருச்சின்னத்தில் ஆழ்வாரது விருதெல்லாம் எவ்விடமும் விளங்குமபடி ஓசையெழுவே, அதனை இசையக்கேட்டுத் தாங்கள் ஒன்று கூடி எங்களுக்குச் சமானமாக வேரெருவருமில்லை யென திருந்தோம்; எங்ஙனும் மேலானோர் அழகிய இடத்தையுடைய பூமியில் இருக்கிறார்களோ என்று கூறித் தடுத்தார்கள். (எ-று.)

* தூயமதுரகவியெம்மான்சொல்லும்புலவீர்கேட்பீரோல்
மாயனருள்சேர்மாறனினைமாநீருலகத்திலொனலை
நேயமுடனேயறிகுதிராலென்றேகண்ணன்கழலிணையென்
மேயசீர்ச்செய்யுளைப்பொறித்துவிளங்குமுறியைக்கொடுவந்து

(இ-ள்.) (அப்போது) பரிசுத்தரான மதுரகவியாழ்வார் சொல்லுவாராயினர். சங்கப் புலவர்களே! கேட்பீர்களாயின் மாயனான பெருமானது திருவருள் கூடிய ஆழ்வாருக்குச் சமானமானோர் பெரிய நீர் சூழ்ந்த உலகத்தில் இல்லை யென்பதனை நேசத்துடனே அறிவீர்களாக என்று “கண்ணன்கழலினை” என்னும் சிறப்புப் பொருந்திய செய்யுளை யெழுதி விளங்கும் ஒரு முறியைக் கொண்டுவந்து, (எ-று.)

கண்ணன்கழலினை, நண்ணும்மனமுடையீர்
எண்ணுந்திருநாமம், திண்ணம்நாரணனை

திருவாய்மொழி, பத்தாம்பத்து ௫-ம் திருவாய்மொழி முதற்பாட்டு.

* வயங்குஞ்சங்கப்பலகைதனில்வைத்திடலுமாங்கதுபுலவோர்
பயங்கொண்டிடவேயன்னவரைப்பயத்திற்றள்ளிமாறனருள்
சயங்கொள்கவியையேந்திநிற்கச்சங்கப்புலவோர்மிகத்துதித்து
நயங்கொள்கவிகணன்மறைசொனுவீறன்மீதுகாக்கவெணி

(இ-ள்.) விளங்கும் சங்கப்பலகையில் வைத்திடுதலும் அச்சங்கப்பலகை, சங்கப்புலவர்கள் பயங்கொள்ளும்படி அவர்களை நீரில் தள்ளி ஆழ்வாரருளிச்செய்த வெற்றியைக்கொண்ட செய்யுளை யேந்தி நிற்கச் சங்கப்புலவர்கள் மிகவுந்துதித்து, இன்பத்தைக் கொண்ட கவினை, நான்கு வேதங்களையும் (தமிழில்) அருளிச்செய்த நாவின் வீறுபாட்டையுடைய ஆழ்வார்மீது சொல்ல நினைத்து, (எ-று.)

* ஈயாடுவதோகருடனெதினொன்பாமுதல்வனெடுத்தோதிச்
சாயாப்புக்கழ்சேர்மாநன்மேற்றனியேபுலவோருநாக்கவவை
தூயார்சேமங்குருகையோவென்றுதுலங்குஞ்சீர்க்கவியொன்
றேயாயிலங்கவச்சமிறும்பூதுற்றேத்திரனிவிடுத்தார்.

(இ-ள்.) “ஈயாடுவதோ கருடன் எதிரோ” என்னும் பாட்டைச் சங்கத்
துக்குத் தலைவன் எடுத்துரைத்து (அதன்பின்னர்) குறையாத புகழையுடைய
ஆழ்வார் மீது சங்கப்புலவர்கள் தனித்தனியே கவிகளையுரைக்க, அச்செய்யுட்
களெல்லாம் பரிசுத்தமுடைய “சேமங்குருகையோ” என்று விளங்கும் சிறப்
பையுடைய ஒரோ கவியாய விளங்க, (அவர்கள்) அச்சமும் ஆச்சரியமுங்
கொண்டு துதித்து அதிகசம்பிரமத்தோடு (ஆழ்வார் திருவரங்கத்துக்கு)
எழுந்தருளும்படி விடுத்தார்கள். (எ-று.)

ஈயாடுவதோகருடற்கெதிரேயிரவிக்கெதிர்மின்மனியாடுவதோ
நாயாடுவதோவுதுவெம்புலிமுன்னரியாடுவதோநரகேசரிமுன்
பேயாடுவதோவழகூர்வசிமுன்பெருமான்வகுளபரணன்னருள்கார்
தோவாதுரையாயிரமாமறையின்னெருசொற்பெறுமோவுலகிறகவிவிய.

சேமங்குருகையோசெய்யதிருப்பாறகடலோ
நாமம்பராங்குசனோநாரணனோ—தாமம்
துளவோவகுளமோதோளிரண்டோநான்கும்
உளவோபெருமானுனக்கு.

ஆழ்வார் பாசுரம் சங்கப்புலவர்களைத் தாழ்த்தினது: “சுவடிறக்கத
தொட ராசைக்களிற்றைத் தொடாந்திரண்டு, கவடிறக்கட்டிய பாசத்தனாக்
சண் பரிந்துசங்கக், குவடிறக்குத்திய மாறப்பெயர்க்கொலையாணைநங்காட,
இவடிறத்தொன்றும் படரந்திவான மிருள்கிறதே” என்னும் சட்கோப
ரந்தாதி சடி-ம் பாட்டில் ஆசையாகிய யாணை ஓடச்செய்து, பாசமாகிய
தளையை யறுத்து, சங்கமாகிய குவடு சிதையும்படி குத்திய மாறாணைய
கொலையாணை எனது கம்பநாட்டாழ்வான் அருளிச்செய்ததனாலும் விளங்கும்.

* பன்னமதுரகவிப்பெருமான்பளகில்விழவுதனைமுடித்து
மன்னம்புகழெழுதிப்புவியோர்மையலெல்லாமகற்றிரனி
தன்னம்பவமான்பெருநோயைத்தணித்துத்தமிழ்நான்மறைசெய்த
தன்னொப்பில்லாப்பராங்குசனைத்தாழ்ந்துபோற்றியினிதிருந்தான்.

(இ-ள்.) யாவருஞ் சொல்லும் மதுரகவியாழ்வார் குற்றமற்ற திருவா
தியயன மகோற்சுவத்தைச் சாந்து செய்து, நிலைபெற்ற கீர்த்தியைப் பெற்
று, இந்தப் பூமியிலுள்ளவர்களது மயக்க மெல்லாம் நிவர்த்தித்து, மிகப்
பொருந்திய பிறவியாகிய பெரிய நோயை நீக்கித், தமிழில் நான்கு வேதங்
ளையருளிச்செய்த ஒப்பில்லாத ஆழ்வாரை வணங்கித்துதித்து, இனிதாக
எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.)

வேறு.

† திருவாசிரியந்திருவிருத்தந்திருவந்தாதிதிருமால்சீர்
உருவாந்திருவாய்மொழியென்றேயுரைத்தபிரபந்தங்களையும்
இருமாவினையிப்படுபவரையிசையத்திருத்தியோதுவித்திட்
டொருமாநொடியஞ்சந்திரிதியைகலாதாங்கேயுடனுறைந்தே.

(இ-ள்.) திருவாசிரியம், திருவிருத்தம், பெரியதிருவந்தாதி, ஸீயப்பதி
யின் கலியாணகுண உருவமாகிய திருவாய்மொழி என்று (ஆழ்வார்) ஒரு
ளிச்செய்த பிரபந்தங்களையும், புண்ணியம் பாவம் என்னும் இரண்டு பெ

ரிய வினைகளின்படும் ஆன்மாக்களை இசையும்படி திருத்தி ஒதும்படியாகச் செயது, ஒருமாரொடியும் ஆழ்வார் சந்திதியைப் பிரியாது கூடியிருந்து, (எ-று.)

† ஒதமாண்டன்றிருநூற்றுநாற்பதிருந்திவ்வுலகனைத்தும்
பூதநாதனடியவராய்ப்பொருந்தும்வண்ணந்திருத்திநனி
வேதநாலுந்தமிழ்செய்தவிமலனருளாலுடல்விட்டே
சீதவிரசைப்புனலாடித்திருமாமணிமண்டபஞ்செறிந்தான்.

(இ-ள்.) சொல்லப்படும் வருஷங்கள் இருநூற்று நாற்பதுவளையில் எழுந்தருளியிருந்து, இவ்வுலகமெல்லாம் சகலவுயிர்களுக்கும் நாதனது அடியார்களாகப் பொருந்தும் வண்ணம் மிகவுந் திருத்தி, நான்கு வேதங்களை யுந் தமிழாகச் செய்த ஆழ்வார் திருவருளாலே திருமேனியைவிட்டுக் குளிர்ந்த விரஜாதியில் தீர்த்தமாடி, திருமாமணிமண்டபத்தை யடைந்தனர். (எ-று.)

வேறு.

அரவணைத்துயிலமலனென்றுபா
பரவருட்சடகோபன்பணிதால்
திரவருட்குலசேகரப்பெயர்ப்
புரவலர்க்கமைபுகழ்விளம்புவாம்.

(இ-ள்.) ஆதிசேஷசயனத்தில் அறிதியில் கூரும் அமலனாகிய பெருமான் என்று பூமிவிலுள்ளோர் பரவும் அருளையுடைய ஆழ்வாரது வைபவம் இதுவாகும். இனி ஸ்திரமான அருளையுடைய குலசேகரனெனத் திருநாமமுடைய ரக்ஷண தர்மத்தி லமைந்தவருக்கு அமைந்துள்ள புகழைச் சொல்லுவோம். (எ-று.)

பராங்குசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.
ம்துரவியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ
நு-வது குலசேகராச்சருக்கம்.

[கேரளநாட்டுச் சிறப்பு.]

க. பாரளந்தகல்விசம்பளந்தருடிருப்பதத்தின்
சீரளந்தறிதரற்கரிதாநெடுந்திருமால்
பேரளந்தறிதருகினும்பேசரும்பெருமைக
கேரளந்தனிநாடுநான்கெண்ணற்கெழுமும்.

(இ-ள்.) பூமியையளந்து அகன்ற ஆகாயத்தையுமளந்தருளின அழகிய திருவடிகளின் சிறப்பை அளந்து அறிவதற்கரியவனுள் திரிவிக்கிரமனாகி வளர்ந்த பெருமானது திருநாமங்களை ஆயிரமென்று அளவிட்டு அறியினும், (அங்ஙனம்) அளவிட்டுச் சொல்வதற்கரிதான பெருமையையுடைய கேரளமென்னும் ஒப்பற்ற நாடானது முப்பத்திரண்டு தருமங்களும் நிறைந்திருக்கும். (எ-று.) (க)

உ. கருமணிக்கிரிகட்செவிமணிமுதிர்கதிர்வேய்
தருமணித்திரளிருமருங்கொளிர்தருந்தகையால்
இருமணிக்கண்கடரணிவான்மதியமாவிலங்குந்
திருமணிப்புயத்தரியெனத்திசைதொறுந்திகழும்.

(இ-ள்.) கருமையான அழகிய மலைகளானவை, பாம்புகளுமிழ்ந்த மணிகளும் முதிர்ந்த மூங்கில்கள் தந்த பிரகாசத்தையுடைய முத்துத்திரளும் இரண்டு பக்கங்களிலும் பிரகாசிக்குந் தன்மையால், இரண்டு திருக்கண்களும் ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனும் சந்திரனுமாக விளங்கப்பெற்று வீரலக்ஷ்மியை அழகிய புஜத்திலுடைய திருமாலையோலத் திசைகள் தொறும் விளங்கும். (எ-று.) (உ)

பாம்புமிழ்மணியைச் சூரியனுக்கும் மூங்கில்மணியைச் சந்திரனுக்கும் ஒப்பாகக் கொள்க. கிரிகள் அரியெனத் திசைதொறுந் திகழும் என்க.

ங. நீலகண்டமும்பிணைமும்புமத்தியுநெருங்கிச்
சாலமாவிடைக்கதலிணையொடுமுழைதழுவி,
ஏலமாரமாவினவன்பியில்கொடியிடத்தான்
ஆலமுண்டவனிகர்தருசிகரவெற்பனந்தம்.

(இ-ள்.) (மலைகள்) நீலநிறமான துண்டங்களும் பெரிய நாகங்களும் யானைகளும் நெருங்கி, ஆச்சாமரம் மாமரம் பக்கங்களிலுள்ள வாழைமரம் என்பவைகளோடு குகைகளையுமுடையனவாகி, ஏலமும் சந்தனமும் மயக்கமுடைய இனமான வண்டிகள் பொருந்திய கொடிகளும் இடமாகக் கொண்டிருத்தலாலும்; (சிவபெருமான்) நீலநிறமான மிடறும் பிணைமென்னும் வில்லும் யானைத்தோலுமுடையவராய், மிகுதியும் பெருமையையுடைய ரிஷபக்கொடியோடு மாணையும் தழுவினவராய், வாசனைச்சாந்திருத்தலாலே பெரிய கூட்டமான வண்டிகள் பொருந்திய கொடிபோன்ற பார்வதிதேவியார் இடது பாகத்திலுடையவராய் இருத்தலாலும்; விஷத்தையுண்ட சிவபெருமானை ஒத்த சிகரத்தையுடைய மலைகள் அனந்தமாகும். (எ-று.)

சிலேடைவகையால் மலைக்கும் சிவபெருமானுக்கும் உவமை சற்பித்தலின் இது சிலேடையுவமை. (ங)

ச. வடம்படைத்துநால்வாயுடன்றாமரைமருவித்
தடம்படக்கனவாரணம்பயின்றிடுந்தகையால்
கடம்படப்பலவளந்தருமலைகள்சூழ்கடற்பார்
இடம்படைத்தருணன்முகக்கடவுளுமெனலாம்.

(இ-ள்.) (மலைகள்) வட்டவடிவத்தைப்படைத்து, யானையுடனே தாவு
கின்ற மலைகள் பொருந்திப், பக்கச்சாரலில் பெரிய பன்றிகள் சஞ்சரிச்
சூர் தன்மையினாலும்; (பிரமன்) உலகைப் படைத்து, நான்கு வாயுடன
தாமரையிலிருந்து, விரியுமபடி பெருமையுடைய வேதத்தைப்பயிலும் பெரு
மையாலும்; காடுகளுண்டாகிப் பலவளங்களையுங் கொடுக்கும் மலைகள்,
கடல்கூழ்ந்த பூமியைப்படைத்தருளிய நான்குமுகக்கடவுளாகிய பிரமனு
க்குச் சமானமென்றுஞ் சொல்லலாம். (எ-று.) இதுவும் சிலேடையுடையது. (ச)

ரு. தாழைமாவருகைக்குலம்புகதந்தமாலம்
வாழைவருகௌமரவமேயாம்பிரம்வகுளம்
நீழைபாண்மலர்மணத்தையெண்டிசைவயினிலாமாப்
பூழையங்கடாத்தளிககருள்வளத்தப்பல்பொருப்பே.

(இ-ள்.) தாழைமரம், மாமரம், பலாமரக் கூட்டம், கமுகமரம்,
தமாலமரம், வாழைமரம், அசோகமரம், சூங்குமமரம், புளியமரம், மகிழ
மரம் என்னுமிவற்றின் பிரகாசமிக்க மலரின்வாசனையை, எட்டுத்திசைகளி
லும் நிலைபெற்றிருக்கும் யானைகளின் ஆழகிய மதசலத்தில் மொய்த்திருக்
கும் வண்டிகளுக்குக் கொடுக்கும் வளப்பத்தையுடைய மலைகள் பலவாகும்.
(எ-று.)

நீழை-நீழல் என்பது எதுகைபற்றி மருவியது. நீழல்- ஒளி, பிரகாசம்.
பூழை-துவாரம். (ரு)

வேறு.

சு. செழுமணிநித்திலத்திரளின்சோதியால்
விழுமியபணியுமிழ்மணியின்வெய்யிலால்
எழுமதியினனிவிரண்கொலமுந்
தழுவுமதறிவதுந்தண்மைவெம்மையால்.

(இ-ள்.) செழிப்புள்ள முத்துத்திரள்களின் சோதியாலும் கிரோஷ்
டமான நாங்களுமிழ்ந்த மாணிக்கத்தின் ஒளியாலும் (எப்பொழுதும் பிர
காசமாய்ப் பகல் இரவு விளங்காமையின்), உதயமாகும் சந்திர சூரியர்க
ளாகிய இவர்கள் இரவிலும் பசலிலும் அங்கு தழுவுவதை யறிவதும் முறையே
அவர்களுடைய தண்மையாலும் வெம்மையாலுமேயாம். (எ-று.) (சு)

எ. நரந்தமுருகுயிர்த்துதிர்த்தநற்களி
நிரந்தரம்வரையரமகளிர்நீண்மலர்க்
கரந்தனிற்பிழைத்தபொற்கழங்குகந்துகம்
பரந்தபோலருவியிற்பரப்புப்பாங்கெலாம்.

(இ-ள்.) (அங்குள்ள) நாரத்தையும் வாசனைவிகி உதிர்த்த நல்ல கனி
களை, எப்போதும் வரையரமகளிரது பெரிய மலர்க்கைகளினின்றும் தவறிய
அழகிய கழங்கும் பந்தும் பரவியதுபோல, பக்கங்களிலெல்லாம் அருவி
களாற் பரப்பும். (எ-று.) (எ)

அ. வான்றவழ்முகிலளாய்வருக்கைவாழைமா
நன்றருள்கனிகணெக்கிழிந்தசாற்றினால்
தேன்றவழ்ந்தளியிசைமுரலசசிந்துவே
போன்றகணியின்கரைபுரளுமெங்கணும்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்திற்றவழும் மேகத்தையளாவிப் பலா வாழை மா
என்னு மரங்கள் தந்த கனிகள் பிளந்து (அவற்றினின்று) இறங்கிய சாற்
றினால், தேன் தவழ்ந்து வண்டிகளிசைபாடச், சமுத்திரமே போன்று,
எவ்விடத்திலும் வயல்களின் கரை புரண்டுகொண்டிருக்கும். (எ-து.) (அ)

க௯. வெண்ணிலவுமிழ்மணித்தரளம்வேழத்தின்
கண்ணிலவயின்வயினுருதலகார்முகம்
எண்ணிலவனங்கவேளெடுத்துமோகமே
உண்ணிலவலர்க்கணைபொழிதலொக்குமே.

(இ-ள்.) மூங்கிலின்கண் வெண்மையான நிலவு வீசும் அழகிய முத்
துக்கள் கீழே இடங்கடோறும் சிந்துதலான தோற்றம், மன்மதன்
கணக்கற்ற வில்லெடுத்து மோகமே தம்முள் நிலவுதலான மலர்க்கணைகளைப்
பொழிதலை யொத்திருக்கும். (எ-து.) (க௯)

க0. தடந்தொறுங்கயலெழுச்செய்யதாமரை
அடர்ந்தசெம்முகையுடைந்தலரப்புக்குலம்
படர்ந்ததுகனலெனவெருவிப்பார்ப்பினம்
தொடர்ந்துபின்னரற்றிடச்சோலேசேருமே.

(இ-ள்.) தடாகங்கள் தோறும் கயல்மீன்கள் குதித்தலாலே செந்தா
மரையின் இதழ் நெருங்கிய சிவந்த பருவமான அரும்பு உடைந்து மலர்ந்
தனவாக, (அது கண்ட) பறவைக்கூட்டம், அக்கினி பரவியதென்று பயந்து,
அவற்றின் குஞ்சுகள் பின்தொடர்ந்து கூவாநிற்கச், சோலையை அடைவன
வாகும். (எ-து.) (க0)

கக. தாமரையுமிழ்ந்தவெண்டரளந்தண்ணடை
மீமலிதரவொளிவிளங்குமோடைகள்
காமர்தாரகைக்கணங்கலந்தவானிழல்
தேமலர்ப்பொழிவினுட்டெரிவதொக்குமே.

(இ-ள்.) தாமரைகள் உமிழ்ந்த வெண்மையான முத்துக்கள் குளிர்ந்த
இலைகளின் மீது அதிகமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஓடைகள், அழ
கிய நகைத்திரக்கூட்டங்கள் கூடிய ஆகாயத்தினது நிழல், தேனையுடைய
மலர்ச் சோலையிற் றெரிவதை யொத்திருக்கும். (எ-து.) (கக)

கஉ. விதுவெனுங்கடவுடன்விருப்பமாதர்மேற்
பதுமநாயகன்கரம்பயிலுமென்றுபார்
முதுபொழிலரணெனமுன்னிவைத்தல்போல்
புதுமலருகுத்திருள்பொதுளும்பொங்கலே.

(இ-ள்.) சந்திரனென்னுங் கடவுள், தனது விருப்பத்துக் குரிய மாதர்க
ளாகிய அல்லி முதலிய மலர்கள் மீது தாமரைக்கு நாயகனாகிய சூரியனது

கைகள் (கிரணங்கள்) பொருந்துமென்று (அஞ்சி), பூமியிற் பழமையான பொழிலே காவலென்று எண்ணி வைத்தது போலச், சோலைகள் புதிய மலர்களைச் சிந்தி இருள் நெருங்கியிருக்கும். (எ-று.) (கஉ)

[திருவஞ்சிக்கள நகரச்சிறப்பு.]

கங. இனையதோர்கேரளநாட்டில்யாரினும்
புனைவருந்தகையொடும்பொலியுமோர்பதி
நனைவரியளியினநரன்றருந்துபூஞ
சினைகெழுபொழில்பயிறிருவஞ்சிக்களம்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைத்தான ஒப்பற்ற கேரள நாட்டில் எவராலும் புனைந்துரைப்பதற்கரிய பெருமையோடும் ஓர் நகரம் விளங்காநிற்கும். (அது) அரும்புகளில் வரிசையுடைய வண்டுக்கூட்டங்கள் ஒலி செய்யா நின்று தேனையுண்ணும் பூங்குளைகளையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவஞ்சிக் களமாகும். (எ-று.) (கங)

வேறு.

கச. வளங்கொண்மேருமால்வளையின்மீதலகிலாவடிவாய்
விளங்குசெங்கதிர்வியப்பதூல்விதிவழாமேடைத்
தளங்கள்பொற்றகட்டிடையிடைசெம்மணியங்க
வுளங்கவர்ந்துவானுலகுளோர்வியந்திடவோங்கும்.

(இ-ள்.) வளங்களைக் கொண்டிருக்கும் மகாமேருவின்மேலே கணக் கில்லாத வடிவமாய விளங்கும் சூரியன் ஆச்சரியப்படுமபடி, சிற்பதூலின் விதிமுறை வழுவாத உப்பரிகைகள், பொற்றகட்டினிடையிடையில் மாணிக் கம் ஒளிவிட, எல்லாருள்ளதையுங் சவர்ந்து, தேவலோகத்திலுள்ளவர் களும் வியக்கும்படி உயர்ந்திருக்கும். (எ-று.) (கச)

கரு. சுந்தரப்பணிமணிமரகதத்தினூற்றொழிலோர்
தந்தபற்பலபடிகமாடங்கள்வான்றயங்கல்
நந்தலாதநண்புடைமையாற்பருதியைநாடிச்
கந்தவாரிசத்தடமிசைரிவந்தவேகடுக்கும்.

(இ-ள்.) அழகிய நாகங்களின் மாணிக்கத்தாலும் மரகதத்தாலும் சிற்ப தூற்றொழில் வல்லோர் செய்த பற்பலவாகிய படிக மாடங்கள் ஆகாயத்தில் விளங்குதல், கெடாத நட்புடைமை யாலே சூரியனைநாடி வாசனையுடைய தாமரைத்தடாகங்கள் மேலெழுந்ததை யொத்திருக்கும். (எ-று.) (கரு)

கக. கூந்தனோர்பொழின்மலர்மதுகரங்கடாங்கொழித்துப்
போந்ததென்றலோடளியினஞ்சாளரம்புகுதாச்
சேந்தமாலையம்பொழுதின்மானிகைதொறுஞ்செறியும்
பாந்தளஸ்குலார்விழிகுவலயமெனப்பயிலும்.

(இ-ள்.) மாதரது கூந்தலை யொத்த சோலையிலுள்ள மலரிலுள்ள தேனையும் யானைமத்தையும் வாரிவந்த தென்றற்காற்றோடு வண்டுக்கூட்டம் சாளரத்திற் புகுந்து, சிவந்த மாலைப்பொழுதில் மாணிகைகள் தோறும் பொருந்தியிருக்கும் பாந்தள்போன்ற அஸ்குலையுடைய பெண்களது கண்களை நீலோற்பலம் என்றெண்ணி அவற்றிற் பொருந்தும். (எ-று.) (கக)

கௌ. அங்கமாதிமூவகைவழாநடித்திடுமரங்கிற்
பொங்கலும்பணைமுகிலெனக்குயினிபொழியின்
தங்கனையகர்த்தணந்துளமாதரிற்றளரும்
கொங்கலர்ப்புயமணைந்தவனமயில்குறிக்கும்.

(இ-ள்.) சரீரமுதலிய மூவகையுறுப்புக்கள் தவறாமல் நடநஞ்செய்யும்
நாடகசாலையில் வாத்தியங்கள் கோஷித்தலும், அதை மேகமுழக்க மென்
றெண்ணிப், பொழியின் கண் குயிற்கூட்டங்கள், தங்கள் கணவரை நீங்கி
யுள்ள பெண்கள் போலத், தளரும்; வாசனையுள்ள மலர்மாலையணிந்த
புயங்கனையுடைய புருஷர்களை யணைந்த பெண்கள்போல, மயில்கள் ஆடும்.
(எ-று.) (கௌ)

அங்கமாதி மூவகை: சரீரம், பண், இசைக்கருவி என்பன.

கஅ. அளக்கருங்கிரி ஓரிடத்தமைந்தபோலணிகள்
கிளக்கருந்தகையாடத்துண்மங்கையர்கெழுமித்
துளக்குகால்பொரநந்துருமணியிறற்றொகுத்த
விளக்கமெண்ணிலவிருளகெட வயின்வயின்விளங்கும்.

(இ-ள்.) கணக்கிடற்கரிய மலைகள் ஓரிடத்தில் அமைந்திருப்பனபோ
ன்ற சொல்வதற்கரிய அழகையுடைய சிறந்த மாடங்களில் பெண்கள் கூடி
நடையாடுங் கால்கள் ஒன்றோடொன்றுதாக்க அதனால் சிந்திய இரத்தினங்
களாற் கூட்டிய நந்தா விளக்குகள் கணக்கற்றனவாய் இருள்கெடும்படி
இடங்கடோறும் விளங்காநிற்கும். (எ-று.) (கஅ)

கக. அலகில்பைத்தலைபுரகர்மாநகரளவாழ்ந்து
நிலமிசைப்பளிங்கெனத்திகழுகழிநீரிநிறைந்த
பலவிதழ்ச்செழுந்தாமரைமலர்களப்பணியின்
இலகுபைத்தலைப்பதுமராகச்சுவடெனலாம்.

(இ-ள்.) கணக்கற்ற படத்தோடு கூடிய தலைகளையுடைய நாகரது
உலகம் வரையில் ஆழமுடையதாகி நிலத்தின்மீது பளிங்கைப்போலத் திக
ழும் அகழி நீரில் நிறைந்த பலவிதங்களையுடைய செந்தாமரை மலர்களை,
அந்தநாகரது பிரகாசமுடைய படத்தலையிலுள்ள பதுமராகத்தின் சுவடு
என்று சொல்லலாகும். (எ-று.) (கக)

உ0. கிரணவெண்மதிவிமானமுமெழுபரிகெழீஇய
தரணிவானவனிரதமுங்கடக்கருந்தகைசால்
அரணமுற்றுபொற்றுக்கொடுகணிப்பிலவமரர்
திரணடுங்கவான்புகுதரமின்னெனத்திகழும்.

(இ-ள்.) பிரகாசத்தையுடைய வெண்மையான சந்திரனது விமான
மும் ஏழுகுதிரைகளைப் பூண்ட சூரியனது இரதமும் கடப்பதற்கரிய பெரு
மைமிஞ்ந்த மதிவின்கண் நிறைந்து கணக்கற்றனவான அழகிய சீலைக்கொடி
கள், தேவர்கூட்டம் நடுங்கும்படி தேவலோகத்திற் புகுந்து, மின்னலைப்
போல விளங்கியிருக்கும். (எ-று.) (உ0)

உக. உயர்ந்தபொன்முடிக்கதிர்மணிக்கூவிரத்துருளி
சயந்தனத்துடன்கரிபரிமுதலியதானே

இயங்குபன்மணிவீதியுமாடத்தினெழிலும்

வியந்துவிண்ணுளோவிரும்பவம்மாநகர்விளங்கும்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த பொன்னாற்செய்த முடியும் பிரகாசமுடைய மணி மயமான துகிற்கொடியும் உருளையுமுடைய தேருடன் யானை சூதினை முதலிய சேனைகள் சஞ்சரிக்கும் பலமணிமயமான வீதியையும், மாடங்களினழகையும் தேவலோகவாசிகளும் வியப்படைந்து விரும்புமாறு அந்தப்பெரிய திருவஞ்சிக்கள நகரம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். (எ-று.) (உக)

[அந்நகரரசன் சிறப்பு.]

உஉ. நவிலருந்தகையினையமாநகர்க்கிறைநனியார்
புவிநிகழ்ந்துயர்பொறையினுன்புனைமணிப்புயத்தான்
அவிர்செழுங்கதிர்த்திகிரிமாதவனணியலர்த்தாட்
கவினினைந்துவாழ்சுந்தரன்கலைக்கடல்கடந்தோன்.

(இ-ள்.) சொல்வதற்கரிய பெருமையையுடைய இந்நகரரசன், மிகப் பொருந்திய பூமியைப்போல நிகழ்ந்து உயர்ந்த பொறுமையையுடையவன், இரத்தினபரணங்கள் பூண்ட புயத்தையுடையவன், விளங்கும் செழுமையான ஒளியையுடைய திருச்சக்கரத்தைத் தரித்த பெருமானது அழகிய மலர்போன்ற திருவடிகளின் பெருமையைச் சிந்தித்து வாழும் சுந்தரமுறரோன், சாஸ்திரமாகிய கடலைக்கடந்தவன், (எ-று.) (உஉ)

உஉ. தாருவைந்துடனவநிதிகேட்டவைதரவேழ்
பாருமொய்ம்பினிற்றாங்கியோர்குடைநிழல்பரப்பி
நேருமன்னவருயிராகவா வேலினுனிநுபர்
மேருவெண்மதிகுலத்தவதரித்தருளவேந்தன்.

(இ-ள்.) பஞ்சதருக்களுடன் நவநிதிகளும் கேட்டவைகளைத்தரும் படி ஏழலகங்கனையும் தன்வலிமையாலே தாங்கித், தனது ஒருகுடையின் நிழலை எங்கும்பரப்பி, யுத்தத்தில் நேர்ந்த மன்னவர்களது உயிரையபகிக்கும் வேலையுடையவன், அரசர்களில் மகாமேருபோன்றவன், பரிசுத்தமான சந்திரவமிசத்திலவதரித்த வேந்தன், (எ-று.) (உஉ)

உஉ. புரந்தீரன்புலவோர்குழாம்புரவலர்தவத்தோர்
நிரந்தரம்புகழ்நீதியானமனுவினைநிகர்வோன்
சுரந்ததண்ணளிநிறைவடிவாகியதோன்றல்
சுரந்தருஞ்சிலைக்கொடியினுன்பெண்ணையந்தாமன்.

(இ-ள்.) இந்திரனும் தேவர்கூட்டமும் அரசர்களும் தவசிகளும் எப்போதும் புகழும் நீதிமுறைமையாலே மனுவை ஒப்பவன், சுரத்தலான குளிர்ந்த அன்புதானே நிறைந்த வடிவமாகிய தோன்றல், பாணங்களைப் பிரயோகிக்கும் விற்கொடியையுடையவன், அழகிய பனம்பூ மாலையைத்தரித்தவன், (எ-று.) (உஉ)

உரு. பஞ்சின்மெல்லடிப்பரிபுரப்பாவையர்பார்வை
நஞ்சினுக்கமிர்தாயதோர்வனப்பினுன்னாயில்
இஞ்சிகோபுரம்பலதழீஇயிமையவர்புரிநேர்
வஞ்சிமாநகர்மன்னவனெவரினும்வலியோன்.

(இ-ள்.) பஞ்சினும் மிருதுவாகிய அடியில் பரிபுரத்தையணிந்த பெண்களது பார்வையாகிய விஷத்துக்கு ஆமிர்தமாகிய ஒப்பற்ற அழகையுடையவன், உறுப்புகளமைந்த மதில்களும் கோபுரங்களும் பலகூடித் தேவலோகத்துக்குச் சமானமாகிய வஞ்சிமாநகரத்து மன்னவன், பிறரெவரினும் வலிமையுள்ளவன், (எ-று.) (உரு)

வேறு.

உசு. பொறையுடன்றருமமும்புகமும்வாய்மையும்
நிறையுமைம்பொறிகளாநிகமமேபுகல்
குறையிலாஞானமெய்யாகக்கோன்மனு
முறைதவாமகிதலமுழுதுங்காப்பவன்.

(இ-ள்.) பொறுமையுடன் தருமமும் கீர்த்தியும் உண்மையும் நிறையும் ஐம்பொறிகளாகவும், வேதமே சொல்லும் குறைவில்லாத ஞானமானது சரீரமாகவுங்கொண்டு, செங்கோலாலே மனுமுறை கெடாது உலகமுழுதும் காப்பவன், (எ-று.) (உசு)

கோனாகிய மனு கூறிய முறை தவறாது எனவுமாம்.

உஎ. கலியிருநிரந்துதண்கலைநிறைந்துசீர்
பொலிதரும்புகழ்நிலாவிநிகுமபொற்பினால்
வலிகெழுதிரள்புயமன்னர்மன்னவன்
ஒலிகடற்புவியுடுபதியுமொத்தனன்.

(இ-ள்.) (சந்திரன்) வலிய இருளை நீக்கித் தண்ணிய கலைகள் நிரம்பி செம்மை விளங்கும் புகழ்த்தக்க சந்திரிகையை வீசும் பொற்பினாலும், (இவன்) வறுமையாகிய இருளை நீக்கிச் சாந்தமான சாஸ்திரவுணர்ச்சி நிரம்பி செம்மை விளங்கும் புசுமாகிய சந்திரிகையைப் பரப்பும் பொற்பினாலும், வலிமையிடுந்த திரண்ட புயத்தையுடைய மன்னர் மன்னவன், ஒலியையும் கடல் சூழ்ந்த புவியின்கண் சந்திரனையு மொத்தனன். (எ-று.) (உஎ)

தண்கலை யென்பதை, அரசனுக்குச் சாந்தமான சாஸ்திர வுணர்ச்சியும், சந்திரனுக்குக் குளிர்ந்த கலைகளுமாகக் கொள்க.

உஅ. பொருந்திறலெழுபரிபூட்டிவையமீ
திருந்தலம்வருகதிரிநுளைநீக்கலான்
அருந்திறன்மடங்கலாதனத்தினல்கியே
திருந்தியம்புவிப்பகையிருளைத்தீர்த்தனன்.

(இ-ள்.) பொருதலான வலிமையையுடைய ஏழு குதிரைகளைப்பூட்டித் தேரினமீதிருந்து திரிந்துவரும் சூரியன் இருளை மீண்டும் வாராது நீக்கமாட்டான்; (இவ்வரசனே) அரிய வலிமையையுடைய சிம்மாசனத்தில் தங்கியிருந்தே அழகிய பூமிதிருந்தப் பகையாகிய இருளை மீண்டும் வாராது தீர்த்தனன். (எ-று.) திருந்தி-செயவெனெச்சத் திரிபு. (உஅ)

உசு. இசைதருமகமெலாமியற்றியெட்டெனும்
திசைதொறுந்திகிரியைச்செலுத்தித்திண்டிறல்

வசையிறன்புகழ்நிலைநிறுத்திமாண்புற
அசைவில்பொற்றம்பநாட்டவனிதாங்கினான்.

(இ-ள்.) கீர்த்தியைத்தரும் யாகங்கனையெல்லாஞ் செய்து, எட்டுத் திசைகள்தோறும் தனது ஆக்கினைச் சக்கரத்தைச் செலுத்தித், தனது திண்ணிய வலியையும் குற்றமில்லாத புகழையும் நிலைநிறுத்தி மாட்சிமையுண்டாம்படி காற்றிலைசுவதான விற்கொடி பொருந்திய பொன்னாலான ஸ்தம்பத்தை நாட்டிய பூமியைத்தாங்கினான். (எ-று.) (உக)

[கவுத்துவமணி அரசியின் கருப்பத்திற் சேர்ந்தது.]

௩௦. துங்கவெண்மதிசுலந்தொல்லைமாரிலம்
சங்கரன்றருதமிழ்சால்புற்றோங்கிட
அங்கவன்மனைவிதனகட்டிலாதிமால்
செங்கவுத்துவமணிகருவிற்சேர்ந்ததால்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமாய் வெண்மையான சந்திரகுலமும் பழமையான பெரிய பூமியும் சங்கரன தந்த தமிழும் பெருமையுற்று உயருமாறு, அங்கு அவ்வரசனது மனைவியின் வயிற்றினுள்ளே முதல்வனான பெருமானது சிவந்த கவுத்துபமணி கர்ப்பாசயத்திற் சேர்ந்தது. (எ-று.) (௩௦)

௩௧. நெருங்குபூண்முலைமுகங்கறுத்துநேர்ந்தநூல்
மருங்குலுந்தடித்துணவிகந்துவாய்விளர்த்
திருங்கயல்விழிசுழிந்திரவிபோலொளி
தருங்குழைவனிதையுங்கருப்பந்தாங்கினாள்.

(இ-ள்.) நெருங்கிய ஆபரணமணிந்த ஸ்தனங்களின் முகங்கறுக்கவும், நாட்பமான நூல்போன்ற இடையும் பருக்கவும், உணவு வெறுக்கவும், வாய் வெளுக்கவும், பெரிய கயல்போன்ற கண்கள் குழியவும், சூரியன்போலொளியைத்தரும் குழையையணிந்த அம்மாதும் கருப்பந் தாங்கினள். (எ-று.) (௩௧)

[குலசேகராழ்வார் திருவவதாரம்.]

௩௨. அணந்திகழமகபுனாபூசததநதணன்
திணிசுடர்ப்பிரசுரனிராசியேர்வுறப்
பணியுமிழ்மணியெனப்பரவைதோன்றிய
மணியிளங்கதிரொளமகவையின்றனன்.

(இ-ள்.) அழகு விளங்கும் மாசிமாதத்துப் புனர்பூச நகைத்திரத்தில் பிரகஸ்பதியும் ஒளிமிகுதியையுடைய சுக்கிரனும் இராசியிற் சேர்ந்திருக்க அக்காலத்தில், பாம்பு உமிழ்ந்த மாணிக்கம்போலவும், சமுத்திரத்திற் றோன்றிய அழகிய இளஞ்சூரியன்போலவும், ஒரு குழந்தையைப் பெற்றனன். (எ-று.) (௩௨)

௩௩. சேடியரொருவர்முன்னொருவர்செம்மணிக்
கோடிகமதுமலர்க்கூந்தருழ்தர
வாடியகொடியிடைவருந்தமுன்னலார்
ஒடினராசனுக்கோகைகூறவே.

(இ-ள்.) செம்மையான அழகிய ஆடையும் தேனையுடைய மலர்களை யணிந்த கூந்தலும் சோரவும், வாடிய கொடிபோன்ற இடை வருந்தவும், (இவைகளே) எண்ணாதவராகி, அரசனுக்கு இச்சந்தோஷ செய்தியைச் சொல்லச், சேடியர், ஒருவர்முன் நொருவராக, ஒடினர். (எ-று.) (௩௩)

௩௪. கேட்டலுரிருபனுங்கிளாபொற்குன்றெனத்
தோட்டடங்கிளாதரத்துலங்குபொற்பணி
ஈட்டமுத்தணிவடமிலக்கொண்ணில
வேட்டவைமுகிற்கணம்விழநல்கினான்.

(இ-ள்.) (இச்செய்தி) செவிப்படுத்தலும், அரசனும் உயர்ந்த பொற்குன்றுபோல் விசாலமான புயங்கள் பூரிக்க, மேகக்கூட்டங்களும் தோற்றுத் தாமுமாறு, பிரகாசமுடைய பொன்னுபரணங்களின் கூட்டத்தையும், அழகிய முத்துவடங்களையும், கணக்கில்லாத ஆடைகளையும், மற்றும் விரும்பினவற்றையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தனன். (எ-று.) (௩௪)

[ஜாதகருமம்.]

௩௫. பொருநைமாந்திப்புனல்படிந்துபூசுரர்க்
கருமறைமுறைவழாதலகிருனங்கள்
மருவியகருணையோடளித்துமைந்தனை
உருகுதாதுபினியிவந்துநோக்கினான்.

(இ-ள்.) (பின்பு) பொருநையாற்றின் சலத்தில் நீராடிப், பிராமணர்களுக்கு அரிய வேதமுறை தவறாமல் கணக்கற்ற தானங்களைப் பொருந்திய கருணையோடு கொடுத்து, மிகவுவந்து, உருகும் அன்புடனே தன் மைந்தனைப் பார்த்தனன். (எ-று.) (௩௫)

௩௬. முழுத்தநாளிராசியோடோலாமூதலர்
விழுத்தகைமுனிவனேர்வேள்வியந்தனர்
பழுத்தபேரன்பினுற்பழுதிலாமைதேர்ந்
தெழுத்தினிற்சாதகமியற்றினாரோ.

(இ-ள்.) பழமையான தாமரைமலரிவருக்கும் பெருஞ்சிறப்பையுடைய பிரமதேவனுக்குச் சமானமான யாகத்துக்குரிய பிராமணர்கள், ஆழ்வார் அவதரித்த நன்மை நிறைந்த நாள்-இராசி-சமயம் இவைகளில் தோஷமில்லாமையை யறிந்து, முதிர்ச்சியையுடைய பேரன்புடன் சாதகமெழுதினார்கள். (எ-று.) (௩௬)

[நாமகரணம்.]

௩௭. பன்னிருநாளிறந்ததற்பின்பார்புகழ்
மன்னிளங்குமரணைமறைவலாளர்முன்
சென்னிநாமுறக்குலசேகரப்பெயர்
மின்னிலவேளினுள்விருப்பிற்சாத்தினான்.

(இ-ள்.) பன்னிருநாளும் கடந்தபின், பூமியில் புகழ் நிலைபெறும் அவ்விளங்குமரனுக்கு, வேதம் வல்லார்க ளெதிரிலே, சோழன் பயமடையும்படி, மின்னும் அச்சவடிவான வேலைத்தரித்த அரசன், விருப்பத்தோடு, குலசேகரன் என்னுந் திருநாமஞ் சாத்தினன். (எ-று.)

மின் நிலைத்தலான வேல் எனவுமாம்,

(௩௭)

[சவுளம், உபநயனம்.]

கஉஅ. சந்தநான்மறைமுறைசவுளமாய்பின்
நந்தலாவிதிபுநயனமுற்றியே
விந்தமேபுயமெனவிரும்பவிந்தைகோ
மைந்தனும்வளரிளமதியின்மன்னினான்.

(இ-ள்.) ஸ்வரத்தையுடைய நான்குவேத முறைப்படி சவுளமான
பிறகு, கெடாத விதிப்படி உபநயனமுழுடிந்து, இச்சுமரனது புயம்
பர்வதமோ என்று விரும்பும்படி விந்தையுடைய தலைமைபெற்ற மைந்தரும்
வளரும் இளஞ் சந்திரனைப்போல் விளங்கினார். (எ-அ.) (கஉஅ)

[வித்தியாப்பியாசம்.]

கஉக. சுருதியின்ககாகடந்தலகிருன்மைதூல
கருதியபொருளெலாந்தெரிந்துகாமர்சீர்
தருதிருவடிவினாற்சலதிமீதெழும்
பருதியினவனியோர்பரவலாயினன்.

(இ-ள்.) வேதார்த்தங்களை யறிந்து, கணக்கற்ற பழமையான தூல்
கள் துணிந்த பொருள்களை யெல்லா முணர்ந்து, அழகிய சிறப்பைத் தரும்
தமது திருமேனியினாலே கடலிற் றோனும் சூரியனைப் போன்று பூமியி
லுள்ளோர் வணங்கும்படி யாயினார். (எ-அ.) (கஉக)

சஉ. சயந்தருங்கொய்யுளோதாழ்கடாசலம்
வயந்தரும்வாளில்வரிவினான்முறை
நயந்தருமேழிசைநலத்திலவிஞ்சையர்
வியந்தருள்புகழ்திசைவிளங்கத்தோன்றினான்.

(இ-ள்.) வெற்றியைத்தரும் குதிரை, தாழ்ந்து விழும் மதந்தையுடைய
ய மலைபோன்ற யானை, வலியையுடைய வாளி, வேல், கட்டுக ளைமந்த வில்,
ஆகிய சகை ஞானத்திலும் இனபந்தருவதான எழிசைநலத்திலும் ஆய்வத்
திறையில் வல்ல புலவர்களும் வியக்கும் (சமது) சீர்த்தி, திசைகளில் விளங்
கும்படி தோன்றினார். (எ-அ.)

குதிரையேற்றம் யானையேற்றம் வாட்போர் வேற்போர் விற்போர்
என்பவைகளைச் சாஸ்திரரீதியாக விரும்பிக்கற்று அரிய எழிசைநலத்தில்
வித்தியாதாரும் வியத்தலான கீர்த்தி எண்டிசையும் விளங்க வீற்றிருந்தார்
எனவுமாம். (சஉ)

[தவஞ் செயயவிரும்பிய தந்தை மைந்தருக்கு முடி சூட்டுதல்.]

சஉ. ஆகிதூன்முறைதவாவருளுஞானமும்
நீதியுந்தருமமுநிறைந்தகல்வியும்
ஏதிவாரசிலைபயிவிவற்றின்சீலமும்
பேதியாவாய்மையும்பீடும்வீரமும்

(இ-ள்.) ஆகிதூலாகிய வேதத்திற் சொல்லும் முறைமை தவறாத அரு
ளும் ஞானமும் நீதியும் தருமமும் நிறைவுற்ற கல்வியும் ஆயுதம் நீண்ட
வில் ஆகிய இவைகளைப்பயிலும் சீலமும் பேதியாத உண்மையும் பெருமையும்
வீரமும் (எ-அ.) (சஉ)

சஉ. பிறங்கியகுமரனேநோக்கிப்பேணலார்
திறங்கினராதிவன்செலுத்துங்கோலென
அறங்கினர்தவந்தனதாக்கவன்பினுன்
மறங்கிளர்வேலினன்மகுடஞ்சூட்டினன்.

(இ-ள்.) விளங்கப்பெற்ற குமாரரைப் பார்த்து, சத்துருக்களது வலிமை யோங்காமல் இவர் செங்கோல் செலுத்துவரென்று, வீர மதிகரிக்கும் வேலைத் தரித்த அரசன், அருளுடைமை முதலிய அறங்களா லுயர்ந்த தவஞ் செய்யவேண்டி அக்குமாரருக்கு அன்பினாலே மதுடாபிஷேகஞ் செய்வித்தனன். (எ-று.) (சஉ)

[இராச்சியபார மேற்றல்.]

சங. மாதிரக்கிரிவடமேருமால்வரை
ஆதிபிறசேடனுமதிசயித்திட
மேதினிபபொறைபுளவனைத்தும்வேய்ந்திடும்
போதினிறபுதல்வனும்புயத்திற்றங்கினுன்.

(இ-ள்.) திக்குகள்தோறு முள்ள பர்வதங்களும் வடக்கின்கண் ணுள்ள பெரிய மேருமலையும் ஆதிசேஷரும் அதிசயிக்குமபடி, பூமியில் தாங்கவேண்டிய எவற்றையும், தாம் அணியும் புஷ்பத்தைப் போல, அக்குமாரரும் புயங்களால் தாங்கினர். (எ-று.) (சங)

அதிசயித்தலாவது: திக்குப்பர்வதங்களும் மேருவும் ஆயிரந்தலைகளை யுடைய ஆதிச்சடனுமாகப் நாமெல்லோருந் தாங்கலான பூபாரத்தை இவர் ஒருவராகவே அநாயாசமாகத் தாங்குகின்றனரே என வியத்தலாம்.

[அரசாட்சி.]

சச. பகலவன்றனக்கிருளுடைந்தபான்மைபோல்
இகலவர்திசைதொறுமிரியல்போயிடப்
புகலருமாதிறுந்ருமம்பூசுரர்
அகமகிழ்தரவுலகளிக்குங்காலையில்

(இ-ள்.) சூரியனெதிரில் இருள் சிதைந்தாற்போல இவரெதிரில் பகைவர்கள் திசைகள் தோறும் ஒடிப் போகுமாதும், சொல்வதற்கரிய வேதமும் தருமமும் அந்தணர்களும் அகமகிழுமாதும், உலகத்தைக் காத்து வரும் போது, (எ-று.) (சச)

[பாண்டியன் புத்திரியை மணந்தபின் பகவத் ஜ்ஞானம் பெறுதல்.]

சரு. அறைகழன்மீனவனருளுமாதினே
மறைபுகன்முறைவழாவதுவைசெய்தபின்
இறைகுலசேகரனீரொண்ணண்டின்மால்
நறைமலரடிதொழுஞானமேயினுன்.

(இ-ள்.) ஒலிக்கும் வீரகண்டையைத் தரித்த பாண்டியன் பெற்ற புத்திரியை வேதஞ்சொன்ன முறை தவறாது திருமண முடித்த பின், குலசேகரரழ்வார் பதினாறுவயதில் பெருமானது தேனையுடைய மலர்போன்ற பாதங்களைத் தொழும் ஞானத்தை யடைந்தனர். (எ-று.) (சரு)

சுசு. அம்பரீடன்றுளவலங்கல்விடணன்
உம்பர்தாழ்சவுனகனுருக்குமாங்கதன்
நம்பருள்விடுமனயந்துபோற்றவே
இம்பரினிராகவனிடத்தன்பாயினான்.

(இ-ள்.) அம்பரீஷர்-திருத்துழாயமாலை கொண்ட விபீஷணர்-தேவர்
கள் வணங்கும் சவுனகர்-உருக்குமாங்கதர்-பாண்டவர்கள் நம்புதலாய்
அவர்கட்குத்தேசியமான அருளைச்செய்த பீஷ்மாசாரியர் எனபவர்களும்
விரும்பிப் போறதுமாறு இவ்வுலகில் இராமபிரானிடத்து பக்தியுடையா
ராயினர். (எ-து.) (சுசு)

[இராமாயண காலக்ஷேபம்.]

சஎ. நாட்டநீர்பொழியுமெய்புளகநன்னுற
வாட்டமில்வரிசிலைமாவிராகவன்
தோட்டடம்புகழருந்தூயமாக்கதை
கேட்டனனனுதினங்கேடிகீர்த்தியான்.

(இ-ள்.) அழிவில்லாத கிர்த்தியையுடைய ஆழ்வார், கண்களில் ஆற
ந்த நீர் பொழியவும், திருமேனியிற் புளகமுண்டாகவும், சோர்வில்லாத
கட்டமைந்த சிலையினையுடைய இராமபிரானது தோள்வலிமையைச் சொல்
லும் அருமையும் பரிசுத்தமுமான பெருமைமிகுந்த சரிதமாகிய இராமா
யணத்தை அனுதினம் சிரவணம் பண்ணிவந்தனர். (எ-து.)

இராமாயணம் இராமபிரானது தோள்வலிமையைக் கூறுவதென்ப
தனை “நீடிய வரக்கர்சேனை நீறுபட்டழிவவாகை, குடிய சிலையிராமன்
றோள்வலி” எனக் கம்பநாட்டாழ்வான் கட்டுரைத்ததனு லுணர்க. (சஎ)

[பாகவத ஆராதனம்.]

சஅ. அரங்கமால்வேங்கடமாதியாம்பதி
பரம்பியபரன்மலர்ப்பாதம்போற்றியே
புரந்தருள்பரமபாகவதர்ப்பூசைசெய்
துரன்பயில்வானிழுவழுவைகுநாள்

(இ-ள்.) திருவரங்கம் பெருமையுடைய திருவேங்கடம் முதலிய திரு
ப்பதிகளில் எழுந்தருளிய எம்பெருமானது மலர்போன்ற திருவடிகளை
வணங்கி, தம்மை யாண்டருளும் பரமபாகவதர்களைப் பூசித்து, ஊக்கத்
துடன் பயிலுமவரான ஆழ்வார், அவர்கள் நிழலைப்போல வாழும்போது,
(எ-து.) (சஅ)

வேறு.

சசு. தனிதுதற்றிருமண்கண்ணந்தரித்துளோர்சங்கமாழி
புனிதநூற்புண்டரீகமணிதுழாய்பொலிபொற்றோளார்
பனிநிலாவனையவெண்பட்டுத்தீயத்தர்பாசம்
முனிதரும்பரமபாகவதரவன்முன்னர்ச்சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற நெற்றியில் திருமண சாந்தத்தைத் தரித்தவர்களும்,
திருச்சங்கும் திருவாழியும் பரிசுத்தமான பவித்திரனாலும் தாமரை மணி

யும் திருத்துழாய் மாலையும் பொலிந்த அழகிய தோளுடையவர்களும், குளிர்ந்த சந்திரன்போன்ற வெண்பட்டுத்தரீய முடையவர்களுமாய்ப் பாசங்களை வெறுக்கும் சில பரமபாகவதர்கள், ஆழ்வார் எதிரில் வந்தனர். (எ-து.)

ரு0. காண்டலுங்கடிதுவேந்தனெழுந்தவர்கமலபாதம்
நீண்டபேருவகைபொங்கப்பணிந்தெழுந்தயலினில்லா
ஆண்டணையிருத்திப்போதாலருச்சியாவடிகளன்பால்
நாண்டணுகுறயான்முன்னொளத்தவமிழைத்தேனென்றான்.

(இ-ள்.) அரசரான ஆழ்வார் (அவர்களைச்) சேவித்தவுடன் விரைவாக யெழுந்து, அவர்களது கமலபாதங்களை விர்த்தியான பேரன்பு அதிகரிக்கப்பணிந்து எழுந்து பக்கத்தில் நின்று, அவர்களை அங்குள்ள ஆசனத்திலிருத்திப் புஷ்பங்களாலாச்சித்து, “ஸ்வாமிகான் ! அன்பினாலே (நீங்கள்) இங்கு எழுந்தருளுமாறு முற்காலத்தில் நான் என்னதவஞ் செய்தேனோ” என்றனர். (எ-து.) (ரு0)

ருக. தாயினும்பரிந்துபாகவதரவன்றனைநோக்கிக்
கோயினம்பெருமானையமபெறுகெனக்கூறிவாழ்த்தித்
தூயிருந்திருமண்குல்லைத்தொடைதரத்தூசினேற்றான்
நீயிருந்தருளென்றேவவிருந்தனனிருபாகோவும்.

(இ-ள்.) பாகவதர்கள், தாயினும் பரிவுடையவராய், ஆழ்வாரை நோக்கித் ‘திருவரங்கம் பெரிய கோயிலிலெழுந்தருளிய நம்பெருமாள் பத்தியைப் பெறுக’ என்று சொல்லி வாழ்த்திப், பரிசுத்தமான பெருமை மிகுந்த திருமண்ணும் திருத்துழாய்மாலையுந் தர, (அவைகளை ஆழ்வார்) ஆடையால் ஏந்திக்கொண்டனர். பிறகு பாகவதர்கள் நீவிர் இருக்கவென்று நியமிக்க, அரசர்க்கரசரான ஆழ்வாரும் இருந்தனர். (எ-து.) (ருக)

[பாகவதர்களது வரவைத் தடுக்க அமைச்சராதியர் செய்த குழ்ச்சி.]

ருஉ. நாளுமிப்பரிசுபாகவதர்வருநலத்தைநாடி
ஆளுமிப்புவினீர்மையாயகிலாதரசன்வைகக்
கோளுறுத்தமைச்சர்வேந்தன்குலமுதற்குரவர்கூடிக்
கேளுமித்தகைமையென்னுவயிர்த்திவைகிளீத்தவற்றார்.

(இ-ள்.) தினந்தோறும் இவ்விதமாகப் பாகவதர்கள் வரும் நலத்தையே நாடிக்கொண்டு, தாம் ஆளும் இந்தப்பூமியின் தன்மையை யாராயாமல் அரசரான ஆழ்வாரிருக்க; அரசனை அறிவுறுத்தும் அமைச்சரும் அரசன் குலத்துக்கு முதன்மையான குரவரும் தம்மிற் கூடி (ஒருவரோடொருவர்) ‘இக்காரியத்தைக் கேளுங்கள்’ என்று கோபங்கொண்டு இவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள். (எ-து.) (ருஉ)

ருங். நீணிலம்புரக்குநீர்மைநீத்துமாலடியார்நேயம்
பேணிநனிர்மாமகாதைப்பெருங்கடன்பூழ்க்கினால்
வாணிலையனிகந்தேர்மாமதகரிவகைமையோரான்
ஏணிலையயில்வேல்வேந்தனென்செயவேமிதற்கின்றென்னு.

(இ-ள்.) ‘வலிய நிலையையுடைய கூர்மையான வேலைத் தரித்த நமது அரசன், பெரிய உலகத்தைக் காக்கும் விதத்தைக் கைவிட்டுத், திருமா லடி

யார்களின் அன்பையே விரும்பி, இராமாயண மென்னும் பெருங்கடலில் மூழ்கினன்; வாளை நிலையாகக் கொண்ட சேனை, தேர், குதிரை, மதமுடைய யானைகளின் வகை தொகைகளை யறியான்; இதற்கு இன்று யாது செய்வோம்' என்று (யோசித்து), (எ-து.) (ருசு)

ருசு. வாயில்காப்பவரைக்கூவிவந்தபாகவதர்மன்னன்
கோயிலுடபுகாதவண்ணந்தடுமினென்றுரைப்பக்கொண்ட
வேயின்மதற்கையர்செங்கைவேத்திரமிலேச்சா வெங்கட
மயினரன்றுதொட்டுச்சிறந்துளோசசெயிர்ப்பதானா.

(இ-ள்.) ஆழ்வாரது வாயில்சாவலாளரை யழைத்து, 'வந்த பாகவதர்கள் அரசனது அரண்மனையிற் புகாமற்படிக்குத் தடைசெய்வீர்களாக' என்று சொல்ல, மூங்கிற்றண்டை யுடையவர்களும் தமது செமமையான கையில் பிரம்பை யணிந்தவர்களும் கொடிய கண்களிற் கோபத் தீயை யுடையவர்களுமான அவ்வாயில் சாவலாளர்கள் அன்று முதல் சிறந்த பாகவதர்களை (உள்ளேபோகாதபடி) கோயிப்பவரானார்கள். (எ-து.) (ருசு)

[வாயில்சாவலரைச் சீறி ஆழ்வார் பாகவதர்களை மீண்டும்
எழுந்தருளச்செய்தல்.]

ருரு. தக்கபாகவதாசின்றுடடம்ருங்கணுசக்காணான்
மிக்கபோன்புதன்னாறாதனைவினவலோடும
அக்கணம்பணிந்துபோற்றியையகேளன்னார்வாயில்
புக்கனாதடுப்பக்கோயிற்புறத்திதுததனாகளென்றா.

(இ-ள்.) தமக்குத் தகுந்த பாகவதர்கள் சிலநாளாகத் தம்மிடம் வரக் காணாதவராய் மிகப்பெரிய அன்பினாலே தூதரைக்கேட்டலும், அப்போது அவர்கள் வணங்கித்துதித்து, "ஸ்வாமி! கேட்பீராக; அப்பாகவதர்கள் வாயிலை பிரவேசித்தார்கள; (நாங்கள்) தடுக்கவே அரண்மனைக்கு வெளியில் தங்கினார்கள்" என அறாத்தனர். (எ-து.) (ருரு)

ருசு. உரைத்தலுமிராமராமவெனவுளைத்துருகிக்கண்ணீர்
நிராத்தெழுந்தெனதுபாவநினைப்பவங்கொடியதென்னு
வரைத்தடமபுயத்தன்வாயில்வந்தவாமலாத்தான்மீதே
தரைத்தடமௌஸிதோயத்தாழ்ந்தனன்றிகககில்லான்.

(இ-ள்.) என்று சேவகருரைத்தலும், ராம ராமவென்று கூறி மனமுருகிக், கண்களில் நீர்ததும்பி எழுந்தது, எனது பாவம் நினைப்பதற்குங் கொடிது என அறாத்து, மலைபோன்ற விசாலமான புயங்களையுடைய ஆழ்வார், தமது வாயிலருகில் வந்திருந்த பாகவதர்களது மலர்போன்ற திருவடிகளின் மீது பூமியினிடத்துத் தமது பெரிய மகுடந்தோயும்படி வணங்கி, அவர்களை விட்டுத் தரிக்காதவராய், (எ-து.) (ருசு)

ரு௭. கருதருங்கொடுமைநாயேனிழைப்பினுங்கருத்துட்காண
தருடவாதளித்துக்கோடலடி கருக்கழகெனநேத்தாத்
திருவடித்துணைகள்சென்னிவிழிதனிற்சேர்த்திப்பின்னர்
உருமணிவாயில்லகாக்குமிலேச்சரையுருத்துநோக்கா

(இ-ள்.) “நினைப்பதற்கரிய கொடிய வினைகளை நாயேன் செய்யினும் (அவைகளைத்) திருவுள்ளத்திற் கொள்ளாது, (அடியேன்) கெடாது அருள் கொடுத்து (அடிமை) கொள்ளுதல் ஸ்வாமிகளுக்கு அழகாகும்” என்று துதித்துப், பாகவதர்களது இரண்டு திருவடிகளையும் தலையிலும் கண்களிலும் சேர்த்துக்கொண்டு, பிறகு சிரோஷ்டமான் அழகிய வாயிலைக் காக்கும் காவலாளனைக் கோபித்துப் பார்த்து, (எ-று.) (௩௭)

௩௮. இன்றுதொட்டெனையாள் பாகவதர்வரினிறைஞ்சிப்போற்றிக் குன்றுறழ்கோயினம்பால் விடுகவினொன்னிற்கொற்றந் துன்றுவாட்வினாயாச சுற்றத்தொடுமுமைத்தமிழ்ப்பென்னுத் தன்றுணைவிழிநீரோடுமவரொடுங்கோயிற்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) “இன்றுமுதல் என்னையாளும் பாகவதர்கள் இங்கு வருவார்களாயின், அவர்களை வணங்கித்துதித்து மலைபோன்ற அரண்மனையில் நம் மிடத்துக்கு விடர்களாயின் வெற்றியையுடைய வாளுக்கிரையாகச் சுற்றத்தோடும் உங்களைக் கொல்வேன்” என்றுநாத்துத் தமது இரண்டு கண்களில் நீரோடும் பாகவதர்களோடும் அரண்மனையைச் சார்ந்து, (எ-று.)

௩௯. அருங்கியமுதலியாவுமருண்முறையாற்றியம்பொன் தருகியபீடத்தன்னுர்தமையினிதிருத்தித்தானும் இருகருதியெனவத்தக்கோலோவலானிருநதிராமன் திருக்கதையெனுந்தேனுக்குச்செவியுளஞ்சுரும்புசெய்தான்.

(இ-ள்.) அருங்கியம் முதலிய யாவும் கொடுக்கவேண்டிய முறைப்படி கொடுத்த, அழகிய பொன்னாற்செய்த பீடத்தில் அவர்களை நன்கெழுந்தருளப்பண்ணிக், தாமும் ஆம்மேலோர் இருப்பீராக வென்றுநாக்க அந்த நியமனத்தின்படி இருந்து, சுகரவர்த்தித் திருமகனான திருக்கதையாகிய இராமாயணமெனும் தேனையுண்ணத் தமது செவியையும் உள்ளத்தையும் வணிகளாகச் செய்தனர். (எ-று.) (௩௯)

*ஒருதினத்தினிற் காடுகிறைந்திடுமிரா கவனெடுகரனாதி நிருர்ப்போர்செய்வருதலுந்தனியொருவில்லெடுகெடியோனும் பொருதிடறெனப்போயினென்பதைக்கேட்டலும்புலியாள்வோன் வருதிர்ப்படைவயவருஞ்சேனையுமென்பரிமாவேறி

(இ-ள்.) ஒருதினம் தண்டகாரண்ணியத்தில் உறைந்த இராகவபிராணுடன் கரன் முதலிய அரக்கர் போர்செய்ய வருதலும், ஒற்றைக் கோதண்டத்துடன் உயர்ந்த இராமபிரானும் யுத்தஞ் செய்வதற்காகத் தனியே சென்றனர் என்பதை உலகையாண்டருளும் ஆழ்வார் கேட்குதலும் நமது ஆயுதங்களையுடைய வீரரும் சேனையும் வருவீர்களாக என்று நியமித்துவிட்டுத் தாமும் குதியின்மீதேறி, (எ-று.)

*செல்லுந்தன்மையோர்ந்துரைசெயாசிரியனுந்தீயவர்தமைவாட்டி வில்லியெய்திடவெதிர்செலாச்சனகனார்விமலையுந்தழிஇக்கொண்டு புல்லியேயினப்பினைத்தவிர்த்திட்டனென்பதைப்புகலக்கேட்டு டெல்லையில்தோர்களிப்பொடுமிண்டனனிணையென நனக்கில்லான்.

(இ-ள்.) போவதையறிந்து இராமாயணத்தை அருளிச்செய்யும் ஆசிரியரும் கோதண்டபாணியான இராமபிரான் அந்தக் கரனாஷ்ணதியைக் கொன்று வரவே, ஜனகசக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரியான சீதா

பிராட்டியார் எதிர்கொண்டு சென்று தழுவிக்கொண்டு கூடியிருந்து யுத்தத்தால் நேர்ந்த இளைப்பை நிவர்த்தித்தனர் என்பதைச் சொல்லக்கேட்டு முடிவில்லாத சந்தோஷத்துடன் சமானமென்பது தமக்கில்லாத ஆழ்வார் மீண்டனர். (எ-று)

௬௦. பரமபாகவதரன்றியயலொருபொருளும்பாரான்
சிரமழைமுகினேர்வண்ணன்றிருவடியலதுசேரான்
பிரமனதியர்கோனாமலதுநாவியலிற்பேசான்
உரமமர்கமலைநாதன்பதமலாதுளத்தினோரான்.

(இ-ள்.) பரமபாகவதர்களன்றி வேறொரு பொருளையும் பாரார்; சிறந்த குளிரந்த மேகத்துக்குச் சமானமான திருமேனியுடைய பெருமான் திருவடியல்லாது (வேறென்றைச்) சேரார்; பிரமன் முதலானவர்கட்குத் தலைவனான அவனது திருநாமமல்லாது (மற்றென்றை) நாவிற்பொருந்தப் பேசார்; மார்பிற் பொருந்திய பெரிய பிராட்டியின் நாதனது திருவடிகளல்லாது (பிற்தொன்றை) உள்ளத்தாலறியார்; (எ-று.) (௬௦)

௬௧. அனுதினமிராமகாதையரிகதையலதுகேளான்
தனுவொடுவிபவம்போகஞ்சுகதலம்புரக்குந்தன்மை
எனுமிவைகழுவிற்றீயிலிருத்தலேயெனத்தேர்ந்தெண்ணி
மனுவினுமுயர்ந்தநீதிமன்னவன்வைகலுற்றான்.

(இ-ள்.) பிரதிதினமும் இராமசரிதம் அரிசரிதம் அல்லாதவைகளைக் கேளார்; சரீரத்தோடு கூடிய வைபவம், போகம், உலகத்தை யாளுந்தன்மை ஆகிய இவைகள், சமுவிதம் தீயிலு மிருந்தாற்போலாமென்று எண்ணித் தெளிந்து, மனுவைக்காட்டிலும் உயர்ந்த நீதியையுடைய மன்னவரான ஆழ்வார் இருக்கலுற்றனர். (எ-று.) (௬௧)

[பூமியைக்காக்குமாறு மந்திரிகள் ஆழ்வாரை வற்புறுத்தல்.]

௬௨. செயிரில்பாகவதரோடிவ்வாறமர்தருசெய்யோனை
உயிர்தவாவமுதுண்போனாவிடமினிதுண்கென்போரிற்
பயிரினீரகளர்க்கேபெய்கென்றிழிம்திபகருவோரின்
வயிரவான்மணிப்பொற்றிண்டோண்மதியின்மந்திரிகளோக்கா

(இ-ள்.) குற்றமில்லாத பாகவதர்களோடு இவ்விதமாயிருக்கும் செவ்வைநெறியுள்ள ஆழ்வாரைப் பார்த்து, உயிரைக் கெடுக்காத அமுதமுண்ணுமவர்களை விஷத்தை நன்கு உண்ணும்படி சொல்வோர் போலவும், பயிருக்கு விடும் நீரைக் களர்நிலத்துக்கு விடுகவென்று இழிந்த புத்தி சொல்வோர் போலவும், உயர்ந்த வைரக்கற்களிழைத்த பொன்னுபரணமணிந்த திண்ணிய தோளுடைய மதியில்லாத மந்திரிகள், (எ-று.) (௬௨)

௬௩. கொற்றவாணிநுபகாதிர்கினிமையாய்க்குறுங்காதை
கற்றவாரியரோடுற்றாற்காசினிபுரந்ததாமே
முற்றவார்கலிகுழ்ஞாலமுறைமையிற்பொலியமுன்னோர்ச்
செற்றவாவுடனேகாக்குந்திறமைதுஞ்சீலமென்றார்.

(இ-ள்.) “வெற்றியையுடைய வாளைத்தரித்த நிருபனே! காதுக்கு இனிமையாய்ச் சொல்லுங்கதையைக் கற்ற பெரியோர்களோடு கூடிக்கேட்டிருந்தால் உலகத்தைக்காத்ததாகுமோ! சமுத்திரம் சூழ்ந்த உலக

முழுமையும் முறைமையாக விளங்கும்படி, மதிஞ்சாத சத்துருக்களைச் செயித்துப் பிரீதியோடு காக்கவேண்டிய திறமையே உமக்குரிய நல்லொழுக்கமாம்” என்றார்கள். (எ-து.) (௬௬)

[ஆழ்வார் மந்திரிகளைக் கோபித்தல்.]

௬௪. நவமணிமகுடஞ்சற்றேதுளக்கினனகைத்துவேந்தும்
அவாமுகமரிதினோக்கியரும்பொருளவனியாவும்
தவறிலபாகவதர்தந்தையிராகவன்சனகியெம்மோய்
இவணிவைநவிறல்போமினெனவயலேகினரால்.

(இ-ள்.) வேந்தரான ஆழ்வாரும் நவமணிக ளிழைத்த மகுடத்தைச் சிறிது அசைத்து நகைத்து, அவர்களது முகத்தை அரிதாகப் பார்த்து, “எனக்கு அரிய பொருளும் பூமியும் மற்றையாவும் குற்றமில்லாத பாகவதர்களே; தந்தை இராமபிரானே; சானகித்தாயாரே தாயாவார்; இங்கு இவைகளை எனக்குக் கூறவேண்டா; போங்கோள்” என்றுகாக்க, அவர்கள் அப்பாற்போயினர். (எ-து.) (௬௪)

[பெண் பிள்ளைப்பேறு.]

௬௫. அனையசீரரசன்றேவியணிவயிற்றமரர்யாரும்
நனைவருநெடியோன்றேவிநீளாவந்துதிப்பநேயம்
புனைதனிமனுவைநோக்கியினையெனப்புதல்விநாமம்
தனைவிதித்திடநாணுளுந்தளிரியல்வளர்ந்தாளன்றே.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட கலியாண குணங்கையுடைய ஆழ்வாரது திருத்தேவியாரது அழகிய வயிற்றில் தேவர்கள் யாரும் சிந்திப்பதற்கரிய பெருமானது தேவியாரான நீளாதேவி வந்து அவதரிக்க, நேசமுடன் ஒப்பற்ற சாஸ்திரத்தைப் பார்த்து அப்புதல்விக்கு இனையெனத் திருநாமமிடத், தனிப்போன்ற மெல்லிய சுபாவமுடைய அப்புதல்வி காதோறும் வளர்ந்தனர். (எ-து.) (௬௫)

[இராமாயண காலக்ஷேபஞ் செய்தவர்க்குப் பொருள் கொடுத்தல்.]

௬௬. எழுவகைக்காண்டந்தன்னுலிராகவனிருதோள்வென்றி
தழுவுவுத்தமவான்மீகத்தவமுனிசாற்றுந்தொன்னூல்
வருவறக்கேட்டிராமன்மலரடிமனத்துட்கொள்ளா
முழுவதப்பொருளுங்காதைமொழிதருமுனிவர்க்கேந்தான்.

(இ-ள்.) ஏழுவகையான காண்டங்களாலே இராகவபிரானது இரண்டு திருத்தோள்களின் வெற்றியைச் சொல்லும் உத்தமமான தவத்தை யுடைய வான்மீகமுனிவர் அருளிச்செய்த பழமையான இராமாயணத்தைத் தவறாமற் கேட்டு, அவ்விராமபிரானது மலர்போன்ற திருவடிகளை மனத்துட்கொண்டு, தமது சிறந்த பொருள் முழுதும் அச்சரிதத்தைக் கூறியருளிய முனிவருக் களித்தனர். (எ-து.) (௬௬)

[மந்திரிமார்கள் மீண்டுஞ் செய்த சூழ்ச்சி.]

௬௭. இம்மரபிராமகாதையிவருநாளிலங்குபல்பூண்
செம்மணிநீக்கித்தானுந்திருந்துபொற்றவிசிற்சேர்த்தி

மும்மலங்கழுவுவானின்முழுமுறைமுடிநெய்நீவி
மம்மர்தீர்ந்துயர்ந்தகோமானஞ்சனமாட்ச்சென்றான்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாக இராமசரித்திரம் நடந்துவருநாளில், பிரகாச முடைய பல ஆபரணங்களையும் செவ்வையான இரத்தின ஆரங்களையும் அவிழ்த்துத் திருத்தமான பொன்சைனத்திற் சேர்த்தவைத்துத், தாம் மும்மலங்களையுங் கழுவுவார்போல முறைப்படி தமது முடியில் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டு, மயக்கந் தீர்ந்து மதிநலமுடையரா யுயர்ந்த தலைவரான ஆழ்வார் திருமஞ்சனமாட்ச் சென்றனர். (எ-று.) (கௌ)

கௌ. மனமுற்றமைச்சர்நாளுமவயிணவர்வஞ்சிவேந்தைத்
தினமருங்கணுகாவண்ணஞ்செகுப்பதோர்வினையந்தேர்வோர்
இனமணிப்பொலம்பூண்யாவுங்கரந்தனிறையோன்றேடி
வினவுறிப்பரமபாகவதர்மிசைவிளம்பற்கென்னு

(இ-ள்.) பாகவதர்கள், வஞ்சிவேந்தரான ஆழ்வாரிடத்துத் தினமுஞ் சேராவண்ணங் கெடுப்பதாகிய ஒரு தந்திரத்தை மனங்கொதித்துத் தேடிவார்களான மந்திரிகள், ஆழ்வார் தேடித் கேட்பராயின் பரமபாகவதர் மீது சொல்வதற்கென்று இனமான இரத்தினங்களிழைத்த பொன்னுபரணங்களை யெல்லா மொளித்துவைத்தனர். (எ-று.) (கௌ)

கௌ. மஞ்சனமரபிழுடிமணிதுதற்றிருமண்சாத்திக்
கஞ்சவாணயனத்தீசன்குழவினைகருதிப்போற்றி
அஞ்சனக்கயற்கண்மாதரமைத்தபாலடிசின்மாந்தி
பஞ்சணைதுயின்றானுள்ளப்பங்கயப்பரமனேபோல.

(இ-ள்.) முறைப்படி மஞ்சனமாடி, அழகிய நெற்றியில் திருமண்ணணிந்து, ஒளிபொருந்திய தாமசையைப்போன்ற திருக்கண்களையுடைய ஈசனது திருவடிகளிரண்டையுந் தியானித்து வணங்கி, மையிட்ட கயல் போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் அமைத்த பாலோடு கூடிய அமுதை யுண்டு, தமது திருவுள்ளத் தாமரையிலிருக்கும் பரமனைப் போலப், பஞ்சணையில் திருக்கண் வளர்ந்தனர். (எ-று.) (கௌ)

எ0. துயிலுவனீத்துப்பைம்பொன்றுதைமணித் தூணச்சோதி
வெயிலமர்மண்டபத்துவிண்ணவர்வேந்தல்போலக்
கயிலணிகனகப்பல்பூட்காவலர்கணங்கள்சூழ
அயிலணிவேலான்சிங்காதனத்துவீற்றிருந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஆழ்வார் துயிலுணர்ந்து, பசிய பொன்னாற்செய்த இரத்தினங்களிழைத்த தூணினை தூணியே வெயிலாகவுடைய மண்டபத்தில், கடைப்பூட்டையுடைய பொன்மயமான பல ஆபரணங்களையணிந்த மன்னவர் கூட்டங்கள் தம்மைச் சூழக், கூர்மையான வேலைத்தரித்த ஆழ்வார், தேவர்களுக்கு வேந்தனான இந்திரன்போலச், சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தனர். (எ-று.) (எ0)

எ1. அறையினிலுறைவோர்க்குவியணியெலாமகிலங்காக்கும்
முறைதவாரிருபன்கேட்பமொய்ம்மணிப்பணிகள்வேந்தர்
நிறைதருமரேசெயம்பாலளித்திலர்சிலதொன்ன
நறைகமழ்புயத்தான்றேரவெனவவார்நாடிக்காணார்.

(இ-ள்.) உலகத்தைக் காக்கும் மனுமுறை தவறாத மன்னரான ஆழ்வார், (தாம் ஆபரணங்களை வைத்த) அறையிலிருப்போரையழைத்து ஆபரணங்களை யெல்லாங் கேட்க, “வேந்தர்கள் (குழந்து) நிறைந்திருக்கும் அரசே! ஏவல்செய்வோர் இரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணங்களை யெம்மிடத்திற் தந்திலர்” என்றுகாக்க, வாசனை வீசும் புயங்கனையுடைய ஆழ்வார் “தேடுங்கள்” என்ன, அவர்கள் தேடிக்காணாதவராகி, (எ-று.) (௭௧)

எஉ. தங்கவான்மணிப்பொற்கோயிறவிசநீர்சாருந்தானம்
எங்கணுந்தேடினேங்கண்டிலமணியிழைகளென்றார்
அங்கவர்புகறலேகளாவிழிசிவந்தலங்கற்றிண்டோட்
சிவகவேறணையான்சாலச சினந்திவைசெப்புகின்றான்.

(இ-ள்.) “தங்கமயமான உயர்ந்த மணிகளிழைத்த அழகிய அரண்மனையும் (ஆபரணங்களை வைத்ததாகிய) ஆசனமும் இன்னும் நீவிர் போகும் இடங்களும் மற்ற எவ்விடமும் தேடினோம்; மணிகளிழைத்த ஆபரணங்களைக் கண்டோமில்லை” என்றார்கள். மாலையையணிந்த திண்ணிய தோளையுடையராய் ஆண்சிங்கம் போன்ற ஆழ்வார், அங்கு அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக், கண்கள் சிவந்து மிகவுங் கோபித்து, இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார். (எ-று.) (௭௨)

எங. கலையிலார்க்கவிசுழ்ஞாலம்புரக்குநங்காவல்கண்டும்
விலையிலாமணிப்பூணூரங்கவன்றுளார்வேந்தரோனும்
மலையிலார்ந்துயர்பொற்றிண்டோட்டசமுகன்வலிமைமாய்த்த
சிலையிராகவன்றுணைவாரினுற்சிறைப்பென்னுன்.

(இ-ள்.) “ஆடையைப்போல் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியையாளும் நமது வலிமையைக்கண்டும், விலையற்ற மணிகளிழைத்த ஆபரணங்களையும் ஆரங்களையும் அபகரித்தவர்கள் அரசர்களேயாயினும், மலையைப்போலுயர்ந்த அழகிய திண்ணிய தோளையுடைய இராவணனது வலிமையைக் கெடுத்த கோதண்டத்தையுடைய இராகவயிரானது ஆணைப்படி, (அவர்களை என்று) வானைக்கொண்டு அழிப்பேன்” என்றனர். (எ-று.) (௭௩)

எச. கடலரவணைவாழ்சினடியர்மேற்களவுசாற்றற்
கிடனிதென்றமைச்சாதம்மினெண்ணியவ்விறைபாற்செய்திப்
புடவியாணிநுபகேட்டிபுகலுமெம்புன்சொலென்னுந்
தடமலர்த்துணைத்தான்மீதிற்பணிந்திவைசாற்றலுறார்.

(இ-ள்.) திருப்பாற்கடலில் ஆதிசேஷசயந்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானது அடியார்களிடையே களவுசாற்றுவதற்கு இதுவே சந்தர்ப்பமென்று மந்திரிகள் தங்களுக்குள் ஆலோசித்துக்கொண்டு, அவ்வாழ்வாரிடத்துக்குப்போய், “பூமியையாளும் நிருபரே! சொல்லும் எங்கள் புல்லிய சொற்களைக் கேட்பீராக” என்று அவரது விசாலமான மலர்போன்ற இரண்டு தாள்களைப் பணிந்து, இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள். (எ-று.) (௭௪)

எரு. மண்ணைவாமனமாயோர்தான் மறைத்தொருமலர்த்தாண்டி,
பிண்ணையுமறைத்தாய்ப்பாடி. வெண்ணெயும்விதற்பர்கோமா
ன், பெண்ணையுங்களவிற்கொண்டோர் தரணியைப்பெரும்பார்வே
ந்தன், கண்ணையுங்காணுவண்ணங் கரந்தருள்கரியமாயோன்

எசு. அடியராயினராயின்னோரரும்பொருள்கடவுளாழிப்
படியயலொன்றின்மென்னுபபகர்ந்துநின்பாங்கரன்றர்
நொடியளவிகவாதம்மவயலினர்ப்பொருந்தாய்நோனர்க்
கிடயனாய்களவியைந்தோர்ந்தியாவர்மீதிசைப்பதென்றார்.

(இ-ள்.) “வாமனாவதாரமாகி ஒருநிருவடியால் பூமியை மறைத்து
ஒரு மலரடியை நீட்டி ஆகாயத்தையும் மறைத்து, ஆயப்பாடியிலுள்ள
வெண்ணெயையும் விதர்ப்பதேசத் தரசனது பெண்ணையும் களவினாலே
கொண்டு, பாரதயுத்தத்திலே ஒப்பற்ற சூரியனை (தனது திருவாழியாலே)
காணாதபடி மறைத்து, பெரிய பூமியையாளும் திருகராட்டிரன (பொய்
யாசனமிட்ட துரியன் சபையில் விசுவரூபத்தைக்கரிசித்து ‘உனதொளி
கண்டகண் மறறென்றுங் காணாமல் வாங்கென்ன’ ஆவனது) கண்களைப்
(பழையபடி) பார்வையில்லாவண்ணம் செய்நருளிய கிருஷ்ணபகவானது
அடியார்களான பாசவசர்களை உம்மைப் பெற்ற தாயாதந்தையர்; அரிய
பொருள்களாலும் செய்வுத்தாவும் இய்யுலகில் (ஆவது) வேறென்று
மில்லை யென்று சொல்லி, உமது சமூகம் அப்பாகவதர்களை நொடியள
வாவது பிரியாது; அயலோனாயும் சேரமாட்டார்; பகைவர்கட்கு இடிபோ
ன்றவரோ! (நடந்த) களவை இசைய யோசித்து யாவர்மேற் சொல்லலாம்”
என்றார்கள். (எ-து.) (எரு.) (எசு.)

எள. ஆங்குரைத்ததுசொற்கேளாவுடல்பதைத்தழுங்கியாவி
தாங்குதற்கரிதாந்துன்பந்தலைக்கொளாசசாலமாழ்நி
விங்குயிர்ப்பினனாய்க்கண்ணீர்வீழ்த்திருசெவியேவீழா
வாங்குவிவிராமராமவென்றனம்மறுக்கமில்லான்.

(இ-ள்) குற்றமில்லாதவரான ஆழ்வார், (மந்திரிகள்) சொல்லியதாகிய
சொல்லைக் கேட்டுத் திருமேனி படைத்து, உயிர்வருந்தி, பொறுப்பதற்கரிய
துன்பம் மேற்கொண்டு, மிசவும் மயங்கிப், பெருமூச்சுடையவராய்க் கண்
னீர் சொரிந்து, செவிக விரண்டிலும் (ஆவ்வார்த்தை) விழாதபடி வளைக்
குங் கோதண்டத்தையுடைய இராமா இராமா என்றருளிச்செய்தனர்.
(எ-து.) (எள.)

எஅ. நிவந்திருபுருராஞ்செவ்வாய்துடித்தழனிசுரக்கண்கள்
சிவந்துடலவெயர்த்துச்சற்றேநகைத்திருசெங்கைகொட்டி
இவாந்துதுசினமெங்கோனும்பொறுகலாநெழுந்துநோக்கி
அவம்புகன்மதியைச்சான்ற வமைச்சருக்கறைவதானான்.

(இ-ள்.) புருவங்கள் மேலுயர்ந்து, சிவந்த வாய் துடித்து, அக்கினி
பைப் போலக் கண்கள் சிவந்து, உடல் வியர்ந்து, சிறிது நகைத்து, சிவந்த
இரண்டு கைகளைக்கொட்டிக், கோபம் அதிகரித்தது. எமது தலைவராகிய
ஆழ்வாரும் பொறுக்காசவராய் எழுந்து பார்த்து (பாகவதர்கள் மீது) அப
வாதஞ் சொன்ன புத்தி நிறைந்த மந்திரிகளுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார்.
(எ-து.) (எஅ.)

எசு. எமக்குமெங்குலத்துளோர்க்குமிதுதெரிந்தெமக்குங்கூறும்
நாமக்குமீங்கிவைகேட்டோர்க்குதுவலிருகடர்களுச்சேடன்
சுமக்குநீள்புடவியோவில்காலமுந்தொலைவிலாத
தமக்குவைநரகமின்றேசமைத்தநீர்சான்றிரந்தோ.

(இ-ள்.) “எமக்கும், எமது குலத்திலுள்ளவர்களுக்கும், இக்களவைத் தெரிந்து எமக்குச் சொல்லும் உங்களுக்கும், இவ்விடத்தில் இவற்றைக் கேட்டவர்களுக்கும், ஆத்சேஷரால் சுமக்கும் பெரிய பூமியில் சூரிய சந்திரர்களுள்ள காலம் வரையில் தொலைபாத இருட் கூட்டத்தையுடைய நரகத்தை இப்பொழுதே அமைத்து விட்டீர்கள்; ஐயோ! நீங்கள் நல்லறிவுடையவர்கள்! (எ-று.) (எக்)

அ0. வருணநீர்மையினை நீங்கல்பகைமைகொள்வகைமைகாண்டல் பொருணயந்தயவினோர்பாற்கவருதல்கொலைமைபுந்தி மருணனுக்குதல்பொய்மாசுதவததினைவழுவன்மாறாக் கருணையைவிடுத்தலென்றுங்கனவினுங்கருதல்செய்யார்.

அக. ஏதமில்பரமபாகவதர்களுள்நிவணியாளே தீதறயாருங்காணத்தெளிகுவன்தெளிகிலேனேல் ஆதவன்மரபிராமனடியருக்கடியனல்லேன் காதழலெயிற்றராவைகொணருதிற்கடிநினென்றான்.

(இ-ள்.) “வாண் தருமங்களினின்று நீங்குதல், பகைகொள்ளும் வகையைக் காணுதல், பொருள் விரும்பி அயலவர்களிடத்தி லபகரித்தல், கொலை செய்தல், சிந்தை பேதமடைதல், பொய்யுடைமை, குற்றமுடைமை, தாம் கொண்ட தவத்தினின்று தவறுதல், கெடாத சருணையையொழித்தல் ஆகிய இவைகளை எப்பொழுதும் கனவிலும் எண்ணாதவர்கள் குற்றமில்லாத பரமபாகவதர்களே என்று இவ்விடத்தில் நானே குற்றமின்றி யாவருங் காணும்படி தெளிவேன். அப்படி தெளியேனென்னில், சூரியவமிசத்தி லவதரிததருளின சக்கரவர்த்தித்திருமக னடியார்க்கு அடியேனல்லேன். (அதற்காகக்) கொலவதான விஷாக்கினியுள்ள பற்சனையுடைய பாம்பை வினாவிற கொண்டுவாருங்கோள்” என்றார். (எ-று.) (அ0) (அக)

வேறு.

அஉ. அறைகழற்குரிசிலுக்கஞ்சியேவலோர் இறையவட்டரித்திலார்வினாவினேகியே பிறையெயிற்றடுவிடம்பில்குமல்குபைக் கறைமிடற்றரவினைக்கடித்திற்றந்தனர்.

(இ-ள்.) சப்திக்கும் வீரகண்டையைத் தரித்த அரசனுக்குப் பயந்து, ஏவலாளர்கள், சிறிதும அங்கு பொறுத்திராதவராங், வினாவாகப் போய பிறைபோன்ற பற்களில் கொல்லும் விஷத்தை அதிகமா யுமிழுவதான படத்தையும் கறுத்த கண்டத்தையு முடைய பாம்பை வினாவாகக் கொண்டுவந்தார்கள். (எ-று.) (அஉ)

அங். கொடியகாற்கோடனைத்தகையுங்கோளுடை நெடியகாழரவினைநிதியின்கன்னலுட் படியவேயரிதினில்விடுத்துப்பன்மணி முடியுடைநிருபர்கோன்முன்னர்வைத்தனர்.

(இ-ள்.) கொடியதாகிய காற்கோடகனென்னும் பாம்பையும் வெல்ல தான வலிமையும் பெரிய வயிரமு முடைய (அந்தப்) பாம்பைப் பொற்கரத்தில் பொருந்தும்படி அரிதாக விடுத்துப், பலமணிக ளிழைத்த முடியையுடைய அரசர்கட் கரசரான ஆழ்வார் முன் வைத்தார்கள், (எ-று.) (அங்)

அச. மன்னனும்புரவலரமைச்சர்மாதவர்
இந்நகாவயினுளோரொவருங்காண்மினென்
அன்னருமுவகையானுரகன்மேற்றுயில்
தென்னரங்கேசனையுளத்திற்சிந்தியா

(இ-ள்.) அம்மன்னவரும், “அரசர்கள் மந்திரிகள் தவசிகள் இந்நகரத் திலுள்ளவர்கள் யாவருங் காணுங்கோள்” என்று நினைப்பதற்கரிய சந்தோஷத் தினராய் ஆதிசேஷர் மீது அறிதியிலமரும் அழகிய திருவரங்கநாதனைத் தமதுள்ளத்திற் சிந்தித்து, (எ-று.) (அச)

அரு. சுருக்கவிழ்கமலநாண்முகையுட்டோய்ந்திடும்
அருக்கனதிளங்கதிர்மருளவாணபுள்
எருத்தமாலடியர்மேனிந்தையீதென
செருக்கராவிடங்கருட்செங்கையிட்டனன்.

(இ-ள்.) “மந்திரிகளுரைக்கும் இச்சொல், முருக்கவிழ்ந்த புதிய தாம னை யரும்பில் படியும் சூரியனது இளங்கதிர் மருளும்படி அன்புடைய திருவடியினது திருத்தோள்களி லெழுந்தருளும் எம்பெருமானது அடியார் கள்மீது நிந்தையே” என்று சொல்லி, அகங்கரிக்கும் பாம்பிட்ட குடத்திற் றமது சிவந்த திருக்கையையிட்டனர். (எ-று.) (அரு)

அசு. படவரப்பள்ளியான்பதங்களேத்தியே
குடந்தளிற்றிருக்கரமிட்டகொற்றவன்
விடங்கலுழ்பாம்பினைடிட்டவில்லுமிழ்
தடமணியாழியையெடுத்துத்தந்தனன்.

(இ-ள்.) படத்தையுடைய ஆதிசேஷசயனத்தையுடைய திருவரங்க நகரப்பனது திருவடிகளைத் துதித்துக், குடத்தில் தமது திருக்கையையிட்ட ஆழ்வார், விடத்தை யுமீழும் பாம்போடு இட்டி வைத்திருக்கும் பிரகாச முடைய பெரிய இரத்தினக் கணையாழியை யெடுத்துக் கொடுத்தனர். (எ-று.)

அள. நடுங்கினர்புரவலரமைச்சர்நாணமுற்
றொடுங்கினர்தவத்துடன்ருமமோங்கின
விடுங்கிரதிரகழல்வேந்தர்வேந்தனும்
அடுங்கிளரயில்சூறித்தவனானோக்கினுன்.

(இ-ள்.) அரசர்கள் நடுங்கினர்; மந்திரிகள் வெட்கமடைந்து அடங்கி னார்கள்; தவத்தோடி தருமமும் உயர்ந்தன; பிரகாசமுடைய ஒலிக்கும் வீர கண்டையைத்தரித்த வேந்தர்க்கு வேந்தரான ஆழ்வாரும் (சத்துருக்களை) வெல்லும் உயர்ந்த வேலாயுதத்தைப் பார்த்து அம்மந்திரிகளையும் பார்த்த னர். (எ-று.) (அள)

[எம்பெருமான் சேவை சாதித்தல்.]

அஅ. கனைகழலொளிர்தருமலபாதமும்
வனைதருபட்டிகைமருங்குமாமணி
புனைதருசரிகையும்புலன்கொளுந்தியும்
நினைதொறுங்களிதருநீலமேனியும்

(இ-ள்.) (அப்போது) ஒலிக்கும் வீரகண்டை பிரகாசிக்கும் தாமரை போன்ற திருவடிகளும், அணிந்த அரைநாணையுடைய இடையும், பெரிய

மணிமயமான அலங்காரமான கவசமும், இடமுடைய உந்தியும், நினைக்குந் தோறும் 'தோஷத்தைக் கொடுக்கும் நீல நிறமான திருமேனியும், (எ-அ.)

அக. ஒளிர்கதிர் புரைமணியுதரபந்தமும்
குளிர்நிலவனைய நூல்குலவுமாபமும்
நளிகுடர்நவமணிகலங்கொளாரமும்
அளிகழ்மதுமலரலங்கற்றோள்களும்

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கும் சூரியனுக்குச் சமானமான அழகிய உதரபந்த மும், குளிர்ந்த சந்திரனைப் போன்ற பூனூல் விளங்கும் மார்பும், செறிந்த தாய்ப் பிரகாசமுடையதாய் நவமணிகளாலான நலத்தையுடைய ஆரமும், வண்டுகள் நிறைந்த தேனையுடைய மலர்மாலையுடைய எண்ணிந்த தோள்களும், (எ-அ.) (அக)

கூ0. அங்கசவரதனத்தணிகொளங்கதம்
கங்கணம்பிறழ்தருங்கமலகைகளும்
சங்கனகிரிவழுந்தரளமுரலும்
திங்கள்வான்வதனமுந்திலகநெற்றியும்

(இ-ள்.) திருமேனியிற் பிறந்ததுபோன்ற பொன்னாலான அழகையுடைய தோளணியும் கங்கணமும் விளங்கும் தாமரை போன்ற கைகளும், சங்கத்தைப் போன்ற கழுத்தும், முத்துப் போன்ற தந்தப்பந்தியும், சந்திரன் போன்ற பெருமை பொருந்திய முகமும், திலகமிட்ட நெற்றியும், (எ-அ.)

அங்கசம் - சரீரத்திற் பிறந்தது. அங்கம் - சரீரம்; ஜம் - பிறத்தல். எம்பெருமான் சாத்தின திருவாபரணங்களைத் "திருமேனியிற் பூத்தது போன்ற திருவாபரணங்கள்" என்பர் பூர்வாசார்யர்கள்.

கூக. கருணையாலிகள் பொழிகமலக்கண்களும்
புருவமுமகரகுண்டலத்தின்பொற்குடர்
தருமணிக்கபோலமுந்தயங்குபட்டமும்
குருமணிகாசியுமிதழின்கோலமும்

(இ-ள்.) கிருபையாகிய மழைத்துளிகளைப் பொழியும், கமலம் போன்ற கண்களும், புருவமும், மகரகுண்டலத்தின் பொலிவான சுடரையுடைய தான அழகிய கபோலமும், விளங்கும் பட்டமும், சிரோஷ்டமாய் அழகி தான நாசியும், இதழினழகும், (எ-அ.) (கூக)

கூஉ. கோடிபானுவினமணிகுயிற்றிப்பொற்புறச்
சூடியமகுடமுந்துளவமாலையும்
தேடியசுருதிநோசிலையுஞ்சீற்றமே
நீடியகணையெலாநிறைந்ததுணியும்

(இ-ள்.) கோடி சூரியர்போல மணிகுளிறைத்து அழகாகத் தரித்த திரு வபிஷேகமும், திருத்தழாய்மாலையும், (பெருமானைத்) தேடியதான சுருதியை நிகர்த்த சார்ங்கமும், (விமுகர் விஷயத்தில்) கோபமே பொருந்திய கண்களெல்லாம் நிறைந்த அம்பருத்துணியும், (எ-அ.) (கூஉ)

கூங. திசையிருளிரிதரவிளங்கத்திண்கிலை
விசையவாலிலக்குவன்மிகிலைமாமயில்

நசையுடன் மருங்குறவரங்கநாயகன்
இசையிராகவன்வடிவெய்தியெய்தினான்.

(இ-ள்.) திசைகள் இருள்கெடும்படி விளங்கவும், திண்ணிய சிலையைத் தரித்த உயர்ந்த வெற்றியையுடைய இளையபெருமானும் மிதிலாபுரியில்வ தரித்தருளின மயில்போன்ற சீதாபிராட்டியாரும் பிரீதியுடன் அருகிலிருக் கவும், அரங்கநகரப்பன், கீர்த்தியையுடைய சக்கரவர்த்தித் திருமகன்வடிவங் கொண்டு (அங்கு) எழுந்தருளினன். (எ-து.) (௬௩)

[ஆழ்வார் சேவித்துத் துதித்தல்.]

௬௪. கண்டனனிருவிழிகமலங்காறரப்
புண்டரீகக்கரங்குவித்துப்போற்றொணை
அண்டர்நாயகசிலையதனைப்பெண்ணுருப்
பண்டளித்தருள்பதப்பங்கயத்தினாய்.

(இ-ள்.) (அப்பெருமானை ஆழ்வார்) சேவித்து, (தமது) இரண்டு விழி களிலும் ஆனந்த பாஷபமொழுகத் தாமமைலர்போன்ற கரங்களைக் குவித் துக்கொண்டு, “(யாவராலும்) போற்றுவதற்கரிய நித்திய சூரிகளுக்குத் தலை வனே! கல்லைப் பெண்ணுரு வாக்கும்படி முன்பு ரக்ஷித்தருளிய திருவடிகளா கிற தாமரைகளை யுடையவனே! (எ-து.) கமலம்-நீர். (௬௪)

௬௫. வாரணமூலமென்றழைப்பமாகணப்
பாரணவுவணன்மேற்பரிவிற்சார்ந்தனை
நாரணனென்புகல்சிறுவனண்பினால்
ஆரணமதலையொன்றனுட்டோன்றினாய்.

(இ-ள்.) கஜேந்திராழ்வான் ஆதிமூலமென்றழைக்கப் பாம்புகளை யுண் ணும் பெரிய திருவடியின்மீது அன்போடெழுந்தருளினவனே! நாரணனே யென்று அநுசந்திக்கும் பிரகலாதாழ்வாரான சிறுவருக்குப் பிரீதியோடு வேதம்போன்ற ஒரு தூணிற் றேன்றினவனே! (எ-து.) (௬௫)

௬௬. மீனமேமுதலியவடிவமேதிரி
தானவையகன்றிடத்தரித்தநேமியாய்
வானமுமவனியுமற்றுமுற்றுநீ
ஆனவாறெம்மனோக்கறியற்பாலதோ.

(இ-ள்.) மச்சாவதாரமுதலிய வடிவங்களைப் பூமியில் குற்றமறும் படிக்குத் தரித்தவனான சக்ரபாணியே! ஆகாயமும் பூமியும் மற்றுள்ள எல் லாமும் நீயே ஆனவிதம் எம்மைப்போன்றவர்களுக்கு அறியத்தக்கதோ? (எ-து.) (௬௬)

௬௭. தாரகப்பிரமமாந்தகைமைகூர்ந்தருட்
காரணத்தடியவாகருத்துள்வைகுநீ
வாரணித்திருமுலைமடந்தைதன்னொடும்
வீரவிற்கணையொடும்வெளியிற்போந்ததென்.

(இ-ள்.) தாரகப்பிரமமாகிய பெருமைமிகுந்து, அருளென்னுங் கார ணத்தாலே அடியார்களது உள்ளத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நீ, கச்சணிந்த திருமுலைத்தடத்தை யுடைய பிராட்டியாரோடும் வீரத்தையுடைய வில்லை யுங் கணையையுந் தரித்து வெளியிற் றேன்றியது யாதுக்காக? (எ-து.) (௬௭)

கூஅ. அடர்ந்தசீரவனிவானனிலம்யாவையுங்
கடந்ததாளெளிதினிற்காணநோற்றுளார்
இடந்தவானிலங்காலோவென்முனோர்கொலோ
தடந்துழாய்மாபினுய்தமியனெகொலோ.

(இ-ள்.) சிறப்புடைய பூமி ஆகாயம் வாயு முதலிய எல்லாவற்றையும்
அளந்தருளின தேவரீரது திருவடிகளைச் சேவிக்கும்படி நோற்றவர்கள்,
முன்பு நீ இடந்தருளின உயர்ந்த பூமியி லுள்ளவர்களோ? எனமுன்முனோர்க
ளோ? திருத்துழாய் மாலைமை யணிந்த விசாலமான திருமார்புடையாய்!
அடியனே தானோ?" (எ-து.) (கூஅ)

கூக. என்றினையனநவின்நிருகணீர்தரப்
பொன்றிகழ்புயத்தின்மெய்ப்புளகம்பொங்குறத்
தன்றிருக்கரங்குவித்துக ளுந்தன்மையான்
சென்றிருதிருவடிசென்னிசோத்தினுன்.

(இ-ள்.) என்று இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லி, இரண்டு கண்களி
லும் நீரரும்பவும், வீரலக்ஷமி பொருநிய புஜத்திலும் சரீரத்திலும் புளக
மதிரிக்ஷவும், சமது அழகிய காங்கோக் குவித்து, ஆதர்த்தத்தாற் குதிக்குந்
தன்மையை யுடைய ஆழ்வார், சென்று, (பெருமானது) இரண்டு திருவடி
களில் தமது முடியுற வணங்கினார். (எ-து.) (கூக)

[எம்பெருமான் ஆழ்வாரைக் கடாக்ஷித்தல்.]

க00. பருகுதலான அசையோடு (பெருமானது) திருவடிகளைப்
பணிந்த பூமியிலுள்ளார் புகழும் அரசர்க்கரசரான ஆழ்வாரை, நீலமே
னியையுடைய அந்த சக்கரவர்த்தித் திருமகன், விர்த்தியாகும் ஆதரத்தோ
டு அருள் அதிகரிக்கும்படி கடாக்ஷித்தத், தனது இரண்டு, திருக்கரங்களா
லெடுத்த மாற்பி லமுந்த அணைத்தருளி, (எ-து.) (க00)

(இ-ள்.) பருகுதலான அசையோடு (பெருமானது) திருவடிகளைப்
பணிந்த பூமியிலுள்ளார் புகழும் அரசர்க்கரசரான ஆழ்வாரை, நீலமே
னியையுடைய அந்த சக்கரவர்த்தித் திருமகன், விர்த்தியாகும் ஆதரத்தோ
டு அருள் அதிகரிக்கும்படி கடாக்ஷித்தத், தனது இரண்டு, திருக்கரங்களா
லெடுத்த மாற்பி லமுந்த அணைத்தருளி, (எ-து.) (க00)

க0க. எமதுபாகவதனாயெம்மினோக்கிமாண்
பமர்தரவொருபகலருச்சித்தேத்தினோ
தமதுதாளரனயனிசதமகாநியர்
பமரமார்மலாகடீய்ப்பணியவாற்குவார.

(இ-ள்.) “எமக் குரியவர்களான பாகவதர்களை எம்மைப் போலவே
பாவித்தப் பெருமையோடு ஒருபகலாவது அர்ச்சித்தத் துதித்தவர்கள், தம
து திருவடிகளைச் சிவன் பிரமன் இந்திரன் முதலியவர்கள் வண்டுகளையு
டைய மலர்களைத் தூவிப் பணியும்படி வாழ்வார்கள். (எ-து.) (க0க)

பமரம் - ப்ரமரம் - வண்டு.

௧௦௨. அத்தகைநமதுபாகவதராயுயர்
முத்தாகடமதகமகிழமூரிநீர்
இத்தலத்தலகிஞள்வழிபட்டேத்தினை
உத்தமவினதுசீருணாதற்பாலதோ.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட பெருமையை யுடைய நமது பாசுவதர்களாய உயர்ந்த முத்தர்களது திருவுள்ள மகிழம்படி கடல்குழந்த இவ்வுலகில் கணக்கற்ற நாட்கள் (அவர்களை) வழிபட்டுத் துதித்தனை; உத்தமனே! உனது நற்குணம் (ஒருவரால்) அறியத் தக்கதோ? (எ-று.) (௧௦௨)

௧௦௩. அளக்கர்சூழ்மநிலத்தின்னுமாங்கவர்
உளக்கருணையின்முறைவழிபட்டோருநர்
வளக்கடுந்திகிரியோர்வரையிலேசோடிபோல்
விளக்கமாந்துயர்பதமேவுகென்றன்.

(இ-ள்.) இன்னும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த உலகத்தில் பாசுவதர்களது திருவுள்ளக் கருணையின்படி வழிபட்டவர்கள், சக்கரங்களும் வளமான வேகமுமுடைய தேரையுடையவரான கணக்கற்ற கோடி சூரியர்கள் போல் பிரகாசத்தை யுடையதாகி உயர்ந்த பரமபதத்தை அடைவாராக” என்றருளிச்செய்தன. (எ-று.) (௧௦௩)

[அழகிய மணவாளன் விஷயமாக ஆழ்வார் பாசுரஞ் சொல்லுதல்.]

௧௦௪. இருளிரியச்சுடர்-ரெனவெடுநதுமெர்ப்ப
பொருளுபநிட கமேபுணாத்துப்பொற்புய
நிருபனுமவணிராகவனைநேரிலா
ஒருவனைப்புசுழந்துபாட்டொருபதோதினன்

(இ-ள்.) (பிறகு) அவ்விடத்தில் பொன்னணி யணிந்த புயத்தையுடைய ஆழ்வார், ‘இருளிரியச்சுடர்’ என்றெடுத்து உபநிஷத்தின் மெய்ப்பொருள் களைச் சேர்த்து இராசவிராஜை, ஒப்பற்ற ஒருவனைப் புசுழந்து பத்சப் பாட்டுக்க ளாளுளிச்செய்தனர். (எ-று.) (௧௦௪)

[அரங்கநாயகன் கருடாருடனாய்ச் சேவை சாதித்தல்.]

௧௦௫. அகமகிழ்ந்தரங்கநாயகனுமாடகச
சிகரிநேரிலக்குவன்சீதைபாங்குறத்
தகைமைசேர்தனுமலாத்தடக்கைதாங்கிய
நிகரிலாவடிவினைக்கரந்துநீக்கியே

(இ-ள்.) அரங்கநாயகனும் திருவுள்ள மகிழ்ந்து பொன்மலைக்குச் சமானமான இளைய பெருமானும் சீதாபிராட்டியாரும் பக்கத்தி லிருக்கப் பெருமைபொருந்திய கோதண்டத்தைத் தாமரை மலர்போன்ற பெரிய திருக்கையிற் றரிச்சு ஒப்பற்ற வடிவை மறைத்து, (எ-று.) (௧௦௫)

க0௬. மான்மதச்சிந்துரவனப்புநெற்றியும்
பான்மதிமுகமுமின்பவளமூரலும்
கான்மலிதுளபமுங்கருணைககண்களும்
நீன்மலிமேனியுநேமிசங்கமும்

(இ-ள்.) கஸ்தூரிநாமமும் சிந்துரமும் விளங்கும் அழகிய திருநெற்றியும், வெண்மையான சந்திரன் போன்ற திருமுடிமும், இனிய பவளம் போன்ற புன்கிரிப்பும், வாசனை மிகுந்த திருத்துழாய் மாலையும், கருணை மிகுந்த திருக்கண்களும், நீலநிற மிகுந்த திருமேனியும், திருவாழியும், திருச்சங்கமும் (எ-று.) (40௬)

க0௭. சிலைகதைவாண்மலாதிகமுஞ்செங்கையும்
மலைபொருவியபுயவனப்புமார்புநீர்
அலைகடற்றருகவுத்துவமுமாரமும்
நிலைபெறுகதிர்மணிகிறைபொன்னுடையும்

(இ-ள்.) சார்ங்கமும் கதாயுதமும் வானும் தோன்றி விளங்கும் திருக்கைகளும், மலைஞ்சுச் சமானமான புயங்களி னழகும், திருமார்பும், பெரிய அலைகளையுடைய திருப்பாற் கடலில் வந்த கௌஸ்தபமும், முத்தாரமும், நிலைபெற்ற பிரகாசமுடைய மணிகள் நிறைந்த திருபவீதாம்பரமும் (எ-று.) (க0௭)

க0௮. அவணதியிவணனித்தனித்தபாதமும்
உவணனதிருகுவிடுமும்பொறபுயம்
சிவணநான்முகன்முதற்றேவர்கூழ்தரச
சுவணமால்வரைமழைமுகிலிறேன்றினுன.

(இ-ள்.) மேலுலகத்தி லிருந்த கங்காநதியை இவ்வுலகத்திற் பிரவேசிக்கத் தந்து (உலகத்தை) ரக்ஷித்த திருவடிகளும், பெரிய திருவடியின இரண்டு மலைஞ்ஞ்சச் சமானமான அழகிய திருத்தோள்களில் விளங்கும் படி, பிரமன் முதலிய தேவர்கள் சூழப், பொன்மலைமேல் கவிந்த சூளிர்ந்த மேகம்போலத் தோன்றினன். (எ-று.) (க0௮)

க0௯. சனகனுகியருளந்தழைத்தநாதனைப்
பனகமாசயனனைப்பதுமனாணன்
அனகமாதவார்பரவரங்கததீசனைக்
கனகவான்மணியுநிருபன்கண்டனன்.

(இ-ள்) ஜநகர் முதலிய முனிவர்களது உள்ளத்தில் தழைத்தவனான நாதனை, பெருமமபொருந்திய ஆதிசேஷ சயந்தையுடையவனை, தாமஸாயி விருப்பவனான பிரமனும் பாபரகிதரான மகாதவசிகளும் வணங்கும் திருவரங்கத்துக்கு நியாமகனை, பொன்னுற்செய்து ஒளியுடைய மணிகளினிறைத்த முடியையுடைய நிருபரான ஆத்மவார்த்தரிசித்தனர். (எ-று.) (40௯)

[சேவை சாதித்த பெருமானை வாழ்த்திவணங்கி ஆழ்வார் வரம்பெறுதல்.]

கக0. விழிவழிப்புனறாப்புளசமெய்தர
மொழிவழித்துதிரமுடி புந்தாழ்கராக்
கழிசுருபரிவுடன்சுருணைக்கங்கைநீர்
வழிதருமலரடிவணங்கிவாழ்த்தினான்.

(இ-ள்.) சண்ணின் வழியாக ஆறந்த பாஷ்ப முண்டாகவும், திருமேனியிற் புளச முண்டாகவும், சொல்லின் வழியாகத் துதி + ஞுண்டாகவும், திருமுடியும் சாழவும், பெரிய ஆசையோடு சுருணையை யுடைய கங்கைநீர் வழியும் மலர்போன்ற திருவடிசனை வணங்கி வாழ்த்தினார். (எ-று.) (கக0)

ககக. ஆதியேபிரமனுமரனும்போற்றிய
சோதியேநறைகமழதுளவமார்பனே
வெதியேபுரிசருவேள்விநாதலென்
ரோதியேபரவினனுருமுள்ளத்தான்.

(இ-ள்.) உருகும் திருவுள்ளத்தையுடைய ஆழ்வார், “காரணபூதனை! பிரமனும சிவனும் போற்றிய சோதியே! கேனமணம் வீசும் திருத்துழாய் மாலை யணிந்த திருமார்பனே! ஓமகுண்டத்தில் செய்யப்படும யாகவ் + ஞுக்கு நாயகனை!” என்று சொல்லி வணங்கினார். (எ-று) (ககக)

ககஉ. தேடரும்பொருண்மைமுற்புகன்றசிரதா
ஆடரவணைத்துயிலரங்கத்தீசனை
வீடருண்முதலவனைவிரிஞ்சனருதையைப்
பாடன்முப்பஃதினாற்பரிந்துபோற்றினான்.

(இ-ள்.) முன்புசொன்ன தேடுவதற்கரிய உபரிஷத்தின் பொருள்கள் சிறக்கும்படி, ஆடும் பாம்பணையில் அறிதுயி மறும் திருவரங்கநாதனை, மோகூத்தை யருளும் காரணபூதனை, பிரமனுக்குத் தந்தையை, முப்பது பாட்டுக்களால் விரும்பிப் போற்றினார். (எ-று.) (ககஉ)

ககங. புள்ளரசிருபுயம்பொலியப்பொன்னுடை
வள்ளலுநிருபனைமகிழ்ந்துநோக்கியே
உள்ளமுந்தெமகசருருமகதியாமிவண்
ள்ளருந்தகைவரந்தருவதேதெனருள்.

(இ-ள்.) பெரிய திருவடியின் இரண்டு புயங்கள் பொலியும்படி பொன்னுடையையணிந்த உதாரகுணசீலனை பெருமானா, ஆழ்வாரை மகிழ்ந்து நோக்கி, “முன்பு உமது உள்ளத்தை எமக்கு அளித்த உமக்கு யாம் இவ்விடத்துத் தரக்கூடிய பழிப்பில்லாத பெருமையை யுடைய வரம் யாது?” என்றருளினன். (எ-று.) (ககங)

ககச. இறைஞ்சினன்பரமபாகவதரின்னருள்
இறைந்திடவெனக்கவர்க்கடிமைநேயநான்

குறைந்திடாதயர்தரக்கருணைகூர்கென
மறைந்திடாதுயர்புசும்மன்னன்வேண்டினான்.

(இ-ள்) மறையாமல் உயருங் கீர்த்தியையுடைய ஆழ்வார், (பெருமானை) வணங்கி, “அடியேனுக்குப் பரமபாகவதர்களது இனிய அருள் நிறையவும் அவர்களுக்கு நான் நேயமான அடிமையைக் குறையாமற் செய்யவும் கருணை செய்வாயாக” என்று வேண்டினார். (எ-று.) (ககச)

[அரங்கநாதன் ஆழ்வாரது புத்திரியை மணம்புரிதல்.]

ககரு. அவ்வரமருள் புரிந்தரங்கத்தெம்பிரான்
செவ்வயினிருப்பனீபயந்தசெந்தமிழ்
எவ்வமிலசருநகுழலினையையித்தியேல்
உவ்வயினவதுவைசெய்குதுமென்றோதினான்.

(இ-ள்) திருவரங்கத் தெம்பிரான், அவ்வரத்தை யருள்புரிந்து, “செம்மையான வேலைத் தரித்த நிருபரான ஆழ்வீ! நீர்பெற்ற செந்தமிழைப் போல தோஷ மில்லாத கரிப கூந்தலையுடைய இளையைத் தருவையாயின் இவ்விடத்தே திருமணஞ் செய்துகொள்வோம்” என்றருளினான். (எ-று.) ()

ககசு. இந்திரமகிணனீதிசைப்பவேதமில்
சந்திரவெழிற்சுலத்தரணிவேந்தனும்
முந்தியவுவகையங்கட லுண்முழ்கின்
சிந்தினன்பவமெனசசெருககுஞ்சிந்தையான்.

(இ-ள்) பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனான பெருமான இத்தையருளிச் செய்தவளவிலே குற்ற மில்லாத அழகிய சந்திரவமிசத்தராயப் பூமியையாளும் ஆழ்வாரும் முற்பட்டதான சந்தோஷக் கடலில் முழுதி, என்பிறப்பை யொழித்தே னெனது மிகமகிழும் சிந்தையுடையவராகி. (எ-று.) ()

ககஎ. திருமலரடிமுதற்சென்னிகாறுநீ
பெருமணியணிநுளாபெப்பித்தோதியின்
மருமலாசசிசுழிகைவனைந்துமான்மதம்
பெருமணக்கலவைமெய்பிறங்கக்கோட்டியே.

(இ-ள்.) தாமரைமலர் போன்ற திருவடி முதல் திருமுடி வரையில் பெரியதாகிய சிரோஷ்டமான ரத்தினபரணங்களால் அலங்கரித்துக் கூந்தலில் வாசனையுடைய மலர்மாலை சாத்தி, கஸ்தூரியும் அதிக வாசனையுடைய கலைவச்சாந்துகளும் திருமேனியில் விளங்கவணிந்து. (எ-று.) (ககஎ)

ககஅ. விடுகடர்மணிமுடிவிபுதர்மாதவர்
தொடுகழலரசர்கண்முன்னர்தொன்முறை
வடுவகன்மகிதுதன்மயிலைமங்கலத்
தொடுமலர்நிகர்கரத்துகத்திந்தனன்.

(இ-ள்.) பிரகாசம் விடும் ரத்தினங்க ளிழைத்த முடியையுடைய தேவர்கள் மகாதவசிகள் வீரகண்டையைப் பூண்ட அரசர்கள் ஆகிய இவர்க

னக்கு முன்னே வேத விதிப்படி களங்கமற்ற சந்திரன் போன்ற நெற்றி
பையும் மயில் போன்ற சாயலையுமுடைய இனையை மங்கலத்தோடு மலர்
போன்ற கைகளில் உதகபூர்வகமாகக் கொடுத்தனர். (எ-று.) (ககஅ)

ககக. பொன்னணிவனமுலைப்பொருவில்பூமகள்
அன்னவடனையணியரங்கத்தெம்பிரான்
மன்னமுதியமணவாளனும்பெயர்
தன்னழகதனிநற்சகமுங்காணவே

கஉ0. இன்னியமுழங்கமாதவத்தரேத்திடப
பன்னியநானமறைபணிமார்த்தெழக்
கன்னியர்பலாண்டிசைசமுறக்கால்ககிர்
வன்னியைவலஞ்செயாவதுவைசெய்தனன்.

(இ-ள்.) தேமல் பூத்த அழகிய தனங்கனையுடைய ஒப்பற்ற பெரிய
பிராட்டியாருக்குச் சமானமான இனையை, திருவரங்கத் தெம்பிரான், தன
து அழகினால் நிலைபெற்ற அழகிய மணவாளனென்னும் பெயரை உலகத்
திலுள்ளோர் காணும்படி இனிய வாத்தியங்கள் ஓடிக்கவும் மாதவத்தர்
கள் ஏதையும் 'ஆமரங்களுக்கு இசைக்கச்' சொல்லிய நான்கு வேதங்
களும் சங்குகளும் ஒலித்தெழவும் என்னியர்கள் பல்லாண்டிசையைப் பாட
வும் பிரகாசம் விடும் அக்கினியை வலஞ் செய்து திருமணம் புரிந்தனன்.
(எ-று.) (ககக) (கஉ0)

கஉக. பரியகமங்ககம்பதக்கங்கங்கணம்
தெரியணித்திலந்திகமுமேகலை
விரியணிமணிமுடிவிளங்குருண்டலம்
உரியனவரசாகோனுதவககைக்கொளா

(இ-ள்.) காலணிகளும் தோளணிகளும் பதக்கங்களும் சங்கணங்களும்
தெரியும் அழகிய முத்துக்கள் விளங்கும் மேகலைகளும் பலவான ஆபரணங்
களும் மணிகளிழைத்த திருமுடிகளும் விளங்கும் மகாருண்டலங்களும்
(பெருமானுக்கு) உரியனவாகும்படி அரசர்க்கரசனான ஆழ்வார் சமர்ப்பிக்க
அவற்றைக் கைக்கொண்டு (எ-று) (கஉக)

கஉஉ. விளைவருநருணையான்விடையுமிந்துவால்
வளைசிலைநிரிவாள்கைதவயங்குற
அனைநுகாகரியமாலரங்கமாநகர்
இனையெனுமயிலொடுமினிதினேகினுன்.

(இ-ள்.) அதிகரித்த கருணையினாலே விடையு மளித்து, ஒளிபொருந்திய
பாஞ்ச்சந்திரியம் சார்ங்கம் சக்கரம் நாந்தகம் சதாயுதம் இவைகள் தோன்
ற, வெண்ணெயுண்ட கரிய திருமேனியையுடைய பெருமான், இனையென்
று சொல்லும் மயில போன்றவரோடு, திருவரங்கமாநகரத்துக்கு நன்கு
எழுந்தருளினன். (எ-று.) (கஉஉ)

[பிழை பொறுக்கும்படி விண்ணப்பித்த அமைச்சரை ஆழ்வார்
கொண்டாடுதல்.]

கஉ௩. இன்னநீர்கதியருளீசனேகிய
பின்னர்பாகவதர்களுடனும்பீடமீ
மன்னனுமகிழ்வுடன்வைகுநகாலையில்
அன்னவனடிமுநுங்கமைச்சரீண்டியே

(இ-ள்.) தன்பம் நீங்கிய மோகூத்தைக் கொடுக்கும் பெருமான்
எழுந்தருளின பிறகு, ஆழ்வாரும் பாகவதர்களுடன் பீடத்தின்மீது மகிழ்ச்
செய்யாடு வீற்றிருக்கும்போது, அவ்வாழ்வாரது திருவடிகளில் மந்திரிகள்
கூடி (இ-ள்.) (கஉ௩)

கஉ௪. பிழைத்தியாம்புரிந்தவிப்பெற்றிமாதவம்
தழைத்தநீபொறுத்தியென்றிறைஞ்சிசசாற்றலும்
அழைத்தனன்மைச்சராயுருளினோகுகநீர்
இழைத்தனதீமையனறென்றுகூறுவான்

(இ-ள்.) “தவறி நாங்கள் செயத இக்குற்றத்தை மஹத்தான தவம்
தழைத்த நீதவரீர் பொறுப்பீராக” என்று வணங்கிச் சொல்லலும், ஆழ்வார்,
மந்திரிகளையழைத்துக் கிருநடையோடு நீநாக்கி, “நீங்கள் செயதது தீமை
யன்று” என்று அருளுவாராயினர். (எ-று.) (கஉ௪)

கஉ௫. வேள்விசுளயர்ந்துமாதவத்தின்மேவியும்
கேள்விநூலசதுமறைகெழுமவோதியும்
ஆள்வினைபுரிந்துநல்லறங்குளாற்றியும்
தாள்வினைவலங்கொடுதலத்துலாவிபும்

(இ-ள்.) “(உலகத்தில்) யாகங்கள் செய்தும், பெருந்தவத்தி லிருந்தும்,
கேள்வியோடு நாணகுடேவத சாஸ்திரங்களை நிறையக் கற்றும், பல முயற்சி
சுள செய்தும், நல்ல தருமங்களைச் செய்தும், வலிய சாஸ்களால் நடத்தலைக்
கொண்டு திவ்விய தேசசஞ்சாரஞ் செய்தும், (எ-று.) (கஉ௫)

கஉ௬. சுரநதிமுதலியபடிந்துந்தோமில்சீர்
வரனதிகந்தரும்வரையின்வையியும்
உரனதிதெளிந்துடலியோகத்தொல்கியும்
பரனடிகாண்கிலார்பவமுந்தீர்கிலார்.

(இ-ள்.) “கங்காநதி முதலியவைகளில் முழுகியும், குற்றமற்ற சிறப்
பையுடைய அதிக வரங்களைக் கொடுக்கும் மலைகளி லிருந்தும், ஞானம் அதி
க தெளிவடைந்து யோகாப்பியாசத்தாலே சரீர மிளைத்தும், (பலர்) பெரு
மானது திருவடியைக் காணமாட்டார்கள்; தங்கள் பிறவியும் நீங்கமாட்
டார்கள். (எ-று.) (கஉ௬)

கஉ௭. விண்ணகமுனைவார்விபுதர்வேலைசூழ்
மண்ணகந்தனிலுளோர்வசையினீவியான்

எண்ணரும்பரகதியெளிதினெய்துறக்
கண்ணையெனதுளங்களிப்பக்காட்டினிர்.

(இ-ள்.) “தேவலோகத்தி லுள்ள முனிவர்களும் தேவர்களும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியி லுள்ளவர்களும் சூற்ற மில்லாத நீங்களும் நானும் எண்ணுவதற் கரிப பரமபதத்தை எனியதா யடையும்படிக்குக் கண்ணனாகிய பெருமானே என்னுள்ளங் களிக்கக் காட்டினீர்கள். (எ-று.) (கஉஎ)

கஉஅ. ஆதலானும்மினுமதிகர்யாவனோ
காதலாகுவருங்கருத்துங்கண்களும்
ஓதலாஞானமுமுணாவுமுண்மையும்
ஈதலாந்தவமுநீரெனகென்றேத்தினான்.

(இ-ள்.) “ஆகையாலே உங்களிலும் அதிகமானவர்கள் யார்? பிரீதியுடைய ஆசாரியர்களும், மனதும், ஃன்களும், சொல்லாகாத ஞானமும், தெளிவும், உண்மையும், (வேண்டியதை வேண்டியபடியே) கொடுப்பதாகிய தவமும் எனக்கு நீங்களே!” என்றுரைத்து அவர்களைத் துதித்தனர். (எ-று.)

[மைந்தருக்கு மகுடஞ் சூட்டல்.]

கஉக. ஈன்றாங்கேசனுக்கிந்தபாவைமுற்
றோன்றலாய்விளங்குதன்சுத்தனைத்தொன்முறை
சான்றவரொடுபுவிபுரக்கசசாறறியே
மான்ற்றிரமதியினன்மகுடஞ்சூட்டினான்.

(இ-ள்.) திருவரங்கநகரப்பனுக்கு (தாம்) பெற்றுச் சமர்ப்பித்த பெண்மணிக்கு முன்பிறந்தவராய் விளங்கும் தமது புத்திரரைப், பழமையான முறைப்படி பெரிசுயர்களோடு கூடி பூமியையாரும்படி நியமித்து, மயர்வற்ற மதிலமுடைய ஆழ்வார், அப்புத்திரருக்கு மகுடஞ்சூட்டினார். (எ-று.)

[இராமாயண காலக்ஷேபம்.]

கஉ௦. மைந்தனுந்தந்தைசொன்மரபின்மாண்பமைந்
திந்தமாரிலம்புரந்தினிதின்வைகினான்
பந்தமிலவனுமாலடியர்பாங்குறச
சித்தனையிராமகாதையினிற்சேர்த்தினான்.

(இ-ள்.) அப்புத்திரரும் தமது தந்தையாகிய ஆழ்வார், நியமித்த முறையே, மாட்சிமை பொருந்தி இந்தப் பெரிய பூமியை இனிது காத்திருந்தனர். பந்தமற்ற ஆழ்வாரும் பாகவதர்கள் தம்பக்க லுற்றிருக்கத் தமது மனத்தை இராமாயண காலக்ஷேபத்திற் சேர்த்தனர். (எ-று.) (கஉ௦)

கஉக. ஞானமெய்ப்பரமபாகவதர்நண்புறத்
தானகைத்தமைத்தவர்சரணம்போற்றியே
மானவனிராகவன்மாசில்காதைகேட்
னேமினிருபர்கோனுறையுங்காலையில

(இ-ள்.) ஞானவடிவான பரமபாகவதர்கள் நட்போடு தம்மிடத்துக்கு வரத் தாம் (ஆனந்தத்தாலே) நகைத்து (அவர்களைத் தம்மிடத்தில்) இருத்தி அவர்களது திருவடிகளைப்போற்றி, புருஷோத்தமனான இராகவபிரானது குற்றமற்ற சரித்திரத்தைக் கேட்டுக், குறைபாடில்லாத வேந்தர்க்கு வேந்தரான ஆழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கும்போது, (எ-று.) (கருக)

வேறு.

கருஉ. ஓதநீருவரியாவுமொருகணைக்குணவுசெய்தோன்
காதைநாணாளுங்கூறுங்கலைமுனிகலைமாரீசன்
பேதையைமருட்டக்கூறித்தசமுகச்சிததன்பெட்பாற்
சீதையைக்கவர்ந்ததன்னுன்பரிவினாற்றெரியக்கூறான்.

(இ-ள்.) திகைளையுடைய சமுத்திர நீரை யெல்லாம் ஒரே பாணத்துக்கு உணவாகச் செய்தோனான இராமபிரானது திருக்கதையை நாடோறும் காலக்ஷேபஞ் செய்து வரும் சாஸ்திரம் வல்ல முனிவர், ஆழ்வாரது பரமபக்தியைக் கருதி, மான்வடிவமான மாரீசன் சீதாபிராட்டியாரை மயக்கும்படிக்குச் சொல்லிப், பத்துத் தலைகளையுடைய அறிவிலான இராவணன் தன் ஆசையாலே பிராட்டியாரைக் கொண்டிபோன செய்தியைத் தெரியச்சொல்லார். (எ-று.) (கருஉ)

கருங. ஆயவேதியன்றன்காதற்சுதனஃதறியானோர்நான்
நேயமார்நிருபன்கேட்பநிசுழ்த்துவோனிருதர்கோமான்
மாயமேற்கொடுபைகூந்தற்சனகியைவலிதின்வவ்விப்
போயவாழழல்போலன்னுன்செவியினுட்புகுதச்சொற்றான்.

(இ-ள்.) அதனையறியாமல், அந்த வேதியரது ஆசைக்குமாரர், நேசத்தையுடைய ஆழ்வார் கேட்கும்படி ஒருநினைம் இராமாயண காலக்ஷேபஞ் செய்து வந்தவர், இராகுசாதிபனான இராவணன் மாயஉருவங் கொண்டு பசுமையான கூந்தலையுடைய சீதாபிராட்டியாரைப் பலாத்காரமாக யெடுத்துக்கொண்டு போன வரலாற்றை, அவ்வாழ்வாரது செவிகளில் அக்கினிபோல் பிரவேசிப்பதாகப், பிரசங்கித்தார். (எ-று.) (கருங)

கருச. சொற்றதீமொழிகாதிற்சுர்குசரத்தொகையோர்கோடி
உற்றபோற்படுமுன்பார்போற்றயர்பொறையுறையுனோவாச்
செற்றமேகுடிபுக்காற்போனகைத்திருந்திருகண்சேப்ப
வெற்றிவேற்புயங்கன்கொட்டாவெய்துயிர்த்தெழுந்தான்வேந்தன்.

(இ-ள்.) சொன்ன தீயைப்போன்ற மொழி, கூர்மையும் வெப்பமுமுடைய சரங்களின் தொகை ஒருகோடி யுற்றதைப் போல, அரசரான ஆழ்வார் செவியிற் படுமுன்னே, பூமியிலுள்ளோர் போற்றும் உயர்ந்த பொறுமைக்கு இருப்பிடமான திருவுள்ளத்தில் ஒழியாத கோபமே குடிபுகுந்ததபோல இருந்து நகைத்து, இரண்டுகண்களுஞ் சிவந்துகாட்ட, வெற்றியையுடைய வேலைத்தரித்த புயங்களைக் கொட்டிப், பெருமூச்செறிந்து முந்து, (எ-று.) (கருச)

கநடு. துணைவினிற்றிணிகையார்த்துத்தொடிமலர்க்கரத்திற்குலா
துணையயிற்குதிர்வாள்வாங்கியிமையொடுநொடியாங்கால
வினையினிற்பரிநோற்றென்றும்பிறக்கிவினாவான்மீதூர்
நினைவினிற்கடிதுகோயில்வாயிவினெறியேவெட்டான்.

(இ-ள்) வினாவாசத் தண்ணிய ஆயுதவகுப்புகளைக் கட்டிக் கங்கண்
மணிந்த கைகளில் தோல்விபடையாத துணியிற் கூர்மையுடைய பிரகாச
முடைய வாளாயுதத்தை வாங்கி சண்ணிமைப் பொழுதோடு கைந்நொடிப்
பொழுது மாறாமல் கால அளவில் குதிரையானது தவம் பண்ணியும் எக்கா
லத்தும் பிறப்புவதான வினாவுடன் நெருங்குதலான மனத்தினுள்மிக அர
மனை வாயிலின் வழிபை விரும்பி யடைந்தார். (எ-று.) (கநடு)

கநசு. வருகுதிர்மதுதானைவாம்பரிமதமாத்திண்டேர்
தருகுதிர்கொடியமாயதச்சமுக்கபோகலபோகல்
பெருகுதிர்ந்துவெம்பேய்குளித்திடப்பிறங்குவாளாற்
பொருதுவனினையின்றென்னுவேறினுள்புரவீம்தில்.

(இ-ள்) “நமதுசேனைகளே! வாருங்கோள்; தாவிப்பாயுங் குதிரைகளை
யும் மதயானைகளையும் தண்ணிய தேர்களையும் கொண்டுவாருங்கோள். கொடி
ய மாயத்தையுடைய தச்சமுக்கை! போகவேண்டா; போகவேண்டா. பெரு
குடபடியான இராச்சத்தில் கொடிய பேய்கள் குளிக்கும்படி விளங்கும் வா
ளாயுதத்தாலே இப்பொழுதே உன்னை வெல்லுவேன்” என்று சொல்லிக்
குதிரையின் மீதேறினர். (எ-று.) (கநசு)

கநஎ. சிவங்களைந்தழனுட்பெய்துபுரிதவத்திண்மைநாடி
வரங்கடந்தவனுமேருமலைசிலைவணக்கமாயாப்
புரங்கடந்தவனுநின்னைக்காப்பினும்புயங்கால்சென்னி
கரங்குள்வெறுகக்கொய்வன்யாவாமேற்காவலசெய்வார்.

(இ-ள்) “உனது தலைகளைக் களைந்து அடிகினியி லிட்டு நீ செய்த தவ
வலிமையை நாடி வரங்கள் தந்தவரான பிரமாவும், மகம்மேரு மலையைச் சி
லைடாக உளைத்து அழியாத முப்புரங்களை வென்ற சிவபிரானும் உன்னைக்
சாத்தாலும், உனது புடம-சால்-கலை-கரங்கள் இவைகளை வேறுவேறுகும்படி
யறுப்பேன்; அதன்மேல் உன்னைக் காப்பார் யாவரோ? (எ-று.) (கநஎ)

கநஅ. என்னையின்றுலகியாவுமீன்றருளிராமன்றேவி
தன்னைநீவிரும்பல்சீயத்துணவைநாய்தனிவேட்டற்றால்
அன்னையையிடுத்தேகாதெவ்வானிடத்தடைந்தாயேனும்
உன்னையானுயிருண்டல்லான்மீள்கலேனுயிரும்வேண்டேன்.

(இ-ள்) “என்னைப் பெற்று உலகங்களை யெல்லாம் பெற்றருளிய இரா
மபிரானது திருத்தேவியானா நீ விரும்புவது, சிங்கத்தின் உணவைத் தனிமை
யான நாய் விரும்பியது போலாம். நீ எனது தாயை விடுத்துப் போகாமல்
எந்த உயர்ந்த இடத்தை யடைந்தாயாயினும், உன்னை உயிருண்டல்லாமல்
நான் மீள மாட்டேன்; என்னுயிரையும் வேண்டேன்”, (எ-று.) (கநஅ)

௧௩௬. எனப்புக்ன்மொழியான்சீற்றத்திடைவிடாவிதிர்க்கும்வாளான்
சினத்தெழுநகையான் தூணத்திறலரித்தெழிப்பினூர்ப்பான்
அனற்கொடுவடவைகாலோடிவங்கைதீய்திடச்சென்றங்கே
மனக்கடம்புரவிதென்பாற்றாண்டினுன்வயிரத்தோளான்.

(இ-ள்.) என்று சொல்லும் சொல்லையுடையவராய், கோபத்தாலே
இடைவிடாமல் ஆடும் வானையுடையவராய், கோபத்திலுண்டாகும் சிரிப்
பையுடையவராய், தூண்த் சட்டிய வலிமையையுடைய சிங்கர்ச்சீனையைப்
போல் கர்ச்சிப்பவராய், வயிரமான தோள்களை யுடைய ஆழ்வார், வடவா
முனாக்கினி உஷ்ணத்தைக் கொண்டு காற்றோடு கூடி இலங்கையைத் தீய்சுது
விடும்படிக்குச் சென்றது போல, மனோவகதையுடைய குதிரையைத்
தெற்குமுக்கமாகத் துண்டினர். (எ-று.) (௧௩௬)

௧௪௦. அண்டர்பூவருடம்பெய்தார்பரமபாகவதரார்த்தார்
எண்டபோதனர்களாசிமொழிந்தனரிறையோனெஞ்சிற்
புண்டரீகக்கண்மாலூர்வயினனிற்புரவியென்னும்
சண்டமாருதமுந்தாவா விலங்கைமேற்சார்ந்ததம்மா.

(இ-ள்.) (அப்போது) தேவர்கள் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள்; பரமபா
கவதர்கள் ஆரவாரித்தார்கள்; என்னும் தப்பாதனர்-ள ஆசிமொழி சொன்
னார்கள் ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எசந்தாமனையைப்
பொறைதருண்டனை யுடைய பெருமான் ஏறிச்செலுத்தும் பெரிய தருவடி
பைப் போல, குதிரா பென்று சொல்லும் சண்டமாருதமும் இலங்கைமே
ற்றுவீச்சார்ந்தது. (எ-று.) (௧௪௦)

௧௪௧. இலக்குவன்சனகன்பாவையிருமருங்கணுகவிந்து
குலக்குலசேகரப்போக்கொற்றவனையுரங்கோபம்
விலக்குவானெடியோலவென்றியிராகவவேடந்தாங்கி
வலகுதுனிசிலைகூவாவிபொடுமெதுமகிழ்வினவந்தான்.

(இ-ள்.) இளைய பெருமானும் சீரா பிராட்டியாரும் இருபக்கங்களிலுமி
ருக்கி, சந்திரகுலத்தவரான குலச்சகரொன்னுந் திருநாமத்தையுடைய வெற்
றியாளரான ஆழ்வாரது கியாமும் கோபமும் விலகும்பொருட்டுப், பெரு
மான், வெற்றியையுடைய சக்ரவர்த்தத் திருமகனார் உருவந்தரித்து, வலி
மையுடைய வளைசும கோஷண்டத்தோடும் கூர்மையான பாணத்தோடும்,
ஆழ்வாருக்கு உதிரில் மகிழ்ச்சிபோடு எழுந்தருளினன். (எ-று.) (௧௪௧)

௧௪௨. சரணடைந்தவர்களாவித்துணையமாதவனைத்தாமார்
முண்ணடர்த்துலவாவென்றியுரிவெஞ்சிலையினுனை
அரணமாநகரயோத்தியவகரித்தடியுரந்தக்
கரணமாசகற்றினுனைக்கண்களாவிருபன்கண்டான்.

(இ-ள்.) திருவடியடைந்தவர்களது ஆவிக்குத் துணையாயிருப்பவனை,
பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனை, சத்தருக்கனது வலியை யடக்கிக் கொடா
க வெற்றியை யுடைய வலிய கோஷண்டத்தை யுடையவனை, பெருமை

பொருந்திய மதில் சூழ்ந்த திருவயோத்தியில் அவதாரஞ் செய்த அடியார்
களது அந்தக்கரணத்திலுள்ள சூற்றங்களை நீக்கினவனே, ஆழ்வார் திருச்சுண
களாற் சேவித்தனர். (எ-று.) (கசஉ)

கசக. பொடிப்பமெய்புளகங்கண்ணீர் பொழிதரப்புருவம்பொற்றோன்
துடிப்பமார்பதனோடாவாவா நிலனிழிந்துதொல்லோன்
அடிப்பதும் தன் சென்னிமலைந்தனனடியா ரெண்ணம்
முடிப்பவன்கரத்தாலன்னுன்றனைத்தழி இமுயங்கினாலுல்.

(இ-ள்.) திருமேனியிற் புளக முண்டாகவும் சண்களில் நீர் பொழிய
வும் புருவமும் அழகிய சோளும் மார்பும் அடிக்.வும் வியப்புக் கொண்டவ
ரான ஆழ்வார் பூமியிலிறங்கிப் பெருமானது திருவடித் தாமரைகளைத் தம
து தலையிலணிந்த கொண்டனர். அடியார்தளது எண்ணங்களை முடித்த, க்
சொடுக்கும் பெருமான் தமது திருச்சுண்களாலே அவ்வாழ்வாரைத் தழுவி
யணைத்தான். (எ-று.) (கசக)

கசச. தாடகைக்கசனியேறேதயரதன்றவத்தின்பேறே
வீடணர்க்கினியவாழ்வேபரிதிசேய்விளியாநட்பே
கூடகக்கரணங்கோர்கூற்றமேயென மீக்கூறும்
ஆடகக்கிரிபோல்வானையமலனுமருளிதோக்கா.

(இ-ள்.) “தாடசையாகிய மலைக்குப் பேரிடி யானவனே! தசரதருடைய
தவத்தின் பிரயோசன மானவனே! விஷ்ணுமூவானது இனிமைபான வா
ழவுக்குக் காரணமானவனே! சூரிட புதல்வனாகிய சுக்கிரீவ மஹாராஜரு
க்கு அழியாத தோழனே! வருசனைடையுடைய சரன் உயிருக்கு ஒப்பற்ற
மனனே! என்று அக்கமாகத் துதிக்கும் பொன்மலை போன்ற ஆழ்வாரை
மலரகிதனான பெருமானும் கிருபையோடு பார்த்து, (எ-று.) (கசச)

சசரு. சுழுமலுற்றினையனின்ருய்சனகியைககவரந்துபோய
முழுமனைக்குலங்கனோடுமுடித்தணிமுறுவற்செவ்வாய்ச
செழுமலர்க்குயிலேமீட்டேங்காண்கெனத்திருவைககாட்டத்
தொழுமதிசுலத்தினுனுந்துள்ளினனுவகைதூண்ட.

(இ-ள்.) “சோகங்கொண்டு வருந்தவேண்டா; நினது தாயாகிய சான
கியை யபசரித்தக் கொண்டுபோன முடனை அவனது குலங்களுடன் முடி
த்தவிட்டு, அழகிய தந்தபந்தியையும் சிவந்த வாயினையு முடையளாய்ச்
செழிப்புடைய தாமரை மலரிலிருக்கும் குயில் போன்ற பிராட்டியை மீட்
டுக்கொண்டு வந்தோம்; காண்பாயாக” என்று தோபிராட்டியாரைக் காட்
டச், சந்திரகுலத்தவராய்த் தொழக்கடவரான ஆழ்வாரும் தமக்குள்ளே
யுள்ள சந்தோஷம் தூண்ட ஆநந்தத்தாற் றுள்ளினர். (எ-று.) (கசரு)

கசக. அடுவரிப்புவிவாய்க்கோட்பட்டசுன்றதோர்புனிற்றுவார்வங்
கொடுவரிசினிற்றேர்ந்தெய்தக்கண்டதன்குழக்கன்றேபோல்
லடுவரிநிங்கட்கேயவரிவிழிவதனத்தானைத்
தொடுவரிசிலையோன்காணுத்துணையடிதொழுதுகின்றான்.

(இ-ள்.) கொல்லுந் தொழிலையுடையதாய் வரிசுளுள்ள புலிவாயில் அசுப்பட் டகன்ற ஒரு தலையீற்றுப் பசுவை ஆசையுடனே வழியில் தேடி அடையக் ண்ட அசின் சிறு கனறைப் போல, களங்கமாகிய குற்றம் பொருந்திய சந்தரணை யொத்த செவ்வரிகளுவரி பரந்த கண்களையுடையதான திருமுகமுடைய பிராட்டியாகாப், பிடிக்கப் படுவதாய்க் கட்டு ளமைந்த வில்லைத் தரித்த ஆழ்வார், சேவித்து, அவரது இரண்டு திருவடிகளையும் உணங்கி நின்றனர். (எ-று.) சந்திரனையொத்த முகமெனக. (கசக)

கசஎ. சொல்லறிந்ததெனையாள் மூலத்தேவனுஞ்சிலைக்கைகொண்ட மல்லல்லோடத்தைநீத்தேவாமருளலர்சங்காழி வில்லடிகதைநீண்மேகமேனிநீள்வீடங்கமென்றோட் பல்லவத்துணைத்தாட்பைங்கட்பார்மயில்பதுமப்பாவை

(இ-ள்.) துன்பத்தை நிவர்த்தித்து என்னை யடிமை சொள்ளும் ஆதிமூலமாகிய தேவனும், கோதண்டத்தைக் கையினிடத்தற் கொண்ட பெருமை பொருந்திய வேஷத்தை நீக்கி, அபயஹஸ்தமும், பாஞ்சஜந்நியமும், திருவாழியும், சார்ந் மும், போர் செய்யும் கதாயுதமும், நீண்ட மேம்போன்ற திருமேனியும், உயர்ந்த ஆண்மையுடைய மென்மையான திருத்தாள் களும், சளிர்போன்ற பாதத்தையும் பசிய திருக்கண்களையுமுடையரான பூமிப்பிராட்டியாரும் பெரிய பிராட்டியாரும் (எ-று.) (கசஎ)

கசஅ. பகிரகிச்சமலந்தந்தபதமலர்க்கமலம்பைம்பொற்று நின்மணித்திருவுந்தித்தாமரைநறைத்துளவின்ருமஞ்செநின்மிசைத்திசுழமுந்நூலசெந்திருமணிவருசசந்தேயம் அகிலமும்புரக்கும்பார்வையிருகுழையணிகிரீடம்

(இ-ள்.) கங்காநதி சலசதைப்பெற்ற பாததாமரைமலர்களும், பசும் பொன்னுடையும், அழகிய திருவுந்தியாகிய தாமரையும், தேனையுடைய திருத்தாய் மாலையும், தோண்மேல் விளங்கும் முப்புரிநூலும், சிவந்த சவுஸ் துபமும், ஸ்ரீவற்சமும், உலகமெல்லாவற்றையுங் காக்கும் பார்வையும், இரண்டு குழைகளும், அழகிய கிரீடமும் (எ-று.) (கசஅ)

கசக. மற்றுளவனப்பியாவும்பிறழ்தரமறைகளார்ப்ப முற்றுசீர்ச்சனகரூரதாதியர்முன்னின்றேத்தச்சுற்றுறக்குமுதனாதிபரிசனந்துவாசந்தொங்கல் பற்றுதீபங்களாதிமங்கலம்பரிசிற்சார

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள அழகெல்லாம் பிரகாசிக்கவும், வேதங்கள் கோஷிக்கவும், முதிர்ந்த சிறப்பையுடைய சனகர் நாராதர் முதலியவர்கள் முன்னின்று துதிக்கவும், குமுதர் முதலிய பரிசனங்கள் சுற்றிலு மிருக்கவும், கொடி பீலிக்குஞ்சம் பற்றக்கூடிய தீபங்கள் முதலிய மங்களங்கள் தக்க படி சேர்ந்திருக்கவும் (எ-று.) (கசக)

கரு0. அருந்தகைச்சேனைநாதன்திருக்கரப்பிரம்பானஞ்சி
கெருங்குநான்முகன்முக்கண்ணுனபுரந்தராதியர்க்கணீங்கார்

மருங் குறவியினதேயன்மணிப்புயமலையீயாவும்
தருமபராபரன்முற்றேன்மக்கண்டனன்றாணிவேந்தன்.

(இ-ள்.) அரிய பெருமையினையுடைய சேனைமுதலியாரது திருக்கைகளிலுள்ள பிரம்புக்குப் பயந்து நெருஞ்சமடையும் பிரமன் சிவன் இந்திராதிபர்கள் நீங்கா வர்+ளாகிப் பக்+ங்+ளிலிருக்+வும், பெரிய திருவடியின் அழகிய புயங் ளாகிய மலைகளினமீது எல்லாவற்றையும் தந்த பராபரனாகிய பெருமான் தமக்குமுன்னே சாக்காத்தகாரமாகச் சேவித்தனர் பூமிக்கரசரான ஆழ்வார். (எ-று.) (௧௫௦)

௧௫௧. விதித்துடல்புளகம்போர்ப்பவிழிசுணீர்பொழியமென்மேற்
குதித்துளமதர்த்தானந்தக்கடலினுட்குளித்துவீயாக்
கதிக்கிறைகிறுத்தாள்சென்னிமீலேச்சினன்கரங்கள் கூப்பித்
துதித்தன்னவனுந்தத்தகைமைபாருகுணித்துச்சொல்வார்.

(இ-ள்.) திருமேனி சிலிர்ப்புற்றுப் புளக முண்டா+வும் திருக்கண்கள் நீர் பொழி+வும் மேனமேலும் குதித்து, திருவுள்ளம் அளித்து, ஆனந்தக் கடலிற் குளித்து, அழியாக் மோகித்திக்குத் தலைவனான எம்பெருமானது திருவடிகளைத் தமது உலையி லணிந்து திருக்கரங்களைக் கூப்பி-பொண்ப் புதித்தனர். (இப்படியான அவ்வாழ்வாரது ஆனந்தப் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்வார்கள் யார்? ஒருவரும்லலை.) (எ-று.) (௧௫௧)

௧௫௨. கவினலாம்பரியினோடக்குரிசிலேக்கமலக்கண்ணுண்
பொலிமணிவிமானமேறிகொண்டவைகுந்தம்புககான்
ஒளிகடலுலகுளோதன்றிருமொழியோதிவாழ
மலிகதிமணிமாபண்ணலபதத்துமன்னவனுமவாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அடிவாளத்தை யுடையதாய்த் தாவும் குதினாயாடி அவ்வாழ்வானாக், +மலம் போன்ற திருக்கண்ணையுடைய பெருமான, பொல்வற்ற அழகிய விமானத்தி லேற்றிக்கொண்டு வைகுந்தம் புசந்தனன். ஒளிக் கடல் சூழ்ந்த உலக்த் துள்ளவர்கள் தமது திருமொழியைப் படித்து உஜ்ஜீவிபா நிற்க, மிகுந்த பிரகாசமுள்ள டௌஸ்தபமணியை உணர்ந்து மார்பையுடைய பெருமானது பரமபதத்தில் ஆழ்வாரும் வாழ்வாராயினர். (எ-று.)

[வேறு குருபரம்பரையிற் கண்டது.]

*மாறன்குருகாநகர்க்கணித்தாவளங்கூர்பிரமபுரியிலரி
ஏறென் குலசேகரப்பெருமானெழிலார்திருமேனியையெய்தாப்
பேறென்றறிந்தயறவார்தாம்பெற்றமறைசொல்விதமுநறியே
தேறன்புடனே திருப்பள்ளிபடித்துமகிழ்விற்சிறந்தனரால்.

(இ-ள்.) நம்மாழ்வாரது சிருக்குருகருக்குச் சமீபமாய் வளமிக்கதியையுடைய பிரமபுரி யென்னு மூரில், ஆண்சிங்கமென்று சொல்லப்படும் குலசேகராழ்வாரது அழகிய திருமேனியைத் தருமவான்+ள் பெற்று, இது நமக்குப் பெறுப்பேறு என்றறிந்து, வேதத்திற் சொல்லும் முறைப்படி, தேர்ந்த பிரதியுடனே திருப்பள்ளி படித்து மகிழ்ச்சி யிக்கனர். (எ-று.)

வேறு.

௧௫௩. வானவன்குலக்கார்குலசேகரமன்னன்
ஆனவன்கதையறைந்தனமறைகுவாமணிப்பூண்
நானவன்முலைத்திருவுறையூரில்வாழ்நங்கை
தநவன்மதுத்திறலநொண்மாயனைப்புணர்சரிதம்.

(இ-ள்.) சந்திரவமிசத்தி லவதரித்த பெருமையை யுடைய குலசேக
ராழ்வாரது சரித்தத்தைச் சொன்னோம்; இனி அழகிய ஆபரணங்களையும் கஸ்
நாரியையு மணிந்த திருமுலைத் தடங்களையுடைய திருவுறையூர் நாய்ச்சியார்,
தான் அழகிய மதவெண்ணு மசுரனது வெற்றியை யழித்த பெருமானை யடை
ந்த சரித்தத்தைச் சொல்லுவோம். (எ-று.) (௧௫௩)

[சிலசிலிய தேசங்களின் விஷயமாக ஆழ்வாரருளிச் செய்த திருப்பதி
கங்கள் ஆழ்வார் அவ்வத்திவவிய தேசங்களுக் கெழுந்தருளி மங்கலாசாச
னார் செய்தவைகளென வேறு செய்யுட் குருபரம்பரைகளிற் சொல்லப்
படுகின்றன.

‡ அன்னகுலசேகராழ்வாரருந்தமிழார்
பன்னம்பனுவல்பத்துடனேயோரைந்தாய்
மன்னுங்விதையதில்மாதுகுடிவாழ்மார்பன்
முன்னுந்திருப்பதிகளெட்டெனவேசொல்லுவரால்.

‡ சீராரும்பொன்னரங்கஞ்சிக்கிரகூடத்தடனே
ஏராரும்விந்நுவகோடெழுநைநதிகண்ணபுரங்
காரார்வடவேங்டம்வல்லவாழொடுமே
பேராரயோத்திரகொன்னவேபேசுவரால்.]

இவ்வாழ்வார் கலியுகம் இருபத்தெட்டாவது வருஷமான பராபவ
வருஷம் மாசிமாதம் சுக்லபக்ஷ துவாதசி புனர்பூசம் வியாழக்கிழமை
கூழன தினத்தில் திருவவதரித்தனொனவும் அறுபத்தேழு வருஷகாலம்
இவ்வுலகில் எழுந்தருளியிருந்தன னொனவுங் கூறுவர்.

டுவது குலசேகரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

இப் பதுமைச்சருக்கம் உறையூர் நாயச்சியார் வைபவத்தை யுரைப் பது. இவரை வளர்த்து அரங்கநகரப்பனுக்குச் சமர்ப்பித்த சோழபுபதியின் காலத்தி லவதரித்தவர் திருப்பாணாழ்வார் ராதலால், அவ்வாழ்வார் வைபவத்தைச் சேர இந்நாயச்சியார் வைபவ முரைக்க நேர்ந்தது. இது ஆரூயிரப்படி குருபரம்பரையில் வெகு சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

[திருவுறையூர்.]

க. விலங்கலாஞ்சையமீதினுமேதினி
துலங்கலாயரங்கேசனற்றோளினை
அலங்கலாகிமந்தாகினியாற்றினும்
பொலங்குலாவியபொன்னியின்றென்கரை

(இ-ள்.) சையமாகிய மலையின் மேலிடத்தைக் காட்டிலும் பூமியே விளங்குதலாகத் திருவரங்கநாதனது நல்ல இரண்டு தோள்களில் சாத்திய திருமலை போன்றதாய், கங்காநதியினும் அழகு பொருந்திய திருக்காவேரியாற்றின் தென்களையில், (எ-று) (க)

காவேரிபாறு, வடகாவேரி தென்காவேரியாகப் பிரிந்து கோயிலைச் சூழ்ந்து போய்க் கூடுதலால், “தோளினை அலங்கலாகி” என்றார். “கங்கையிற் புனிதமாயகாவிரி” என்னும் அருளிச்செயலை நோக்கி ‘மந்தாகினி’ யாற்றினும் பொலங்குலாவிய பொன்னி’ என்றார்.

உ. புறந்தயங்குபுரிசைப்பொற்கோபுரம்
சிறந்தபன்மணிச்சித்திரமேடையின்
நிறம்படர்ந்தெண்டிசையிருணீக்குகிர்
உறந்தையென்புதொருதிருமாநகர்.

(இ-ள்.) பக்கங்களில் விளங்கும் மதில், பொற்கோபுரம், சிறந்த பலரத்தினங்க ளிழைத்த சித்திரத்தொழி லமைந்த மேடை என்னு மிவைகளின் ஒளிபரவி, எட்டுத்திசைகளிலு முள்ள இருளை நீக்கும் சிறப்பினை யுடைய திருவுறையூர் என்று பெயர் சொல்லப்படுவது, பெருமை பொருந்திய ஒரு அழகிய நகரமாகும். (எ-று.) (உ)

ங. விண்டலத்தில்விளங்கமராவதி
அண்டர்கோனுக்கமைந்துளதாமென
மண்டலத்தின்மனுகுலம்வாழவே
புண்டரீகன்புனைந்ததிப்பொன்னகர்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தில் விளங்கும் அமராவதி யென்னும் நகரம் தேவேந்திரனுக்கு அமைந்திருப்பது போலப், பூமியினிடத்துச் சோழவமிசம் வாழும்படி பிரமன் அலங்காரமாகப் பண்ணினதாகும், அந்தப் பொன்மயமான (உறையூர்) நகரம். (எ-று.) (ங)

[சோழபூபதி.]

சு. அந்தமாநகர்வைகியன்றூர்க்கு
மந்தராசலத்தாற்கடைமாதவன்
சந்தமாமணித்தாமரைத்தாளினை
எந்தநாளுமிதயத்திருத்தினான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பெருமைபொருந்திய நகரத்திலிருந்து, அக்காலத்தில் பாற்கடலை மந்தரமலையாலே கடைந்த மாதவனது அழகிய ஆபரணம் பூண்ட தாமரை போன்ற இரண்டு திருவடிகளையும் எந்நாளும் தன் இரு தயத்தில் வைத்து, (எ-று.) (சு)

ரு. வேளியாணர்விழைந்திடமேவலார்
தாளில்வீழ்த்தரணிபுரந்துளான்
வாளிராவயக்குத்தமல்லப்பெயர்
ஆளிவாளருக்கன்குலத்தண்ணலே.

(இ-ள்.) (தன்) அழகை மன்மதனும் விரும்பவும், சத்துருக்கள் பாதங்களில் விழவும், பூமியைக்காத்தனன்; (எவருடைய) வாளும் அழிதலான வலிமையுடைய குத்தமல்லன் என்னும் பெயர்தொண்டு சிங்கம்போன்றவனாகிய ஒளியுடைய சூரியகுலத்தரசன். (எ-று.) (ரு)

ச-வது ரு-வது பாக்களிரண்டும், குத்தமல்லப்பெயர் ஆளியான அண்ணலானவன் மாதவனது தாமரைத்தாளினை இதயத்திருத்தித் தரணிபுரந்து ளான் என இயைதல் காண்க.

[சோழபூபதி வந்து திருவரங்கநாதனைச் சேவித்தல்.]

சு. யானைவையமிவுளில்வாளாயிற்
ருனைசூழ்தரசசங்கினமார்த்தெழுச
சோனைவாளிறறுவைத்திடத்துந்துமி
ஏனைவான்பனைவாரியினேங்கவே

(இ-ள்.) யானை, தேர், குதிரை, வில்லையும் வாளையும் வேலையு முடைய காலாள் இவைகள் தன்னைச் சூழவும், சங்கக்கூட்டம் ஒலித் தெழவும், தந்துமி சோனைமாரியைப் போல ஒலிக்கவும், இதரமான உயர்ந்த வாத்தியங்கள் சமுத்திரம் போற் கோஷிக்கவும், (எ-று.) (சு)

இதுமுதல் மூன்றுங் குளகம்.

எ. குடைகள்வட்டக்கொடிவிளக்கங்குடி
தொடையல்சாமரமங்குசந்தோரணம்
மிடைபொலங்கயன்மீன்முதன்மங்கலம்
அடையவார்த்தெழவந்தியரார்க்கவே

(இ-ள்.) வட்டமான குடைகள், கொடிகள், மங்கலவிளக்குகள், குடிகள், மாலைகள், சாமரங்கள், அங்குசங்கள், தோரணங்கள், நெருங்கிய அழகிய கயல்மீன்கள் முதலிய மங்கலங்க ளெல்லாம் ஆர்ப்பரித்து எழவும், மங்கலப்பாடகர் பாடவும், (எ-று.) (எ)

அ. பாகசாதனன்பண்ணவர்குழமா
மேகமீதிவிம்மேதினிமேவனேர்
ஆகவேந்தரணுகுறவாங்கொர்நாள்
நாகமீதிலரங்கத்தைநண்ணினான்.

(இ-ள்.) இந்திரன், தேவர்கள் குழும்படி, கரிய மேகத்தின்மீது இப் பூமியையடைவதை யொக்கும்படியாக, மன்னர்கள் குழும்படி அங்கொரு தினம் யானையின்மீது திருவரங்கத்தை யடைந்தனன். (எ-று.) (அ)

கூ. தரங்கவார்புனற்சானவிதன்னினும்
வரங்களா லுயர்வானதிழுழ்கிவான்
புரங்கணுவிற்பொடிபடுத்தோன்புகழ்
அரங்கநாயகன்கோயிலையண்மினான்.

(இ-ள்.) அலைகளோடு கூடிய விஸ்தாரமான நீரை யுடைய கங்காநதியினும் வரங்களா லுயர்ந்ததாகிய உயர்ந்த திருக்காவேரியாற்றில் நீராடி, ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் முப்புரங்களை அக்கினிச்சவால்களாலே சாம்ப ராக்கிய சிவபெருமான் புகழும் திருவரங்கநாயகனது திருக்கோயிலை யடைந்தனன். (எ-று.) (கூ)

க0. பழுதுதீர்ந்தபணிப்பலிமூர்த்தியைக்
தொழுதுபுள்ளிறைதோன்றத்துவசம்
தெழுதுதம்பமிறைஞ்சித்தன்னிந்தியம்
முழுதுமார்வமுதல்வயின்முற்றலே

(இ-ள்.) பழுதற்ற தொழி லமைந்த பலிபீடத்தைத் தொழுது, பெரிய திருவடியானவர் தோன்ற வெழுதிய துவசத்தை மேலிடத்தி லுள்ள ஸ்தம்பத்தை வணங்கித், தனது இந்திரியங்கள் முழுதும் ஆர்வமுதலான அப்ப னிடத்துச் சேரும்படி, (எ-று.) (க0)

கக. மறையினுன்முகன்வாசவன்வார்சடைப்
பிறையினுன்புகழ்பெட்டகக்கோயிலே
முறையினுங்குவலஞ்செய்துமூலமாம்
இறையினுன்மணிமண்டபமெய்தினான்.

(இ-ள்.) வேதங்களை யோதும் பிரமன், இந்திரன், நீண்ட சடையினிடத் துப் பிறையை யணிந்த சிவபிரான் ஆகிய இவர்கள் புகழும் பெட்டகம் போன்ற திருக்கோயிலே அவ்விடத்தில் முறையாக வலஞ்செய்து, ஆதிமூலமாகிய பெருமானது அழகிய மண்டபத்தையடைந்து, (எ-று.) (கக)

கஉ. சயனையாதிவிசயனைத்தாடொழு
தயனைநாபியினன்றருளாரணப்
பயனைநாளும்பயிலடியார்கடம்
வயனைமாயனைவாழ்த்திவணங்கினான்.

(இ-ள்.) முதலில் ஜயனையும் விஜயனையும் திருவடிதொழுது, அன்று பிரமனைத் (தனது) திருவுந்தியிற் பெற்றருளினவனுய் வேதத்திற் சொல்லப் படும் பிரதானமான பயனானவனை, எப்போதும் ஆசிரயித்த அடியார்கள்

வசமா யிருப்பவனை, ஆச்சரியமான குணசேஷ்டதங்களை யுடையவனைத்
ததித்துப் பணிந்தனன். (எ-று.) (கஉ)

கங. முண்டகத்தின்முனைத்தெழுமூலமே
தண்டரும்பொருள்பூத்தருள்சாகையே
அண்டர்தேடுமரும்பலமேயருள்
எண்டவர்க்கொழியாச்சுவையின்பமே.

(இ-ள்.) தாமரையினிடத்து ஆவிர்ப்பவித்து எழுந்தருளிய மூலப்
பொருளானவனே! கெடுதலில்லாத பொருள்கள் உறபத்தியாகும் வேத
சாகைகளானவனே! தேவர்கள் தேடும் அருமையான பிராப்பியருபமானவ
னே! அருளையே யெண்ணியிருக்கும் தவசிகளுக்கு ஒழியாதே சுவைக்கும்
இன்பமானவனே! (எ-று.)

பெருமான் முளைத்த தாமரையாவது ஆசநபதுமமாம். பரமபதநாதன்
ஆயிரமிதழ்ப் பதுமத்திலும், சூரியமண்டலாந்தர்வர்த்தியான நாராயணன்
தாமரையின் மீதும், ஹயக்ரீவ மூர்த்தி வெண்டாமரைமலரிலும் எழுந்தரு
ளியிருப்பதாக நூல்களிற் கூறுவதாலும் “தண்டாமரை சுமக்கும் பாதப்
பெருமானே” என்று ஆழ்வாரும், “ஆஸநபத்மத்திலமுத்தின் திருவடிகளும்”
எனப் பூர்வாசாரியர்களும் அருளிச் செய்திருத்தலாலும் “முண்டகத்தின்
முளைத்தெழு மூலமே” என்றார். இச்செய்யுளில் மூலம், சாகை, பலம்
சுவையின்பம் என்பவைகள் வேர், கிளை, பழம், சுவையினினிமை, என
முறையே பொருளாய முறையணியும், இறைவனை யிவ்வாறு உருவகப்படு
த்தியதால் உருவகவணியும், இவைகளே காரணப்பொருள், வேதசாகை,
பலருபமாயிருத்தல், அருபவித்தொழியாது சுவைக்குமின்பம் எனவேறு
பொருள்தரலால் சிலேடையணியும் விரவிநிறநல் காண்க. (கங)

கச. மாந்தரங்கமலத்தயன்மாதுமை
காந்தரங்கம்புளகெழுகங்கைதாழ்
பூந்தரங்கநதித்துயிலவோய்பொருப்
பேந்தரங்கவிடர்க்கடற்றெப்பமே.

(இ-ள்.) மலிதர்களும், அழகிய கமலத்திலிருக்கும் பிரமனும், அழகிய
உமாதேவியாரின் நாயகரான சிவபிரானும், சரீரம் புளகெழுவாராக, கங்
கை தாழ்ந்து வணங்கும் அழகிய அலைகளை யுடைய திருக்காவேரியின் மத்தி
யில் அறிதுயிலமர்ந்தவனே! கோவர்த்தநகிரியைத் தாங்கிய திருவரங்க
னே! இடராகிய கடலைக் கடப்பதற்கான தெப்பம் போன்றவனே! (எ-று.)

கரு. மீனமாமைவராகம்விறலரி
மானவாமமழுவிலலம்படை
ஆனமூவர்கண்ணன்பரியாமுயர்
ஞானவாரிதியேயருணாதனே.

(இ-ள்.) மீனம், ஆமை, வராகம், வெற்றியை யுடைய நரசிங்கம், சிரே
ஷ்டமான வாமநம், மழுவும் வில்லும் கலப்பையும் முறையே ஆயுதமாக
யுடைய பரசிராமன், ரகுராமன், பலராமன் என்னு மூவர், கண்ணன்,
கற்கி என்னும் திருவவதாரங் கொண்ட உயர்ந்த ஞானசமுத்திரமே! கிருபா
சக்தியை யுடைய தலைவனே! (எ-று.) (கரு)

ககூ. என் றிறைஞ்சியிறையினைத்தாண்மலர்
ஒன் றிருஞ்செழுந்தீர்த்தமுண்டொண்மணி
துன் றிமின்சடகோபமுஞ்சூடியே
வென் றிவேந்தன் விடைகொடுமின் டனன்.

(இ-ள்.) என்று, பெருமானை வணங்கிப் பெருமையை யுடைய செவ்விய ஸ்ரீபாததீர்த்தம் உண்டு, ஒளியையுடைய மணிகள் நெருங்கி மின்னும் ஸ்ரீ சடகோபமும் தரித்து, வெற்றியை யுடைய அரசன் விடைபெற்றுக்கொ ண்டு திரும்பினன். (எ-று.) (ககூ)

[பெரியபிராட்டியார் பதுமையாராக ஆவிர்ப்பவித்தல்.]

ககௌ. மஞ்சலாவுமணிமதின்மாநகர்
புஞ்சவாகைப்புரவலன்போநெறி
அஞ்சவா வியிலம்புயமாடகக்
கஞ்சவாண்மலர்க்கண்ணியையின்றதே.

(இ-ள்.) திரண்ட வெற்றிமாலையை யணிந்த அரசன், மேகந் தவழும் அழகிய மதிலை யுடைய பெரிய (உறையூர்) நகரத்துக்குப் போகும் வழியில், அன்னங்களை யுடைய தடாகத்தி லுள்ள (ஒரு) தாமரை மலரானது, பொற் றுமரை மலரின் கண் ணெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரைப் பெற்றது. (எ-று.) (ககௌ)

ககௌ. மதித்தவாரிதிமாமலர்க்கஞ்சமீ
துதித்தவா றிவ்வுலகமுங்காணலே
விதித்தவா வணியோணத்துமேவலும்
கதித்தவாண்மணித்தோளவன்கண்டனன்.

(இ-ள்.) (தேவர்கள்) கடைந்த பாற்கடலில் பெருமை பொருந்திய தாம ரை மலரின்மீது ஆவிர்ப்பவித்த வித்ததை இவ்வுலகிலுள்ளாருங் காணுமாறு, அவதாரத்துக்கென்று நியமிக்கப்பட்டதான ஆவணி மாதத்தில் திருவோண நகூத்திரத்தில் (பிராட்டியார்) அவதரித்தவுடனே, உயர்ச்சியான ஒளிபொ ருந்திய மணிகளை யணிந்ததோள்களை யுடைய அரசன் கண்டனன். (எ-று.)

[பதுமையாரைச் சோழபூபதி யெடுத்து வளர்த்தல்.]

வேறு.

ககூ. தன்னகமலர்க்கு னுறைசக்கரமலர்க்கை
முன்னவனை விட்டிவணடத்தன்முறைமைத்தே
என்ன வுரினைத்தவனிடத்திடுகருத்தோ
மன்னவன் மணித்தொடிமலர்க்கையினெடுத்தான்.

(இ-ள்.) மன்னவன் இரத்தின மிழைத்த கங்கண மணிந்த மலர் போன்ற கைகளாலே (பிராட்டியாரை) யெடுத்தனன். (அப்படி யெடுத்தது), தனது மனமாகிய மலர்க்குள் நித்தியவாசஞ் செய்யுமவனாய்த் திருச்சக்கரத்தைத் தரித்த மலர் போன்ற கையனாய் யாவர்க்கும் முற்பட்டவனானவனை விட்டு இவ்விடத்திருத்தல் முறைமையாகுமோ என்று நினைத்து, அந்தப்பிராட்டி யைப் அப்பெருமானிடத்தி லிடுவதான கருத்தேயோ. (எ-று.) (ககூ)

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் கவிக்கூற்று.

உ0. சித்தமகிழ்வுற்றவனெடுத்ததுசிலைக்கார்
சத்தலேகடற்கவர்கவுத்துவநிகர்க்கும்
அத்தடமடக்கொடியலாக்கைகொடருடபார்
உத்தமபுரகெனவளித்ததுவுமொக்கும்.

(இ-ள்.) மனமகிழ்ந்து (பிராட்டியை) அரசு நெடுத்த தோற்றமானது :—
வில்லிபுத்தூரிலும் மேசம் போன்ற எம்பெருமான்னுனவன் தொனக்கும் திருப்
பாற்கடலினின்று அடைந்த கௌஸ்துபமணியை யொத்த அந்தத் தடாக
மாகிய பெண்ணுனவன், தன்னு தாமரை யாகிய கையால், “அருளுள்ள அரசு
சனே! (இவளை) வளர்ப்பாயாக” என்று சொல்லிக் கொடுத்ததையு மொத்தி
ருக்கும். (எ-று.) (உ0)

உக. எடுத்தவன்மலர்க்கையினிடுக்கணையிழித்தே
விடுத்தனனுளக்கனிவிருத்தலின்வியப்பின்
அடுத்தனன்மணித்திரள்மைத்தமனையற்பார்
கொடுத்தனன்மனைக்குயர்குலக்கொடிகரத்தில்.

(இ-ள்.) மலர் போன்ற கையினாலே எடுத்த அரசன், துன்பங்களைத்
தாழ்த்தி விடுத்து, உள்ளத்தில் அன்புமிகுதியா லுண்டான ஆசரியத்துடன்,
மணித்திரள்க ளமைத்த தன் அரமனையடைந்து, இவ்வாழ்க்கைக்குச் சிறந்த
வளான தன் மனைவியின் கரத்தில் அன்போடு கொடுத்தான். (எ-று.) (உக)

உஉ. களித்தனடளிர்ந்தனள்கலிக்கடலகத்தே
குளித்தனள்கரத்துணைகுவித்தனள்குறைப்பார்
அளித்தவரிறைத்தவமடுத்ததெனவறகா
ஒளித்தமினுசப்பினருரைத்தனருவப்பால்.

(இ-ள்.) (அவ்வளவிலே), நிலையாமல் பிரகாசிக்கும் மின்னல் போன்ற
இடையை யுடைய மனையாள், களிப்படைந்தனள்; பூரித்தனள்; சந்தோ
ஷ சாகரத்திற் குளித்தனள்; இரண்டு கைகளையுங் குவித்தனள்; பூமியின்
குறைப்பாகங்களை (சிறிசில பாகங்களைக்) காக்கும் அரசர் தலைவனுன
சோழபூதியின் தவப்பயனே (தன்னை வந்து) சேர்ந்த தென்று உவப்பால்
உரைத்தனள். (எ-று.) (உஉ)

உங. அன்றுசனகன்புவியணங்கினையகத்தே
சென்றுதவவந்துகொடிருந்திழைநிகர்ப்பார்
கன்றுபயில்கஞ்சநிகருங்கைகொடுகற்பார்
குன்றுநிகர்கொங்கையமிர்தன்பொடுகொடுத்தார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் சனகமகாராசன், பூமி பெற்ற சீதாபிராட்டி
யாரைத், தன் மானிகைக்குட், சென்று கொடுக்க, வந்து ஏற்றுக்கொண்ட
திருத்தமான ஆபரணங்களை யுடைய சனகராசன் மனைவியாரை நிகர்த்தவ
ளாகி, வளைகளை யணிந்தனவும் தாமரையை யொத்திருப்பனவு மான கைகளை
க்கொண்டு, கற்பினாலே மலைக்குச் சமானமான கொங்கையி லுள்ள அமிர்
தத்தை அன்போடு கொடுத்தனள். (எ-று.) (உங)

உச. அண்டர்மனைபுக்குயரடுக்குறியகிற்பால்
உண்டலேகடற்றயிலொருத்தனதுரப்பால்

கொண்டவடனக்கிவள்கொடுத்தனண்முலைப்பால்
எண்டரவென்றசுவையெதற்குயர்விசைப்பாம்.

(இ-ள்.) இடையர்களது வீடுகளிற் பிரவேசித்து உயரமாக அடுக்கிய உறியிலுள்ள பாலை யுண்டு அலைகளை யுடைய திருப்பார் கடலில் அறிதுயிலமரும் ஒப்பற்றவனுன பெருமானது உரப்பாலைக் கொண்டவளுக்கு, இவ்வரசன் மனைவி எளிதாக முலைப்பால் கொடுத்தனள் என்னில், எந்தப் பாலுக்கு உயர்வைச் சொல்லுவோம். (எ-று) (உச)

உரப்பா லென்றதை மார்பாகிய இடமெனப் பொருள் கொள்க.

உரு. செந்திருவையொப்பரிபசிந்துரதுதற்கூர்
சந்திரநிகர்த்தொளிர் தருங்குயிலினைப்பு
உந்தியயனைத்தரும்குந்தனதுரத்தார்
இந்திராதனைப்பதுமையென்றுபெயரிட்டார்.

(இ-ள்.) சிவந்த நிறத்தை யுடைய பிராட்டியை, ஒப்பற்ற சிந்துரப் பொட்டிட்டு விளங்கும் நெற்றியானது ஒளிமிசுந்த சந்திரனை யொத்துப் பிரகாசிக்கும் குயிலை, தாமரையாகிய உந்தியினிடத்துப் பிரமனைப் பெற்ற முகுந்தனது மார்பினிடத்தில் நித்தியவாசன் செய்யும் இலக்குமியைப், பதுமை என்று பெயரிட்ட டழைத்தார்கள். (எ-று) (உரு)

உசு. சதங்கை துதலீற்கடி கைதண்டைகனகத்தாழ்
குதம்பைதரளத்தொடைகுதந்தொடைதிருத்திப்
பதங்கள்கவினப்பரிபுரம்பலபழிற்றிக
சதம்பமுலைமைகருமலகவின்பெறவளர்த்தாள்.

(இ-ள்.) சதங்கை, நெற்றியிலுள்ள சுட்டி, தண்டை, பொற்றாழ், குதம்பை, முத்துமாலை, சிதியமணிமாலைகள் என்னுமவைகளை யணிந்து, பாதங்கள் அழகுபெறும்படி பல பாதகிணிகளைத்தரித்து, வாசனைச்சாந்து பூசிய தனமும் கரியகூந்தலு முடைய அரசன்மனைவி, பதுமையானா அழகுபெறும் படி வளர்த்தனள். (எ-று.) (உசு)

உஎ. உவந்தரியதொட்டிலையுகைந்தடலுரப்பார்
தவழந்தனையிருத்திடவிருந்தினிதுசற்றே
இவரந்துடைகற்கலுமிளங்கொடிதழைத்தே
சிவந்தநளினக்கொடிதினம்பலகழித்தாள்.

(இ-ள்.) அருமையான தொட்டிலையுவந்தம் (தொட்டிலிற் கிடந்தும்), எழுந்தும், வலிமையுடைய மார்பாலே பூமியில் தவழந்தும், அன்னையிருத்த நன்கு இருந்தும், சற்று எழுந்தும், நடைகற்ற வளவிலே, சிவந்த தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பெரியபிராட்டியாகிய இளங்கொடிபோன்ற பதுமையார், நாளுக்குநாள் வளர்ந்து பலதினங்களைக் கழித்தனர். (எ-று.)

உஅ. பேதையைகற்றினள்பெதும்பைவயதுற்றாள்
கோதையைமிக்கரியகொண்டையின்முடித்தாள்
போதிலயனைத்தருமரங்கன்முதல்பொற்பார்
காதையைவிரித்தனள்சமுங்குகளெடுத்தே.

(இ-ள்.) பேதைப் பருவத்தை யொழித்துப் பெதும்பைப் பருவந்தையடைந்தனர். தமது மிகவும் கரியகூந்தலைக் கொண்டையாக முடித்தனர். தாமரைமலரி லிருக்கும் பிரமணைச் சிருஷ்டித்த திருவரங்கனது முதன்மையாயப் பொலிவுற்ற சரித்திரங்களைக் கழங்குக ளெடுத்தாடி விரித்துப்பாடினர். (எ-று.) (௨௮)

ஐந்து முதல் எழுவய தளவும் பேதைப்பருவம் ; எட்டி முதற் பதினொரு வயதளவும் பெதும்பைப்பருவம்.

௨௯. சொல்லியமுதற்பருவமெஞ்சவளர்தோளாள
மெல்லியன்மலர்க்கையொளிரிவிஞ்சைமனையாடாள்
அல்லியல்பொழிற்றிருவரங்கரிசைபாடாள்
வல்லியன்முலைப்பருவமங்கைவடிவானாள்.

(இ-ள்.) முன்பு சொல்லிய முதன்மையான பருவங்கள் மிஞ்சின அளவிலே, வளரும் தோள்களையுடைய பதுமையார், மிருதுவான சுபாவத்தையுடைய மலர்போன்ற கைகளால் பிரகாசிக்கும் சிற்றில்கோலி விளையாடார் ; இருள் கூடிய சோலை சூழ்ந்த திருவரங்கநாயகனது கீர்த்தியைப் பாடார் ; அப்போது சூதாடுசருவி போன்ற தனங்களையுடைய மங்கைப்பருவத்துக்குரிய வடிவுடையவானாள். (எ-று.) (௨௯)

பன்னிரண்டு முதல் பதினமூன்று வயதளவும் மங்கைப்பருவம்.

[பதுமையார் அரங்கேசனிடத்து விராமோக மடைதல்.]

வேறு,

௩௦. அரவணையில்விழித்துறங்கு மரங்கேசன்றனையகத்துள்ளமை
த்தலாலே, பரவுமவன்படையுமய லகலாதுபுறங்காக்கும் பான்
மையேபோல், உரமருவுவரிசிலையுங் கதிர்வாளும்வலம்புரியு முல
ப்பில்சோதி, விரவுகிகிரியுமடங்கை நுதல்விழிகந்தரமுலையாய்
விளங்காநின்றாள்.

(இ-ள்.) ஆதிசேஷசயனத்தில் அறிதுயிலமரும் திருவரங்கநாயகனைத் திருவுள்ளத்தி லமைத்தலினாலே, யாவரும் வணங்கும் அவனது ஆயுதங்களும் அப்புறம்போகாமல் வெளியிடத்தைக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் விதம்போல, வலிமைபொருந்திய கட்டுகளமைந்த சிலையும் பிரகாசமுடையவானும் சங்கமும் கெடுதலில்லாக பிரகாசமுடைய சக்கரமும் முறையே பதுமையாரது புருவமும் கண்களும் கழுத்தும் தனங்களுமாக விளங்கியிருந்தனர். (எ-று.) (௩௦)

சிலை-புருவம், வான்-கண்கள், சங்கம்-கழுத்து, சக்கரம்-தனம் என நிரனிறையாகக் கொள்க. அரங்கன் கோயிலிலிருப்ப ஆயுதங்கள் அகலாது புறங்காப்பதுபோல, அவன் பதுமையாரது உள்ளக்கோயிலிலமைந்திருப்ப, அவ்வாயுதங்கள் பதுமையாரது அவயவங்களாய் விளங்கியிருந்தன என்பதாம்.

௩௧. நன்றதாமரைப்போல வதனமும்மலர்மதுப்போ லினிய
வாக்குங், கான்றமாமணிப்போலு மொளிரகையுமளிகுலம்போர்

சுதுப்புநாப்பட்ட, டோன்றமாபொகுட்டனைய பொன்னிறமும் படைத்தழுவின் றேறறமெல்லாஞ், சான்றமாமலர்மடந்தை யரங் கேசன்றனைப்பரவுந் தகைமைபுண்டாள்.

(இ-ள்) (இன்னும்) தன்னையின்ற தாமரைமலரைப்போன்ற திருமுகமும், அந்த மலரிலுள்ள தேனைப்போன்ற இனிமையான சொல்லும், அது உமிழ்ந்த பெருமை பொருந்திய முத்துப்போன்ற பிரகாசமுடைய பற்களும், (அம்மலரிற் படியும்) வண்டுகள் போன்ற கூந்தலும், (அம்மலரின்) மசதியிறேனாறும் அந்தப் பெருமை பொருந்திய பொருட்டுக்குச் சமானமான பொன்னிறமும் அகடந்து, அழகின் காட்சியெல்லாம் நிறைந்த பெருமை பொருந்திய மலரிற் பிறந்த பதுமையார், திருவரங்கேசனை வணங்கும் விரதத்தை மேற்கொண்டனர். (எ-று.) (கக)

கஉ. சார்படியுங்கொடைமீளிக் குத்தமல்லன்றவமடந்தை காலேமலை, நீர்படியிற்சந்திரபுட் கரணிதிருக்காவேரி நீரிலாடும், தார்படியுங்குழறகணியி னரங்கேசன்பதததுளவத் தாமன்குடும், பேர்படியிற்புகளறிடுங்கா லெம்பெருமானறிருநாமம் பேசுமாதோ.

(இ-ள்.) மேகம் போன்ற ஈகையும் வலியு முடைய குத்தமல்லனது தவத்தி லுத்த பதுமையார், காலையும் மாலையும் நீராடினால் சந்திரபுஷ்கரணி திருக்காவேரி நீரிலேபே ஆடுவார்; பொருந்தங் கூந்தலுக்கு மாலையைச் சூடினால் திருவரங்கேசனது திருவடித் திருத்தழையமாலையையே சூடுவார்; பூமியில் ஒருவர் பெயரைச் சொல்லுமிடத்து அவ்வெம்பெருமானது திருநாமங்கனையே சொல்லுவார்; (எ-று.) (கஉ)

கக. சோதிவால்வளைகதைவாள் கச்சிமலலையிலேவயிற் தூய் நீர்வாவிப், போதில்வாழ்பொய்கைபூ தன்பேயலற்றவதரித்த பொருவிலகாட்சி, ஆகியோகியர்முதலோர் பரந்தாமனருண்முறையே யந்நாட்கூறுங், கோதிலாதுயாந்தசெழுந் தமிழ்மறையேயனுதினமுங் கூறக்கேட்கும்.

(இ-ள்.) மிக்க ஒளியையுடைய பாஞ்சஜந்நிபமும், கதாயுதமும், நாந்தகமும் முறையே திருக்கச்சியிலும், திருக்கடன்மலையிலும், திருமயிலையிலும் பரிசுத்தமான நீரையுடைய தடாகங்களிலுள்ள புஷ்பங்களில் வாழ்வெய்திய பொய்கையாழ்வாரும், பூதத்தாழ்வாரும், பேயாழ்வாருமாக அன்று அவதரித்த ஒப்பற்ற ஞானத்தையுடைய ஆகியோகியர் முதலானவர்கள், பரந்தாமனான பெருமானது அருளப்பாட்டின முறைப்படி, அக்காலத்தில் சொல்லியருளியதாய்க் குற்றமற்றுயர்ந்த செழுமையான தமிழ்வேதமே எப்போதும் (பெரியோர்) ஒதக் கேட்பார்; (எ-று.) (கக)

கச. வள்ளையினுற்றமதுமகி ணைப்புசமுமாதர்தமை வயிர்த்து நோக்கும், கொள்ளைமலர்க்கடிகாவிற் கூகுவென்னுங்குயிலைக் கொதித்துநாடும், எள்ளைநிகரொழின்முககி னிகுளையையாதித்த னிமா ளிசைகூறென்னும், கிள்ளையைத்தன்கரத்தேந்தி யரங்கேசன் றிருப்பெயர்நீ கிளத்தாயென்னும்.

(இ-ள்.) வள்ளை யென்னும் பாட்டாலே தங்கள் புருஷர்னைப் புழும்பெண்களைக் கோபித்தப் பார்ப்பார்; மிக்க மலர்களிலுள்ள வாசனையுள்ள சோலைகளில் கூகுவென்று கூவுங் குயிலைக் கோபத்தோடு தேடுவார்; எள்ளின மலரையொத்த உழிய மூக்கையுடைய சோழியைப் (பார்த்துக்) காரணபூதனான ஒப்பற்ற பெருமானது கீர்த்தியைச் சொல்லுவாயாக வென்பார்; கிளிப்பிள்ளையைத் தமது கையிலேந்திக்கொண்டு, அரங்கேசன் திருநாமத்தையே நீ சொல்லுவாயாக வென்பார்; (எ-று.) (௧௪)

வள்ளை யென்பது உலக்கையை யோர்ச்சிக்கொண்டு தமது தலைவரது வளங்களைக் கூறிப் பெண்கள் பாடும் ஓர் பாட்டு.

௩௩. சேயிதழ்நாவிற்கருத்தி லுவமைபிலெடடக்கரமே செப்புந்தேரும், வேயினிணைமணித்தோளி லெழுதிடுங்காறசங்காழி விரும்பாநிற்கும், தூயினியதிலகயிழற் கத்தூரியொடுதிருமண துலங்கச்சாததும், கோயிலினுட்புகுதருங்காற் றிருவரங்கம்பெருங்கோயி லென்னககூறும்.

(இ-ள்.) சிவந்த இதழை யுடைய பதுமையார், ஒப்பற்ற அஷ்டாக்ஷரத்தையே நாவாலே சொல்லுவார்; அவ்வஷ்டாக்ஷரத்தையே கருத்தாலே சிந்திப்பார்; மூங்கில்போன்ற அழகிய இரண்டு தோள்களில் சித்திரமெழுதம்போது திருச்சங்கும் திருவாழியுமே விரும்புவார்; பரிசுத்தமும் இனிதுமான திலக மிடுவதாயின் கல்தூரியோ, திருமண்ணை விளங்கும்படி யணிவார்; கோயிலுட்புகும்போது திருவரங்கம் பெரியகோயிலென்று கூறுவார்; (எ-று.) (௩௩)

௩௪. காமாரிநம்பெருமான் சரிதைபுகழவப்பயனைக் கருதிநாடும், பூமாரிபொழிந்துநான் முகனயர்ந்தவருசசனையின் பொலிவைத்தேரும், தேமாலெவண்சுதிரோன் புரிதவததைநினைத்ததனிற்கின்றதைகூரும், கோமாசுருமவன்மா கயிங்கரியம்புரிதகைமை குறித்துப்போற்றும்.

(இ-ள்.) நம்பெருமானுடைய வைபவத்தைச் சொல்லும் சிவபெருமானது தவத்தின் பிரயோசனத்தைச் சிந்தித்துத் தேடுவார்; நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமன் பூக்களை மாரி போலச் சொரிந்து அரங்கநாதனுக்குச் செய்த அர்ச்சனையின் பெருமையைத் தெரிவார்; தேன் பொருந்திய மாலையை யணிந்த ஒளிபொருந்திய சந்திரன் செய்த தவத்தை நினைத்து அதைச் சிந்திப்பார்; குற்றமற்ற தர்மவர்மா வென்னு மரசன் அரங்கநகர்ப்பனுக்குக் கைங்கரியங்கள் செய்த பெருமையைக் குறித்துப் போற்றுவார்; (எ-று.) (௩௪)

சிவபெருமான் நாரதபகவானுக்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் வைபவத்தைக் கூறியதும் பிரமதேவன் ஸ்ரீரங்கநாதனை முதன்முதல் அர்ச்சித்தும் சந்திரன் தவஞ் செய்து சித்திபெற்றதும் தர்மவர்மா என்னும் சோழபூபதி பலவான கைங்கரியங்கள் செய்ததும் பிரமாண்ட புராணத்திற் கூறப்படும் ஸ்ரீரங்க மஹாத்மியத்தா லதிக.

௩௫. பொன்னிநதித்தனதகலம் பொருந்தமுயறவத்தகைமை புகழ்ந்துவாழ்த்தும், சென்னிநவமணிக்குவையா னிழைத்தமணிப்

பாயலின்றன் சிறப்பைத்தேரும், கன்னிபகிரதிதலைநாட டிருமலர்
த்தாளுய்த்துயர்ந்த கவினியாவும், பன்னியநான்மறைமுடிபி லடி.
யிணையைப்பரிந்துமகிழ் பரிசுபாங்கும்.

(இ-ள்) காவேரிநதியானது தன்னிடத்துத் (திருவரங்கநகரப்பன்)
பொருந்தும்படி செய்த தவப்பெருமையைப் புகழ்ந்து வாழ்த்துவார்; சோ
ழராசன் நவரத்தினக் கூட்டங்களாலே செய்த அழகிய ஆதீசஷசநத்
தின் சிறப்பைச் சிந்திப்பார்; கன்னியாகுமிகங்காநதியானது முற்காலத்தில்
அழகிய மலர் போன்ற தீருவடிகளை யடைந்து உயர்ந்த அழகெவற்றையும்
சொல்லிய நான்கு வேசங்களின் சிரத்திலுள்ள திருவடிக ளிரண்டையும்
தரித்து மகிழும் விதத்தையே பார்ப்பார்; (எ-று.) (௧௭)

௧௮. கணமுயிடைபிரியாத சானவியைவியந்துபதக் கமலம்போ
ற்றும், மணமலிபூங்குழலுருக்கு மணிவனிதைவரமதனை மதித்து
வாழ்த்தும், குணநிலவுமாயிரம் ரொண்டகைசால்கோவியாசீர்
குறியாநிற்கும், அணவரியுபதத்துகளா னகல்சாபத்தகலிகையன்
பதனையேத்தும்.

(இ-ள்.) ஒரு கூணப் பொழுதும் இடைபிரியாத கங்காதேவியை வியந்
து பெருமானது பாதமாகிய கமலத்தைப் போற்றுவார்; வாசனை மிகுந்த
மலர்களை யணிந்த கூந்தலை யுடைய உருக்குமணிசதாபாரது வரத்தை மதி
த்து வாழ்த்துவார்; குணங்கள் பொருந்திய பெருமை நிறைந்த பதினாயிர
ம் கோபிகைகளது சீகாக் குறிப்பார்; அடைவதற் கரிய திருவடித்துகளா
லே நீங்கிய சாபத்தையுடைய அகலிசையின் பக்தியையேத்துவார்; (எ-று.)

௧௯. நீலமலர்மலர்காயா நெடுங்கடலிலோற்பலம்வா ணேமிமா
யோன், கோலமெனக்கருதியிரு கரங்கள்குவித்துவகையுளங் கூரா
நிற்கும், ஆலமருந்தியகடவு ளுறைந்தபுராணந்தினமு மன்பிற்கேட்
கும், ஞாலமயினளினவனம புரிதவத்தினலமதுவே நலமென்றோ
தும்.

(இ-ள்.) கருங்குவளை மலர், காயா மலர், நெடிய கடல், நீலோற்பல
ம் (இளவகளை) ஒளிபொருந்திய சக்கரதையுடைய பெருமானது திருட்ம
னியழகென வெண்ணி இரண்டி கைகள்கூப்பி உள்ளத்தில் சந்தோஷ மடை
வார்; விஷத்தை யுண்ட சிவபெருமான சொல்லிய புராணத்தைத் தின
மும் அன்போடு கேட்பார்; பூமிப்பிராட்டி தாமரை வனத்தில் செய்த தவத்
தின் நலமே நனமையென்று சொல்லுவார்; (எ-று.) (௧௯)

௨௦. புண்டரிகத்தடங்காணிற் திருநாபிதனைக்கருதும் பொழி
லைககாணில், அண்டர்பிரானணிதுளவ வனங்கருதும்பவளமித
ழாகக்காணும், மண்டலத்தண்கதிரிவி வரக்காணிற்சங்காழி வடி
விற்காணும், கண்டபொருளெவையுமணி யரங்கேசன்வடிவாகக்
காணுமாதோ.

(இ-ள்.) தாமரைத் தடாகத்தைக் காணின் (பெருமானது) திருநாபி
யை பெண்ணுவார்; சோலையைக் காணின் நித்தியசூரிகட்குத் தலைவனான பெ
ருமான் அணியும் திருத்துழாய வனத்தைச் சிந்திப்பார்; பவளத்தைக்

காணின் (பெருமானது) இதழாகக் காண்பார்; மண்டலாகாரமான சூனிர்த் த சந்திரனும் சூரியனும் வரக்காணின், திருச்சங்கு திருவாழிகளின் வடிவ மென்று காண்பார்; தாம் கண்ட கண்ட பொருள்களெல்லாம் அழகிய அரங்கேசன் வடிவாகவே (தோன்றக்) காண்பார். (எ-று.) (௪௦)

வேறு.

சக. எந்நாடோறுமியம்முறைகோயிற்கிறையோனை
உன்னாநாடுமோதிமமொப்பாநொருநாளிற்
பன்னாநின்றேபாயவ்யமிசைக்கண்படைகூர்வாளா
தன்னாலொத்தாநுற்றகனுவிற்பனிகண்டாள்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாக எந்நாளும் சிந்தித்து நாடிக்கொண்டிருக்கும் அன்னத்தக்குச் சமானமான பதுமையார், ஒருநாளில் கோயிலுக்குத் தலைவனான பெருமான் பேணாச் சொல்லிக்கொண்ட படுக்கையினிடத்து நித்திரை செய்பவர், தாம் கண்ட கனவில் தனக்குத்தானே நித்திரைவனான பெருமானைத் தனிபாகக் கண்டனர். (எ-று.) (௪௧)

சஉ. உற்றகனுவிற்கண்டு களிப்போடுவகைத்தேன்
பெற்றனனாண்டாள் பேசருநீமைபிரியத்தான்
நற்றவமினறேமுற்றியதென்னாநனியாவம்
சொற்றனள்காணாதுயிலேகத்துளவோனை.

(இ-ள்.) தான் அடைந்த சனவில் (பெருமானைக்) கண்டு சந்தோஷித்துக் களிப்பாகிய தேனைப்பெற்று உண்டு சொல்வதற்கரிய ஒப்புரவான பிரியத்தாலே (எனது) நல்லதவும் இன்னையதினமே முடிவுற்றது என்று (தமது) அதிக காதலைச் சொல்லினர். அந்த நித்திரை நீங்கினவுடன் திருத்தமாய் மாலைமையணிந்த பெருமானைக் காணுதவராயினர். (எ-று.) (௪௨)

சங. மேவுகனுக்கூராழிதிருத்தாள்விரிதாமம்
தாவுபுயத்தேர்வால்வளைபொற்பார்தனிராதன்
பாவுமுளத்தாளாவிபதைத்தாளபடர்காதல்
வாவுதிபாப்பாலாழிநிகர்த்தாள்மயலானாள்.

(இ-ள்.) பொருந்திய சார்ங்கம், கூர்மையான திருவாழி, திருவடிகள், விரிந்த (திருத்துழாய்) மாலை பொருந்திய புஜங்களின் ஆழகு, பாஞ்சஜந்திரயத்தின் ஆழகு, இவைகளையுடைய ஒப்பற்ற அரங்கநாதன பரவியிருக்கும் உள்ளத்தை யுடையவராகி உயிர்பதைத்தார்; விர்த்தியாகும் காதலானது தாவும் அலைகளையுடைய பாற்கடலை நிகர்த்து வியாமோகமுடையவரானார். (எ-று.) (௪௩)

சச. காலையினிற்பார்மேலுயிர்கட்காகாகளிகூர
வேலையுதித்தேகிட்டிசையிறேர்மிசைவானோன்
சோலைமயிற்போல்வாளஸமுற்றேதுயர்மூழ்க
மலைபரப்பாமேல்கடலிற்போய்மறைவானான்.

(இ-ள்.) பூமியின் மீதுள்ள உயிர்களுக்குப் பொருந்திய களிப்பு அதிகப்படக் காலையொழுதில் சமுத்திரத்திலுதித்து, கிழக்குந் திக்கில் தே

ரினீமீது வரும் சூரியன், சோலையிலுள்ள மயில் போன்றவரான பதுமை யார் வருந்தித் துன்பத்தில் முழுகும்படி, மாலைப்பொழுதைப் பரப்பிச் சமல் கடல்த் போய் மறைந்தன. (எ-று.) (சச)

சரு. அந்தியிதந்தோவந்தகனென்றாழல்வாடை
முந்திவருங்கா லென செப்வதென்றாழ்நிவாய்வேள்
வந்திணைநாங்கோலுந்திடி லெந்தோ மறைவென்றாள்
புந்திதளர்ந்தாளெந்தையைநொந்தாள்புகல்கின்றாள்.

(இ-ள்.) ஐயோ! இந்த அந்திப்பொழுது எமனையாகு மென்றனர். (காமுகர்க்கு) அக்கினி வீசும் வாடைக்காற்று முற்பட்டு வரும்போது செயலாவது யாதோ என்றார். கோபத்தோடு மனமதன் உந்து மலர்ப்பாணங்க ளைந்தையும் எய்தால் நான் மறைவது எங்ஙனமென்றார். மனந்தளர்ந்தார். பின்னர் எம்பெருமானை நொந்து சொல்லுவாராயினார். (எ-று.)

சசு. வரிவிவினுத்தாய்விடைதழுவுற்றாய்மலாவாணிற்
பரிவிலளித்தாயுத்திமதித்தாயபடைசெய்தாய
தெரிவையருந்தாவயா தொழின்மறுந்துத்தெரிவார்யார்
அரியபத்ததாயெனையும்ளித்தா ளுள்ளன்றே.

(இ-ள்.) (சீதாபிராட்டியாருக்காகக்) கட்டுகளமைந்த (சிவன்) வில்லை யொடித்தனை. (நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக) ஏழரிஷபங்களையுந் தழுவினை. (சத்திபாமையாருக்காகத்) சேவலோத்திதுள்ள பாரிஜாத மலகா வருப்பத்தோடு கொடுத்தனை. (பெரியபிராட்டியாருக்காகச்) சமுத்திரத்தைக் கடைந்தனை. (உருக்குமணிப்பிராட்டியாருக்காகச்) சண்டசெய்தனை. (இப்படிப்) பெண்களுக்காக (அவர்களைப் பெறும்படி) மற்றும் நீ செய்த தொழில்களைத் தெரியுமவர்கள் யார்? அருமையான பத்ததை யுடையவனே! (அப்பெண்களைப்போல) அடியேனையும் ரக்ஷித்தால் அழகாகு மல்லவோ? (எ-று.)

சஎ. பரவையொலித்தாலதனையடக்காய்பதியென்றே
இரவையகற்றாய்வுருவதழைத்தாவிதுவென்றே
குரவைநடித்தாய்குடவரிடத்தாய்குழலோதை
வரவையகற்றாயவருமுனக்கோமரபென்றே.

(இ-ள்.) குரவைக் கூத்தாடிய பெருமானே! (எனக்கு வருத்த முண்டாகக்) கடலொலிக்குமாயின் அதனை யடக்காய்; அக்கடல் நினக்கு ஒரு திருப்பதி யென்றே? இராப்பொழுதை நிவர்த்தி செய்யாய்; அவ்விருவி நீ அழைத்தால் வருவ தென்றே? இடைய ரிடத்தனின் துண்டாய்ப் புலலாங்குழலோசை வருவதைப் போக்காய்; அவ்விடையர் உனக்கு ஓர் முறையான வர்க ளென்றே? (எ-று.) (சஎ)

சஅ. சுவலயநற்றமுறையிதயத்தேகுலவாசைத்
தவலதகற்றுவருள்புரிபொற்பார்ச்சிபாணு
உவமையிலிறகேவிழி யெனதுட்சோர்வுணர்வாயேல்
நவமலுரைககூர்விழியெனமிககோர்நவின் ஞானம்.

(இ-ள்.) நீலோற்பலம், நல்ல தாமரை இவைகளின் இதயத்திற் பொருந்திய விருப்பத்திற் குண்டாகிய குறையை நீக்கு அருள்புரியும் பொலி

வை யுடைய சந்திர சூரியர்கள் ஒப்பில்லாத உனக்கே திருக்கண்களாவர்; எனது மனச்சோர்வையறிவாயாயின, சொல்லப்படும் உனது ஞானம் புதுமையில்லாத உயர்ச்சி மிகுந்த கண்ணுக்குமென்று பெரிது மறிவாயாக. (எ-று.) (சஅ)

சஅ. முதுவளிபெற்றேகுவலயநட்பாமொழிசோதி
விதுபுவனத்தேவருகொடுமைக்கோவினையென்மேற்
கதுவவழறீவடவைநிகர்த்தேகநிகாலும்
இதுவுமுனக்கோருள்கொறரிப்பேனெளியேனே.

(இ-ள்.) மிகவும் அன்புடையவராகிப் பூமியிலுள்ளோர் நட்பாசச் சொல்லும் பிரகாசமுடைய சந்தரன், பூமியில வருவதான யாதொரு கொடுமையின் பொருட்டோ வினையையுடைய என்மீது படும்படி உஷ்ணமான வடவாமுகாக்கினியை யொத்துக் கிரணங்களைச் சொரியா நின்றது இப்படி செய்யுமிதவும் உனக்கோருள்தானோ? எளியேனான நான் தரிக்கவல்லேனோ? (எ-று.) (சக)

ரு0. கழைவரிவிற்காலவளையமலர்க்கூர்களைமாரி
மழையின்மிசுத்தேசொரிதருகிற்பான்மதனையோ
விழைவின்னிததாயெனதுயிருக்கோவினையாகக்
குழைதுளவததாயழகித்ருட்கோர்குறையாதோ.

(இ-ள்.) மனமதனே கரும்பாகிய வரினையுடைய வில்லைக் கால்வளையும்புசெய்து கூர்மைடான மலர்ப்பாணங்களை மாரிக்காலத்து மழையினும் அதிகமாகச் சொரியவல்லான; என உயிருக்கு ஒருதிவினையாகவே அவனை விருப்புடன பெற்றருளினாய் போலும்; துளிக்களையுடையதான திருத்தூழாய் மாலையையுடையவனே! உன் செயல் அழகிதே; (என்னிடத்துச் சித்தியாதிருக்க) உன்னருளுக்கு (வந்த) ஒரு குறையாதோ? (எ-று.) (ரு0)

வேறு.

ருக. என்றுளமுருகிநெருநினையுமேந்திழை
தன்னுணைவியாக்குமோசாற்றுகின்றிலள்
ஒனதும் துணாநதிலரோனாமாதருந
துன்றுநண்புடைமையாறறுணுக்கமெய்தினார்.

(இ-ள்) என்று மனமுருகி வருந்தி இளைக்குமவராய் ஆபரணங்களை தந்திரத்தவரான பதுமையார், தமது தோழிமார்களுக்குமோ (அதனைச்) சொல்லமாட்டார். இவ்விஷயமொன்றையும் அறியாதவர்களான தோழிப் பெண்களும் நெருங்கிய சநேகமுண்டாயிருப்பதினால் (பதுமையாரைப் பார்த்து) அச்சமடைந்தார்கள். (எ-று.) (ருக)

ருஉ. திருகுவெங்கனவிடைச்செழும்பொற்பாவைபோன்
மருவுசெந்தவிசின்மேன்மயங்குதையலை
இருகணீர்பொழிதரவெடுத்துச்சேடியார்
அருமணியரமியமதனினைகினார்.

(இ-ள்.) முறுகி எரிவதாய் வெப்புமுள்ள அக்கினியினைடப்பட்ட செழுமையான பொற்பாவையைப் போலே பொருந்திய செம்மையான ஆசந்தின்மீது மயங்கிக்கிடக்கும் பதுமையாரைத் தோழிமார் இரண்டுகண்களும் நீர் பொழிய எடுத்தக் கொண்டு அருமைபான மணி : னிழைத்த நிலாமணி முற்றத்துக்குப் போயினர் (எ-று.) (௫௨)

௫௩. அரிகெழுதாமரையணையையாயிழை
பிரிதலா னுற்றதிப்பினியென்றெண்ணியோ
புரிமலர்க்குமுலினுர்புண்டரீகத்தின்
விரிமலரமளியின்மீது சேர்த்தினார்.

(இ-ள்.) ஆராயந்த ஆபரணங்களைத் தரித்த பதுமையார் வண்டுகள் அதிகரித்திருக்கும் தாமரை யாசனத்தைவிட்டு முன்பு பிரிந்து வந்திருப்பதினாலேயே இந்நோய் வந்ததெனெண்ணியோ, சட்டமைந்த மலர்களாண்டுக் கூந்தலையுடைய தோழியர்கள் தாமரைமலர்களாலே மலர்ந்திருப்பதான புஷ்பசயனத்தின்மீது சேர்த்தார்கள்? (எ-று.) (௫௩)

இது முதல் நான்கு செய்யுளுங் கவிக்கூற்று.

௫௪. காமர் பொற்சிவிறீர்கன்னனீர்தருத்
தேமலர்க்குமுலையர்சொரியத்தேமறை
ஓமநற்கனலினெய்யுகுத்தகொத்ததால்
தாமரைச்செழுமலாதருதலின்கொலோ.

(இ-ள்.) அழகிய பொன்மயமான விசிறிநீரையும் கரத்திலுள்ள நீரையும் தருக்களிலுள்ள தேனையுடைய பூக்களையணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் சொரியவே, தெய்வத்தன்மையுள்ள வேதசம்மதமான யாகரக்கினியில் நெய்யைச் சொரிதலை யொத்திருந்தது. இதற்குக் காரணம் பதுமையாரைச் செழிப்பான தாமரைமலர் பெற்றதேயோ? (எ-று.) (௫௪)

பதுமையாரைத் தாமரைமலர் பெற்றமையால் தாமரையின் தன்மையைப் பதுமையாருக்கு ஆரோபிக்கப்பட்டது. நெய்யால் தீயோங்குவதும், நீரால் தாமரை சிறப்பதும் உவமையெனக்.

௫௫. அரவினங்கருவளராதலால்விடம்
பரவியுட்குலவியபான்மையேகொலோ
கரமுறச்சந்தனக்கலவைமாதரார்
உரமிகப்பூசலுமுளநடுங்கினுள்.

(இ-ள்.) பாம்பினினங்கள் (சந்தனமரத்தின்) நடுவிடத்தே வளர்தலுண்டாமாதலால் (அப்பாம்பின்) விஷம் (சந்தனக்கட்டையில்) பரவி உள்ளே பொருந்திய தன்மை தானே, பெண்கள் தங்கள் கைகளாலே சந்தனச் சாந்தைத் தமது மார்பில் அதிகமாகப் பூசவே பதுமையார் மனநடுங்கினாள். (எ-று.) வளர்-முதனிலைதொழிற் பெயர். (௫௫)

௫௬. விரிந்தகால்விசிறியான்வெருவிக்கண்ணினீர்
சொரிந்துவாய்புலர்ந்துமெய்துளங்கிச்சேரர்ந்தனள்
எரிந்தகாமக்கனலினியகேண்மையைப்
புரிந்தகாலுறமிகப்பொங்கிற்றுகவே.

(இ-ள்.) எரிந்ததாகிய காமத்தியானது, தனக்கு இனிய உறவைச்செய்த காற்றுப்பட்டளவிலே அதிகரித்ததாகவே, விரிவான விசிறிக்காற்றினாலே பயந்து சண்களில் நீர் சொரிந்து வாயுலர்ந்து மெயநடுங்கிச்சோர்ந்தனர். (எ-று) (௫௬)

காற்றின் சகாயன் என நெருப்புக்கொரு பெயருண்டு.

௫௭. மலரினாலெழினிமீ விதானமாதாரர்
சிலரிக்காய்தணிக் குவான்றெறிந்துசெய்தவும்
அலரிவாரணையினா கூடமாங்கவள்
விலகுறாதிவிலேவெளித்தொத்ததால.

(இ-ள்.) மலர்களாலே திரைச்சீலையும் மேற்கட்டியுமாகப் பெண்டிள், சிலர் கூடி இந்தக் (காம நோயைத் தணிக்கும்படி தெரிந்து செய்தவைகளும் அவ்விடத்தினின்றும் பதுமையார் விலகிப் போயவிடாதபடி மனம்தன பசுத்து மலராலாகிய நீண்ட அம்புகளாலே சரகூடங் கட்டினதை யொத்திருந்தன. (எ-று.) (௫௭)

௫௮. விதகியதொழிலெலாம்விளங்குமாடகச்
சித்திரவீணையிற்சிறந்தவேழிசை
முத்தினிற்பொலிதருமுறுவல்வஞ்சிபான்
மததிமமாகவேமருவமாழ்கினாள்.

(இ-ள்.) வித்தியாதரர்களது இசைத்தொழில்களெல்லாம் விளங்குவதாகிய பொன்மயமாயச் சித்திரமாயமைந்திருக்கும் வீணையினிடத்து உச்சமான ஏழுவகையான இசைகளும் முத்தைப்போல விளங்கும் பல்வரிசையுடைய வஞ்சிக்கொடிபோன்ற பதுமையாரிடத்து சமனிசையாயிருக்கவே மயங்கினார். (எ-று.) (௫௮)

௫௯. சேடியரினையனவிழைத்துஞ்சேயிழை
நீடியதுயர்க்குடன்மூழ்கநேயமாய்
வாடியங்கவளினும்வருந்திமாழ்கினார்
கூடியவரந்தைதாங்கொண்டதொப்பவே.

(இ-ள்.) தோழியர்கள் இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்தும் பதுமையார் பெரிதாகிய துயரமாகிய கடலில் முழுகவே, அங்கு கூடியதான துன்பத்தைத் தாங்கள் கொண்டதுபோல நேசத்தினாலே வாடிப் பதுமையாரினும் வருந்தி மயங்கினார்கள். (எ-று.) (௫௯)

௬0. தணிவருந்துயரொனுஞ்சலதிமூழ்கிய
மணிகைக்கிரங்கிமாமலர்க்கணீருக
அணிபொழிலகளுநனியரற்றலபோலவே
பிணிமுககருரலொலிபெருத்ததெங்கணும்.

(இ-ள்.) தணிப்பதற்கரிய துன்பமென்னும் சமுத்திரத்தில் முழுகிய முத்தப்போன்ற பற்களையுடைய பதுமையாருக் கிரங்கிப் பெருமை பொருந்திய மலர்களாகிய சண்டாளாலே பணிநீராகிய கண்ணீர் சிந்துதலாக, அழகிய சோலைகளும் அதிகமாகப் பிரலாபிப்பது போல, மயில்களின் குரலொலிகள் எவ்விடத்திலும் அதிகரித்தன. (எ-று.) (௬0)

இது முதல் ஒன்பது செய்யுளுங் கவிக்கூற்று.

சு.க. மருகவொருமுலவண்மனத்துடகாமத்தி
இஞ்சிசுழர்ங்கமால்வருவதெண்ணுபு
அஞ்சியபபுறத்தகன்றமுங்கிசசோதலபோல்
விஞ்சியலமுங்கிமெயவிளர்த்ததிபமே.

(இ-ள்.) மேகம் போன்ற நீண்ட கூந்தலை யுடைய பதுமையாரது மனத்தின்கண்ணுள்ள சாமத்தியானது, மதில் சூழ்ந்த திருவரங்கப்பெருமான் வருவதை யெண்ணிப் பயந்து வருந்தி அப்பால் போய்ச் சேர்வது போலே, தீபங்கள் ஒங்கி பெரிதலான (தமது) சுபாவங் கெட்டு உடல் வெளுத்தன (ஒளிமழுங்கின). (எ-று.) (சு.க)

சு.உ. நாரணன்யிருப்புயநயந்தநாண்மலர்த்
தாரணங்கணங்குவேள்சரந்ததிததலின்
காரணங்குக்குரல்கடிதிற்காடடியே
வாரணமெனும்பெயர்வாய்த்தசேவலே.

(இ-ள்.) ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அழகிய புயங்களை விரும்பிய புதிய மலர்மாலையை யணிந்த பதுமையாருக்கு வருத்தம் தரும் மனமதனுடைய பண்ணங்ளைத் தடுப்பதின காரணத்தைத், தமது கூக்குரல்களாலே வினாவாகக் காட்டி, அதனலே சேவல்கள் வாரண மெனும் பெயர் பொருந்துவன வாயின. (எ-று.)

வேள் சரந்ததித்தலின் காரணமாவது பொழுது புலர்தல். வாரணம்-சங்கு, கோழி. பொழுது புலரு மளவில் கோழி கூவுதலானது, மன்மதனை வென்றோ மெனச் சங்கததுவனி செயதாற் போலே யிருந்தது என்பதாம்.

சு.ங. அளித்ததாமரைத்துணைக்கலக்கணீர்மிகத்
துளித்தவாய்திறந்தவடியரஞ்சொற்றலபோல்
நளித்தடநறவுகுத்தலர்ந்துண்ணுபு
களித்தவண்டிசையொடுகலந்துநின்றலே.

(இ-ள்.) பதுமையாரைப் பெற்ற தாமரையாகிய தன் துணைவிக்குச், சோகக் கண்ணீரை அதிகமாகச் சிந்தி, வாயைத் திறந்து, பதுமையாரது தயரத்தைச் சொல்லுவது போலக், குளிர்ந்த தடாகங்கள் தேனைச் சிந்தி, பூமலாந்திருந்து, களித்திருக்கும் வண்டிகளி னிசையொடு சேர்ந்து நின்றன. (எ-று.)

பொழுது புலர்ந்த வளவிலே தடாகங்களில் தேன் ஒழுகுவதும் புஷ்பங்கள் புஷ்பித்திருப்பதும் வண்டிகள் ஒலிப்பதும் அன்று பார்த்தவர்க்கு எங்ஙனம் தோன்றிய தெனின், பதுமையாரைப் பெற்ற தாமரையாகிய தாயிடத்திலே, தடாகங்க ளானவை தேனாகிய கண்ணீரைச் சொரிந்து புஷ்பமாகி வாயைத் திறந்து வண்டிசையாகிய அழகுரலுடனே பதுமையாரது தயரை விளக்குவன போன்றன என்பதாம். (சு.ங)

சு.ச. கானலமுறவளர்கமலந்தந்தபூங்
கானலர்குழல்படர்காண்கலாமையாற்
மேனலர்த்தடங்களுஞ்செழுங்கண்மூயபோற்
பானலங்குலமலர் முகிழ்த்தபாங்கெலாம்.

(இ-ள்.) நாள மானது நலமுற வளரும் கமலமலர் பெற்றெடுத்த, புஷ்பவாசனை விசதலான கூந்தலையுடைய பதுமையாரது துயரத்தைக் காணக்கூடாமையாலே, தேனையுடைய மலர்கள் பூத்த தடாகங்களும் செழுமையான கண்களை மூடிக்கொண்டது போல, அழகிய சிறந்த நீலோற்பல மலர் பக்கங்களிலெல்லாம் குவிந்தன. (எ-று.) மூயதல்-மூதிதல்.

பொழுது புலர்ந்த அளவிலே தடாகங்களில் நீலோற்பலங்கள் குவிதலானது, பதுமையாரது துயரத்தைக் காணக் கூடாமையாலே, தடாகங்கள் கண்ணைமூடிக்கொண்டாற்போன்றிருந்தது என்பதாம். (௬௪)

௬௫. அடுகருங்களிற்றையுமலகின்மற்றையும்
வடுவிலவெண்குடையையுமதன்மறைத்தல்போற்
படுகருங்கங்குலும்படர்ந்தமீனமும்
தொடுசுடாத்திங்குருந்தோற்றமற்றவே.

(இ-ள்.) யுத்தஞ்செய்யப் யானையையும் கணக்கற்ற (தனுசு, கன்னி, மீனம், விண்மீன) ஆகிற மற்றவைகளையும் குற்றமற்ற வெண்மையான குடையையும் மன்மதன மறைத்துக்கொண்டது போல, பட்டுப்போன கருமையான இரவும் (ஆகாயத்திற்) பரவிய நகைத்திரங்குளும் பிரகாசமுடைய சந்திரனும் தோற்றமற்றன வாயின. (எ-று.)

இருள் யானையாகவும், தனுசு வில்லாகவும், கன்னி சேனையாகவும், மீனம் கொடியாகவும், முல்லைமலர்போன விண்மீன்கள் காளாஞ்சியாகவும் மலர்க்கணையாகவும், திங்கள் குடையாகவுங் கொள்க. (௬௫)

௬௬. கிளக்கரும்போதருள்கிளியைக்கங்குலாம்
வளக்கரும்போதுகாத்தவனிவானகம்
விளக்கரும்போதிற்பால்விடுத்துநீங்கிற்றால்
அளக்கருந்துயரினியகலும்பாலதே.

(இ-ள்.) சொல்வதற்கரிய தாமரைமலர் பெற்றெடுத்த கிளி போன்ற பதுமையாரை, இரவாகிய வளமான கரும்பொழுதானது காவல் செய்திருந்து, பூமியையும் ஆசைத்தையும் விளங்கச்செய்யும் அரிய பகற்பொழுதினிடத்து விட்டு நீங்கிற்று. பதுமையாரது அளவிடற்கரிய துன்பமானது இனி நீங்கற்பாலதே யாம். (எ-று.) (௬௬)

௬௭. தகரமென்குழலினுடனக்குத்தண்டுழாய்
மகரகுண்டலமதிவதனமாதவன்
அகமகிழ்தரமணமயர்தறுதினற்
பகர்மொழியெனமணிப்பணிமமார்த்தவே.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த திருத்துழாய்மாலையும் மகரகுண்டலங்களு மணிந்த சந்திரனைப் போலும் முகத்தை யுடைய மாதவன், மனமகிழும்படி மணஞ் செய்து கொள்வதை, மயிர்ச்சாந்தணிந்த மிருதுவான கூந்தலையுடைய பதுமையாருக்குத் துதினலே சொல்லும் மொழியைப் போலே, அழகிய சங்குக் கொலித்தன. (எ-று.) (௬௭)

௬௮. கங்கையம்பதமலர்கருத்துட்டாங்கிய
மங்கையையநலிதருமையனோய்தெற

அங்கையாலரங்கமால்விடுத்தவாழிபோற்
செங்கையாதவன்குணதிசையிற்றேழ்நிலினன்.

(இ-ள்.) கங்காதேவியைப் பெற்ற அழகிய பாததாமரைகளைத் தமது திருவுள்ளத்தி னிடத்திற் றுங்கிய பதுமையானா வுருத்தும் வியாமோகமா கிய நோய கெடும்படி, திருவரங்க நகரத்தி லெழுந்தருளிய பெருமான தனது அழகிய திருக்கைகளாலே விடுத்த சக்கராயுதத்தைப் போலே, சிவந்த கிரண ங்களை யுடைய சூரியன் கீழ்த்திசையி லுதயமாயினன். (எ-று.) (௬௮)

௬௯. வேந்தனும்புரிதுயிலுணர்ந்துமேதினி
மார்தருமுனிவரும்வழுத்தமாமயில்
கார்தனதிருபதக்கமலஞ்சிந்தியா
நீந்தருமறைமுறைநியமமுற்றியே.

(இ-ள்.) சோழமகாராசனும், தான் செய்யும் துயிலுணர்ந்து, பூமியி லுள்ள மக்களும் முனிவர்களும் துதியாநிற்கையில், பெரியபிராட்டியாராகிய மயிலின மணவாள னான பெருமானது இரண்டு திருவடித்தாமரைகளைச் சிந் தித்து, கடப்பதற் கரிய வேத விதிப்படி நித்தியகருமாதுஷ்டாநங்களை முடி த்து, (எ-று.) (௬௯)

௭0. தளர்ந்தநுண்ணிடைமணித்தரளமூரலார்
உளந்தருமுவகைமிக்கோங்கத்தாங்கிய
கிளர்ந்தமங்கலம்புடைகெழுமககேழமணி
வளந்தருமண்டபமதனிலவைகினுள்.

(இ-ள்.) துடங்கிய துட்பமான இடையையும் முத்தைப்போன்ற பற் களையு முடைய பெண்கள் உள்ளத்தி லுண்டான சந்தோஷம் அதிகரிக்கத் தாங்கிய சிறந்த அஷ்டமங்கலங்கள் சுற்றி விளங்கா நிற்கப் பிரகாசமுடைய ரத்தினங்களின வளம் பொருந்திய மண்டபத்தில் வீற்றிருந்தனன். (எ-று.)

௭௧. யாமமுற்றுறக்கடலிடரின்மூழ்கிய
தாமரைச்செல்விதன்றகவியாவையும்
ஏமமுற்றன்னையிக்குலோமாதராந்
தூமலர்க்குமுலியர்சொல்லக்கேட்டனள்.

(இ-ள்.) இராத்திரி முழுமையும் துன்பக்கடலில் முழுகிய தாமரைச் செல்வியாகிய பதுமையாரது சுபாவங்கனையெல்லாம், தோழிகளாகிய பரிசுத்தமான மலர்களையணிந்த பெண்கள் கூறவே, தாயும் கலக்கமுற்று அதனைக் கேட்டனள். (எ-று.) (௭௧)

௭௨. அரந்தையுற்றரசன்மாட்டரசிகூறலும்
புரந்தரக்கடவுளைப்பொருவுவேந்தனும்
நரந்தமைக்கருங்குழனளினப்பாவையைச்
சரந்தருவிழியினுய்தருதியீண்டென்றான்.

(இ-ள்.) கேட்ட அரசி வருத்தமடைந்து அரசனிடத்து அது செய்தி யைச் சொல்லுதலும், தேவேந்திரனை நிகர்த்த அரசனும், “பாணத்தைப் போ லுங் கண்களையுடைய பெண்ணே! வாசனையுடைய மையைப் போலக் கரிய தான கூந்தலையுடையவராய்த் தாமரைபெற்ற பாவையான பதுமையானா இவ்விடம் கொண்டு வருக” என்றான். (எ-று.) (௭௨)

எ௩. தேவியொடர சர்கோனுரைப்பசசேடியர்
நாவியங்கருங்குமுனளினப்பாவையக
காவியங்கண்ணியைக்கனகப்பன்மணிப
பூவிரியணிகளாழ்பெற்றபமணனினாரா.

(இ-ள்.) அரசர்க்கரசன் தன் மனைவியோடு இப்படி சொல்லத், தோழி
யர்கள் (சென்ற) சஸ்தூரிச் சாந்தணிந்த அழகிய கரிய கூந்தலை யுடைய
தாமசாயிற் பிறந்த பாவை போன்றவரை, நீலோற்பல மலர்போலங் கண்
களை யுடையவரை, பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலும் மாண அழகு விரிந்த
ஆபரணங்களாலே அழகு பெறும்படி அலங்கரித்து, (எ-து.) (எ௩)

எ௪. சிலம்பணி நூபுரஞ்சிலம்பமேகலை
புலம்பிநுண்ணிடைதனம்பொருமைக்கேங்குரு
அலம்வரத்தலிர் புளையடியுஞ்சேப்புற
நிலம்புகழரசன்முன்னேயத்துய்த்தனா.

(இ-ள்.) சிலம்பும் அழகிய நூபுரமும் ஒலிக்கவும், நுண்ணிய இடை
யானது தனத்தைத் தாங்காமைக்காக மேகலையானது புலம்பி ஏங்கிச் சஞ்
சல மடையவும், தளிர்போன்ற திருவடிகள் சிவக்கவும், பூமியி லுள்ளோர்
புகழும் அரசனுக்கு முன்னர் அன்புடனே சேர்த்தனர். (எ-து.) (எ௪)

எ௫. கொன்னவிறிணிபுயக்குத்தமல்லனும்
மன்னவன்றி மூகள்வதனநோகருரு
இன்னவெனெடி தூயிர்த்திரநகியினதாய்
அன்னவடனையழைத்தருகிருத்தியே

(இ-ள்.) சத்துருக்களைக் கொல்லுதலைக் கொண்ட வலிய புயங்களை
யுடைய குத்தமல்லனாகிய மன்னவனது அழகிய திருமகளாரான பதுமை
யாரது திருமுகத்தைப் பார்த்து, வருத்தத்தாலே பெருமூச்சு செறிந்து, மன
மிரங்கிப், பதுமையானா யழைத்து, பெற்றதாய் தன் அருகிலிருத்திக்
கொண்டு (எ-து.) (எ௫)

எ௬. கடிமணம்புரிதரக்கணவனின்னுளப்
படியினிலவன்றனைப்பகாநியென்றலுங்
கொடியிடைமயிலியறகுமுதசசெயயவாய்ப்
பிடிநடைவனிதையும்பெரிதுநாணிணர்.

(இ-ள்.) “(நினக்குத்) திருமணஞ் செய்வதற்கு நின்னுள்ளத்தின்படி கண
வன் எவனோ அவனைச் சொல்லுவாயாக” வென்னலும், கொடிபோன்ற
இடையையும் மயில்போன்ற சாயலையும் ஆம்பலைப்போன்ற சிவந்த வாயை
யும் பெண்யானையைப் போன்ற நடையினையு முடைய பதுமையாரும் மிக
வும் வெட்க மடைந்து, (எ-து.) (எ௬)

எ௭. உயிரினுநாணிணுமுயர்ந்ததேதெனிற்
செயிரிலாக்காப்பெனுஞ்சிறப்பைநோக்கிகொல
பயில்குணமும்பரினுயர்ந்தபைங்கதிர்
அயிலணிமணிமுடியரசைநோக்கியே

(இ-ள்.) “உயிரைக் காட்டிலும் நாணத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது யாது” என்று கேட்டால், (அதற்கு விடையாக) “குற்ற மில்லாத தற் காப்பே யாகும்” என்று சொல்லப்படும் சிறப்பை நோக்கியோ, வானுலகம் வளையிலுயர்ந்த பொருந்திய குணத்தையும் பசுமையான ஒளியையுடைய வேலைக்கும் அழகிய முடியையு முடைய அரசனைப் பார்த்து, (எ-று) (என்)

எஅ. மரகதமலையெனவாளராமிசை
அரதனப்பெட்டசத்தரங்கமேவிய
சரதநாயகனுயிர்த்தலைவனாகவே
விரதமுற்றவன்புயம்விரும்பினேனென்றான்.

(இ-ள்.) மரகதமலையென்று சொல்லும்படி, ஒளி பொருந்திய ஆதிசேஷர் மீது, இரத்தினப்பெட்டியான திருவரங்கத்தி லெழுந்தருளிய சத்தியத்துக்கு நாயகனை பெருமானே என் உயிர்த்தலைவனாகும்படி விரதமடைந்து, அவனது திருப்புயங்களை விரும்பினேன் எனறான். (எ-று.) (எஅ)

வேறு.

எக. திருமகண்மொழிந்தமாற்றஞ்செவிபுகத்திருந்தாரஞ்சப்
பொருமயினிருபர்கோணும்புகல்வியைநோக்கிநெஞ்சம்
உருகியேநகைத்திகோதையுனாக்குமீதுழுவன்ஞானம்
பெருகியோபெண்மைக்கேற்றபேதைமையோகொல்லென்றான்.

(இ-ள்.) பதுமையார் சொல்லிய இச்சொல் செவியிற் பிரவேசித்த வள விலே, சத்துருக்கள் பயப்படுமபடி யுத்தஞ் செய்யும் வேலைத் தரித்த அரசர்க் கரசனும், தன் புத்திரியான பதுமையாளைப் பார்த்து நெஞ்சுருகி நகைத்து, “இப்பெண்மணி சொல்லும் இது, இடைவிடாது தொடர்ந்த ஞானம். இதிகரித் துத்தானோ? அல்லது பெண்தனமைக்கேற்ற பேதைமையேயோ?” என்ற னன். (எ-று.) (எக)

அ0. உளத்தினிற்கருதிசசோதியுந்கியம்புயத்துளானும்
கிளத்தருந்தகைசால்வென்றிகெழுமியகுவிசத்தோனும்
துளக்கமிறவத்தோர்வானோர்முதலினோர்தொல்லோர்யாரும்
அளக்கொணுமுதலைககோயிலரங்கமாநகருளானை

(இ-ள்.) பிரகாச முடைய உந்தித் தாமசாயி லிருப்பவனான பிரமணம் சொல்வதற்கரிய பெருமையுடைய வெற்றி மிகவு மதிகரித்த வச்சிராயுதத் தைத் தரித்த இந்திரனும் கெடுத லில்லாத தவசிகள் தேவர்கள் முதலிய பழ மையானவர்கள் யாவரும், உள்ளத்திலெண்ணி அளவிடுவதற்கரிய காரண பூத னானவனை, கோயிலென்னும் திருவரங்கமாநகரத்தி லெழுந்தருளி யிருப் பவனை, (எ-று.) (அ0)

அக. பூதமைந்தவற்றினுயபொறியைந்தாய்ப்புலனைந்தாகிக்
கோதடர்பவத்தைநீங்காக்குதலையேமுணர்வதெங்ஙன்
ஏதறிந்திசைத்தாயன்னையெனநவின்றிழிகணீரான்
ஓதருந்துயரான்செய்வதுணர்கிலாணுங்குங்காலே

(இ-ள்.) பஞ்சபூதமயமாய் அவற்றுடனுண்டாகிய ஐம்பொறிகளாயும் ஐம்புலன்களாயும் சூற்ற முடையதாய வருத்தம் பிறவியை நீங்காத சிறுவர்களான நாம் அறிவதெப்படி? அன்னையே! எதை யறிந்து சொன்னாய்! என்று ஒழுகும் சண்ணீருடனே சொல்வதற்கரிய துக்கங் கொண்டு செய்யவேண்டு வனவற்றை யறியானாய் வருந்தும்போது, (எ-று.) (அக)

[பதுமையாரது திருமணம்.]

அஉ. தனையுயிர்த்தலைவனாகத்தையல்சொற்றதுவுஞ்சான்ற கனைகழற்குத்தமல்லன்கேட்டுளங்கவலுமாமும் புனைமணியரங்கத்தீசன்கருதியப்பொலன்றோள் வேந்தன் நினைதநீர்த்தணங்கைமன்றல்புரிசுவானி வரந்தோனாகி

(இ-ள்.) தன்னை உயிர்த்தலைவனாகப் பதுமையார் சொல்லியதையும், நிறைந்த சத்தத்தை யுடைய வீரகண்டையைத் தரித்த குத்தமல்லராசன் (அதைக்) கேட்டு உள்ளம் வருந்தும் விதத்தையும், கௌஸ்தபமணி யணிந்த திருவரங்கநாதன் திருவுளத்திற் கொண்டு, அழகிய தோளை யுடைய அந்த வேந்தனது சிந்தனையை யொழித்துப், பதுமையாரைத் திருமணஞ் செய ய விரும்பினவனாகி (எ-று.) (அஉ)

அங. விரிசருணையிற்றச்சேனைநாதனைவிளித்துமேல்பாற் புரிநிசுளையர்கோன்றன்பாற்போந்தவன்புதல்வியாய வரிவிழிப்பதுமைதன்னைவதுவைநாம்வளையுநீர்மைக் குரியயாவையுஞ்சொற்றன்றானுளக்கருத்துணர்தியென்றான்.

(இ-ள்.) அதிகரித்த கிருபையினாலே சேனாபதியாழ்வானை யழைத்து, “(இவ்விடத்துக்கு) மேற்றிசையிலுள்ள நிசுளாபுரிக்குத் தலைவனாவ னிடத்துக்குப்போய அவனது புத்திரியாகிய செவ்விரிகருவரி பரந்த கண்களை யுடைய பதுமையை நாம் சண்ணலைஞ் செய்துகொள்ளும் விதத்துக் குரிய யாவற்றையுஞ் சொல்லி அவனது அபிப்பிராய மறிவாயாக” வென்ற ருளிச் செய்தனன். (எ-று.) (அங)

அச. போற்றினன்விடைகொண்டம்பொன்விமானமீப்பொருவில்லானந் தோற்றியகுமுதனாதிசனகனாதிசியர்களசூழப் பாற்றிகழ்பனைவெண்சங்கங்கலித்தெழப்பசும்புகச்செந் தாற்றினுறையுகாலுநிசுளையமாநகரஞ்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) (சேனைத்தலைவர், உடனே பெருமானைப்) போற்றி விடைபெற்றுக் கொண்டு, அழகிய பொன் விமானத்தின்மீது ஒப்பற்ற ஞான முடையவர்க ளான குமுதனாதியரும் சனகனாதியரும் சூழ்ந்தவரவும் பாலைப்போல விளங் கும் பருத்த வெண்மையான சங்கங்கள் பேரொலி செய்யவும் பசுமையான கமுகின் சிவந்த குலையினின்று தேனொழுகும் பெருமை பொருந்திய நிசுளைய மாநகரத்தை படைந்தனர். (எ-று.) (அச)

அரு. எண்ணில்வான்பரிதியோர்மானத்திவரந்தியங்களைங்க விண்ணில்வாராரின்றுொன்றருமணிவிமானந்தன்னைக் கண்ணில்வான்கண்டோர்கோன்மாட்டிசைக்குமுன்கதிர்விமானம் மண்ணில்வாணிநுபன்கோயில்வாயில்வந்திழிந்ததம்மா.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தி லுள்ள கணக்கற்ற சூரியர்கள் ஒரு விமாநத்தி லேறிக்கொண்டு வாத்தியங்க ளொலிக்க ஆகாய மார்க்கமாக வருகிறார் களென்று அருமையான மணிக ளிழைத்த விமானத்தைக் கண்ணுலே ஆகாய த்திற் கண்டவர்கள் அரசனிடத்துச் சொல்வதற்கு முன்பு, பிரகாசமுடைய அந்த விமானம் பூமியில் வானைத் தரித்தவனான அரசன் மாளிகையின் ஆசார வாசலினிடத்தே வந்திறங்கியது. (எ-று) (அரு)

அ.௬. கடிதெழுந்தரசர் கோமானெதிர்செலாக்கமலப்பூநேர்
அடிமுடியனைத்துநோக்கியங்கைலேத்திரத்தானகி
நெடியமால்சேனைக்கீசனிவனெனநியமித்தம்பொற்
ரோடிமணிக்கரங்கள் கூப்பிப்பணிந்தயறுதித்துநின்றான்.

(இ-ள்.) அரசர் கோமான் விவாவா பெழுந்து எதிர்சென்று, சேனைநாயக ரது தாமரை மலருக்குச் சமானமான திருவடி திருமுடி (முதலிய) எல்லா வற்றையும் பார்த்து, அழகிய கைகளில் பிரம்புடையவராகிப் பெருமானது சேனைகளுக்கு நியாமகராயிருப்பவர் இவரோயா மென்றெண்ணி, அழகிய பொற்றொடியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளைக் கூப்பிப் பணிந்து துதித் துப் பக்சத்தில் நின்றனன். (எ-று.) (அ.௬)

அ.௭. பழியகன்மணிவிமாநத்தீசனுமிழிந்துபைந்தார்ப்
பொழிநரபதியைத்தோளாற்றழீஇமணிப்பொலன்கைப்பற்றி
விழிநனிகருணைபொங்கவவனெடுங்கோயினமேவி
எழினவமணிப்பொற்சிங்காதனத்துவீற்றிருந்தானன்றே.

(இ-ள்.) சேனைமுதலியாரும், குற்றமற்ற மணிகளிழைத்த விமாநத்தி னின்று மிதங்கி, பசுமையான மாலையும் பெருமையு முடைய அரசனைத் தோள்களாற் றழவி, இரத்தினபரணம் பூண்ட அழகிய கைகளைப் பற் றிக்கொண்டு, திருக்கண்களில் மிகவுங் கருணை யதிகரிக்க, அரசனோடு அரமணை யையடைந்து, அழகிய நவமணிக ளிழைத்த பொற்சிங்காதனத்தில் வீற் றிருந்தனர். (எ-று.) (அ.௭)

அ.௮. கருதருமுவகைப்பொங்கக்களித்துளங்குத்தமல்ல
நிருபனுமெனையாட்கொண்டேமியோய்நீயீண்டென்பால்
வருதவமுன்னையாளெம்மரபினிலெவவோவாய்த்தார்
இருமையும்புரந்தாயென்னுப்பலபுகழ்ந்திறைஞ்சினின்றான்.

(இ-ள்.) குத்தமல்லராசனும் சொல்வதற் கரிய, சந்தோஷ மதிகரிக்க உள் ளாம் களிப்படைந்து, “என்னை யாட்கொண்டருளின சக்ராயுதமுடையவோ! தேவரீர் இங்கு என்னிடத்துக்கு வருவதற்கான தவத்தை முற்காலத்தில் என் வமிசத்தில் எவர் செய்தனரோ? இம்மையிலும் அம்மையிலும் என்னை இராட்சித்தீர்” என்று பலவாறு புகழ்ந்து வணங்கி நின்றனன். (எ-று.) (அ.௮)

அ.௯. நின்றமன்னவனைத்தம்பாங்கிருத்திவாணிருபநின்பால்
இன்றணியரங்கத்தீசன்விடுத்தனனெனநீயீன்ற
மின்றணிமருங்குற்செவ்வாய்ப்பதுமையைவிரும்பியின்னே
மன்றல்செய்வதற்காவுன்றன்மனக்கருத்துனாத்தியென்றான்.

(இ-ள்.) (சேனைமுதலியார், அப்படி) நின்ற அரசனைத் தம்மருகிலிருத்தி “வானேத்தரித்த நிருபனே! திருவாங்கநாதன், நீ பெற்ற, மினைல் பினனிடம் இடையையும் சிவந்த வாயையு முடைய பதுமையானா விரும்பி, இப் பொழுதே கலியாணஞ் செய்வதற்காக நின்னிடம் இன்று என்னை விடுத்தனன். உனது மணக்கருத்தைச் சொல்வாயாக” வெணமுனார். (எ-று.) (அக)

கூ0. புகன்மொழிசெவியிற்சாரவெழுந்துடல்புளகம்போர்ப்ப
அகமகிழ்ந்தவனானந்தநடம்புரிந்தவான்மறமுன்னும்
பகா கிலனெனையாளிசன்பதமலாப்பதுமம்பலகாற்
சகமுடிதழுவததாழ்ந்தான்பரிவுருத்தரித்ததன் னான்.

(இ-ள்.) (அப்படி) சொன்ன சொல் செவியிலே சார்ந்ததும், அவ்வரசன் எழுந்து உடல் புளகம் போர்க்க அகமகிழ்ந்து ஆரந்தத்தாண்டவஞ் செயது ஆயலான வேறென்றையும் சொல்லாதவனாகி, என்னையானும் நியாமகனான சேனைமுதலியாரது பாதமாகிய தாமசாமலர்களைப் பலமுறையும் பூமியில் முடிபடுப்படி வணங்கி, அன்பே ஒரு உருவங் கொண்டதுபோலானான். (எ-று.) (சூ0)

கூ௧. ஆர்கலிமதித்துமாயாநமுதெளிதருந்தவாயாகுளு
சோகடநிலைகொவ்வாநிதற்கெனுஞ்செருககானசெல்லல்
கூர்தரும்பவந்ததுயந்தோமென்பதோகுறிப்பான்கோல
வாகழன்மணிததாடசேனைநாயகன்வதனெநோக்கா

(இ-ள்.) பேரொலியுடன் கடைந்து இறவாமல் ஆயிர்த்தத்தை எளிதாக உண்பதற்கு வாய்த்த சிறப்புடைய கடலானது, தான கொண்ட இந்தச் சந்தோஷமாகிற கடலுக்குத் திலைக்கு மொப்பாகாது என்னும் மணக்கிளாச்சிறைய யுடையவனாய், வருத்தம் மிகத்தரும் பிறவியை யொழித்து உஜ்ஜீவித்தோம் என்பதான ஒப்பற்ற குறிப்பையுடையவனுபய, பெரிய வீரக்கழலையணிந்த அழகிய திருவடிகளை யுடைய சேனைநாயகரது திருமுக மண்டலத்தைப் பார்த்து, (எ-று.) (கூ௧)

கூ௨. அயன்முதலுயிரியாவுமலகிலாவுலகுந்தந்த
புயன்மதிலரங்கத்தீசனவனவெப்பொருளும்பூந்தாபா
இயன்மயிலனையகூந்தற்பதுமையையியதற்காய
செயன்மகிழடியேற்கெந்தாயியைந்தநீசெய்கவென்றான்.

(இ-ள்.) பிரமன்முதலிய எல்லா வுயிர்களையும் கணக்கற்ற வுலகங்களை யும் தர்சனரிய மேகமண்டலமட்டு முயர்ந்த மதில்களையுடைய அரசங்கத் தெம்மானுக்கு, எந்தப்பொருளும் உரியனவே. ஆகையால், அழகிய பாதமும் மயில்பான்ற சாயலும் கூந்தலுமுடைய பதுமையானா யளிப்பதற்காகிய காரியத்திலே மகிழ்கின்ற அடியேனுக்கு எமது ஸ்வாமியே! தேவாரும் இயைந்தவைகளைச் செய்தருள்வீராக என்றான். (எ-று.) (கூ௨)

கூ௩. வேந்தர்கோனுனாகேட்டுள்ளங்களித்தெழாவிமலன்றானும்
மாந்தளிர் பொருவும்பூந்தாப்பதுமையையதுவையின்றே
பாந்தன்மீத்துயிலெங்கோமான்புரிமுறைபகர்வனென்ற
சாந்தமற்புயத்தானுக்குவிடைகொடுத்தரங்கஞ்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) அரசாக்கரசுணை சோழமகாராசன் சொல்வதைக் கேட்டு, உள்ளங் களித்தெழுந்து மலரகிதரான சேனைமுதலியாரும் “மாந்தளிருக்குச் சமானமான அழகிய பாதங்களை யுடைய பதுமையானா, ஆதிசேஷர்மீது அறிதுயிலமரும் எமது பெருமான சண்ணுலகு செய்யும் முறைமை இன்றையதினமே (யென்று) சொல்லுகிறேன்” என்று, சாந்த மணிந்து வலிமையமைந்த புயங்களை யுடைய அரசனுக்கு நியமித்துவிட்டுத், திருவரங்க நகராச்சார்ந்தனர். (எ-று.) (௧௬)

௧௭. அரவணைத்துயில்பொற்கோபிலரங்கநாயகன்ருளல்பாற்பரவியவ்வரசன்பான்மைபகர்ந்தனன்பதுமையென்னுங்குரவலரணிசூழற்பூங்கோதையாங்கோதில்சீர்த்திப்புரவலன்மைச்சர்க்குவாவணிநகர்புனையினென்றான்.

(இ-ள்.) பொன்மயமான திருவரங்கத்தில் அரவணையில் அறிதுயிலமரும் அரங்கநாயகன் திருவடிகளை அன்போடு வணங்கி அச்சோழமகாராசன் இணங்கியதைச் சொல்லினர். பதுமையாரென்று சொல்லும் குராமலர்களை யணிந்த அழகிய கூந்தலையுடைய பூங்கோதையராலாகிய குற்றமற்ற கீர்த்தியையுடைய அரசன், மந்திரிமார்களை யழைத்து, அழகிய நகரத்தை அலங்கரிப்பீர்களாக வென்றுரைத்தனன். (எ-று.) (௧௭)

௧௮. அக்கணமமைச்சர்சாற்றற்குரியவர்க்கறையவன்னர் மைக்கருங்கரிகளேறிமுரசினுன்மனுகுதோறும் புக்கணியரங்கத்தீசன்வருமுறைபுகன்றியாரும் இக்கணநகரிமாணவலங்கரித்திடுமினென்றா.

(இ-ள்.) அந்தக் கணத்திலேதானே மந்திரிமார்கள் சொல்லுவதற்குரியவர்களுக்குச் சொல்ல, அவர்கள் மையைப்போற் கருமையான யானைகளின்மீதேறிக்கொண்டு வீதிகடோறும் பிரவேசித்து, அழகிய திருவரங்க நகரப்பன் வருவதைப் பேரிகைகள் கொட்டிச் சொல்லி, யாவரும் இந்தக் கணமே நகரம் மாட்சிமை பெறும்படி அலங்கரித்திடுங்கோ ளென்றனர். (எ-று.) (௧௮)

௧௯. களிப்பெனுங்கடலுளந்தக்கடிநகரவர்களுல்லாங்குளித்தனரங்கக்கோயின் முகினிகர்கோலத்தானை வெளிப்படக்காண்பேமென்னும்விருப்பினுல்வினாவிற்காலத்தெளித்தனாபனிநீர்சந்தந்தெருத்துகடங்கமாதோ.

(இ-ள்.) காவலோடு கூடிய அந்த நகரத்திலுள்ளவர்களெல்லாம் திருவரங்கக்கோயிலில் மேகம்போன்ற திருக்கோலமுடையபெருமானை வெளிப்படக் காணப்போகிறோமென்னும் ஆசையாலே சந்தோஷமென்னும் கடலிலழுந்திக் குளித்தார்கள். தெருக்களிலுள்ள துகளடங்கும்படி விரைவாகப் பனிநீரையும் சந்தனத்தையும் அதிகமாகத் தெளித்தார்கள். (எ-று.) (௧௯)

௨௦. காவணமிழைத்துப்பைம்பொற்கதலிகைகமுருகன்னல் ஆவணவீதிதோறுமணிபெறநிறுவியாரம் பூவணமணியின்றும்பொழிமழைபொருவநாற்றிக் கேவணமணியின்சோதிசுளிர்ந்ததோரணங்களார்த்தார்.

(இ-ள்) ப...உலமைத்திப், பசுமையும் அழகு முடைய வாழையும் சமு
கும் கரும்பும் கடைத்தெருக்க டோறும் அழகு பெறும்படி நிறுத்தி, முத்து
மாலைகளும் அழகிய நிறமுடைய ரத்தினமாலைஹும் பொழியும் மழைத்
தாரைகளைப் போலத் தொங்கவிட்டுப், பதித்திருக்கும் ரத்தினங்களின் பிர
காச மங்கரித்த தோரணங்களைக் கட்டினார்கள். (எ-று) (க௯)

கஅ. ஆடசமணிப்பொற்கும்பமலகிலவமைத்துச் செம்பொற்
பாடசமலர்ந்தாண்மாதர்பணிமணிவிளக்கமேற்றிச்
சூடகத்தளிர்க்கைசெம்பொற்பிழைக்கொருத்துச் சோதி
நீடகவெழுதுங்கோலநித்திலத்தொன்கையாவி

(இ-ள்.) பொன்னு லாயினவும் ரத்தினங்க ளிறைத்தனவு மான அழகிய
கணக்கற்ற கலசங்களை யமைத்துச், செம்பொன்னினு லான பாடக மணிந்த
மலர் போன்ற பாதங்களை யுடைய பெண்கள், (சித்திரத்) தொழிலமைந்த
அழகிய விளக்குகளை யேற்றி, வளைய ளணிந்த சளிர் போன்ற கைகளாலே
செம்பொற் பீடத்தை யமைத்து, உயர்ச்சி தரும்படி எழுதுங் கோலத்தைப்
பிரகாச முடைய முதலுத் தொகுதினாலே தீட்டி, (எ-று.) (க௯)

கஅ. துகிற்கதலிகைதோய்மாடந்தொறுமழைத்துளிகால்சோதி
முதிமணங்கண்டதோசைமுறைமையின்கனித்தமொய்த்தாங்
கநிறபுகைத்தினியசாநதினாளளலாண்மெழுகிக்கோங்க
நதின்கொடியிடைநோவெண்ணூர்நகரலங்கரித்தாரண்னே.

(இ-ள்) துகிலமைந்த கொடிகள் பொருந்திப் மாடங்கள் தோறும்,
மழைத்துளிர்ைப் பெய்யும் பிரகாச முடைய மேகக் கூட்டத்தைக் கண்ட
மயில்களைப் போல் சந்தோஷித்தக் கூடி, அவ்வவ் விடங்களில் அகிற்புகை
யெழுப்பி, இனிய சந்தனச் செற்றலே மெழுகிக், கோங்கரும்பைப் போன்ற
தனபாரத்தாலே ஓசியும் இடையின் நோயை பெண்ணுதவர்களாகி நனா
யலங்காரஞ் செய்தார்கள். (எ-று.) (க௯)

க௦௦. திருவுளமரங்கத்தீசன்மகிழ்வுறத்திருவயோத்தி
நிருபர்கோவிககுலாருவனைநிகேதனபுநிதித்
தருமவன்மாநேயத்தாறபுனைநகரத்தின்சால்பும்
பொருவமனவன்பொறகோவிலபுலனுற்புனைந்தார்மன்னே.

(இ-ள்.) திருவரங்கராயகன் திருவுள்ள மகிழுமாறு அரசர்க்கரசனான
இக்ஷ்வாகு மகாராசன் திருவயோத்தி நகரில் அமைத்த திருக்கோயிலையும்,
நீதியையுடைய தர்மவர்மா மிகுந்த பிரீதியோடு அலங்காரமாகச் செயத்
திருவரங்க நகரத்தின மேன்மையையும் ஒப்பாகும்படி, சோழமகாராசனது
அழகிய அரமணையை அழகுபெற அலங்கரித்தார்கள். (எ-று.) (க௦௦)

க௦௧. செங்கதிர்மணிக்கும்பத்திற்களிற்றின்மேற்றிருக்காவேரி
துங்கமாநதியிற்கோயிலுரிமையின்றொகையோர் தூய
மங்கலமரபிற்றந்தமஞ்சனமகிழ்வினாடிப்
புங்கவனரங்கத்தீசன்புனைந்தவன்புண்கள்பின்னும்.

(இ-ள்.) சிவந்த பிரகாசமுடைய ரத்தினங்க ளிறைத்த குடத்தில் யா
னையினமீது திருக்காவேரி யென்னும் பரிசுத்தமும் பெருமையு முடைய நதியி
னின்று கோயிலுக் குரியவர்களான அனைத்துக் கொத்தி லுள்ளவர்களும்

தூயமையான மங்கல முறைப்படி கொடுவந்த திருமஞ்சன தீர்த்தத்தில் தலைவனை திருவரங்கநாதன் மங்குவுடன் நீராடிப் பின்னும் பலவான ஆபரணங்களை யணிந்தனன். (எ-று.) (க0க)

க0உ. பாததூபுரம்பொற்றண்டைகங்கணம்பதக்கம்பைம்பொற் பூதரபுயக்கேழூர்குழைமுடி முதலபூண்கள் கோதகன்யிலங்குளுசோ திகவமணிக்குலத்தாடியார்த்தும் ஆதவன்முதற்கோ னொன்பதறைகலபோலணிந்தானன்றே.

(இ-ள்.) திருவடிசனிலணியும் தூபுரம், பொன்னுலான தண்டை, கங்கணம், பதக்கம், பசும்பொன் மபமான மலைபோன்ற புயங்களிலணியும் கேழூரம், மசுரகுண்டலம், திருவபிஷேகம் முதலிய ஆபரணங்களைச், குற்றமற்று வளங்கும் பிரகாசமுடைய நவரத்தனக கூட்டாங்குளாலே சூரியன் முதலிய நவக்கிரகங்களையென்று யார்க்குஞ் சொல்லுவதுபோல, அணிந்தனன். (எ-று.) (க0உ)

க0ங. சதுமறைபுகன்றசீரிற்றவளமாந்திருமண்சாந்தி முதுநறைமழுகத்தூரிதரித்தலர்முருககின் பூந்தார் குதுகுலததுளவினறாமிலைந்துசெருசாந்துங்கொட்டா வதுவையின்கோலங்கொண்டான்மணிமறுவபங்குமார்பன்.

(இ-ள்.) நான்கு வேதங்களும் சொன்ன சிறப்பின்படி வெண்மை பான திருமண்ணை யணிந்து, நல்ல வாசனை வீசும் சஸ்தூரியைத் தரித்து, முருக்கின் மலர்மாலையும் தனக்குகப்பான திருத்தூறாய் மாலையும் அணிந்து, செஞ்சாந்தும் பூசி, சுவஸ்தபமணியும் ஸ்ரீவரசமும் விளங்கும் திருமார்பையுடைய பெருமான் திருமணக்கோலங் கொண்டனன். (எ-று.) (க0ங)

க0ச. கன்னலவின்மதனன்றாநதயிவனெனக்கவிஞர்சுற இன்னதேவனப்பாமென்னிறகுந்தகுமெனசசங்காழி வின்னகுதைவாளகஞ்சம்விளங்குவேவிலங்கலபோலும் பன்னகவயிரிதோண்மீதேறினுன்பணிமமாக்க.

(இ-ள்.) கரும்புவிஷ்டையுடைய மன்மதனுக்குத் தகப்பன் இவனேயா மென்று உவிவல்லார் கூறவும், அழகென்பது இவ்வளவேயா மென்றரைப் பின் அது தகுந்ததும் என்று சொல்லவும், சங்கும ஆழியும் சார்ங்கமும் பிரகாசமுடைய கதையும் வாளும் தாமரையும் விளங்க, மலைகுச் சமானமான பெரியதிருவடியின் திருத்தோளின்மீது சங்குகளொலிக்க ஆரோகணித்தனன். (எ-று.) (க0ச)

க0ரு. தவநீள்கவிகைசேடன்சாமரந்தரணிசோமன் பவன்னையாலவட்டம்பாவகன்பலசெந்திபம் உவகையினெடுத்தாரோவாமங்கலமுள்ளயாவும் இவர்வினுன்மருங்குந்தேவர்கணங்களேயெடுத்தச்சூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) நீண்ட வெண்குடையை ஆதிசேஷரும், சாமரத்தைச் சூரிய சந்திரரும், ஆலவட்டத்தை வாயுவும், பலவான செம்மையான தீபங்களை அக்கினியும், சந்தோஷத்தோடு எடுத்துக்கொண்டார்கள். (இன்னும்) கெடாத மங்கலங்களாயுள்ளன எல்லாவற்றையும் ஆசைப் பெருக்கத்தோடு தேவகணங்க னெடுத்துக்கொண்டு நாளகு பக்கங்களிலுந் சூழ்ந்தார்கள். (எ-று.) (க0ரு)

௧0௬. வேத்திரத்திருக்கைச்சேனைநாயகன் முதலவியாக்
காத்திரப்பொய்கையாதிபரமயோகியர்தாட்கஞ்சத்
தோத்திரச்சனகராதாதிபாகவதார்தொல்சீர்
ஏத்திடவொழியா நான்குசுருதிசேர்ந்திருபாங்கெய்த

(இ-ள்.) பிரம்பைத் திருக்கைகளிற் றரித்த சேனைமுதலியார் முற்பட்டுச்
செல்லவும், கெடாத (அப்பிராகிருதத்) திருமேனியை யுடைய பொய்கையாழ்
வார் முதலிய பரமயோகிகளும் (பெருமானது) பாததாமனையைத் தோத்
திரஞ்செய்யும் சனகர் நாரதர் முதலிய பாகவதர்களும் பெருமானது அநாதி
யான கலியாணகுணங்களை வர்ணித்துச் சொல்லவும், அழிவில்லாத நான்கு
வேதங்களுஞ் சேர்ந்து இருபக்கங்களிலு மிருக்கவும் (எ-று.) (௧0௬)

௧0௭. கோடிமுப்பான்மூன்றென்னுங்குலவுபுத்தேளிர்சூழ
நீடிருமலர்த்தாரின்சோகின்னரர்நெருங்கியேத்தச
சூடியதுளவமாலேதுயல்வரத்தொலையாவிடு
நாடிருநான்குசெங்குணன்முகனெருபானண்ண

(இ-ள்.) முப்பத்து மூன்று கோடியொன்று சொல்லும் பொருந்திய
தேவர்கள் சூழவும், (உலகமளக்க) நீண்டனவாகிய இரண்டு தாமமாமலர்
போன்ற திருவடிகளின் சீரை வித்தியாதரர்கள் நெருங்கித் துதிக்கவும், சூழக்
கொண்டிருக்கும் திருத்தழாய்மாலே அசையவும், முடிவில்லாத மோகூத்தை
நாடும் எட்டுக்கண்களையும் நான்கு முகங்களையு முடைய பிரமன் ஒருபக்கத்
தி லிருக்கவும், (எ-று.) (௧0௭)

௧0௮. வாசவன்கங்கைசூடிமாதவர்வணங்கிவாழ்த்தப்
பேசருந்தகைசாரேவதுந்துமிடுறங்கியார்க்க
ரசனாமரங்கத்தெந்தையிருகுழைமணிகள்சோதி
வீசவாணகையுஞ்சற்றேவிளங்கிடநடந்தான்மெல்ல.

(இ-ள்.) இத்திரனும் சிவபிரானும் மாதவர்களும் வணங்கி வாழ்த்த
வும், சொல்வதற்கரிய பெருமை மிப்பெற்ற தேவதந்தமி மிகுதியு மொ
லிக்கவும், நியாமகனான திருவரங்கத்தி லெழுந்தருளிய எமது பெருமான்
இரண்டு மகரகுண்டலங்களிலுள்ள மணிகளின் பிரகாசம் வீச, ஒளியுடைய
புன்முறுவலுஞ் சிறிது விளங்கிட, மெல்லச் சென்றனன். (எ-று.) (௧0௮)

௧0௯. சாரணர்விராவினோடித்தரணிபன்சரணஞ்சூடா
வாரணங்காத்தவீசன்வருமுறையறையுமுன்னே
நாரணன்ரங்கதாமனன்முகாதியர்கோன்றான
பூரணன்வந்தானென்னுக்காகளம்புகலக்கேட்டான்.

(இ-ள்.) சாரணர்கள் விராவாகவோடிச் சோழபூபதியின் பாதங்களைச்
சூடி, கஜேந்திராழ்வானைக் காத்தருளின ஈசன் வரும் விதத்தைச் சொல்லு
முன்னே, “நாரணன் வந்தான்; அரங்க தாமன் வந்தான்; பிரமாதியருக்குத்
தலைவன் வந்தான்; ஞானபூரணன் வந்தான்” என்று திருச்சின்ன மொலிப்ப
தைக் கேட்டனன். (எ-று.) (௧0௯)

௧10. சொல்லியவொற்றர்க்கம்பொற்றுசிலணிதொகையில்செம்பொன்
வல்லியநிகர்வேல்வேந்தன்கொடுத்துளமகிழ்ச்சிபொங்கச்

சில்லியந்தடந்தோர்கைம்மாருரகத்திரள்வாள்செவ்வேல்
வில்லியலனிகத்தோடுமெழுந்தெதிர்வினாவிற்கென்றான்.

(இ-ள்.) புலியை யொத்தவனான வேலைத் தரித்த சோழபூபதி, (அப்படி) சொல்லிய சாரணர்களுக்கு அழகிய பொன்னாடை ஆபரணம் கணக்கற்ற செம்பொன் இவைகளைக் கொடுத்து, உள்ளத்தில் சந்தோஷ மதிகரிக்க எழுந்து, சக்கரம் பூண்ட அழகிய விசாலமான தேரோடும் யானைகளோடும் குதிக்கூட்டங்களோடும் வானும் செம்மையான வேலும் வில்லுமுடைய சேனைகளோடும் எதிர்கொண்டு வினாவாகச் சென்றான். (எ-று.) (கக0)

ககக. கரிகடாமுகிலாவம்பொற்கவடுமீன்கணமாத்நான்
சொரியுநீர்மழையாக்கண்டத்தொலியிடிசும்மையாக
விரியவோர்கார்காலத்தைக்காட்டியேசூழவேந்தன்
புரியினுந்திருக்காவேரியெனவுளத்துணைவிற்போந்தான்.

(இ-ள்.) யானைகளே மேகமாகவும், அழகிய பொன்னாலான கழுத்திடுகயிறு நகைத்திரக்கூட்டங்களாகவும், சொரியும் மதஜலம் மழையாகவும், கண்டத்தினுளை இடியினுளையாகவும் பரவுமபடி ஒரு கார்காலத்தை வெளிப்படுத்தித் தண்ணீச்சூழச், சோழபூபதியின் நகரத்திலும் திருக்காவேரி வந்ததென்னும்படி மனவேகத்துடன் சென்று, (எ-று.) (ககக)

ககஉ. கண்டனனரசானோமான்ருணைவாரிநியைக்காமர்
புண்டரீகக்கண்ணுனைப்புளகமெய்ப்போர்ப்பக்கண்ணீர்
கொண்டலிற்பொழியநெஞ்சமுருகுறக்கோலஞாலம்
பண்டளந்தருடாள்பல்காற்பணிந்தெதிர்வரவிரின்றான்.

(இ-ள்.) சோழபூபதி, சருணைக்கடலானவனை அழகிய தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களுடானவனை எதிர்ொண்டு சேவித்தவனாகித், தனது மெய் புளகத்தினுலே போர்க்கவும் சண்ணீரானது மேகம்போற் பொழியவும் நெஞ்சமுருகவும், அழகிய பூயியை முன்பு அளந்தருளிய திருவடிகளைப் பலமுறையும் பணிந்து, (பெருமானுக்கு) எதிராகத் துதித்து நின்றான். (எ-று.) (ககஉ)

ககங். எழுமதிலரங்ககோயிலீசனையிறஞ்சியேத்தித்
தொழுதயனிற்குங்கோமானறையருள்சார்ப்பநோக்கிச்
செழுமதினிசுளைபுக்காங்கெம்பிரான்நிருத்தோணின்று
வழுவகல்மணிப்பொற்பாதுகத்தின்மேல்மலர்த்தாள்வைத்தான்.

(இ-ள்.) (அப்படி) எழுமதில்களாற் சூழப்பட்ட திருவரங்குக் கோயிலிலெழுந்தருளிய பெருமானை வணங்கி வாழ்த்தி அடங்கிப் பக்கத்தில் நிற்கும் சோழபூபதியை அருள்சுரக்கும்படி கடாஷித்து, செழுமையான மதிச்சூழ்ந்த ரிசுளாபுரியிற் பிரவேசித்து, அங்கு எம்பிரானை பெரிய திருவடியின் திருத்தோள்களினின்று குற்றநீங்கிய மணிகளிழைத்த பொற்பாதுடையின் மீது (தனது) மலர்போன்ற திருவடிகளை வைத்து, (எ-று.) (ககங்)

ககச. வீக்கியகழற்கால்வேந்தைவியந்துவிண்ணவர்களுல்லாம்
பாக்கியமிவனதேயென்றிசைத்திடப்பதுமநாபன்
தேக்கியகருணைபொங்கிப்பொழிதரச்செம்பொன்வெற்பைத்
தாக்கியநிவப்பதோர்பொன்மண்டபமதனைச்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) தேவர்க ளெல்லாம் வீரகண்டையைத் தரித்த கால்களை யுடைய அரசனைப் புகழ்ந்து பாக்கிய மென்பது இவனதே யென்று சொல்லும்படி, பதமநாபனை பெருமான், நிறைந்த கருணையானது பொங்கிப் பொழியத் தக்கதாகச், செம்பொன் லெற்பாகிய மச்சமேருவைத் தாக்கும்படி உயர்ந்த தாயிருக்கும் ஒப்பற்ற மண்டபத்தை யடைந்தனன். (எ-று.) (ககசு)

ககரு. கின்னரர்வீணையோதைகெழுமவிஞ்சையர்கன்பாடப்
பன்னருங்கருடோத்தப்பரமடாகவதர்வாழ்த்த
அன்னமெனனடையார்கூந்தலரம்பையர்மரபினுடப்
பொன்னலாமாரிதூவிப்புரந்தராதியர்களுபோற்ற

(இ-ள்.) கின்னரர்களது வீணையோசை யதிகரிக்கவும், வித்தியாதரர் கள் பாடவும், சொல்லற்கரிய கருடர்கள் துதிக்கவும், பரமபாகவதர்கள் பல்லாண்டு கூறவும், அன்னம்போன்ற மெல்லிய நடையையுடையாராயக் கூந்தலையுடையாரான அரம்பையர் முறையாக நிருத்தஞ் செயயவும், தே வேந்திரன முதலானவர்கள் பொனமயமான மலர்களை மழையைப் போலத் தூவிப் போற்றவும், (எ-று.) (ககரு)

ககசு. குருமணிநிராயான்மாணக்குயிற்றியவிதானஞ்சோதி
தருமணியயிரத்தூணந்ததைந்தமண்டபத்தினுபபண்
திருநிழலலகினுநாமணிதொறுந்திகழத்தோதற்
கருவடிவனந்தங்காட்டியரியணையமாந்தானன்றே.

(இ-ள்.) சிவோஷ்டமான இரத்தின வரிசைகளாலே சிறப்புறும்படி அலங்கரித்த மேற்கட்டியும் பிரகாசத்தைத் தரும் வயிரமணிக ளிழைத்த தூண்களும் நெருங்கிய மண்டபத்தி னிடையில், தனது அழகிய நிழல் கணக் கற்ற பலவான மணிகள் தோறும் விளங்குதலால் தெளிவசற்கரிய வடிவங் கள் அநேகங் காட்டிச் சிம்மாசனத்தி லெழுந்தருளினன. (எ-று.) (ககசு)

கக௭. கங்கையம்பதத்தெங்கோமானருண்முறைகமலம்போலுஞ்
செங்கைவேத்திரத்தா னன்குமுகனோடோதெரிவைவாழப்
பங்கையிந்தவனைநீவிரிருமெனப்பணிப்பப்பலகால
அங்கையான்மலாத் தூய்ப்போற்றியிருந்தனரணையின்பாங்கர்.

(இ-ள்.) கங்கையை யளித்த அழகிய திருவடிவளை யுடைய எமதுபெரு மானது திவ்வியாக்கியைன்படி தாமரையை யொத்திருக்கும் சிவந்த கை யில் பிரம்பைத்தரித்த சேனைமுதலியார், நான்கு முகங்கையுடைய பிரம தேவனையும், ஒப்பற்ற பார்வதிதேவியார் வாழும்படிக்குத் தமது இடதுபாக த்தையளித்த சிவபெருமானையும், நீங்கள் வீற்றிருங்கொன்று பலமுறை யுந் சொல்ல, அவர்கள் தமது அழகிய கைகளால் மலர்கள் தூவிப் போற் றிப் பெருமானது அணையின் பக்கத்தி லிருந்தனர். (எ-று.) (கக௭)

ககஅ. வான்றவழ்பரிதிகோடிகோடியின்வயங்கலானும்
மூன்றதாமுலகிற்றேவர்முனிவரர்நிறைதலானும்
நான்றபூந்துளவமாலேநாயகனுறைதலானும்
ஆன்றுவைகுந்தமாகவணிநகர்விளங்கிற்றம்மா.

(இ-ள்.) ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்குங் கோடாகோடி சூரியர்களைப் போலப் பிரகாசிப்பதாலும், மூன்றுலகிலு முள்ள தேவரும் முனிவரும் நிறைந்திருத்தலாலும், தொங்கியதாகிய அழகிய திருத்துழாய்மாலையை யணிந்த நாயகன் எழுந்தருளியிருத்தலாலும், நிறைந்த ஸ்ரீவைகுண்டமென்னலாம் படி அழகிய நிசளாபுரி விளங்கியது. (எ-று.) (ககஅ)

ககக. தழங்கினமுரசுமார்த்த துந்துமிசங்கராசி
முழங்கினசுருதிநான்குமுறைமுறைமுடுகியார்த்த
வழங்கினவோதைசின்னமகரயாமொலித்தமாதிரி
பழங்கணிங்கியதென்றெண்ணுப்பார்த்திபன்களிப்புமிக்கான்.

(இ-ள்.) பேரிகைகள் ஆர்த்தன; தேவதுந்துமிகள் சப்தித்தன; சங்குக் கூட்டங்கள் முழங்கின; நான்கு வேதங்களும் முறைமுறையாக விடைந்து கோலித்தன; திருச்சின்ன வோசை எங்குந் செரித்தன; மஃரவீணை ஒலித்தன; பதுமைப் பிராட்டியாரது வருத்தம் நீங்கியதென்று எண்ணிச் சோழ பூபதி களிப்பு மிகுந்தவனாகி, (எ-று.) (ககக)

கஉ௦. நலமிசுதினமுநாளுமிராசியுந் திதியுநாதன்
அலதுமற்றயலொன்றின்றிலெனமதித்தகத்துளெண்ணி
உலகமெங்குலமுநாமுமுயர்ந்தனமுயர்ந்தோமென் னாச
சிலதியர்வதனநோக்கிக்கொணருதாதிருவையென்றான்.

(இ-ள்.) நன்மை மிகுந்த தினமும் நகூத்திரமும் இராசியும் திதியும் பெருமானே யல்லது இதரமாக வொன்றுமில்லை பென்று மதித்து மனத்திலெண்ணி, உலகமும் எமது குலமும் நாமும் உயர்ந்தோம் உயர்ந்தோமென்றுரைத்துத், தோழியர்கள் முத்தைப்பார்த்துப் பதுமையாரைக் கொண்டு வாருங்க ளென்றான். (எ-று.) (கஉ௦)

கஉக. தனத்தினுத்தரியந்தாராகணநிகர்தரளக்கோவை
கனத்துநீளகதுப்புநானங்கமழ்தொடைகனகப்பைம்பூண்
இனத்திறனிவராகொங்கைககிடைபுநூலிடைநோவெண்ணூர்
அனத்தினுதடைமெல்லென்றவடித்தளிர்மெலிதற்கஞ்சார்.

(இ-ள்.) (தோழியரும் அவ்வளவிலே) தனத்தின்மீதுள்ள உத்தரீயம், நகூத்திரக்கூட்டங்களை யொத்த முத்துமலை, கனத்து நீண்ட கூந்தலில் கஸ்தூரி, பரிமளிக்கும் மலை, பசும் பொன்னுலான ஆபரணம், இவைகளினினங்களைக் கவனியாமலும், கொங்கைக்கிடையும் நூல்போன்ற இடையின் நோவையு மெண்ணாமலும், அன்னத்தினும் மெல்லிய நடைவையுடைய தளிர் போன்ற அடிகள் மெலிவதற்கு அஞ்சாமலும், (எ-று.) (கஉக)

கஉஉ. ஒருவரினொருவர்முந்துற்றேடிநீடுவகைவாரி
பெருகல்போனுதலிலவேர்வுபிறழ்தரப்பிரவாளத்தைப்
பொருவுசேயிதழ்வாய்மூரனகைநிலாப்பொடிப்பவெய்தின்
நிருபர்கொன்றேவிபாதம்பணிந்தெழாநெருங்குகின்றார்.

(இ-ள்.) ஒருவரினும் மற்றொருவர் முற்பட்டு ஒடிப், பெருகிய சந்தோஷ சமுத்திரம் பெருகுவது போல நெற்றியினிடத்து வேர்வுண்டாகவும்,

பவளத்தை பொத்த சிவந்த இதழையுடைய வாயில் சிரிப்பினாலே பற்களில் நிலவுண்டாகவும், விராவாக இராஜமஹிஷியின் பாதங்களைப் பணிந் தெழுந்து நெருங்கி நின்னு, (எ-று.) (கஉஉ)

கஉ௩. நீவியங்கலைசூழ்மின்னேர்மருங்குலாய்நிருபர்கோமான்
ஆவியேயனையாய்வேந்தனெமைநரியருளினேக்கி
கூவியேயரவிர்த்தப்பூங்குயிலினைக்கொணர்மினென்றூங்
கேவினன்வினாவினவ்வாழிழைத்தியென்றினிமைசொற்றூர்.

(இ-ள்.) கொய்சகத்தையுடைய அழகிய ஆடையைத் தரித்த மின் போன்ற இடையையுடையாய்! சோழபூபதியின் உயிரினையாய்! சோழ பூபதி எங்களை நல்லதாகிய அருளினாலே நோக்கிக் கூவி, தாமரையிற் பிறந்த அழகிய குயில்போன்ற பதுமையானாகக் கொண்டுவருங்க ளென்று கட்டளையிட்டனன்; விராவாக அவ்வாறு செய்வாயாக வென்று இனிமையாகச் சொன்னார்கள். (எ-று.) (கஉ௩)

கஉ௪. அம்பரமளவன்றென்னுமுவகையாளமிர்தச்செவ்வாய்
விம்பமேயனையாள்சொற்றோர்தமையருள்விரியநோக்கிக்
கும்பமென்முலைமீமுத்துவடமணிக்ஞலப்பூணரம்
இம்பரினரிதாம்பைம்பொற்கலைமுதலெவையுமீந்தாள்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தினளவன்று (அதற்கும் மேற்பட்டது) என்று சொல்லும் சந்தோஷத்தை யுடையவளாய் அமிர்த மூறும் செவ்வாயானது கோவைப்பழத்துக்குச் சமானமான சோழபூபதிமனைவி, (அப்படி) சொன்ன தோழிகளைக் கிருபை அதிகரிக்கும்படி பார்த்து, கும்பமென்று சொல்லும் தனத்தின் மீதள்ள முத்துமாலே, இரத்தினங்களிழைத்த சிறந்த ஆபரணம், ஆரங்கள், இவ்வுலகத்தி லரிதாகிய பசும்பொன் மயமான ஆடை முதலாகிய எவையையும் (அவர்க்குக்) கொடுத்தனன். (எ-று.) (கஉ௪)

கஉ௫. பார்த்திபனுரைத்தபான்மைத்தேவியும்பதுமப்பாவை
நேத்திரமனையபாங்கிமாதர்பானிகழ்த்தக்கங்கை
ஏத்திருந்திருக்காவேரிமஞ்சனம்படிவித்தின்ற
பூத்திரள்பொருவுங்கையாற்றையலைப்பூனைதலுற்றார்.

(இ-ள்.) சோழபூபதி சொல்லிய கட்டளையை அரசன் மனைவியும் பதுமையாருக்கு நேத்திரம்போன்ற தோழிப்பெண்களிடத்துச் சொல்லக், கங்காதேவி யேத்தும் பெருமையுடைய திருக்காவேரி நீரினாலே மஞ்சநமாட்டு வித்து, (பதுமையானாப்) பெற்ற புஷ்பக்கூட்டங்களை யொத்த (தமது) கைகளாலே பதுமையானா அலங்கரிக்கத் தொடங்கினார்கள். (எ-று.) (கஉ௫)

வேறு.

கஉ௬. பெற்றதிரும்பாற்கடவி னுடனுதித்தவமுதுடனே பிறந்த
பெண்ணை, முற்றமுதலவதரித்த திருவழகைக்கடலுலக முழுதுங்
காண, விற்பவளின்முத்திரை வெண்ணிறக்கோசிகம்புனைந்து
மென்றோண்மீதும், உற்றதரளத்துதயக் கோசிகத்தினுணைநீரா
ருத்தரீயம்.

(இ-ள்.) தன்னைப் பெற்ற திருப்பாற்கடலில் தன்னோடு தீர்த்த அமிர்தத் துடன் பிறந்த பெண்ணைவரை, முதன் முதலிலவதரித்த அழகே திருவுருவானவரைக், கடல் சூழ்ந்த உலகமுழுதும் காணும்படி, குறைபடாத ஒளியுடைய முத்துவரிசைகளை யுடைய வெண்மையான பட்டுச்சேலையை யடுத்தி, மெல்லிய தோள்களின்மீதும் பொருந்திய முத்தினொளியை யுடைய அச்சேலையினாலே உத்தரீய மணிந்தார்கள். (எ-று.) (கஉசு)

கஉஎ. கொழுனன்னியரங்கேசனவன்னுயிலுந்திருவணையோ கொடியநாக, முழுமதியேதிருவதனப் பேதையிவள்ளதனமென முயங்கிற்சாலக், சுழும்ல்கொடுவெருவுமதற் கிவட்டிருத்துவா மெனத்தோ கருத்தியூர்போற், செழுமணிப்பைந்தலையரவ நிகர் கனகச்சிலம்பணியைத் திருத்தாட்கிட்டாரா.

(இ-ள்.) கணவனாகிய அழகிய திருவரங்கநாதன் துயிலும் அழகிய அணையோ கொடிய நாகமாயிராநின்றது; இப்பதுமையாரது திருமுகமோ பூர்ணசந்திரனே என அந்நாகம் முயங்கின், இவர் மிகவும் நிறைந்த பயமுடையவ ராவர். அதற்காக இப்போதே பழக்கப்படுத்தி வைக்கலாமென்று எண்ணின சுருத்துடையவர்களைப் போல, செழுமையான மணியமைந்த படத்தையுடைய பாம்பைப் போன்ற பொற்சிலம் பாபரணத்தை அழகிய திருவடிகட் கிட்டார்கள். (எ-று.) (கஉஎ)

கஉஅ. கோகனகத்தலர்மகளைக் குவளைவிழித்தளவாநகைக் குமுதச் செவ்வாய்ப், பாகனையமொழியணங்கை மணிகளினுகரமெனவே பகருமேழு, சாகரமுமேகலையாத் தரித்தகுலவயமதனிற் றைய லென்ன, மேகலைபன்மணிக்கரங்கள் விரிப்பவணிந்திடையினுக் கோர் மெலிவுசெய்தார்.

(இ-ள்.) தாமரைமலர் பெற்ற மகளை, சுருங்குவளை போன்ற கண்களும் முல்லையருமடி போன்ற பற்களும் செவ்வாம்பல் போன்ற சிவந்த வாயும் பாருபோன்ற சொல்லுமுடைய திருமகளை, இரத்தினங்கட் கிருப்பிடமென்று சொல்லப்படும் ஏழுக்கடலும் ஆடையாகத் தரித்த பூமியில் ஓர் பெண்ணென்றெண்ணிப், பல இரத்தினங்கள் கிரணங்களை விரிப்ப, மேகலாபரண மணிந்து, இடையினுக்கு ஒரு மெலிவை யுண்டாக்கினார்கள். (எ-று.) (கஉஅ)

கஉசு. மகளிர்மணிக்கந்தரமும் வலம்புரியுநித்திலத்தை வாய்க்கு மென்றே, பகர்முதுமையிவளதணி மிடற்றெவருங்காண்மினெனப் பாரிப்பார்போற், ககனவுடுநிராபொருவு தளவடம்பலபுனைந் தார் கனகக்கும்ப, நிகர்முலையைவாரிதைத்தார் பயோதரமாங் காரணப்போ நிறைந்தமாதோ.

(இ-ள்.) பெண்களின் அழகிய கழுத்தும் சங்கும் முத்தையுடையனவா யிருக்குமென்று சொல்லும் பழமொழியின் மன்னமையை இப்பதுமையாரது அழகிய கழுத்தில் யாவருங் காணுங்கோ னென்று தோற்றுவிப்பார்போலே ஆகாயத்திலுள்ள நகூத்திரவரிசையை யொத்த முத்துமாலைகள் பலவற் றைத்தரித்துப் பொற்கும்பத்தை யொத்த தனங்களை அவர்கள் நிறைத்தார் கள்; அதனால் அவைகள் பயோதரமென்னும் காரணப்பெயர் பொருந்துவன வாயின. (எ-று.) (கஉசு)

பயோதரம் என்பதற்குப் பாலைத்தரித்திருப்பது என்பது இயற்கைப் பொருள். இங்கு பால் போல வெண்மையான முத்துமாலையைத் தரித்ததனால் பயோதர மென்றார்.

கந0. வனிதைதுணைத்திருக்கரமார சண்பகமாலையினின்மணி வண்டினஞ்சால், இனிமைதழைத்திறைகொளசசோத் தின்றியையாதவுஞ்சிலரானியைந்ததாமே, குனிசிலைமைப்புருவநைக்கோகனகத்திருவருளே கூர்ந்துமாட்சி, நனிதழைத்தவணங்கனையாப்புணர்ப்பினியையாதனவென ஞான்றுமின்றால்.

(இ-ள்.) பதுமையாரது இரண்டாகிய அழகிய கைகளிற் பொருந்திய சண்பகமாலையினில், அழகிய வண்டுக்கூட்டங்கள் நிறைந்த இனிமையடைந்து இடங்கொண்டிருக்கச் சேர்த்து, (எப்போதும்) ஒன்றோடொன்றியையாதனவும் இன்று சிலரால் இயைவனவாயின. (ஆகையால்) வளைத்த சிலையைப்போன்ற கரிய புருவதையுடைய தேனையுடைய தாமரைமலரினெழுந்தருளிய பெரியபிராட்டியாரது திருவருளை மிகப்பெற்றுப் பெருமை மிகத்தழைத்த தெய்வப்பெண்கள் போன்ற பெண்களது சூழ்ச்சியினால் இயையாதன எக்காலத்துமில்லை. (எ-று.) (கந0)

சண்பகமலரின் வாசனைபட்டதும் வண்டிகள் மோகித்தும்விழும். பதுமையாரது திருக்கையிலிட்ட சண்பகமாலையிற் படிந்த வண்டுக்கு அவ்வாறின்மை திருவருளேயெனார். இதனால் இயல்பிற் டகையுடைய பெரிய திருவடிக்கும் திருவனந்தாழ்வானுக்கும் எம்பெருமான் சந்நிதியிற் பகையினமைபோல, பிராட்டியார் சந்நிதியிற் சண்பகமலருக்கும் வண்டுக்கும் பகையின்மை விளங்கவைத்தனொன்க.

கநக. மறவாதுநமைவிருமபுந் தாமரையாய்வளாத்தவனம் மரபில்வேந்தன், பிறவாதுநமைவிழியாய்த் தரித்தபிரான்மணம்புரிவோன் பிறவியாவும், நிறவாளிநிகர்விழியா டிருக்காநிற்கணியாகினிறைந்தியாணர், சிறவாவென்றிருதருணப் பரிதியடைந்தெனமணியின் றிருத்தோடிட்டாரா.

(இ-ள்.) மறவாமல் நம்மை விரும்புந் தாமரை (பதுமையாருக்குத்) தாயாகும்; அவரை வளர்த்தவன் நம வமிசத்தரசனாவன்; பிறந்து படாமல் நம்மைத் தன் கண்ணுக்கொண்ட பெருமான அவரை மணம்புரிவோனாவன்; நிறம்வாய்ந்த அம்புபோன்ற கண்களையுடைய பதுமையாரது திருச்செவிகளுக்கு ஆபரணமாவோமாயின், நம்முடைய பிறப்பெல்லாம் நிறைவுற்றுப் புதுமை சிறவா (நம்முடைய பிறப்புகள் அறவொழியும்) என்று கொண்டு, இரண்டு இளஞ் சூரியர்கள் அடைந்தாற்போல அழகிய இரத்தினக்காதணி யிட்டார்கள். (எ-று.) (கநஉ)

கநஉ. பௌவநனந்தலைத்துயில்மா நேவியருட்குவலயமாம் பவளச்செவ்வாய், மௌவனகைவயின்வலலாம் பிணியகற்றியுயர்வாமுன் வாய்த்தேயிம்மா, தவ்வனிதைக்குயர்ந்துகுவ லயவிழிவாய்த் தனஞ்சரணு மடைந்தேமாகில், எவ்வாமும்பெறவெளிதென் றிநதுநினைத்தடைந்ததெனத் திருமணிட்டாரா.

(இ-ள்.) திருப்பாற்கடலினிடையில் அறிதியிலமரும் பெருமானது தே வியாரான அருளையுடைய (குவலயம்) பூமிப்பிராட்டியாகிய பவளம் போ ன்ற செவ்வாயும் மல்லிகைபோன்ற பற்களுமுடையா ரிடத்தே நாம் குறை வுபடும் பிணியை யொழித்து உயர்ந்த வரத்தை முன்பு பெற்றோம்; இப்பது மையாரான மாது, அப்பூமிப்பிராட்டியாரினு முயர்ந்து (குவலயம்) நீலோற் பலம் போன்ற கண்களைப் பெற்றிருக்கின்றனர்; அவரை நாம் சரணடைந் தோமாயின் எவ்விதமான வரமும் பெறுதற்கெளிதாகும் என்று நினைத்துச் சந்திரன் வந்திருந்தது போலத் திருமண்ணிட்டார்கள். (எ-று.) (க௭உ)

க௭௩. தரித்ததிருமண்ணெனும்பேர்ச் சந்திரனீன்றருமணித் தரளமேயோ, பரித்துதவுமவனதிடத் தமிழ்தினெருதுளியிழியு ம்பான்மையேயோ, தெரித்துணர்தலரிதெனநித் திலவணிபொற் றிலவலர்போற் சிறந்தமூக்கின், விரித்தநிலவுடனணிந்தார் அதற் குவமைதெரிந்தினிநாம் விளம்பலெனும்.

(இ-ள்.) பதுமையார் தரித்த திருமண்ணெனும் பெயரையுடைய சந்திரன் பெற்ற அழகிய முத்தந்தானோ? அச்சந்திரன் தான் வைத்திருந்து கொடுக்கும் அமிர்த்தத்தின் ஒப்பற்ற துளி யிறங்குந்தன்மைதானோ? இன்ன படி யென்று தெரிந்தறிவதரிதென்று முத்தாபாணத்தை அழகிய எள்ளின் மலரைப்போற் சிறந்த மூக்கினிடத்துப் பரவிய பிரகாசத்துடன் அணிந் தார்கள்; அவ்வணிக்குச் சமானமானதைத் தெரிந்து இனி நாம் சொல்வது என்ன பயன்படும். (எ-று.) (க௭௩)

க௭௪. ஐந்துபடைதரித்ததிரு வரங்கேசனகமகிழ்வுற் றணிகத் தூரி, தந்துதிருமண்டொடங்கப் புருவநனந்தலைகதுப்பின் காறுஞ் சால, இந்துநிகர்திருவதனத் தெரிவையாதிட்டினரதுவு மென்னை யின்ற, செந்துவார்வாய்த்திருதுதற்கோ ரமுகாசித்தானதனற் சிறந் ததன்றே.

(இ-ள்.) பஞ்சாயுதங்களைத் தரித்த திருவரங்கநாதன் மனமகிழ்ந்து அணியுங் கஸ்தூரியைக் கொடுவந்து திருமண் சாத்தியிருக்கு மிடமுதலாகப் புருவத்தின் மத்தியாயக் கேசம்வரையில் சந்திரன்போன்ற அழகிய முக முடைய பெண்கள் மிகுதியுந் தீட்டினார்கள்; அக்கஸ்தூரியும் எண்ணப்பெற் றவராய்ச் சிவந்த பவளம் போன்ற திருவாயையுடைய பதுமையாரது அழகிய நெற்றிக்கு அழகாய், அதனாலே சிறந்தது. (எ-று.) (க௭௪)

க௭௫. நொடைபுகறலரியதிரண் மணித்தரளச்சுடிகைதிரு துதன் மேற்சார்ப், படைபொருவுபுருவநடு விலங்கவணிந்தார்துருக்கம் பைம்புரூரம், இடைக்கருமையதுதமுவிற் றதற்களக்கருநாகம் விடத்தைக்கால, விடையிழிதலோமுகமா மதியினமிர்தயினோவோ வினையேதென்பாம்.

(இ-ள்.) விலை சொல்வதற்கரிய திரண்ட அழகிய முத்துச்சுட்டியைப் பதுமையாரது அழகிய நெற்றியின் மீது பொருந்த வில்லையொத்த புரு வத்தின் நடுவிடத்தே விளங்கும்படி யணிந்தார்கள். கஸ்தூரியினாலே பசிய புருவங்களானவை நெருங்கிய கரிய நிறத்தை யடைவனவாயின. அக் கருமையை, கூந்தலாகிய கருநாகம் தனது விஷத்தையுமிழ் அவ்விஷம் அவ்

விடத்தில் இழிவதோ? அன்றி முகமாகிய சந்திரனது அமிர்த்தத்தை யுண்ணும் நாவோ? என்று சொல்வதல்லது அதற்கு ஒப்பு வேறெதைச் சொல்லுவோம். (எ-று.) (ககரு)

கககூ. ஓதையுத்தியினமீர்தோ டொருமலர்மீதுதித்தபரி சுறந்தைவாவிப், போதையடைந்தவதரித்தா ளிவடிருவேயெனத்தெளியும் புலனிலாது, கோதையிசைத்திருவெனவோ ரணிபுனைந்துதெரிவையர்தங் குலத்திற்கெல்லாம், பேதையொன்றொருநாமம் பிறப்பித்தாரவர்கள் பெயர் பிறிதேதென்பாம்.

(இ-ள்.) ஓசையை யுடைய சமுத்திரத்தில் அமிர்த்ததோடு ஒப்பற்ற தாமரைமலரி லுதித்த விதமாகத் திருவுறையூரில் தடாகத்திலுள்ள தாமரைமலரையடைந்து அவதரித்தவரான இப்பதுமையார் பெரியபிராட்டியாரோ யென்று தெரியும் அறிவில்லாது, (அவரது) கூந்தலின்மீது திருவென்று சொல்லும் ஒரு ஆபரணத்தைத் தரித்துப், பெண்களின் குலத்துக்கெல்லாம் பேதையொன்று யாவருஞ் சொல்லும் ஒரு பெயரை யுண்டாக்கிக்கொண்டார்கள்; (அப்படிப்பட்டவர்களான) அப்பெண்களின் பெயரை வேறென்னவென்று தான் சொல்லுவோம். (எ-று.) (கககூ)

ககௌ. அலைப்பாழியுடைப்பூவி னழகியபூவனைத்துமணி யலங்கலாநங், குலப்பாவைதிருவதுவை காண்குவாமெனவொருபாற் குழியையோல, கலப்பாரமுலைமடவார் பலமலரின்னொடைபுனைந்தார் கமலைதானும், மலர்ப்பாவையெனுநாமம் பிறந்தையினுன்னிவனப் பாணும்வாய்த்தாள்.

(இ-ள்.) கடல்குழந்த வலிமையுடைய பூமியினிடத்தள்ள அழகிய பூக்களெல்லாம் (நாம்) அழகிய மாலையாயிருந்து நமது குலப்பாவையாகிய பதுமையாரது திருச்சன்னுலத்தைக் காணக்கடவோமென்று ஓரிடத்திற் கூடியதுபோல நவமணிகள் கலந்த ஆரமணிந்த தனங்களையுடைய பெண்கள் பலவாயுள்ள மலர்மாலையினை யணிந்தார்கள்; பதுமையாரும் மலர்ப்பாவையென்னும் பெயரைப் பிறந்ததினாலேயே யன்றி அழகாலும் பொருந்தினர். (எ-று.) (ககௌ)

ககஅ. குங்குமமான்மதநரந்தஞ் செழும்பனிநீரோடுகலவைக் குளிர்செஞ்சாந்தம், பொங்குமுலையிசைக்களபக் கும்பமொளிர்கம்பலத்தாற் போர்த்தாலென்னச, செங்குமுதவிதம்மடவார் சதூர்த் திருதாண்முதலாகத் திருவின்மேனி, எங்குமணிகலையணிந்தார் கலவையினுன்மணக்கோல மெவையுஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) வாசனையுடைய கும்பத்தைப் பிரகாசிக்கும் சிவந்த ஆடையாற் போர்த்தது போல, செவ்வாம்பல் போலும் இதழையுடைய பெண்கள் குங்குமமும் கஸ்தூரியும் மற்றும் வாசனைத் திரவியங்களும் செழுமையான பனிநீரோடு கலந்ததான குளிர்ச்சியுடைய சிவந்த சாந்தம் பூரித்திருக்கும் முலையின்மீது சாத்தி, இரண்டு பாதங்கள் முதலாகப் பதுமையாரது திருமேனி யெங்கும் ஆபரணமும் ஆடையு மணிந்தார்கள்; சந்தனத்தினால் மணக்கோல மெல்லாம் செய்தார்கள். (எ-று.) (ககஅ)

வேறு.

கநக. அரனிடத்துமையிரதிநாமகள்சசியரம்பை
பரணிவட்புரிவதுவையானினுறப்பார்த்தேம்
வரணிறைக்கொடியிவளெழிற்கவர்கள்சீர்மதிப்பின்
உரனிலைக்கலையுத்தியோர்நிலையுமுறழார்.

(இ-ள்.) பெருமான் இப்பதுமையாரைத் திருக்கலியாணஞ் செய்து
கொள்ளுவதனால் சிவபிரானது இடது பாகத்திலிருக்கும் உமாதேவி இரதி
சரசுவதி இந்திராணி அரம்பை (இவர்களை) இங்கு வந்திருக்கக் கண்டோம்;
பெருமை நிறைந்த கொடிபோன்ற இப்பதுமையாரது அழகுக்கு அவர்கள்
அழகு வலிமைபெற்றுநிற்க மதித்துப்பார்த்தால் அலைகளையுடைய சமுத்
திரத்தின் முன்னே ஓர் திவலை எவ்வளவு அவ்வளவும் ஒவ்வார்கள். (எ-று.)

கசு0. நன்றுநன்றிவள்வனப்பெனவியந்துநீர்ஞாலத்
தொன்றுமாதருளிவட்கிணைபித்தருமுரையார்
தொன்றுசார்ந்தகண்ணேறெலாமின்றறத்துடைப்பாம்
என்றுபோற்றிநீராஞ்சனமிகுளையொடுத்தார்.

(இ-ள்.) இவளழகு நன்று நன்று என்றுரைத்து ஆச்சரியமடைந்து,
சமுத்திரஞ்குழந்த பூமியிலிருக்கும் பெண்களில் இவருக்குச் சமானமா
யிருப்பாரைப் பித்தர்களுஞ் சொல்லமாட்டார்கள்; தொடர்ந்து பற்றிய
திருஷ்டி தோஷமெல்லாம் இன்று நீங்கும்படி நீக்கக்கடவோ மென்று
வாழ்த்திப், பெண்கள் நீராஞ்சன மெடுத்தார்கள். (எ-று.) (கசு0)

கசுக. அமிர்தமேயெமதாவிடையகிலளறார்
திமிர்தனக்குலதெய்வமேசெழுமலர்த்திருவே
நிமிர்தடம்புயநேமிமாயனைச்சுரர்நினாகுழந்
திமிர்தருஞ்சவைக்கெழுந்தருள்குதியெனவிசைத்தார்.

(இ-ள்.) அமிர்தமே! எமது உயிரே! அகிற்சேறும் சந்தனமும் பூசிய
ஸ்தனங்களையுடைய குலதெய்வமே! செழுமையான தாமமாமலரிலிருக்கும்
பெரியபிராட்டியே! உயர்ந்தும் விசாலமுமான புயத்தில் சக்ரத்தையுடைய
பெருமானைத் தேவக்கூட்டங்கள் சூழ்ந்து ஆரவாரித்துக்கொண்டிருக்கும்
சபைக்கு எழுந்தருள்வாயாக வென்று சொல்லினர். (எ-று.) (கசுக)

கசுஉ. பரிபுரத்தொடுபாடகமேகலைபசும்பொற்
சரிமணித்தொடியங்கதநவமணிச்சரங்கள்
அரியநித்திலத்தணிவடந்திரண்மணியாரம்
விரிகிதிர்க்குழையிலம்பகஞ்சுடி கையிலவிளங்க

(இ-ள்.) பாத்திலம்போடு பாடகம், மேகலை, பசும்பொன்னுலான சரி
யென்னுங் கைவளை, மணிமயமான வளையல், தோளணி, நவமணி யாசந்
கள், அருமையான முத்துக்களான அழகிய மாலை, திரண்ட ரத்தின ஆரம்,
பிரகாசமிருந்த குண்டலம், நுதலணிமாலை, நெற்றிச்சுட்டி விளங்கவும்,
(எ-று.) (கசுஉ)

கசுந. சென்னியற்றிருவிளம்பிறைதரமதிதிகழ
மன்னியற்பலமலர்கயேமருங்குறமகளிர்

கன்னியர்க்கரசிவள்கொலென்றனை வருங்கருத
மின்னியற்கொழிமுருங்குலாள் நடந்தனன் மெல்ல.

(இ-ள்.) சென்னியில் திருவென்னு மாபரணம் இளம்பிறையான சிறந்த சந்திரன்போல விளங்கவும், பொருந்திய அழகையுடைய பலவகையான மலர்களைத் தூவிப் பெண்கள் பக்சத்திலிருக்கவும், மாதர்கட்கரசி யிவளே யென்று எல்லோரு மெண்ணவும், மின்னற்கொடி போலும் இடையையுடைய பதுமையார் மெதுவாக நடந்தனர். (எ-று.) (கசக)

கசச. தாங்கவார்புனற்பொன்னியினனந்தலேதயங்கும்
அரங்கநாயகனவையகத்துவகையோடணுகாக்
கரங்கள்வானவர்முனிவரர்குவித்திடக்களிற்றிற்
கிரங்குமாதவன்வலத்தரியணையிடத்திருந்தாள்.

(இ-ள்.) அலைகளோடு கூடிய பெருநீரையுடைய திருக்காவேரியின் மத்தியில் எழுந்தருளிய திருவரங்க நாயகனுக்கும் சபையினிடத்தில் சநதோஷத்தோடடைந்து, தேவர்களும் முனிவர்களும் கைகள் குவிக்கும்படி கஜேந்திராழ்வானுக்குத் திருவுள்ளம்ரங்கிய பெருமானது வலதபக்கத்தில் சிம்மாசனத்தி லெழுந்தருளினர். (எ-று.) (கசச)

கசரு. என்னையாளுடைநாதனுஞ்சேனையினிறையோன்
தன்னேநோக்கலுந்தானவனும்பெருந்தகையும்
முன்னையகன்வதுவையின்சடங்குதூன்முறையே
பொன்னேநோக்கிநீமுடிக்குதியெனவருள்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) என்னை யடிமையாசுவடைய பெருமானும் சேனைநாயகனா நோக்கலும் பரமாகாசத்துக்கு நிர்வாஹகராகிய பெருந்தகையையுடைய அவரும் காரணபூதனாகிய பெருமானது கண்ணால் சடங்கைச் சாஸ்திர முறைப்படி நீ முடிப்பாயாக வென்று தேவகுருவை நோக்கி அருள் புரிந்தனர். (எ-று.) (கசரு)

கசசு. குருவுநான்முகனைம்முகன்புரந்தரன் குழமாண்
ஒருவுறுமுனிவராகணத்தென்றனையுளந்தே
அருளினோக்கியீதறைந்தனையென்னினின்படியேன்
பொருவின்மாதவத்தேனெனப்பணிந்தெழாப்புகழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) தேவகுருவும், பிரமன் சிவன் இந்திரன் (முதலானவர்கள்) கூட்டத்தில் பெருமை நீங்காத முனிவர்கள் சமூகத்தில் சந்தோஷித்து என்னைக் கிருபையோடு நோக்கி இதனை யருளிச்செய்தி றென்னில் தேவரீர்க் கடியேனான நான் ஒப்பற்ற பெருந்தவத்தை யுடையேனானென்று பணிந்தெழுந்து துதித்து, (எ-று.) (கசசு)

கசஎ. நவைதெறுந்தவர்வசிட்டனாதிபரோடுநாதன்
சவைநனந்தலேநிவந்தபந்தரின்பணைசங்கம்
எவைகருந்தழைந்திடமறைமுறைவழாதிழைப்பான்
கவைஞர்போற்றிடத்தொடங்கினுன்வதுவையின்கருமம்.

(இ-ள்.) குற்றம் நீங்கிய தவசிகளோடும் வசிட்டர் முதலானாரோடும் பெருமா நெழுந்தருளிய சபைக்கிடையில் அமைந்த பந்தலில் வாத்தியங்களும் சங்கங்களு மெல்லாம் ஒலிக்கும்படி வேதமுறை தவறா தியற்றுவதற்காகச் சடங்கினர் போற்றும்படி கண்ணுலச் சடங்கை ஆரம்பித்தனர். (எ-று.)

கசஅ. புரிந்துவேதிசந்தனத்தொடுமலர்களாற்புனைந்து
விரிந்தபொற்செழும்பாலிகைநிரைத்துநீர்மிகவும்
சொரிந்தபன்மணிக்கும்பங்குராவகைதுலங்கத்
தெரிந்தபறபலசாரமவ்வயின்வயின்செபித்து

(இ-ள்.) ஒமகுண்டமமைத்து சந்தனத்தாலும் மலர்களாலும் அலங்கரித்து விரிந்த செழுமையுடைய பொற் பாலிகைகளைப் பரப்பி, தீர்த்தங்கள் நிரப்பிய கும்பங்களையும் முனைவகைகள் விளங்கும்படி தெரிந்த பலவான நவதானிய விரைகளையும் அவ்வவ்வகைகளில் மந்திர பூர்வமாகச் சேர்த்து, (எ-று) (கசஅ)

கசகூ. சுடர்குருப்புக்கைசங்கபாத்திரமெழிற்குருவம்
அடர்சுருக்கருக்கியமதுபருக்கமககதஞ்சீர்
படாபொரிககுவைதருப்பைமற்றுரியவும்பணித்து
இடரறத்தழுவலவளர்த்துமுந்தாகுதியிழைத்தான்.

(இ-ள்) தீபபாத்திரம், நிறமுடைய தூபபாத்திரம், சங்கபாத்திரம், அழகிய சுருவம், நெருங்கிய சுருக்கு, அருக்கியம், மதுபர்க்கம், அக்ஷதை, சிறப்புப்பரவிய பொரிக்குவியல், தர்ப்பை மற்றும் உரியவைகளை யமைத்து விக்கினமின்றி அக்கினிவளர்த்து முற்பட ஆகுதி செய்தனர். (எ-று.) ( )

கரு0. அலர்ந்ததாமரைசசெங்கண்ணெண்கண்ணழகார்
சிலம்பினுனமராபதிக்கிறைமுதற்றேவா
கலந்தபேரவையகத்தவன்புரிமணக்கரும
நலந்தனைப்புதழ்ந்தவனிமானிடர்கொலோகவில்வார்.

(இ-ள்.) எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமன் அழகையுடைய கைலாய மலையையுடைய சிவன் அமராவதிக்குத் தலைவனான இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் கூடிய பெரிய சபையினிடத்தில் மலர்ந்த தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த கண்களையுடைய எம்பெருமான் செய்துகொள்ளும் மணச்சடங்கின் நலத்தைப் புகழ்ந்து சொல்வார் பூமியிலுள்ள மனிதர்களோ? (எ-று.) (கரு0)

வேறு.

கருக. மதியிர்தகலைநிலவை யணுவளவுந்தெரிந்தறியா வனசம்
பொன்னி, நதியரவவணைநெடியோன் ற்ணையடைந்துவழியாய நல
த்தானந்த, கதியருளுமலர்வனிதை திருவதனநிறைமதியின் கவி
னியாவும், புதியவுவகையினோக்கிற் றுயர்ந்தவர்ச்சாந்தவர்க்கரிய
பொருளொன்றினரூல்.

(இ-ள்.) சந்திரனது அமிர்தமயமான கண்களாலுண்டாகும் நிலவை அணுவளவும் அறிந்தறியாத தாமரையானது, திருக்காவேரியில் அரவணையிலமர்ந்த எம்பெருமானை யடைந்து திருக்கண்களாகிய நலத்தாலே, நிர

திசய ஆனந்தமயமாகிய மோகக்ஷமனிக்கும் பதுமையாரது திருமுகமாகிற நிறைந்த சந்திரனது அழகையெல்லாம் புதிதான சந்தோஷத்துடன் பார்த்தது. ஆதலாலே உயர்ந்தவர்களை யடைந்தவர்களுக்கு அருமையான பொருள் ஒன்றுமில்லை. (எ-று.) (கருக)

கருஉ. கொடியிடைபுகும்பெருமான் திருமுகமண்டலநோக்கல் குறிப்பக்கூற, முடிவிலவாவெனுநிலவான் விழிக்குவனையலர்ந்த வதன் முன்னேநெஞ்சுட், படிநெடுநாண்வெயிலவிரிய விரிந்தில வாண்டவையல்லாத் பரிதிசோமன், வடிவரிகைத்திகிரிவனோ காட்டலுமுற்றுறக்காண்டல் வாய்த்தாளின்றால்.

(இ-ள்) கொடிபோன்ற இடையினையுடைய பதுமையாரும் நம்பெருமானது திருமுகமண்டலத்தைப் பார்க்கக் குறிக்கவே, சொல்லிமுடியாத அவா என்னும் நிலவினாலே பதுமையாரது திருக்கண்களாகிய கருங்குவலோ மலர்கள் மலர்வதற்கு முன்னே, உள்ளத்திற் பொருந்திய பெரிய நாணமாகிய வெயில் விரிந்ததனாலே அவை ஆண்டு மலர்ந்திலவாயின. அது வல்லாமலும் பெருமானது வரிகளையுடைய கையிலுள்ள சுதர்சன பாஞ்ச சந்திரியங்கள் சூரிய சந்திரருடைய வடிவைக் காட்டவே முகமண்டலம் முடிவுபெறக் காண வாய்க்கவில்லை. (எ-று.) (கருஉ)

கருங். இவளுதரத்தயன்முதல்வா னவர்கள் சராசரமுலக மெனே த்துமின்றாட, குவகைதழைத்திடினுதரத் துயிர்க்குமதாமலகிலுல குயிர்கடோறும், அவணவணிற்றனித்தனிகாத் தருள்காப்பினிவள் காப்பே யழகென்றாய்ந்தோ, பவளவிதழ்க்கொடியிடைகைக் கழகியபொற்காப்பணிந்தான் பதுமக்கையான்.

(இ-ள்.) திருவயிற்றினிடத்துப் பிரமன் முதலிய தேவர்களும் சராசரமாகிய உலகமெவையு மின்றாளாகிய இப்பதுமையாருக்குச் சந்தோஷமுண்டாயின் திருவயிற்றிலுள்ள உயிர்களுக்கும் சந்தோஷமேயாம். கணக்கற்ற உலகங்களிலும் உயிர்களினிடத்தும் அங்கங்கிருந்து தனித்தனியாக ரக்ஷிக்கும் ரக்ஷிப்பிலும் இவளைக்காப்பதே யழகாகுமென்ற ராய்ந்தோ, பவளம் போன்ற இதழும் கொடிபோன்ற இடையுமுடைய பதுமையாரது திருக்கைகளுக்குத், தாமசாமலர் போன்ற திருக்கைகளையுடைய பெருமான, அழகிய பொற்காப்பை யணிந்தனன். (எ-று.) (கருங்)

கருசு. திரிபதைநீளொருபதமேற் றுயர்ந்துவிளங்கினளவளித் திருக்காவேரி, விரிந்தியுங்கமலேதிருக் கரத்தோடுங்கரமேற்பின் விளங்கிமாட்சி, பெரிதடைவளெனுங்கருத்தோ தன்கையினுற்பொன் கையொடும் பிறழ்வேல்வேந்தன், புரியுதகமெனும்பெயரா னுவந்துதிருக்காவேரிப் புனலையேற்றான்.

(இ-ள்.) கங்காதேவியானவள் பெருமானது உயர்ந்த திருவடிகளாலே நகப்பெற்று உயர்ந்து விளங்கினள்; இந்தத் திருக்காவேரி யென்னும் விரிந்த நதியையும் பதுமையாரது திருக்கைகளோடும் தனது திருக்கரங்களாலேற்பின் விளங்கிப்பெருமையை யதிகமாக அடைவாளென்னுங் கருத்தோ, தனது திருக்கைகளாலே பதுமையாரது கைகளோடு பிரகாசிக்கும் வேலைத் தரித்த சோழபூதி தாணாயாக வார்த்த உதகமென்னும் பெயரினால் சந்தோஷித்துத் திருக்காவேரி நீரையேற்றான். (எ-று.) (கருசு)

கடுடு. வாமனமாய்மாவலிபாற் றயரதன்செயாய்மிதிலை வாழ்கோ
மான்பாற, பூமகளால்வந்துதக மேற்றிருக்கரங்கடல்கூழ் புவி
வேந்தன்பாற, றுமளைப்பூமகள் பொருட்டா லேற்றதுவாலுதகமெ
னுஞ் சலசச்செங்கண், ஏமமதிற்றிருவரங்க நம்பெருமான் றிருந்
கரத்தி னியல்பிதேயாம்.

(இ-ள்) வாமனாவதாரமாய் மாவலியினிடத்தும், சக்ரவர்த்தித் திரு
மகனாய் ஜனகமகாராசனிடத்தும், பூமகள் பொருட்டாக நீரையேற்ற
திருக்கைகள், கடல்கூழ்ந்த பூமியையாரும் சோழபூபதியினிடத்தப் பது
மையார் பொருட்டாக நீரை ஏற்றன. பொன்மயமான மதில்கூழ்ந்த
திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளின தாமரைபோன்ற சிவந்த கண்களையுடைய
நம்பெருமானது திருக்கரத்தின் இயல்பு இதுவேயாம். (எ-று.) (கடுடு)

பூமகள் என்றதை வாமனாவதாரத்தில் பூமிதேவி பொருட்டாக என்
றும், இராமாவதாரத்தில் மலர்மகளான பெரியபிராட்டியார் பொருட்
டாக என்னும் இரட்டிற் றொழிதலாகக் கொள்க. உதகமெனும் கலசம்-உத
கமான சலத்திலே சனிப்பது-தாமரை.

கடுசு. நானுடைமையரிவையருக் கணியதனையிவள்வயினீர் ஞா
லமெல்லாங், காணுமெனக்காட்டுதல்போற் றிருமிடற்றின்மங்கல
நாண் கரியோன்சேர்த்தான், வாணுதலுந்தானகில நாயகியாகினு
மணிகா மற்றின்றென்றே, பூணுதலானதுதெரிந்தோ வுயிரினு
நாண்சிறந்ததெனுப் புலவர் சொல்வார்.

(இ-ள்.) நானுடைமை பெண்களுக்கு அழகாகும்; நீர் சூழ்ந்த பூமியி
லுள்ளோர்க ளெல்லாம் அதனை இப்புதுமையாரிடத்துக் காணுங்கள் என்று
காட்டுவது போலப் பதுமையாரது திருக்கழுத்தில் பெருமான் மங்கல
நாணைச் சேர்த்தான். ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய பதுமையாரும்,
தான் அகிலலோக நாயகியாயினும், அழகிய காவல் வேறில்லை யென்றே
(அம்மங்கலநாணைப்) பூண்டதைத் தெரிந்து தானோ, புலவர்கள் உயிரினும்
நாண் சிறந்ததென்று சொல்வார்கள். (எ-று.) (கடுசு)

கடுஎ. கண்ணனெழிற்கணையாழி யங்குலியத்தொடுதரித்த கமலச்
செனகை, வெண்ணகைசசெந்திருக்கையி னாழிசிவவிரல்தரித்த
வியனேநோக்கி, உண்ணயந்துதனக்குயர்ந்த தகவுடையதாயதனோ
டுறவுகூடும், வண்ணமெனப்பதுமமலர் வனிதைதிருக்கரம்பிடித்
தான் மகிழ்வினோடும்.

(இ-ள்.) அங்குலியத்தோடு அழகிய கணையாழியைத் தரித்த கமலம்
போன்ற சிவந்த கையானது, வெண்மையான நகையையுடைய பது
மையார் திருக்கையில் சிவவிரல், மோதிரத் தரித்த பெருமையைப் பார்த்
து, உள்ளம் விரும்பி, தனக்குச் (சரியாக) உயர்ந்த சிறப்புடையதான அந்
தத் திருக்கையுடனே உறவு கொண்டாடும் விதமென்னும்படி, பதுமையா
ரது திருக்கைகளைக் கண்ணனான பெருமான் மகிழ்ச்சியோடு பிடித்தான்.
(எ-று.) (கடுஎ)

கடுஅ. அயனைமுதலரனறியாப் பரமபதத்தமாருநா மவனிவாழ்
லொர், நயனமுணர்தரவெளியா றினமினிவோணங்குளதாய் நய

வாராமமின், உயாதகவிற்கடவுளைய லுள்தாகிநினைந்துகட லுல கோருள்ளம், மயர்வுறவருசனைபுரிவா மெனுங்கருத்தோதிருவொ டிவிலமாய்வந்தான்.

(இ-ள்.) பின்பு பெருமான பதுமையாரோடு தீயை வலமாக வந்தான். (அங்ஙனம் வலம்வந்த சாரணம்)—பிரமனை முதலாகவுடைய சிவபெருமா னறியாத பரமபதத்தில் அமர்தலரிய நாம் பூமியில் வாழ்வோது கண் களரியும்படி வெளிப்பட்டோம்; இனிவேறு தெய்வமுண்டென்று விரும்ப மாட்டார்கள்; (ஆகையால்) நமமினும் உயர்ந்த பெருமையையுடைய தெய வம் வேறுண்டென்பதாக நினைத்துக் கடல்குழந்த உலகத்திலுள்ளோருள் ளம் மபக்கமடையும்படி வஞ்சனை செய்வோ மென்னுங் கருத்தோ? (எ-று.)

ககூகூ. சிலம்புஞான்றெடுத்தநுந் திருக்கரமித்திருவடியுஞ் சிலம் புதாங்கி, இலங்குநீளம்மியுமோ சிலம்பெடுத்திவைதொழிலா னிணையேபோன்ற, துலங்குசீரகவினிற்ற றிகர்பெறுத்துவாமென வுட டீக்கினுன்போன், மலங்குபூணமணிக்கரத்தா னவடிருத்தாள் பிடித்தமைத்தா னம்மியீதே.

(இ-ள்.) முறகாலத்தில் நமது திருக்கரம் சிலம்பு (மலையை) எடுத்தது; இந்தப் (பதுமையாரது) பாதமும் சிலம்பு (சிலம்பைப்) தாங்கி விளங்காநின்றது; அம்மியும் ஒரு சிலம்பு (மலையினின்று) எடுத்தது; இவை (சிலம்பெடுத்த) தொழிலால் (ஒன்றுக்கொன்று) சமானமே போன்றன: இனி விளங்கும் சீர் வாய்ந்த அழகிய நிறத்தையும் சமானமாக்குவோ மென்று திருவுள்ளத்தி லாராயந்தவன் போல, அசையும் ஆபரணங்களை யணிந்த தனது திருக்கைகளால் அப்பதுமையாரது திருவடியைப் பிடித்து அம்மியின்மீது அமைத்தனன். (எ-று.) (ககூகூ)

ககூ0. யானுமுன துயாபொடுகற புணராதுகன லியின்முன் னிகை த்தவந்நாள், தானுணராவெனக்குமுன துயர்புரைத்தவாங்கதுசெ ந்தளிர்க்கையாற்றேன், மானுமொழியாய்தவள மலர் தூவிவணங்கு கென வணங்குவிப்பான், போனுணவேல்விழிககரத்தாற் றழ ஷிடைவெண்பொரிசொரிந்தான் புவனமீன்றோன்.

(இ-ள்.) தேன்போன்ற சொல்லையுடையா! நானும், உனது உயர்வுட ன கற்பையறியாமல் அக்கினியினிடத்துப் புகச்செய்த அக்காலத்தில் அவ் வக்கினி அவ்விடத்தே உன் பெருமையைத் தானறிந்துகொண்டு எனக்கு முரைத்தது. ஆதலால் சிவந்த தளிர்போன்ற கைகளாலே, வெண்மையான மலர்களைச் சொரிந்து அவ்வக்கினியை வணங்கென்றுரைத்து வணங்குவிப்பவனபோல, கூரிய வேல்போன்ற திருக்கண்களையுடைய பதுமையாரது திருக்கைகளால் உலகைத்தந்த எம்பெருமான் அக்கினியினிடத்து வெண்மையான பொரிகளைச் சொரிந்தனன். (எ-று.) (ககூ0)

அக்கினியினிடத்துப் புகச்செய்தது, இராமாவதாரத்தில் சீதாபிராட் டியானா இலங்கையிற் சிறையினின்று மீட்டபோது.

வேறு.

ககூகூ. தடவியாளமீத்துயில்புரிந்தருள்பரந்தாமன்

அடவியாரணங்கொடுநடந்தரக்களையாழிந்தோன்

கடவியாரணக்கருடனையுலகெலாங்காப்போன்
புடவியாவதுவையின்னொழிலுளவெலாம்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) விசாலமான ஆதிசேஷர்மீது அறிதுயிலமர்ந்தருளும் பரந்தாமன், காட்டில் சீதாபிராட்டியாரோடு நடந்து அரக்கரை யழித்தவன், வேதவடிவான பெரிய திருவடியைச்செலுத்தி உலகத்தையெல்லாம் ரக்ஷிப்பவன், அவன், பூமியில் நடைபெறுவனவாகிய மணத்தின கிரியைகளா யுள்ளவைகளை யெல்லாம் செயது முடித்தனன். (எ-று.) (ககுக)

ககுக. தேவர்மாதவர்சித்தாவிஞ்சையர்களித்திறத்தோ
யாவருங்கருதுதற்குமெட்டாதமாலெய்திப
பூவலங்கருழ்புனைகுழறனைமணம்புரியக
காவலன்றனிககுத்தமல்லனுமுளங்களித்தான.

(இ-ள்.) (இப்படி) தேவர், மகத்தான தவசிகள், சித்தர், வித்தியாதரர்கள், இவ்வகைப்பட்டவர்கள் யாவரும் எண்ணுவதற்கு மெட்டாத பெருமான வந்து, பூமாவையணிந்து அலங்காரமாய் விளங்கும் கூந்தலையுடைய பதுமையாரைத் திருமணஞ்செய்ய (அதனால்) அரசனாகிய ஒப்பற்ற குத்தமல்லராஜனும் உளங்களித்தான. (எ-று.) (ககுக)

ககுக. அராவனைத்துயிலரங்கநாயகனுயிரனைத்தும்
விராயமெய்ப்பொருளெனமறைவிரிக்குஞ்சொனமெய்யே
குராமலர்க்குழறகொடியிடைமணநலங்குறியா
சராசரப்பொருடனித்தனியுவகைபூத்தனவே.

(இ-ள்.) ஆதிசேஷசயந்தில் அறிதுயிலமரும் திருவரங்கநாயகனுக்கு உயிர்களைத்தும் கூடிய உண்மையான சொத்தென்று வேதஞ் சொல்லும் சொல் ஸத்யமேயாகும்; குரவமலர்களை யணிந்த கூந்தலையும் கொடியோன்ற இடையினையுமுடைய பதுமையாரது திருக்கலியாணத்தின் வைபவத்தைக் குறித்துச் சராசரப்பொருளாக எல்லாம் தனித்தனியே சந்தோஷமடைந்தன. (எ-று.) (ககுக)

ககுக. உதித்தசெங்கதிரொளிமழுங்கிடவொளிமணிம்ப
பதித்தோள்வலையங்கடகங்கதிராப்பதக்கம்
மதித்தளக்கொணுமகுடகுண்டலமணிமதாணி
துதித்திடுங்கனகாம்பரநிதிலத்தொடையல

(இ-ள்.) உதயமான சிவநத சூரியன் ஒளிமழுங்கும்படி பிரகாசமுடைய மணிகளை மேலே பதித்திருக்கும் வாகுவலயம், கடகம், பிரகாசமுடைய பதக்கம், மதித்து கணக்கிடுதற்கரிய கிரீடம், குண்டலம், அழகிய பெரும்பதக்கம், துதிக்கும் பீதாம்பரம், முத்தமலை, (எ-று.) (ககுக)

ககுக. கோவைபாடகங்கோசிகநூபுரங்குழைவான்
காவைவென்றகைக்குத்தமல்லபபெயர்நிருபன்
யாவையும்மகட்சிதனமெனவினிதீந்தான்
பூவைவண்ணனுமுவகையான்கவர்ந்தருளபுரிந்தான்.

(இ-ள்.) கோத்தமலை, பாடகம், பட்டுச்சீலை, நூபுரம், பெண்களணி யும் குண்டலம் யாவையும் ஆகாயத்திலுள்ள கற்பத்தை வென்ற கைகளை யுடைய குத்தமல்லனென்னும் பெயரையுடைய அரசன் தன் மகளுக்குச்

சீதனமென்று நன்கு அளித்தனன். பூவைவண்ணனை பெருமானும் (அவைகளைச்) சந்தோஷத்தினாலே அங்கீகரித்து அருள்புரிந்தனன். (எ-று.) (1)

கக௯. அனையவேந்தனுக்கன்பினுல்விடைகொடுத்தருளிப்
புனையுநீள்குழற்பூமகள் சிவிகையின்போதத்
துனையும்வாரசிறைக்கருடன் மீதிமையவர் குழத்
தனையொவ்வாதவனரங்கமாநகர்வயின்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட அரசனுக்கு அனபோடு விடைகொடுத்தருளி, அலங்காரமாய் விளங்கும் நீண்ட கூந்தலையுடைய பதுமையாரா, சிவிகையின்மீது வர, விரைந்தசெல்லும் நீண்ட சிறகுகளையுடைய கருடாழ்வான மீது நித்தியசூரிகள் சூழும்படி தனக்கொப்பில்லாதவனான பெருமான் திருவரங்கமாநகரையடைந்தனன். (எ-று.) (கக௯)

கக௭. இலங்குவானகத்தினமதிக்கங்கைவீற்றிருக்கும்
பொலங்குலாழுடிப்புரந்தக்ககடவுளும்பொருவில
நலங்கொளுந்தியினளினமீதுதித்தநான்முகனும்
அலங்குழுமுடிவாசவனமராமாதவரும்

(இ-ள்.) விளக்கமுடைய ஆகாயத்திற் றேன்றும் இளஞ்சந்திரனும் கங்காதேவியும் வீற்றிருக்கும் ஆழகு பொருந்திய முடியையுடையவராய் முப்புரங்களை யெரித்த சிவபெருமானும், ஒப்பற்ற பிரபாவாதிசயமுடைய பெருமானது திருவுந்தியிலுண்டான தாமரையிற் றேன்றிய நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனும், மாலைதாழ்ந்திருக்கும் முடியையுடைய இந்திரனும், தேவரும், தவசிகளும், (எ-று.) (கக௭)

கக௮. ஏனையோர்களுமெம்பிரான் றிருவடியிறைஞ்சிச
சேனையகன்வீடைகொடுத்திடவுளஞ்செருக்கிச
சோனையோ முகிலெனப்பிணைமுறைமுறைதுவைப்பத
தானையோடுதம்பதிவயின்றனித்தனிசார்ந்தார்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ளவர்களும் எம்பெருமானது திருவடிகளை வணங்கிச், சேனாபதியாழ்வான விடைகொடுக்க உள்ளம் மிகமகிழ்ந்து, விடாமழை பொழியும் கரியமேக மெனலும்படி வாத்தியங்கள் முறையாக ஒலிக்கச், சேனையோடும் தங்கள் தங்கள் பதிகளுக்குத் தனித்தனியாகச் சார்ந்தார்கள். (எ-று.) (கக௮)

கக௯. நிலத்தர்வானவர்பணிதரமறைபுகழ்நிகழ்த்தச
சொலத்தகுந்தகைப்பரமபாகவதாகடுதிப்பக்
குலத்தினுயர்கோழிவேந்தருண்மலர்க்கோதை
வலததுவாழ்மால்பணியிடத்தினிதுகண்வளர்ந்தான்.

(இ-ள்.) பூமியிலுள்ளவர்களும் தேவர்களும் பணியவும், வேதங்கள கீர்த்தியையெடுத்துச் சொல்லவும், சொல்லக்கூடிய பெருமையையுடைய பரமபாகவதர்கள் துதிக்கவும், குலத்தாலுயர்ந்த சோழபூபதி பெற்ற மல ரின்மீதுருக்கும் பதுமையார் வலதுபக்கத்தில் வாழாநிற்கப் பெருமான் ஆதி சேஷசயங்கத்தில் இனிகாடக் கண்வளர்ந்தருளினன். (எ-று.) (கக௯)

கஎ0. திலகவாணுதற்றெய்வமங்கையர் புடைதிகழ
அலகில்வானவரவனியோரடியிணைபரவ
மலரின்மாதுறையூர்மயிலெனும்பொயர்வாய்த்தே
இலகுமாடககோயிலுண்மகிழ்ந்துவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) திலகந்திட்டி விளங்கும் ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய தெய்வப்பெண்கள் பக்கத்தில் விளங்கவும், கணக்கற்ற தேவர்களும் பூமியிலுள்ளவர்களும் இரண்டு திருவடிகளை வணங்கவும், பதுமையார் உறையூர் நாயச்சியார் என்னுந் திருநாமம் பெற்று, பிரகாசிக்கும் பொன்மயமான திருக்கோயிலினிடத்து மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தனர். (எ-று.) (கஎ0)

கஎக. கோழிமாநகர்க்குத்தமல்லப்பெயர்க்குரிசில்
ஆழிநாதனுக்கணிமணிக்கோயில்பொன்னரணம்
ஊழிநாளினுமுலப்பிலாமேருவினுயர்ந்த
வாழிமா மணிக்கோபுரமமைத்துளமகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) உறையூரென்னும் பெருமைபெருந்திய நகரத்திலிருக்கும் குத்தமல்லென்னும் பெயரையுடைய அரசன், திருவாழியைத் தரித்த பெருமானுக்கு ஆழகிய மணிமயமான திருக்கோயில், திருமதில், ஊழிகாலத்திலும் அழியாத மேருவைப்போலுயர்ந்த மங்களகரமாய்ப் பெரிய மணிமயமான கோபுரம் இவைகளை நிரூபித்து உளமகிழ்ந்தனன். (எ-று.) (கஎக)

வேறு.

கஎஉ. வரந்தாவிலாதடியார்க் குதவுதிருமாதுறையூ ரலர்மேன்
மங்கை, சரந்தாவுகயலனைய விழியரங்சேசனைமணந்த தகைமை
யீதால், புரந்தாதிநான்முகனைம் முகன்முதலாவுயிரனைத்தும் புவ
னமீன்ற, பரந்தாமன்றிருவடித்தா மரைபரவும்பாணர்பிரான் பான்
மைசொலவாம்.

(இ-ள்.) அடியார்க்குக் கெடாது வரமருளும் திருமாது, உறையூரிலே முந்தருளிய அலர்மேன்மங்கை, பாணத்தைப்போலத்தாவும் சேற்கெண்டையைப் போன்ற திருவிழிகளையுடையார் ஆகிய பதுமையார் திருவரங்கேசனை மணந்த பெருமையிதவாகும். (இனி) இந்திரன், முதன்மைபெற்ற பிரமன், சிவன் முதலாகிய உயிர்களனைத்தையும் பூமியையும் பெற்ற பரந்தாமனது திருவடித்தாமரைகளைத் துதிக்கும் திருப்பாணுழ்வாரது வைபவத்தைச் சொல்லுவாம். (எ-று.) (கஎஉ)

சு-வது பதுமைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ
எ-வது முனிவாகனச்சுருக்கம்.

[உறையூர் மதங்கச்சேரி.]

- க. சொற்றவுறந்தைநகர்க்கயல்தொல்சொ
பெற்றமதங்கர்பிறநகியசேரி
நற்றகைவீணைநலங்களியாவும்
உற்றதனாகரமொத்திடுமன்றே.

(இ-ள்.) (முன்பு) சொல்லிய உறையூர் நகரத்துக்கருகில் பழமையான சீரையுடைய மதங்கர்கள் கூடிய சேரியானது நல்ல பெருமையுடைய வீணையின் நலங்களெல்லாம் பொருந்தி அதன் உறையிட மொத்திருக்கும். (எ-று.) (க)

- உ. ஓதவுணர்ந்திடவோருருவிலலா
நாதமெனும்பொருள்நானிலமெல்லாம்
கீதமெனுமபெயராய்நிறைகேள்விச
சூதர்மருங்குதுலங்கினதமமா.

(இ-ள்.) ஓதவும் உணரவும் ஒருருவில்லாத நாதமென்று சொல்லப்படும் பொருள், பூமியெல்லாம் கீதமென்று சொல்லும் பெயரையுடையதாய் (அங்கே) நிறைந்த கேள்வியையுடைய பாணர்களிடத்தில் துலங்கிறது. (எ-று.) (உ)

- ங. அங்கவர்பாலிசையாசையினுலவாழ
சங்கரியாமுமைதானுமுதித்தே
எங்கணுஞ்ஞாலிறைஞ்சிடவின்னும
செங்கரவீணைசிறந்திடநினுள்.

(இ-ள்.) அங்கு, அப்பாணர்களிடத்துள்ள இசையின்மீது கொண்ட ஆசையினுலே வாழ்க்கையையுடைய சங்கரியாகிய உமாதேவியார் தாமுமவதரித்துப் பூமியெங்கும் வணங்கும்படி இன்னும் சிவநாத (தமது) கையினிடத்து வீணை சிறக்கும்படி நின்றனர். (எ-று.) (ங)

- ச. உந்தியவீணையொலித்தலுமொன்றாய்
இந்தியமாறுமியற்றருஞானம்
முந்தியமோனமுனிககணமொப்பாய்
வந்தியலாளிகைம்மாவினமாழ்கும்.

(இ-ள்.) மீட்டிய வீணை யொலித்தலும், இந்திரியங்களாலும் ஒருபடிப்பட்டு, செய்தற்கரிய ஞானயோகம் முறப்பட்ட மௌநிலையையுடைய முனிவர் கூட்டங்களை யொத்து, வந்து கூடிய சிங்கமும் யானைக்கூட்டங்களும் மயங்கும். (எ-று.) (ச)

ஆறு இந்திரியம்: மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, மனம்.

- ரு. வண்ணவளைக்கைமதங்கியர்தம்மேல்
எண்ணமமைத்திவறித்தளர்வோர்தம்
உண்ணலமிக்குருகிக்களிகூர
விண்ணசைமுற்றுகுறிஞ்சிவிரிப்பார.

(இ-ள்.) நிறமுடைய வளையலையணிந்த கைகளையுடைய மதங்கியரானவர், தங்கள் மீது எண்ணம்வைத்து ஆசைப்பெறுக்குடையவர்களாகித் தளர்வோர்களுடைய உள்ளம் நலமிஞ்சு உருகிக் களிப்படையும்படி சுவர்க்கத்தினிடத்துள்ள ஆசை முதிர்ந்தலான குறிஞ்சிப்பண்ணை விரித்துப் பாடுவார்கள். (எ-று.) (இ)

கூ. மாதர்மிகுந்தமதங்கியர்தம்மைக்
காதலரங்ககல்காரணமெய்திற்
கோதகலவீணையினிற்சூரலகொண்டே
ஏதமின்மாலையெடுத்திசைசெய்வார்.

(இ-ள்.) அழகுமிகுந்த மதங்கியர்களைக் கணவர்கள் பிரிந்து செல்லுங்காரணம் நேர்ந்தால், குற்றநீங்கிய வீணையில் சூரல்கொண்டு குற்றமற்ற மாலையிப்பண்ணை எடுத்துப் பாடுவார்கள். (எ-று.) (சு)

எ. யாணருழைககவினேழிசையாழின்
பாணாமிடற்றிசைபமபுதலோடும்
சேசனவணிற்பயில்வீணையர்சேரா
மாணவிசைககுருகாமகிழ்சிற்பார்.

(இ-ள்.) அழகிய அவ்விடத்தில் அழகிய ஏழிசைகளமைந்த வீணை போலே பாணர்களது கண்டத்திசை பரவினமாத் திரத்தில், ஆகாயத்திலுள்ள கந்தர்வர்கள் சேர்ந்து பெருமையுடைய அந்த இசைக்கு உருகி மகிழ்வார்கள். (எ-று.) (சு)

அ. வண்டடர்சோலைமயிற்சூலமாடக்
கொண்டலவரத்திரள்கோகிலமோட
எண்டருமேகவிராகமெடுத்தே
அண்டாசெவிககமுதாகவளிப்பார்.

(இ-ள்.) வண்டுகள் நெருங்கிய சோலைகளில் மயிற்சூட்டங்களாடவும் கூட்டமான குயில்களோடவும் மேகங்கள் சமீபிக்கும்படி எண்ணுதலான மேகராகத்தைத் தேவர்கள் செவிக்கு அமுதாக்கும்படி, எடுத்துப் பாடுவார்கள். (எ-று.) (சு)

சு. இலக்கணநீர்மையினேழிசைப்பாணர்
துலககலுமாமறியானேதுரங்கம்
சூலக்கருமஞ்ஞைகுயிற்றிரளன்றி
விலக்கரிதாவுழைமேவிவிரும்பும்.

(இ-ள்.) இலக்கணமுறைப்படி ஏழிசைகளைப் பாணர்கள் பாடவே பன்றி, ஆடு, யானை, குதிரை, கூட்டமாய்ப் பெருமையையுடைய மயில், குயில் இவைகளின் திரளையன்றி, விலக்குவதற்கரிதாக மான்களும் பொருந்தி விருப்பமடைந்திருக்கும். (எ-று.) (சு)

க0. ஐங்குருவித்தொழிலாவனவெல்லாம்
சிங்களிலாதயர்சென்னியர்தம்பால்

தங்கணிவிஞ்சைதனைப்புகழ்தந்தே
வெங்கதிர்குழந்தருமேதினிலெஃகும்.

(இ-ள்.) ஐந்துவிதமான இசைக்கருவிகளாலாகிய தொழில்களையெல்லாம் குறையாதியற்றும் பாணர்களிடத்துப் பொருந்திய அழகிய கான வித்தையைப் புகழ்ந்து வெப்பமுடைய சூரியன் சூழ்ந்துவரும் பூமியிலுள்ளவர்கள் விரும்புவார்கள். (எ-று.)

ஐங்கருவிகளாவன : தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, எஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி என்பன.

[திருப்பாணாவார்த்திருவங்காரம்]

வேறு.

கக. ஆயதோர்மதங்கச்சேரியகவயினகிலமீன்ற
மாயவன்றிருமார்பத்தின்வருசசமோர்மதலையாகித்
தூயகார்த்திகைவையத்திறுலங்கிடவந்துதோமில
தேயமுமுயிரியாவுஞ்சிறந்திடவுதித்தகன்றே.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட மதங்கச்சேரியினிடத்து உலகங்களையெல்லாம் பெற்ற மாயவனது திருமாபினிடத்துள்ள ஸ்ரீவடிசம் ஒரு குழந்தைவடிவாகிப் பரிசுத்தமான கார்த்திகை மாதத்தில் உரோகணி நட்சத்திரத்தில் அந்நாள் விளங்கும்படி வந்து, குற்றமற்ற தேசங்களும் எல்லா உயிர்களும் சிறக்கும்படி அவதரித்தது. (எ-று.) (கக)

கஉ. அருமறைமுனிவர்வானோரனைவருமலர்த்தாள்போற்றுந்
திருவுடன்வருச்சமங்கட்சேர்தலாற்றிருந்தாரஞ்சப்
பெருமயிற்குழற்காற்சென்னிப்புரவலனுறந்தையென்னும்
பெருநகர்திருமான்மாபுபிறங்குசோபெற்றதாமே.

(இ-ள்.) அரியவேதங்களை யுணர்ந்த முனிவுர்கள் தேவர்கள் யாவரும் திருவடிகளைப் போற்றும் பெரியபிராட்டியாருடன் ஸ்ரீவற்சம் அவ்விடத்திற் சேர்தலாலே, சத்துருக்கள் பயப்படும்படி யுத்தஞ்செய்யும் வேலையும் வீரகண்டையைத்தரித்த காலையுமுடைய சோழமகாராசனது உறையூரென்று சொல்லும் பெரியநகரமானது, பெருமானது திருமாற்புபெற்ற வைபவத்தைப் பெற்றதாயிற்று. (எ-று.) (கஉ)

கங. உதித்தவத்தனயன்கார்கோருநகரான்வளையிற்பூட்டி
மதித்தமுதமரர்க்கீந்தோன்வனசமாமலர்த்தானெஞ்சுட்
பதித்தவன்கருணைத்திம்பால்பருகிமன்பதையும்வானும்
துதித்ததிசயிக்கொனசகடொனத்தோற்றம்பெற்றான்.

(இ-ள்.) அவதரித்த அந்தத் தனயர், பெருமையும் வலிமையுமுடைய பாம்பாகிய கயிற்றை மந்தரமலையிற பூட்டிக் கடைந்து அமிர்த்தத்தைத் தேவர்கட்களித்த பெருமானது தாமரையைப்போன்ற பெருமைபொருந்திய திருவடிகளைத் திருவுள்ளத்திற் பதியவைத்து, அப்பெருமானது கடாக்கமாகிய இனியபாலையருந்தி, மக்களும் தேவர்களும் துதித்து அதிசயிக்கும்படி ஞானசூரியனென்னும்படி திருவருவஞ்சைப் பெற்றனர். (எ-று.) (கங)

[ஆழ்வார், இசையால் திருவரங்கநாதனை யுகப்பித்தல.]

கச. மாமலாத்திருவின்கேள்வனிலஞ்சியாமடுவுட்பூத்த
தூமலாககுழுவிககோ துந்தொனமைதூல்நான்கிறாய்தாம்
சாமவேதத்துடடோன்றுங்கிதமார்ந்தகைமைசான்ற
காமர்டைங்கொடிமீதோங்குகலாவுகொள்கொம்புமானுள்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பெரிய பிராட்டியாருடைய நாயகன் தனது திருவுந்தயென்னும் மடுவினிடத்துண்டாகிய பரிசுத்தமான தாமரைமலரிலுச்சித்த சூழல்யான பிரமேயனுக்கு உபதேசித்தருளிய அநாதியான வேதங்கள் நான்கில் பரிசுத்தமான சாமவேதத்திற் றேன்றிய கீதமெனனும் பெருமைமிக்க அழகிய பசிய கொடியானது மேலேயெழுந்து படரும் கொள்கொம்பு மாயினர். (எ-று.)

கரு. குரகததகிகிரிவெய்யோனறோன்றுமுன் குடகாவேரி
வரநகிபடிந்து தூயமணிவடமணிந்துவானோர்
பரவுகாளரங்கறபோற்றிபபனனிருதிருமண்சாத்திக்
கரகமலங்கள் கூப்பிக்கருகருஞ்சீலமுற்றி

(இ-ள்.) ஏழுகுதிரைகளும் ஒற்றைச் சக்கரமுமுடைய சூரியன் உதயமாகுமுன், மேறநிசையிலிருந்து பெருகும் திருக்காவேரி பென்னும் சிவரஷ்டமான நதியில் நீராடிப், பரிசுதமான மணிவட மணிந்து நித்தியசூரிகள் துதிக்கும் திருவடிகளையுடைய திருவரங்கநாதனைத் துதித்துத் துவாதசோத்துவ புண்டரங்களைச் சாத்திக், கரங்களாகிய கமலங்களைக் கூப்பி, எண்ணுவதற்கரிய பக்தி நிறைந்து, (எ-று.) (கரு)

கசு. வெயிலிவிரிமணிபபொற துன்றின்விளங்கியவிமாநச்சோதி
எயிலவிரிகனககோயிலிசனையம்பிரானை
குயிலபொருவலரின்கோதைக்கொண்கனைக்கோதில்நூனம்
பயில்பராபரனைக்கோலப்பங்கயப்பதத்தினுனை

(இ-ள்.) பிரகாசமுடைய மணிகளமைந்த பொன்மலையைப்போல விளங்கிய பிரணவாகாரவிமாநச் சோதியும் திருமதில் ளும் பொருந்திய பொன்மயமான திருக்கோயிலி லெழுந்தருளிய ஈசனை, எம்பிரானை, குயிலைப்போன்றவரான தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனை, குற்றமற்ற ஞானமுடைய பராபரனை, அழகிய தாமரையைப்போன்ற திருவடிகளையுடையவனை, (எ-று.) (கசு)

கஎ. ஆகிநான் முகத்தோனிக்குவாகுவுக்களிப்பவம்பொற்
சோதிமாமகிலயோத்தித்தொன்னகரடைந்துளானை
ஏதிவாசிஸையிராமளிலங்கைவீடணனுக்கிய
நீதியார்திருக்காவேரி நனந்தலைநிறைந்துளானை

(இ-ள்.) முதன்மையான நான்கு முகங்களையுடைய பிரமன் இக்தவாகு மகாராசனுக்கக் கொடுக்க அழகிய பொற்பிரகாசமுள்ள பெரிய மதலையுடைய திருவடியாத்தியாகிய புராதனமான திருநகரத்தை யடைந்தருந்தவனை, பாணத்தைப் பூட்டும் நீண்ட கோதண்டத்தையுடைய இராமபிரான் இலங்கையையாளும் விபீஷணுமவானுக் களிக்க (வந்து) நீதியையுடைய திருக்காவேரி மத்தியில் நிறைந்திருப்பவனை, (எ-று.) (கஎ)

கஅ. குடதிசைமவுலிபாதங்குணதிசைமுதுகின்கோலம்
வடதிசைவதன்ந்தெற்காந்திசைவயின்வயங்கவானிற்
கடவுளர்முனிவர்கோலேதங்காசினிவணங்கிவாழ்த்தப
படவரவணையிற்றுஞ்சும்பசுந்துழாயலங்கலானே

(இ-ள்.) மேற்றிசையில் திருமுடியும் கீழ்த்திசையில் திருவடியும் வட
திசையில் திருமுதுகின்குணம் தெற்குத் திசையினிடத்துத் திருமுகமண்டல
மும் விளங்கும்படி, தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்கள் முனிவர்கள் வேதங்
கள் பூமியிலுள்ளவர்கள் வணங்கித் துதிக்கப், படத்தையுடைய ஆதிசேஷ
சயந்தில் அறிதுயிலமரும் பசிய திருத்துழாயமாலையை யுடையவனை,
(எ-அ.) (சஅ)

“குடதிசைமுடியைவைத்துக் குணதிசைபாதநீட்டி, வடதிசையின்பு
காட்டித் தென்றிசையிலங்கைநோக்கிக், கடன்றிசைகடவுளெந்தை யரவனை
த்துயிலுமாகண், டெல்லெனக்குருகுமாலோ வெனசெய்கேனுகத்திரே.”
என்றார் திருமாலையில்.

கக. தருமமேமுதலநான்குபொருள்களுந்தகைசாற்றன்றாள்
ஒருவுறுவடிமைபுண்டோர்க்குதவிவாழல்கிள்ளேறேனை
அருமறையவையுட்சாமமவனிமீதுதித்தபுபேற்றல
பொருவலேழிசையானாளும்பரிவிற்றபுகழுங்காலை

(இ-ள்.) தருமம் முதலிய நான்கு பொருள்களையும் பெருமைமிகுந்த
தன் திருவடிகளில் நீங்காத அடிமைபுண்டவர்களுக்குக் கொடுத்து வாழும்
உலகங்களையெல்லா மீன்றவனை, அருமையான வேதங்களில் சாமவேதம் பூ
மியிலவதரித்தபு போற்றுவதுபோல ஏழிசையாலும் தினமும் பக்த்யோடு
(ஆழ்வார்) துதிக்கும்போது, (எ-அ.) (சக)

உஉ. புலரியினெழுமதுமந்தா கினியினும்பொலிகாவேரி
நலமிகுபுனலுடடோய்ந்துநவையுதத்திருமண்சாத்திச
சலசமாமணிபூங்குல்லைமணிவடந்தரித்துத்தாழா
அலரியோன்றோன்றுமுன்னமாங்கொர்காளரங்கமுற்றான்.

(இ-ள்.) ஒருநாள் விடியற்காலத்தி லெழுந்து கங்காநதியினும் வைப
வத்தையுடைய திருக்காவேரியின் நன்மைமிகுந்த நீரிடபடிந்து, குற்றமறு
ம்படி திருமண்ணணிந்து தாமரைமணிமாலையும் அழகிய திருத்துழாய மணி
மாலையுந்தரித்து, காலந் தாழ்க்காது வரும் சூரியன் உதயமாகு முன்னே
திருவரங்கநகரத்தை யடைந்தனர். (எ-அ.) (உஉ)

உக. பகிரதிபுகழ்காவேரித்திருமுகத்துறையிற்பைம்பொற்
றுகில்கதைதிகிரிவில்லாடுலங்குசங்கணிந்தசோதி
முசினிகர்பரணைநான்குமுறைவலமுளத்தான்முன்னி
மகிதலத்திறைஞ்சித்தென்பால்வாயில்கண்காணநின்று

(இ-ள்.) கங்காநதி புகழும் திருக்காவேரியின் திருமுகத்துறையில்
பசிய பொன்னுலான ஆடையும் கதாயுதமும் சக்கரமும் சார்ங்கமும்
நாந்தகமும் பிரசாசமுடைய சங்கமும் அணிந்து விளியுடைய மேகம் போ

ன்ற பெருமானை நான்கு முறை வலமாகத் திருவுளத்தாலெண்ணிப் பூமியில் வணங்கித் தென்புறமுள்ள திருவாசல் தமது திருக்கண்களுக்குத் தோனும்படி நின்றுகொண்டு, (எ-று.)

இச்செய்யுள் ௩௦-வது செய்யுளோடு கண்காணநின்று, பாடலுற்றான் என முடிதலிதிக. (உக)

உஉ. சாமவேதத்துணின் றும்பிறந்த துதரணியின் றோன்
நாமகளுடனே பாடநயந்த துநளினநரபன்
ஏமமாவிழைந்து கேடடற்கினிமையதிமையோர் மன்னோரர்
ஆமவர்க்கா வநல்கா வராகப்பேராயகிதம்

(இ-ள்.) சாமவேதத்தினின்றும் பிறந்ததும், உலகைச் சிருஷ்டித்த பிரமதேவன் சரஸ்வதி தேவியாருடனே கூடிப் பாட விரும்பியதும், எம் பெருமான் களிப்புடன விரும்பிக் கேட்பதற் கினிமையானது மாகித், தேவர்கள் மனிதர்களானவர்களுக்கு ஆநந்தத்தைக் கொடுத்து வராகமென்னும் பெயரையுடைய இசையானது, (எ-று.)

கீதம்-ராகம், ஸ்வரம், தாளம் என்னும் மூன்றின் சேர்க்கையா வுண்டாவது. (உஉ)

உ௩. இனியநாந்தருவமென்றாங்கிலக்கணவிதியாயார்க்கும்
முனிவருஞ்சிறப்பினுன்றமுத்திகாரணமுமாகி
நனியிலக்கியத்திற்சாராநவிறுங்கானமென்னுத்
துனியிறேசிகமுமாகித்தொல்லைநாட்டோன்றிற்றம்மா.

(இ-ள்.) தனியே இலக்கணவிதியி லமைந்து இனிமையான காந்தருவமென்னும் பெயருடையதுமாய, யாருக்கும் வெறுப்பதற்கரிய நிறைந்த முத்தியின்பத்தைத் தருவதாகி, இலங்கியத்தில் மிகவுமமைந்து துன்பமில்லாத தேசிகமென்னும் பெயருடையதுமாய நன்றாகச் சொல்லப்படும் கானமென்னப்பெற்று முற்காலத்திற் றோன்றியது. (எ-று.)

காந்தருவம்-இலக்கணவிதியமையப் பாடுவது. தேசிகம்-செவிக்கினிமை நோக்கிப் பல தேயத் திசைவிதப்பங்களைக் கூட்டிப்பாடுவது. (உ௩)

உ௪. மந்தரமிதயங்கண்டமத்திமுஞ்சிரத்திற்றாரம்
முந்தழவிசையாப்பாணிமுறைக்கெலாம்பொதுமைத்தாகும்
இந்தநீர்மையினொன்றற்கொன்றிரட்டியாயிசையிவற்றாற்
பந்தமாஞ்சருதிநாலேந்திரட்டியாம்பகுக்குங்காலே

(இ-ள்.) இதயத்தில் மந்தரமாகவும் கண்டத்தில் மத்யமமாகவும் சிரத்தில் தாரமாகவும் முற்படும்படி மூன்றிசையாயச் சங்கீதத்தின் முறைக்கெல்லாம் பொதுவாயிருக்கும். இந்தத்தனமையினாலே இம்மூன்றிசைகளும் ஒன்றற்கொன்று இரட்டித்த இசையையுடையனவாகும்; பிரிக்குமிடத்து இவற்றால் கூடிய ச்ருதி இருபத்திரண்டாகும். (எ-று.)

மந்தரம்-மந்தவிசை, மத்யமம்-சமனிசை, தாரம்-உச்சவிசை. இவற்றின் நிலைகள் முறையே இதயம், கண்டம், சிரமெனக்கொள்க. ஒன்றற்கொன்று மாத்திரை இரட்டித்திசைப்பது [ஸ்த்தாயி] எனப்படும். ச்ருதி-செவியினால் எந்த சப்தம் கேட்கப்படுகிறதோ, அது, ஷட்ஜம் முதலான ஸ்வர அவயவ லக்ஷணமுடைய குறிலளவான சப்தவிசேஷம்.

௨௨-வது ச்ருதிகளாவன : க-திவ்ர, உ-குமுத்வதி, கூ-மந்த, ச-சந்தோ வது, நு-தபாவதி, கூ-ரஸ்ஜரி, எ-ரதி, அ-ரொளத்ரி, கூ-கரோத, க௦-வஜ்ரிக, சக-பரஸாரிணி, உ-உ-பீர்தி, கூ-மார்ஜரி, கச-கூபிதி, +ரு-ரக், கசு-ஸந்தி பிதி, கௌ-ஆலாபிதி, உ-அ-மதந்தி, கசு-ரோஹிணி, உ௦-ரம்ய, உக-உக்ர, உ௨-கேஷாபிணி, என்பனவாம். இவற்றுக்கு ஜாதி-திப்த, ஆயத், கருண, மருது, மத்ய என ஐந்தாம், க, அ, க௦, உக-திப்த; உ, கூ, கக, +க, கசு-ஆயத்; நு, +எ, கஅ-கருண; கூ, எ, க௨, கசு-மருத்; ச, கூ, கக, கரு, உ௦, உ௨-மத்ய எனக்கொள்க. (௨௫)

௨௫. நிதாதகாந்தாரமோரொன்றிவ்விருசுருதிநீர்மை
கெடாததெய்வதமானேறுசுருதிமுமமுன்றுதீதம்
விதாதபஞ்சமமேசடசமததீமம்விளம்பிலேதந்
தொடாதமுநநான்கதாகத் தொகைபெறுஞ்சுருதிகாணில்.

(இ-ள்.) அந்த ச்ருதியைக் காணுமிடத்து, நிஷாதம் காந்தாரம் என்னும் ஒவ்வொரு ஸ்வரமும் இரண்டிரண்டு ச்ருதியை யுடையனவாக வும், தன்மைகெடாத தைவதம் ரிஷபம் என்னும் ஸ்வரங்கள் ஆறு ச்ருதி யையுடையனவாகவும், இசையைவிடாத பஞ்சமம் வுட்ஜமம் மத்யமம் எனும் ஸ்வரங்கள் சொல்லப்படும் குற்றம்பற்றாத பன்னிரண்டு ச்ருதி யையுடையனவாகவுந் தொகை பெற்றிருக்கும். (எ-று.)

முன செய்யுளின் காட்டிய உ௨-சுருதிகளில், நிஷாதத்துக்கு உ௨, உ௨-ம், காந்தாரத்துக்கு அ, கூ-ம் தைவதத்துக்கு கஅ, கக, உ௦-ம், ரிஷபத்துக்கு நு, கூ, எ-ம், பஞ்சமத்துக்கு கசு, கரு, கக, கௌ-ம், வுட்ஜமத்துக்கு க, உ, கூ, ச-ம் மத்யமத்துக்கு-க௦, கக, க௨, கக-ம் உரிய ச்ருதிகளென்க. இவ்வா றன்றி நிஷாதத்துக்கு உ௨-வதம், காந்தாரத்துக்கு கூ-வதம், தைவதத் துக்கு உ௦-வதம் ரிஷபத்துக்கு எ-வதம், பஞ்சமத்துக்கு கௌ-வதம் வுட்ஜ மதத்துக்கு ச-வதம், மத்யமத்துக்கு கக-வதம் நியதிச்சுருதிக் கொளவும் படும.

௨௬ சாற்றுநாலேந்திரண்டாஞ்சுருதியினிசைத்தவாதேழ்
தோற்றுமாவசுவறைசுத்தசுரமெனவுலசஞ்சொல்லும்
வேற்றுமைசுரமேழெனும்விரிந்தவிராறதென்றுந்
தேற்றுறாவகைத்தாங்கானத்தேசிகமுறைமைதேரின்.

(இ-ள்.) சொல்லப்படும் இருபத்திரண்டு சுருதி-ளின் இசை கெடாது ஏழாகத் தோற்றுமவறை சுத்தஸ்வரமென்று உலகத்திலுள்ளார் கூறு வர். தேசிகப்பண்ணின் முறைமையைத் தெரியுமிடத்து வேறுபட்ட ஸ்வ ரங்-ள் ஏழெனும், விரிந்த பன்னிரண்டென்றும் தேறப்படாத தன்மை யனவாகும். (எ-று.)

ஸ்வரம் ஏழாவன : வுட்ஜமம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்ச மம், தைவதம், நிஷாதம் என்பனவாம். இவைகட்டுச் சங்கீதாக்காரங்கள் ச ரி க ம ப த ரி என்னு மேழுமாம். ஸ்வரம் பன்னிரண்டாவன : கூ-வது வுட்ஜமம், இதற்கெழுத்து ச; உ-வது சுத்த ரிஷபம், இ-து ரி; கூ-வது சுதுச்சுருதிரிஷபம், இ-து ரி; அல்லது சுத்தகாந்தாரம், இ-து க; இவ்விரண்டுக்கும் தொனி ஒன்றே; ச-வது வுட்ச்ருதிரிஷபம், இ-து ரி; அல் லது சாதாரணகாந்தாரம், இ-து க; இவ்விரண்டுக்கும் தொனி ஒன்றே; நு-வது அந்தரகாந்தாரம், இ-து க; கூ-வது சுத்தமத்யமம், இ-து ம;

எ-வது ப்ரதிமத்யமம், இ-து ம; அ-வது பஞ்சமம், இ-து ப; கூ-வது சுத்த
தைவதம், இ-து த; க௦-வது சதுச்ச்ருதிதைவதம், இ-து த; அல்லது சுத்த
நிஷாதம், இ-து நி; இவ்ஸ்ரண்டுக்கும் தொனி ஒன்றே; கக-வது வுட்ச்ருதி
தைவதம், இ-து த; அல்லது கைசி நிஷாதம், இ-து நி; இவ்விரண்டுக்கும்
தொனி ஒன்றே; க௨-வது காகலிநிஷாதம், இ-து நி. இவ்வாறான பன்னி
ரண்டு ஸ்வரங்கள், பதினாறு பெயர்சுருடையனவாகு மென்றறிக. ஸ்வரம்:
ஸ்வ-(ஸ்வகீயமாக) தானே, ரம்-(ரஞ்ஜிப்பது) மகிழ்விப்பது. (௨௬)

௨௭. புகாமுகநிடதந்நாட்டிம்புல்லமேயிடபம்புல்லுந்
தகரினதிசைகாந்தாரந்தநதிடுமயிலேசட்சம்
பகர்தருகருஞ்சமாகுமததிமம்பாய்மாவோதை
நிகரிநெய்வதமாம்பஞ்சமங்கருங்குயிலினீர்மை.

(இ-ள்.) நிஷாதம் - யானே பிளிறுதல், நிஷபம் - எருது தொனித்தல்,
காந்தாரம் - ஆடு கத்துதல், வுட்ஜமம் - மயில் ஒலித்தல், மத்யமம் - அன்
றில் கூவுதல், தைவதம் - குஞ்சா களைத்தல், பஞ்சமம் - கருங்குயில் இ
சைத்தல் போல ஒசையையுடையனவாம். (எ-று.)

காட்டிம், புல்லும், தந்திடும், பகர்தரும், நிகரில் என்னும் அடைமொ
ழிகட்கு, காட்டப்படும், பொருந்திய, கொடுக்கும், சொல்லப்படும், ஒப்ப
ற்ற என முறையே பொருள் கொள்க. (௨௭)

௨௮. அததகையாயகீதம்யிராகமாம்புமானகளாறய
மைத்தகண்மாதராரைந்தாகியாறெட்டாய்மைந்தர்
சுத்தமேவிக்ருதமென்னுஞ்சுரத்தொடும்புனரிசூழ்ந்த
இத்தலமனைத்துமலகிறியாவரும்விரும்பமாடோ.

(இ-ள்.) அததகையான இசையானது, இராகங்கள் ஆறு ஆணையும்,
முப்பது கரிய கண்களையுடைய பெண்ணாகவும், நாற்பத்தெட்டு மைந்தர்க
ளாகவும், சுத்தம் விக்ருதம் என்னும் ஸ்வரங்களுடன் யாவரும் விரும்பும்
படி இவ்வுலகமெங்கும் பரவியது. (எ-று.)

ராகம்-ஸ்வர வர்ணங்ளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஜநங்களின் மனதை
ஆந்திப்பிகரும் ஒசை விசேஷம்; இதனை ஆண், பெண், மைந்தனொன்ப
பிரித்துத் தொகைப்படுத்தி இவ்வாசிரியர் ஒருவகையைத தழுவியுரைத்தா
ரோனும், இன்னும் பலவகையாகவும் பிரிக்கப்படும். இசைதல, “அநந்தா
வை ராக:” என்றுரைக்கின்றது. சுத்தஸ்வரம்-ஸ்வரங்களை முறையே இயை
த்துப்பாடுவது; விக்ருதஸ்வரம்-முறையேயுள்ள ஸ்வரங்களி னிடையிடை
யே வேறு ஸ்வரங்களைக் கூட்டிப்பாடுவது. (௨௮)

௨௯. ஆயவகத்தநனையநதரமுறையுளாக
மேயகந்தருவர்விண்ணோர்வியந்திடக்கிரீவம்விம்மாச்
சேயகண்ணிமையாக்கமபஞ்செய்திடாக்கபோலஞ்சேந்த
தூயவாயித்திப்புருரந்துடித்திடாவெயிறுந்தோன்ற

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்டதாகிய அந்தக் கீதத்தை, ஆகாயத்தை யிருப்
பிடமாகவுடைய கந்தருவரும் தேவர்களும் ஆச்சரியப்படுமபடி, கழுத்து
விம்மாமலும், செம்மையான கண்களிமைக்காமலும், சரீர மசைக்காமலும்,
கதாப்பும் சிவந்ததாய்ப் பரிசுத்தமான வாயிதழும் புருவமுந் துடிக்காம
லும், பற்கள் தோன்றாமலும், (எ-று.)

“கருங்கொடிப் புருவமேற சயனெடுங் கண்ணுமாடா, வருங்கடி மிட
அம்விம்மா தணிமணி யெயிறுந் தோன்று, விருங்கடற் பவளச்செவ்வாய்
திறந்திவள் பாடினாளோ, நரம்பொடு வீணைநாவி னவின் றதோ வென்று
நைந்தார்.” என்றார் சிந்தாமணியில். (2சு)

நூ. விழியிலா னந்தவாரி மிகுதரப்புளகமேனி
ஒழிவிலாதரும்பமேன்மேலுள்ளநின் றுவகையுற
அழிவிலாப்புலன்களைந் துமயல்செலாதகத்தோடொன்றப்
பழியில்காந்தருவம்வீணப்பாணியான்பாடலுற்றான்.

(இ-ள்.) திருக்கண்சனில் ஆனந்த பாஷ்பம் அதிகரிக்கவும், திருமேனி
ஒழியாமற் புளகிக்கவும், மேலுமேலும் திருவுள்ளத்தினின் ற ஆனந்த மதிகரி
க்கவும், நிலைமைகெடாத ஐம்புலன்சனும் புறத்திற் செல்லாது மனத்தோடு
பொருந்தவும், பழிப்பில்லாத, காந்தருவமென்னு மிசையை வீணையைத் திரு
க்கையிறகொண்ட திருப்பாணுழ்வார் பாடத்தொடங்கினர். (எ-று)

புலன்-என்றது புலன்களின் செல்லுமாசைகளை. (நூ)

வேறு.

நக. ஆதைவென்றியசுரேசனாகொள்வான்
மீனாகவெண்டினாரீர்வேலைதளிலவந்துதித்தாய்
காண்பொழிற்கூந்தற்காசினிமாணைக்கமடம்
தானுகித்தாங்கித்தளருந்தவறீர்த்தாய்.

(இ-ள்.) கெடாத வெற்றியையுடைய அசுரேசனான சோமுகாசுரனது
உயிரைக் கொள்ளும்பொருட்டு வெண்மையான திரைகளையுடைய நீர்
நிறைந்த கடலில் மீனவதாரமாக வந்து பிறந்தாய்; வாசனையுடைய சோலை
யைப்போன்ற கூந்தலையுடைய பூமிதேவியை ஆனமயாகித் தாங்கி அவள்
தளரும் குறையை நீக்கியும்; (எ-று.)

கூர்மாவதாரம் பாற்கடலைக் கடைந்த போது கொண்டதென்று வழங்
குவதாயிருக்க, இவர் பூமியைத் தாங்கக் கொண்டதென்று கூறியது யாது
பற்றியெனின், ஆதி கூர்மமாய் அண்டத்தைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பவ
னான பெருமான் பாற்கடலிலிட்ட மந்தரமலை கீழே யமிழ்ந்தபோது அக்
கூர்மவுருவத்தோடே வந்து தாங்கினன் என்பது பற்றியென்க. (நக)

நூ. பாடகத்தாட்பூமா ன்பரவையுண்புழ்காதளித்தே
ஆடகக்கண்ணுனையடர்கோலமாகிநின்றாய்
கூடகப்போர்வென்றிக்கனகனுயிர்கொள்வதற்கு
நீடகப்பொற்றாணிநரசிங்கமாய்நிறைந்தாய்.

(இ-ள்.) பாடகமணிந்த பாதங்களையுடைய பூமிதேவி, மகா சமுத்திரத்
தில் மூழ்கி விடாமல் எடுத்து ரக்ஷித்துப் பின்னர் இரணியாகுணைக் கொன்ற
வராகாவதாரமாகி நின்றாய்; வஞ்சனையும் புத்த வெற்றியுமுடைய இரணி
யனுயிரைக் கொள்வதற்குப் பெரியதாய் அவனிடத்துள்ளதான பொற்றா
ணில் நரசிங்காவதாரமாய் நிறைந்தாய்; (எ-று.) (நூ)

நக. ஒவலிலாவேள்வியுருற்றியுலகேழளிக்கும்
மாவலிபான்மூவடிமண்வாமனமாய்வந்திரந்தாய்

காவலினுனியிரங்கைக்கார்த்தவீரன்புயத்தின்
தாவலியைத்தோககமழுத்தாங்குருவந்தான்றரித்தாய்.

(இ-ள்.) கெடாத யாகத்தைச் செய்து ஏழுலகங்களையுங் காக்கும்
மாவலியினிடத்து வாமனாவதாரமாய் வந்து மூவுடி மண்ணை யாசித்தாய்;
காக்கும் வல்லமையுள்ளவனான ஆயிரங் கைகளையுடைய கார்த்தவீரியார்ச்
சுனன் புயத்தில் விருத்தியடையும் வலிமையைத் தீர்க்குமபடி மழுவாயுத்
தைத் தாங்கும் பரசுராமாவதாரத்தைக் கொண்டாய். (எ-று.)

கார்த்த வீரியார்ச்சுனன், தன்னுருகையில் யாவனானும் ஒரு தீங்கு
நினைப்பராயின் அப்பொழுதே அவர்க்கெங்கோ தோன்றிக் கண்டித்து
அரசு புரிந்தவனாதலால் 'காவலினன்' என்றார். (நக)

௩௪. கங்காதரன்னன்கயிலைமலைவெர்பறித்தோன்
சிங்காதனவென்றிதெறுவான்சிலையெடுத்தாய்
சங்காழிநீக்கித்தனிநாஞ்சிறுன்றரித்துப்
பைங்காசினிக்கேபலதேவனாபுதித்தாய்.

(இ-ள்.) கங்கைடைத் தரித்த சிவபிரானது கைலைமலையின் வேளைப்
பறித்தெடுத்தவனான இராவணனது சிங்காசனத்துக்குரிய வெற்றியை
யழிக்கும்பொருட்டிக் கோதண்டத்தைக் கொண்ட இராமாவதாரமாயினாய்;
சங்கையும் சக்கரத்தையு மொழித்து ஒப்பற்ற கலப்பையைத் தரித்து நல்ல
பூமியினிடத்து நம்பிமூத்தபிரானவதாரங் கொண்டாய்; (எ-று.) (நச)

௩௫. பஞ்சவர்கடங்குறையும்பார்மடந்தைதன்பொறையும்
கஞ்சனுயிருங்களைவானகண்ணனெனவந்துதித்தாய்
வஞ்சருயிரகவராவானவாகுவாழ்வருளி
அஞ்சலெனக்கற்கியவதாரமாகநின்றாய்.

(இ-ள்.) பாண்டவர்களுடைய குறையும் பூமிதேவியின் பாரமும் கஞ்
சனுயிரும் போக்கும்படி கண்ணனாகத் திருவவதாரங் கொண்டாய்; இனி
வஞ்சகர்களுயிராக் கொண்டு தேவர்களுசு கு வாழ்வை யளித்து அஞ்சே
லென்று சொல்லுவதற்குக் கற்கியவதாரமாமாறு நின்றாய்; (எ-று.) (நரு)

௩௬. தாழ்வாரிசமடுவிற்காலவலிதான்றனாந்தே
வீழ்வாரணமூலமெய்ப்பொருளேயென்றநாட்
பேழ்வாய்க்குறுந்தாட்பிணரிடங்கர்பின்னமுறப்
போழ்வான்றிகிரியுடன்புளளரசிற்றோன்றினாய்.

(இ-ள்.) ஆழமுடைய தாமரை மடுவில் மிகவும் வலிகுறைந்து தளர்
ந்து வீழும் கஜேந்திராழ்வான் மூலமெய்ப்பொருளே யென்றநாளில் பெ
ரிய வாயையும் குறுகிய கால்களையுமுடைய சர்க்கரை வடிவுள்ள முதலை
பின்னமடையப் பிளக்கும்படி திருச்சக்கரத்தோடு கருடாழ்வான் மீது
தோன்றினாய்; (எ-று.) (நகூ)

௩௭. முக்கட்டமுன்மேனிமுத்தலைவேற்கைத்தலத்துச்
செக்கப்பிறையிதழித்தேமலைசேர்வேணி
பக்கத்துமைமேவும்பால்புரையும்வெண்ணீற்று
நக்கற்கிரவகற்றிநல்லுணர்வுநல்கினாய்.

(இ-ள்.) மூன்று கண்களையும் அக்கினிபோன்ற மேனியையும் கையில் சூலத்தையும் மாலைப்பொழுதிற் றேன்றும் பிறையும் தேனையுடைய கொண் றைமாலையும் சேர்ந்த சடையையும் உமாதேவியார் பொருந்திய இடது பாத்தையும் பாலை பொத்திடுக்கும் வெண்மையான நீற்றையுமுடைய சிவபிரானுக்கு இரத்தலை நிவர்த்தித்து நல்ல ஞானதைக்கொடுத்தாய்; (எ-து.) (௩௭)

௩௮. கற்றுவரையிகழ்ந்துகையாற்கடல்கலக்கும்
மற்றாக்குந் கோலாமதுகயிடவார்க்கடிந்தாய்
விறழும்வழிவினதைசுதன்மீதிவர்தே
பொற்றாமாவிதிறலபொன்றவெனறியாழிதொட்டாய்.

(இ-ள்.) கல்லான வலியமலையை மிகழ்ந்து கைகளாலே கடலைக் கலக்கிய பிறர் யாருக்குந் தோல்வியடையாத மது வென்பவனையும் கைவ னென்பவனையும் கொன்றாய்; பிரகாசத்தோடு கூடிய மகுடத்தையுடைய கரு டாழ்வான் மீதேறி அழகிய மாலையையுடைய மாலியென்னு மசுரனது பராக்கிரமம் கெடும்படி வெற்றியையுடைய சக்கராயுதப் பிரயோகஞ் செய தாய்; (எ-து.) (௩௮)

௩௯. புண்டரீகத்தோனும்புரமுன்றெறித்தோனும்
எண்டகைசாலவேளவிககிறையாயவிர்திரனும்
மண்டழனீர் வான்கால்வகையாயபூதமைந்தும்
அண்டர்முனிவோரனைவருநீயாகின்றாய்.

(இ-ள்.) தாமரையிலிருப்பவனை பிரமனும் முப்புரங்களையு மெரித்த சிவனும் எண்ணும் பெருமைமிசுந்த யாங்களுக்குத் தலைவனான இந்திர னும் பூமி அக்கினி நீர் ஆகாசம காற்று எனனும் வகையான ஐந்து பூதங் களும் தேவர்களும் முனிவர்களுனவரும் நீயாகி நின்றாய்; (எ-து.) (௩௯)

௪0. ஒரேழ்பரிததிகிரியொண்கதிராய்வெண்கதிராய்க்
காரேழ்வரையேழ்கடலேழுமாய்நிறைந்தாய்
ஈரேழுலகனைத்துமெட்டககரத்துனது
பேரேபுகலபிரணவமாய்விடளித்தாய்.

(இ-ள்.) ஏழு குசிலாகளும் ஒற்றைச் சக்கரமுமுடைய சூரியனையும் சந்திரனையும் ஏழு மேகங் ளும் ஏழு மலைகளும் ஏழு கடலுமாகி நிறைந் தாய்; பதினாலகத்தவரும் திருவஷ்டாக்ஷரத்தில் உனது தருநாமத்தையே சொல்லும் பிரசித்தமான பிரவணமாகி மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தாய். (எ-து.)

௪௧. என்றினையமீக்கறிசைக்குமிசையாழிசையோ
டொன்றியம்வெவ்வேறொருவாமையானுநிகி
குன்றினையநீர்வறந்தகோடாமபூங்கொத்தலர
வென்றியகாந்தருவமேதகவிறபாடினார்.

(இ-ள்.) என்று இப்படிப்பட்ட (பெருமானது) வைபவத்தைப் புகழும் இசையானது வீணையினிசையோடு கூடி ஆழ்வாரது இசையின் நயமும் வீணையினிசையின் நயமும் வேறு வேறாகப் பிரியாது ஒத்திருத்தலால் மன முருகி, மலையினிடத்துத், தான் கெடும்படி நீர் வற்றிய காந்தள், பூங்கொத்

துக்கள் மலர, வெற்றி பெற்ற நயத்தையுடைய காந்தருவப் பண்ணை மேன்
மையாகப் பாடினர். (எ-று) (சு+)

வேறு.

சஉ. பங்கயாசனத்தினன்பரமன்றாள் புகழ்
துங்கவேதத்தினுஞ்சுவையதாகியே
அங்கண்மாநிலந்தொழுவனந்தன்மேற்றுபில
செங்கனையகன்றிருக்கோயில்சேர்ந்ததே.

(இ-ள்) (அந்த இசையானது), தாமரை மலரை யாசனமாகவுடைய
பிரமனானவன் பெருமானது திருவடிகளைப் புகழும் பரிசுத்தமான சரம வேத்
கானத்தைக் காட்டிலுஞ் சுவையுடையதாகி, அழகிய இடத்தையுடைய பெ
ரிய பூமியிலுள்ளோர் வணங்கும்படி திருவநந்தாழ்வான் மீது அறிதுயி
லமரும் சிவந்த திருக்கண்களையுடைய திருவரங்கத் தெம்பெருமானது திருக்
கோயிலைச் சேர்ந்தது. (எ-று.) (சஉ)

சங. கேட்டலுமாபகங்கெழீஇயகேழ்கிளர்
வாட்டடங்கண்ணினாவதனநோக்கியே
பூட்டகவனமுலைப்புவையிள்விசைப்
பாட்டரிதிவனெனாபரமன்கூறினன்.

(இ-ள்.) (அவ்விசையைக்) கேட்டமாத்திரத்தில் பெருமான், தனது திரு
மார்பில் வாழ்கின்ற பிரகாச மிகப்பெற்ற வானைப்போலும் விசாலமான
திருக்கண்களையுடைய பெரிய பிராட்டியாரது திருமுகமண்டலத்தை நோ
க்கி, அபரணங்கள் பெருமையடையும்படி அழகிய தனங்களையுடைய
பெண்ணே! இந்த இசைப்பாட்டு இவ்வுலகத்தில் அரிதென்று அருளிச்
செய்தனன். (எ-று.) (சங)

[பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரஞ்செய்தல்.]

சச. அலகிலாவுயிரொலாமளித்ததாமரைத்
திலகவாண்பிறைதுதற்றிருவினசெல்வியும்
உலகில்வாழியொலாமுனக்கொன்றென்பதும்
இலகுகாந்தருவமேனென்பமென்பதும்

(இ-ள்.) கணக்கற்ற உயிர்களையெல்லாம் பெற்றநுளினவளாயத் தாம
ரையில் வீற்றிருந்து திலகப் பொட்டிட்டு விளங்கும் பிறையைப் போன்ற
நெற்றியையுடைய பெரிய பிராட்டியாரும், “தேவரீருக்கு உலகத்தில் வா
ழும் உயிர்களெல்லாம் ஒன்றையென்பதையும், விளங்கும் காந்தருவமென்னு
மிசையே இன்பமென்பதையும், (எ-று.) (சச)

சரு. வானவர்முனிவரர்மாசில்வேதியா
ஆனவரனைவருமறிந்துபோற்றவே
உணகமுருக்கிசையுணர்ந்துளானையுள்
நேனகமலர்ப்பதஞ்சேர்த்துகென்றனள்.

(இ-ள்.) தேவர்கள், முனிவர்கள், குற்றமற்ற வேதியர்களானவர்க
ளனைவரும் அறிந்து போற்றுமாறு, சரீரத்தையும் மனத்தையு முருக்கும்

இசையை அறிந்திருக்கு மாழ்வாரைத் தேவரீரது தேனையுடைய மலரைப் போன்ற திருவடிகளில் சேர்த்துக்கொள்வீராக்” என்றனர். (எ-று.) (சரு)

[லோகசாரங்கமுனிவர் ஆழ்வாரை முனிதல்.]

சக. அய்யனுங்கருணையானழகிதேயெனாச
செய்யவாய்மலர்ந்தருட்டேவிக் கோதினான்
வெய்யவன்குணதிசைவிளக்குமுன்னமால்
துய்யதாள்விளக்குந் தொழிறுடங்குவான்

(இ-ள்.) பெருமானும் சருணையினாலே இது அழகையாமென்று சிவந்த திருவாய் மலர்ந்து கிருபையோடு கூடிய பிராட்டிக்கருளினன். சூரியன் கிழக்குத்திக்கைப் பிரகாசிக்கவைத்து உதயமாகுமுன்னே பெருமானது பரிசுத்தமான திருவடிகளை விளக்கும் தொழிலை (திருவாராதந்ததை) ஆரம்பிக்கும்பொருட்டு, (எ-று.) (சக)

சஎ. பொன்னியந்துறைபுனல்படிந்துபூந்துழாய்ச்
சென்னியன்றரித்தருடருமண்சாத்துபு
தன்னியன்மறைமுறைமுடித்துச்சாலநீர்
மன்னியமணிக்குடமலாககைத்தாங்கியே

(இ-ள்.) திருக்காவேரியின் அழகிய துறையில் நீராடி, அழகிய திருத்துழாய் மாலைமையணியும் திருமுடியையுடைய பெருமான் தரித்தருளும் திருமண்ணையணிந்து, தன்னு நித்தியாநுஷ்டாநங்களை வேதமுறைப்படி முடித்து, மிக்க தீர்த்தத்தையுடைய அழகிய திருமஞ்சரக்குடத்தை மலர் போன்ற கைகளில் எடுத்து, (எ-று.) (சஎ)

சஅ. வருமவனுலகசாரங்கமாமுனி
அருமறைவடிணவரணிகொள்வீதியிற்
றிருமுகத்துறையணிநெறியிற்செய்யதாட
கருநிறப்பாணனைக்கண்ணிற்கண்டனன்.

(இ-ள்.) வருமவராகிய லோகசாரங்க மாமுனிவர், அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த வைணவர்கள் அணியாயிருக்கும் வீதியில் திருமுகத்துறைக்கு அணித்தான வழியில், சிவந்த தானையும் கரிய நிறத்தையுமுடைய திருப்பாணுழ்வாரைக் கண்களாலே கண்டனர். (எ-று.) (சஅ)

சக. காண்டலும்விழிகடுங்கனலிற்சேப்புற
மூண்டதோர்வெகுளியான்முனிவர்வானவர்
ஈண்டணிவீதிநீயெய்தனீதியோ
தீண்டல்போகுதியெனச்சிறிதுங்கேட்டிலான்

(இ-ள்.) கண்டமாத்திரத்தில், கண்கள் கொடிய நெருப்பைப் போலச் சிவக்கும்படி மூண்ட கோபத்தையுடையவராகி, “முனிவர்களும் தேவர்களும் நெருங்கிய அழகிய திருவீதியில் நீ வருவது நீதியாகுமோ? தீண்டாதே போவாயாக” வென்று சொல்ல, (ஆழ்வார் அச்சொல்) சிறிதுங்கேளாதவராகி, (எ-று.) (சக)

௫௦. பற்றவாவொடுமலாப்பாதம்போற்றுரு
நிறறலானலகிலாநிந்தைகூறியே
கறறநான்மறைமுனிவிலகிக்காய்குதிர்
கொற்றநேமிப்பிரான்கோயில்புக்கனன்.

(இ-ள்.) பற்றிய பரமபக்தியோடு (பெருமானது) கமலபாதங்களைப் போற்றி நிற்பதினாலே, பலவான நிறைகளைச் சொல்லி, நான்கு வேதங்களைக்கற்ற லோகசாரங்க மாமுனிவர் ஒதுங்கிப் போய், வீசும் பிரகாசத்தையும் வெற்றியையுமுடைய சுதரிசனத்தைத் தரித்த பெருமா நெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலுட் புகுந்தனர். (எ-து.) (௫௦)

[அரங்கநகரப்ப நுளப்பாடு.]

௫௧. பணநிரையனந்தன்மேற்பருவக்காரொனக்
குணமுதற்கடவுளாயருளின்கோலமாய்
உணர்வுடன்றனிவிழித்துறங்குமெம்பிரான்
மணமலிதுழாய்முனிவரனோர்க்கியே

(இ-ள்.) படத்தின் வரிசையையுடைய திருவநந்தாழ்வான் மீது பருவகாலத்திற் றேன்றும் மேகம்போலக் கலியாண குணங்களையுடைய முதற்கடவுளாய், அருளே யோருருவங் கொண்டவனாய், சருவஞ்ஞத்துவத்தோடு தனியாக விழித்திருந்தே யுறங்குமவனுள் எம்பிரான், வாசனைமிகுந்த திருத்தாழாயையுடைய லோகசாரங்க முனிசிரோஷ்டனாப் பார்த்து, (எ-து.) (௫௧)

௫௨. உயாகுலத்துதிப்பினுமுளத்தினேயமும்
அயர்தவந்தருமமுமறிவுஞானமும்
பெயாநமதிசைத்திடும்பிடுமில்லறோற
கயவரங்கவொனக்காண்டல்வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த குலத்திலுதித்தாலும், உள்ளத்தில் பக்தியும் செய்யக் கூடிய தவமும் தருமமும் ஸாராஸார விவேகமுள்ள ஞானமும் நமது திருநாமத்தைச் சொல்லும் பெருமையும் இல்லாதவர்களாயின், அவர்களைக் கீழ்மக்களென்று அறியவேண்டும். (எ-து.) (௫௨)

௫௩. ஞமலியீருவிழிபவத்தைநண்ணினும்
எமதுநாமந்தெரிந்திசைப்பராமென்ற
கமலநான்முகனினுங்கனற்கண்ணினும்
அமலரோயவொனவறிதல்சீலமாம்.

(இ-ள்.) நாயினுங் கடைப்பட்ட இழிந்த பிறப்பை யடைந்தாலும், எமது திருநாமத்தைத் தெரிந்து சொல்லுவார்களாயின், அவர்கள், தாமரையிலிருக்கும் நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனிலும், அக்கினி நேத்திரத்தை யுடைய சிவபிரானிலும், பரிசுத்தமானவர்களென்று அறிவது நன்மையாகும்.

௫௪. இன்பவேழிசையினுனெமதுசீர்புகழ்
அன்பர்யாரினுஞ்சிறந்தவனையினதுநீ
துன்பமாய்வருந்துறசுகளிதனீர்மையோ
பொன்பயில்கோயிலுட்கொணர்கிபோயென்றான்.

(இ-ள்.) இன்பத்தைத்தரும் எழிசையினாலே எமது வைபவத்தைக் கீர்த்திக்கும் அன்பர்கள் யாவரினும் சிறந்த திருப்பாணழ்வாரா, இன்று நீ, துன்பப்பட்டு அவர் வருந்தும்படி, கோப்பிப்பது தக்கதோ? இப்போதே போய் (அவரைப்) பொன்மயமான திருக்கோயிலுக்குட் கொண்டு வருவா யாக வென்றருளினன். (எ-று.) (ருச)

ருரு. புகலுனாகேட்டலும்புனிதமாதவன்
மிகவுளனுங்குருவியாததுவாய்புலாந்
தகமுறமாமலரடிகளபோற்றியே
ககபதியினுமிகககடிதினோடினான்.

(இ-ள்.) (இப்படி பெருமான்) சொல்லிய சொல்லைக் கேட்ட மாத் திரத்தீத, பரிசுத்தரான லோகசாரங்கமாமுனிவர் மிகவும் உள்ளம் நடுங்கி வியர்த்து வாயுலர்ந்து, மனமொருப்படிம்படி பெருமை பொருந்திய பெரு மானது திருவடிகளைப் போற்றி, கருடாழ்வானைக் காட்டிலும் வினாவா யோடி, (எ-று.) (ருரு)

[ஆழ்வார் முனியேறித் தனிபுகுந்து முதல்வனையடைதல்.]

ருசு. சேணணிமகிற்புறத்தெருவிற்கேரிசைப்
பாணர்கோன்பதமலர்பணிந்துபோற்றினான்
காணல்கேட்குதலிலன்கமலைநாயகன்
தாணலஞ்சுருதியிற்சாற்றுஞ்சிந்தையான்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தைச் சேர்ந்திருக்கும் திருமதினுக்குப் புறத்திலுள்ள திருவீதியில் இசைபாடும் திருப்பாணழ்வாரது திருவடிகளாகிற மலர்களை வணங்கித் துதித்தனர். (அப்போது) அரங்கநாயகியாருக்கு நாயகனான பெருமானது திருவடி வைபவத்தை நல்ல சுருதியினாலே கீர்த்திக்கும் திரு வுள்ளத்தையுடைய ஆழ்வார், அதனைக் காண்பதும் கேட்பது மின்றியே த மமை மறந்திருந்தனர். (எ-று.) (ருசு)

ரு௭. எடுத்தனன்புயங்குநிற்சன்னல்பின்னல்கீழ்ப்
படுத்தனன்மலர்கடைய்ப்பரவிவானவர்
அடுத்தனரவனையரங்கத்தீசன்முன்
விடுத்தனனருசசனேவேதபாரகன்.

(இ-ள்.) திருவருச்சனை புரியும் வேதபாரகரான லோகசாரங்க முனி வர் (ஆழ்வாரா) புயங்குநில் எடுத்தனர்; சன்னல்பின்னலாகப் புயங்குநின் கீழிடமான கக்கத்திற் கொண்டனர். அப்போது மலர்களைத் தூவித் துதித் துத் தேவர்கள் கூடினார்கள். பிறகு ஆதிசேஷசுயந்திலிருக்கும் திருவர ங்க நகரப்பன் சந்நிதானத்தில் விடுத்தனர். (எ-று.) (ரு௭)

ரு௮. கண்டனன்விரிஞ்சனுங்காணொண்ப்பதப்
புண்டரீகத்தனைப்புவின்கேள்வனைத்
தண்டரிதிருவிவிற்சங்கந்தாங்கிய
அண்டர்நாயகன்றனையரங்கத்தீசனே

(இ-ள்.) (அப்போது) திருப்பாணழ்வார், பிரமதேவனுங் காணக்கூ டாத திருவடித்தாமரைகளை யுடையவனை, பூமிப்பிராட்டியாருக்கு நாயக

னை, தண்டு-வாள்-சக்கரம்-சார்ங்கம்-சங்கம் இவைகளை யேந்திய நித்திய சூரிகளுக்குத் தலைவனை, திருவரங்கப் பெருமானைச் சேவித்தனர். (எ-று.)

ருக. ஆடினனகமகிழ்ந்தரியதாண்முடி
சூடினன்விழிமலர்ப்பதத்திற்குடினன்
நீடினனிசைபொருணிறையச்செந்தமிழ்
பாடினனொருபதுபாடல்பாணர்கோன்.

(இ-ள்.) திருவுள்ளஞ் சந்தோஷித்து ஆடினர்; (பெருமானது) அருமையான திருவடிகளை முடியிற் சூடிக்கொண்டனர்; தமது திருக்கண்மலர்களைப் பெருமானது திருவடிகளில் சேர்த்தனர்; ஆராமையாலே ஸ்தம்பித் திருந்தார்; இசையும் வேதாந்தார்த்தங்களும் நிறையச் செந்தமிழ்ப்பாடல்கள் ஒருபது பாடினர் திருப்பாணுழ்வார். (எ-று.) (ருக)

சூ 0. அத்தகுபாடல்முந்தமலனாதிதென்
றுத்தமன்றொடங்கியாங்குரைத்துவெண்டினா
மைத்தடங்கடல்புடைவளைந்தமாட்சிகூர்
இத்தலத்துயிர்கள்வாழ்வெய்தச்செய்தனன்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட பெருமையையுடைய பாடல்களை முதலில் “அமலனாதி” யென்று தொடங்கி உத்தமராகிய ஆழ்வார் அவ்விடத்திலுள்ளிச்செய்து, வெண்மையான அலைகளும் கருமையும் விசாலமுமுடைய சமுத்திரம் சுற்றும் வளைந்திருக்கும் பெருமையையுடைய இப்பூமியிலுள்ள உயிர்கள் வாழ்வடையும்படி செய்தனர். (எ-று.) (சூ 0)

† அன்னசெய்கையருயபாணனும்
பன்னுசெந்தமிழ்ப்பாடல்பத்தினுள்
பொன்னரங்கநற்புகழ்கொள்வேங்கடம்
என்னுமிப்பதியிரண்டுமெயதுமே.

சூ 1. விண்ணவார்முனிவரர்வியப்பவெய்யவன்
கண்ணகல்கதிருடன் கலக்குங்காட்சியிற்
பண்ணமைசுருதியாழ்ப்பாணர்கோமகன்
அண்ணறன்றிருமணியகலஞ்சேர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) தேவர்களும் முனிவர்களும் ஆச்சரியப்படும்படி சூரியன் இடமகன்ற ஒளியுடன் சேருவது போல, இசையமைந்த சுருதியோடு கூடிய வீணையையுடைய திருப்பாணுழ்வார் பெருமானது அழகிய கௌஸ்தபமணியும் திருமார்பத்தை யடைந்தனர். (எ-று.) (சூ 1)

சூ 2. விரித்தநான்முனிவரன்புயத்துமேம்படப்
பரித்தலானவனியோர்பழங்கணீக்குசீர்
விரித்தசைபவன்முனிவாகனும்பெயர்
தரித்துமேதனதுதானத்தைச்சார்ந்தனன்.

(இ-ள்.) பிரவர்த்திக்கப்பட்டதான சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த லோகசாரங்க மாமுனிவர் தமது புயத்தினால் மேம்படும்படி தாங்கியதினாலே, பூமியிலுள்ளவர்களது துன்பங்களை நீக்கும் பிரபாவத்தை விரித்துப் பெரு

மான் விஷயத்தில் துவண்டவரான ஆழ்வார் முனிவர்களுன்னுந் திருநாமத்தைத்தரித்துத் தமது ஸ்வஸ்தாநமான பெருமானது திருமார்பையடைந்தனர். (எ-று.) (௬௨)

வேறு.

சூ.ந. முண்டகச்செம்மலர்க்கடவுண்முனிவரிமையவர்முதலோர்
எண்டகைசாலேழிசையாழ்ப்பாணர்பிரானியலபிதுவால
வண்டருமாலரலங்கன்மதிலரங்கேசனுக்களித்த
தொண்டரடிப்பொடியெனும்பேர்முனிசரிதஞ்சொல்லுவாம்:

(இ-ள்.) சிவந்த தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமன முனிவர்கள் தேவர்கள் முதலியவர்கள் எண்ணும் பெருமை மிகுதியையுடையவராய ஏழிசையோடு கூடிய வீணையைத்தரித்த திருப்பாணழ்வாரது வைபவம் இதுவாகும். வண்டுகள் நிறைந்த அருமையும் பெருமையுமுடைய திருமாலையைத் திருமதில் சூழ்ந்த திருவரங்கேசனுக்கு அளித்த தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் என்னுந் திருநாமத்தையுடைய மநநிலரது வைபவத்தைச் சொல்லுவோம். (எ-று.) (சூ.ந.)

இவ்வாழ்வார் கலியுகம் முநதுற்று நாறபத்திரண்டாவது வருஷமான தூர்திவருஷம் கார்த்திகை மாதம் ரோகிணி நக்சத்திரம் கிருஷ்ண பக்ஷம் துவதியை திதிக்கூடிய புதவாரதினம் அவதரித்து ஐம்பது வருஷகாலம் இவ்வுலகி லெழுந்தருளி யிருந்தனன்பர்.

முனிவாகனசசருக்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ அ-வது விப்பிரநாராயணச்சருக்கம்.

[திருமண்டங்குடி.]

சு. புகழுநவநிலைநிறுத்தைம் பொறியுருவஞ்சரணடைந்த புறவுகநீந்து, மகவிரதத்தருளியினோர் சுரபிதுயர்தணித்திடுவான் மகிழ்வுற்றாராந்து, சகமுழுதுமொருதனிக்கோல் செலுத்துமனு குலவேந்தர் தமிழ்ச்சோணட்டிற், பகரரியவளத்தமரர் பதிநிகர் மண்டங்குடியாம் பதியொன்றுண்டால்.

(இ-ள்.) கீர்த்தியினுருவத்தை நிலைநிறுத்தும்படி ஐம்பொறிகள் கூடிய சரீரத்தைச் சரணமடைந்த புறவுக்குக் கொடுத்தும், பெரிய இரத்தத்தைப்போல் அருளோடு இந்திரனை ஒருபகலின் துயரைத் தீர்க்கும்பொருட்டுச் சந்தோஷத்துடன் அசன்மீது ஏறியிருந்தும், உலகமுழுதும் ஒன்றான ஒப்பற்ற செங்கோலையே செலுத்தும் மனுவமிசத்திற் பிறந்த வேந்தர்கள் வாழும் தமிழின்வளமிசுந்த சோழநாட்டில் சொல்வதற்கரிய வளத்தைபுடைய அமராவதியை யொத்த திருமண்டங்குடியாகிய ஒரு திருப்பதியுண்டு. (எ-று.) (க)

இந்திரன் வேடுவனாயும் அக்கினி புறவாயும் வேற்றுருவங் கொண்டனராக, வேடுவனாற் துரத்தப்பட்ட புறவம் சிபிச்சக்கரவர்த்தியைச் சரணடைதலும் அவ்வரசர் கோமான் அப்புருவைக்காக்க வேண்டித் தன் சரீரத்துள்ள தசையை யெல்லாம் அவ்வேடுவனுக்கு அளித்து கொடுத்தன னென்பதும்; ஒருகால் அசுரரால் வருத்தப்பட்ட இந்திராதி தேவர்கள் தங்களுக்குத் துணையாய் நின்ற அசுரருடன் போர்புரியுமாறு வேண்டப்பெற்ற கருத்ஸ்தமகாராஜன், தான் விரும்பியபடி இந்திரன் இடமாய்த் தன்னைத்தாங்கப் போர்க்களத்தே நின்று அசுரரை வென்றான் என்பதும் இங்கு குறித்துள்ள பழைய கதைகள்.

உ. திருமண்டங்குடிபாரம் பனாதரித்தபாகவதர் செழிப்புந் றோங்கத், தருமண்டங்குடிபுகுந்த மலாநாபிமுகிலுறையுந் தகைசாலந்த, ஒருமண்டங்குடிநாக முயர்தாழைவனமலர்நீழ்த் துருபராகம், மருமண்டங்குடித்தமுனி வரன்புகலுந்தமிழ்வளர்த்தான் மலையைமானும்.

(இ-ள்) திருமண்ணைத் தமது குடியில் பரம்பரையாகத் தரித்த பாகவதர்கள் செழிப்படைந்து ஒங்கும்படி சிறுஷ்டிக்கும் அண்டமுறையும் தாமரைபூத்த திருநாபியையுடைய மேகம்போன்ற பெருமான் நித்தியவாசஞ் செய்யும் பெருமைமிசுந்த ஒப்பற்ற அந்தத் திருமண்டங்குடியானது, புண்ணையினதும் உயர்ந்த தாழையினதும் அழகிய மலரைவிட்டுச் சிந்தும் மகரந்தங்கள் வாசனை பொருந்திய சமுத்திரநீரைக் குடித்த அகத்தியமுனிவரர் வீற்றிருப்பதான சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் தமிழ்ப்பாஷையை வளர்த்த பாண்டியனது பொதியமலையை யொத்திருக்கும். (எ-று.) (உ)

ங. சுருதியொலிகடலொலியை மறைக்குமிழைத்தருள்வேள் வித் தூமஞ்சோதிப், பருதியொளிமறைக்குமுயா சடகோபன் றமிழ்சசுருதி படிக்குமோதை, சுருதியொருமுறைபுகற லரிதுமலர்க்கடிகாவுங் கனகமேடை, மருவியொளிர்கதலிகையு மழைத்த முகின்மண்டலத்தை மறைக்குமாதோ.

(இ-ள்.) வேதாத்தியயந வோசை கடலோசையை மறைக்கும். செய்யும் யாகப்புகை பிரகாசமுடைய சூரியனொளியை மறைக்கும். பெருமையையுடைய ஆழ்வாரது தமிழ்வேதத்தை அத்தியயநஞ் செய்யும் ஓசை இப்படிப்பட்ட தென்று ஒருமுறை எண்ணிச்சொல்வ தரிது. புஷ்பங்களின் வாசனையையுடைய சோலையும் பொன்மேடைகளில் பொருந்தி விளங்கும் வாழையும் குளிர்ந்த மேகமண்டலத்தை மறைக்கும். (க)

சு. அத்தகையவளம்பதியி லரிதிருத்தாளிணைபணியு மந்தணைர், முத்தமிழஞ்ச துமறையின் முறைவளர்ப்போர்முன்சின்க யோர் முந்நூன்மார்பர், எத்தகையமகமுழுது மிழைத்தவந்நாற் றெழுவோர்மற் றிவருட்சால, உத்தமனானிலம்புகழும் வேதாந்தி யொருவாதனக் குவமையில்லான்.

(இ-ள்.) அப்பெருமைவாய்ந்த வளப்பத்தையுடைய திருப்பதியில் பெருமானது இரண்டு திருவடிகளை வணங்கும் அந்தணர்கள், மூன்று தீயையும் நான்குவேத விதிப்படி வளர்ப்பவர்கள், முன்குமிழையுடையவர்கள், முப்புரிநூ லணிந்தவர்கள்; எப்படிப்பட்ட யாகமெல்லாம் செய்தவர்கள் எழுநூறு திருநாமங்களாவர். இவர்களில் மிகவும் உத்தமர்; பூமிவள்ளோர் புகழும் வேதாந்தங்களை யறிந்தவர்; ஒருவரும் தமக்குச் சமானமில்லாதவர். (எ-று.) (ச)

[தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார் திருவவதாரம்.]

ரு. அலகில்பலபவங்கடொறு மயர் தவத்தானவன்மனைவி யக ட்டிலீரோழ், உலகுமுயிருளவனைத்து முந்தியந்தாமரைப்பயந்த வொருவன்மார்பம், இலகுவனமாஸிகையோர் மகவாதிக்கருப்ப முற விலவசசெவ்வாயத், திலகதுதன்மடவரலுஞ் சிறுவனைமார் கழிக்கேட்டை சிறககவீன்றாள்.

(இ-ள்.) கணக்கற்ற பலபிறவிகள்தோறும் செய்த தவத்தினாலே அவரது திருத்தேவியாரது வயிற்றில், பதினாலகங்களையும் அவற்றிலுறையும் உயிர்களெல்லாவற்றையும் திருவுந்தியிற் பூத்த அழகிய தாமரைமலரில் பெற்ற ஒப்பற்ற பெருமானது திருமார்பில் விளங்கும் வனமாலையானது ஒரு குழவியாகிக் கர்ப்பத்தையுடைய, இலவமலர்போலச் செவ்வாயும் திலகப்பொட்டிட்டு விளங்கும் நெற்றியுமுடைய அம்மடவரலும், மார்கழி மாதத்தில் கேட்டை நகூத்திரம் சிறக்கும்படி ஒரு சிறுவனைப் பெற்றனர்.

சு. மறையவனுமதலைகிரு வதனமகிழ்வுடனோக்கி மரபின்வா னோர்க், கிறையவனதருளிதென விப்பிரநாரணப்பெயரிட் டியல் பினியாவும், குறையதகன்றிடச்சவுள முபநயனமுடித்தனனைக் கு மான்சில, நிறையமறைபடித்துமறைப் பொருளாயவரிசரண நேய மிக்கான்.

(இ-ள்.) அவ்வேதியரும் குழவியின் அழகிய வதனத்தை மகிழ்வுடன் பார்த்து, நமது வமிசத்தில் நித்திய சூரிகட்குத் தலைவன் செய்த அருளிது வாகுமென்று கொண்டு, விப்பிரநாராயண ரென்று திருநாமகரணஞ் செய்து, சவுளம் உபநயனம் முதலியயாவும் குறையாமல் முறைப்படி முடித்தனர். அச்சிறுவர் ஒழுக்கம் நிறையும்படி வேதாத்தியயநஞ் செய்து வேதப்பொருளாகிய பெருமானது திருவடிகளில் பக்தி மிகுந்தனர். (எ-று.) (சு)

[அழவாரா துளவத்தொண்டில் உகமரூல்.]

எ. வேதமுதலியபனுவ நருந்தருமந்தவமெவையும் விரிஞ் சன்போறனும், நாதனதுபணிவிடையி னினியனவின்றெனக்கரு தா நண்ணிககோயில், பாதமலாகுணதிசைபொன் முடிசூடபாலு தத்துயிலும் பரணையேற்றி, ஆதரவினொடுதிருநந் தனவனமொன் றழகுறவே யமைப்பதானான்.

(இ-ள்.) வேதம்முதலிய சாஸ்திரங்கள் சொல்லும் தருமம் தவம் ஆ கிய எவையுளும் பிரமத்தவன போறனும் பெருமானது கைங்கரியத்தினும் இனியனவாகாவென்றெண்ணித் திருவரங்கத்தை யடைந்து, திருவடித் தாமசரகளை மீழ்ந்து திசையாகவும் திருமீட மேற்குத் திசையாகவு மிரு க்குமபடி அறிதுயிலமரும் மேலோனான பெருமானைத் துதித்தப் பிரீதி யோடு அழகுபெறும்படி திருநந் தனவனமொனறை நிருமிக்கத் தொடங்கி னார். (எ-று.) (எ)

அ. செங்கணரவணைத்துயின்மா லரங்கேசன்நிருமகுடத் தி சையின்பாங்கா, வெங்கடுவேய்மடற்றாழை பகித்தறுவுமபுகலரி தா வேலையாக்கி, அங்கணிலங்கணிசியினுற் பொடிப்படுத்தாவுண ககியெரு வமையப்பெயதே, எங்களுமாமலர்த்தருவின் கன்று றிராததான்சிறிது மேதமில்லான்.

(இ-ள்.) திருநாம குறமில்லாத விப்பிரதாராயணர், சிவந்த கண்களை யுடைய திசையுடையத்தில் அறிதயிலமரும் பெரியோனான திருவரங்க நகரப்பனது நிருமகுடம்நுடும் மேலிசையினிடத்து, வெவ்விய முட்செ டியும் முங்ஙிலும் மடலையுடைய தாழையும் நாட்டி, அனுவும் புகுவதற் கரிதாந வேலையா யுண்டாக்கி, அடியா இடத்தைபுடைய பூமியைத் தறி கையினுலே பொடியாக்கி, உலரவைத்து, பொருநதும்படி எருவிட்டு, பெருமைபொருந்திய மலானையுடைய செடிகளை எவ்விடத்தும் வரிசையா க வைத்தனா. (எ-று.) (அ)

வேறு.

க. துளவம்பித்திகைவலமபுரிபட்டமா துளங்கம் தளவமாலதிசிறநூரஞ்செருந்திமந்தாரங்க குளவரிசண்டகங்கா விரங்குதளங்குருகை அளவிலாமருக்கொழுந்துவேறிடம்பெறாதமைத்தான்.

(இ-ள்.) திருக்குறாயு கருமுனை நந்திபாவர்த்தம் பட்டியென்னுந் செடி மாணை முல்லைக்கொடி சிறுசுண்பகம் அல்லது மல்லிகை வெட்சி செருந்திச்செடி செம்பாத்தை மலைப்பச்சை சுண்பகம் காவிரம் கூதா னி குருக்கத்தி அளவில்லா மருக்கொழுந்து இவைகளை வேறிடமினறி யமை த்தனா. (எ-று.) (க)

கடு. மாவருக்கைபுகதங்குளவஞ்சியாமலகம் நாவறெங்கெலுமிச சைவெள்ளிறகழைநரந்தம் யாவரும்பணிவிப்பலஞ்சந்தனமிரவி தேவதாருவல்லாதனயாவையுஞ்செறித்தான்.

(இ-ள்.) மா பலா பூகம் குளவஞ்சி நெல்ல நாவல் நெங்கு எலுமிச்சை விளா கரும்பு நாரத்தை யாவரும்பணியும் அரசு சந்தனம் இரவி, தேவதாரு இவைகளல்லாத யாவற்றையும் நாட்டினர். (எ-து.) (௧௦)

கக. வரம்புகால்வகுத்திறைக்குநீர் விரைந்திருமருங்கும்
பரம்புமாறவற்றவற்றினுக்கமைதரப்பாத்தி
சூரம்புசூழ்பெறவிரித்துடாங்கரின்மிகக்குளிரீர்
நிரம்புமோடையிற்பதுமைநீலோறபலநிறைத்தான்.

(இ-ள்.) அணையையுடைய கால்வாய்களை யமைத்து, இறைக்கும் நீர் விளைவாக இருபக்கங்களிலும் பரவும்படி அவையவைகட் சமையுமபடி பாத்திகளைக் கரைகள் சூழ்ந்திருக்கும்படி விரித்து, பக்கங்களில் மீசக் குளிரந்த நீர் நிரம்பிய ஓடைகளில் தாமரை நீலோற்பலம் என்பவைகளை நிறையவைத்தனர். (எ-து.) (௧௧)

கஉ. புரிந்தநந்தனவனமுதற்குரியவாம்பொழுது
தெரிந்துகன்னனீர்தெளித்துநீண்முதலையின்மிகமுசு
சொரிந்துநாண்முறையிறைத்துமாங்கொருநொடிதூணையும்
பிரிந்திடாதுகாத்தழகுறவளாத்தனன்பெரியோன்.

(இ-ள்.) (இங்ஙன) மியற்றிய நந்தனவனம் முளைப்பதற்குரிய சமயமறிந்து, கரசத்தாலே நீரைத்தெளித்தும், உயரும் முளை அங்கு தோன்றினதும் நீரைவிட்டும், பிறகு நாள்கடோறும் முறையாக இறைத்தும், நந்தனவனத்தை ஒரு நொடிப்பொழுதும் பிரியாமல் காவல் செய்து, அழகுபெறும்படி பெரியோரான ஆழ்வார் வளர்த்தனர். (எ-து.) (௧௨)

கங. கறையலிப்பணிப்பாயன்மாலுலகெலாங்காக்கும்
இறைவனெம்பிரானிருந்துவாழ்வுறத்தனத்தியம
உறையுளாக்கியோர்குரம்பையாண்டமைத்தினிதுறையும்
மறைவலான்பரிவாமெனத்தழைத்தவ்வனமே.

(இ-ள்.) விஷத்தையுடைய ஆதிசேஷசயந்திலமரும் பெருமானும் உலகமெல்லாவற்றையும் ரக்ஷிக்கும் தலைவனுமான எம்பிரான் இருந்து வாழத் தமது திருவுள்ளத்தை ஒரிருபிடமாக்கி, அந்நந்தனவனத்தில் ஓர் சிறு குடியுண்டாக்கி அதில் இனிமையாக வாசஞ்செய்யும் வேதங்களை யுணர்ந்த ஆழ்வாரது பரமபக்தியைப்போலவே அவ்வனம் தழைத்தது. ( )

கச. பாங்கிலாரணநாரணன்பதித்தபாதுவங்கள்
நீங்கிலாதுறத்தழைத்துமீதுயர்ந்தவத்திறன்றான்
நீங்கிலாதவனீர்தருமுதவியையினையா
வோங்கிமாலபகமீதெனக்காட்டலேயுறமும்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் வேதங்களை யுணர்ந்த விப்பிரநாராயணரான ஆழ்வார் உண்டாக்கிய மரங்கள், நீங்கினதி மிகுதியுந்தழைத்து மேலேயுயர்ந்த அத்திறமானது, ஆழ்வார் நீங்காது நீருட்டும் உதவியை யெண்ணி மேலேயுயர்ந்து பெருமானது பரமபதம் இடோ என்று காட்டுவதை யொத்திருக்கும். (எ-து.) (௧௩)

கரு. போற்றுமாநகவன்றனகுமாதவத்தினர்புலவோர்
சாறுமுத்தியாம்பலந்தனைத்தருகுவான்றருக்கள்
தோற்றுபற்பலநிறத்தவாமிணர்கண்மீத்துதையா
ஆற்றுமேழிசையளிமிழற்றிடவலாந்தனவே.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் யாவரும் போற்றும் ஆழ்வாருக்கு மாதவத்
தோரும் தேவரும் புகழ்ந்து சொல்லும் முத்தியாகிய பலத்தைக் கொடுப்பூ
புகழ்காந், மரங்களானவை, உண்டாகும் பறபல நிறங்களையுடைய பூந்
கொத்துக்களின் மீது நெருங்கி ஏழுவகையான இசைகளைப்பாடும் உண்டு
கள் ஒலிக்கும்படி மலர்ந்தன. (எ-று.) (கரு)

கசு. பொருந்தமாலத்தோடகன்றுயர்பொழிவினும்பிரசம்
அருநதுதேனெடுமலகிலாதுகுதருமலர்கள்
திருநதுவாமன்மாடியார்மாதவன்றிருத்தாள
பொருநதுவானதிபுரிநீர்ததுளிகளேபொருவும்.

(இ-ள்.) ஓனரோடொன்று நெருங்கி பச்சிலையுடையோடு விசாலமாக
உயர்ந்த சோலையில் வணிகளுணையும் தேனுடனே கணக்கற்றுச் சிந்
தும் மலர்கள், திருத்தமுடைய வாமனாவதாரமாய உயர்ந்தவனுன பெரு
மானது திருவடிகளில் பொருந்திய ஆதாய கங்கையின் பரிசுத்தமான நீர்த்
துளிகளை யொத்திருக்கும். (எ-று.) (கசு)

கஎ. உவாவினோடதிவரினுமகிணையொருவா
அவாவினுடைனடைந்ததாரகைக்கணமவன்சீர்
தவாதநலவரம்பெறுகுவானறவம்புரிதகைபோற்
குவாபுடைத்துணாபயந்தவன்வலகில்பைங்கொடிகள்.

(இ-ள்.) பூரணகாலத்தில் ஓஷதிகளிடத்திற் பொருந்தும் சந்திரனு
தங்கள் கணவனை நீங்காது ஆசைபாலே அவனுடனே அங்கு வந்தடைந்த
நக்சுகிரைக் கூட்டங்கள், அவனது சீர் குறையாத நல்ல வரம்பெறும்படி
தவஞ்செய்யும் பெருமைசெய்யப் போல, அங்குள்ள கணக்கற்ற பசுமையான
கொடிகள் கூட்டமாகவுடைய பூங்கொத்துக்களைப் பூத்தன. (எ-று.) (கஎ)

கஅ. அங்கவன்புரிபணிவிடைககமகிழ்ந்தரங்கத்
தெங்கணயகன்றிருவுருக்காட்டியதெனவே
சங்கநேமிசாரங்கமாவொளிர்தருந்தடங்கள்
பகையச் செழுமலருடனலர்ந்தனபானல.

(இ-ள்.) அங்கு ஆழ்வார் செய்யும் கைங்கரியத்துக்கு மகிழ்வடைந்து,
திருவரங்கத்தி லெழுந்தருளிய எங்கள் நாயகன் தனது திருவுருவத்தைக்
காட்டினனென்னும்படி, சங்கம் நேமி சார்ங்கம் மா இவைகள் விளங்கும்
குளங்கள் செழுமையான தாமரைமலர்களோடு நீலாற்பல மலர்களும்
மலர்ந்தன. (எ-று.)

சங்கம் நேமி சார்ங்கம் மா இவைகளைத் தட்டித் துக் கிட்டுக்கூறும்
போது சங்கு சக்கிரவாகம் சாதகடி வண்டு எனவும் பெருமானுக்கிட்டிக்
கூறும்போது சங்கு கக்கரம் சார்ங்கம் பிராட்டி எனவும் கொள்க.

பானலானது திருமேனியும், பங்கயமானது என்னை காலமாக உருக் காட்டியதென்க: “எல்லியங் குவளைக்கானத் திடையிடை மலர்ந்து நின்ற, அல்லியங் கமலங்கண்டா எண்ணெய்ச் சை வடிவுகண்டாள்” என்றார் கம்ப நாடரும். (சுஅ)

கசு. அனையநந்தனவனத்துயர்தரும்பொழிலடரும்
சினைகள் பைங்கொடிகாவிசடாமரைத்திரள்கள்
நனைதரும்பலமலர்விரிந்தவையெலாநாடித்
தனையொவ்வாதவன்விழிகளித்துவகையுட்டழைத்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட நந்தனவனமாகிய வளரும் சோலையில், நெருங்கிய கிளைகளும் பசிய கொடிகளும் தருங்குவளைகளும் தாமரைக் கூட்டங்களும் அரும்பியுண்டாகும் பலவாண் மலர் என் மலர்ந்தவைகளை மெல்லாம் கண்டு, தமக்கொப்பில்லாத அழ்வார திருச்சுண்களா உளியதுச் சந்திராவுதத் தாலே திருவுள்ளம் தழைத்தான். (௮-அ.) (சுசு)

௨௦. துயிலுணர்ந்தநங்கேசனறறாவினதுதியா
வெயிலவன்குணதிசையெழுமுன்னர்காவேரி
பயிலசெழும்புனல்படிந்துநான்மறைமுறைப்படியே
சுயிலுந்தேவராதியாகக்கெதிரருக்கியங்கொடுதது

(இ-ள்.) (காலையில்) துயிலுணர்ந்து, அரங்கேசனது நல்ல திருவடிகளிரண்டையும் அதித்து, சூரியன் கிழககுத்திக் கால் பசியமாக முன்னம் திருக்காவேரியில் பொருந்திய செழுமையான நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, நான்கு வேதங்களின் முறைப்படி யாவரும் சொல்லும் தேவர்கள் முதலானவர்களுக்கு எதிராக அரங்கியத்தைக் கொடுத்தது, (௭-அ.) (௨௦)

௨௧. தாமரைத்தொடைதுளவமாபிகையுந்ததைய
நாமமாறிரண்டருண்முறைதரித்தியனவின்து,
காமர்தாமரைக்கடவுளென்றனைவருங்கருதப
பூமலிந்தநந்தனவனத்திடைநனிபுகுதா

(இ-ள்.) தாமரைமணிமாலையும் திருத்துழாய் மணிமாலையும் புஜங்களில் விளங்கப் பன்னிரு திருநாமங்களையும் முறைப்படி தரித்து, மந்திரம் ஜபித்து, அழகிய தாமரையிலிருக்கும் பிரமதேவனென்று அனைவருமெண்ணும்படி புஷ்பங்க ளதிகமான நந்தனவனத்தினிடத்து நனறாகப்புகுந்து, (௭-அ.) (1)

௨௨. சைதுலங்கநீர்கொடுகநீஇக்கருந்துழாய்முதல
கொய்துமூவசைமலர்பறித்தணியபூங்கூடை
பெய்துநீர்தெளித்தாதவன்றோன்றுமுன்பிணையல்
செய்துநல்குவானவ்வயின்மாளிகைசேர்ந்து

(இ-ள்.) திருக்கைகள் சுத்தமாகும்படி நீனாக்கொண்டு கழுவி, பெருமைபொருந்திய திருத்துழாய் முதலியவைகளைப் பறித்து, மூன்றுவகையாகிய மலர்களையும் பறித்து, அழகுடைய திருப்பூங்கூடையிலிட்டு, நீர் தெளித்து, சூரியனுதிக்குமுன் மாலையாக்கிச் சமர்ப்பிக்கும்படி அவ்விடத் துள்ள தமது திருமாளிகையை யடைந்து, (௭-அ.) •

“நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்திலொண்பூ” என்னும் ஆழ்வாரருளிச் செயலின்படி ‘மூவகைமலர்’ என்றார். கொடிப்பூ புதற்பூ என்பன நிலப்பூவி லடங்கும். (௨௨)

௨௩. துலங்குபன்மணிநிகர்மலர்ப்பிழிகைமீச்சொரியா
நலங்குமுதவைபழுதறத்தனிததனிநாடி
அலங்கலபூஞ்சரந்தண்டைசெண்டணிநுதற்சுட்டி
இலங்குதோடு முன்றிரைவிதானம்பெறவிழைத்து

(இ-ள்.) பிரகாசமுடைய பலமணிகளை நிகர்த்த மலர்களைப் பீடத்தின் மீது சொரிந்து, அவைகள் நலங்காமல் பழுதான புஷ்பங்களைத் தனித் தனியாகச் சோதித்து, மாலை பூஞ்சரம் தண்டை செண்டு அழகிய நுதற் சுட்டி பிரகாசமுடைய தோடு முன்றினா மேற்கட்டியாயமையும்படி செயது, (எ-து.) பீடிகை-பிழிகை எனக் குறுக்கல் விகாரம் பெற்றது. (௨௩)

௨௪. வளங்கொட்டினிட்டலங்கல்வெண்கிவினான்மறையா
உளங்குளிப்புறமலாககையிறுங்குமீதோங்கி
விளங்குகோபுரமதில்செழு கோயிலுண்மேவித்
துலங்குருவிமாவாந்தனைவலஞ்செய்துதொழுது

(இ-ள்.) அம்மாலைகளை வளப்பமான தட்டிலிட்டு வெண்மையான வஸ்திரத்தாலே மறைத்து, உள்ளம் சளிப்புண்டாகுமபடி மலர்போன்ற கைகளிலெடுத்து, ஒங்கி விளங்கும் கோபுரமும் மநிலும் தோன்றும் திருக்கோயிலையடைந்து, விளங்கி, பிரணவாசார விமாரத்தை வலஞ்செய்து தொழுது, (எ-து.) (௨௪)

௨௫. ஆதிநாயகனடி மலரருச்சனைபுரியும்
கோதிலாமுனிவரன்றனைபபணிந்தவைகொடுத்தான்
சோதிநீலமாலவரையெனத்துயிலுமாதவனும
போதினாணிமலரினுமழகுறப்பினைந்தான்.

(இ-ள்.) ஆதிநாயகனை திருவரங்கநாயகனது திருவடிகளை யர்ச்சனை செய்யும் குற்றமற்ற முனிவரைப் பணிந்து அவைகளை யளித்தனர். அம்முனிவர், பிரகாசமுடைய நீல நிறத்தையுடைய பெரிமலை யென்று சொல்லும் படி அறிதுயிலமர்ந்த பெருமானும் ஆதியில் பிரமதேவன் சமர்ப்பித்த புஷ்பத்தினும் அழகு பெறுமபடி அவைகளைச் சாத்தினர். (எ-து.) (௨௫)

௨௬. முன்னரங்கவன்புயந்தணவாத்தொடைமுனிவன்
என்னவோர்வடிவெடுத்திடற்கடுத்ததெயெனத்தேர்ந்
தன்னதோர்பவமகற்றிமுற்றொடையலாமதற்கோ
தென்னரங்கமாற்கலங்கலேசாத்தியதிறனே.

(இ-ள்.) முன்பு எம்பெருமானது திருப்புயங்களை விட்டுப்பிரியாத வனமாலிகையானது, தான் மநலிலொன்னும்படி ஒருவடிவெடுப்பதற்குக் கூடியதே என்றுணர்ந்து, அப்படிப்பட்ட ஒரு பிறப்பை நீக்கி முன்னிருந்த வனமாலிகையா யமைவதற்கெயோ? (ஆழ்வார்) அழகிய திருவரங்கத் தெம்பெருமானுக்குத் திருமாலைழைச் சமர்ப்பித்த துணிவு. (எ-து.)

வனமாலிகையின் அம்சமான ஆழ்வார் திருமாலை சமர்ப்பிப்பதை இங்ஙனம் உத்ப்ரோக்ஷிக்கிறார். (உசு)

உஎ. நானூநானூயிம்முறைமலர்த்தொடையிலேநலநி
நீளுமாவணநகாவிற்பலியினுணிறைத்துத
தானூமேனியுங்கரங்களுயிதயமுந்தளரா
தானூநாயகன்பணிவிடைபுரிந்தநாள்தனில

(இ-ள்.) தினந்தோறும் இவ்விதமாக மலர்மாலைகளைச் சமர்ப்பித்துப், பெரிய கடைவீதி வளப்பத்தையுடைய அந்நகரத்தினிடத்து உஞ்சலிருத்தி செய்து அமுது பண்ணி, திருவடிகளும் திருமேனியும் திருக்கைகளும் திருவுள்ளமும் சேர்வடையாமல், அடிமைகளானும் பெருமானது கைங்கரியம் செய்துவரும் நாளில், (எ-று.) (உஎ)

உஅ. சதிர்மணித்திருபபெட்டகத்தனந்தன்மேற்கவினார்ந்
தெதிர்மலாத் திருக்கண்வளர்ந்துலகையாளிறையோன்
முதிர்மலாததொடைகயிங்கரியததுமமுனிவோன
மதிமனப்பரிவினுநதிருவுளமிகமகிழா

(இ-ள்.) பிரகாசமுடைய மணிமயமான அழகிய திருக்கோயிலில் திருவந்தாழ்வானமீது அழகுடையதாயுயரும் மலாபோன்ற திருக்கண்வளர்ந்து உலகத்தையாளும் பெருமான, சிறந்த மலர்மாலை கைங்கரியத்தினாலும் அம்முனிவரது மதிப்புடைய திருவுள்ளத்திலுள்ள பக்தியினாலும் திருவுள்ளம் மிகவுமகிழ்ந்து, (எ-று.) (உஅ)

[ஆழ்வார் தேவதேவி மயக்கிற்படுகல்.]

உசு. உத்திருழ்நிலத்தின்பமுந்துதவிமேலுயரும
பதமுநலகுவான்கருதியோரரமகபசந்தேன்
குதலையானேமேதினியின்விடுப்பமென்குழறகார
மதாவிழிக்கயல்வனிதைமாலருண்முறைவந்தாள்.

(இ-ள்.) கடல்குழந்த உலக இன்பத்தை (ஆழ்வாருக்கு) முதலிற் கொடுத்துப் பிறகு உயர்ந்த பரமபதமும் கொடுக்கத் திருவுளங்கொண்டு, நல்ல தேனைப் போன்ற குதலைச் சொற்களையுடையவளான ஒரு தெய்வப் பெண்ணைப் பூமியினிடத்து விடுக்க, மிருதுவும் கருமையுமுள்ள கூந்தலும் சேற்கெண்டை போன்று மருளும் கண்களுமுடைய அப்பெண், பெருமானுள் பார்பாட்டின்படி வந்து, (எ-று.) (உசு)

உஊ. வண்மையார்புனற்பொன்னிமாநதிக்களாவடபால்
அண்மையாயவெள்ளறையில்வாழ்கணிகைபொற்பகலாப்
பெண்மையாள்விடகண்டகிக்குவமைமேற்பிறங்க
ஒண்மையாணரோர்புதல்வியாயவனிமீதுதித்தாள்.

(இ-ள்.) வளப்பமுடைய நீர் நிறைந்த திருக்காவேரி நதிக்களாயின் வடபாரிசத்துக் கருகான திருவெள்ளறையில் வாழும் தாசியும் அழகு நீங்காத பெண் தன்மையுடையானுமான விடகண்டகிக்குச் சமானமற்றுப் பிரகாசமும் அழகுமுள்ள ஒரு புதல்வியாய்ப் பூமியிலுதித்தாள். (எ-று.) (உஊ)

௧௩. உதித்தபாவையைத்தேவதேவிப்பெயருவப்பான்
விதித்ததாய்விடகண்டகிவளர்த்தலும்விளங்கிக்
கதித்தபோமதனிவருமோரிரதியாக்கருத
மதித்தபாற்கடலமுதநேர்மொழியினள்வளர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அப்படி பிறந்த அப்பெண்ணைச் சந்தோஷத்தினாலே தேவ தேவியென்னும் பெயரிட்ட தாயாகிய விடகண்டகி வளர்த்தலும், உயரும் போரையுடைய மன்மதன இவளும் ஒரு இரதியாவளென்றெண்ணும்படி, கடைந்த பாற்கடலிலுதித்த அமிர்த்தத்துக்குச் சமானமாகிய சொல்லை யுடைய தேவதேவி விளங்கி வளர்ந்தனள். (எ-று.) (௧௧)

௧௪. பருவநான்குநீததைந்கினிற்பரதநூற்பான்மை
ஒருவுறுதுதாள்கரஞ்சிரநயனங்களுடனே
மருவுபற்பலதொழிறவாத்திறத்ததின்வாய்ப்ப
பொருவினாடகத்தரம்பையையியம்புறப்பொலிந்தாள்.

(இ-ள்.) நான்காம் வயதொழிந்து ஐந்தாம் வயதில் பரதசாஸ்திரத் தின் விதங்கள் தவறாமலும், பாதங்கள் ஷைகள் தலை கண்களுடனே பொரு ந்திய பற்பலவான தொழில்சுள் கெடாமலும் (தனது) வல்லமையாலே (அவைகள்) சித்தித்தலால் ஒப்பற்ற நாடகத்தில் அரம்பையென்று சொல் லும்படி விளங்கினள். (எ-று.) (௧௨)

௧௫. கீதமோதத்தின்வாணியுந்துதித்திசைகிளாத்த
நாதவீணையினலத்தின்மாதங்கிசீர்நவில
மாதாயாவருமன்பினுன்மானமேமருவப்
பாதம் துகாமுகரவாவினிற்றினம்பணிய

(இ-ள்.) சங்கீதங்களைப் பாடுவதினாலே சரசுவதியும் துதித்து (அவள்) கீர்த்தியைச் சொல்லவும், நாதத்தையுடைய வீணையின் நலத்தின லே மதங்கமாது (அவள்) சீரைச் சொல்லவும், பெண்கள் யாவரும் அன் போடு வெட்கமடையவும், காமுகர்கள் ஆசையோடு தினமும் (அவளது) பா தங்களிற் பணியவும், (எ-று.) (௧௩)

௧௬. மகரகேதனநூல்புகன்முறையெலாமனத்தாற்
புகரிலாவகைதெளிந்துவிஞ்சைகளெலாம்புரிந்து
தகரவார்குழற்கருங்குணள்விண்ணுளோர்தலத்தோர்
மிகவியப்புறத்தேயமேமெட்டையுமவென்றாள்.

(இ-ள்.) மீனக் கொடியையுடைய மன்மதனது நூலாகிய காமசாஸ் திரம் சொல்லும் விதங்களையெல்லாம் மனத்தினாலே குற்றமில்லாதபடி யறிந்து, (அதற்கிணங்கிய) வித்தைகளை யெல்லாஞ்செய்து, வாசனையுடைய நீண்டகூந்தலையும் பெரிய கண்களையுமுடைய தேவதேவியானவள், தேவ லோகத்திலுள்ளவர்களும் பூமியிலுள்ளவர்களும் மிக அதிசயிக்கும்படி ஐம் பத்தாறு தேசத்திலுள்ளவர்களையும் வென்றனள். (எ-று.) (௧௪)

௧௭. அன்னபூங்கொடியணங்களுளங்கொர்நாளதளிற்
கன்னனோர்மொழிக்கண்னியர்கணம்புடைகுலவ

மின்னவிரந்தொளிர்நவமணிச்சிவிகையின்மீதே
உன்னருந்திறற்சென்னிவாமுநந்தைவந்துற்றாள்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட பூங்கொடிபோன்ற தெய்வப்பெண்ணான தேவ தேவி, அங்கு ஒரு நாட்பொழுதில் சுருமடிபோன்ற சொல்லையுடைய பெண்கள் கூட்டம் தன்னைச் சூழ்ந்துவரப், பிரகாசமுடைய நவமணிகளிழைத்த சிவிகையின்மீது நினைத்தற்கரிய வலிமையுடைய சோழராஜன் வாழும் உறையூர் நகரத்தை வந்தடைந்து, (எ-று.) (௩௫)

௩௬. பழுதிலபானுவின்மரபினன்பாரெலாம்பரவுஞ்
செழுமணிப்புயசசென்னிமன்னவனவைசேராது
தொழுதுநாற்றிசைநிருபருமணிமுடிதுளக்க
எழுகுரற்பயின்மாடகயாழ்கரத்தெடுத்தாள்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற சூரியவமிசத்தனாய்ப் பூமியிலுள்ளோ ரெல்லாம் வணங்கும் செழுமையான மணிகளையுடைய ஆபரணமணிந்த புயங்களை யுடைய சோழமகாராசனது சபையையடைந்து, தொழுது, நான்கு திசையிலுள்ள அரசர்களும் அழகிய முடியைக்கூட, எழுநரமடிகளாமைந்த முறுக்காணிபையுடைய வீணையைக் கையிலெடுத்தாள், (எ-று.) (௩௬)

௩௭. ஆடகத்துகிலுறைகழித்தணிதனத்தனையா
மாடகத்தினுறகுரல்விசித்திசைமுறைவழாது
சூடகத்தளிராகரத்துகிரவிரலினற்றாண்டிப
பாடகத்துணைப்பதத்தினுள்பாடினாள்பரணி.

(இ-ள்.) பொன்மயமான துணிபாற்செய்த உறையை யொழித்து, அழகிய தனங்களிலனைத்து, முறுக்காணியினால் தனது குரலிற் பிறக்குமோசையோடு கூட்டி, வலையலணிந்த தளிர்போன்ற கைகளிலுள்ள பவளம் போன்ற விரலினாலே தூண்டிப், பாடகமணிந்த இரண்டு பாதங்களையுடைய தேவதேவி இசைமுறை வழுவாது பரணியைப் பாடினாள். (எ-று.) (௩௭)

பரணி-ஆயிரம் யானைகொன்ற தலைவனைத் துதித்துப்பாடும் பிரபந்தம்.

௩௮. யாழுங்கந்தரத்திசையுமொன்றுகியேயிமையோர்
வீழுந்தன்மையேழிசையினால்விஞ்சையர்வியந்தார்
சூழுந்தாதகியலங்கல்சேர்மணிமுடிதுளக்கா
வாழும்பொன்னிநாட்டிறைவனுமனமிகமகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) வீணையும் கண்டத்திசையும் ஒன்றாய்க்கூடித் தேவர்கள் விரும்பும் விதமான ஏழிசையினாலே வித்தியாதரர்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். சூழ்ந்த ஆத்திமாலையணிந்த அழகிய முடியை யசைத்து, வாழ்க்கையை யுடைய சோழமகாராசன் மிகவும் மனமகிழ்ந்து, (எ-று.) (௩௮)

௩௯. விலாழியங்கலினக்குசைவாசியுமெழில்பெற்
துலாவுமும்மதக்கறையடிப்புக்கர்முகவுவாவும்
நிலாவிநிந்தவெண்ணித்திலச்சிவிகைபூணிரையுங்
குலாவுபொன்மணிமேகலைத்துகில்பலகொடுத்தான்.

(இ-ள்.) வாய் றுறையையுடையதாய் அழகிய கழிவாளத்தையும் கயிற் றையுமணிந்த குதிரையும், அழகுடையதாய்த் திரிவதான மூன்று மதங் களும் பெரிய காலும் புள்ளிகளமைந்த முசுமுமுடைய யானையும், நி லவுவிரிந்த வெண்மையான முத்துச்சிவிறையும், ஆபரணவரிசையும், பொ ன்மையமான அழகிய மேசலாபரணமும், ஆடையும் பலவாகக் கொடுத்தனன். (எ-று.) (ஈக)

சு0. கனாசெயாதபேருவகையாள்கதிர்முடிகழற்கால்
வினாசெயாதாகியலங்குறுழிருபுயம்விசயப்
புனாசெயானேமேலவேந்தனைவிடைகொளாப்புளிந்த்
நினாசெய்மாநதியரங்கமாநகர்வயிற்சேர்வாள்.

(இ-ள்.) வரம்புசெயயவொண்ணாத பெரிய சந்தோஷத்தையுடையவ ளான தேவதேவி, பிரகாசமுடைய முடியும் வீரகண்டையணிந்த பாதமும் வாசனையுடைய ஆத்திமாலை தாழும் இரண்டு புயங்+ளும் ஜயமுமுடையவ ளாய் கழுத்தணிகயிற்றையுடைய யானைமீதுள்ளவனான சோழமகாராச னிடத்து விடைபெற்று, மணற்குன்றுக ளுடையகாயத் திரைகளோடுகூடிய பெருமைபொருந்திய திருக்காவேரிநதி சூழ்ந்த திருவரங்கநகரத்தைச் சேருமவள், (எ-று.) (ச0)

வேறு.

சுக. ஆதவனழற்கதிராமறலாமையான்
மாதாகளனைவருமலருந்திவாடலும்
வேதநாரணப்பெயாவிமலன்மேவிய
பாதவமதுமலர்ப்பழுவநண்ணினாள்.

(இ-ள்.) சூரியனது அக்கினிமயமான கிரணங்களைப் பொறுக்கமுடி யாமல் பெண்களனைவரும் வருந்திவாடுதலும், விப்பிரநாராயண ரென் னும் திருநாமத்தையுடைய விமலரான ஆழ்வார் எழுந்தருளிய மரங்க ளில் தேனையுடைய மலர்கள்பொருந்தி யிருக்கும் நந்தனவனத்தை யடை ந்தனள், (எ-று) (சுக)

சஉ. தகுந்தமனியமணித்தரளத்தார்வடம்
மிகுந்தணிகொங்கையாண்மன்னனாரொடுந்
தொகுந்தழையில்கண்மைத்தொகையுட்டோய்ந்தெனப்
புகுந்தனன்மதுமலர்பொதுளும்பொங்கரே.

(இ-ள்.) தகுந்த பொன்மணிகளையும் ஒழுங்கான முத்துவடங்களையும் அதிகமாகவணியும் கொங்கையையுடைய தேவதேவி, நெருங்கிய கலாபத் தையுடைய மயில்கள் இருக்கூட்டத்திற் புகுந்ததுபோல, மினபோன்ற பெண் களோடும் தேனையுடைய மலர்கள் நெருங்கிய சோலையிற் பிரவேசித்தனள். (எ-று.) (சஉ)

சங. பங்கயமதுமலர்வனத்துட்பான்மொழிக்
கொங்கையோதிமமிறைகொள்ளுந்தன்மைபோல்
செங்கைவேல்விழியுமோர்சோலைநீழலின்
மங்கையர்திரள்புடைமருவவைகினாள்.

(இ-ள்.) தேனையுடைய தாமரைமலர் வனத்துள் அன்னம் இருப்
பிடங்கொள்ளுந் தன்மையைப்போல, பால்போன்ற சொல்லும் கொங்
கையும் செம்மையான கையும் வேல்போன்ற கண்களுமுடைய தேவதேவி
யும் ஒப்பற்ற சோலையின் நிழலில் பெண்களின் கூட்டம் தன்னைச் சூழத்
தங்கியிருந்தனள். (எ-று.) (சசு)

சச. விழியிணையளியினங்கரங்கண்மென்றளிர்
மொழிபசங்கிலியணிமுறுவன்முல்லையா
எழிலிசைசூயிலதாவியலுமஞ்ஞையாப்
பொழிலெனவிளங்கினர்பொருவின்மாதரே.

(இ-ள்.) கண்களிரண்டும் வண்டுக்கூட்டங்க ளாகவும், கைகள் மிருது
வான தளிராகவும், சொல் பசங்கிலியாகவும், அழகிய பற்கள் முல்லையாக
வும், அழகிய இசை சூயிலாகவும், சாயலும் மயிலாகவும், ஒப்பில்லாத
பெண்களனைவரும் சோலைபோலே விளங்கினார்கள். (எ-று.) (சச)

சரு. பிறைறுதலிவடனைப்பிறழ்கட்பேதையர்
அறைதருமொழிச்சுவையதனுக்கஞ்சியே
தறையிடத்துருந்துமெய்தளர்ந்துதண் பொழில்
நிறைகனியுடைந்துகண்ணீர்சொரிந்தவே.

(இ-ள்.) பிறையைப்போன்ற நெற்றியையுடைய தேவதேவியினிடத்
துப் பிறழும் கண்களையுடைய பெண்கள் பேசும் சொல்லின் அழகுக்
குப்பயந்தே, குளிர்த் த அந்த நந்தனவனத்தில் பழுத்த கனிகள், பூமியினி
டத் துதிர்ந்து சரீரம் தளர்ந் துடைந்து கண்ணீர் சொரிந்தன. (எ-று.)

சசு. ஆயநந்தனவனத்தலகிருமரை
தூயநன்மணிவடந்துளவமாலிகை
மேயமார்பகத் துநூல்விளங்கவெண்ணிலா
ஏயவேறுதற்றிருமண்பொற்பேறவே

(இ-ள்) அந்த நந்தனவனத்தில் பரிசுத்தமான நல்ல பலவான
தாமரைமணிவடமும் துளவமணிமாலையும் பொருந்திய திருமார்பினிடத்துப்
பூணூல் விளங்கவும், வெண்மையான நிலவுபோல நெற்றியில் திருமண்
னின் அழகு அதிகரிக்கவும், (எ-று.) (சசு)

சஎ. அளியினுன்மாதவனமுகிடைல்வேள்
ஒளியினுனதாசனனுவமையாகத்தேன்
துளியினுன்மலர்வனத்தொழில்செய்வான்றனைத்
தளியினர்முகிற்குமுற்றையனேக்கினுள்.

(இ-ள்.) கிருபையினுலே திருவரங்கநகரப்பனும், அழகினுலே ஆட
லையுடைய மன்மதனும், பிரகாசத்தினுலே அக்கினியும் உவமையாகும்படி,
தேன்துளிகளால் தாழ்தலான மலர்கள்பொருந்திய நந்தனவனத்தில்
தொழில்புரியும் ஆழ்வாரை, நீர்த்துளிகளையுடைய மேகம்போன்ற கூந்தலை
யுடைய தேவதேவி கண்டனள். (எ-று.) (சஎ)

சஅ தனதுகட்குவலயச்சரங்கடைப்பவும்
மனகினைந்தயல்விடா முனிவன்மாட்சிதேர்ந்

தனநடைக்குயின்மொழிவியப்புற்றாவினேர்,
இனவளைக்காமலரிஞ்சுளக்கோதுவாரன்

(இ-ள்.) தன்னுடைய நீலோற்பலம்போன்ற கண்ணுகிய பாணங்கள் படவும், மனத்தை வருந்தி அயலிற்செல்லவிடாத மநநிலரான ஆழ்வாரது பெருமையையுணர்ந்து, அன்னம்போன்ற நடையும் குயில்போன்ற சொல்லையுமுடைய தேவதேவி ஆச்சரியமடைந்து, இனமானவனையல்களையணிந்த மலர்போன்ற கைகளையுடைய உயிருக்குச் சமானமாகிய தோழியைப் பார்த்துச் சொல்லுவாளாயினள். (எ-று.) (சஅ)

சக. வானவர்மணிமுடிநிருபர்மாதவர்
மோனர்களெவருமென்மொழியின்மாழ்குவார்
பூநனிவனத்தொழில்புரியிவ்வேதியன்
தேனமர்குழலினாய்சிறிதுநோக்கிலான்.

(இ-ள்.) வண்டுகள் நிறையும் கூந்தலையுடைய தோழியே! தேவர்கள், மணிகளிழைத்த முடியையணிந்த அரசர், தவத்தோர், மோநநிலையை யுடையவர் ஆகிய எவர்களும் என்னுடைய சொல்லொன்றினாலே மயங்கிப் போவார்கள். பூக்களையுடைய நந்தனவனத்தில் நன்றாகத் தொழில்புரியும் இப்பிராமணனோ (என்னேச்) சிறிதேனும் பார்த்திலன். (எ-று.) (சக)

ரு0. வினடகடாவிநைதழன்மேனிப்பாகமுரு
சடையுமாமடநலாதமக்கன்றியந்தனன
அடையமாற்பகத்தைமாலரிவைக்கீயந்தனன்
இடைவிடாதயனுநாவாணிக்கீயந்தனன்.

(இ-ள்.) இடபத்தைச் செலுத்தும் சிவபெருமான், (தமது) அக்கினி யொத்த மேனியிலொருபாகத்தையும் சடையையும் பெருமைபொருந்திய இளமையையுடைய பெண்களுக்கு அக்காலத்திற் கொடுத்தனர்; மகா விஷ்ணு (தமது) மார்பை ஒரு பெண் அடையும்படி கொடுத்தனர்; பிரம தேவனும் (தமது) நாளை சரசுவதிதேவிக்கு இடைவீழ்ந்திக் கொடுத்தனர். (எ-று.) (ரு0)

ருக. ஆதலான்மாதர்மேலார்வரீங்கினார்
பூதலம்வானமெப்புறத்துயில்லையால்
வேதபாரகன்முழுவெதிரனோமிக
ஏதமார்முகனோவிழிந்தபேடியோ

(இ-ள்.) ஆகையாலே பெண்களின்மீது ஆசையற்றவர்கள் பூமியினும் ஆகாயத்தினும் எவ்விடத்தினுமில்லை. இந்த வேதியன், முழுச்செவிடனோ? அல்லது மிகவும் துன்புற ஊமையோ? அல்லது இழிவான பேடியோ? (எ-று.) (ருக)

ரு௨. அந்தனோவிரதமொன்றமைந்துளான்கொலோ
இந்தநீர்மையனிவனென்றுகூடெறனாக்
குந்தநேரினோவிழிக்கொடியுங்கூர்நிலா
மந்தவாணகையொடம்மயிலேநோக்கியே

(இ-ள்.) அல்லது குருடனோ? விரதமொன்றைக் கொண்டிருப்பவனோ? இவன இத்தன்மையன் என்று (எனக்குச்) சொல்லுவாயாக என்று சொல்ல, வாஸ்போன்ற இரண்டு கண்களையுடைய கொடிபோன்ற தோழியும், அதிகரித்த நிலவைப்போல ஒளிபொருந்திய புன்சிரிப்புடன் அந்த மயில்போன்ற தேவதேவியை நோக்கி, (எ-று.) (௫௨)

௫௩. உணைநிகர்பவாக்குணீயுரைத்துளோர்களின்
வினைதவவயர்தலவ்விரதவானலால
அனைவருமரமவனரங்கநாயகன்
தனைவிரும்பலினவைதணந்தநீர்மையான்.

(இ-ள்.) அந்த விரதவான ஒருவர் நீங்கலாக, உனனால் உரைக்கப்பட்ட எல்லோருடைய நல்வினையும் கெடும்படி உன்னையொத்தவர்களுக்குள் அனைவரும் அடர்தலாகும்: அவரோ அரங்கநாயகனை பக்திசொப்பவராதலால் குற்றம் நீங்கிய தன்மையுடையவராவர். (எ-று.) (௫௩)

௫௪. வருதிரைப்பாற்கடன்மருந்தநீன்றவாய்
வெருவருங்கடுஞ் சுவைவேம்பைவெஃகுமோ
திருவரங்கேசனைத்தெளிந்தபாழைவே
ஞெருவரைப்பொருளெனவுறுநோக்குமோ.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய பாற்கடலிலுதிர்க் அமிர்தத்தைபுண்ட வாழானது படப்படக்கூடிய கசக்குஞ்சுவையையுடைய வேம்பை விரும்புமோ? (அதுபோலே) திருவரங்கேசனை யுள்ளபடிகண்ட (அவரது) பார்வை, பிறரை பொருப்பொருளென்று உற்றுப்பார்க்குமோ? (எ-று.) (௫௪)

௫௫. மேனகையுருபாசியரமபைவெண்மணித்
தூநகைத்திலோத்தமைபுவியிறேறென்றினும்
நானகையிரவவாய்நளினநாண்மலா
ஆனகையணங்களுயவாவொன்றில்லறால்.

(இ-ள்.) வாசனையுடைய செவ்வல்லிமலர் போலும் வாசையுடைய வளே! புதிய தாமரைமலர்போன்ற கைகளையுடைய தேயவப்பெண்ணுக்குச் சமானமானவளே! மேனகை, ஐதர்வசி, அரம்பை முத்துப் போன்ற உயிசுத்தமான பற்களையுடைய திலோத்தமை இவர்கள் பூமியிற் பிறிதுவரினும் (அவர்கள் விஷயத்தில்) ஒரு ஆசையும்ற்றவராவர். (எ-று.)

௫௬. புலன்களைநின்றுமுளம்பொருந்துறாதவன்
நலங்கவாந்திடலரிதிவனைநத்துமோ
அலங்கலங்குமுலிஞயெனலுமாடகச்
சிலமபணிதெரிவையுஞ்செயிர்த்துநோக்கியே

(இ-ள்.) ஐம்புலன்களிலும் மனம் பொருந்தாத இவனா நமது நலத்தைக் கொள்ளுதலென்பது அரிதாக அடையுமோ? மாலையையணிந்த அழகி கூந்தலையுடையவளே! என்று (தோழி) சொல்லுதலும், பொன்னுலாந சிலம்பை அணியும் தேவதேவியும் கோபித்துப் பார்த்து, (எ-று.)

௫௭. அபுத்திடவீதழ்மணிநகையின் ஞாநிலாப்
பொடித்திடவியா நுதற்புருவமிச செல

வடித்திடுமயில்விழிசிவப்பமாசிப்பூங்

கொடித்தகையிசுளோபாலொருசொற்கூலுவாள்.

(இ-ள்.) இதழ் தடிக்கவும், அழகிய பற்களினின்று சுத்தமான நிலவு உண்டாகவும் (வெடிசிரிப்புண்டாகவும்), வியர்வையுடைய நெற்றியின்மீது புருவந் செல்லவும், வடித்திருக்கும் வேல்போன்ற கண்கள் சிவக்கவும், குற்றமில்லாத பூங்கொடிபோன்ற அழகையுடைய தோழியினிடத்து ஒரு சொல்லைச் சொல்லுவாள், (எ-று.) (ருஎ)

ருஅ. சென்றவெண்டிசையுமென்றிருவிண்விஞ்சையில்
வென்றநானிவனையும்வென்றிலேனெனில்
உன்றனதடிமையீண்டிவனைவெல்வனேல்
என்றனதடிமையீயென்றுகூறிஞள்.

(இ-ள்.) சென்ற எட்டுத்திக்கையும் என் அழகாலும் வித்தையாலும் ஜயித்தநான் இப்பிராமணனையும் வெல்லாவிடின உனக்கடிமையாவேன்; இங்கு இவனை வெல்லுவேனாயின எனக்கு நீ அடிமையாவாயாக என்று சொல்லினள். (எ-று.) (ருஅ)

ருக. செயிர்மதக்கரிமணிச்சிவிகைவாம்பரி
உயிர்மதற்பாங்கியோடொருவரின்றியே
அயிலவிழிக்குயின்மொழியகற்றியந்தணன்
பயின்மலர்த்துடவையுட்படாதலுட்கொளா

(இ-ள்.) வேல்போன்ற கண்களையும் குயில்போன்ற சொல்லையுமுடைய தேவதேவி, கோபமும் மதமுமுடைய யானையையும் அழகிய சிவிகையையும் தாவும் குதிரையையும் உயிர்போன்ற முற்பட்டவளான தோழியோடு ஒருவருமின்றி எல்லாரையும் போகவிட்டு, ஆழ்வார் பொருந்திய நந்தனவனத்திற் போகவெண்ணி, (எ-று.) (ருக)

சு0. சுடர்மணியணியெலாந்துகிலினுட்பொதிந்
தடர்மரப்பொதும்பிடைககரந்திட்டத்துடைப்
புடவைதான்மருங்குலிற்புனைந்துபொற்பணி
வடமுலைத்திருமணிவடமுஞ்சாத்தியே.

(இ-ள்.) பிரகாசமுடைய ரத்தினபரணங்களை யெல்லாம் வஸ்திரத்திழ்முடிந்து நெருங்கிய மரப்பொந்தினிடத்து ஒளித்துவைத்து, சிறப்புடைய (காவிப்) புடைவையை தூல்போன்ற இடையிலணிந்து, பொன்னுபரணமும் ஆரங்களுமணியும் முலையின்மீது அழகிய (தாமரை, திருத்தழாய்) மணிமாலைகளையு மணிந்து, (எ-று.) (சு0)

சுக. முற்றிருட்குவையெனமுடிந்துமொய்துழாய்
சுற்றிருங்கருங்குழலெருத்தந்தோய்தரப்
பொற்றிருவல்லிவெண்மலர்கள்பூத்தென
நற்றிருமண்ணைமுந்நான்குமெண்ணியே.

(இ-ள்.) முதிர்ந்த இருட்கூட்டமென்று சொல்லும்படி பெரியதான கரியகூந்தலை முடித்து, அதில் நெருங்கிய திருத்தழாய் மாலையைச்சுற்றிப்

பிடரியிற்படியும்படி விட்டு, பொன்மயமான அழகிய கொடியொன்று வெண்மையான மலர்களைப் பூத்ததுபோல நல்ல திருமண்ணைப் பன்னிரண்டு திருமந்திரங்களையும் எண்ணி யணிந்து, (எ-று.) (சு௧)

௧௨. அஞ்சனவிடத்தையுள்ளாக்கராவினில்
வஞ்சனையனைத்தையுமனத்தினுட்கொளாப்
பஞ்சனபதயுகப்பரிவுந்தேர்கலாள்
நஞ்சனவிழிநடந்தவனைநண்ணினாள்.

(இ-ள்.) கரியவிஷத்தை யுள்ளே கொண்டிருக்கும் பாம்பைப்போலத் தன்னுடைய வஞ்சனையை யெல்லாம் மனத்திலடக்கிக்கொண்டு, விஷம் போன்ற கண்களையுடைய தேவதேவி, பஞ்சுபோன்ற இரண்டு பாதங்களின் வருத்தத்தையு மறியாதவளாகி நடந்து, ஆழ்வாரை யடைந்தனர். (எ-று.) (சு௨)

௧௩. அடியனேனடியனேனென்னுமாசகல்
நொடியனார்வினயமேதுவலுநாவினாள்
முடிதவா முனிபதமுளரியோடுபாரா
படியவேபணிந்தெழுஉப்பரிவிற்போற்றினாள்.

(இ-ள்.) அடியேன் அடியேன் என்னும் குற்றமற்ற வார்த்தையை டைவர்களது விரயத்தையே சொல்லும் நாவையுடையவளாகி, கெடாத ஆழ்வாரை பாததாமரையோடு தனது முடிபடியும்படி பூமியிற் பணிந்தெழுந்து பிரீதியோடு போற்றினாள். (எ-று.) (சு௩)

௧௪. அளக்கருந்தகைமைசாலரங்கத்தீசனை
உளக்கமலத்துளையொளித்தயோகியே
துளக்கமிறவப்பலந்துதைந்ததாருவே
தளற்கருமறுபகைதடிந்தவேகியே.

(இ-ள்.) அளவிடுதற்கரிய பெருமைமிருந்த திருவரங்கநாயகனைத் திருவுள்ளமாகிய தாமரைமலரில் மறைத்துவைத்திருக்கும் யோகியே! கலங்குதலில்லாத தவமாகிய பழம் நெருங்கியுள்ள விருகமே! தள்ளுதற்கரிதாகிய ஆறுபகைகளையும் வெட்டியெறிந்த ஆயுதமே! (எ-று.) (சு௪)

௧௫. அரங்கர்தாண்மலர்க்கணியாயதும்பியே
தரங்கஞானத்தவச்சலிலவாரியே
வரங்களாகியகலைமலர்ந்ததிங்களே
சுரங்கலாமறையுறைசொரியுமேகமே.

(இ-ள்.) திருவரங்கரது பாததாமரைமலர்க்கு அலங்காரமாகிய பிரமரமே! ஞானம்-அலையாகவும் தவம்-நீராகவுமுள்ள சமுத்திரமே! வரங்களாகிய கலைகளிலிருந்த சந்திரனே! சுரத்தோடு கூடிய வேதார்த்தமாகிய நீர்த்துளியைப் பெய்யும் மேகமே! (எ-று.) (சு௫)

வேறு.

௧௬. என்றுபற்பலவெடுத்திசையிசைத்தடிவிடா
தொன்றுமைக்குழன்மடக்கொடிமனத்தையுணரா

தூன்றுதாமமணிநாமமொடு தூயமொழியும்
நன்றுபெற்றவமுதத்துருவுநாடிநவில்வான்.

(இ-ள்.) என்று பற்பலவற்றைப் புகழ்ச்சியாக எடுத்துச்சொல்லித் திருவடிகளைவிடாது இருக்கும் கரியகூந்தலையுடைய இளங்கொடிபோன்ற தேவதேவியின் அபிப்பிராயத்தை யறிந்து, அவளிடத்துள்ள மணிமாலை யும் அழகிய நாமமும் தூய்மையான சொல்லும் நன்மையுடைய அமு தம்போன்ற இனிய உருவும் கண்டு ஆழ்வார் சொல்லுவார் (எ-று.) (சுசு)

சு எ. யாவணீயெழுதியா தனதுளத்ததிவணி
மேவவே துவேதிசைத்தியெனவேதமுனிவோன்
ஓவமாணுருவமுற்றுநடைபெற்றதுறழ்த்
தேவதேவியுமெழுந்திவைதெரிந்துரைசெய்வாள்.

(இ-ள்.) வேதமுனிவரான ஆழ்வார், நீ யாவள்? எழுந்திருப்பாயாக; உன் உள்ளத்திலிருப்பது யாது? இங்கு நீவரக் காரணம்யாது? சொல்லு வாயாக என்றுரைத்தருளச், சித்திரம் மாட்சிமையுடைய உருவம்பெற்று நடைபெற்றதுபோலத் தேவதேவியு மெழுந்து தெரிந்து இவற்றைச் சொ ல்லுவாள். (எ-று.) (சுசு)

சு அ. எனதுசுற்றமொடியாய்விபவமேதுமிகவா
மனதுபற்றறவிடுத்தரிமலர்ச்சரணமே
நினதுளத்துறவமைத்தருணிறைத்தநெறியாற்
கனதுயர்க்கடல்கடத்துவையெனக்கருதியே

(இ-ள்.) என்னுடைய சுற்றத்தோடு தாயையும் விபவங்களெவற்றை யும் ஒழித்து, மனதின் (இதர விஷயத்திலுள்ள) பற்றுக்கள் அறம்படி விட்டுப், பெருமானது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையே தேவரீரது திருவுள்ளத்திலமைத்து அவனது திருவருளை நிறைத்துக்கொண்டிருக்கும் நீதியினாலே எனது பெரிய துன்பமாகிய கடலைக் கடத்துவீரென்றெண்ணி, (எ-று.) (சுஅ)

சு சு. அடிமைபுகனனரிற்கணிகையேற்குப்பவமே
பொடிபடக்கருணைவைத்தருளென்புயலினீர்
வடியயிற்கணுதவப்புளகமல்கமடமான்
நெடிதுயிர்த்தலுமனக்கருணைவந்துநெகிழா

(இ-ள்.) அடிமைபுகுந்தேன்; குற்றத்தையுடைய வேசியான எனது பிறவி பொடியாகும்படி நான் உஜ்ஜீவிக்கும் கருணை வைத்தருள்வீராக வென்று, வடித்த வேல்போன்ற கண்கள் மேகம்போல நீரைச்சொரியப் புளகமுண்டாக இளமான்போன்ற தேவதேவி பெருமூச்சு விடுதலும், ஆழ்வாருக்குத் திருவுள்ளமலர்ந்து கருணைவந்து, (எ-று.) (சுசு)

எ 0. இனையபொற்பரவணைத்துயிலுமெந்தைபதமே
நினையில்வைத்தயர்தவத்தினினிறைந்தகலையோன்
றனைவருத்துபிணியைத்தனிதடிந்தகிலமீ
துனையுமிப்பவமொழிக்குமிவணுற்றிடெனலும்

(இ-ள்.) இந்தப் பொலிவுநிறைந்த ஆதிசேஷசயநத்தில் அறிதுயிலம
ரும் எம்பெருமானது திருவடியே, (அதனை) மனதில்வைத்துச் செயத்
தவத்தினாலே கலைகள் நிறைந்தவனான சந்திரனை வருத்தும் கடியரோகத்
தைத் தனியாக நிவர்த்தித்தது; உன்னையும் பூமியின்மீது இப்பிறவியை
யொழிக்கும். இங்கு இருந்திவாயாக என்று சொல்லுதலும், (எ-று)

எக. அந்தவாய்மையமுதிர்செவியகம்புதவே
சந்தவார்குழன்மடப்பிடியுமோகைதழையா
நந்தலாதவரமுத்திருஞானமுதலா
எந்தநீர்மையுமெனக்குனருளென்றுதொழுதாள்.

(இ-ள்.) ஆழ்வாரருளிய அச்சொல் அமிர்தம்போற் செவியிற் பிரவே
சித்தவே, அழகிய நீண்ட கூந்தலையுடையவளாய் இளமைப்பருவமுள்ள
பெண்யானை போன்ற தேவதேவியும் சந்தோஷமிருந்து, டொடாத உயர்ந்த
மோகைத்தையருளும் ஞானம் முதலாக எல்லா விசேஷங்களும் எனக்கு
உமதருளே யாகுமென்று தொழுதனள். (எ-று.) (எக)

எஉ. வேதவித்தனையவேதியன்விருப்பமுறவே
மாதவத்தொனநந்தனவனத்துண்மருவா
ஏதமற்றுயர்தவத்தவனிறைத்தபுனருள்
தாதவிழ்த்தருவிற்சுமடையிற்றருகுவாள்.

(இ-ள்.) வேதத்துக்கு வித்துப்போன்ற ஆழ்வார் விருப்பினதிலே
மகாதவத்தையுடையவர்கள் போல நந்தனவனத்திற் பிரவேசித்து, குற்ற
மற்றுயர்ந்த தவத்தையுடைய ஆழ்வார் இறைத்த நீரை மகரந்தத்தை உதிர்க்
கும் தருக்களுக்கு மடைவழியே பாய்ச்சுவாள். (எ-று.) (எஉ)

எங. உளைதரும்புரவியாதவனுதிக்குமுனமே
வளைதயங்குதினாமாநதியில்வந்துபடியா
முளைதரும்பிறையினுமமுறைமுற்றிமுருகின்
தளையவிழ்ந்தமலரந்தணனின்முந்துதருவாள்.

(இ-ள்.) பிடரிமயினையுடைய குதிரைகளை யுடையவனான சூரியன்
உதிக்குமுன்னமே, சங்குகள் அசையும் அலைகளையுடைய பெருமைபொருந்
திய திருக்காவேரி நதியில் நீராடி, உதிக்கும் பிறையைப் போன்ற திரு
நாமம் முறைப்படி யணிந்து, வாசனையுடைய முறுக்கவிழ்ந்த மலர்களை
ஆழ்வாரினும் முற்பட்டுக் கொண்டுவருவாள். (எ-று.) (எங)

எசு. இடையிடைக்குருமணித்திரளிழைத்ததெனவே
தொடையல்பறபலதொடுத்துதவகிற்பன்சொரிநீர்
மடையடைக்குவள்குடப்புனல்விடுப்பன்மலர்போ
துடைமுதற்கிளர்தரக்களையுறக்களைகுவாள்.

(இ-ள்.) இடையிடையே சிளோஷ்டமான இரத்தினங்களை யிழைத்த
தென்று சொல்லும்படி மாலைகள் பற்பலவற்றைத் தொடுத்துக் கொடுப
பாள்; விட்ட நீரின மடையையடைப்பாள்; குடத்தாலே நீர்விடுவாள்; மல
ரும் புஷ்பங்களையுடைய செடியும் மரங்களும் விருத்தியாகும்படி மிகுதி
யாகக் களைகளாவாள். (எ-று.) (எசு)

எரு. தொழிறன்றளர் தவத்தரசனைத்துனைவினால்
எழிலகொளுக்கமதெடுத்துடனியக்கிதுதல்வேர்
பொழிவதைத்தனியசற்றிமெம்புலாந்ததெனநீர்
விழிதுளித்தரிதுருப்பெயர்விரித்தருருவாள்.

(இ-ள்.) நந்தனவனத் தொழிலாலே தளரும் ஆழ்வாருக்கு வினாவோடு
அழகிய விசிறியை யெடுத்து உடனே விசிறி, நெற்றியில் வேர் பொழி
வதைத் தனியே நீக்கி, திருமேனி வாடியதேயென்று கண்களில் நீர்விட்டு
அறியினது திருநாமத்தைச் சொல்லி உருருவாள். (எ-று.) (எரு)

எசு. உண்டியந்தணனுவந்துதவுசேடமுகவா
வண்டியங்குமலர்மாதவிநிழற்கணமருவிச்
கண்டினந்தனிதுயின்னுபலகாலமொருவா
எண்டியங்கினள்முடிந்ததிலைவஞ்சினமென.

(இ-ள்.) தினமும் ஆழ்வார் சந்தோஷித்தளிக்கும் சேஷமான பிரசா
தத்தை யுட்கொண்டு, வண்டிகள் சஞ்சரிக்கும் புஷ்பங்களையுடைய ருருக்
கத்தியின நிழலிற் பொருந்தித் தனியாகக் கணதுயின்று, இப்படி பலகாலங்
கழித்து நமது சபதம் முடியலிலையே யென்று மனங்கலங்கினள். (எ-று.)

எஎ. ஓதரும்படிவமாகியுயிராகியுணர்வாய்
வேதனும்பணியரங்கமுறைமெய்ககடவுளே
மாதவனசிறிதுமென்றனிடமாதாபுரியான்
நீதருந்தகைமையன்றியொருநீரமைபுளதோ.

(இ-ள்.) சொல்வதற்கரிய உருவங்களாகப் பரிணமிக்கும் பிரகிருதி
யாகியும் ஆன்மாக்களாகியும் ஆன்மாக்களுக்குள்ள ஞானமாகியுமிருந்து
பிரமதேவனும் பணியும் திருவரங்கத்தில் நித்தியவாசஞ் செய்யும் உண்மை
யான தெய்வமே! ஆழ்வார், சிறிதும் என்னிடத்து விருப்பஞ் செய்கிறுரில்லை;
இது நீ செய்யும் விதமேயன்றி வேறொரு தன்மையுண்டோ. (எ-று.) (எஎ)

எஅ. கருணைவைத்தேனையளித்தருளெனக்கரியகார்
வருணமெய்ககடவுளைப்புவனமன்னுயிரொலாம்
அருணலததிகிரியசசுதனையன்பினினையா
தருணமைக்கயல்விழிக்கொடிதளர்த்துருகினான்.

(இ-ள்.) கிருபைவைத்து என்னை ரகஷித்தருள்வாயாக வென்று கரிய
மேகநிறமுள்ள திருமேனியையுடைய கடவுளானவனை, பூமியிற் பொருந்
திய உயிர்களை யெல்லாம் ரகஷிக்கும் நலத்தையுடைய சக்கிராயுத மணிந்த
அச்சதனுனவனை பக்தியோடு நினைந்து, மையிட்டு இளமையான கயல்
போல் மிளிரும் கண்களையுடைய கொடிபோன்ற தேவதேவி தளர்ந்து
உருகினான். (எ-று.) (எஅ)

எசு. அந்தவஞ்சிகனவிறற்றனியரங்கநெடுமால்
வந்தரந்தையுறனின்றனதுவஞ்சினமியாம்
நந்தனின்றனியின்பமொடுநானாமுடியத்
தந்தனம்வரமெனப்பரிவுதற்கொருவினான்.

(இ-ள்.) இப்படி பிரார்த்தித்த அந்தக் கொடிபோன்றவளது கணவில் ஒப்பற்ற திருவரங்கத்தி லெழுந்தருளிய பெருமான் தோன்றி, “துன்பமுறாதே; நாம் உனது சபதம் கெடுதலின்றி மிக்க இன்பத்தோடு நாளைத்தினமே முடிவு பெறும்படி வரங்கொடுத்தோம்” என்று தனதருளைத் தந்து நீங்கினன். (எ-று.) (எக)

அ0. அரவினிற்றுயிலமர்ந்தருளரங்கனிருதாள்
பரவிடுத்திரியற்றெரிவைபையுடவவேழ்
புரவியெந்திரமுகத்திணையில்பொற்பினுடனே
இரவிபுகடலுதித்தனனிலங்குகுணபால்.

(இ-ள்.) ஆதிசேஷ சயந்தரில் அறிதுயிலமர்ந்தருளும் திருவரங்க நாதனது இரண்டு திருவடிகளை வணங்கும் தளிர்போன்ற சுபாவத்தை யுடைய தேவதேவியின் துன்பங் கெடும்படி, ஏழு குதினாகளையுடைய தேரி னிடமாக பிரகாசமுடைய கிழக்குத்திக்குள் ஒப்பற்ற அழகோடு சூரியனு முதயமாயினன். (எ-று.) (அ0)

அக. புரிதருந்துயிலுணர்ந்துகனவிற்புயலைநேர்
பெரியவன்றருவரதைநனிபேணியடையா
அரியகந்தநிறைசந்தமலராயனவெலாங்
கரியபைம்பொழிலிடைத்தனிகொணர்ந்துகரவா

(இ-ள்.) தான் செய்யும் நித்திரைநீங்கி, கனவினிடத்து மேகம்போன்ற பெருமானளித்த வரத்தை நனராகச் சிந்தித்து, இருண்ட பசுமையான நந்தனவனத்தி னிடத்தடைந்து, அருமையான வாசனைநிறைந்த அழகிய புஷ்பங்களை யெல்லாம் தனியாகக் கொண்டு வந்து மறைத்துவைத்து, (எ-று.)

அஉ. மனமகிழ்ந்தரிபதத்துணைவழுத்திமயிலே
அனமடந்தையுமிருந்தனளரந்தையகலாள்
தனதுள்வஞ்சனைவிரிந்தெனவிருட்டதையவே
கனலிபுங்குடதிசைக்கடல்கரந்தனனரோ.

(இ-ள்.) மனதுமகிழ்ந்து பெருமானது இரண்டு திருவடிகளைத் துதித்து, மயிலுக்குச்சமானமான தேவதேவியுமிருந்தனள்; (ஆயினும்) தனது வருத்தம் நீங்காதவளான தேவதேவியினது உள்ளத்திலுள்ள வஞ்சனை விரிந்ததுபோல இருள் பரவுப்படி சூரியனும் மேற்றிசைக்கடலி லொளித்தனன். (எ-று.) (அஉ)

அங. கரிந்தகங்குலெனமீமிசையினிற்கனலுமுற்
றெரிந்தமின்கருருமுக்குரமெழித்தமழைகால்
சொரிந்தவந்தெதிர்தொடர்ந்தபலகாறுனைவொடே
விரிந்தவெள்ளமுழைதேர்கவரிமிக்ககுரலே.

(இ-ள்.) அவ்விரவு சரிந்ததென்று சொல்லும்படி ஆகாசத்தில் அக் கினியும் பொருந்தி மின்னல் எரிந்தன; இடியின் குரல்கள் ஆரவாரித்தன; மேகங்கள் மழை சொரிந்தன; வந்து எதிராகப் பலவான காற்றுக்கள் தொடர்ந்தன; விரைவோடு வெள்ளங்கள் விரிந்தன; வளையைத்தேடும் கவரி மானின் குரலோசை மிகுந்தன. (எ-று.) (அங)

அசு. காரணன் றெரிவைசிந்தனை நலந்தருவதோர்
காரணந்தனிலெழுந்தமழைகால்பொழியவே
ஆரணந்தெரியவன்றனதகங்களிகொளா
சீரணிந்தமலர்நந்தனவனந்தெரிசுவான்

(இ-ள்.) நாராயணனுன பெருமான் தேவதேவியின் எண்ணத்தை நன்
மையாகத் தருவதாகிய ஓர்காரணத்தினாலே எழுந்த மேகங்கள் மழை பொ
ழியவே, வேதார்த்தங்களை யுணர்ந்த ஆழ்வார் தமதள்ளம் சந்தோஷங்
கொண்டு, சிறப்பை யணிந்த மலர்களை யுடைய நந்தனவனத்தைக் காணும்
படி, (எ-து.) (அசு)

அரு. மாளிகைப்புதவவாயலீனைவந்துதகையுந்
தாளினைத்தடைவிடுப்பவயறானகலுமுன
நீளினர்க்குருகையின்கணெதிர்நின்றுமெலிவேய்த்
தோளியைப்பயிறடித்தணிதுலங்குசுடரால்

(இ-ள்.) தமது திருமாளிகையின் கதவையுடைய வாசலினிடத்து வந்து
மூடியதானே நீக்க, (அவ்விடத்தினின்று) புறம்போவதற்கு முன்னே, நீண்ட
பூங்கொத்துக் களையுடைய குருக்கத்தியினிடத்துத் தமக்கெதிராக நின்று
வருந்தும் மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடைய தேவதேவியை, அப்போது
உண்டாகும் மிளனவின் அழகிய பிரகாசத்தாலே (எ-து.) (அரு)

அசு. கண்டனன் கருணைவந்துமழைகால்வனவிடா
கொண்டல்நீநனையலவாவெனமலாக்கொடியனார்
விண்டவண்டளவெனத்தருணவெண்ணகைகொளா
அண்டர்நாயகனருடடகையிதாருமெனவே

(இ-ள்.) பார்த்தனர்; (உடனே) கருணைவந்து, மேகம் மழைபெய்வ
தொழியாது; நீ நனையாதே வாவென்றுகாக்க, மலர்களையுடைய கொடிபோ
ன்ற தேவதேவி, பூத்த வளப்பமான முல்லையென்னும்படி வெண்மையான
புன்னகை கொண்டு பெருமானது அருளின் பெருமை யிதுவாகுமென்று
(அணிந்து) (எ-து.) (அசு)

அள. கோடரத்திடைமறைத்தவணிகோசிகமெடா
வாடரத்தகைமணித்திரள்வனைந்துவளமா
ஆடரப்புளாயுமல்குவிடைமல்கவழகே
நீடரத்தவொளிர்கோசிகமுடுத்திநிலவ

(இ-ள்.) முன்பு, மரப்பொந்தில் மறைத்து வைத்த தனது அழகிய
ஆடைகளை யெடுத்தி, பிரகாசிக்கும்படி பெருமையுடைய இரத்திபைரணங்
களை யணிந்து, வளமாக ஆடும் பாம்புக்குச்சமானமான அல்குலும் இடையும்
விளங்கும்படி அழகு விருத்தியாகும் தன்மையையுடைய ஆடையைப் பிர
காசிக்கும்படி பொருந்தவணிந்து, (எ-து.) (அள)

அஅ. அலர்முடித்தினியபாகடையெடுத்தனமென
நலமுறத்தனிடந்தரியநாலுமறைதேர்
பலமனைத்துமுணர்மாமுனைவரன்பயிறும்
பொலன்மிசூத்ததிருமாளிகையினுட்புகுதலும

(இ-ள்.) புஷ்பங்களை முடித்து, இனிய தாம்பூலத்தையெடுத்து, அன்ன மென்று சொல்லும்படி நன்னையுண்டாகத் தனியே நடந்து, அருமையான நான்கு வேதங்களுள் சொல்லும புருஷார்த்தங்களை பெல்லாமுணர்ந்த பெருமைபொருந்திய ஆழ்வார எழுந்தருளியிருக்கும் அழகுமிருந்த திரு மாளிகையினுள்ளே பிரவேசித்தனும், (எ-று.) (அஅ)

அக. ஐயமுந்தஞ்ஞகத்திடைதரா நலியவே
பையவந்தவன்மலாப்பதமுறுந்திசைதறிந்
றையனின்றவடனைத்தவனிருந்தருளகெனப்
பொய்யடைந்தனையபுவையுமிருந்தனளரோ.

(இ-ள்.) சந்தேசம், முறபடும் வருத்தத்தைக் கொடுத்து நலிவுசெய்ய, மெல்லவந்து, ஆழ்வார் திருவடிகள் பொருந்திய திசையில் நின்ற தேவ தேவியை ஆழ்வார் இருந்தருள்வாயாக என்ன, (சத்தியத்தினிடத்துப்) பொய்யடைந்தது போன்ற தேவதேவியு மிருந்தனன். (எ-று.) (அக)

வேறு.

கூ0. வாண்மலரிககடகச்செந்தாமரைக்கையான்மறைவலாளன்
தாண்மலர்த்துணைகண்மெலலத்தரீயிருந்தனத்திற்சாத்தி
நண்மதக்கரிசைபோலுநகவானமிசையமைத்துநில
வேண்மலர்க்கணைதோயநதென்னத்தைவராவீளப்பலுற்றான்.

(இ-ள்.) ஒளிபெருந்திய மணிகளிறைத்த எடகம் பூண்ட செந்தா மரைபோன்ற கைகளாலே வேதங்கையுணர்ந்த ஆழ்வாரது இரண்டு திரு வடித்தாமரைகளை மெதுவாராத சமுலி, பெரிய தன்மத்தினிடத்துச் சார வைத்து, மச்சையுடைய யானையின் நண்ட அங்கையையொத்திருக்கும் தொண்டின்மேலிருத்தி, நீலநிறத்தையுடைய மனமதனுபாணங்கள் படிந சதுபோல வருடிச் சொல்லத் தொடங்கினான். (எ-று.) (கூ0)

கூக. நந்தனவனத்தையோம்புந்தொழிலினாளுந்நாளும்
நொந்தனதிருத்தாமண்டுந்தவப்பாயுவவலற்பாற்றே
வந்தனனடிமைகொண்டாயபவமகலவரமுமவாயுத்தேன்
எந்தநறவமுற்செய்தேனுதைருடகிலக்கமானேன்.

(இ-ள்.) நந்தனவனத்தைப் பாடிசாக்குந தொழிலினாலே நாளுநாளும் நொந்தனவாகிய திருவடிகளை நான் தீண்டப்பெறுந் தவப்பயன் சொல்லக் கூடியதோ? (அடியேன், தேவரீர் சமுகத்துக்கு) வந்தேன்; அடிமை கொண் டார்; (என்) பிறவிகெடும் வரமும் பெற்றேன்; எந்தத் தவத்தை முற்காலத்திற் செய்தேனோ? (இப்போது) உமது அருளுக்கு இலக்காயினேன். (எ-று.) (கூக)

கூஉ. ஈறிலா விபவங்கேளிரினமெலா மிகந்தியாண்டும்
மாறிலா நினதுபூதாமமாயடிமறைபுககேனல்
கூறிலா வுயிருமா வுக்கொழுநனுங்குலத்தின்றேவும
வேறியாரினிரீயலலா லரிபதம்பெறினுமவேண்டேன்.

(இ-ள்.) முடிவில்லாத விபவமும் பந்துக்களினமும் விட்டு எப்போ துத்தும் மாறுதலில்லாத தேவரீரது திருவடித்தாமரைகளில் அடைக்கலம் புகுந்தேன்; ஈறியாது உயிரும் உயிர்போன்ற கணவனும் குலதெய்வமும்

தேவரீரோயல்லாது வேறியாவர்? இனி நான் பெருமானது பதவியைப் பெற்றாலும் வேண்டேன். (எ-று.) (கூஉ)

கூங. எனதுமுற்றவப்பேறுன்றோளினையுமார்பகமும்யாணர்க்கனகநற்பணித்தார்க்கொங்கைத்துணைகளுங்கலந்தொன்றாதகுனதுளத்தருளகாணேனென்றுருகுமவ்வுறாபிணனும்வனமலர்க்கணைவேளாணுமனமிகமருண்டான்மன்றோ.

(இ-ள்.) எனது முற்காலத்தின் தவப்பலகை உமது இரண்டு தோள்களும் மார்பும் அழகிய பொன்னாற்செய்த நல்ல ஆபரணங்களோடு மாலைகளை யணிந்த முலைகளிரண்டும் சேர்ந்து ஒன்றாவதற்குத் தேவரீரது திருவுள்ளத்தில் கிருபை வருவதைக் காணேன் என்று உருகும் அந்தச் சொல்லினாலும் அழகிய மலர்ப்பாணங்ளையுடைய மனமதனாலும் (ஆழ்வார்) மிகவும் மன மருண்டனர். (எ-று.) (கூங)

கூச. மருமலர்க்குழலிப்பான்மைமொழிகளான்மருண்டகாலே உருமிடித்துரதக்கைகாலுடல்பணித்துயிர்த்துசசால வெருவலுற்றனள்போல்வேதவிமலன்மேல்வினாவின்வீழாப் பெருமுலைத்தடங்கண்மார்பிற்புதைதரப்பிணித்தாள்கையால்.

(இ-ள்.) வாசனையுடைய மலர்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய தேவ தேவியின் இந்த நல்ல சொற்களாலே (ஆழ்வார்) மருண்டபோது, இடியிடித்துக் கர்ச்சிக்கவே, கையும் காலும் உடலும் நடுங்கிப் பெருமூச்சு விட்டு மிகப்பயந்தவள்போல் வேதங்களை யுணர்ந்த பரிசுத்தரான ஆழ்வாரீது வினாவாக விழுந்து பெரிய முலைத்தடங்கள் (ஆழ்வார்) திருமார்பிற் புதையுப்படி கையால் கட்டிக்கொண்டனர். (எ-று.) (கூச)

கூரு. கலையெலாமுணர்ந்தபான்மைமுனிவரன்கருத்தையோர்வான் முலையெலாமுரத்துணமூழ்கமுயங்கியும்முனிவுகாணா தொலைவிலாவுவகைபூப்பக்கருப்புரந்துதைந்தபாகோ டிலைதவாதறிப்பக்கொண்டானிறையருட்கிவனென்செய்வான்.

(இ-ள்.) சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் உணர்ந்த நற்குணத்தையுடைய ஆழ்வாரது கருத்தையறியுமவளாய்த் தனது தனங்களெல்லாம் அவர் மார்பிலமுந்தக் கட்டிக்கொண்டும் அவரிடத்துக் கோபங் காணாதவளாகிக் கெடாத சந்தோஷமதிகரிக்கக் கருப்பூரம் கலந்த தாம்பூலத்தைக் குறையாது கொடுக்க (ஆழ்வார்) பெற்றுக் கொண்டனர்; எம்பெருமானது திருவருளுக்கு இவ்வாழ்வார் யாது செய்வார்? (எ-று.) (கூரு)

கூக. மணியிதழமுதம்பூந்தேன்மதுகரதுகர்ந்தாங்குண்ணப் பணிவனமுலையுந்தோளுமார்பமுப்பயிலப்புல்லித் தணிவருமுவகைவாரிமூழ்கினன்சலதிமீதே அணிமணிப்பசும்பொற்றிண்டோருக்கனுமுதயஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) புஷ்பத்திலுள்ள தேனை வண்டுண்ணுவதைப் போல் அழகிய இதழமிர்த்ததை யுண்டு, ஆபரணங்களணிந்த அழகிய தனமும் தோளும் மார்பும் சேரவண்ணத்துத் தணியாத சந்தோஷ சமுத்திரத்தில் (ஆழ்வார்) முழுதினர்; (அப்போது) சமுத்திரத்தின்மீது அழகிய மணியமமாய்ப் பசும் பொன்னாற்செய்த திண்ணிய தேரின்மீது சூரியனு முதயமாயினன். (எ-று.)

கூஎ. இம்மரபலகிஞளவ்விலங்கிழையின்பந்துய்க்கும்
செம்மறைமுனிவன்றன்னைத்தெருட்டினள் சிந்தைவேரூய்
மைம்மலர்விழியார்பின்போம்பாண்டகன்மதலைமான
அம்மடவரல்பின்னுவெள்ளறையவளகத்தைச்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாகக் கணக்கற்ற நாட்கள் பிரகாசிக்கும் ஆபரணக்
ளணிந்த அந்த தேவதேவியின் இன்பத்தை யனுபவிக்கும் செம்மையான
வேதங்களை யுணர்ந்த ஆழ்வாரை (அவள்) மனம் வேராக மாற்றினள்; (ஆழ்
வாரும்) மையிட்ட மலர்போன்ற கண்களையுடைய தாசிகள் பின்னே சென்ற
கலைக்கோட்டு முனிவர்போல அத்தேவதேவியின் பின் திருவெள்ளறையி
லுள்ள அவளது வீட்டை யடைந்தனர். (எ-று.) (கூஎ.)

கூஅ. ஆவியேயனையபாங்கியெதிர்தடந்தடியின்வீழா
ஒவியமனையாய்பார்மீதுனக்கிணையொருவருண்டோ
தாவிலாத்தவத்தினுனைச்சபதத்தின்முறையேதந்தாய்
காவியங்கண்ணூர்யாருமியானுமுன்னடிமைகண்டாய்

(இ-ள்.) உயிர்போன்ற பாங்கி, எதிராக நடந்து வந்து, தேவதேவியின்
பாதத்தில் வீழ்ந்து, சித்திரப்பதுமை யொத்தவளே! பூமியின்மீது உனக்குச்
சுமான்மாவாரொருவருண்டோ? கெடுதலில்லாத தவத்தையுடைய ஆழ்வா
ரை (நீ செய்த) பிரதிக்கினையின்படியே கொண்டுவந்தாய்; நீலோற்பலம்
போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் யாவரும் நானும் உனக்கு அடிமையே
கண்டாய் (எ-று.) (கூஅ.)

கூசு. என்றவப்பாங்கிதன்னைத்தழீஇமனையெய்திச்சின்னாள்
முன்றவப்பயனாலவேதமுனியொடுமுயங்குங்கலை
இன்றலர்கொடுமெய்ப்பாளினிசைநகராகிசிறுகட்பேழ்வாய்
கன்றழற்பொருவுதீமைக்கண்டகிப்பெயர்மோய்காணு

(இ-ள்.) என்று சொன்ன அந்தப் பாங்கியைத் தழுவிக்கொண்டு மனை
யையடைந்து, சிலகாலம் முன்செய்த தவப்பயனாலே வேதங்களை யுணர்ந்த
மநகலேரான ஆழ்வாரோடு இன்பம் அதுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது,
இல்லாதனவாகிய பழிமொழிகளைத் தூற்றிக்கொண்டு சரீரத்தில் பாலைப்
போல (வெண்மையாய்) உள்ள நரையும் சிறிய கண்களும் பெரிய வாயும்
களும் அக்கினிபோன்ற தீமையுமுடைய விடகண்டகியென்னும் பெயரை
யுடைய தேவதேவியின் தாயானவள் கண்டு, (எ-று.) (கூசு.)

கூ0. பொறுக்கலாவுளத்தளின்றபுதல்வியைச்சுனித்துநோக்கி
வெறுக்கைநீகுயிற்றினல்லால்வேறுமோர்விபவமுண்டோ
மறுக்கலாய்முனிவன்றன்னையெனக்கொடுவசனம்பேசி
ஒறுக்கலாத்தளர்ந்தாளுள்ளமவனும்ற்றவன்பாலுற்றாள்.

(இ-ள்.) பொறுக்காத உள்ளத்தையுடையவனாகித் தான்பெற்ற மக
ளாகிய தேவதேவியைக் கோபித்துப் பார்த்து, நீ பொண்ணைச் சம்பாதிக்கா
விடில் பெருமை வேறென்றுண்டோ? (நீயோ) ஆழ்வாரை மறுக்கமாட்டா
யென்று கொடிய சொல்லைச் சொல்லத் (தேவதேவி) அச்சொல்லை மறுக்கா
மல் மனந்தளர்ந்தனர், கண்டகியும் ஆழ்வாரிடத்தே யடைந்து, (எ-று.) (கூ0.)

க0க. அருந்திநிருபர்நாளுமலகிலாயிரம்பொன்னன்பால்
தருந்திறைகவர்மான்சிந்தைதளர்ந்துநின்வயத்தளாக
மருந்தினையளித்தாய்நின்னூல்வருவதோர்பயன்மற்றுண்டோ
இருந்திடல்போதியென்னுப்புறப்படுத்திடுக்கண்செய்தான்.

(இ-ள்.) அரிய வலிமையையுடைய அரசர்கள் பலராட்களிலும் ஆயிரம்
பொன்னை அன்போடு கொடுக்கும் திறையைப் பெறும் எனது மான்போன்ற
பெண் மனத்தளர்ந்து நின்வசமாகும்படி மருந்தைக்கொடுத்தாய்; உன்
னூல் வருவதாகிய ஒருபயன் வேறுண்டோ? இருக்கவேண்டாம்; போய்
விடு என்று வெளிப்படுத்தி வருத்தமுண்டாக்கினன். (எ-று.) (க0க)

க0உ. புறத்தொர்வேதிகைசார்ந்தார்வப்புணரியுன்மூழ்கிப்புண்கண்
உறத்தளர்ந்தாங்கத்தெந்தாயுனதருட்டகவிதேயோ
நிறத்தழற்செக்கர்வானநிறைநிலாவிடத்தினீர்மை
மறத்தடலனங்கன்கூற்றம்வடிவிலாவாடைபாசம்

(இ-ள்.) (ஆழ்வார்) புறமான வேறொரு திண்ணையையடைந்து, ஆசை
யாகிய சமுத்திரத்தில் முழுகி, வருத்தமுண்டாகத் தளர்ந்து, நிருவாங்கத்தி
லெழுந்தருளிய எனக்குக் காரணபூதனே! உனது அருட் பெருமை இது
தானோ? நிறத்தையுடைய அக்கினிமயமான செவ்வானத்தில் நிறைந்த சந்
திரன் விஷத்தின் மன்மையாகவும், கோபித்து யுத்தஞ்செய்யும் மன்மதன்
யமனாகவும், வடிவில்லாத வாடைக்காற்று பாசமாகவும், (எ-று.) (க0உ)

க0ங. ஆயபான்மையினுற்சாலவடியனேன்வருந்தக்கங்குல்
மூயதின்மெனையாள்கென்றான்முனிவான்முளரிச்செங்கண்
நாயகன்வறிதேகேளாநகைத்தலுநின்பாலை
மாயநீநகைத்தறகேதுவேதெனவள்ளல்சொல்வான்.

(இ-ள்.) ஆகியதன்மையாலே அடியேன் மிகவும் வருந்தும்படி இருள்
மூடியது; இப்பொழுது என்னையாள்வாயாக வென்றன ராழ்வார். தாமரை
யைப் போன்ற சிவந்த திருக்கண்களையுடைய பெருமான இச்சிறுமையைக்
கேட்டு நகைத்தலும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பெரியபிராட்டியார்,
ஆச்சரிய குணசேஷ்டதங்களையுடையீர்! நீர் நகைப்பதற்குக் காரணம் யா
தென்னப் பெருமான் அருளிச் செய்வானாயினன். (எ-று.) (க0ங)

க0ச. தருமலர்த்துடவையோம்புந்தகைமையோன்றவநிலாதான்
அருமறைதனினுந்துயனன்பர்யாவரினுமன்பன்
பொருவருநமதுமாயைப்புணர்ப்பிறம்பொதுமாதின்பால்
தெருமருமுளத்தானம்மையினைத்தலுஞ்சிரித்தேமென்றான்.

(இ-ள்.) மாமும் மலருமுடைய நந்தனவனத்தைக் காக்கும் பெருமை
யுடையவன், குற்றமில்லாதவன், அரிய வேதங்களிலும் பரிசுத்தமானவன்,
அன்பர்கள் யாவரின் அன்பன், (ஆகிய ஆழ்வான்) ஒப்பற்ற நமது மாயா
சம்பந்தத்தினால் வேசியினிடத்துக் கலங்கும் உள்ளத்தையுடையவனாய்
நம்மை நினைத்ததனால் சிரித்தோம் என்றருளினன். (எ-று.) (க0ச)

க0ரு. கேழ்வினாவனசமாதுங்கேசவநினதுமாயை
காழ்விடமிடற்றினுங்கமலனுங்கடக்ககோற்றார்

சூழ்வினையுடைய பரமபாகவதர்களைத் தொடரலாமோ
ஆழ்வினையுடைய நீக்கிய எககுதியவையென்றான்.

(இ-ள்.) நிறமும் மணமுமுள்ள தாமரைமலரி லெழுந்தருளிய பெரிய பிராட்டியும், ஸ்வாமி! உமது மாயையைக் கொடிய விஷத்தைக் கொண்ட கண்டத்தையுடைய சிவனும் தாமரையிலிருக்கும் பிரமனும் சுடக்கமாட்டார்கள்; ஆயினும் சூழ்ந்த அந்த மாயை, பரமபாகவதர்களைத் தொடரலாமோ? (ஆழ்வார்) வருந்துவதை நீக்கி அவரை ரக்ஷிப்பீரென்றனர். (எ-று.)

க0௬. மையணிமிடற்றுக்கூர்வாயெயிறு வாய்வயங்குதுத்திப்
பையரவணையின்மேற்கண்படைபுரிபரமன்பைமபூந்
தையலையருளினோக்கிப்பவளவாய்த்தரளமூல்
அய்யதுண்ணிதையாய்நீயின்றறைந்தவாறயாவலென்னு

(இ-ள்.) கருமையுடைய கண்டத்தையும் கூரிய பற்களையுடைய வாயையும் விளங்கும் படப்பொறியையும் படத்தையுமுடைய ஆதிசேஷசுயந்ததின் மீது அறிதுயிலமரும் பெருமான், பசுமையான தாமரைப்பூவி லெழுந்தருளிய பெரிய பிராட்டியானாக் கிருபையோடு பார்த்து, பவளம் போன்ற வாயையும் முத்துப்போன்ற பற்களையும் அழகிய துண்ணிய இடையையுமுடையவளே! நீ யிப்போது சொன்னபடி செயவேனென்று, (எ-று.) (1)

க0௭. தொழுந்தகைநிருதா கோமான்றருமணிச்சுடர்பொற்கின்னம்
எழுந்தலாக்கரத்தினேந்திக்கங்குவினிருதாளபாரீ
தழுந்தவோர்பிரமசாரியா கிவெள்ளறைவாழார்வச
செழுந்தகைககணிகைதேவதேவிசேர்பினிதிற்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) எழுந்த, தொழக்கூடிய பெருமையுடைய விபீஷணழ்வான் சமர்ப்பித்த அழகும் பிரகாசமுமுள்ள பொன் வட்டிலை மலர்போன்ற திருக்கைகளிலேந்தி, அவ்விரவில் இரண்டு திருவடிகளும் பூமியின்மீது படிய ஒரு பிரமசாரிவடிவமாகி, திருவெள்ளறையில் வாழார் அன்பும் செழுமையான அழகுமுடையவளாய், தாசியான தேவதேவியினிடத்து இனிதாக வடைந்தனன். (எ-று.) (க0௭)

க0௮. அயன்மறையமரர்காணுவடிமலரள்கமாகும்
புயலெழிந்தகணிகைவாயிலபொருந்தமுப்புரமுற்செற்றேன்
மயலிரவொழித்தகையான்புதவினைப்புடைத்துமையார்
கயல்விழித்தேவதேவிதிறக்குதிகபாடமென்றான்.

(இ-ள்.) கூந்தலாகிய மேகத்தையுடைய அழகிய (அந்தத்) தாசியின் வாசலில் பிரமனும் வேதங்களும் தேவர்களும் காணாத திருவடித் தாமரைகள் பொருந்துப்படி (நின்று), முற்காலத்தில் முப்புரங்களை வென்ற சிவ பிரானுக்கு மயக்கத்தைத்தரும் இரத்தலை நீக்கிய திருக்கைகளாலே கதவைப்புடைத்து, மையிட்டிருக்கும் கயல்போன்ற கண்களையுடைய தேவதேவியே! கதவைத் திறப்பாயாக என்றனன். (எ-று.) (க0௮)

க0௯. மேவருநீயாரொன்னவிப்பிரநாரணன்றன்
ஏவலாணுமக்குச்சாலவிருநிதிகொணர்ந்தேனென்றான்
ஆவலானவளையின்றாள் கடிதுவந்தனிகொள்வாயிற்
காவலாங்கதவைநீக்கியழைத்தனள்காதலோடும்.

(இ-ள்.) இங்கு வந்த நீ யாரென்ன, (பிரமசாரியும்) நான் விப்பிர நாராயணரது சேவகன், உங்களுக்குப் பெரிய நிதியைக் கொண்டு வந்தே னென்றான். தேவதேவியைப் பெற்ற விடகண்டகியும் ஆக்சயோடு விரைந்துவந்து அழகுடைய வாசற்காவலா யிருக்கும் கதவைத் திறந்து பிரீதியோ டழைத்தான். (எ-று.) (ககக)

கக0. நகுமணிசசுவணக்கிண்ணத்தொடுமவண்மனையுணாதன்
புகுதலுங்கண்டபூந்தாளபணிந்தனளபுகழந்திபாணர்
மிகுபரியங்கத்தையவிருககெனகஞ்ஞரவன்மேவத்
தகுமிதினமிசையான்கையாற்றீண்டினுந்தவருமென்னு

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கும் மணிமயமான பொன்வட்டிலோடும் அவன் மனைக்குள் பெருமான் பிரவேசித்தலும் கண்டு, அவனது அழகிய திருவடி களைப் பணிந்து புகழ்ந்து, ஐயா! அழகுமிருந்த கட்டிலில் இருப்பாயாக வென்றுணாக்க, (பிரமசாரியும்) இதினமீது (எனது) ஆசிரியரான விப்பிரநா ராயணர் எழுந்தருளத்தரும்; (இதனை நான்) கையினுற் றீண்டினும் குற்ற மாரு மென்றுரைத்து, (எ-று) (கக0)

ககக. இருந்தயன்மணிப்பொற்கிண்ணமினிதினீந்திகையாளர்
தருங்கலைமணிதும்பைடைகையாவையுந்தருவலயானே
திருந்துமெங்குரவன்வேண்டிற்பொருளரிதன்றுதேடற்
கருந்தகையரங்கத்தீசனபொருளெலாமவனவென்றான்.

(இ-ள்.) வேறேரிடத்தி லிருந்து, மணிமயமான பொன்வட்டிலை இனி தாகக் கொடுத்து, தார்பிகர்கள கொடுக்கும் வஸ்திரத்தையும் மணிகளையும் (இன்னும்) உமது விருப்ப மெவற்றையும் நானே கொடுப்பன்; திருத் தமுடைய எமது ஆசிரியர் வேண்டுவராயின் பொருள் அரிதன்று; தே வுதற்கரிய பெருமையையுடைய திருவரங்கப் பெருமானது செல்வமெல் லாம் அவருடையனவே யென்றான். (எ-று.) (ககக)

ககஉ. பகருநம்பெருமான்பாதங்கயம்பரிவிற்பல்கால்
அகமகிழ்வுடனேதேவதேவித்தாய்வணங்கியைய
புகரிலாரியுலவேதப்புனிதநீர்ப்புணரிஞ்ஞா
சகதலத்துயர்நின்கேண்மைபடைத்தனந்தவருன்றின்றுல்.

(இ-ள்.) யாவரும் புகழ்ந்து சொல்லும் நம்பெருமானாகிய பிரமசாரி யின் திருவடித் தாமரைகளைப் பிரீதியோடும் அகமகிழ்ச்சியோடும தேவ தேவியின் தாயாகிய கண்டகியானவள் பலமுறையும் வணங்கி, ஐயா! வே தங்களை யுணர்ந்த பரிசுத்தரே! நீராயுடைய சமுத்திரம் சூழ்ந்த பூமியினிட த்து உயர்ந்த உமது நட்பைக் குற்றமில்லாத (உமது) ஆசிரியராலே யடைந் தோம்; ஒரு குற்றமு மில்லை. (எ-று.) (ககஉ)

ககங. கனகமூமணியும்பூணுங்கலைகளுங்கருணைநீங்கா
அணகமாதவனிற்சாலவரியவோவருளிலர்போற்
சினமடவரல்பாற்செய்யாத்தணந்தனர்தெரிவைதாணுந்
தனதவாவினிற்கண்டுஞ்சாளழைத்திவண்டருதியென்றான்.

(இ-ள்.) பொன்னும் மணியும் ஆபரணமும் ஆடைகளும், கருணைவிட்டு நீங்காத பரிசுத்தராகிய விப்பிரநாராயணரைவிட மிக அருமைபாடுமோ? (அவர்) கிருபையில்லாதவர் போல என் பெண்ணினிடத்துக் கோபங்கொண்டு விட்டு நீங்கினர்; என் பெண்ணும் தனது ஆசையினாலே உறக்க மில்லாதவளாயினள்; ஆகையால் (அவளை) யழைத்து இவ்விடத்துக்குக் கொண்டுவருவீராக வென்றனள். (எ-று.) (ககசு)

ககசு. அயற்றுயிலந்தணுளன்றனையடைந்தரங்கத்தீசன்
புயற்கருங்குழலாணின்பால்விடுத்தனளபுலம்பிச்சாலத்
துயர்க்கடலமுந்தியாதுந்துய்த்திலள்வருதியென்றாக்
கயற்களுளாகத்துட்சேர்த்திககலந்தனன்கனக்கோயில்.

(இ-ள்.) திருவரங்கநாதன், புறத்தில் உறங்கும் விப்பிரநாராயணனையடைந்து, மேகம்போன்ற கரிய கூந்தலையுடைய தேவதேவி (என்னை) உம் மிடம் விடுத்தனள்; புலம்பி மிகவும் துக்கசாகரத்தி லமுந்தி ஒன்றும் புசித்தாளில்லை; வருவீராகவென்று (ஆழ்வாரை) கயலைப்போன்ற கண்களையுடைய அவளை அகத்தில் சேர்த்துவிட்டுப் பொன்மயமான திருக்கோயிலையடைந்தனன். (எ-று.) (ககசு)

ககரு. அந்தணன்மணிபயுட்கொங்கையணங்குணையணையின்மீதச
சந்தனப்புயமுமாபும்பொருந்துறத்தமுவித்தாமக்
கந்தபாரளாகருசோரமுயங்கினன்கதிரோன்கீழ்மூரற
பைந்தடங்கடலிறறோன்முன்னமேபரமன்கோவில்

(இ-ள்.) விப்பிரநாராயணர் இரத்திபரணங்களை யணிந்த தனங்கையுடைய தேவதேவியைப் படுக்கையினமீது சிறந்த சந்தனமணிந்த புயங்களும் மாட்டும் பொருந்தும்படி தழுவி, மலர்மாலைகளை யணிந்து வாசனையையுடைய அளகபாரஞ் சோரும்படி அதுபவித்தனர். சூரியன கீழ்த்திக்கில் நல்லதும் விசாலமான கடலில் உதயமாகு முன்னமே, பெருமானது திருக்கோவிலில் (எ-று) (ககரு)

ககசு. ஆர்த்தனசங்கம்பேரியதிரந்தனவலகில்காளம்
கூர்த்தனவோதைசாலக்குமுறினகுடிலககொம்பு
சீர்த்தனபடநந்தக்கைதிண்டிமஞ்சிலைத்தயாவும்
போர்த்தனவொரீயாரோமுபுணரிசூழ்புவனமெங்கும்.

(இ-ள்.) சங்குகள் ஒலித்தன; பேரிகைகள் அதிர்த்தன; கணக்கற்ற எக்காளங்களின் ஓசை மிகுந்தன; கோணக்கொம்புகள் மிகவும் குமுறின; தம்பட்டமும் பறைகளும் தாள வொத்தோடொத்து நடந்தன; பெரும்பறை சப்தித்தன. இவ்வொலிகள் எல்லாம் ஒலியையுடைய ஏழு சமுத்திரமுஞ் சூழ்ந்த உலகமெங்கும் போர்த்தன. (எ-று.) (ககசு)

ககசு. தோமில்பாகவதரோகாங்கியர்வயிணவர்கள்சோதி
நேமிமால்ரங்கக்கோயிலணிதிருக்காப்புநீக்கி
பூமிவானிறைஞ்சும்வாயிற்புகுந்துபொற்கிண்ணங்காணார்
நாமியாவருமுந்தேங்குகாடினூர்க்கிற்காணார்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற பாகவதர்களும் ஏகாங்கியரும் வைஷ்ணவர்களும், பிரகாசமுடைய சக்ராயுதனான எம்பெருமானெழுந்தருளிய திருவரங்கத் திருக்கோயிலிலுள்ள அழகிய திருக்காப்பை நீக்கிப், பூமியிலுள்ளவர்களும் தேவலோகத்திலுள்ளவர்களும் வணங்கும் துவாரத்தற் பிரவேசித்திப், பொன்வட்டிலைக் காணாதவர்களாய், யாவரும் அச்சமுற் நேங்கி நகரத்தில் விசாரித்துக் காணாதவர்களாயினர். (எ-று.) (ககௌ)

ககஅ. முடிபுனைநிருபன்றன்பார்த்தலத்துளோவொருமொய்த்தார் நெடியமான்மணிப்பொற்கிண்ணங்காண்கிலாநீர்மைகூழிக் கடிதுநீதருதியென்றேகாங்கியர்கதிததபொற்பூட் படியருண்மாரிவாங்கிப்பிறங்குகந்தரங்கள்கொய்தார்.

(இ-ள்.) முடியையணிந்த அரசனது நகரத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் வந்து மொய்த்தார்கள்; பெருமானிடத்தே ஏகாங்கியர் அழகிய பொன்வட்டில் காணாத விதத்தைச் சொல்லி அதனை வினாவில் தருவாயாகவென்று பொருந்திய பொன் பூண் கட்டிய பிடியையுடைய அரிவாளை யெடுத்து விளங்குங் கழுத்தை யறுத்துக்கொண்டார்கள். (எ-று.) (ககஅ)

அருண்மாரி என்பது-அரிவாளுக்கு இடுகுறிப் பெயராகச் சம்பிரதாயத்தில் இக்காலததும் வழங்கும் சொல். திருமங்கையாழ்வார், கோயிலில் திருமதில் கட்டுவிக்கும் போது தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார் திருமானிகை பெதிர்ப்படவே, திருவரங்கத் தெம்பெருமானுக்குத் தாங் கட்டுவிக்கும் திருமதிலினும் தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வாரது மங்க ளாசாசனமே சிறந்த காவலெனத் திருவுள்ளங்கொண்டு திருமதிலே ஒதுக்கிக் கட்டுவித்தனராம். அதனை யறிந்த தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார் தமது திருந்தனவன கைங்கரியத்துக்குரிய ஓர் கருவியாகிய அரிவாளுக்கு “அருண்மாரி” எனவும் திருமங்கையாழ்வாரது திருநாமத்தை யிட்டனனென்ப பெரியார் பணிப்பர். (ககஅ)

ககக. மறமுருத்தனையவீரவயிணவர்மணிப்பொற்சோதி புறமுருத்தொளிரும்பல்கோபுரந்தொறுயிவர்தலுற்றார் அறமுருத்தனவேசிங்காதனத்திருந்தழிவில்ஞானத திறமுனாததுலகங்காகஞ்சிட்டருளுசினமேற்கொண்டார்.

(இ-ள்.) கோபம் முளைத்தாற் போன்ற வீரவைஷ்ணவர்கள் மணி மயமாயப் பொன்னெளிகொண்டு புறத்தே தோன்றி விளங்கும் பல கோபுரங்கள் தோறும் ஏறத் தொடங்கினார்கள்; தர்மம் உருக்கொண்டது போலவே சிங்காசனத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அழியாத ஞானவிஷயங்களை யருளிச்செய்து உலகிலுள்ளாரைக் காக்கும் சிஷ்டஜனங்களும் கோபம் மேற்கொண்டார்கள். (எ-று.) (ககக)

வீரவைஷ்ணவர்கள், கோபுரங்களின் மீதேறினார்களென்றது அவைகளினின்று விழுந்து உயிர் நீத்தற்கென்க. இவர் ஸ்ரீவசந்ரூஷண திவ்ய சாஸ்திரத்தில் விதந்தெடுத்தோதப்பட்ட பிள்ளை திருநறையூரையரைப்போல் அத்தியவஸாயமுடையானென்க. இவ்வரையார்தாம், பகவத் சந்நிதியில் விமுகரிட்ட தீப்பற்றினவாறே, குடுமபத்துடன் சந்நிதிக்குட் செல்ல, அவரது திருமகளார், “அப்பா சரீரமெரிகிறது” என்ன, அனாயர் “குழந்தாய் விராஜாநதியிற் குளிர நீராடி பரமபதத்தில் நிரதிகயப்பேரின்ப

மெய்துவோம்; ஒரு கூண்காலம் பொறுத்திரு" எனக் கூறி எம்பெருமான் திருமேனியில் நெறிப்பப்பட்டாதபடி அணைத்திருந்து குடும்பத்துடன் திரு நாட்டுக் கெழுந்தருளினராம். இப்பெரியோர், எம்பெருமான சேதனோஜ ஜீவநார்த்தமாகப் பரிக்கிரகித்திருக்கும் அர்ச்சாவதாரத்தில் திரவிய நிரு பணம் பண்ணுதே ஈசுவரத்வபுத்திபண்ணி, அவ்விருப்பு நித்யமாயச் செல்ல வேண்டுமென்று திருப்பல்லாண்டு பாடி மங்களாசாசனம் பண்ணுமவரா கைபால், அவ்வர்ச்சாவதார விஷ்டத்தில் ஒரு அவத்யம் நெருமாயின் தரித் திருக்கப் பெருமை அவரது பரமபத்தியினை பரிபாக மிருந்தபடி யென்க.

கஉ0. நடுங்கினனரசும்பஞ்ச ராததிரநலங்கொணூல்சொற் றிடுந்தகைநனிதோநதாராதனைபுரிமறையோர்க்குவி விடுஞ்சுடாமணித்திருப்பெட்டகத்தினுண்மேவுகிண்ணந் தோடுந்தகையினாயாரீரோகொடுமெஞ்சுகளிநதுசொறறான்.

(இ-ள்.) அரசனும் நடுங்கிப், பாஞ்சாரத்திர மென்றும் நன்மையைக் கொண்ட சாஸ்திரம் சொல்லும் பிரகாரங்களை நன்கறிந்து திருவாராதனை செய்யும் வேதியர்களை யழைத்து, பிரகாசமுடைய அழகிய திருக்கோயி லில் பொருந்திய பொனவட்டிலைத் தொடுவோர்கள் வேறியார்? அதனை நீங்களே கொடுங்களுென்று கோபித்துச் சொல்லினான். (எ-று.) (கஉ0)

வேறு.

கஉக. ஆயகாலையினிற சஞ்சலவாணி தேவதேவிக்கிய லடி யாள, நாயகனரங்கத் தெம்பிரானருளாற கோபுரவாயி னண் ணித், தூயபாகவதா தலத்துளோரொவருங் தூயருறகக்ண்டுள மிர ங்கா, நேயவேதியோ கிண்ணமறமெம்பால நெருனல்வந்தளித் தன னென்றாள்.

(இ-ள்.) அநதச் சமயத்தில் தேவதேவிக்கு அடியாளாகிய சஞ்சலவா ணி மெனப்பவள், எல்லாவுலகுக்கும் நாயகனாகிய திருவரங்கத்தெம்பிரா னருளாலே திருக்கோயிற கோபுரவாசலை யடைந்து, பரிசுத்தரான பாக வதர்சனம் இன்னும் அவ்விடத்திலுள்ளவர்க ளெவரகளும் வருத்தமடையப் பார்த்து மனமிரங்கி, ரேசத்தையுடைய ஒரு வேதியன், வட்டிலொன்றை எம்மிடத்துக்கு நேற்று வந்து கொடுத்தன னென்றாள். (எ-று.) (கஉக)

கஉஉ. கேட்டகாவலாக ளரசன்முன்விடுப்பு வவளுமம்முறை யாவண் கிளத்த, வாட்டடங்கண்ணு றுடனும்வெள்ளறையில் வந்த னர்வனமணி வளாளங், காட்டலுந்தவிசி னிருந்தமாதவனைக் கன் றிதன்ருெடுமணிக் கயிற்றூற், றோட்டலஞ்சுருங்க விசித்தனர் வைதார் பிடித்தனர்நந்தனர் தொடர்ந்தே.

(இ-ள்.) (அதைக்) கேட்ட காவலாளர்கள் (அவனை) அரசன் முன்னே (கொண்டுபோய்) விடுக்க, அவளும் அவ்விதமாகவே அவ்விடத்திற் சொல்ல, (காவலாளர்கள்) வாளைப்போன்ற விசாலமான கண்களையுடைய சஞ்சல வாணியோடு திருவெள்ளறைக்கு வந்து, அழகிய வட்டிலை (தேவதேவியின் அகத்தில்) காட்டலும், படுக்கையின் மீதுருந்த ஆழ்வானாத் தேவதேவியோ டு நல்ல கயிற்றாலே தோளிடம் சுருங்கும்படி கட்டி, வைது, பிடித்துத் தொடர்ந்து நடக்கார்கள். (எ-று.) (கஉஉ)

கஉ௩ வீதியிற்கண்டோ ரமுதுகைவிதிர்ப்பார் விப்பிரன்விமல
னென் றிசைப்பார், கோதியறகணிகை யிடத்தினின்றென்பார்
முன்னோர்கொடுமையி் தென்பார், நீதியறவனிடத் தரணிலேந்
தென்பா ரிவர்க்கிதுநீர்மையன் றென்பார், ஏதிவிற்கதைசங் காழி
யந்திருக்கை யெம்பிரான்மாயையி் தென்பார்.

(இ-ள்.) (இவர்களை) வீதியிற் சண்டவர்கள் அமுது கைவிதிர்ப்பார்கள்;
விப்பிரநாராயணர் மலரகிதரோ யெனபார்கள்; வேளியினிடத்திற் குற்ற
மில்லை யென்பார்கள்; இது பூர்வகாலத்திற் செய்த கொடியவினை யென்
பார்கள்; இப்பூமியையாளு மரசன் நீதியறவனென்பார்கள்; இச்சேவகர்
களுக்கு இப்படிச் செய்வது தகுதியன் றென்பார்கள்; இது நான்மகம் சார்
ங்கம் கதை சங்கம் சக்கரம் இவைகளைத்தரித்த அழகிய திருக்கைகையுடைய
எம்பிரானது மாயை யெனபார்கள்; (எ-று.) (கஉ௩)

கஉ௪. தவலின்மாதவததோர் தவறிலொனினும் பழவினைதவிர்
வதன் றென்பார், திவலையாரதினாவெண் டிரிபதைதரித்த சிவ
னயன்றேவரோ யெனினும், அவரவாபுரிதி வினையனுபவத்தா னன்
றியேயகல்வதன் றென்பார், எவரொவாககினிநண் பிசனையென்
பார் மொய்ப்பவிட்டனர்கடி திறைமுன்.

(இ-ள்.) குறைவற்ற மகாதவத்தையுடையவர்கள் ஒரு குற்றமில்லா
தவர்களாயினும் முனசெய்த வினை தப்பிப் பாவதனென்பார்கள்; துளிக
ளோடு கூடிய அலைகளையுடைய வெண்மையான கங்காதேவியைத் தரித்த
சிவனையாயினும் பிரமனையாயினும் தேவர்களையாயினும் அவரவர்கள்
செய்த கொடியவினை யனுபவத்தாற் போவதேயன்றி வேறு விதத்தாற்
போவதனென்பார்கள்; இனி எவரொவாசுளுக்கும் எம்பெருமானே துணைவ
னென்பார்கள்; இப்படிச் சொல்லுமவர்சன் கூடி மொய்க்கும்படி (ஆழ்வாரா
யும் தேவதேவியையும்) வினாவாக அரசன்முன் விட்டார்கள். (எ-று.) ( )

கஉ௫. கண்டனனுற்றதைக காவலன்றிருமால கதிர்மணிக்கிண்
ணநீ களவிற, கொண்டனையெனிற்கூ டுதியெனசசிரிதுங் கோதி
லாமாதவக கொழுந்தும், அண்டமீன்றருளு மரங்கநாயகனே யறி
வன்யானறிகிலே னென்றான், வண்டடாகுமுற்கார் பொதுமகளனை
யாம் வாஞ்சகிமன்னன்முன் வந்தாள்.

(இ-ள்.) உறையூருக்குத் தலைவனான அரசன் (இவர்களைக்) கண்டு திரு
வரங்கநாயகனது பிரகாசத்தையுடைய மணிமயமான வட்டிலை நீ களவி
னலே கொண்டாயாயின் (உணமை) கூறுவாயாகவென்று சொல்லச், சிரிதும்
குற்றமில்லாத ஆழ்வாரும் அண்டங்களைப் படைத்த திருவரங்கநாயகனே
யறிவான் நானறியே னென்றார்; வண்டுகள் நெருங்கிய கரிய கூந்தலை
யுடைய தேவதேவியின் தாயான வஞ்சனையுடையவள் அரசன் முன்வந்து;
(எ-று.) (கஉ௫)

கஉ௬. அடுத்தாசனைத்தாள் பணிந்துபாழ்புறையா ளய்யமா
ணைக்கன்கை யதனிற, கொடுத்திவன்விடு டுந் கவர்ந்தனங்கணிகை
க் கோதையர்கொள்கையி் தன்றோ, பழிநீட்டிஞ்சயனத் தலருறுத்
துகினும் பணிக்குமென்பாவையைப் பிணித்தார், விடுத்திடக்கரு
ணை புரிகெனக்கரங்கள் விதிர்த்தமுதவனிமேல் விழுந்தாள்.

(இ-ள்.) அடித்து, அரசனது பாதங்களை வணங்கிப், பூமியை முறைப்படி யானும் கோமானே! இந்த விப்பிரநாராயணன் (தனது) மாணக்கன்கையில் (வட்டிலைக்) கொடுத்தனுப்பப் பெற்றோம்; வேசியர்களது செயலிதவல்ல வோ? தான் படுத்திருக்கும் பூம்படுக்கையிலிருக்கும் புஷ்ப முறுத்தினாலும் வருந்தும் என் பெண்ணைக் கயிற்றால் கட்டிக்கொண்டு வந்தவர்கள் விடுதலை செய்யும்படி கருணை செய்வாயாக வென்று கைகள் நடுங்கி அழுது பூமி யின்மீது விழுந்தனர். (எ-து.) (க௨௬)

க௨௭. அவையிலந்தணாக ளறிஞர்களரச ரனைவருங்கணிகைய ரானோர், எவைகடந்திடினுங் கவர்மதியியற்கை யென்றலுநன் றென விறைவன், நவையிலங்கவளை விடுமினென்றுரைப்ப விடுத் தனர்முடிவிலா ஞானச், சுவைதிரண்டனைய முனிவனைநயனந் தனைகெனச்சுளிந்துசொற் றனலுல்.

(இ-ள்.) சபையிலுள்ள அந்தணர்களும் அறிஞர்களும் அரசர்களனை வரும், வேசிகள் (யார்) எவற்றைக் கொடுப்பினும் பெற்றுக்கொள்ளும் சிந் தையையுடையரா யிருத்தல் இயற்கையே யென்று சொல்வதலும், (அதற் கு) அரசன் நன்றென்று சம்மதித்து, அங்கு குற்றமில்லாதவளான தேவ தேவியை விட்டுவிடுங்களென்று கட்டளையிட, (சேவகர்) விட்டார்கள். முடிவில்லாத ஞானமான சுவை திரண்டது போன்றுள்ள ஆழ்வாரது கண்களைப் பிடுங்கிவிடுங்க ளென்று கோபித்துச் சொல்லினன் (அரசன்). (எ-து.) (க௨௭)

[அரங்கநாயகன் ஆழ்வாரை மீட்டல்.]

க௨௮. திகிரிவாள்சங்களு சிலைகதைமிளிரத் திருமணிமாற்பிட ன் செழிப்பத், துகிரிதழ்நயனம் பிறழ்தரதுதற்கத தூரிநாமமு மிகத் துலங்கப், பகிரதிபடியும் பதாம்புயங்கவினப் பசுந்துழாய் திரள்புயம் பயில, வகிர்மதியெயிற்றங் கககதிர்மணியின் மகரகுண்டலமுடி வயங்க

(இ-ள்.) (அப்போது) சக்கரம் நாந்தகம் சங்கம் சார்ங்கம் கதாயுதம். இவைகள் ஒளிவிடவும், பிராட்டியும் ஸ்ரீவற்சுமம் திருமார்பில் விளங்கவும். பவளம்போன்ற திருவதரமும் திருக்கண்களும் பிரகாசிக்கவும், திருநெற்றி யிலிருக்கும் கஸ்தூரித் திருநாமம் மிகத்துலங்கவும், கங்கை பொருந்தியிருக்கும் திருவடித்தாமரைகள் அழகுறவும், பசிய திருத்தழாய் மாலே திரண்ட திருப்புயங்களிற் பொருந்தவும், பிளவுபட்ட சந்திரன்போன்ற பற்களை யுடைய நாகத்தின் மாணிக்கமமைந்த மகரகுண்டலமும் திருமுடியும் விளங்கவும், (எ-து.) (க௨௮)

க௨௯. நிறைகதிர்கனகாம் பரந்திசைவிளங்க வந்தரதுந்துமி நெருங்கப், பிறைமுடித்தவனு மறைபடித்தவனு மருங்குறத்துதி பொலி பிறங்க, அறைபுறக்கழற்காற் புயவலியுவனை னதிர்சிறை யெகிரொலி யதனான், மறையவன்மனத்துட் டியரமும்பிணித்த பாசமுகலமால் வந்தான்.

(இ-ள்.) நிறைந்த பிரகாசமுடைய திருப் பீதாம்பரம் திசைகளில் விளங்கவும், ஆகாய ஆந்தாமி ஒலிக்கவும், மூன்றாம் பிறையைத் தரித்த சிவனும் வேதங்களை ஒதிய பிரமனும் பக்கங்களிலிருக்கவும், (எல்லோருடைய) தோத்திர சப்தம் அதிகரிக்கவும், சப்திக்கும் அழகிய வீரகண்டையைத் தரித்த திருவடியும் புயவலிமையுமுடைய திருவடியின் அதிரும் சிறகுகளின் எதிரொலியினாலே வேதங்களை ஐணர்ந்த ஆழ்வாரது திருவுள்ளத்திலிருந்த துயரமும் ஆழ்வாநாக் கட்டிய பாசமும் ஒழியும்படி பெருமான் எழுந்தருளினன். (எ-று) (கஉக)

கஉ0. யாவருங்காண்டற் கரியதாளரங்கத் தீசனேநாசமொன் றில்லாத், தேவரும்பரவுந் தேவனைககண்ணான் முனிவரன்காண்ட லுஞ் செருக்கி, ஓவரும்புளகம் பொடிப்பெய்விழிநீர் பொழிதரக் களித்துள முருகா, நீவரத்துயரஞ் சனனமுங்கடந்தே னினியெ னுப்பணிந்தெதிர் நின்றான்.

(இ-ள்.) யாவரும் சேவிப்பதற்கரிய திருவடிகளையுடைய திருவரங்கத் தெம்பெருமானே, ஒரு நாசமுமில்லாத நித்தியசூரிகளும் வழிபடும் தேவ னானவனை, தமது திருக்கண்களாலே மநநசீலரான ஆழ்வார் சேவித்தலும், மிகமகிழ்ந்து, திருமேனியில் ஒழியாத புளகமுண்டாகவும், திருக்கண்கள் பாஷ்பம் பொழியவும், களித்துத் திருவுள்ள முருகி, எம்பெருமானே! தேவரீர எழுந்தருளவே இனி அடியேன் துயரமும் சனனமும் கடந்தேன் என்று பணிந்து எதிர்நின்றனர். (எ-று) (கஉ0)

கஉக. எழுந்தருளநடுங்கா வெதிர்பணிந்தரங்கத் தீசனெயென மல ரிணைத்தாள, தொழந்தகையரசன் நனைமுகநோக்கிசு சுளிந்து நம்மன்பருட் டேயோன், அழுந்துறுநதுயரா னம்பொருளளித்தா லடர்ப்பதென்னவனை யெனனச, செழுந்துளவணிந்தோ னவின் றுபொற்கோயிற் றேவாச்சேனைகளொடுஞ் சோந்தான்.

(இ-ள்.) எழுந்து உள்ளம் நடுங்கி எதிராகப்பணிந்து திருவரங்கத் தெம்பெருமானே! யென்று புஷ்பம்போன்ற இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கும் பெருமையையுடைய அரசனது முகத்தைப்பார்த்து வெறுத்து நமது அடியார்களில் பரிசுத்தரான ஆழ்வார் அழுந்தும் துயரத்தை யுடையராயிருப்பதினாலே நமது பொருளை (வேசிகு) அளித்தால் அவரை நீ வருந்துவது ஏன்? என்று செழுமையான திருத்துழாயமாலை யணிந்த பெருமான் அருளிச்செய்து, பொன்மயமான திருக்கோயிலில் (தன்னுட னிருந்த) தேவர்களோடும் சேனைகளோடும் சேர்ந்தனன். (எ-று.) (கஉக)

கஉஉ. போயபின்னரசன் முனிவனைப்பணியாப் புன்மையின் பிழையெலாம் பொறுத்தி, நீயரங்கேச னினதடியவருக் கடியன் யானெனப்பல நிகழ்த்தித், தூயபன்மணிப்பொற் சிவிகைமீதேற்றி மைந்தருத்தேவியுஞ் சுற்றத், தாயமுஞ்சூழ நகர்வலம்புரிவித் தர ங்கமாநகருட னடைந்தான்.

(இ-ள்.) (இப்படி பெருமான்) எழுந்தருளினபிறகு, அரசன் ஆழ்வா னைப் பணிந்து, (நான் செய்த) அற்பமான பிழைகளையெல்லாம் பொறுப்பீ ராக; தேவரீர் திருவரங்கநாதனே! நான் தேவரீரது அடியாருக்கடியேன்

என்று பலவறதைச் சொல்லிப், பரிசுத்தமான பலமணிகளிழைத்த பொற் பல்லக்கின் மீதெழுந்தருள்வித்துத், தனது மைந்தரும் தேவியும் சுற்றமும் மகளிர் கூட்டமும் புடைசூழ நகர்வலஞ் செய்வித்துத், திருவரங்கமாநக ரத்துக்கு ஆழ்வாரோடு வந்தடைந்தனன். (எ-று) (ககஉ.)

ககங். அரசர்கோமாற்கு விடைகொடுத்தருளா வனகனுநனி மணி மகில்கூழ், முரசுகோகோவில் வலஞ்செயாக்கரிய முகுந்த னைககருணைமா முகிலே, வரசரோருகனும் பணிபதாம்புயனை வண் டொழாய்மலை மாதவனைப், புரசைமாககளிற்றின் னுயாதணித்தவ னைப் புனிதனைப்போறறுவான் புகுந்தான்.

(இ-ள்.) (பிறகு) ஆழ்வாரும் அரசர்க்குத் தலைவனுன சோழபூபதிக்கு விடைகொடுத்தருளி, மிக அழகிய திருமதில்கள் சூழ்ந்ததாய்ப் பேரிகை யொலிக்கும் திருக்கோயிலே வலஞ்செயது, கரியநிறத்தையுடைய முகுந் தனை, கருணையையுடைய பெரிய மேகம்போன்றவனை, சிகோஷ்டமான தா மரையிலிருக்கும் பிரமனும் பணியும் திருவடித்தாமரைகளை யுடையவனை, வளப்பமான திருத்துறையாமலையை யணிந்த மாதவனை, கழுத்திடு கயிற் றையுடைய பெருமைபொருந்திய கஜேந்திராழ்வானது விபத்தை நிவர்த தித்தவனை, பவித்திரமானவனைத் துதிக்கத்தொடங்கினர். (எ-று.) (ககங்)

ககச. தயித்தியவரவிற குவண்ணேபிறவிச சலதிரின்பிதவை யே தவறே, பயிறறுதிவினையாம் பணிகுருவெங்கதிரோ வறுமையாம் படுபிணி மருந்தே, செயிராகுமருஞான விருட்கொளிவிளக்கே யவாவெனும்பஞ்சியின் றீயே, குயிறறுபல்சமய வழிஞையின்கா லே செருக்கெனுங்ககிக்கொகோ ளரியே.

(இ-ள்.) தயித்தியர்களாகிய சர்ப்பங்களுக்குக் கருடனே! பிறவியாகிய சமுத்திரத்துக்குத் தெப்பமே! குற்றங்களைச் செய்விக்கும் தீவினையாகிய பணிக்கு வெப்பமான சூரியனே! வறுமையாகிய பெரும்பணிக்கு ஓளஷத் மே! வருத்தும் அஞ்ஞானமாகிய இருளுக்குப் பிரகாசமுடைய விளக்கே! (அப்ராப்தவிஷயங்களில்) ஆசையென்னும் பஞ்சிக்கு நெருப்பே! கூடிய பல சமயமாகிய சிறுபூனைப் பூக்களுக்குக் காற்றே! அஹங்காரமென்னும் யானைக்கு ஒப்பற்ற பலம் பொருந்திய சிங்கமே! (எ-று.) (ககச)

ககரு. அடியார்பாங்கு வலயத்தின்மதியே மனமெனுமளிக் குத்தா மரையே, முடிவிலாத் தருமப் பயிர்க்குவார்புனலே தேவ சாதகத்திற்கு முகிலே, கடிவரும்பொழிலா மயிற்ருமால்வரையே பொன்னெனுங்குயிற் குத்தென் காலே, வடிவமைசேடப் பணிக் கொருமுணியே தவத்தராங்கிலிக்குமாங் களியே.

(இ-ள்.) அடியார்களது அன்பாகிய குவளைமலருக்குச் சந்திரனே! அடியார்களது மனமென்னும் வண்டுக்குத் தாமரையே! முடிவற்ற தரும மென்னும் பயிருக்குச் சொரியும் நீரே! தேவராகிய சாதகப்பணிக்கு மேக் மே! களிப்புடைய பூமிநோக்காகிய மயிலுக்கு உயர்ந்த மலையே! பிராட்டி யென்னும் குயிலுக்குத் தென்றற்காற்றே! வடிவமுடைய ஆதிசேஷராகிய பாம்புக்கு அத்விதியமான மாணிக்கமே! தவசிகளாகிய கிளிக்கு மாம்பழ மே! (எ-று.) (ககரு)

கூடகூ. அலகிலாதனவா முனதுநாமக்தொன் முயினுங்கருதவு மயியாக, கலரியாவரினுங் கடையனெனிருகண் காணவேகருடன் மேல் வந்தாய், சலதிவாளரவின் றவிசினமேற்றுயில்செந் தாம னாத்தையனு யகனே, உலகெலகம்பயந்த வுநதியமபுயத்தா யெ னப்பராயுருகினு னுயார்தோன்.

(இ-ள்.) கணக்கற்றனவாகிய தேவரீரது திருநாமத்தில் ஒன்றையி னும் சிந்திப்பதற்கரியாத தாழ்ந்தவர்கள் யாவரினும் கடைப்பட்டவனான அடியேனது இரண்டு கண்களும் சேவிக்கும்படி கருடாழ்வான்மீது எழுந் தருளிவந்தாய்! திருப்பாறகடவில் ஒளியுடைய ஆதிசேஷசயந்தினமீது அறிதுயிலமருமவனாய்ச் செந்தாமரைமலரி லெழுந்தருளியிருக்கும் பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனே! உலகங்களெல்லாவற்றையும் பெற்றதான திருவுருத்தித் தாமரையையுடையவனே! எனது வணங்கி யுருகினர் உயர்ந் தவரான ஆழ்வார். (எ-று.) (கூகூ)

[திருமாலையும் திருப்பள்ளிதெழுச்சியும் அருளிச்செய்தல்.]

கூடகூ. காவலிற் புலனை வைத்தெனத்தொடங்கிக் கவினநாற்பத் தைந்து கவியால, பாவலாககுணாதற கருமபொருடடிருமா லைப் பெயர்ப்பனுவன்முற பகரா, தேவருககுரிய திருப்பளியெழுச்சி கதிரவன்குணதிசைச் சிகரம், ஆவதிற்பொடித்தா னெனவெடுத் தணியார் கவியொரீநாந்தினு னறைந்தான.

(இ-ள்.) “காவலிற் புலனைவைத்து” என்று உபக்ரமித்து அழகு பெறும் படி நாற்பத்தைந்து செய்யுட்களாலே பாட்டுக்களில் வல்லவர்களுக்கும் அறிவதற்கரிதான பொருளையுடைய திருமாலையென்னும் திருநாமத்தை யுடைய பிரபந்தத்தை முன்னே யருளிச்செய்து, தேவனாகிய எம்பெரு மானுக்குரிய திருப்பள்ளியெழுச்சி பென்னும் பிரபந்தத்தைக் “கதிரவன குணதிசைச் சிகரம் வந்தனைந்தான” என்று உபக்ரமித்து அழகுடைய கவிகள் பத்தினாலே யருளிச் செய்தனர். (எ-று.) (கூகூ)

அன்னசீர்க்கவிதையோரைம்பத்தைநதினிற
பன்னகவணையினன்பதிகண்முனறதாம்
பொன்னரங்கமவடமதுரைபூம்பொழின்
மன்னுசீரயோத்தியாநகரமென்பவே.

[தொண்டரடிப்பொடி என்னும் திருநாமம் பெறுதல்.]

கூடகூ. அத்தகைமுனிவன் றனையணியரங்கத் தெம்பிரானரு ளுட னோககி, எத்தகைவரமுந் தருகுவங்கேட்டி யென்னவம்முனி வனு மிறைஞ்சி, உத்தமார்பரவுன் னடியவர்திருத்தாட் டிகுட்பெய் ருதவுதி பென்ன, சித்தநன்றுவகை யொடுபணிந்திரந்தா னவ்வர மளித்தனன் திருமால்.

(இ-ள்.) சிவோஷ்டமான பெருமையையுடைய ஆழ்வாரை, அழகிய திரு வரங்கத் தெம்பிரான் இருபையோடு கடைக்கித்து, எப்படிப்பட்ட வரமும் கொடுக்கிறோம் கேட்பாயாக வென்றருளிச் செய்ய, ஆழ்வாரும் வணங்கி,

உத்தமர்கள் வணங்கும் உனது தொண்டர்களது திருவடிப்பொடி யென்னும் பெயரையளிப்பாயாக வென்று சித்தத்தில் நல்ல களிப்புடன் பணிந்து வேண்டினர். பெருமான் அவ்வரமளித்தனன். (எ-று.) (கருஅ)

[ஆழ்வார் திருநாடலங்கரித்தல்.]

கருகூ. உன்னருந்தொண்ட ரடிப்பொடியெனும்பே ருலகெலா முதவினே னுதவ, அன்னதோர்வரம்பெற்றுலகெலாமப்பே ரறை தரவரங்கமா நகரிற், பின்னருந்தொடையற் பணிவிடைபுரியா நம் பெருமாள்பதம் பெற்றான், சொன்னவத்தேவ தேவியுமவன்றோட் டோய்தலானடைந்தன மீணைத்தாள்.

(இ-ள்.) (இப்படி) நினைப்பதற்கரிய தொண்டரடிப்பொடி யென்னும் பெயரை உலகங்ளையெல்லா மீன்ற பெருமானளிக்க அப்படிப்பட்டதாகிய சிறந்த வரத்தைப் பெற்று உலகத்திலுள்ளவர்களெல்லாம் அத்திருநாம த்ஸையே சொல்லத் திருவரங்கமாநகரில் அதன்பின்னரும் திருமாலையுடையஞ்செய்து நம்பெருமாள் திருவடியை யடைந்தனர். முன்பு சொன்ன தேவதேவியும் ஆழ்வாரது திருத்தோள்களை யணைந்ததினிலே பெருமானது அடியிணைகளை யடைந்தனள். (எ-று.) (கருகூ)

வேறு.

கசு0. தெரிந்தபன்மலர்தொடையரங்கேசற்குத்தினமும்
புரிந்ததொண்டர்களடிப்பொடித்திருக்கதைபுகன்றும்
விரிந்தபொற்கிழியகற்றிடக்கறளுளோர்வணங்கச் [வாம்.
சொரிந்தமெய்ப்பொருட்பட்டர்கோன்பெரும்புகழ்சொல்

(இ-ள்.) தேர்ந்தெடுத்ததாகிய பலமலர்களாலாகிய மாலையைத் திரு வரங்கேசனுக்குத் தினமும் சமர்ப்பித்த தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வா ரது திவ்ய சரித்திரத்தைச் சொன்னோம். இனி மிக்க பொற்கிழியறும் படி :ற்றவர்கள் வணங்கத்தக்கதாக (பாண்டியன் சபையில்) சொரிந்த மெய்யாமையான பொருள்களையுடைய பெரியாழ்வாரது பெரிய கீர்த்தி யைச் சொல்லுவோம். (எ-று.) (கசு0)

தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார், கலியுக வருஷம் இருதூற்றெண் பத் தொன்பதாவதான பிரபவஹு மார்கழிமீ னிருஷணபக்ஷம் சதுர்த் தசி திதி கேட்டை நகூத்திரம் மங்களவாரதினம் திருவவதரித்து இந்நில வுலகில் னூற்றைந்து வருஷம் எழுந்தருளியிருந்தனொன்பர்.

விப்பிரநாராயணச்சுருக்கம் முற்றிற்று. .

கூ-வது பட்டநாதச்சுருக்கம்.

க. ஒலிதினாக்கடல்குழ்ஞாலத் துறைதுளித்துதவாவிண்ணை
வலிதினிற்றனேசோத்தாண்டவழுதிவாழ்வளநாட்டின்பம்
பொலிதிருப்பதியொன்றேசால்புரிசைகோபுரம்பொற்கோயில்
வலிதிற்றகமுமுட்பாணிக்ககற்றிணைப்பதத்திணைங்கும்.

(இ-ள்.) ஓசைபெற்ற அலைகளையுடைய சமுத்திரங்குழந்த பூமியினிடத்
து மழைபெய்து உதவிசெய்யாத மேகத்தைப் பலாத்காரமாக விலங்கிட்
டாண்ட பாண்டியன் வாழும் வளமான பாண்டிய நாட்டினிடத்து, இன்
பங்கள் மிகுதியாகப் பெற்ற திருப்பதியொன்று, நிறைந்த மதிலும் கோபுர
மும் பொன்மயமான திருக்கோயிலுமுடையதாகி வலிய சூலத்தைத் தரித்த
சிவபிரானுக்கு இரத்தலை நீக்கின பெருமானது பரமபதத்தைப்போல
உயர்வடைந்திருக்கும். (எ-று.) (க)

உ. நற்றவர்தருமஞானநவிறயிழ்நான்குவேதங்
கற்றவர்கருமஞானங்கடந்தவர்கடவாமாயை
அற்றவரரிதானேயமருதவரமுக்காறின்னல்
செற்றவர்பரமபாகவதர்கடந்திரளேமலகும்.

(இ-ள்.) (அங்கு) நல்லதவத்தை யுடையவர்கள், தருமமும் ஞான
மும் சொல்லப்படும் தமிழ் வேதங்கள் நான்கையும் கற்றவர்கள், கரும
மும் ஞானமும் கடந்தவர்கள், கடக்கவொண்ணாத மாயையற்றவர்கள்,
பெருமானது திருவடிகளில் பக்தி நீங்காதவர்கள், பொருமையும் துன்ப
மும் ஜெயித்தவர்கள், பரமபாகவதர்கள் ஆகிய இவர்கள் சமூகமே மிகுந்
திருக்கும். (எ-று.) (உ)

ங. புண்ணியம்புரிந்தோர்வாழும்பொருவில்பொன்னகரொப்பாமென்
றெண்ணினும்பழுதாமெண்ணிலித்தலத்திணையொன்றினரால்
நண்ணியங்கயனையின்றநாரணனிருத்தலாலே
மண்ணில்வைகுண்டமென்றேபுகலவரான்மதிவலாளர்.

(இ-ள்.) புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒப்
பற்ற தேவலோகம் (இத்திருப்பதிக்கு ஒப்பாகுமென்று எண்ணினாலும்
(அது) பழுதேயாகும்; நினைத்துச் சொல்லுமிடத்து இத்திருப்பதக்குச்
சமானமானதுமில்லை யாகும். அவ்விடத்தில் பிரமனைச் சிருஷ்டித்த நாரா
யணன் எழுந்தருளியிருத்தலாலே (அதனை) பூமியினிடத்துள்ள வைகுண்ட
மென்றே ஞானவான்கள் சொல்லுவார்கள். (எ-று.) (ங)

ச. எழுதுசித்திரப்பொன்மீடத்திழைத்தசெம்மணியாலியாமப்
பொழுதுபுக்கறியாதந்தப்புரியினுட்புறத்துச்சூழ்ந்த
செழுமலர்ப்பொழிலான்வெய்யோன்கதிரபுகாசுநந்தயாணர்
முழுதுமப்பதியுட்டோன்றிவிநிந்ததால்புவனமூன்றும்.

(இ-ள்.) எழுதிய சித்திரங்களையுடைய பொன்ஊதசமைந்த மாடங்
களில் இழைத்த மாணிக்கங்களாலே அந்தத் திருப்பதியில் இராப்பொழுது
பிரவேசித்தறியாது; அத்திருப்பதியின் புறத்தில் சூழ்ந்திருக்கும் செழுமை

யான மலர்க்கையுடைய சோலைகளாலே சூரியனது கிரணம் பிரவேசித்தறியாது; சிறந்த அழகு முழுவதும் அந்தத் திருப்பதியிலுதித்து மூன்றுலகங்களிலும் பரவிடதாயிருக்கும். (எ-று.) (ச)

டு. அறம்பொருளின் பழன்றுமளித்துமேலுழியாதென்றுஞ் சிறந்தகைவலமேகல்குஞ்செழுந்துழாய்மாப்பன்றேவி பிறந்தகமதுவாமென்னிறபெருமையைப்பிறமுமாழை
நிறந்தவானைசபீடகதிறைவனுனிசுழ்த்தலாமே.

(இ-ள்.) அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று புருஷார்த்தங்களைக் கொடுத்து அதற்குமேல ஆழியாமல் என்றும் சிறந்ததாகிய மோகூத்தைக் கொடுக்கும் செழுமையான திருந்துழாய் மாலையையணிந்த திருமார்பையுடைய பெருமானது தேவியாகிய பூமிப்பிராட்டி அவதரித்த அகம் அத்திருப்பதியாமெனது சொல்லின் அத்திருப்பதியின் பெருமையை ஒளியையுடைய பொன்னின் நிறங்கெடாது தாமரையாகிய ஆசனத்தை யுடைய பிரமதேவனுலே சொல்லுவது கூடுமோ? (கூடாது). (எ-று.) (டு)

சு. அன்னதோரவிவிலிபுத்தூரருமறையவருளவேதம்
பன்னலகாலவிண்டுசித்தன்மனைவயிற்பறவைவேந்தன்
உன்னருந்தகையோடாநிச சோகியினுலகம்போற்றத்
தொன்னலமறைத்தோர்சேயாயவனியிறறோற்றஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டதாகிய ஒப்பற்ற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வாசஞ் செய்யும் அரியவேதங்கையுணர்ந்த ஆதனர்களில் வேதம் சொல்லும் நல்ல வமிசத்தையுடைய விஷ்ணுசித்தரது திருமாளிகையில், பெரிய திருவடி, நினைப்பதற்கரிய பெருமையோடு அனிமாசத்தில் சுவாநிககூத்திரத்தில் உலகத்திலுள்ளோர் போற்றும்படி, தனது பழைய சொருபத்தை மறைத்து, ஒரு குழந்தையாகப் பூமியிலவதூரிடனார். (எ-று.) (சு)

எ. பயந்தவேதியனுஞ்சேயதன்வனப்புடன்பண்புகோக்கி
வியந்துசுர்விண்டுசித்தனெனுமபொரவிதித்துமேலோர்
நயந்துளசவுளமாதிகருமகன்னுளிறசெய்தான்
வயங்குமாலபரிவியற்கைவாயுதெனவளர்ந்தான்மைந்தன்.

(இ-ள்.) (அவரைப்) பெற்ற விஷ்ணுசித்தரும் அக்குழுவியின் அழகும் குணமும் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து, சிறப்பையுடைய விஷ்ணுசித்தனென்று திருநாமகரணஞ் செய்து, மேலோர்கள் விரும்பியுள்ளனவாகிய சவுளம் முதலிய கருமங்களை நல்லநாள்களில் செய்து முடித்தனர். விளங்கும் பெருமானது பக்தி இயற்கையிலேயே வாயத்தென்று சொல்லும்படி அம்மைந்தர் வளர்ந்தனர். (எ-று.) (எ)

அ. மருமலிதுளவத்தின்டோள்வடபெருமகோயின்மாயன்
அருடனினியல்பானேயத்தடிமைபூண்டவன்றுளெய்துந்
தெருடருந்தவமுந்தொன்னுற்சிலமுந்தெரியிற்பேவன்
மருகயிங்கரியமென்னுநினைந்ததித்தகையதோர்வான்.

(இ-ள்.) வாசனைமிருந்த திருந்துழாய்மாலையைணிந்த தின்னியதோள்கையுடைய வடபெருமகோயிற் பெருமானது திருவருளால், இயல்பாகவே பக்தியோடு தொண்டிபூண்டு அப்பெருமானது திருவடிகளை

யடையும் தெனிலையுடைய தவறும் பழய தூல்களிலுள்ள புருஷார்த்தமும் (இன்னதென்று) தெரியுமிடத்துப் பெருமான் விஷயத்திற் செய்யும் கைங்கரியங்களே யென்று நினைத்து அது இப்பெருமையுடையதென்று ஆராயவராயினர். (எ-து.) (அ)

கூ. ஆயவன்றிருவீன்கேள்வனருணிறையவதாரத்திற்
நாயபூந்தெரியலகஞ்சன்றனககலாத்தொடையீவோன்பால்
நேயமாயிரந்தாநென்னுமறையவனேமிசசெங்கண்
நாயகற்கமைத்துமாலேநாடொறுநல்கலுறறான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுசித்தர், பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனான பெருமான் கிருபை நிறைந்ததாகிய கண்ணனவதாரத்தில் கம்ஸனுக்கு மலர்மாலைகளைக் கொடுக்குமவராகிய ஸ்ரீமாலாகாரரிடத்திற் சென்று பரிசுத்தமாகிய புஷ்பமாலையை அனபோடு இரந்தனனென்று (தெரிந்து கொண்டு), திருச்சக்கரமுடையவனாய்ச் சிவநாத திருக்கண்களையுடைய பெருமானான வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குத் திருமலை யமைத்து நாடோறும் சமர்ப்பிக்கத் தொடங்கினார். (எ-து.) (க)

க0. அவணவனுறைபுங்காலத்தருடவாதவனியாருந்
தவறிலசீவலவனென்போனகங்குலிறறனித்தாங்கோர்நாள்
நவமணிமதிலகுழ்கூடனகரசோதனையாநண்ணுஞ்
சுவலயிறகரத்தாணுண்டோமறையவனறுயிலககண்டான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் விஷ்ணுசித்தர் வாசஞ்செய்யுங்காலத்தில் அருள் கெடாது பூமிடையாளும் குற்றமற்ற ஸ்ரீவல்லப தேவனென்னும் பாண்டியன், நவமணிகளிழைத்த மதில்கள் குழந்த திருக்கூடலாகிய நகரசோதனையின் பொருட்டு ஒருநாள் இரவில் தனித்துத் தோண்மேற் சாரவைத்த வேலைத்தரித்த கைகளையுடைய வருமவன் அங்கு ஓரிடத்தில் ஒரு பிராமணன் நித்திரை செய்யக்கண்டான். (எ-து.) (க0)

கக. எடுப்பினனவனைநீயாரொவனுளாயியம்புகென்னு
அடுத்தனன்வினவககேட்டவந்தணனரந்தையாவந்
தடுப்பருஞ்சனனநீங்கச்சானவிபடிந்துசங்கம்
விடுத்தாவிற்றிடித்தோன்சேதுபணிநதிலணமீண்டேனென்றான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பிராமணனை யெழுப்பி நீயா? எங்கிருப்பவன்? சொல்லுவாயாகவென்று அடுத்து விசாரிக்க, (அதைக்) கேட்ட பிராமணன், தன்மும், நரகமும், தடுப்பதற்கரிய பிறவிகளும் நீங்கும்படி கங்காஸ்நானஞ் செய்து, சங்கத்தைவிட்டு, கோதண்டத்தைத் திருக்கையிலேந்திய சக்ரவர்த்தித் திருமகனது சேதுவைச் சேவித்து, இவ்விடத்துக்குத் திரும்பி வந்தேன் என்றான். (எ-து.) (கக)

கஉ. அரியனென்றரசுட்கொள்ளாவவனியிற்பிறந்தோரைய
புரியவேண்டியதேதுண்மைபுகலகெனப்பொழிகார்காலக்
குரியகோடையிற்கங்குற்றூப்பகலிலோர்ந்துவத்தல்போலப்
பெரியவீடெய்தற்காயகிம்மையேபேணலென்றான்.

(இ-ள்.) அரசன் (இவ்வந்தணன், நாம் பெறுதற்கு) அரியவனென்று உள்ளத்திற் கொண்டு, ஐயா! பூமியிற் பிறந்தவர்கள் செய்யவேண்டிய காரியமெனனை? உண்மையாகச் சொல்லுவாயாக வென்று கேட்க; மழைக்காலத்

திற்கு வேண்டியவைகளை கோடைக்காலத்திலும் இராப்பொழுதிற்கு வேண்டியவைகளைப் பகலிலும் ஆராயந்து சம்பாதிப்பது போலப், பெரிய தாகிய மோக்ஷத்தை யடைவதற்கான பிரயத்தனத்தை இம்மையிலேயே விரும்பிச்செய்ய வேண்டுமென்றனன். (எ-று.) (கஉ)

கஉ. அந்தணனுரைத்தமாற்றமரசாகோனகத்துட்கொள்ளா வந்தனன்றனதுகோவின்மலரணைதுயின்முமானசு சுந்தரமணித்தேர்வெய்யோன்றோன்றுமுன்றுபின்னீத்தல்விற் சிந்தனைதெளிவானாங்கோர்மண்டபத்தணையிற்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) இப்படி பிராமணன் உரைத்த சொல்லை அரசர்க்கரசன் மனத் திற்கொண்டு வந்து, தனது சிவோஷ்டமான மாளிகையில் மலரணையின்மீது துயின்றது, பெருமையையுடைய அழகிய மணிமயமான தேரையுடைய சூரியன் உதயமாகு முன்னம் நித்திரையையொழித்து, இரவில் வந்த சிந்தனையைத் தெளியும் பொருட்டு, ஓர் மண்டபத்தில் ஆசனத்தையடைந்து (எ-று.) (கங)

கச. அழைத்தனன்செல்வநம்பியெனும்புரோகிதனையையா தழைத்தனவிபவநம்பாவிம்மையிற்றளர்வொன்றின்றால் பிழைத்திசென்னந்தாழாப்பரகதிபெறுமாறெண்ணி உழைத்தனனதனைவாயக்குமுறுதியொன்றுரைத்தியென்றான்.

(இ-ள்.) செல்வநம்பி யென்னும் புரோகிதரை யழைத்து ஐயா! நம் மிடத்து விருத்தியடைந்துள்ளனவான விபவங்களுக்கு இம்மையில் குறை வொன்றுமில்லை. குற்றத்தையுடைய பிறவி தாழ்ந்து பரமமான மோக்ஷத்தைப் பெறும்வழியை எண்ணி முயற்சித்து அதனைப் பெறும் உறுதி யொன்றைச் சொல்லுவீராக வென்றனன். (எ-று.) (கச)

கரு. முறைநவில் குரவனசெல்வநம்பியுமுமுதுந்தொன்னூல் அறைபொருடெரிந்தோர்க்கலலதற்குவதாரிதென்றோத இறைவனுமளவிலசெம்பொறகிழிதனமவைமுன்றுககா மறைபுகலசரதஞ்சொற்றோர்க்கென்றலுமறையோர்தொக்கார்.

(இ-ள்.) முறைமையாயுள்ளவற்றைச் சொல்லும் ஆசாரியரான செல்வநம்பியும் (அவ்விஷயம்) பழமையான சாஸ்திரங்கள் சொல்லும் பொருண் முழுமையும் தெரிந்தவர்களுக்கல்லது (பிறர்க்கு) அறிவதரிது என்று சொல்ல, அரசனான பாண்டியனும் கணக்கற்ற தனங்களை அழகிய பொற்கிழியாகத் தூக்கிக்கட்டி, (இது) வேதத்திற் சொல்லும் உண்மையைச் சொன்னவர்கட்கென்று சொல்லுதலும் வேதியர்கள் வந்து கூடினார்கள். (எ-று.) (கரு)

வேறு.

கசு. ஒன்றென்றும்பலவென்று முயர்ஞானக்கடவுளரு வருவ முள்ளான், அன்றென்றுமாண்பெண்ணென் நறிவரியோனாமமுளா னன்றேயென்றும், குன்றென்றபுயத்தான்முன் கரியளவைநவில் குருடர் குழுவிந்நூ, நன்றென்றுட்கொள்ளாது நாணாருமிப்பரி சே நாடலுற்றான்.

(இ-ள்.) உயரந்த ஞானத்தைபுடைய ஈசுவரன், ஒன்றென்றும் பலவென்றும் அருவமாயிருப்பவனென்றும் உருவமுடையவனென்றும் அல்லனென்றும் ஆனென்றும் பெண்ணென்றும் அறிவதற்கரியவனென்றும் நாமமுள்ளவனென்றும் அல்லனென்றும், மலைக்குச் சமானமான புயங்களைபுடைய பாண்டியன் முன, யானையின் உருவத்தைச் சொல்லும் குருடர் கூட்டத்தைப்போலச் சொல்ல, (அரசன்) (அவைகளை) நல்லதென்று உள்ளத்திற் கொள்ளாமல் நாள்தோறும் இவ்விதமாகவே விசாரிக்கத் தொடங்கினான். (எ-று.) (கசு)

கஎ. அக்காலையில்லிபுத்தூர் விண்டுசித்தன்றனைத்திருமா லணுகிரீயென், டிக்காளுமீனவன்பாற சென்றுகிழிகவாதியெனச சீரியோரிற், நககாணுஞ்சிறிதுமறை யறிகிலன்யானெனசசெழியன் சபையினகண்ணீ, புககாலங்குனதிதயத் திருந்தெவையும்புகலுது நாம் போதியென்றான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் விஷ்ணுசித்தரிடத்துப் பெருமானடைநது நீர் எட்டுத்திசைகளையும் ஆண்டிவரும் பாண்டியனிடத்துக்குச் சென்று கிழியையறுத்துக் கொண்டிவாருமென்று நியமிக்க, சிறந்தவர்களில் தகுந்தவராகிய விஷ்ணுசித்தரும் யான வேதத்தைச் சிறிது மறியேனே என்று கூறப, பெருமான், பாண்டியன் சபையினிடத்துப் பிரவேசிப்பீராயின அங்கு உமது உள்ளத்திலிருந்து எந்தவேதங்களையும் நாம் சொல்லுவோம்; போவீராகவென்றருளினன். (எ-று.) (கஎ)

கஅ. கருணைமுதற்குணக்கடவு ளருண்முறையம்முனிமதுரை கடிதினேகி, அருணமணிமுடியரச னவையணுகநம்பியுட னரசன் றுணர், தெருணவிலவருகுரவ னிவனேயெனறெதிர்பணிந்து சிறப்புசெய்தான், மருணவிலும்பரமத்ததின மதியிலர்களபொறுக்க லராய மாறுகொண்டார்.

(இ-ள்.) கருணையையுடைய முதற்குணமாகிய சாத்துவிக்ருணத்தை யுடைய பெருமானது நியமந்ததின்படி அந்த மநநசீலராகிய விஷ்ணுசித்தர், மதுரைக்கு விரைவாக எழுந்தருளிச் சிவந்த இரத்தினமயமான முடியையுடைய அரசனான பாண்டியனது சபையைச்சேர்ச், செல்வநம்பியுடனே பாண்டியனும் உண்மையைச் சொல்லவரும் ஆசாரியர் இவரோ யென்று எதிர் கொடுவந்து பணிநது சிறப்புச் செய்தனன். மதிமயக்கத்தைச் சொல்லும் இதரமதங்களிலுள்ள மதியிலாதவர்கள் இதனைப் பொறுக்காதவர்களாகி மாறுகொண்டார்கள். (எ-று.) (கஅ)

அடியில் வருமவை வேறொரு செய்யுட் குருபரம்பரையிற் கண்டவை.

† வாசவனுமதுகண்டுமற்றிவராற்றென்னவனம்
ஈசனடியறிந்தடைவனியையுலைக்கவேண்டுமெனத்
தேசுபொலிசுரர்குருவைச்சென்றுசிங்காசனத்திருந்த
மாசிலார்தமைவெல்கமானுடனாயெனவிட்டான்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரனும் அதனைப்பார்த்து, இவ்வாழ்வாரால், பாண்டியனுனவன் நம்பெருமானது திருவடியை யறிந்தடைவன்; ஆழ்வார்பரத்தவ நிச்சயஞ் செய்வதையும் பாண்டியன் உய்வதையும் கெடுக்க

பரிசுமயதீபம்.

சொண்டு மென்று, ஒளியுடைய தேவகுருவான பிரகற்பதிபகவானைப் பார்த்து, நீர் மனிதவுருவங்கொண்டு சென்று சிங்காசனத்திலிருந்த குற்றம்முடிவாய்வாரா வெல்லுவீராகவென்று அனுப்பினன். (எ-று.)

† இத்திரன்சொற்பணியாலேயிருநிலத்தில்வியாழகுரு வந்துமானுடவடிவாயமன்னவனமுற்றேன்றினான் எந்தநாடெவலூநீர்யாவரதையியம்புமெனச் சந்திரனசோகுலததுதித்தநாவேரதனமகிழ்ந்துரைப்ப

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் சொன்ன நியமந்தினாலே பூமியில் பிரகற்பதி பகவான் மனிதவுருவுடன் வந்து பாண்டியனுக்கு முன்னே தோன்றினார் சிறந்த சந்திரவயிச்சத்தவனாய் மாலைபணித்தவனான பாண்டியன் அவனை நோக்கி, நீர் யாவர்? எந்த நாடு? எந்த ஊர்? அதனைச் சொல்லுவீராகவென்று மகிழ்ச்சி கொண்டு சொல்ல, (எ-று.)

† பொன்னுலகாபவனவிரகாற்போந்தவாசென்றாங்கிருந்து மன்னவரீகிழிகட்டிவாதிடைவென்றவாகொள்க எனவருதாதனைபாப்பானே துசெயித்தவனாரூளிற் றென்னவிழுந்தனைபதனைச்செப்புதிநானெனைச்செப்ப

(இ-ள்.) தேவேந்திரன் குழ்ச்சியினாலே வந்த பிரகற்பதிபகவான் சென்று அவவிடத்தேயிருந்து, அரசனே! நீ கிழிகட்டி, வாதிடவென்றவர்கள் அதைக்கொள்க என்று சொல்லினேயே, பாண்டியனே? இப்போது இவ் வேதியர் எதைச் செய்க, அவர் பாதங்களில் விழுந்தாய்? நான் என்னை இன்னொன்றைச் சொல்வதற்கு நீ அத்தற்குக் காரணஞ் சொல்லுவாய்? என்று. (எ-று.)

† என்றுரைத்தவவவேலையிருந்தசமயத்தவாகள னுறுபடவியாழகுருவுடனகூடிமுடிவேரதை யினறெமதுமுன்னாகவிருநிலத்திலிறைஞ்சுவித்த நன்றிதருமவேதியரேகிழியறுக்கநாட்டுமென

(இ-ள்.) என்று பிரகற்பதிபகவான் சொன்ன அச்சமயத்தில் அவ்விரந்த பலசமய வாதிட, பிரகற்பதிபகவானுடன் ஓன்று கூடி, முடிபையுடைய அரசனான உன்னை இன்று எங்களுக்கு முன்னாகப் பூமியில் வணங்குவீர் நன்மையையளிக்கும் வேதியரே கிழியறுக்கும்படி சொல்லுவாய்? என்று (எ-று.)

† சன்னைசொல்லியவர்பதத்திறுமுநகமன்னையிகவிகழத் தெனவனாமருகிருந்தசெல்வநம்பிமுகநோக்கி என்னையினிச்செயவதெனவியம்பியிடெளவையினிள் மன்னவமறிவரவனாவெல்வாவருந்தேலென்றான்.

(இ-ள்.) பரிசுமய வாத்தைக்கொண்டு சொல்லி, ஆழ்வார் திருமணங்கிய பாண்டியனை மிகவு மிகழவே, பாண்டியனும் தன்னுடைய செல்வநம்பியின் முகத்தைப்பார்த்து இனி என்ன செய்யலாமென்று அவனவிலே, அவர், அரசனே! இவ்வாழ்வார் அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டான் என்றான். (எ-று.)

† எனவியபதுசெல்வகம்பியுரைப்பவிறவியல்வேந்தன்
மனமகிழ்தநாங்கினிதிருநானவானவர்கோன் விடுத்தவனும்
அனவயல்சூழபுதுவைநகரசூர்தனா விடுத்தவனும்
வினவியபரசமயத்தருக்கத்தின்மிகமுண்டார்.

(இ-ள்) என்று சந்தோஷித்துச் செல்வகம்பி சொல்ல, வலிமையும்
நீதியுமுடைய பாண்டியன் மனமகிழ்ந்தது அங்கே இனிதிருநானன். (பின்னர்)
இந்திரன் விட்ட பிரகற்பதிபகவானும், அன்னங்களை வாழும் வயல்குழந்த
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரி லெழுந்தருளிய வடபெருங் கோயிலுடைபாண விட்டரு
ளிய ஆழ்வாரும் முண்ட கேட்டற்கரிய பரசமயவாதத்தில் மிகவும முண்
டார்கள். (சு-அ.) (சு)

† பரதுவந்தரை படைத்துவிழிபரிபுமென்றவனவியாழமுனி
விரந்தநெறிநின்றவருமயிணங்குவென்றாரணைநாருரு
வரத்துமலையன்னென்றான் மருதவனூரென்றான் ரவன்
சிரத்தையரனரிந்ததிருநெடுநிலைகொல்லோவென்றார்.

(இ-ள்) பிரகற்பதிபகவான நீர் பரத்துவந்தரை யுரைத்துக் கிழிபுது
மென்றார்; விரத்தி மாமாகத்தில் நின்ற ஆழ்வாரும் சாராயனனே பரத்து
வனென்றார். பிரகற்பதிபகவான சிறந்த மலரிலிருக்கும் பிரமனே பரத்
துவமென்றான்; ஆழ்வார் அப்பிரமன சிரத்தைகே சிவன் அனுப்த வித்ததை
யறிந்திலேபோ என்றான். (சு-அ) (சு)

† நன்றால்வாருன வாரணன்னதேபரமன்
கொன்றமுடிநவந்தருணவெற்பொண்டிபுதுகாரம்
என்றன்னவானவர்குரவனே முலசமுண்டவனா
ஒளியிசைமனத்துளவைந்தவந்தமனூரநகைத்துரைப்பார்.

(இ-ள்) நல்லது, அவ்வாறுபிறும் வாரணன்ன பரத்துவமல்லவே;
கொன்றமாலையிட, உன் முடியிலினிந்த ருணக்குன்றான் சிவபிரானே
பரத்துவமென்று, நாம் சொல்லுவோம் என்றவா பிரசற்பதிபகவான.
ஏழலகமுண்ட பெருமானே நிலைபெற்ற சிறப்பிடைய திருவுள்ளத்தினைத்
தந்தமரான ஆழ்வார் நகைத்துச் சொல்லுவார். (சு-அ) (சு)

† அறிவிலையமுனபுதனவயனசிரத்தையுந்துருத்த
மரியாமருங்கரத்தனூரமறவினேபோகர்நிதி
நெறியறியார்பலியிறத்துநெடுங்கால்நதுபரமுற
வெறியார்பூந்துழாபமுடியெய்வில்லுவனரேவதுவிறத்தான.

(இ-ள்) ஞானமிலாதால்! முன்பு சொன்ன பிரமனாலேயையனுத்துக்
கோபித்த மாணத்தரித்த கரத்தையுடைய சிவபிரான தன் பிரமகத்தியைப்
போக்கும் நெறியை யறியாராயப் பலியிறத்து நெடுங்கால்நதுபரமனைய,
வாசனையுடைய அழகிய திருத்துழாப முடியையுடைய என்ற விஷ்ணுவே
யன்றோ அதனை நீக்கினான். (சு-அ.) (சு)

† இவ்வண்ணமியாங்குவினும்யவ் சங்குருவுரைக்கும்
மெய்வண்ணமுடைகாலகற்பத்திலிவிட்டதெனப்
பொய்வண்ணக்காலகற்பத்திபெருமென்றானபொருளான
மெய்வண்ணப்பரஞ்சோதித்தொண்டைகாண்டிபுதுகாரம்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு ஆழ்வாரா கூறவே பிரகற்பதிபகவான வேறு போக் கந்திராயச் சொல்லுவார்: மெய்வண்ணமுடைய காலகற்பத்தில் அப்பிரம கபாலம் சிவபிரானே விட்டதென்று அசேதநத தன்மையையுடைய காலத் தைப் பரத்துவமென்றா, கரிய நிறத்தையுடைய பரஞ்சோதியின் அடியாரா ன ஆழ்வார அதனை மறுத்துரைப்பார். (எ-று.) (க0)

† காலமொருமூன்றுமுடைக்கடவுளரர்கருத்தினிடை
மூலமுடிவநியாதாயமொழிகவெனவவச மொழிவான
ஞாலமிசையிருணீக்கநதபொருளைவிளக்குவிக்குங்
கோலவெழிறகதிரொளியேயவன்பரமாமெனக்கொண்டே

(இ-ள்.) மூன்று காலத்தையும் தனக்கு ஸ்வாதிநமாசவுடைய கடவுள் யாவர்? கருத்தினிடத்தே ஆதிமந்தங்களை யறிபாசவனே! சொல்லுவாயாக என்றுரைக்க, பிரகற்பதிபகவான சொல்லுவார். மிசக அழகையுடைய சூரிய னொளியே பூமியினமீது இருள் பொழித்த நல்ல பொருள்களை விளங்கும் படி செய்தும், அசூரியனே பரத்துவமெனக் கொண்டு (எ-று) (கக)

† உரைத்தன்னவவுரைக்கேட்டவுத்தமனா முறுவல்செய்து
வரைத்தநநோளவினைமன்னனமாழகத்தைநோக்கியிவண்
தினாக்கடலிறேனநியிவண்நினநதிரிவாணிநையருளால்
இரைக்கு நறைகாணுகபரமெனருவிசைந்ததிமோ.

(இ-ள்.) சொல்லினர். அச்சொல்கைக் கேட்ட ஆழ்வார் சிரித்து, மலை பைப்பாறைய விசாலமான நோக்கையுடைய வெற்றிபெற்ற பாண்டிய னது சிறந்த முகத்தை நோக்கி, இச்சூரியன இவ்வுலகில் அலைகளையுடைய கடலிற பிறாது எம்பெருமான ஸாமரத்தின்படி தினமும் திரிந்துவருவான்; இவனை ஓசையையுடைய வேதங்கள் காணுக பரத்துவமென்றால் இசையு மோ? (எ-று.) (கஉ)

† என்னவுரைத்தானபின்னரிருவரும்பன்னாள் முறையே
பன்னாசருக்கம்பிரியப்பண்ணவாதங்குரவனையம்
பன்னுமெழிலாழ்வாரும்வகைபெறவேவாதினில்வென
தின்னுமெந்தவகையானுமியமபவலையோவினி

(இ-ள்.) என்று சொன்னகன் பிறகு ஆழ்வாரும் பிரகற்பதியும் பல சாஸ்திரங்களின் முறையே சொல்லப்படுந் தர்க்கஞ் செயயப் பிரகற்பதி யை அந்த நிலைபெற்ற அழகையுடைய ஆழ்வாரும் வகைபெறவே வாதில் வென்று இன்னும் எந்த வகையாலாவது சொல்ல வல்லையோ? இனி நீ (எ-று.)

† சொல்லாபென்றனராழ்வாரா சொல்லுலகங்காத்தளிக்கும்
மல்லார்திண்புடத்தென்னமதிக்கெட்டாரெனவுரைத்தான்
கல்லாதசரர்குருவுங்கட்டுரையற்றாங்கிருப்ப
மல்லாருங் தங்கடங்கடெயமெழிறபரமென்றார்.

(இ-ள்.) சொல்லுவாயாக என்றனர் ஆழ்வார். பழமையான உலகத் தைக் காக்கும் மறொழிலைக்கொண்ட திண்ணிய புயங்களையுடைய பாண்டி யன், மதிக்கெட்டார் என்றுரைத்தான். கல்லாத தேவகுருவும் சொல்லும் சொல்லறது அங்கிருக்க, பிறமதவாதியர் பாவரும் தங்கள் தங்கள் அழ கிய தெய்வம் பரத்துவமென்றார்கள். (எ-று.) (கச)

கக. இருக்குமுதலியவேதத் தெமதுகடாவினுக்குவிடை யீ
வாயென்ன, நெருக்கினரிங்கிவாழுக ராகவெனத்திருமாலே நினைத்
துபோற்றிப், பொருக்கெனவோரகவிபுகல விகனமாறித்திகைத்த
னரிபுவுனங்காக்குஞ், செருக்கதாவேற்செழியனுமெய்ப் பொரு
ள்சுருதிபுகன்முறையே செபபுகென்றான.

(இ-ள்.) இருக்கு முகலிய வேதத்தில் எமது வினாக்களுக்கு விடைகொ
டுப்பாயாக வெனது நெருக்கினர்கள். விஷ்ணுசித்தா இங்கு இவர்கள் ஊமை
யராகக் கடவர்களென்று பெருமானைச் சிந்தித்துத் துதித்து விராவாக
ஒரு கவியைச் சொல்ல, அவர்கள் மாறுகொள்வது மாறித் திகைத்தார்கள்.
இந்தப் பூமியையாளுமவரைப் யுத்தத்தைச் செய்யும் பிரகாசமுடைய
வேலைத்தரித்த பாண்டியனும் தந்துவார்த்தத்தை வேதஞ் சொன்னபடி
யே அருளிச் செயவீராக வென்றனை. (எ-று) (கக)

உ0. உலகமளித்தவனருளால் வான்மீகிசதுமறையு முணர்ந்
தாற்போன்றும், அலாபொருவுங்கரப்பணிலக தொடத்துருவ
னுலகெவையு மறிந்தாறபோனதும், மலாமாலையணிமாபத் தமை
ததவடபெருங்கோயின் மாயோனனபாற், பலமறைகணவிலபொ
ருளி னுயாபொருளேமுனிவரனும் பகாவதானான்.

(இ-ள்.) உலகதையளிகுத பிரமதேவனருளாலே வானமீகி பகவான
நான்கு வேதங்களையும் உணர்ந்தது போலவும், பெருமானது மலையொத
த திருக்கையிலுள்ள பாஞ்சஜநிடம் ஸ்பரிசித்ததினாலே துருவா உலக
மெவற்றையுமறிந்தது போலவும், மலரிலிருக்கும் பெரிடபிராட்டியாரான
அழகிய திருமார்பில்லைத்த வடபெருங்கோயிலி லெழுந்தருளிய பெருமா
னது அருளினாலே, பலவகையான வேதங்கள் சொல்லும் பலபொருள்களி
லும் உயர்ந்த பொருளை விஷ்ணுசித்தரும் சொல்லத்தொடங்கினான். (எ-று.)

உக. பாசமருண்மாயையறா னயலாயெவ்வயினுமவன் பரந்து
தோற்றம், நாசமகன்நலாமணம்போற் றிருவுடனசோந்தறிந்தெ
தெவையு நலமதாகபு, பேசனந்தகுணநிறைந்து சராசரத்தின்
முதற்பொருளாய்ப் பிழந்தியாவும், ஆசகலவலலனுமா திருமா
லேபொருளசுருகி யனைத்திறகாமால.

(இ-ள்.) பாசத்தைக் கொடுக்கும் பிரகிருதியை விட்டு நீங்காதவ
னாயும், அதற்குப் புறம்பாயும், எவ்விடத்தும் தானே விபாபித்து, உறபத்தி
நாசங்கள் நீங்கி, மலரிலுள்ள மணத்தைப் போற் பெரிய பிராட்டியாருடன்
கூடி, எல்லாவற்றையு முணர்ந்து, நன்மையென்று சொல்லப்படும் அநந்த
மான கலியாண குணங்கள் நிறைந்து, சராசரங்களுக்குக் காரணபூதியை
விளங்கி, (எங்கும் விபாபித்திருப்பினும்) அவைகளாலெயதும் எக்குற்றமு
ம் நீங்க வல்லவனுமாகிய திருமாலே வேதமனைத்திற்கும் பொருளாவன்.
(எ-று.) (உக)

உஉ. பரமனெனுந்திருமாலேப் பரந்தாமன்றனைக்கருதல் பகர்
தல்கேட்டல், சரணடைதலடிவணங்க லருசசனைசெய்திடறுதித்
தல் தண்டமாதல, உரவுதனதுயிரவன தாக்கலெனும்பத்திதவ
முஞ்ஞவோரோ, விரவரிபுகதிபெறுவா னென்னுமுன்பொற்கிழி
தகாக்கே வீழ்ந்ததம்மா,

(இ-ள்.) இப்படி பரப்பிரமமென்று சொல்லும் திருமாலான பரந்தாமனைச் சிந்தித்தல் சொல்லுதல் சிரவணஞ் செயதல் சரணாகதி செய்தல் திருவடிவணங்குதல் அர்ச்சனை செயதல் துதித்தல் தண்டப்பாணமஞ் செய்தல் திடத்தோடு தன்னுயிரை அவனதாக்கல் என்னும் பக்தியும் தவமும் செய்யுமவர்களே அவனோடு கூடிய யஸுபவம் பண்ணும் அருமையான மோகஷத்தைப் பெறுவார்களென்று அருளிச் செய்யுமுன், பொற்கிழி (தானே யானது) பூமியில் விழுந்தது. (எ-று.) (உஉ)

உ௩. தளையிலுயர்கிழிவீழ்ந்த தகைநோக்கியாங்கிருக்குஞ்சமணர்சைவர், புளையிலிழிமதிமாயா வாகியர்வைசேடிகரப் புறத்தோர்யாருந், தினாயிலரவணைநெடியோ னிவனேயென்றவனிருதாள் சென்னிசொத்திக, களையிலுவகையினடிமை புகுந்துபவக் கருங்கடலுங் கடந்தேமென்றா.

(இ-ள்.) உயர்ந்திருந்த அந்தக்கிழி பூமியில் விழுந்த விதத்தைப் பார்த்து, அங்கு வந்தான் அமணரும் ஸைவரும் குற்றத்திலிழிந்த மதியையுடைய மாயாவாதும் வைசேடிகரும் இன்னும் இசரசமயிசனும், திருப்பாறையில் அகிசேஷ சரணாகதிக்குப் பெருமான இவனோயாமென்று அவரது இரண்டு திருவடிகளையும் சரணாகதிசெய்து, முடிவற்ற சந்தோஷத்தோடு அந்நேரத்தே, பின்புட்ட பெருங்கடலும் கடாசோ மென்றார்கள். (உ-று.) (உ௩)

உ௪. பொழிந்தனர்பூமழைவானிற புலவாகுமாஞ்சனனமெனும் புன்மைநோயின, றெழிந்தனவென்றெழுந்தபணிந தொருவாதுபுளசரும்ப வெழிவிலாது, வழிந்திழிகண்ணிர்மாறன் மதக்களிற்றின்மிசையேறறி வளளறன்னைச, சழிந்தபெருமிதநகரி வலம்வரலசெய்தனனனிகங் கடலிற்துழ

(இ-ள்.) வானிலுள்ள சேவர்கடடங்கள் புஷ்பவருஷத்தைப் பொழிந்தார்கள். பிறப்பென்றும் புனையும் பிறவிநோயும் இன்று ஒழிந்தனவென்று எழுந்த பணிந்த, ஓயாமற் புளமுண்டாக, ஒழிவில்லாமல் வழிந்திழியும் கண்ணீரையுடைய பாண்டியன், வேதத்திற் சொல்லும் தத்துவார்த்தத்தை வெளியிட்ட உதாரத்துவமுடைய ஆழ்வாரை, மதத்தையுடைய யானையின் மீதேற்றி, மிகுதியான களிப்பினாலே சேனைகள் கடலைப்போற சூழ்ந்துவர, நகரியை வலம் வருதல் செய்தான். (எ-று.)

உ௫. தனையருயாபிரமவிர தத்துவரலகாணவருந் தந்தைதாய்போல், அனையவனதுயர்பவனி காண்குவான்மமைலர்மே லணங்கினோடுந், துனைகருடன்மிசைவானிற சுரர்முனிவர்பிரமன்மதிசூடிசூழ, வனைதுளவுகிகிரிகதை வளைசிலைவாள்வனசமலர் வயங்கவந்தான்.

(இ-ள்.) தமது புத்திரர் உயர்ந்த பிரமரதத்தில் வருவதைக் காணவரும் தந்தைதாய்களைப்போல், ஆழ்வாரது உயர்ந்த பவனியைக் காணும்படி, தாமமைலரி லெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரோடும் விநாயகருடன் மீட்ட திருவடியின் மீது, அகாயத்தில் சேவர்கள் முனிவர்

கள பிரமன் சிவன் இவர்கள் சூழ, அணிந்த திருத்துழாய் திருச்சக்கரம் கதாயுதம் பாஞ்சஜந்ரியம் சார்ங்கம் வான் நாந்தகம் தாமரைமலர் இவைகள் விளங்கும்படி, (பெருமான்) எழுந்தருளினன். (எ-று.) (உரு)

உசு. அண்டர்நெருங்குமத்திருமா லம்பரமீததோன்றலுமாங்கவனைக்கண்ணாற், கண்டனன்மாலகரிககளதறிற் கண்டையினைத் தாளமதாய்க் கமலககைக்கே, கொண்டனனாந்தவெள்ளங் குளித்தனன்பாமிசைக்கடிது குதித்தான்றேறல, உண்டனனொமென்ப பரவி யாடினன்பாடினன்றனைபு முணாந்திலாதான்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் நெருங்குமபடி பெருமான் ஆகாயத்தில் சேவை சாதித்தலும், அங்கு அப்பெருமானைக் கண்ணாற் சேவித்தவரான ஆழ்வார், உயர்ந்த யானையின் தோளிலிட்ட மணியைத் தாளமாகத் திருக்கைகளிற் கொண்டு, ஆநந்த வெள்ளத்திற் குளித்து, பூமியின்மீது விளாவாகக் குதித்து, ஆநந்தத் தேனை யுண்டனனொன்று சொல்லும்படி வணங்கித், தன்னையு முணராதவராகி ஆடிப் பாடினார். (எ-று.) (உசு)

உஎ. காலமிகந்துராபரம பதத்துறையும்பரம்பொருண்முக் காலநீங்கா, ஞாலமிசைவெளிப்படிற்றிங் கணுகும்கைனலமே நவிலவாமென்னச, சீலமிசுமுனிகருகி மலைவென்றதோளினுக்குந் திருமாபிறகும், நீலமுகிலவடிவினுக்கு மைம்படைகளுக்கு மலா நிகாதாளிற்சும

(இ-ள்.) காலசாமபிராச்சியத்தைக் கடந்து உயர்ந்திருந்துள்ள பரம பதத்திலிருக்கும் பரம்பொருளானவன முக்கால சாம்பிராச்சியமுடைய பூமியின்மீது தோன்றின் தீங்கு சம்பவிக்குமே, அத்திற்கு நீங்க மங்கலத்தைச் சொல்லுவோமென்று, நல்ல ஞானுகிசுமுடைய ஆழ்வார் சிந்தித்து, மல்லர்சீலை வென்ற திருத்தோள்களுக்கும் திருமாபுக்கும் நீலநிறமுடைய மேகம்போன்ற திருமேனிக்கும பஞ்சாபுதாழ்வார்களுக்கும் மலரை நிகர்த்த திருவடிகளுக்கும் (எ-று.) (உஎ)

உஅ. தனக்குமறைப்பொருளுகவித் தனையாண்டகடவுளுக்கு ம் சகம்யாவிற்கும், தனக்குநிகர்திருமாறகு முளதாயகாரியகாரணத்தின்கண்ணம், எனக்குலவுபுணாப்பினுக்கும் பல்லாண்டென்றொருபனுவ விசைத்துமேலும், மனக்குவகைதருங்காப்பி டிந்திரேனெனத்தொடங்கி வழுத்தினுலை.

(இ-ள்.) தமக்கும் வேதார்த்தங்களை யளித்துத் தம்மையாண்ட பெருமானுக்கும் சேதநாசேதநாத்மகமான ஜகமெவற்றிற்கும் தன்னையொத்த பெருமானுக்குமுள்ளதான காரிய காரணத்தினிடத்தது என்று சொல்லும் சம்பந்தத்துக்கும் பல்லாண்டென்று ஒரு பிரபந்தத்தை யருளிச்செய்தது, மேலும் மனததுக்குச் சந்தோஷமுண்டாக்கும் காப்பிடுதலை “இந்திரேனென” எனத் தொடங்கி அருளிச் செய்தனர். (எ-று.) (உஅ)

உசு. அலர்த்தொடைகஞ்சனுக்குதவு மவன்மனைக்கன்றடிவருந்த வடைந்துமாயோன், மலர்த்தெரியவிரந்துதிருப் புயத்தணிந்தானெனத்தனது மனத்துட்கொள்ளாச் சொலற்கரியபொரு

ள்கெழும்புச் சூட்டெனும்பாடடாநிராமுற் றுலங்கச்சொல்லா,
நலத்தகதிபுவிக்கருளவான் றிருமொழிநானூற் றறுபானவின்ரு
னல்லோன.

(இ-ள்.) மலர்மாலையைக் கஞ்சனுக்குக் கொடுக்கும் திருமாலாகாரர்
திருமானிகையினிடத்து அக்காலத்தில திருவடிகள் வருந்தம்படி கண்ண
பிரானெழுந்தருளி மலர்மாலையை யிரந்த தமது அழகிய புஜங்களில் அணி
ந்து கொண்டனெனது (ஆழ்வார்) தமது திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, சொ
ல்லுவதற்கரிய அர்த்தங்களின் அபிவிருத்தியையுடைய பூச்சூட்டிக் கொள்
ளுவாயாச என்னும் பாட்டுக்களை “ஆநிரா மேயக்கரீபோதி” யென்பது
முதலில் விளங்க அருளிச்செய்து, பரிபூரணபரப் பரஹ்மாத்மாவாகிய நன்
மைபையுடைய மோக்ஷத்தைப் பூமியிலுள்ளவர்கட்குக் கொடுக்கும்படி
திருமொழி நானூற்றறுபத்தொரு பாட்டுக்களை (சேதநோஜீவநத்தில்)
நல்லவராகிய ஆழ்வார் அருளிச் செய்தனர். (எ-று.) (௨௬)

† நான்கு நூற்றெழுபதின்மூன்று நன்கமைந்

தான்றவத்திருமொழியதனுளாழிகைத்

தேன்கமழ்துளவமாறிருவருக்கொடு

தோன்றுமூரிருபதின்மூன்றுசொன்னதே.

† அரங்கம்பெள்ளறைகுறுங்குடிசூடந்தவதரிகாச்

சிரமம்பேங்கடங்கோட்டியூர்சீர்க்கங்கைக்கரையின

மருவுசண்டஞ்சோலைக்கிரிசாளக்கிராமம்

பொருவிலாதசீர்பொருநதுபேர்திருக்கணபுரமே.

† திருவைகுந்தமோடாயர் தம்பாடி சீர்வடம்

துரையையோத்திசோவர்த்தனம்வில்லிபுத்தூர் து

வனாடொடுஞ்சித்திரகூடமுமதுரையிறகூடல்

புருடவுத்தம்பாற்கடலெனும்பெயாபொருந்தும்.

௩௦. அவனியருந்தரியலகி லவதாரமசததுளமைத் தமிழா
வின்பந், தவலகலதுகார்தனனவ வுலகையுளததடங்காது தடந்
தோபார்த்தற், குவகையினூர்ந்தவனசரிதை பிளைத்தமிழின்பனு
வலதா யுரைத்துப்போற்றப, பவமகலவருண்முகிலும் படடர்பிரா
னெனுநாமம் பாவித்தானுல.

(இ-ள்.) (அத்திருமொழியில்) உலகமுண்ட பெருமானது கணக்கற்ற
அவதாரவிசேஷங்களைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு அழியாத இனபத்தைக்
குறைவற வுறுபவித்தனர் அவ்வறுபவம் உள்ளத்திலடங்காமல் அருச்சுன
னுக்குப் பெருந்தேவைச் செலுத்திய கண்ணபிரானது வைபவத்தைப் பிள்
ளைத் தமிழ்ப்பாட்டுக்களாக அருளிச்செய்து போற்றப், பிறப்பு நீங்கும்படி
கிருபைசெய்யும் மேகம்போன்ற பெருமானும் பட்டர்பிரானென்னுந் திரு
நாமத்தை யளித்தனன். (எ-று.) (௩௦)

௩௧. மாதவமாலகனிற்றெயிறு பறித்தபரந்தாமவென வழுத்
தும்பட்ட, நாதனைநின்பதிகேகு கெனவிடையீந்தனைவருக்கு நா
தன்றானும், வேதமுனிவரரிமையோர் விரிஞ்சனுருத்திரன்முத
லோர் விரும்புந்தாய், பாதமலருவணனிரு புயமிடெவயர்பரம
பதத்தைச் சார்ந்தான்.

(இ-ள.) மாதவனே! பெரிய குவலயாபீட மென்னும் யானையின் தந்தங் களைப்பறித்த பரந்தாமனே! என்று தோத்திரஞ் செய்யும் பட்டநாதரான ஆழ்வாரை உமது பதியாகிய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குச் செல்லுவீராகவென்று நியமநமளித்து, அனைவருக்கும் நாதான பெருமானும், வேதங்களுணர்ந்த முனிசிரோஷ்டாக்கள தேவர்கள் பிரமன சிவன முநலானவாக்கள் விரும்பும் பரிசுத்தமான திருவடித்தாமனாகள பெரியதிருவடியின் இரண்டு திருப்புகளில் விளங்க, உயாநத பரமபதத்தை யடைந்தனன். (எ-று) (௧௧)

௩௨. செம்பதுமத்திருமாபனகன்றதம்பினபட்டாபிரான் செங்கோல்மாட்சி, உம்பாபுகழவமுதிதனை யாடகொண்டங்குபதே சித் துத்திருமும், இம்பாமுறைபுரத்தியென விடைகொடுத்தது முனிவாமுத லெவருமபோற்றித், தம்பரிவிற்புடைசூழ விலகிபுத் துரொனுநதது தலத்தைச்சாரநதான.

(இ-ள) சிவநத தாமனாயில் எழுநதருளிப பெரிப பிராட்டியார் வாசஞ்செய்யும் திருமாபையடைய எம்பிரான எழுநதருளினபிறகு, ஆழ்வாரா, செங்கோலி ன மாட்சிமையாலே தேவாக்கள புழும் பாண்டியனை அங்கு அடிமை சொண்டு, உபசேசமளித்து, சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இவவுலகத்தை முறைபபடி ரக்ஷிப்பாயாக வென்று நியமித்துவிட்டு, முனிவா முதலிய யாவரும் அத்தித்த தமமுடைய பிரீதியினாலே புடைசூழ்ந்தவர, ஸ்ரீவில்லிபுத் துரொனும் தமது இடத்தைச் சாரநதான. (எ-று.) (௩௨)

௩௩. அந்நகரநதனாமுதலோ ரனைவருமாமுனிவருமா லறையக்கேளா, உன்னருமோகையினெதிர்போந் தடிவணங்கிநகாவயி னே குறறுச்சாலப், பொன்னணிசிங்காதனத்தி னிருத்தியருச்ச னைபுரிநது போற்றிவாழ்ந்தாரா, இன்னலகலபரமபதத் தீசனுக்கில் லாககியநல விதயத்தானும்

(இ-ள்.) (அப்போது) அந்நகரத்திலுள்ள அந்தணர் முதலிய அனைத்து வருணத்தோர்களும் பெரிய முனிவார்களும் வடபெருங்கோயிலுடையானான பெருமானருளிச் செய்யக்கேட்டு, நினைத்தறகரிய சம்தோஷத்தோடு எதிர்கொண்டுவந்து அவரது திருவடிகளை வணங்கி அந்நகரத்தினிடத்துச் சென்று, மிகவும் பொன்னினுலகமையச் செய்த சிங்காதனத்திலெழுந்தருள்வித்து அர்ச்சனைசெய்து அத்திது வாழ்ந்தார்களா. தீமையகன்ற பரமபதத்தி லெழுநதருளியிருக்கும் பெருமானுக்கு வாசஸ்தானமாக்கின நன்மைவாய்ந்த இருதயத்தை யுடையவரான ஆழ்வாரும், (எ-று.) (௩௩)

வேறு.

௩௪. மணிமதில்வடபெருங்கோயின்மாயனுக் கணிபலவமைத்தகலவனியோர்பவப் பிணிமருந்தேனுமணியரங்கப்பெட்டகப் பணிமணியிவனெனுபபணிந்துபோற்றவே

(இ-ள்) அழகிய மதில்கள் சூழ்ந்த வடபெருங்கோயிலுடையானான பெருமானுக்குத் திருவாபரண கைங்கரியங்கள் செய்து, அகன்ற பூமியிலுள்ளவர்களது பிறப்பாகிய நோய்க்கு மருந்தென்று சொல்லும் திருவரங்கமாகிற பெட்டகத்தில் ஆதிசேஷசயநத்தி லிருக்கும் நீல மணிபோன்ற பெருமான் இவரோடாமென்று பணிந்து அதிக்க (எ-று.) (௩௪)

௩௩. மறையுடனாகமந்தெரிந்துமற்றதன்
ஹைகடமபுஷியெலாந்துலககித்தூயமால
நிறைதரிசனநிலைநிறுத்திநேயத்தின்
முறைதவாதிசைதிசைமுற்றவைகிணன்.

(இ-ள்) வேதங்களுடன் அவ்வேதார்த்தங்களுக்கு விநோதமான சாஸ்திரங்களையும் அறிந்து, அந்த வேதசாஸ்திர மார்க்கக்கடலே கடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்களை பெல்லாம் விளங்கச்செய்து, மலையிலுள்ள பெருமானான குறைவற்ற சமயத்தை நிலைநிறுத்தித், தமது பத்தியினை முறைசெய்து தமது கீர்த்தி, திசைகளில் பரவும்படி எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (௩௩)

௩௪. மதித்திருநகடற்றுவின்மலர்க்கண்மாயனைத்
துதித்திருடபவவனந்துமித்துத்தொன்மறை
விதித்தவன்சமயமாம்பயிர் விளங்கியே
கதித்திடப்பரமதக்கலைகளைந்தனன்.

(இ-ள்) கடைசியாகத் திருப்பாற்சடலில் அறிதூயிலமா ௨௪ தாமரைமலர் போன்ற திருச்சுண்ணாபுடைய மாயப்பிராணைத் துதித்து, இருளைவிளைக்கும் பிறப்பாகிய காட்டைவெட்டிப் பழமைபாடிப் வேதங்களை விதித்தவனான சமயமாபிய பரிர் விளங்கமடைந்து அபிவிருத்தியடையும்படி இதர மதமாபிய குற்றங்களைத் து ஒழித்தனர். (எ-று.) (௩௪)

௩௫. கதிரவன் குணதிசைசகடலிற்றோன்றுமுன
முதிரவன்னுயிலெழாழ்முகிமுன்னேதூல
விதிவழாதருகியங்கொடுத்துமேதரு
மதித்தருதவளமண்மரபிற்சாத்தியே

(இ-ள்) சூரியன் சீழத்திரைக்கடலி லுதராராக முன்னம், ஞானத்தால் முதிர்ந்தவரான ஆழ்வார், தூயிலெழுந்த, சீராடி, வேதவிதித்தவரான அர்ச்சியங்கொடுத்து, உயர்ந்த ஞானமளிகடும் வெண்மண்ணை முறைப்படியணிந்து, (எ-று.) (௩௫)

௩௬. கதைசிலைநாந்தகங்கமலங்கம்புதேர்
உதையனிலொளிர்செழுந்தகிரியொண்மைநூல
ததைமலரலங்கலபைந்துளவின்ருர்கலை
சிதைவிலசெந்திருவளர்வருச்செம்மணி

(இ-ள்) சதாயுதம், சார்ங்கம், நாந்தகம், தாமரை, திருச்சங்கு, தேரையுடைய சூரியன்போலப் பிரகாசிக்கும் செழுமையான திருச்சக்கரம், ஒளிபொருத்திய யக்கையோபவீதம், மலர்கள் நெருங்கிய திருமலை, திருத்துழாய்மலை, திருப்பீதாம்பரம், தெருதலில்லாத செம்மையான பெரிய பிராட்டியார், பெருமைவளரும் மூலஹசம், கௌஸ்துபம், (எ-று.) (௩௬)

௩௭. சிலம்புதிண்கழன்மணித்திரளின்கங்கணம்
வலங்கொளங்கதமுடிமகரகுண்டலம்
பொலங்கதிர்பதக்கமேமுதலபுணைலாம
நலம்பெறத்தரித்தநாரணனைநாதனை

(இ-ள்.) சிலம்பு, திண்ணிய வீரகண்டை, ரத்தினக்கூட்டங்களை யுடைய கங்கணம், வலிய தோளணி, திருவயிஷ்டகம், மகரகுண்டலம், பொலிவு பெற்ற பிரகாசமுடைய பதக் ம முதலிய திருவாபரணங்களை பெல்லாம் அடியார் நன்மை பெறுமபடி யணிந்த நாராயணனை, யாவருக்கும் நாதனை, (எ-று.) (கக)

ச0. சுருதியின்பொருளையசக்தனைத் தூயனை
இருபதமுதலமுடிநாறுமின புறக
சுருதிமெயபுள சியரசகண்கணீரதரத
தெருளினெட்டககரத்தியானமுறறியே

(இ-ள்.) வேதப்பொருளானவனை, அடியாரகளைக் கைவிடாதவனை, பரிசுத்தனை இரண்டு திருவடிசள் முசல் திருமுடிவரையில் பிரீதியுண்டாகும் படி சிந்தித்து, திருமேனிபுளகமடைந்து கண்கள நீர்வடிய, மெயஞ்ஞான மளிக்கும் திருவஷ்டாக்கூரத தியானம் முறறி (எ-று) (ச0)

சக. தாமரைமணிபொடிநுளவினறாவடம்
காமாமார்பததிடைகநவினமுன்றுநூல
வாமமாரபுரததெழில வயங்கவண்டுணை
தேமலிமலாமணமவிழைவிற்சோவுரு

(இ-ள்.) தாமரைமணிமாலையோடு திருத்தழாயமணிமாலையும் அழகிய திருமாரினிடத்துப் பொலிவும், முப்புரிநூல் அழகையுடைய புஜங்களில் அழகோடிருக்கவும், வண்டுகள் உண்ணாத தேனமிசுரத மலரினுள்ள வாசனை ஆசையோடு சேர்ந்து (எ-று.) (சக)

சஉ. பொருந்தியவரியுணைப்போதுகோநதுகொய்
திருநதுணாபடமுதுநீததெழிறதுகூடையில்
திருநதுநிறைததசஞ்சோநதுநூலினால்
அருந்தகைதருமணியலங்கலாகுகியே

(இ-ள்.) அங்க பொருந்திய வண்டுகள் ஸ்பரிசியாக புஷ்பமறிந்து கொய்து, பெரிய பூங்கொத்துக்களினுள்ள பழுது நீக்கியொழித்து, திருப்பூங்கூடையில் திருத்தமுறம்படி நிறைத்து, திருமாளிகையை யடைந்து, நூலினாலே அரிப பெருமையை யளிக்கும் அழகிய திருமால்களாக்கி, (எ-று.) (சஉ)

சக. தடந்தருதமனியததட்டிற்றண்டைதார்
வடஞ்சரமில்லம்பகமினையமறவந்
தொடாந்தபேரன்பிறாறாங்கிசகுழவினை
அடாந்தநாயகன்றிருக்கோயிலணமியே

(இ-ள்.) விசாலமான பொன் தட்டில், தண்டை தார வடம் சரம் இலம்பகம் இதுபோன்ற மறவவைகளையும், தொடர்ந்ததான பேரானந்தத்தோடு ஏந்தித், தம்மைச் சூழ்ந்த பாபராசிகளைக் கொடுத்த பெருமானது திருக்கோயிலையடைந்து, (எ-று.) (சக)

சச. உள்ளநின்றுருகமெய்புளகமோங்குற
வள்ளன்மீதமைத்தசெம்மலாககணீரதர

எள்ளருந்தொடைமுறையிலங்கச்சாத்திமால்
தள்ளருமபவப்பிணிதடிந்ததாரினாய்

(இ-ள்.) திருவுள்ளம் தின்றுருகவும் திருமேனியில் புளசமதிகரிக்கவும் பெருமான்மீது வைத்த செம்மைபான மலர்ப்பான்ற சுருக்கண்கள் ஆநந்த நீர் சொரியவும் பழிப்பற்ற திருமாலையே முறையாக விளங்கும்படி சாத்தி, மயக்கம் நீக்கரிய பிறவியாகிய நோயைக் கொடுத்த திருவடிகளே யுடையவனே! (எ-று.) (சச)

சரு. திசைமுநனுருத்திரன்தேவரயாவரும்
நசைதிறநதிறைஞ்சவாழ்நளினநாபியாய்
வசைதணந்துயாசதுமறைவழுத்துசீர்
இசையினுயெனப்பராயிறைஞ்சிவாமூநார்

(இ-ள்.) பிரமன் உருத்திரன் தேவர்கள் முதலிய பாவரும் ஆசைபெருகி வணங்கும்படி வாழும் காமராபுசுத திருநாபியையுடையவனே! குற்றம்நீங்கி யுயர்ந்த நான்கு வேதங்களும் பிரதிபாதிக்கும் கலியாணகுணவைபவங்களையுடையவனே! என்று துதித்து வணங்கி வாழுநாளில் (எ-று.)

அடியில் வருமவை வேறொரு செய்யுட் குருபரம்பரையிற் கண்டவை.

* வடச்சினிலுளதொருநாட்டின்மாமுகில்
இடக்கராயுதுளிபெயலினறிநிற்பவும்
நடக்குவநிற்பவநாசமெய்திடத்
தடக்கராசலத்தினத்தரணிமன்னவன

(இ-ள்.) வடக்கின்கணுள்ளதொரு நாட்டில் கரிய மேகங்கள் மறைவுற்று மழை பெய்தலின்றியே நிற்க, அதனால் இயங்குதினையும் இயங்காத்தினையும் அழியவே அப்பூமியையாரும் பெரிய யானையையுடைய அரசன், (எ-று.) (க)

* வேதமோர்சருமநவந்தகாப்பராயத்
திதுசெய்கலியதுதீர்ந்துநாடெலாஞ்
சேதமார்முகில்பெயச்செழிப்படைந்துய
ஒதுவிரெனவவரன்பினேதுவார்.

(இ-ள்.) வேதங்களையுணர்ந்த வேதியரை வணங்கி, தீமை செய்யும் க்ஷாமம் நீங்கி நாடுமுழுமையும் குளிர்ந்த மேகங்கள் மழை பெயய, அதனால் உலகு செழிப்படைந்து பிழைக்கும்படி ஒருபாயம் சொல்லுவீர்களென்று கேட்க, அவ்வேதியர் அன்புடன் சொல்லுவார்: (எ-று.) (உ)

* பிரமநிட்டையினையார்பெரியரிவ்வுழி
பரவநாம்வருவரேற்பகருமம்புதம்
பரவவேபெய்யுமால்பாருமோங்கிந்
திரமிதுவென்றனர்தேர்ந்ததூலினோர்.

(இ-ள்.) பிரமநிஷ்டையில் யார் பெரியரோ? அவர் இந்நாட்டுக்கு நாம் வணங்குமாறு வருவராயின், யாவருஞ் சொல்லும் மேகம் எங்கும் பரம்புமாறு மழைபெய்யும்; நாடும் விர்த்தியடையும்; இது உண்மையே எனத் தேர்ந்த சாஸ்திரஞானமுடையார் சொல்லினர். (எ-று.) (ங)

- * மன்னவன்னமா மகிமையெய்தினோர்
இன்னவாமிடந்தனிலிருப்பென்றவர்ச்
சொன்னவர்க்களவிலாச்சுவணமீருவன
என்னவெவ்வுலகமுமினிதினோரவே

(இ-ள்.) ஆரசன, அத்தகைய பெரிய மகிமையுடையோர் இன்னவிடத்
துள்ளார் என்று அவரைச் சொன்னவர்க்கு அவ்வற்ற பொன்னைக் கொ
டுப்பேன் என்று எந்நாட்டிலுள்ளாரும் நன்கறியும்படி. (எ-று.) (ச)

- * தெரிதரச்செயதனன்சிறிதுநாளிடைப்
பிரியமோடண்மியேபேசினோர்வயின்
பெரியசீர்ப்பட்டர்கோன்பெருமையோர்நடவன்
உரியனவெவையுமேயுடன்கொடேகியே

(இ-ள்.) தெரியச்செயதனை; சிறிதுநாளில், பிரிபத்துடன் தன்னைச்
சேர்ந்து பேசினோரிடத்து, உயர்ந்த சிறப்பையுடைய பெரியாழ்வாரது
வைபவத்தையுணர்ந்து, அவ்வரசன, உரிபனவான் பொருள்களைத் தன்
னுடன் கொண்டு சென்று. (எ-று.) (ரு)

- * வில்லிபுத்தூரினேமேவியாண்டமர்
நல்லியற்பட்டர்கநாதன் தன்னைச்சோ
தல்லியங்கமலநேரவன தறுள்பணிந்
தல்லலைக்களைதியென்றன்பினேத்தினான்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையடைந்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும்
நல்ல ஞானாநுஷ்டானங்களுடைய பெரியாழ்வார்க்கிட்டி அகவிதழை
யுடைய அழகிய தாமரைபோன்ற அவரது நல்ல திருவடிசளை வணங்கி,
என்று வருத்தத்தை நீக்குவிராகவென்று அன்போடு துதித்தனன். (எ-று.)

- * கேட்டவேதியர்க்கோன்குளர்ந்தவன்பினால்
வாட்டி தன்மன்னவன்வயங்க்காவல்செய
நாட்டினிலுளகலிநலிந்துசாமபிட
சுட்டமோடெழுந்தனவரும்போற்றவே.

(இ-ள்.) அதனைக் கேட்ட பட்டர் பிரான, உயர்ந்த அன்புடன் வானை
யும் வலிமையுமுடைய அம்மன்னவன் விளங்கும்படி காத்துவரும் நாட்டி
லுள்ள க்ஷாமம், மெலிந்து ஒடுங்கும்படி, யாவரும் போற்றத் தமது பரிவா
ரங்களுடன் எழுந்தருளினர். (எ-று.) (எ)

- * தாயவன்னநாடதனிற்றுன்னலுஞ்
சேயுயர்முகிற்கணஞ்செறிந்துதண்ணருண்
மாயவனுருவெனமல்கியேபாரந
தாயவனாழிபோலமையமின்னியே

(இ-ள்.) ஆழ்வார், அந்நாட்டையடைதலும், ஆகாயத்துள்ள மேகக்
கூட்டம் நெருங்கி, குளிர்ந்த அருளையுடைய எம்பெருமானது திருமேனி
நிறம்போல விளங்கி (கறுத்து), எங்கும்பரவி, அப்பெருமானது திருவாழி
யைப்போல நிலைபெறமின்னி, (எ-று.) (அ)

- * சங்கனக்குமுறியேசார்ங்கம்பெய்திடுங்
கங்கபத்திரமெனக்கதித்தமாமழை
எங்கணும்பொழிதரவினையில்பட்டர்கோன்
சங்கையற்றிடப்பரத்துவத்தைச்சாற்றவே

(இ-ள்.) பாஞ்சஜந்ரியம்போலக் குமுறி, சார்ங்கம்பெய்யும் அம்பு களைப் போல நெருங்கிய பெரிய மழையை எங்கும் பொழியவே ஒப்பற்ற பெரியாழ்வார் சங்கையறுமபடி பரத்துவத்தை யெடுத்தச் சொல்ல, (எ-று.)

* பாரியசமயவாதியர்கள் சொல்லைப்போற்
சீறியகொடுங்கலிதீர்ந்துநாடெலாந்
தேறியவன்னவன்சிறையாமென
ஊறியசாந்திபெற்றுயர்நகுதென்பவே.

(இ-ள்) ஓடிய சமயவாசியர் சொல்லைப்போல, யானாயுந்தீறிய கொடியக்ஷாமமானது தீர்ந்த, தெளிவுபெற்ற அவ்வாழ்வாரது திருவுள்ளம் போல் அநாடெல்லாம் பொருந்திய சாந்தியைப் பெற்று உயர்ந்தது. (எ-று.) (க0)

* அரசனுநாட்டவரனைவருங்குழீஇ
முரசமாதியவியமுழங்கிடேங்கிடப்
புரசையானையின் மிசைப்புனிதனைக்கொடு
பரசமுர்வலமவராப்பணிந்துபோற்றினார்.

(இ-ள்.) அரசனும் அந்நாட்டிலுள்ளாரும் கூடி, பெரிதாக முசலிய வாத்தியங்கள் மிகுதியுமொலிசை, சபுசநி கலிநிறையுடைய யானையினமீது ஆழ்வாராகக் கொண்டு, சொல்லப்படும் ஊரவலமவந்து, பணிந்து தனித்தனர். (எ-று.) (கக)

* எல்லையற்றுயர்ந்தவனினியதண்ணருட்
கில்லைகைமமாறெனவேங்குநிறையார
கல்லையன்றடித்த கள்கதுவப்பெண்ணெயுந
தொல்லையாலிவனெனச்சொல்லிவாழ்த்தினார்.

(இ-ள்.) எல்லையற்றுயர்ந்த ஆழ்வாரது இனிய புளிர்த்த அருளுக்குக் கைம்மரில்லை யென ஏங்கும் சிந்தையையுடைய அந்நாட்டிலுள்ளார், தனது திருவடித்துள் படுதலும் சல்லைப் பெண்ணுக்கிய அநாடியான எம் பெருமான இவரையாமெனக் கூறி வாழ்த்தினர். (எ-று.) (கஉ)

வேறு.

* பட்டர்நாதனுமன்னவன்றன்னொடுபாருளோர்தொழுதேத்த
இட்டமோடவர்க்குன்னருள்பொழிந்தினைபடிநிலையவர்க்கீந்தே
சிட்டர்போற்றிடத்தென்றிசைநாக்குயோதிரும்புங்காலளிபாயக்
சட்டலிழந்திடம்பொழிப்புடைசெறிகங்கைக்ககாக் கண்டப்பதிசேர்ந்தே

(இ-ள்) ஆழ்வாரும் அரசனுடன் அந்நாட்டிலுள்ளார் வணங்கித் துதிக்க, அன்புடன் அவர் ட்கு இனிய திருவருளையளித்து, இரண்டு திருவடி நிலைகளை அவர் ட்குக் கொடுத்துப், பெரியோர் அதிக்கும்படி தெற்குத் திசையை நோக்கித் திரும்பும்பாது, வண்டிகள் பாய முறுக்கவியும் சோலைகள் பக்கங்களில் நெருங்கிய திருக்கங்கைக் கரைக்கண்டம் என்னுந் திருப்பதியையடைந்து, (எ-று.) (கக)

* ஆங்குவைகிடுமத்தனைமறைமுடியமர்ந்திறைபவனைப்பூத்
தாங்குதாளனைமாமகிணைப்பராய்தங்கையைமூக்கெனறே
ஓங்குநற்பதிமமுறாத்திறுதியிலோளிர்கவிதனின்மார்தர்
எங்குவெங்கலிநலிந்திடாப்புதுவைமன்னென்றெடுத்தருளோடும்

(இ-ள்) அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே, உபநிஷதங்களில் பொருந்தியிருக்கும்வண்ணை, தாமரை சுமக்கும் பாதங்களையுடையவனே, கிருமாமகள் நாயகனே, வணங்கி, “தங்குகைய மூக்கு ந தமையனைத் தலையுந்தழந்த வென்றசுரதி” என்று உயர்ந்த நல்ல திருப்பகு மொ ளை நுளிச்செயது, இறுதியில் விளங்கும் கவியில், மக்+ள் ஏங்குவதற்குக் காரணமான “வெங்கலி, நலியா வில்லிபுத்தூர்க்கோன விட்டுசித்தன” என அருளோடெடுத்து (எ-று.) (கச)

* சாற்றிவில்லிபுத்தூரினைச்சார்தலுந்தகைபெற்றநகருள்ளோர் போற்றியேமெகிழ்கொண்டுவந்தொன்பொறி பரவணமேவிக் கூற்றினுக்கடியவரவெருவிடாவகைகோ துளவவைபெல்லாம் பாற்றிநல்லருள்பொழிந்தும்பரமனைப்பரிவொடுமபணநதிட்டான.

(இ-ள்.) அருளிச்செயது, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையடைதலும், பெருமை பெற்ற அந்நகரத்திலுள்ளார், போற்றி, ஆநந்தங் கொண்டு எதிர் கொள்ளப் பட்டபொறியையுடைய ஆதிசேஷசயநத்தில் எழுந்தருளியிருந்து தன் அடியாராயமனுக்குப் பயப்படாதபடி தோஷமாயுள்ளவர்களை பொல்லாம போக்கி நல்ல அருள் பொழியும் பெருமானான வடபெருங்கோயிலுடையானே அனபுடன் பணிநதனர். (எ-று) (கடு)

சக. மாதவன்வடபெருங்கோயின்மாயனைப
பாதபங்கயமலாபணிந்தங்கோபகல
ஆதராததலர்களாலருச்சிதகாழியாய்
ஏகயின்மகவெனசருள்செனேந்ததினன.

(இ-ள்) பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனான வடபெருங்கோயின் மாயப்பிரானே அங்கு ஒருகனம் திருவடிக்காமனைப்பணிநது, பக்தியோடு மலர் ளாலருச்சனை செயது திருவாழியைப் பரிக்கவனே! குற்றமற்ற குழந்தைபடெனக்களிப்பாயாகவென்று அதுதித்தனர். (எ-று)

சஎ. கடவுளுநங்கொமணிசுனையபெட்டசத
தடலரவணைததுயிலரங்குத்தீரணு
குடனமாதலைவியாயொருபெண்ணுனமலாத்
துடவையுடொளவினகட்டோன்றுவாளென்றான்.

(இ-ள்) வடபெருங்கோயிலுடையானும் பிரகாசமுடைய மணிகளினுத்த பொறபெட்டகத்தில் வலிப ஆதிசேஷசயநத்தில் அநிதுயிலமரும் அங்கநாயகனுக்கு உடன்கூடியிருக்கும் தலையியா ஒரு பெண், உமது மலர்களையுடைய நந்தனவனத்தில் திருதுழாய்ச் செடியினிடத்து அவசரிப்பளெனதனன். (எ-று.) (சஎ)

சஅ. மறைமுதலுதவுசீர்வரத்தின்மாட்சியால்
நிறையுவகையினுபாதவமுநேயமும்
பொறையொடுதருமமும்பொருந்திவாழ்வதோர்
உறையுளானவன்பணிந்துருகியேத்தியே

(இ-ள்.) வேதங்களிற் பிரதிபாதிக்கும் முதற்பொருளான பெருமான அளித்த சிறப்பையுடைய வரத்தின் பெருமையாலே நிறைந்த சந்தோஷத்தோடு உயர்ந்த தவமும் பக்தியும் சாந்தத்துடன் தருமமும் பொருந்தி வாழ்வதாகிய ஒப்பற்ற இருப்பிடமான ஆழ்வார் பணிந்து, உருகி, ஏத்தி, (எ-று.) (சஅ)

சக. விடைகொடுநவமணிவிளங்குமாளிகை
அடைதராமிகவுமன்பகத்துட்பொங்கலே
தொடையலின்பணிவிடைசுருதிநாதனுக்
கிடைவிடாதனுதினமியறறிவைகினான்.

(இ-ள்.) பெருமானிடத்து நியமநங்கொண்டு நவமணிகளாலே விளங்கும் திருமாளிகையை யடைந்து பக்தி மிகுதியுந் திருவுள்ளத்தி லதிகரிக்கும்படி திருமலை கைங்கரியத்தைச் சுருதிநாடனுக்கு இடைவிடாமல் அது தினமும் இயற்றிவந்தனர். (எ-று.) (சக)

வேறு.

௫௦. மலர்க்கோதைமகிழ்மார்பன் றிருவருளான்மறைப்பொருளின் வாயமையார்மேற, பலர்க்கோதைவாழ்வளித்த பட்டர் பிரான்றிருமகளாய்ப் பைங்கோதைக்கே, அலாக்கோதைபுனைந்த தனை யரவணைமாயனுக்களித்தோ ரழகுவாய்ந்த, நிலக்கோதை கருங்குவளை நிகர்விழியாடிருக்கதைமே னிகழ்த்துகின்றும்.

(இ-ள்.) தாமரைமலரி லெழுந்தருளிய பெரியபிராட்டியார் மகிழும் திருமாற்பயுடைய பெருமானது திருவருளால் வேதங்களிற் சொல்லும் அர்த்தங்களின உண்மையுடையவராய முன்பு பலருக்கும் பெரிய வாழ்வைக் கொடுத்த பட்டர்பிரானுரான பெரியாழ்வாரது திருமகளாயவதரித்துத் தமது பசிய திருக்குழலில் மலர்மாலையையணிநது அமமாலையை ஆதிசேஷ சயந்தையுடைய மாயபிரானுக்கு அளித்து ஒப்பற்ற அழகு பொருந்திய பூமிப்பிராட்டியினமிசமான கோதை நாயகியாரான நீலோற்பல மலரையொத்த திருக்கண்களையுடைய ஸ்ரீ ஆண்டாளது திருக்கையை இனிமேல் சொல்லுகின்றோம். (எ-று.) (௫௦)

இவ்வாழ்வார் கலியுகவருஷம் நாற்பத்தேழாவதான குரோதன வருஷம் ஆனிமாதம் சுக்லபக்ஷம் ஏகாதசி திதி சுவாதிநக்ஷத்திரம் கூடிய ஆதிவாரம் திருவவதாரஞ் செய்து இவ்வுலகில் எண்பத்தைந்து வருஷமெழுந்தருளியிருந்தன ரென்பர்.

பட்டநாதசசருக்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ
க0-வது கோதைச்சருக்கம்.

[பூமிதேவி.]

க. அண்ணலசெங்கண்மாலகமகிழ்ந்தருந்தியுமளந்தும்
விண்ணகம்புகழ்க்கேழலாயெடுத்துமேவீரும்பும்
பெண்ணளந்திடற்கருஞ்சராசரமெலாமபெற்றோள்
வண்ணமென்குழற்சயற்கணுள்மரகதவடிவாள்.

(இ-ள்.) பெருமையையுடையவனாய், சிவந்த திருக்கண்களையுடைய பெருமான, திருவுளமகிழ்ந்த உண்டும், அளந்தும், தேவலோகவாசிகள் புசும் ஆதிவராகமா யெடுத்தும் விரும்பும் பெண்ணானவள், அளப்பதற்கரிய சராசரங்களை யெல்லாம் பெற்றவள்; மயிர்ச்சாந்தணிந்த மிருதுவான கூந்தலையும் கயல்மீன போலுங் கண்களையுமுடையவள்; மரகதமணி போலும் திருமேனியை யுடையவள். (எ-று.) (க)

உ. இன்பநற்பொருடருமீன்றருளியிர்க்கெல்லாந்
துன்பமறறிடத்தருவாள்பலவளஞ்சரவாக்
கொன்படைத்தபைங்கொடியிடைக்குளிரங்கைக்கோதை
அன்பகத்தொடாபிகலெனாதினியவாழ்வளிப்பாள்.

(இ-ள்.) இன்பமும் நல்பொருளும் தருமமும் தான் பெற்ற உயிர்கட்கெல்லாம் துன்பமறம்படி கொடுப்பவள்; பலவகையான வளங்களைச் சரந்து பெருமையக்கொண்ட பசிய கொடிபோலு மிடையையுடையவள்; குளிர்ந்த நகையினையுடைய பெண்ணானவள்; அசத்திலுள்ள அன்பின் தொடர்பினாலே மாறுபாடின்றி இனியவாழ்வைக் கொடுப்பவள். (எ-று.) (உ)

ங. நிறைகடற்செழுங்கலையினுளிடத்தவானேமி
இறைவனெம்பிரானேவலானுவகைமிக்கென்றும்
நறைமலர்த்தொடைக்கமலைநாயகனுக்குநல்கும்
மறைவலான்றிருநந்தனவனத்திடைமருவா

(இ-ள்.) நிறைவுற்ற கடலாகிய செழித்த ஆடையையுடையவள் ஆகிய பூம்பிராட்டியார், இடதபக்கத்திற் றரித்த நான்கந்தையும் திருச்சக்கர தையையுடைய இறைவனாகிய எம்பிரானது நியமந்தினாலே சந்தோஷ மிகுந்து, எப்போதும் தேனையுடைய மலர்மாலைகளைப் பெரியபிராட்டியார் நாயகனுக்குச் சமர்ப்பித்து வரும் வேதாந்தங்களில் வல்லவராகிய பெரியாழ்வாரது திருநந்தனவனத்தினிடத்தையடைந்து, (எ-று.) (ங)

[ஆண்டாள் திருவவதாரம்.]

ச. மருவுடைத்துணர்த்துளவிடைமரகமணியைப்
பொருவுபொற்பொடாடித்திங்கள்பூரநாளதனில்
அருணவித்துருமத்திழம்பிறழ்தரவழகோர்
உருவெடுத்தெனவொருமகவாகியங்குதித்தாள்.

(இ-ள்.) வாசனையுடைய பூங்கொத்துக்களையுடைய திருத்துழாயினடியில் மரகதமணியையொத்த அழகோடு ஆடிமாசத்தில் பூரநஷத்திரத்தில் சிவந்த பவளம்போன்ற இதழ்விளங்க அழகே ஒரு உருவெடுத்ததுபோல ஒரு குழந்தையாகி அங்கு அவதரித்தனள். (எ-று.) (ச)

ரு. வலிகெழுங்கரக்கணிச்சியாலனையுலுவனத்துட்
பொலிசெழும்புகழ்ப்பட்டர்கோன்மனித்கொழில்புரிவான்
மெலிவிலாவனப்பொடுபசந்துளவிடைவிளங்குங்
கவிதிகைகடமகலைநிலமசடனைக்கண்டான்.

(இ-ள்) வலியையுடைய கையிற் கொண்ட தறியையினாலே அந்
தத் திருநந்தனவனத்தில் ஒப்பற்ற சொழில் செய்யுமவரும் விளங்கும்
தழைந்த பிரபாவாதிசயமுடைய பட்டர்பிரானும் ஆகிய பெரியாழ்வார்,
குறையாத அழோடு பசந்துழாயினிடத்து விளங்கும் ஒலியையுடைய
திகா+ளோடு கூடிய கடலை ஆடையாகவுடைய பூமிப்பிராட்டியாகாக கண்
டனர். (எ-று) (ரு)

வேறு.

சு. ஆழங்கபேரன்பிறோரகத்துடலினைப்
போழநதமாலுதவுமபொருவிலபாவையை
மூழநதஞானத்கைமுனிவன்காண்டலும்
வாழநதனமினியெனாமலாககையேந்தினுன்.

(இ-ள்) அழகானவொண்ணாக பெரிய பிரீதியுடையாருள்ளத்தில்
தீயவினைகளைப் பிழைக்கப் பெருமானினித்த அந்த ஒப்பற்ற பசுமைபோன்ற
சூழநதையை அபிவிருத்தியாகிய மெய்ஞ்ஞானப் பெருமையையுடைய
மநகலிரான ஆழ்வார் பார்த்தலும், இனி வாழ்ந்தோமென்று மலர்போன்ற
தருக்கைகளாலே யேந்திக் கொண்டனர். (எ-று.) (சு)

எ. சொரிந்தனாமலாமழைசுரர்கடுந்துமி
விரிந்தகிரகரமிசைவிசுமபைமேவினார்
புரிந்ததுதமிழ்நடமபுனிதர்வாழ்த்தினார்
இரிந்ததுவினைதிசைதிசைகளெங்கனும்.

(இ-ள்.) மேலேயுள்ள வானிலுள்ளாரான தேவர்கள், தேவதூந்துமி
எங்கும் விரிந்து அதிரும்படியாக மலர்மாரி சொரிந்தார்கள்; தமிழ்ப்பாஷை
தாண்ட வம் புரிந்தது; பரிசுத்தவாடிகள் வாழ்த்தினார்கள்; வினையானது
திசைதிசைகளெங்கும் ஓடியொளித்தது. (எ-று) (எ)

அ. ஏந்தியமகவினகிராணாநோககுபு
பூங்கிருமகள் கொலோபூமியோவெனா
நீந்திலனகரிககடனிலைகதிலாதுதூப்
தாங்கிருவுளத்தினிலயிர்க்குங்காலோபில்

(இ-ள்.) (ஆழ்வார்) ஏந்திய சூழவியினது அழகைக் கண்டு இக்குழவி,
அழகிய பெரியபிராட்டியாரோ? அல்லது பூமிப்பிராட்டியார் தானோ? என்
று ஆநந்தக்கடலைக் கடந்தவராகி, அதில் நிலைக்கவும் முடியாமல், பரிசுத்த
மான திருவுள்ளத்தில் சிந்திக்குமபோது, (எ-று.) (அ)

சு. அந்தரவாணியொன்றாதியேனமாய்
வந்தமாலவனியைமருப்பிற்றுகுரு
நந்தலிறிருவினையாடனம்புநாட்
சுந்தரமயிலுமுற்றொழுதுபோற்றியே

(இ-ள்.) ஆகாசவாணியொன்று, ஆதிவராகமாக வந்தருளின பெருமானுள் பூமியைத் தனது கோட்டினாலே யேந்தி, கெடாத திருவிளையாடலை விரும்பியபோது, அழகிய மயில்போன்ற பூமிப்பிராட்டியார் (எம்பெருமானு) முன்னே வணங்கித் துதித்து, (எ-று.) (க)

க0. பாவாநின்றிருவருடநிறியொன்றனுந்
தேவனுமலாத்தொடையெகுலோராதமிழ்ப
பாவருந்தொடையினற்பரவுவோரமிசை
ஒவளின்மகிழ்வெனவுணரககூறினா.

(இ-ள்.) உமது திருவருளுக்கு இனியவர் பாவா? எனது கேட்டலும், பெருமானும் மலர்மலைகளைச் செயது சமர்ப்பிப்பவர்களும் தமிழ்ப்பாவாநிய அருமைமான மாலையினாலே துதிப்பவர்களானவர்கள் மீது எனக்கு ஒழிபாத சந்தோஷமென்று அறியும்படி அருளிச் செய்தனர். (எ-று.) (க0)

க1. இறையவனருண்முறையிதயத்தெண்ணியே
பிறைநுதன்மயிலுமப்பெற்றியாற்றவும
மறைஞ்ஞநின்றிருநகுலம்வயங்கிவாழவு
நறையலர்வனத்திடைநண்ணினுனொ

(இ-ள்.) பெருமான நியமரப்பிரசாரத்தைத் திருவனத்திலெண்ணிப் பிறைநைப்போன்ற நுதலையுடையராய் மயில்போன்ற சாயலைபுடைய பூமிப் பிராட்டியும், அழகிய பாவா, (பாமலை பூமலைகளைச் சூட்டின) செயவதற்காக வேதமார்க்கத்தை யனுசரித்த விஷ்ணுக்குக் கீ! உமது அழகிய ரூபம் விளங்கி வாழும்படி தேவையுடைய மலர்கள் பூக்கொளிரும் (இ-ஈ) ருதன வளத்தில் வந்தவாநின்றனா என்று, (எ-று.) (க1)

க2. எழுதலுமல்துகேடடிருகணிதரப
பழுதகலபுகமெயயரும்பப்பாவையைத்
தொழுதனன்பலமுறைதுளரியாடினன்
வழுவகருனதுயர்மனையைநண்ணினான்.

(இ-ள்.) உண்டாசலும், (ஆழ்வார்) அகைசங்கேட்டி இரண்டு திருக்கண்சளும் நீர் பொழியவும் குற்றமற்ற திருமேனியில் புனாகமுண்டாசவும் ஆப் பெண்மணியைப் பலமுறை தொழுது, உள்ளியாடிப், பழுதற்ற சமது உயர்ந்த திருமானிகையை யடைந்தனா. (எ-று.) (க2)

க3. புனைதுழாயலங்கலம்புயங்கொலிண்முதில்
அனையமாலவரத்தவதரித்தவாயிழை
தனையவாவுடனருந்ததியின்சான்றதன்
மனைவிவாண்மணித்தொடிமலாக்கையிந்தனன்.

(இ-ள்.) அலங்காரமாய் விளங்கும் திருத்துழாய்மாலையைத் திருப்புயங்குளிலணிந்த பெரிய மேகம்போன்ற பெருமானது வரத்தினாலே அவதரித்தருளின பிராட்டியாரை, அருந்ததியைப்போலப் பெருமைமிகுந்த தமது திருத்தேவியாரது ஒளிபொருந்திய மணிகளினுழைக்க வளையலணிந்த மலர்போன்ற கைகளில் அகைசயோரி அணிச் சனர். (எ-று.) (க3)

கடி. படங்களார்ப்ஹைபரபபிபபாந்தளாய்
தடங்கண்மாறனைமிசைதரிப்பத்தா னுமேல்
அடங்கலும்பரித்தருளணங்கையாரநீள
வடங்களார்முலையுமென்மலர்க்கைதாங்கினான்.

(இ-ள்.) விசாலமான திருக்கண்களையுடைய பெருமான், பாம்பாகிய திருவந்தாழ்வானது, படங்களையுடைய பலதலைகளைப்பரப்பி அவற்றின் மீது தன்னைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கத் தானும் தன்மீது சராசரங்களான எல்லாவற்றையும் தாங்கிக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கும் பூமிப்பிராட்டிபை, நீண்ட மணமாலைகளை யணிந்த தனபாரங்களுையுடைய அத்தேவியாரும் மிருதுவான மலர்போன்ற கைகளாலே தாங்கினார். (எ-று.) (கடி)

கரு. பலமுறைகவினெலாம்பரவிநோக்கிநங்
குலமுயர்தவமுருகொண்டதேயலால்
நிலமிசையவருளின்மகவிரிமையோர
இலொனவியந்துதன்னிதயதகெண்ணினான்.

(இ-ள்.) (அக்குழலியின்) அழகையெல்லாம் பலமுறையும் புகழ்ந்து டார்த்து, நமது குலத்திலுள்ளோர் செய்ய உயர்ந்த சுவம் ஒரு உருவங் கொண்டதேயன்றிப் பூமியினமீதுள்ளவர்களில் இக்குழலியின் குணமுள்ளவர்கள் இல்லையென்று ஆச்சரியமடைந்து தமது திருவுள்ளத்தி லெண்ணினார். (எ-று.) (கரு)

கக. எண்ணில்பல்வியர்க்கெலாமினிமையிந்தருள்
பெண்ணினையணைத்தலும்பிறங்குகொயகைபால்
தண்ணிலவுறப்புனறளிக்குங்காந்தமொத்
துண்ணிறைந்துதவவாங்குவந்துநல்கினான்.

(இ-ள்.) சணக்கற்ற பல்வான சீவகோடிகளுக்கெல்லாம் இனிமை யளித்தருளும் பெண்குழந்தையை அணைத்த மாத்திரத்தில், குளிர்ந்த சந்திரிகை உற்ற வளவில் நீரைச்சொரியும் சந்திரகாந்தம் போன்று தனங்கள் பால் சுரந்து கொடுக்க அதனைச் சந்தோஷித்து ஊட்டினார். (எ-று.) (கக)

கக. சாந்தவரனைவருங்குழிஇப்பொற்றாழியின்
ஆரந்தநறகலவைநெய்யாடலாடிமீக
கூர்ந்தவோகையங்கடற்குளித்திட்டார்மறை
தோந்தமாதவனிணுஞ்செருக்குஞ்சிந்தையார்.

(இ-ள்.) (அங்கு) வந்தவர்களான யாவரும் கூடி வேதங்களைத் தேர்ந்த ஆழவானாக் காட்டிலும் சளிக்கும் சிந்தையையுடையவர்களாகிப் பொற் குடத்திற் பொருந்திய நல்ல வாசனைத் திரவியக் கலப்புக்களோடு நெய்யாடலாடி, மேலோங்கின சந்தோஷ சாகரத்திற் குளித்தார்கள். (எ-று.) (கக)

கஅ. மட்டவிழலங்கலான்மறையுங்காண்குதற்
கெட்டரும்பொருள்வெளியெய்தறேந்துகொல
பட்டாகோனெனும்பெயர்ப்பறவைவேந்தனும்
இட்டனவ்கோதையென்றினியாகாமமே.

(இ-ள்.) வேதங்களும் காண்பதற் கெட்டாத பரம்பொருளான பெருமான், தேனொழுகும் பூமாலைகளாலே பிரத்தியக்ஷாமாதலை யறிந்துதானே, பட்டப்பிரான என்னுந் திருநாமத்தையுடைய பறவைக்கரசரான திருவடியும், (குழந்தைக்குக்) கோதை யென்று இனிமையான திருநாமமிட்டனர். (எனவே ஆண்டாள் குழிக்குள்ளே பூமாலைகளாலே பெருமான் வெளியாதலைபறிந்துதானே கோதையென்று தருநாமமிட்டன லெனற்படி). (எ-று)

கக. நெய்யுடன்பாலனைநிறைத்தொயிடுங்
நையுடன்சிரமணைதருத்திகசுண்மலர்
மைபுறவரைந்துமடகாப்புமண்ணிமீண்
செய்யுநற்றொடடிவீன்றவிசிற்சோத்தியே

(இ-ள்.) நெய்யோடு பாலும் தயிரும் நிறைத்துக்கலந்து இடதுகையுடன் தலையையணைத்து உண்பித்து, திருக்கண்மலர்களில் மை படியும்படி சீட்டி, திருமண்பாப்பு அணிந்து பெருமையுண்டாகவும் நல்ல தோட்டிலிலும் ஆசனத்திலு மிருத்தி, (எ-று.) (கக)

உ0. கன்னலையமுதமேகனகபபாலையே
அன்னமேயென்றுதாலாட்டியாரணம்
முன்னமேதெரிந்துணர்முனிவன்மேவிரி
மன்னமேதினிமகவளாத்துப்போற்றினாள்.

(இ-ள்.) கரும்பு! அமிர்தமே! பொன்னுலான பிரதிமையே! அன்னமே! என்று தாலாட்டி, விதங்களை முன்னமே யறிந்தணர்ந்த ஆழ்வாரது திருக்கேவியார், சிறப்புண்டாகும்படி பூமிப்பிராட்டியாரான கோதைபாலா வளர்த்துக் காப்பாற்றினார். (எ-று.) (உ0)

உக. நிலந்தனதுரந்தொடந்தவழந்துநேயமோ
டிலங்கெழிற்றொடைமிசையிருந்துநின்றுமோ
துலங்குபொற்பரியகந்துதைந்துகுழந்தொளிர்
நலங்கொள்சிற்றடியினுனடையுங்கற்றனள்.

(இ-ள்.) நிலத்தில் தனது மார்பு படியும்படி தவழ்ந்தும், நேசத்தோடு விளங்கும் அழகிய தொடையின்மீது இருந்தும், நின்றும், அழகு விளங்கும் பொற்கண்கினிகள் நெருங்கினின்று பிரகாசிக்கும் நலத்தைக்கொண்ட சிறிய திருவடிகளாலே நடத்தலையுங் கற்றனர் கோதைடார். (எ-று) (உக)

உஉ. கடிகைவில்விளங்கமென்கரியனெற்றியிப்
படியவெண்ணகைதிருப்பவளவாய்தரச்
செடிமணித்திரடகுழைசெவியிவ்ருழ்தரத்
தொடிநிதைளிரக்கரந்துலங்கிமலகவே.

(இ-ள்.) நெற்றிக்கூட்டியின் பிரகாசம் விளங்கவும், மிருதுவான சிறு கேசங்கள் நெற்றியின்மீது படியவும், வெண்மையான நகையை அழகிய பவளமபோன்ற வாய் தரவும், ஒளிபொருந்திய மணிக்கூட்டங்களிழைத்த காதணிகள் செவிகளினிடத்துத் தாமவும், வளைக்கூட்டங்கள் தளிர்போன்ற திருக்கைகளில் பிரகாசித்து நிறையவும், (எ-று.) (உஉ)

௨௩. பொய்தலிற்சூரியனபொருள்கள் பூந்தளிர்க
கைதழைத்திடபபுடைகளுலப்பாங்கியர்
மெய்தனக்குறையுளாம்விண்டுசித்தன்முன்
செய்தவத்திருமணித்தெருவிற்சேர்ந்தனள்.

(இ-ள்.) பெண்கள் விளையாட்டுக் சூரியனவான பொருள்கள் அழகிய
தளிர்போன்ற கைகளில் நிறைந்திருக்கவும், தோழியர்கள் பக்கங்களில்
நெருங்கவும், உண்மைக்கிருப்பிடமான விஷ்ணுசித்தரான ஆழ்வார் முன்செ
ய்த தவச்செல்வமான கோதையார், (விளையாட்டுக்கூடாக) அழகிய தெருவிற்
சேர்ந்தனர். (எ-று.) (௨௩)

௨௪. எண்டகைமணிகளிட்டிழைத்தசிற்றிலிவ
தண்டலிலிகுளையருடனுந்தன்னைமுன்
உண்டருண்முகிற்குருக்குமணியென்றொளிர்
வண்டலம்பாவையைவதுவைசெய்குவாளா.

(இ-ள்.) தன்னை முற்காலத்தில் உண்டவனுன மேகம்போன்ற பெரு
மானுக்கு உருக்குமணி பென்று சொல்லப்பெற்றுப் பிரசாசிக்கும் வண்டல்
மண்ணுறசெய்த பதுமையை எண்ணும் பெருமையையுடைய இரத்தினங்க
ளிட்டிச் செய்த சிற்றில்லில் தன்னைவிட்டு நீங்காத தோழிகளோடு திருக்
கலியாணஞ் செய்வார். (எ-று.) (௨௪)

௨௫. கழங்குடனம்மனைகமலகைவளை
முழங்கிடநடித்துவான்முடிவிலாபபடிம்
வழங்கருளரங்கநாயகனைமாயனைப
பழங்கண்மாமருந்தினைப்பரிவிதபாடுவாளா.

(இ-ள்.) கழங்குடன அம்மானையைத் தாமரைபோன்ற கைகளிலிருந்
தும் வளைகள் ஒலிக்கும்படி ஆடி, பரமாகாயமென்னும் முடிவில்லாத
பதவியைக் கொடுக்கும் அருளையுடைய திருவரங்கநாயகனை, ஆச்சரியகுண
சேஷடிதங்கையுடையவனை, தக்கத்தக்குப பெருமைபொருந்திய மருந்
தானவனைப் பிரீதியோடு பாடுவார். (எ-று.) (௨௫)

௨௬. குரங்கவாண்மலர்ச்சினைகுதலைககோகிலம்
இரங்கவான்பொழிலபுகுநதிவர்வுற்றாசலில்
கரங்கவானமைத்திருந்துகைத்துககாதலால்
அரங்கவாமனல்புகழ்பாடியாடுவாளா.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய மலர்களையுடைய கிளைகள் வளையவும், குயில்
கள் மனமிரங்கவும், சிறந்த சோலையிற் பிரவேசித்து, ஊசலிலேறித், திருக்
கைகளும் திருத்தொடையும் அமைத்திருந்து, அசைத்து, விருப்பத்துடன்
திருவரங்கத் தெழுந்தருளிய பெருமானது திருப்புகழைப்பாடி ஆடுவார்.
(எ-று.) (௨௬)

௨௭. பரிவினுனயர்முனிபட்டாகோனதை
அரியுணைமலர்கடேர்ந்தனந்தநாமமால்
புரிவினுணைநிரப்பினைந்துவைத்தபூந்
தெரியலேயெடுத்தனுதினமுஞ்குடுவாளா.

(இ-ள்.) எம்பெருமான் மீதுவைத்த அனபையுடையராய் உயர்ந்த மர சீலராயப் பட்டர் பிரானான ஆழ்வாரா பக்தியோடு தேனுக்காக வண்டிகள் பரிசியாத மலர்களைத் தெரிந்தெடுத்தது அந்தமான திருநாமங்களையுடைய பெருமான் பிரீதியோடு அணியும்படி தொடுத்தவைதத பூமாலைகளை யெடுத்திப் பிரதிதினமும் சூடுவார். (எ-று.) (௨௭)

வேறு.

௨ அ. சான்றவன் ஞெடுத்தமாலையெடுத்து மின்னதுமைக்கார போன்றபைங்குழலிற் சூடிக்கூவலிற் பொற்புநோக்கி ஆன்ற பொற்பிடி கைவைப்பவந்தன்னுணரான ண்டம் ஈன்றவற் குவந்து சாத்தவெந்தையு மினிமைகூர்வான்.

(இ-ள்.) ஞானபக்திகள் நிறைந்த ஆழ்வார் தொடுத்து வைத்த மாலையை யெடுத்து, மின்போன்ற கோதையார் தமது கறுத்த மேகம்போன்ற பசிய கூந்தலிற் சூடி, கிணற்றில் அந்த ஆழைப்பார்த்து, மாட்சிமையுற்ற பொன்னுலான புந்தட்டில்லைக்க, (இதனை) ஆழ்வார் அறியாதவராகி உலகங்களை யீன்ற பெருமானுக்குச் சந்தோஷித்துச் சூட்ட, எம்பெருமானும் (அதற்குச்) சந்தோஷ மடைவான். (எ-று.) (௨௮)

௨ ௯. முடித்தேமாலையு முடித்தருங்களிப்பின் மூழ்கக் கடித்தொடைக்கோதைநா ளுந்தருங்குழம்புனைந்துவைப்பான் வடித்தநான் முனிவனோர் நாண்மயிர்கண்மொழுகியுள்ளந் துடித்தயர்வுவாவான்கோதைகுடலுந்தோன்றக்கண்டான்.

(இ-ள்.) (இப்படி, தாம்) முடித்தனவான தேனையுடைய மாலையைப் பெருமானும் முடித்துக்கொண்டு அரிய சந்தோஷத்தில் மூழ்கும்படி நாடோறும் வாசனையுடைய மாலையைக் கோதையார் தமது சரியகூந்தலில் அணிந்து வைப்பார்; சால்திரங்களின் சாரார்த்தங்களை யறிந்த ஆழ்வார் ஒருதினம் ஆம்மாலையில் மயிரிருச்சக்கண்டு திருவுள்ளம் கலங்கித் துடித்து வருந்துவாராய்க் கோதையார் சூடுவதையும் பிரந்தியகூடமாகக் கண்டனர். (எ-று.) (௨௯)

௩௦. அன்னையே தவறித்தோவமலனுக்கணிவதன்றோ என்னையே மடமையெனச் சினத்தனைத்துமற்றோர் பொன்னையம்மலரின்மாலையாத்தலும்புவனமீன்ற முன்னையோனிவரான்கோதைமுடித்தேமுடிப்பேனென்றான்.

(இ-ள்.) தாயே! அந்தோ! இச்செயல் குற்றமுள்ளதாகும்; (இம்மலை) மலரகிதான பெருமானுக்குச் சாத்துவதன்றோ? என்ன அறிவில்லாத காரியஞ் செய்தாயென்று கோபங்கொண்டு வேறொரு பொன்போன்ற மலர்க ளாலான மாலையைச் சாத்தலும், உலகங்களைப் பெற்ற காரணபூதான பெருமான் திருவுள்ளம் பற்றாமல் கோதை முடித்ததையே நான் முடிப்பேனென்றான். (எ-று.) (௩௦)

௩௧. அறிவனுமனையெண்ணவ மிர்தவாயணங்கைக்கொண்டெய்க்கிர்த்தியிரிமாற்பொற்கோயின் மீண்டெய்தித்தாமஞ் செயிவளைக்கரமானகூந்தற்கணிந்தவத்திருத்தார் சாத்த உறியளையருந்தினோனும்புனைந்தனனுவகையோடும்.

(இ-ள்.) ஆழ்வாரும் திருமாளிகையையடைந்து அமிர்த முண்டாசுந் திருவாயையுடைய கோதையாரை யழைத்துக் கொண்டு, லீசும் பிரகா சமுடைய திருச்சக்கரத்தை யணிந்த பெருமானது பொன்மயமான திருக் கோயிலை மறுபடியு மடைந்து, ஒளியுடைய நெருங்கிய வலையலணிந்த திருக்கைகளையுடைய கோதையாரது திருக்குழலில் அணிந்த அத்திருமாலையைச் சாத்தவே உறியில் வைத்த வெண்ணெயுண்டபெருமானும் சந்தோஷத்தோடு அதை யணிந்து கொண்டனன். (எ-று.) (௩௧)

௩௨. மாதவன்நனக்குத்தான்முன்வணைதொடைநல்கிமாதங்
கோதகல்கோதைசூழிகொடுத்தவளெனும்போபெற்றாள்
ஆதரித்தணிந்தமாலுமுனிவனையருளிகேகிப்
போதநான்முனிவவிம்மான்றனைமணம்புரிதுமென்றான்.

(இ-ள்.) பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனை பெருமானுக்குத் தான் முன்பு சூழிய திருமாலையைக் கொடுத்து ஆண்டாரும் குற்றமற்ற “கோதை” “சூழிக்கொடுத்தவள்” என்னுந் திருநாமமடைந்தனர்; அப்படி ஆதரத்தோடு அணிந்து கொண்ட பெருமானும் ஆழ்வாராக் கிருபையோடு கடாக்கித்து ஞானநூல்களை யுணர்ந்த மநநசீலோ! இந்த மான்போன்ற ஆண்டானைத் திருக்கலியாணஞ் செய்துகொள்வோ மென்றனன். (எ-று.) (௩௨)

௩௩. புகன்றவம்மொழியாலோகைபெருகிமெய்ப்புளகம்போர்ப்ப
அகங்குழைந்துருக்ககண்ணீர்சொரிதரவடிகள்போற்றிச
சகந்தனையளந்தோன்றன்பாலவிடைகொளாவணங் குதனனோ
டிகம்பரந்தெளிந்தோன்றன்மாளிகையினிதிந்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) (இப்படி) அருளிய அந்த மொழியினாலே சந்தோஷ மதி கரித்துத் திருமேனியில் புளகமுண்டாகவும் திருவுள்ளங் குழைந்துருக்கவும் திருக்கண்கள் நீர் சொரியவும் உலகங்களை யளந்த பெருமான் திருவடிகளைத் துதித்து, விடைபெற்று, இகத்தையும் பரத்தையும் தெரிந்த ஆழ்வார் ஆண்டாளுடன் தமது திருமாளிகையினிடத்து இனிதாகச் சேர்ந்தனர். (எ-று.)

௩௪. வனிதையும்வதுவைதன்னைமாதவன்வந்துசெய்வான்
நனியுவந்துனாத்தவாய்மைநயந்தளப்பரியஞானப்
புனிதமாதவனைநோக்கிப்போதனும்புரஞ்செற்றோனும்
இனியநான்மறையுங்காணவீசனையெம்பிரானே

(இ-ள்.) ஆண்டாரும் மாதவனை பெருமான் வந்து தம்மைத் திருக்கலியாணஞ் செய்வதற்காக மிகச் சந்தோஷித்து அருளிச் செய்த உண்மையான மொழியை விரும்பி, அளவிடற்ரிய ஞானத்தையுடைய பரிசுத்தரான பெருந்தவத்தையுடைய ஆழ்வாரைப் பார்த்துப், பிரமனும் மூப்புரங்களை வென்ற சிவனும் இனிமையான நான்கு வேதங்களுங் காணாத ஈசனை, எம்பெருமானை, (எ-று.) (௩௪)

௩௫. உரைத்திடக்கருதவொட்டாவொருவனையுலகங்கூறும்
வினாத்துழாயலங்கலானைவினைகளோவிடுத்தநீங்காத்
தரைக்குண்மானிடரெவ்வாறுகாண்பதெத்தலத்தன்னானை
வரைத்துணர்ந்தறிவதெங்ஙன்புகல்கெனமறைவலானும்

(இ-ள்.) சொல்லவும் எண்ணவும் முடியாத ஒப்பற்றவனை, பெரியோர் கூறும் வாசனையையுடைய திருத்தொழாய்மலையையுடையவனை, தமக்குண்டான நீங்காத வினைகளை நிவர்த்தித்துப் பூமியினிடத்து மனிதராயுள்ளவர் சள் காண்பது எவ்விதம்? எந்த ஸ்தலத்தில் அப்படிப்பட்டவனை எப்படி விவரித்தறியலாம்? அருளிச் செயலீராக வென்று கூற, வேதங்களில் வல்லவரான ஆழ்வாரும் (எ-று.) (௧௫)

௩௬. அருச்சுணவடிவமாகியரவணையமலன்வாழ்ந்
திருப்பதியொருதூற்றெட்டுண்டவனிமீதவற்றைச்செப்பில்
விருப்பொடுவணங்கிற்காணிந்கருதுறில்விளங்குநீலப்
பொருப்புறம்பரமன்றன்னைக்காணலாம்புலியோர்க்கென்றான்.

(இ-ள்.) திருவந்தாழ்வானாகிய திருவணையையுடைய மலரகிதனை பெருமான, அர்ச்சாரூபமாகி நித்தியவாசஞ்செய்யும் திருப்பதிகள் பூமியின் மீது ஒரு தூற்றெட்டுண்டு; அத்திருப்பதிகளைச் சொல்லினும் விருப்பத்தோடு வணங்கினும் செவிப்பினும் சிந்திப்பினும் விளங்கும் நீல மலையைப் போன்ற பரம்பரனை பெருமானைப் பூமியிலுள்ளவர்களுக்குக் காணக் கூடு மென்றான். (எ-று.) (௧௬)

௩௭. தாதைசொற்றதுகேட்டோகைதழைத்தலுந்தருணச்செவ்வாய்க்
கோதையுமெந்தாயிங்ஙன் கூறியபதிதூற்றெட்டிற்
பேதையேனுணரமேலாம்பதிகுலோப்பிரித்தோதென்ன
மாதையம்முரிவன்றனுமனமிகமகிழ்ந்துநோக்கா

(இ-ள்.) இப்படி தந்தையாரான ஆழ்வார் அருளிச் செய்ததைக் கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்தாலும் இளமைப் பருவமும் சிவந்த திருவாயு முடைய ஆண்டாளும் என் தந்தையே! இப்படி அருளிச்செய்த திருப்பதிகள் தூற்றெட்டில் பேதைமையுடைய நான் அறியும்படி மேன்மையான திருப்பதிகளை விவரித்தருளிச் செயலீராகவென்ன, அந்த ஆழ்வாரும் ஆண்டானை மிகவுந் திருவுள்ள முவந்து நோக்கி, (எ-று) (௧௭)

௩௮. மதிலணியரங்கமுட்டம்வேங்கடமாயைநீக்கும்
முதியசாளககிராமநைமிசாரணியம்வானோர்
துதிசெய்புட்கரமேதோதாத்திரிபதரிகையேதூய
பதிகனுாற்றெட்டுண்மேலாம்பதியெனப்பகர்வார்மேலோர்.

(இ-ள்.) திருமதிஷ்ணையுடைய திருவரங்கம், ஸ்ரீமூஷ்ணம், திருவேங்கடம், மாயையை யொழிக்கும் முதுமையுடைய சாளக்கிராமம், நைமிசாரணியம் தேவர்கள் துதிசெய்யும் புஷ்கரக்ஷேத்திரம் ஸ்ரீவானமாமலை ஸ்ரீவதரியாசிரமம் இவைகள் பரிசுத்தமான தூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளில் மேலான திருப்பதிகளென்று மேலோர்கள் அருளிச் செய்வார்கள். (எ-று.)

௩௯. இவைகளோரிருநான்கிற்குண்முதன்மையாமெண்கணனும்
கவையயிற்றுலத்தானும்பணிந்தனர்பரவக்கஞ்சக்
ருவையுடைமுகில்போலெந்தையனந்தன்மேற்றுயில்பொற்கோயில்
நவையிலா யெனவக்கோயிற்புராணமுநவில்வதானான்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற ஆண்டாளே! இத்திருப்பதிகள் எட்டில் எட்டுக் கண்களையுடைய பிரமனும் முப்பிரிவையுடையதாய்க் கூர்மையுடைய குலத்

தைத் தரித்த சிவனும் வணங்கித் துதிக்கத் தாமரைக் கூட்டத்தையுடைய
மேகம் போல எம்பெருமான திருவந்தாழ்வான் மீது அறிதுயிலமரும்
பொன்மயமான திருவரங்கம் முதனமைபெற்ற தாகும் என்று அந்தத்
சுகோயிற் புராணமும் உரைக்கத் தொடங்கினர். (எ-று.) (கசு)

வேறு.

சு0. அலகிலாவுலகோ டயன்முதலுயிரு மணியகட்டடந்தொன்
றடக்கிச, சலதியிறையின்மா லுலகுயிர்படைப்பக் கருதலானுந்
தியந்தடத்திற், பலவிதழ்ப்பதின லுலகினுநருவோர் பங்கயமுன்
த்ததப்பதுமத், திலகுபொற்பொகுடடி னிடத்தவதரித்தா னெண்
கணுந் முகனெனுமிறையோன்.

(இ-ள்) கணக்கற்ற உலகங்களோடு பிரமன் முதலிய ஜீவகோடிகளையும் அழகிய திருவயிறத்தில் அந்தக் காலத்தில் அடக்கிக்கொண்டு திருப்பாற்கடலில் அறிதுயிலமரும் பெருமான், உலகத்தையும் உயிர்களையும் சிருஷ்டி செயயச் சிந்தித்ததினாலே பெருமானது திருவுந்தியாகிற தடத்தினிடத்தில் பலவிதங்களையுடையதாய் பதினாலு பிரிவாயிருக்கிற உலகத்தின உருவமாகிய ஒரு தாமரை யுண்டாயிற்று. அத்தாமரையில் பிரசாசமுடைய பொன்மயமான பொகுட்டினிடத்தில் எட்டுக்கண்களையும் நான்கு முகங்களை யுமுடைய இறைவனான பிரமதேவன் அவதரித்தனன். (எ-று.) (சு0)

சுக. அந்தராஞ்சலில மலதுகாண்பொருளொன் றணுவளவின்
மையானமுநகி, மைந்தனநகிருப்ப வாசுதேவப்பேர் வள்ளலாக
வனுழைமருவாச், சுந்தரமீன மோதிமங்கமடந் துமங்கவத்திர
வுருத்தோறழி, நந்தஞ்ஞகறழி யுலகுயிரொவையும் படைக்குதிநீ
யெனநவின்ருள்.

(இ-ள்.) வெளியும் சலமும் அல்லாது, காணும் பொருள் ஒன்று, அணுவளவேனு மில்லாமையாலே வருந்தி, மைந்தனை பிரமன் அவ்வந்தியைத் தாமரைமலரிலிருக்க, வாசுதேவனென்றுத் திருநாமமுடைய பெருமான் அங்கு அவனிடத்தடைந்து, அழகிய மீன் அன்னம் ஆமை குதிரை என்னும் முகங்களையுடைய சொருபத்தைக் காட்டி, வருந்தும் துன்பத்தை நிவர்த்தித்து, உலகம் உயிர்களெவையும் நீ சிருஷ்டிப்பாயாக வென்று அருளினன். (எ-று.)

சஉ. ஈன்றவன்பணித்த முறையயன்பதினாலுலகுயி ரெண்ணி
லாதனவுந், தான்றகவுறவே படைததுலகெவைக்கு நிவந்ததாரு
சத்தியவுலகம், ஆன்றதன்பதமா யமைத்துவாழ்ந்தருள்வோனல
கிலா வுலகுயிரனைத்துந், தோன்றலசாநிலைமைத் தென்றெண
முத்திபெருகுவா னினைத்துளந்துளங்கா

(இ-ள்.) தன்னையுண்டாக்கின பெருமான நியமித்தபடி, பிரமதேவன் பதினாலகமும் கணக்கற்றனவான உயிர்களும் தான் தகுதியுண்டாம்படி படைத்து, உலகங்களெல்லாவற்றிற்கு முயர்ந்த சத்திய லோகத்தை நிறைவுற்ற தனது பதவியாக வமைத்து வாழுவோனாகக் கணக்கில்லாத உலகம் உயிர்களெல்லாம் உற்பத்தியாதலும் இதத்தலு முடைய நிலைமையுடையன என்றெண்ணி மோகூத்தை யடையும்படி நினைந்து உள்ளம் கலங்கி, (எ-று.) (சஉ)

சுங். எத்தகைவளமுந் துறந்துவெண்டிடைப்பா லிருங்கடன் மருவியாண்டிருந்து, முத்தவறகற்றி யறுபகைமுருகி முளரிவா ணயனங்கண்முகிழா, நித்தனைப்பாந்தா மனைத்தனதிடுகக ணீக்கி யாண்டெவனுமாய்நிறைந்த, அத்தனையிதயத் தமைத்தனனந்த வருடமா சகறவமயர்ந்தான்.

(இ-ள்.) எப்படிப்பட்ட வளங்களையும் வெறுத்து, வெண்மையான நிரைகளையுடைய பெரிய திருப்பாற் றடலை யடைந்து, அங்கிருந்து முக்குற் றங்களையும் நீக்கி, ஆறு பகைகளையு மழித்துத், தாமரை போன்ற ஒளி பொரு ந்திய சண்களை மூடி, நித்தனை-பாந்தாமனை-தனது துக்கத்தை நீக்கி யடிமை சொண்டு எவ்விடத்துமாய் நிறைந்திருக்கும் ஸ்வாமியை-இருதயத்திலிருத் தி ஆயிரம் வருஷம் குற்றமற்ற தவஞ் செய்தனன். (எ-று) (சுங்)

முக்குற்றம்: காமம், வெகுளி, மயக்கம் எனபன. அறுபகை: காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் எனபன.

சுசு. வினதைசேயபரிப்ப வனந்தனித்திலவெண் கவிகையா விரிந்துமீவிளங்கத், தினகரன்கலையோன் கவரிபாங்கெடுப்பா சன நதந்தாதிபாசெறியக், கனமணிர்க்கதைகைக் கொடுசயவியசயர் கனகவாயிலின்முனங்காப்ப, மனமகிழ்சேனைக கிறைபுறங்காப்பக் கணபதிதூர்க்கைபாலவணங்க

சுரு. மகமெலாங்காலாய் பலகையிட்டிகளாய் மடிவிலாமறைப் பொருண்முழுதும், புநரிலாநாசி முகமதாயமகுட நிசைசது மறைகளாய்ப்பொலனார், சிகரமீவாணி பிரணவவடிவாய் விளங்க வெண்டிசையிலவாழ்தேவர், நிகரிலாமருத்து வசக்களேழ்முனி வோ ருருத்திரருடுக்கள் கோணினாகள்

சுசு. சூரியரகத்துட சூழ்ந்தடிவணங்க நனந்தலையனந்தன்மேற் றுயிலுஞ், சீரியபரம வாசுதேவப்போத் தேவொடுதிசையெலாம் விளங்கப, பேரியலரங்க தாமமென்றெழைக்குந் திருச்சின்னவொ லிமிகபபிறங்க, வாரியங்கதனு ணின் றுநீளரங்க விமானமங்குதித் ததுமாதோ.

(இ-ள்.) வினதையின் குமாரராகிய பெரியதிருவடி தாங்கவும், திரு வனந்தாழ்வான் வெண்மையான முத்துக்குடையாக விரிந்து மேலே விளங் கவும், சூரியனும் சந்திரனும் பக்கங்களில் சாமர மெடுக்கவும், சனந்தர் நந்தர் முதலானவர்கள் நெருங்கவும், கனமானதாய் மணிமயமான கதாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு ஜய விஜயர்கள் பொன்மயமான துவாரத்தைக் காக்கவும், மனமகிழ்ச்சியையுடைய சேனைமுதலியார் புறங்காக்கவும், கணபதியும் தூர்க்கையும் இரண்டு பக்கங்களிலிருந்து வணங்கவும், யாகங்களெல்லாம் கால்களாகவும், யக்கியங்கள் பலகையாகவும், அழிவில்லாத வேதார்த்தங் கள் யாவும் குற்றமற்ற நாசியும் முகமுமாகவும், அழகுடைய சிகரத்தினமீ துள்ள மகுடங்கள் நான்கு வேதங்களாகவும் சப்தமான பிரணவம் வடி வாகவும் விளங்க, எட்டுத் திசையில் வாழும் தேவர்களும் ஒப்பற்ற மருத் துக்களும் வசுக்களும் சப்தரிஷிகளும் உருத்திரர்களும் நகைத்திர தேவதை

களும் கிரகவரிசைகளும் நித்திய சூரிசுளும் தன்னிடத்துச் சூழ்ந்திருந்து திருவடி வணங்கும்படி, இடையில் திருவநந்தாழ்வானமீது யோகநித்திரா செய்யும் சிறப்பையுடைய பரவாசுதேவனென்னும் திருநாமமுடைய பெருமானுடன், திசைகளெல்லாம் விளங்கும்படியாகப் பெருமையுடைய அரங்கதாமம் என்று சப்திக்கும் திருச்சின்னத்தின் ஒலி மிகவும்திசரிக கத், திருப்பாற்கடலிலிருந்து பெரிய ஸ்ரீரங்கவிமானம் அங்கு வந்து தோன்றியது. (எ-று.) (சச-சரு-சசு)

சஎ. தருந்தகைபரங்க தாமமெல்லிசைக்குங் காசுளத்தொலி செவிசார, இருந்தவமிழைசுரு மிரணியகருப்ப னிதுபுதிதிவெணை விதயம், பொருந்திசயததான் விழிப்பவெப்பொருளும் புவன மூமகட்டினுட்பொதிந்த, சுருந்தடம்புயனோ பரமனுககிடமா மணிவிமானந்தனைக்கண்டான்.

(இ-ள்.) வரங்களைக் கொடுக்கும் பெருமையுடைய ஸ்ரீரங்கதாமம் என்று சொல்லும் திருச்சின்னத்தின் ஒலி செவிகளிற் படியவே, பெரிய தவஞ்செய்யும் பிரமன், இங்கு இது தூதனமென்று இருதயத்திற் பொருந்தய அதிசயத்தாலே சண் விழித்துப்பார்க்க, எப்பொருள்களையும் அவை கட் கிருப்பிடமான உலகங்களையும் திருவயிற்றில் வைத்து கரிய நிறத்தை யுடைய விசாலமான மேகம்போன்ற பெருமானுக்கு நிவாசஸ்தானமான அழகிய ஸ்ரீரங்க விமானத்தைச் சேவித்து, (எ-று) (சஎ)

சஅ. உவகையினெழுந்தான் பிரம்புகைக்கொடுகின் னுளசுளந் தனுமலருதித்தோய், தவலினின்றவபபே நிதுவலம்புரியாய் வண கருகென்றிவைமுறைசாற்ற, இவனுமீரிண்டு வலஞ்செயாத்தி சைநான் கினுமினிதிறைஞ்சியுள்ளேகிப், பவமுடிவகலசீர் வாசு தேவனைத்தான் பரவினொப்பலமுறைபணிந்தே.

(இ-ள்.) சந்தோஷத்தோடெழுந்தான்; பிரம்பைத் திருக்கையிற்சொ ள்ளி நினைநிருக்கும் சுனந்தரும் தாமமைலரி லுற்பவித்த பிரமனே! இது கெடுதலில்லாத உனது தவத்தின் பிரயோசனமாகும்; (இதனை) வலஞ் செய்வாயாக வணங்குவாயாக வென்று இவைகளை முறையே சொல்லப், பிர மதேவனும் நான்கு முறை வலஞ்செயது நான்கு திக்கிலும் நன்கு வணங் கி உள்ளே பிரவேசித்துப் பிறப்பின் முடிவு நீங்கும் சிறப்பையுடைய வாசு தேவனது திருவடிசுதை துதித்துப் பலமுறையும் வணங்கினன். (எ-று.)

சசு. நாமக்கொழுநன் றனைமலர்க்கமலை நாதனுங்கருணைவா ணயனத், தாமரையலரா னேக்கியெவ்வண்டத் தினுகருமேலா யொளிதழைத்த, காமர்சீர்ப்பரம பதத்துறைந்தருண முனையளித் தருள்வதோர்கருத்தால், ஏமமார்கோயி லருச்சனைவடிவ மெடுத் திவனெயதினமென்னு

(இ-ள்.) சரஸ்வதிதேவிக்கு நாயகனான பிரமனைத் தாமமைலரிலிருக் கும் பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனான திருவரங்க நாதனும் கருணை மிகுந்த ஒளி பொருந்திய திருக்கண்களாகிய தாமமைலர்களாலே கடாக்ஷித்து, எவ்வண்டத்துக்கும் மேலாகிப் பிரகாசமிகுந்த அழகிய சிறப்பையுடைய பரம்பதத்தில் நித்தியவாசஞ் செய்யும் நாம், உன்னை ரக்ஷிப்பதாகிய ஒரு

கருத்தினுலே பொன்மயமான கோயிலில் அர்ச்சனைவடிவ மெடுத்து இவ் விடத்துக்கு வந்தோமென்றுணாத்து, (எ-று) (சுசு)

ரு0. இயம்புசாத்துவதம் பவுடசலமெனலோ ரிரண்டதாய்ப்பா ஞ்சராத்திரதூல, நயந்துகூறாரா தனத்தகையினைமுந் நான்கெழுத் துடன்றநைநவிலா, வாயங்கநொமையிம் மரபருச்சனைசெய் குதி யெனவனசமாமலாமேல, அயன்றவாதருச்சித் தணிவிமானங்கைக் கொடுத்தகனபதியடைந்தான்.

(இ-ள்.) சொல்லப்படும் ஸாத்தவதம் பெளஷ்கலம் என்று இரண்டு விதமாகி, ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர சாஸ்திரம் நயந்து கூறும் திருவாராதனப் பெருமையை துவாதசாக்கூரி மந்திரத்தூடன் தனியாக அநுசந்தித்து, விளங்கும்படி நீ எம்மை இவ்விதமாகத் திருவாராதனஞ் செய்வாயாகவென்று அருளிச்செய்ய, அவ்வாதே தாமதாமலரின் மீதிருக்கும் பிரமதேவன் தவறாது திருவாராதனஞ் செய்து, அந்த அழகிய ஸ்ரீரங்க விமானத்தைக் கைக் கொண்டு தனது அகனற பதியாகிய சத்திய லோகத்தை யடைந்தான். (எ-று.) (ரு0)

ருக. சத்தியவுலகின் வீரசைமாநதியின் றடங்கரைதகைவிமா ளத்தை, அத்திசைமுகத்தோ னமைத்தவாவுடனே யலாகடுயருச சனையாரா, இததிமன்றககன் றெடங்குதியையிருவோர் பிரமர்சோ மனுக்கரொழுவோரா, பத்தியின்மகைவா னவலொமபரவி வழி படப்பரிவினாற்பணிந்தான்.

(இ-ள்) அந்தப் பிரமதேவன், சத்திய வுலகத்தில் வீரசைமாநதியின் விசாலமான சனையினிடத்துப் பெருமையுடைய ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தைப் பிரதிஷ்டித்துப், பிரீதியோடு மலர்சொரிந்து அர்ச்சனைசெய்து, இவ்விதமாகவே தக்ஷப்பிரஜாபதி தொடங்கிப் பத்துப் பிரசாபதிகளும் சிறப்பையுடைய பதினாறு மனுக்களும் பெருமையையுடைய தேவர்களெல்லோரும் பக்தியோடு வாழ்த்தி வழிபடும்படி, பிரீதியோடு பணிந்தான். (எ-று.) (ருக)

ருஉ. ஆயநான்முகன்ரென் முறைவழாதவரான் டருச்சனை புரிந்தனரயனுந், தூயசூரியனுக் கருஞ்சரந்தரியா ராதனைபுரிகெ னசகடரோன, நேயமாய்வணங்கி வழிபடாத்தருமன் றனகுகுமந் நீர்மையேநிகழ்த்த, மாயவன்றனையத் தருமனுமரபான் வழிபடா வுள மிகமகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) இப்படியாகிய பிரமன், பழமையான முறைமையைத் தவறாத வர்களான பிரசாபதிகள் சத்தியலோகத்தில் திருவாராதனஞ் செய்தனர்கள். பிறகு பிரமதேவனும் பரிசுத்தனை சூரியனுக்கு அளித்து எம்பெருமானைத் திருவாராதனஞ் செய்யென்ன, அந்தச் சூரியனும் பக்தியோடு வணங்கி வழிபட்டு, வைவஸ்வதமனுவுக்கும் அப்படியே நியமிக்க, அந்த வைவஸ்வதமனு வும் திருவாங்கப் பெருமானை முறைப்படி வழிபட்டு உள்ளம் மிகவும் மகிழ்ந்தான். (எ-று.) (ருஉ)

ருங. அரியருச்சனையின் றிறமெலாந்தரும னிக்குவாகுவுக்குளத் தருளால, தெரிதரப்புகன்றா ராதனைபுரிநீ யெனவயன்பதியினைச

சேராப், புரிவுளத்தருச்சித தவனிபோந்தரங்க விமானமிப்புடவி யிற்பொருந்தற், குரியநற்றவருசெய் துலகைவாழ்விப்பா மென நினைந்தருந்தவமுழந்தான்.

(இ-ள்.) எம்பெருமானது திருவாராதநக் கிரமங்களை யெல்லாம் மனு வானவன் இக்ஷ்வாகு மஹாராஜாவுக்கு உள்ளதிலுண்டான அருளினாலே தெரியும்படி சொல்லி, நீ ஆராதனைபுரிவாயாக வென்றுகாக்க, அவ்விக்ஷ்வாகு மகாராஜனும் பிரமதேவனது சத்தியலோகத்தையடைந்து பிரீதியோடு ஆர்ச்சனை செய்து, பூமிக்குவந்து, ஸ்ரீரங்கவிமானம் இந்தப் பூமியில்வந்து பொருந்தியிருப்பதற்குரிய நல்ல சுவஞ் செய்து உலகத்தை வாழ்விப்போமென்றெண்ணி அரிய தவஞ் செய்தனன். (எ-று.) (ரு௯)

ருசு. பற்பலபருவம் பசுந்துளவணிதோட் பரமனைப்பதும்நாடு யனைப், பொறடலாமகண்மாரா பினனைவேந்தியும் பொருந்தியேபுரிபெருந்தவத்தால, விற்பலமணிகள் விளங்கனியரங்க விமானமென்பகனைமேதினிககே, உற்பலமலர்நோ நயனநாமகடன் கொழுநனைபுதவின னுவப்பால்.

(இ-ள்.) பசுமையான திருத்துழாய்மாலையை யணிந்த திருத்தோள்களையுடைய பரமனை-பதும்நாபனை-அழகிய தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பெரிய பிராட்டிபார் மேவிய திருமாற்புடையவனை நோக்கி இக்ஷ்வாகு மகாராஜன் இருதயத்தை ஒருபடிப் படுத்திப் பலகாலம் செய்த பெரிய தவத்தினால், பிராசமுடைய பல மணிகள் விளங்கும் அழகிய ஸ்ரீரங்கவிமான மென்ப பூமியிலுள்ளார் பொருட்டு, நீலோற்பல மலரை யொத்த சண்களையுடைய சரஸ்வதிதேவியாருக்குக் கணவனான பிரமதேவன் சந்தோஷத்தோடு கொடுத்தனன். (எ-று.) (ருசு)

ருரு. அவ்விமானங்கைக் கொடுமதிலயோத்தி யணிநகரனுசியாண்டமைத்துச, செவ்வியோன்றிருவா ராதனைபுரிந்தா னவன்முதற்றினகரன்மரபோரா, நவ்விழுவிலேவே றரிததுளோனடலை தவிர் ததநான்மறைக்குநாயகனை, எவ்வியாணரும்போற் றயன்மகளை வா யிடைவிடாதருச்சனையிழைத்தார்.

(இ-ள்.) அந்த ஸ்ரீரங்கவிமானத்தைக் கைக்கொண்டு, மதில்கள் சூழ்ந்த திருவயோத்யையெனனும் அழகிய நகரத்தையடைந்து அங்கு பிரதிஷ்டித்து, மனமொழி மெய்களாலே செம்மையான இக்ஷ்வாகு மகாராஜன் திருவாராதநம் புரிந்தனன். அவன் முதலாகச் சூரியவம்சத்திற் பிறந்தோரான அரசர்கள், மாணையும் சூலத்தையும் தரித்த சிவபிரானது துன்பத்தை நிவர்த்தித்த நாளுக்கு வேதங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப் பட்டவனை ஸ்ரீரங்கதாமனை, எங்குள்ளவர்களும் துதிக்கும் அஜமகாராசன் புத்திரனை தசரத சக்ரவர்த்தி யளவாக இடைவீடினறித திருவாராதஞ் செய்தார்கள். (எ-று.) (ருரு)

ருசு. மன்னர்கோனயன்றன் மகன்றயரதற்கோர் மதலையாயலர் மகண்மகினன், இன்னரீர்த்துலகை யளித்தருள்கருத்தா லிராகவ வடிவெடுத்தெவரும், உன்னலாவுயர்சீர்த் தனதுதொலவடிவை யருச்சனைபுரிந்துளமுலந்தே, அன்னமூர்விரிஞ்சன் சூலத்துளிட்டு ணனும் பரம்பாகவதனுக்களித்தான்.

(இ-ள்.) அரசாங்கரசனான அஜமகாராஜனது மகனான தசரத சக்ரவர்த்திக்கு ஒப்பற்ற புத்திரனாகப் பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாதனான பெருமான, தீமையை நிவர்த்தித்து லோகத்தை ரக்ஷிக்குந் திருவுள்ளத்துடன் இராமபிரானாகத் திருவவதாரஞ் செய்து, எவர்களும் எண்ணுவதற்கரிய உயர்ந்த வைபவத்தையுடைய தனது பழமையான தில்வியமங்கல விக்கிரகத்தைத் திருவாராதனஞ் செய்து திருவுள்ள முவந்தவனாகி, அன்னத்தை வாகனமாயேறும் பிரமதேவன் வமிசத்தவரான விபீஷணுழ்வானாகிய பரமபாகவதருக்குக் கொடுத்தனன். (எ-று.) (௫௬)

௫௭. விளங்கணியரங்க விமானமுங்கொடுவீ டணனுநீர்விரிந்த காவேரி, வளங்கெழுநதியி னனந்தலைமருவா வதிந்தனன்றருமவன்மாவின், உளங்கெழுபரிவும புனிதநீர்நதியின் நவமுமாங்கெம்பிரானுவந்தே, துளங்கிலவிமானத் தொடுமவனுறைந்தா னெனமுதற்றகவெலாஞ்சொற்றான்.

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கும் அழகிய விமானத்தையும் கொண்டு விபீஷணுழ்வானும் நீர் அதிகரித்த திருக்காவேரியென்னும் வளமிருந்த நதியினமதியில் வந்து தங்கினர். (அப்போது) தர்மவர்மாவென்னும் மகாராஜனது உள்ளத்தில் அபிவிருத்தியாகும் பக்தியையும் பரிசுத்தமான நீரையுடைய திருக்காவேரியின தவத்தையும் எம்பிரான் திருவுள்ள முவந்து, பிரகாசமுடைய விமானத்தோடும் அங்கு எழுந்தருளினன என்று (திருவாங்கப்பெருமானது) முதன்மையான பெருமையை யெல்லாம் அருளிச்செய்தனர். (எ-று.) (௫௭)

வேறு.

௫௮. சொற்றவம்முறைகேடடன்றுதொட்டியர்தோகைதானுங்கறவாபுகழ்தூற்றெட்டுத்திருப்பதிகருகிப்போற்றி நற்றவர்க்கரியஞானநாதனைநாளுநாரும் முற்றவப்பரிவுகோயிலரங்கமேன்முழுதும்வைத்தாள்.

(இ-ள்.) (இப்படி ஆழ்வார்) அருளிச்செய்த முறைமையைக் கேட்டு, உயர்ந்த ஆண்டாளும் கற்றவர்கள் புகழும் தூற்றெட்டுத் திருப்பதியையும், அன்றுமுதல் சிந்தித்து வணங்கி, நல்ல தவத்தையுடையவர்கட்கரிய ஞானராதனிடத்து நாளுநாரும் சிரோஷ்டமான பிரீதி அதிகரிக்க, அந்தப்பிரீதி முழுவதையும் திருவரங்குகோயிலின மீது வைத்தனர். (எ-று.) (௫௮)

௫௯. அயன்புரத்தகன்றுபார்மேலிக்குவாகுவினயோத்திரயந்துவிடணர்க்கிராமனல்கலானதிகாவேரி உயர்ந்திடத்தருமவன்மாவுயர்ந்திடவுறைந்துஞாலம் பயந்தநாயகனையார்வத்தொடுதினம்பரவலுற்றான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவனது சத்தியலோகத்தைவிட்டு நீங்கிப், பூமியின்மீது இஷ்வாகு மகாராஜனால் திருவயோத்தியை விரும்பி, விபீஷணுழ்வானுக்குச் சக்ரவர்த்தித் திருமணரூர் அளித்ததனாலே திருக்காவேரிநதி உயர்ந்திடவும் தர்மவர்மா ரக்ஷிவிக்கையும் இங்கு நித்தியவாசஞ் செய்து உலகங்களைக் காத்தருளிப் பரமனைப் தினமுந் பிரீதிபோடு அதிகஞ்ச் தொடங்கினர். (எ-று.) (௫௯)

சூ 0. திரிபதைபுகழுஞ்சாற்புகிறந்துயர்கிருங்காவேரி
புரிதவபயனைவேதப்பொருளினப்போற்றுங்காலே
விரிபனிமிகந்துவேனிலடைகொடிவியப்பமெலசை
சரிதருமிளமைநீங்கியெளவனப்பருவஞ்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்.) கங்காதேவி புகழும் பெருமை சிறந்துயர்ந்த திருக்காவேரி
செய்த தவத்தின் பிரயோசனமானவனை வேதப்பொருளானவனைப் போற்
றுமபோது, மிக்க பனிகாலை நீங்கி இளவேனிற் பருவமடைந்த பூங்கொடி
யும் வியப்பதாக, மெல்லக்கழிவதான இளமைப்பருவநீங்கி யெளவனப்
பருவமடைந்தனர். (எ-று) (சூ 0)

சூ 1. பொடித்தரும்பினபொற்கொங்கைவிழிவரிபோர்த்தபூநாள்
முடித்தவைமபாலுநெய்த்துநீண்டதுமுருநின்றிந்தேன்
வடித்தபொற்குதலைநீங்கசசிறந்ததுவாணிவானிற
றடித்தெனதுடங்கிறறம்மதடித்தசீர்மருநகுருனும்.

(இ-ள்.) அழகிய தனங்கள்-தோனரி அரும்புதலாயின; திருக்கண்கள்-
செவ்விரிகருவரிகள் பரந்தன; புஷ்பமாலையை முடித்த ஐந்துவகையாயுள்ள
கூந்தலும்-நெய்ப்புடையதாகி நீண்டது; இளமைப்பருவத்தில் இளையதேனை
வடித்தித்தருவதாயிருந்தன அழகிய குதலைமொழி நீங்கி வாக்குச் சிறந்த
விளங்கியது; தடித்த நெய்ப்புடைய இடையும்-ஆகாயத்திலுள்ள மின்னைப்
போல் துயண்டது. (எ-று.) (சூ 1)

ஐம்பால்-ஐந்துவகையாயிருப்பது. இது காரணக் குறியாயக் கூந்தலை
யுணர்த்திற்று. ஐந்துவகையாவன : முடி, கொண்டை, குழல், பனிச்சை,
சுருள் என்பன, கருமை, நீட்சி, நெய்ப்பு, மணம், குளிர்ச்சியென்னவுமாம்.

சூ 2. சேந்ததுப்பனையதாயிற்றிதழமைத்திரட்சிபொற்றோள்
ஏய்ந்தனதரளக்கோவையென்னலாகியதுமூரல
பாந்தளகான்மதிபிற்சோதிபரந்ததுவதனப்பான்மை
மாந்தளிரனையபாதமடப்பிடிநடையைவாய்த்தது.

(இ-ள்.) இதழ்-சிவந்த பவழத்தைப்போத்ததாயிற்று; அழகிய தோள்
கள்-முங்கிலின் திரட்சியை யடைந்தன; தந்த பந்தங்கள்-முத்துக்கோவை
யென்று சொல்லலாம்படியாயிற்று; திருமுகத்தின்றனைமை-பாம்புமிழ்ந்த
சந்திரன் போல ஒளி பரவியது; மாந்தளிர்போலச் சிவப்பும மிருதுவுமு
டைய திருவடிகள்-பெண்யானையின் நடையையடைந்தன. (எ-று.) (சூ 2)

சூ 3. இத்தகைப்பருவமல்காவெழில்வளரணங்கைவாய்த்த
அத்தனுமன்னைநாணுமகமகிழ்ந்தருளினைக்கி
மைததடம்புயனேர்கண்ணன்மார்பகமணப்பான்முன்னாள்
உத்தமவிரதமாயாமகரொசெய்ததனையுன்னா

(இ-ள்.) இப்பெருமையுடைய பருவம் நிறைந்து அழகு அபிவிருத்தியா
கும் ஆண்டானப்பெற்ற தந்தையாரான பெரியாழ்வாரும் சாயாரும் திரு
வுள்ளமகிழ்ந்து கிருபையுடன் நோக்கிக், கறுத்த விசாலமான மேகம்போ
ன்ற கண்ணிரானது திருமார்பைத் தழுவுவதற்காக முந்தாலத்தில் உத்தம
விரதத்தைத் திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள ஆயப்பெண்கள் அறுவடித்ததனை
யெண்ணி (எ-று.) (சூ 3)

வேறு.

கூசு. கோதின்மார்சுழிநீர்படிந்தருள்கெனக்கோதைக
கோதினாரஃகரிவைபுந்திருவுளத்துவந்தே
ஆதிமாலபுகழ்தினமொருகவிநவீனநுவுந்
திதிலாதுயாவிதமுப்பதுபகலசெய்தாள்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற மார்சுழிநீராடி யருள்வாயாக வென்று ஆண்டா
ருக்குச் சொல்லினா. அச்சை யாண்டாளுந் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு கார
ணபுதனான பெருமானது வைபவங்களைத் தீனமுமொருகவியாக அருளிச்
செய்து சிறிதுந் தீமையில்லாது உயர்ந்த விரதத்தை முப்பதுதினங்களும்
அதுஷ்டித்தனர். (எ-து.) (கூசு)

கூரு. தோற்றமார்சுழித்திங்கண்முற்கிளவியாய்த்தொடைசீர்
ஏற்றமார்திருப்பாவைநோன்பியலபுறவிசைத்தே
மாற்றமாதியின்றையொருதினங்களாய்வயங்க
நோற்றமான்நிருமொழியரங்கேசனைதுவன்றாள்.

(இ-ள்.) “மார்சுழித்திங்கள்” என்பது முதல்வார்த்தையாகித் தோன்
றத் தொடை சீர் இவைகளின் ஏற்றம் பொருந்திய திருப்பாவை யென்
னும் பிரபந்தத்தை நோனபினது ஒழுக்கம் பொருந்தும்படி யருளிச்செய்து,
விரதத்தை யதுஷ்டித்த மான்போனது ஆண்டாள், திருவரங்கநாதன் விஷ
யமாக முதல்வார்த்தை “தையொருதிங்கள்” என்று விளங்கும்படி திரு
மொழியை யருளிச் செய்தனர். (எ-து.) (கூரு)

கூசு. திருந்துசொற்றிருப்பாவைமுப்பாணுமாறிருத்தாள்
தருந்தகைத்திருமொழியொரீரொழுபதுஞ்சாற்றிக
கருந்துணர்ககுழனிபடிந்தோர்நிங்களகழிப்பப்
பொருந்திமுற்றவளகனவின்மால்புணர்முலைபுணர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) திருத்தமுற்ற சொற்களையுடைய திருப்பாவை முப்பது செய்
யுளும் பெருமானது திருவுடையயளிக்கும் பெருமையையுடைய திருமொழி
நூற்றுநாற்பத்து (முன்னு) செய்யுளுமாக அருளிச்செய்து கருமையுடைய
தாயப் பூங்கொத்துக்களணிந்த கூந்தலையுடைய ஆண்டாள் நீராடி ஒரு மா
தங் புழிக்கு, அவர் கனவில் பெருமான தோன்றி ஆபரணங்களணிந்த தனங்
களிலிணைந்தனன். (எ-து.) (கூசு)

வேறு.

‡ உரையப்பாமாலையிற்றிருமாலுறையும்பதிகன்பதினாரும்
அரங்கம்பிருந்தாவனங்குடந்தையணியாரெழுணைக்கரைக்கண்ண
புரமாலிருஞ்சோலைவில்லிபுத்தூர்பாண்டிவடம்வடம்
துரைபத்தவிலோசனந்திருவேங்கடஞ்சீர்துவராபதியோடும்

வேறு.

‡ நீரார்பாற்கடலும்-ஏராராய்ப்பாடிப்
பேரார்வைகுந்தஞ்சீர்கோவர்த்தனமே.

கூஎ. புயங்கணன்குமாமரகதவடிவமும்பொன்னால்
வயங்குமாடையுங்கண்டுடன்மதுமலரணைமேல்

முயங்கியோகையங்கடலிடைமூழ்குவாண்முதந்தன்
நயந்தவக்கனவகலவேறண்டியிர்நலிவாள்.

(இ-ள்.) திருப்புயங்கள் நானகும் பெருமை பொருந்திய மரகதம் போன்ற திருமேனியும் பொன்னால் விளங்கும் ஆடையுமே சேவித்தப், பெருமானுடன் தேனையுடைய புஷ்பசயனத்தில் கூடி அழகிய ஆநந்தசாகரத்தில் மூழ்கும்படி பெருமான விரும்பிய அந்தக்கனவு நீங்கவே, தான் வேறாக எம்பெருமானே அண்டுதலான உயிர் வருந்துவாராயினர். (எ-று)

சுஅ. தொறுவார்மங்கையாதமைவிருப்புற்றவர் துணைத்தோள்
பெறுதல்காரணமாயவாகுலத்தினிற்பிறந்தாய்
மறுவினான்மறையவாருலத்துதித்தவென்மணித்தோள்
உறுமுயக்கமத்தொழிற்கிழிபாகியோவொளிததாய்.

(இ-ள்.) இடைப்பெண்களை விரும்பி அவர்களது இரண்டு தோள்களைப் பெறுங்காரணமாக அவர்களது குலத்திலவதரித்த நீ குற்றமற்ற நான்கு வேதங்களை யுணர்ந்த பிராமணர் குலத்திற் பிறந்த எனது அழகிய தோள்களையுடையும் சம்பந்தம் அச்செயலினும் இழிவானதெனறே ஒளித்தனை? (எ-று.) (சுஅ)

சுசு. கனவினனுயர்கவிரிபுறக்கண்டவக்காட்சி
நனவினும்பெறுந்தவமியாரொனக்கினிநவில்வார
தனமியான்றளர்தன்மைதேராதுபொன்றழைக்கும்
எனதுமாலணியரங்கநாயகற்கெவரிசைப்பார.

(இ-ள்.) கனவில் நான் உயர்ந்த சந்தோஷமடையும்படி சேவித்த அந்தச் சேவையை ஜாக்கிரத்திலும் பெறுந் தவத்தை இனியாரொனக்குச் சொல்லுவார்களா? நான் தளருந்தன்மையை யறிந்துகொள்ளாமல் தனங்கள் பசுலே பூக்கும்; எனது வியாமோகத்தை அழகிய திருவரங்கநாயகனுக்கு யார் சொல்லுவார்கள்? (எ-று.) (சுசு)

எ0. பூண்டநித்திலக்கோவையோதுணைமுலைபுனையா
நீண்டவேல்விழித்துணைகளோவஞ்சனநினையா
நாண்டவாவுளநாணமோர்பொருளெனநயவா
தாண்டமாலரங்கேசனோவஃதறிந்தருளான்.

(இ-ள்.) என திரண்டு தனங்களுமோ கோத்த முத்துக்கோவையை யணியா; நீண்ட வேல்போன்ற இரண்டு கண்களோ மையை யெண்ணு; நாணம் தவறாத உள்ளமோ நாணத்தை யொரு பொருளென்று விரும்பாது; நம்மையாண்ட பெருமை பொருந்திய திருவரங்க நாயகனே அதனையறிந்து அருள்செய்யான். (எ-று.) (எ0)

எக. திங்களோகுளிர்வாடையோவேயிசைத்திறனோ
பொங்கழற்புனாமாலையோபொதியின்மாருதமோ
அங்கமொன்றிலாவொருவனோவுலகடங்கலுமோ
எங்கனாயகனருளிலார்க்கிடர்தருங்கூற்றம்.

(இ-ள்.) எங்கள் நாயகனான பெருமானது அருளிலாதவர்கட்கு இடையாத்தரும் யமனயிருப்பது, சந்திரனோ? குளிர்ந்த வாடைக்காற்றோ? புல்

லாங்குழலின் இராகத்தினது கூறுபாடோ? பொங்கும் அக்கினிபோன்ற மாலைப்பொழுதோ? பொதியமலையைச் சார்ந்துவரும் தென்றற்காற்றோ? சரீரமில்லாதவனாய் ஒருவனான மன்மதனோ? உலகமுழுதமையோ? (எ-அ.)

எஉ. என்னவிமழுறையிடருழந்தவையுநீத்திரவகும்
அன்னமன்னவளரிபதத்துறையுஞ்ஞான்றவள்பாங்
குன்னரும்பொலங்கவரிநின்றெடுத்தியொருவாப்
பின்னலிறெருடைபுனையனுக்கிரகையாம்பெயராள

(இ-ள்.) என்று இவ்விதமாகத் துன்பப்பட்டு எவையுமே வெறுத்து மனமிரங்கும் அன்னம்போன்ற ஆண்டாள், பூமிப்பிராட்டியாயிருந்து பெருமானது திருவடிகளில் பொருந்தியிருக்கும்போது அவரிடத்து, நினைப்பதற்கரிய அழகிய சாமரையை யெடுத்து நின்று திருவடிகளைவிட்டு நீங் சாத்வளாய்ப் பின்னலினிடத்து மாலையைபணியும் அனுக்கிரகையாகிய பெயரையுடையவர், (எ-அ.)

(எஉ)

அனுக்கிரகை பரமபதச்சுருக்கம் கட-வது செயுனைக் காண்க.

எங. அவள்பசுந்துளவத்தவதரிக்குநாளவளோ
டுவகைபொங்கவப்பதியொவேதியரிடத்துதியரத்
துவண்மருங்குன்மைக்குழலவடனக்குயிர்த்துணையாய்த்
தவலிலன்பினிந்தீவரவிழிப்பெயாதரித்தாள்.

(இ-ள்.) ஆண்டாள் பசுமையான திருத்துழாயினிடத்து அவதரித்த நாளில் அவரோடு சந்தோஷமதிகரிக்க அந்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஒரு வேதியரிடத்துப் பிறந்து, துவளும் இடையையும் கரிய கூந்தலையுமுடைய ஆண்டாளுக்கு உயிர்த்துணையாகிக் கெடுதலில்லாத அன்பினோடு இந்தீவரவிழி என்னும் பெயரைப் பூண்டவள. (எ-அ.)

(எங)

இந்தீவரம் - நீலோதபலம். இந்தீவரவிழிப்பெயா தரித்தாள் - நீல லோசனி.

எச. ஐயதுண்ணிடையமுதவாய் முகினிகரளாகத்
தையதுன்புடன்றளர்தல்பார்த்தனஞ்ஞாந்தரியாள
மையணிந்தபைங்கயல்விழிமரகதவடிவாய்
பையனந்தன்மேற்றுயில்பிரான்பதந்தொழும்பாவாய்

(இ-ள்.) உண்டோ இன்றோ என்று ஐயப்படுவதற்கிடமான துட்பமான இடையையும் அமுதம் உண்டாரும் வாயையும் மேகம்போன்ற கூந்தலையுமுடைய ஆண்டாள் துன்பத்துடன் தளருவதைப் பார்த்து மனந்தரிக் காமல், மையணிந்தனவாய்ப் பசிய கயல் மீன்போன்ற கண்களையுடையவளே! மரகதம்போன்ற வடிவையுடையவளே! படத்தையுடைய திருவனந்தாழ்வான்மீது அறிதுயிலமரும் பெருமானது திருவடிகளைத் தொழும் பது மைபோன்றவளே! (எ-அ.)

(எச)

எரு. படுத்தபாயலிற்றுயிலகிலாயெமைமுகம்பாராய்
எடுத்தபூவைபைங்கிளியினோடொருமொழியிசையாய்

தொடுத்தபூந்தொடைபுணைகிலாயினையதொர் துயரம்
அடுத்தகாரணமறிக்கிலேனவில்கெனவனையாள்

(இ-ள்.) படுத்தபடுக்கையினிடத்து நித்தினா செய்யாய்; எங்கள் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்க்கமாட்டாய்; கையிலெடுத்த நாகணவாய், பசியாகினி இவைகளோடு ஒரு மொழி சொல்லாய்; தொடுத்ததாகிய பூமாலையும் அணிமாட்டாய்: இப்படிப்பட்டதாகிய ஒப்பற்ற துயரம் உனக்கு வந்த காரணத்தை அறிகிலேன்; அதனைச் சொல்லுவாயாகவென, அத்துயரமடைந்த ஆண்டாள், (எ-அ.) (எரு)

எசு. இழைத்தநோன்பிறைகனவிடையெம்பிரானெயதித்
தழைத்தகாதலின் முயங்கினன் விழிக்குமுன்றணந்தான்
மழைத்தகோலமீதளித்ததென்றலுமடவாலும்
உழைத்தசொல்லினுலக்கணமன்னைமாட்டுரைத்தாள்.

(இ-ள்.) நான் செய்த நோன்பினுலே எம்பிரான் கனவிற் றேனறி அபிவிருத்தியான ஆசையோடு கூடினன்; நான் விழித்துப்பார்க்கு முன்னே என்னைவிட்டு நீங்கினான்; அப்பெருமானது மேகமபோன்ற ருளிந்த திருமேனியழகு இந்நிலையைக் கொடுத்தது என்று சொல்லுமலும், அத்தோழியும் வருந்திப் சொல்லினுலே அந்த கண்ணமே அச்செய்தியைத் திருத்தாபரிடத்துச் சொல்லினள். (எ-அ.) (எசு)

எஎ. அன்னைகேட்டனளரந்தையுற்றணங்கினையறித்த
தன்னைபட்டர்கோன்றனங்குதுரைப்பவத்தவனும்
முன்னைமாதவனமைந்தசொற்றிறந்தனைமுன்னிப்
புன்னையம்பொழிலரங்கமேவுதுமென்பபுகலா

(இ-ள்.) திருத்தாயார் அதைக்கேட்டுத் துன்பமடைந்து, ஆண்டானைப் பெற்ற திருத்தாயார்போன்ற பெரியாழ்வாருக்கு அதனைச் சொல்ல, அவ்வாழ்வாரும் முன்பு பெருமான் அருளிச் செய்த வார்த்தைக் கூறுபாட்டையெண்ணி புன்னைமரமுடைய அழகிய கோலை சூழ்ந்த திருவரங்கக் கதையடைவோமென்று சொல்லி, (எ-அ.) (எஎ)

எஅ. கவிகைசெய்தபொற்பாவையைநவமணிநூழிற்று
சிவிகைமீதமைத்தணங்கனூர்திரள்புடைசெறியப்
புவிகைகூப்பவாழ்கற்பிறுளொடுமதிபொருவுங்
கவிகைநீழலிற்சிவிகையுற்றணிநகர்கடந்தான்.

(இ-ள்.) அழகை ஒப்பனைசெய்த பொறபதுமைபோன்ற ஆண்டானை நவமணிகளிழைத்த சிவிகைமீதிருத்தித், தெய்வப் பெண்களுக்குச் சமானமானவர்கள் கூட்டம் பக்கங்களில் நெருங்கப், பூமியிலுள்ளோர் கைகூப்பும்படி வாழும் கற்பையுடைய திருத்தேவியாரோடு, சந்திரனைப்போன்ற ருடைநிழலில் பல்லக்கேறி, அழகிய தமது நகரத்தைக் கடந்தனர். (எ-அ)

எசு. வேதபாரகர்முனிவரரிருபுடைவிரவ
ஒதவாரியிற்பனைபலபணிலமாங்கொலிப்பப்
பாதவங்குளர்வனங்குரிசெறிநெறிபடராக்
காதரந்தெனும்பிரான்கோபுரங்கண்டான்.

(இ-ள்.) ஸ்வதபாரகர்களும் முனிவர்களும் இரண்டு பக்கங்களிலுங் கூடி வரவும், அலைகளையுடைய சமுத்திரம்போல அநேக வாத்தியங்களும் சங்குகளும் ஒலித்தவும், மரங்களையுடைய வனங்களிலும் மலைகளிலும் பொருந்திய வழிநடந்து, தியானித்த தொடர்பை யழிக்கும் நமது பிரானான திருவரங்கு உரப்பனது திருக்கோபுரத்தைச் சேவித்தனர். (எ-று.) (எக)

அரி. சுழிந்தபேருவகைகடலபெருகுறக்கண்ணிர்
பொழிந்துமெய்புளகரும்பநர்சிவிகையின்புவிம்
திழிந்துபோற்றினவண்ணங்குன்னெம்மீரானெழிற்றாள
வழிந்தவானதிபரவுமானதிக்கனாவந்தான்.

(இ-ள்.) மிகுதியான பெரிய ஆரதத்தகடல் பெருகவும், கண்ணிர் சொந்து திருமேனியிற் புளகமுண்டாகவும், நல்ல சிவிகையினின்று பூமிபி னிடத்திழிந்து அத்திருக்கோபுரத்தைத் துதித்து வணங்கி, எம்பெருமானது அழகிய திருவடிவளினின்று வழிந்த உயர்ந்த கங்காநதி துதிக்கும் பெருமை பொருந்திய திருக்காவேரி நதியின் கரையினிடத்து எழுந்தருளினர். (எ-று.)

அரு. தூயவெண்டிணாபபுனல்படிந்துலகெலாந்துதிக்கும்
மாயவனற்றூராமமுன்னுகினுன்மரபே
நேயமாயத்திருமணடரிததனைவருநெருங்க
நாயகன்றிருவரங்கமாநகர்வயினடந்தான்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமாய் வெண்மையான அலைகளையுடைய நீரிற் படிந து, உலகமெலாந் துதிக்கும் எம்பெருமானது திருநாமங்கள் பன்னிரண்டி லுள்ள முறைப்படி பக்தியோடு திருமணத்திந்து, எல்லோரும் புடை சூழி, எம்பெருமானது திருவரங்கமாநகரினிடத்து நடந்து, (எ-று.) (அக)

அஉ. குருகையான்றமிழ்வேதமா கவியெனக்குமுறுந்
தெருவியாவையுமிகந்தெழுநூற்றுவர்சிலந
கருதுயோகியாமாளிகைவீதியுங்கடந்து
பொருவினன்முகன்கோபுரவாயிவிற்புகுந்தான்.

(இ-ள்.) திருக்குகரி லவதரித்தவராகிய ஆழ்வா ரருளிச்செய்த தமிழ்வேதம் சமுத்திரம் போலக் கோவிக்கும் தெருக்களெல்லாவற்றை யுங் கடந்து, நனமையான அறிவொழுக்கங்களைக் கருதும் யோகியர்கள் எழு நூற்றுவரது திருமாளிகைகளையுடைய திருவீதியையுங் கடந்து சென்று, ஒப் பற்ற நான்குமுகன் திருக்கோபுரவாசலிற் பிரவேசித்தனர். (எ-று.) (அஉ)

அங். வனாசெய்ப்புண்முலைக்கோதைபொற்சிவிகையைவளாய
திரையைநீக்கலுங்குண்டிலன்பட்டர்கோன்றிகையாக்
குனாசெய்பாற்கடலமுதமேயன்னையேகோதாய்
உனாசெயாதகன்றெம்மைநீத்தெங்ஙனமொளித்தாய்.

(இ-ள்.) அளவிட்டுச் செய்த ஆபரணங்களணிந்த திருமுலைத் தடங் களையுடைய ஆண்டாள் எழுந்தருளியவரும் பொன்மயமான சிவிகையைச் சுற்றிய திரையை நீக்குதலும், பட்டர்கோனான ஆழ்வார் (ஆண்டாளை) காணாதவராகித் திகைத்து, ஓசையிடும் பாற்கடலிற் பிறந்த அமுதமே! அன் னையே! கோதைநாயகியே! சொல்லாமற் போய எங்களை விட்டு எங்கு ஓளித் துக்கொண்டாய்? (எ-று.) (அங்)

அசு. அரியநாரணன்சமயமலலாவயற்சமயம்
உரியவீடுதந்துதுவுமென்றடைந்தவருளத்தாற்
நெரியவோர்பொருளும்பெருமூங்கலபோற்சிறியோன்
கரியகூந்தலாயுனைப்பயந்திடருறககண்டாய்.

(இ-ள்.) பெறுதற்கரிய நாராயணனது சமயமல்லாத இதர சமயங்
கள் உரிமையான மோகூதத்தைக் கொடுக்குமென்று அடைந்தவர்கள், தமது
உள்ளத்தாலே தெரியும்படி ஒரு பொருளும் பெறுதவராகி வருந்துவது
போலச், சிறியேனான நான் கருமையான கூந்தலையுடையவளே! உன்
னைப்பெற்று வருத்த மடையும்படி பார்த்தனையே! (எ-று.) (அசு)

அரு. புலன்களைந்துநீத்தெம்மிரான்பதத்துளம்பொருந்து
நலங்கொளையோகிபாற்சற்றதோநவமணிச்சிவிகை
இலங்குநின்னைநீதிருந்ததாற்கண்டி லேமெளரியோம
அலங்கலவார்குழலாயெமதாவிவந்தருளாய்.

(இ-ள்.) ஐம்புலன்களையு மொழித்து எம்பெருமானது திருவடிகளில்
தமது உள்ளம் பொருந்தும் நலத்தைக் கொண்ட யோகியரிடத்துக் கற்ற
துவோ? ஒன்பது ரத்தினங்களிழைத்த சிவிகையானது விளங்கும் உன்
னைப் பிரிந்திருந்ததனாலே உன்னை எளியேமான நாம் காணாமாயினேம்.
மாலையணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடையாய்! எமது உயிரோ! வந்தருள்வா
மாக. (எ-று.) (அரு)

எம்பெருமான் திருவடியை உள்ளது திருத்தும் யோகியர் சித்தியால்
பிறர் சண்ணுக்குத் தோற்றுவதும் மறைவதமாயிருப்பராதலால் எம்
பெருமான் திருவடியை யுள்ளத்தே சொண்ட நீ முன்பு தோற்றியிருந்து
இப்போது மறைந்தது, அவ்யோகியரிடத்துக் கற்றதுவோ என்றனர்.

அசு. இன்னப்பலமனைவியுந்தானுநின்றிரங்காப
பன்னகத்தனைதுயிலங்கேசன்முற்பணிந்து
முன்னருக்கனைமறைத்தொருவனதுயிர்முடித்தாய்
கன்னனுக்குனதுருவொளித்தவனுயிர்கவாந்தாய்.

(இ-ள்.) இவை போலவன பற்பல வார்த்தைகளால் தமது திருத்தேவி
யாரும் தாமுமாக நின்றிரங்கி, ஆதிசேஷராகிய படுக்கையில் அறிதுயிலம்
ருந் திருவரங்கேசனுக்கு முன்னே வந்து பணிந்து, முற்காலத்தில் (பாரத
புத்தத்தில்) சூரியனைமறைத்து (சயந்தவனாகிய) ஒருவனது உயிரை முடித்
தாய்; கன்னனுக்கு உனது உருவை யொளித்து அவனதுயிரைக் கொண்டாய்;
(எ-று.) (அசு)

அள. படிவமன்றொளித்தவுணர்கோன்றனைச்சிறைப்படுத்தாய்
கடிவருந்திதிமறைத்தொருவனதுயிர்கவாந்தாய்
நெடியவாஸியைமறைத்துயிர்கவரவுநேர்ந்தாய்
கொடியுடனையுமறைத்தெவருயிர்கொளக்குறித்தாய்.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் திருமேனியை ஒளித்து மாவலியாகிய அவு
ணர்கட்குத் தலைவனைச் சிறையில் வைத்தாய்; நீக்குதற்கரிய திதியை மறை
த்துத் (துரியோசனனான) ஒருவனது உயிரைக் கொண்டாய்; பெரிய வாலி
யை மறைத்திருந்த உயிர்கொள்ளவும் தோர்ந்தாய்: (இப்படியெல்லாம் செய்

3. நீ இப்போது கொடிபோன்ற ஆண்டானை மறைத்து யாவருயினைக் கொள்ளக் குறித்தாய்? (எ-று.) (அஎ)

அஅ. மதலைத்தருள்கெனவரம்வேண்டுநாண்மறுத்தோர்
குதலைவஞ்சியையளித்தனைமறைத்தவட்கொள்ளா
விதலைத்தனைநினதருட்கிதுவுமேதகலோ
முதலையான்மெலிகடகரிக்குதவுமா முகிலே

(இ-ள்.) முதலையாலே மெலிந்த மதயானைக்கு அருளிய பெரிய மேகம் போன்றவனே! எனக்கொரு குழந்தையைத் தந்தருள்வாயாக வென்று வரங்கேட்கும்போது மறுத்துக், குதலைச் சொல்லையுடைய ஒருவஞ்சிக்கொடி போன்றவனைக் கொடுத்தாய்; (இப்போது) அவனை மறைத்து எனக்கு நடுக்கத்தைக் கொடுத்தாய்; உன்னருளுக்கு இதுவும் மேன்மைபாடுமோ? (எ-று.) (அஅ)

அஆ. சுருதிநான்முகன் முக்கணன்கடவுளோர் துறவோர்
சுருதியேத்தியுங்காண்கலாமாயையங்கடலே
இருகிருப்பதாம்புயத்தினுயடியேனெனிலக்கோ
தருதிபாவையையெனக்கலுழந்தவனிமேற்றாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) வேதங்கள், நான்முகனான பிரமன், மூன்று கண்களையுடைய சிவன், தேவர்கள், துறவிகள் சிந்தித்துத் துதித்துங் காணமுடியாத மாயயிற் கடல் போன்றவனே! இரண்டாகிய திருவடித் தாமரைகளையுடையவனே! (உனது மாயைக்கு) அடியேன் இலக்காவேனோ? என் பெண்ணைத் தருவாயாக வென்று கலங்கிப் பூமியில் விழுந்து வணங்கினர். (எ-று.)

30. பட்டாகோன்றளர்ந்துருகலும்பசந்துழாய்மார்பன்
மட்டவிழ்த்ததார்க்கோதையைநோக்கிவான்மணிப்பொற்
பெட்டசுத்தெமதிடத்தினிதுறைதரும்பெற்றி
உட்டளர்ந்தநின்றதைபாலுரையெனவுரைப்பாள்.

(இ-ள்.) இப்படி ஆழ்வார் தளர்ந்து உருகுதலும், பசுமையான திருத்துழாய்மாலையணிந்த மார்பையுடைய பெருமான், வாசனைவீசும் மாலையை யணிந்த கோதைநாயகியைப் பார்த்து, நீ ஒளி பொருந்திய மணிமயமான பொற்கோயிலில் நம்மிடத்து நன்மையோடிருக்கும் விதத்தை உள்ளந் தளர்ந்த உனது தமப்பனரிடத்துச் சொல்லுவாயாக வென ஆண்டாள் சொல்லுவார். (எ-று.) (30)

31. எந்தைநீதளர்ந்தினையல்வான்கடவுளொவர்க்கும்
முந்தைநாயகன்வாமபாகத்தினின்முன்னாட்
சிந்தைகூர்ந்தயர்தவத்தினுற்சேர்ந்தனென்றாள்
தந்தைகேட்டலுந்துயரநீத்தொருமொழிசாற்றும்.

(இ-ள்.) எனது தந்தையே! நீவிர் தளர்ந்து வருந்தவேண்டா. உயர்ந்த தேவதைகள் யாவர்க்கும் முதன்மையான நாயகனது இடது பாகத்தில் நான் முன்னாளில் மனதை யொருப்பிடுத்திச் செய்த தவத்தினாலே சேர்ந்தனன் என்று அருளிச் செய்தனர். தந்தையான ஆழ்வார் (இவ்வார்தையைக்) கேட்டலும் துயரத்தினின்று நீங்கி ஒரு மொழி சொல்லத் தொடங்கினர். (எ-று.) (31)

கூஉ. பொலிதவத்தினுற்பயந்தவெங்கோதையைப்பொன்னை
வலிதனீற்கவர்ந்துயர்ந்துளோர்கடவுள்மறையோ
கலிதினாக்கடற்புவிபுனோரலாமொழிகடவா
ஒலிதரப்புனைந்தனையிதுதருமமோவராணே

(இ-ள்.) விளங்கும் தவத்தினுலே பெற்ற எமது கோதையை, பொன்
போன்றவனை, வலிதில் அபகரித்து-உயர்ந்தவர்களும் தேவதைகளும் வேதி
யர்களும் ஒலி பொருந்திய அலைகளையுடைய பூமியிலுள்ளவர்களும் பழி
மொழிகளை எப்போதும் சொல்லப் பூண்டன. இது தருமந்தானோ? வலி
மைதானோ? (எ-று.) (கூஉ)

கூங. குணங்களா லுயர்கோதையெங்குலக்கொடியை
மணங்கொளாய்விடுத்தெமதகத்தடைந்தெனின்மறையோர்
சணங்கள்காணவீண்டியிதாறுகருவனெனககனற்கட
பணங்களாயிரம்பயிலனைத்துயின்முகில்பகர்வான்.

(இ-ள்.) பெண்மைக் குணங்களா லுயர்ந்த கோதையை, எமது குலக்
கொடியை, எம்மிடத்தில் விடுத்து, எமது அகத்தையடைந்து திருமணஞ்செய
து கொள்ளாயாயின், வேதியர்சனது கூட்டங்கள் காணும்படி இவ்விடத்
திலேயே உயிரை விடுவேனென்றருளிச் செய்ய, அக்வினியுமீழும் சண்களும்
ஆயிரம் படங்களுமுடைய திருவந்தாழ்வானாகிய சபநத்தில் அறிதுயிலி
ரும் மேகம்போன்ற பெருமான அருளிச் செய்யலாயினன். (எ-று.) (கூங)

கூச. இனையனின்னுளப்படியுனதகத்திலயாமெய்தி
முனைவர்வானவர்மறையவர்முதலீனோமுன்னர்
வனைகருங்குழற்கோதையைமறைமுறைவழாது
புனைதருங்கடிமணமபுரிசுதுமெனப்புகலா

(இ-ள்.) வருந்தவேண்டா; உமது உள்ளக் கருத்தின்படி உமது திருமா
ளிகையில் யாமடைந்து, முனிவர்கள் தேவர்கள் வேதியர்கள் முதலியவர்
கள் முன்னே, அலங்கரித்த கரிய கூந்தலையுடைய கோதையை வேதவிதி
தவறாமல் அலங்காரமாய் விளங்குந் திருமணஞ் செய்துகொள்வோமெ
ன்று அருளிச் செய்து, (எ-று.) (கூச)

கூரு. சோதிமின்னெனமருங்குறைகோதையைத்துயர்கூர்
வேதியன்றனோடேகுசென்றன்பினுன்விடுத்துக்
கோதினும்மறைமுனிவனைககோதைபுரியும்
போதிராதும்பதிக்கெனவிடைகொடுத்தருள்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) பிரகாசமுடைய மின்னென்னும்படி தனபகத்திலிருக்கும் கோ
தைப்பிராட்டியைத் துயரமடைந்த ஆழ்வாரோடு செல்லுவாயாக வென்று
அன்போடு விடுத்துக், குறமற்ற நான்கு வேதங்கையுணர்ந்த மநரசீலரான
ஆழ்வாரைக் (கடாக்கித்து) கோதைப்பிராட்டியாரைக் கொண்டு நீர் உமது
பதிக் குப் போவீராகவென்று நியமநமளித்து அருள் புரிந்தனன். (எ-று.)

வேறு.

[ஆண்டாள் திருக்கலியாணம்.]

கூக. அடிபணிந்துவகைகூர்ந்தவனுமாடக
நெடியமாளிகைமதிலரங்கநீங்குருந்

கொடியிடைப்பிடி நடைக்கோதைதன்னொடும்
படிபுகழ்புதுவையம்பதிபுகுந்தனன்.

(இ-ள்.) ஆழ்வாரும், பெருமானது திருவடிகளைப் பணிந்து சந்தோஷமடைந்து, பொன்மயமான பெரிய திருமாளிகைகளும் மதில்களும் சூழ்ந்த திருவரங்கத்தைநீங்கிக், கொடிபோன்ற இடையும் பெண்பாணை போன்ற நடையுமுடைய ஆண்டாளோடு பூமியிலுள்ளோர் புகழும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரொன்றும் அழகிய நகரத்திற் பிரவேசித்தனர். (எ-று.) (௯௬)

௯௭. அந்நகரமறையவரசர்யாவருந்
தன்னடிபணிந்தெதிர்வரவத்தையலைப்
பொன்னணிமானமணம்புரியும்பொற்பெலாந்
தென்னவன்முதலினோரெவாக்குஞ்செப்பினான்.

(இ-ள்.) அந்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் நகரத்திலுள்ள மறையவர்கள் அரசர்கள் முதலிய யாவரும் தமது திருவடிகளைப் பணிந்து எதிரில் துதிகள் சொல்ல, ஆண்டாளைப் பெரிய பிராட்டியாரை யணிந்த திருமார்பையுடைய பெருமான், திருமணம் புரியப்போகும் ஒப்பணிகளை யெல்லாம் பாண்டியன் முதலிய யாவருக்கு மருளிச் செய்தனர். (எ-று.) (௯௭)

௯௮. நவிறலுங்கடலுமெண்டிசையுநாகமுந்
செவிடுறமுரசினங்கறங்கத்திங்கள் வெண்
கவிகைவெங்கரிபரிநெருங்கக்கைதவண்
புவிபுகழ்புதுவையம்புரிபுகுந்தனன்.

(இ-ள்.) (இப்படி) ஆழ்வார் அருளிச்செயலும், கடலும் எட்டுத் திக்கும் அஷ்டதிக்கயங்களும் செவிடுபடும்படி பேரிகைக் கூட்டங்கள் ஒலிக்கச், சந்திரன்போன்ற வெண்மையான குடையும் குருகுமடையானையும் குதிரைகளும் நெருங்கப், பாண்டிய மகாராசன் பூமியிலுள்ளோர் புகழும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரொன்றும் அழகிய நகரத்தை யடைந்தனன். (எ-று.) (௯௮)

௯௯. வாளைவென்றுயர்மதில்வஞ்சிக்காவலன்
சோனைமைம்மலைவளநாட்டின்னோன்றலும்
ஏனைமன்னவர்களுமிரதமேமுதற்
முனையெண்ணிலபுடைதழுவச்சார்ந்தனர்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தை வென்று உயர்ந்த மதில்கள் சூழ்ந்த வஞ்சிமா நகரத்துக்கரசனான சேரமகாராசனும் விடாமழைபெய்யும் மேகங்கள் தவழ்ந்த நேரிமலையையுடைய வளநாட்டினரசனான சோழமகாராசனும் இதரமான அரசர்களும் இரதம் முதலிய சேனைகள் கணக்கற்றனவாகிப் புடைசூழ வந்து சேர்ந்தனர். (எ-று.) (௯௯)

நேரி-சோழதேயத்தோர் மலை; அதனால் சோழனுக்கு நேரியன் என்றும் நேரி வெற்பன் என்றும் பெயர் வழங்குமாறதிக.

௧௦௦. வழுதியும்புரிதிருவதுவைக்காயன
முழுவதுங்கொணர்ந்தணிநகரமுற்றுறப
பழுதறத்திருத்துமினென்றுபாங்கரிற்
குழுவியவமைச்சரைக்குறித்துக்கூறினான்.

(இ-ள்.) பாண்டியனும், நடக்கப் போகும் திருமணத்துக் குரியவைகள் முழுமையுங் கொண்டுவந்து அழகிய நகரமுழுமையுமாகக் குற்றமற அலங்கரியுங்கோளென்று பக்கத்தில் கூடிய மந்திரிகளை நோக்கிச் சொல்லினன். (எ-று.) (௧௦௦)

௧௦௧. முக்கனிசருக்கநாமுதிதாநெடுநிலந்
தக்கணமலகிலாவடுக்கல்செய்தனர்
திக்களைத்தினுமுளதினைநெய்தேன்சுவை
தக்கபால்கொடுபலசலதிசெய்தனர்

(இ-ள்.) தக்ஷணமே, வாழை மா பலா என்னும் மூன்றுகனிகளும் சருக்கநாயும் துவரை முதலிய தானியவகைகளும் அரிசியும் எண்ணிறந்த மலைகளாகக் குவித்தனர். திக்குக ளெல்லாவற்றிலு மிருக்கும் தினை நெய் தேன் தக்க சுவையையுடைய பால் இவைகளைக் கொண்டு பலகடல்களாக நிரப்பினார்கள். (எ-று.) (௧௦௧)

௧௦௨. புகர்முகமிசைமுரசுறைந்துபொன்மதில
நகரணிதிருத்துதிருனலுநான்மறை
பகர்முதல்வருதவம்பயந்துளேமென
அகமகிழ்வுடனகரலங்கரித்தனர்.

(இ-ள்.) யானையின்மீது பேரிகைகொட்டிப் பொன்மயமான மதில்களையுடைய நகரத்தை அழகாக அலங்கரியுங்கோளென்று நியமித்தலும், (பாவரும்) நான்கு வேதங்களும் சொல்லும் காரணபூதனான பெருமான் எழுந்தருளும் தவத்தைப் பெற்றோமென்று மனமகிழ்ச்சியோடு நகரத்தையலங்கரித்தனர். (எ-று.) (௧௦௨)

௧௦௩. வண்ணவித்துருமக்காளிவிமாழையங்
கண்ணகல்கட்டினாற்காவணஞ்செயாத்
தண்ணகலாதவெண்டரளக்கோவையால்
விண்ணகத்துடுவெனவிமானம்வீக்கினார்.

(இ-ள்.) நிறத்தையுடைய பவளத்தூண்களை நிறுத்திப் பொன்மயமாய் அழகிய இடமகன்ற மேற்கட்டினாலே பந்தலிட்டு, குளிர்ச்சி நீங்காத வெண்மையான முத்து மாலைகளாலே ஆகாயத்திலுள்ள நட்சத்திர மென்னும்படி விமானத்தைக் கட்டினார்கள். (எ-று.) (௧௦௩)

௧௦௪. மணியணிகுயிற்றியமகரதோரணம்
அணிபெறவமைத்தொளிரம்பொற்றேர்நிதிப்
பணிமணிக்கதலியும்பைம்பொற்றுகமுந்
திணிசுடர்மறுகெலாந்திகழநாட்டினார்.

(இ-ள்.) மணிகளை வரிசையாகப் பதித்த மகர தோரணங்களை அழகுபெறும்படி அமைத்துப் பிரகாசிக்கும் அழகிய பொன்மயமான தேர்களை நிறுத்தி, நாகரத்தினம் போன்ற வாழையும் பசுமையான பொன்போன்ற பாக்குமரமும் பிரகாசமிகுதியையுடைய வீதிகளெல்லாம் விளங்கும் படி நாட்டினார்கள். (எ-று.) (௧௦௪)

க0ரு. ஆடகப்பித்திகையமைத்தமண்டபத்
தூடகமகிழ்தரவுலப்பிலோவியர்
நாடகசசித்திரநரினநாண்மலர்
வடகத்தயனெனவெழுதினாரோ.

(இ-ள்.) பொன்சுவர்களை யமைத்த மண்டபத்தினிடத்துக் கணக்கற்ற
சித்திரகாரிகள், புதிய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனென்று சொ
ல்லும்படி நாடகங்களை விளக்கிக்காட்டுவனவான சித்திரங்களை மனமகிழு
மாறு எழுதினார்கள். (எ-று.) (க0ரு)

“அயனென” என்றதனால், பிரமனுடைய சிருஷ்டி உயிருடன் யாவ
கு மாறுபோலச் சித்திரங்களும் உயிருடன் இப்பங்குமாறு எழுதிக்காட்ட
வல்ல சித்திரகாரிகள் என்றபடியாம்.

க0சு. பஞ்சணிபதத்தியைப்பசும்பொற்கோதையை
அஞ்சனவரிவிழியணங்கனார்குழிஇ
மஞ்சனமாட்டிப்பூமலைசூட்டிவாள்
விஞ்சணிமணியணியேயந் துமண்ணினார்.

(இ-ள்.) செம்பஞ்சக் குழம்பணிந்த திருவடிகளையுடையவரை, பசும்
பொன்போன்ற கோதையை, மைதீட்டிச் செவ்வரி கருவரி பரந்த
கண்களையுடைய தெய்வப் பெண்களுக்குச் சமானமான மாதர்கள் கூடித்
திருமஞ்சனமாட்டிப் பூமலை சூட்டி ஒளி மிகுந்த அழகிய ரத்திபரணங்
களைத் தரிப்பித்து அலங்கரித்தார்கள். (எ-று.) (க0சு)

திருமணத்துக் குரியவைகளைச் சித்தஞ் செய்து யாவரும் எம்பெரு
மான் வரவுக் கெதிர் நோக்கியிருக்கையில் ஆண்டாள் பெரிய திருவடி நயி
னாைச் சிந்தித் தழைத்துத் திருமணமுகூர்த்தக் கழகைகவருது எம்பெரு
மானை யிங்கழைத்து வருவையேல் பெருமானும் நானும் மணக்கோலங்
கொண்டு வீற்றிருக்கும் ஆசனத்தில் நினக்கும் இருக்க இடங்கருகிறே
னென்றுரைத்து, அவ்வாற்ற திருவடி செய்ய, ஆண்டாள் தாமரைத்த
படி எம்பெருமானுந் தாமுமான ஏகாசனத்தில் திருவடிக்கு மிடந் தந்தன
ரென ஏனையிரண்டு செய்யுட் குருபரமபடையில் உரைத்திருக்கின்றது.

க0எ. முரனதிலலந்தெறுமுதல்வன்முதலர்க்
கரனதிர்முரசுகாகளங்கலித்தெழச
சுரநகியதனினுந்தூயபொன்னியாம்
வரநகிமஞ்சனமரபினாடியே

(இ-ள்.) முரனென்னு மசுரனது மிகுதியான வலிமையை யழித்த
முதல்வன், பழமையானதாய் மலர்போன்ற கைகளையுடையவன் ஆன
எம்பெருமான், அதிர்தலடையும் பேரிகையும் எக்காளமும் ஒலிக்கும்படி
கங்காநதியினும் பரிசுத்தமுடைய திருக்காவேரியாகிய சிசோஷ்டமான நதி
யில் முறைமைப்படி திருமஞ்சனமாடி, (எ-று.) (க0எ)

க0அ. உருக்கிளர்தமனியவுடைபுனைந்துதேம்
மருக்கமழ்திருத்துழாய்மலைசாத்திவாள்
அருக்கனிலொளிர்மணியலகிலாதன
நெருக்குபொன்முடிகதிர்நிலவச்சுடினான்.

(இ-ள்.) திறமிகுந்த பொன்னுடையயணிந்து, தேன் வாசனை வீசும் திருந்துழாய்மாலையைச் சாத்தி, ஒளியையுடைய சூரியனைப் போலப் பிரகாசிக்கும் மணிகள் கணக்கற்றவைகள் நெருங்கப் பதித்த பொன்னுலான மகுடத்தைப் பிரகாசமுண்டாம்படி தரித்து, (எ-று.) (௧௦௮)

௧௦௯. தோளணிசுண்டலங்கடகந்தொன்மலாத்
தாளணிசிலம்பிவைதரித்துத்தாழ்விலா
வாளணியைம்படைவயங்கவானவா
நீளணியிருபுடைநெருங்கியேத்தவே

(இ-ள்.) வாசுவலயம் மகரகுண்டலம் கடகம் பழமைபாபமலர்போன்ற திருவடிகளிலணியும் சிலம்பு என்னும் இவையனைந்து தாழ்விலலாத ஒளியையுடைய அழகிய பஞ்சாயுதங்கள் விளங்கும்படி பெரிப தேவக்கூட்டங்கள் இருபக்கங்களிலும் நெருங்கித் துதிக்க, (எ-று.) (௧௦௯)

௧௧௦. சங்கரன்வாசவன்சதுமுகத்தவன்
துங்கமாழீனிவர்விஞ்சையர்கள் சூழ்தர
அங்கதவயிரிநீதரங்கநாயகன்
மங்கலமரபுடனவந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) சிவன் இந்திரன் பிரமன் பரிவாதராப பெருமை பொருந்திய முனிவர் வித்தியாதரர் என்னுமிவர்கள் சூழப் பாம்புகட்குப்பகைவராகிய திருவடியின்மீது திருவரங்கநாயகன் மங்கல வரிசையுடன வந்து தோன்றினன். (எ-று.) (௧௧௦)

௧௧௧. உவகைமீக்கொளவெதிரந்துருகிப்பட்டாகோன்
பவமகற்றினனெனாப்பணிந்துபோற்றினான்
அவனணிமனைபுகாவனசக்கையஹம
நவமணிமண்டபத்தனையினண்ணினான்.

(இ-ள்.) பட்டர்பிரானு பெரியாழ்வார், சந்தோஷமதிகரிக்க எதிர்கொண்டு சென்று மனமுருகி, எனது பிறவியைத் தொலைத்தேன் என்று பணிந்து போற்றினர். அவ்வாழ்வாரது திருமாளிகையிற் பிரவேசித்துத், தாமரைபோன்ற திருக்கைகளையுடைய பெருமானும், நவரத்தினங்களிழைத்த மண்டபத்தில் சிம்மாசனத்தில் எழுந்தருளினன். (எ-று.) (௧௧௧)

௧௧௨. தெரிவருதுண்ணிடைக்கோவைச்செய்யவாய்ப்
பரிபுரதுணையடிப்பதுமக்கோதையை
வரியளிமுரொடைமாயன்வைய
அரியனைமிசைவலத்தருகிருத்தினார்.

(இ-ள்.) அறிவதற்கரிய ஹண்ணிய இடையினையுடையவராய்க் கோவைக்கனிபோன்ற சிவந்த திருவாயையும் பாதச்சிலம்பணிந்த இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையுமுடைய கோதைநாயகியை, வரிகளையுடைய வண்டிகள் ஒலிக்கும் மாலையையணிந்த பெருமாளெழுந்தருளிய சிம்மாசனத்தின்மீது, வலப்பக்கத் தருகி லெழுந்தருள்வித்தார்கள். (எ-று.) (௧௧௨)

௧௧௩. வதுவையின்சடங்கெலாமரபின்வானவர்
முதுகுருவிழைத்திடமுரசமார்த்ததெழக்

குதுஞ்சுலக்கோதையைக்கோதில்பட்டர்கோன்
சதுமறைமுதல்கையிற்றொயிர்த்தனன்.

(இ-ள்) கலியாணத்துக்கு வேண்டிஞ் சடங்குகளெல்லாம் முறைப்படியே பழமையான தேவர்கட்குக் குருவான வியாழபகவான செய்யப், பேரிசைகளொலிக்கக், குற்றமற்ற ஆழ்வார், குதுகலமுடையவரான ஆண்டாளை நான்கு வேதங்களிற் சொல்லும் முதற்பொருளான பெருமானது திருக்கைகளில் தாராவார்த்துச் சமாப்பித்தனர். (எ-று.) (௧௧௬)

௧௧௭. ஐயன்மா மணிமதிலரங்கத்தெம்பிரான்
தையல்கோதைகருநாண்புனைந்துதாமரைக்
கையவடவிரிககரம்பிடிபபக்காமர்தீ
வையகமவியபபுவலஞ்செய்தானரோ.

(இ-ள்) தலைவனான பெரிய அழகிய மதில்கள் குழந்த திருவரங்கத் தெம்பெருமான, கோதைநாயகித் தாயாருக்குத் திருமங்கல நானணிந்து, தனது தாமரைபோன்ற திருக்கையை ஆண்டாளது தளிர்போன்ற திருக்காரம் பிடித்துக்கொண்டிருக்கப், பூமியிலுள்ளோர் ஆவ் சரியப்பட, அழகிய அக்கினிடை வலஞ்செய்தனன். (எ-று.) (௧௧௭)

ஆண்டாள் திருக்கலிராணம் பட்டதேரிபதுபங்குனி யுத்திரக்தில்.

௧௧௮. கடிமணமரபெலாமுடித்துக்காமர்பொன்
முடிபுனைவழுதியேமுதலினோரும்
படிபுகழ்பட்டா கோன்றனுமபைநகழல
அடிபணிந்தெழுவிடையருளினல்கியே

(இ-ள்.) திருக்கலிராண முறைமைகளை யெல்லாம் முடித்து, அழகிய பொன்முடியணிந்த பாண்டியன முதலிபவர்களும், பூமியிலுள்ளோர் புகழும் ஆழவாரும், பசிய வீரகண்டையணிந்த பெருமானது திருவடிகளைப் பணிந்தெழ, அவர்களுக்கிக் கிருபையோடு விடையளித்து, (எ-று.) (௧௧௮)

௧௧௯. மணமலிருங்குமுன்மயிலுந்தானுமாய்ப்
பணவரவணைத்துயிலபரமபண்ணவா
கணவருமருங்குறக்கருடன்றேண்மிசை
அணவரும்பததழகமையவேறினன்.

(இ-ள்) படத்தையுடைய ஆதிசேஷசயநத்தில் அறிதுயிலமரும் பெருமான், வாசனைமிருந்த கரிய கூந்தலையுடைய மயில் போன்ற ஆண்டாளும் தானுமாகத், தேவார்கட்குத் தலைவராகிய பிரமாதியர்களும் பக்கத்திலிருக்கத், திருவடியின் திருத்தோள்கள் மீது (பிறர்) அடைவதற்கரிய திருவடிகளில் அழகமையும்படியேறினன். (எ-று.) (௧௧௯)

௧௨௦. விரிந்ததுந்துமியொலிவெருவித்தீவினை
இரிந்ததுதிசைமுகனிக்குவாகுமுன்
புரிந்தமாதவத்திறம்புணரிஞாலததிற்
நெரிந்தபொன்மகிற்றிருக்கோயில்சேர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) (அப்போது) தந்துமியினெலி எங்கும்பரவியது; தீவினை பயப்பட்டு ஓடியது; திசைமுகனான பிரமனைக் குறித்து இக்ஷ்வாகு மகாராஜன் முன்புசெய்த பெரிய தவத்தினாலே சமுத்திரன் சூழ்ந்த பூமியினிடத்துத் தெரியவந்த பொன் மதில்களையுடைய திருக்கோயிலை யடைந்தனன். (எ-று.)

வேறு.

ககஅ. திருமாலடிதாழ்ப்பட்டாப்பிரான் றிருக்காதையுந்தார்திருமாறகுக், கருமாவளகந்தனிற்சூழிக் கொடுத்தாள்கதையுங்கட்டுரைத்தாம், குருமாதவனொலெட்டெழுத்துட் கொண்டோன்கூடார்துலங்குலையப், பொருமால்களிற்றுப்பரகாலன் றிருக்காதையினிப்புகல்கின்றும்.

(இ-ள்.) பெருமான் திருவடிகளை வணங்கும் பெரியாழ்வாரது அழகிய சரித்திரமும், பெருமானுக்குக் உரிய பெரிய கூந்தலில் மாலையைச் சூழிக் கொடுத்த கோதை நாயகித் தாயாரது வைபவமும் சொல்லினோம். பிரமகுருவாகிய மாதவனாலே திருவஷ்டாக்கரத்தைப் பெற்றவராய்ச், சத்துருக்களது கூட்டம் குலையும்படியுத்தஞ்செய்யும் பெரிய யானையையுடைய பரகாலரான திருமங்கையாழ்வாரது அழகிய வைபவத்தை இனிச் சொல்லுவற்றோம். (எ-று.) (ககஅ)

ஸ்ரீ ஆண்டாள அவதரித்தது கலியுகவருஷம் கூஅ-வதான நளவருஷம் ஆடிமாதம் சுக்கிலபக்ஷம் சதுர்த்தசி திதி பூரபக்ஷத்திரம் கூடிய மங்களவாரதினம் துலாலக்கினமாம்.

கோதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

கக-வது பரகாலச்சருக்கம்.

[திருவாலி திருநகரி.]

க. துலங்குபொன்மதிலரங்கநாயகன்பணித்துயிலும்

* நலங்கொள்பொன்னியின்வடதிசைநாங்கையின்வடபால்
அலங்குமாஸீநாட்டணிதிருநகரமாங்கதற்கே
இலங்குமோர்பெயர்கூவிளவனமெனவிசைப்பார்.

(இ-ள்.) பிரகாசமுடைய பொன்மதில்கள் சூழ்ந்த திருவரங்கத்துக்கு நாயகனை பெருமான் ஆதிசேஷர்யீது அறிதுயிலமரும் நலத்தைக் கொண்ட திருக்காவேரிக்கு வடதிசையில் திருநாங்குருக்கு வடக்கில் திருவாலி நாட்டின் அழகிய திருநகரம் விளங்கியிருக்கும்; அத்திருநகரிக்குப் பிரசித்தமான ஒரு திருநாமம் கூவிளவனமென்று சொல்லுவார்கள். (எ-று.) (க)

உ. புண்டரீகமானிறைந்துமாதவமவட்புரியக்
கொண்டநாமமோதிருநறையூர்மறைக்கொழுந்தாம்
அண்டர்போற்றுமாலணுகியாங்கவட்டழீஇயதறும்
கண்டபோபரீரம்பமாக்கருதுவாரகவிஞா.

(இ-ள்.) தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிராட்டியார், அங்கு எழுந்தருளிப் பெருந்தவஞ் செய்ததினாலே கொண்ட திருநாமமோ திருநறையூர் என்பதாம். மறைக்கொழுந்தாகிய தேவர்கள் போற்றும் பெருமான் எழுந்தருளி அங்கு அபிராட்டியைத் திருமணம் புணர்ந்து தழுவியதனால் புண்டான பெயரோ பரீரம்பமென்று கவிதன் கருதுவார்கள். (எ-று.) (உ)

பரீரம்பம் - தழுவல்.

ங. முந்தநாபியின்முளைத்ததாமையினுன்முகத்தோன்
தந்தமாமுனிககருத்தமனதையர்தவத்தால்
வந்தமாறிருமாதுடன்வைகுவான்றினமும்
அந்தமாநகரெனிலதன்வளமியாரறைவார்.

(இ-ள்.) (பெருமானது) திருநாபியில் முற்படப்பிறந்த தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் நான்கு முகங்கையுடைய பிரமன் பெற்ற மஹாமுனி வரான கர்த்தமப்பிரஜாபதி முதலானவர்களது தவத்தினாலே ஆவிர்ப்பவித்த எம்பெருமான் பெரிய பிராட்டியாருடன் எப்போதும் அந்தப் பெரிய திருநகரியில் எழுந்தருளியிருப்பானென்னில் அதன் வளப்பத்தை யார் சொல்லுவார்கள்? (எ-று.) (ங)

[ஆலிநாடன்.]

ச. பொருவிலநகர்பொருந்துநால்வருணத்துட்புன்கண்
ஒருவுசெல்வத்தானுயர்ந்தநாலாய்குலத்தொருவன்
மருவுதொல்புகழாஸீநாடன்றிருமனைவி
இருமைமிக்கபொற்கடகவல்வித்திருவென்பாள்.

* நலங்கொள்கீழையில்வடதிசைநாகையின்குடபால்
அலங்குமாநாபிருக்கண்ணமங்கைப்பதியுத்தற்கே—[பிரதிபேசம்].

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற அந்த நகரத்தில் வாசஞ்செய்யும் நாலு வருணத் தரினும் துன்பம் நீங்கும் செல்வத்தாலுயர்ந்த நாலாங்குலமாகிய குத்திர வமிசத்தில் ஒருவனும் ஆகிய பொருந்திய பழமையான புகழையுடைய ஆஸ் நாடென்பவனது அழகிய மனைவி, பிறந்தகமும் புகழ்க்குமுமாகிய இருமா பஞ்சிறந்த பொற்கடகமணிந்த வல்லித்திருவென்பவள், (எ-று.) (ச)

[ஆழ்வார் திருவவதாரம்.]

டு கற்பினுயரருந்தகியனையவள்கருப்பத்
தற்பினுயர்மாறிருசசார்ங்கமேயடைய
வெற்பினுன்மலர்மிசையுளான்விண்ணுளோரவியப்ப
பொற்பினுயரபுதல்வனைப்பயந்தனன்புவிமேல.

(இ-ள்.) கற்பினுலே உயர்ந்த அருந்ததியை மொத்த அவளது கற்பப் பதினிடத்து அன்பினுயர்ந்த பெருமானது அழகிய மூச்சார்ங்கம் வாறு சேர, கைலைமையையுடைய சுவன், மலரின் நீதிருக்கூர் பிரமன், தேவர்கள் ஆச்சரியப்படுமபடி பூமியின்மீது பொலிவினுயர்ந்த குமாரனைப் பெற் றனள். (எ-று.) (ரு)

கூ. சிறந்தகார்த்திகைத்திங்குளிலாராளுன்செழிககப்
பிறந்தசேயைமுடபாடுருபகலொரிஇப்பின்னா
அறந்தவாவுளத்தாவிநாடனும்பொருமாரா
புறந்தரப்பரகாலனென்றொருபெயர்புனைந்தான்.

(இ-ள்.) சிறப்பையுடைய கார்த்திகை மாசத்தில் கிருத்திகை நட்சத் திரம் செழிக்கும்படி அவதரித்த குழுவியை முப்பத்தொருநாள் கழித் துப் பிறகு தருமங்கடாத உள்ளத்தையுடைய அலிகாடனும் சண்டை செய்யு மரசர்கள் முதுகுகாட்டி யோடப் பரகாலனென்று ஒப்பற்ற திரு ராமமிட்டனன். (எ-று.) (கூ)

ஆர்-பூமி. ஆர்-பூமியையுடையவர், அரசர்.

எ. அய்யனுந்திருமாலருளமுதமேயருந்திப்
பொய்யகன்றனாகுணங்கல்விநூல்பொதுவிச
செய்யதூணரசிங்கமெய்தறிதொடுந்திசையும்
வையமும்புகழ்வடிவுடைமதெனவளர்ந்தான்.

(இ-ள்.) தலைவரான பரகாலரும் பெருமானது திருவருளாகிய அமிர் தத்தையே யுண்டு பொய்யில்லாத ஞானம் குணம் நூற்கல்வி இவைகள் நிறையப்பெற்றுச் செவ்வையான தூணிவந்தித்த நரசிங்கத்தினது திருமே னியிலுள்ள வலிமையோடு திசைகளிலுள்ளவர்களும் அப்பூமியிலுள்ள வர்களும் புகழும் வடிவத்தையுடைய மன்மதெனன்று சொல்லும்படி வளர்ந்தனர். (எ-று.) (எ)

[அரசுபுரிதல்.]

அ. யாண்டுபன்னிரண்டுகந்தபின்பொன்னிநாட்டிறைவன்
தூண்டுமைங்கதிக்கோரவேற்சோழனையணுகா
வேண்டுபல்பொருடொகுத்தவன்மேதினிமுதன்மை
பூண்டுநால்வகைத்தானைசூழ்தரப்புவிரந்தான்.

(இ-ள்.) வருஷங்கள் பன்னிரண்டு சென்றபிறகு சோழநாட்டுக்கிறை வனாகிச் செலுத்தத்தக்க ஐந்துவகையான வேகத்தையுடைய கோரமென்னுங் குதிரையையும் வேலையுமுடைய சோழனையடைந்து வேண்டிய பல பொருள்களைச் சேர்த்து, அச்சோழனுது பூமிக்கு முதன்மையார் தன்மை னைக்கொண்டு நாலுவகையான சேனைகள் சூழும்படி பூமியைக் காத்தனர். (எ-று.) (அ)

ஐந்துகதி : மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானரசதி, விடபகதி என்பன.

௩௦. தனக்குநேர்கவித்தமிழினோரிலரெனுந்தகவும்
மனகருநேர்கவிஞருக்கருளவண்மையின்வளமுரு
சினகருமேவலர்ககசனியாளரியெனுந்திறனும்
இனக்கியாரினுமெளிமையுந்தழைக்கவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) தமக்கு ஒப்பாகத் தமிழ்க்கவியில் வல்லவர்கள் இலரெனும் பெருமையும், மனதுக்கு உவந்த கவிஞர்களுக்கு அருளும் உதாரத்துவத்தின் வளப்பமும், கோபிக்கும் சத்துருக்களுக்கு இடியும் நரசிங்கமு மென்னும் வலிமையும், சுற்றத்தவர்கட்கு மற்றெவரினும் எளிமையும் விளங்க வீற்றிருந்தனர். (எ-று.) (க)

[நாலுகவிப்பெருமா னென்னும் விருது பெறுதல்.]

௩௦. அங்கவன்புவிபுரக்குநாணற்கவியதிபன்
எங்கனுந்தமிழ்க்கவிஞரைத்திறைகவர்ந்திவன்பாற
றுங்கமாவிருகிசைத்தணுகலுமிகறொலையாப்
பங்கமாக்கிமுற்றவன்பெயர்விருதொடும்பறித்தான்.

(இ-ள்.) அங்கு அப்பரகாலர் பூமியைக் காக்கும்போது நாலு கவிப்பெருமான் என்பவன் எவ்விடத்துமுள்ள தமிழ்க் கவிஞர்களிடத்துக் கப்பம்பெற்று இப்பரகாலரிடத்துக்கு அழகாகத் தனது விருதைச் சொல்லிக் கொண்டு வருதலும், பரகாலர், அவனது வலிமையைத் தொலைத்துப் பங்கப்படுத்தி அவனது நாலுகவிப் பெருமான் என்னும் பெயரை (அவனது) விருதொடும் பறித்தனர். (எ-று.) (க௦)

௧௧. உவகைமிக்குயர்வளவனும்வரிசைகளுதவித்
தவளினற்கவித்தலைவனீபுவிக்கெனச்சாற்ற
இவனுமப்பெயர்விருகிசைத்தெவற்றினுமெதிராம்
அவர்களைத்தொலைத்திசைநிறைத்திடனனந்நான்.

(இ-ள்.) சந்தோஷமிகவு மதிகரித்த சோழனும் வரிசைகளைக் கொடுத்துப் பூமியில் கெடுதலில்லாத நாற்கவிப் பெருமான் நீவினே யென்று சொல்லப் பரகாலரும் அந்த விருதுப்பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு எந்த வித்தையிலும் எதிர்ந்தவர்களைத் தோற்பித்துக் கீர்த்தியை நிறைத்தனர் அக்காலத்தில். (எ-று.) (க௧)

[குமுதவல்லியார்.]

இமயமலைச் சாரவிவிருந்த பகவதம்சமான கபிலமாமுனிவர், முனிவர்கட்கு நூற்பொருளை யுரைக்கும்போது அங்கிருந்த அங்கவீனரான ஒருமுனிவரைக் கண்டு சேடியர்களுடன் செல்லும் ஒரு தெய்வப்பெண்

அவமதித்து நகைத்தனர். கபிலமாமுனிவர் சினந்து நீ மானிடப்பெண்ணைக் கடவையெனச் சபித்தனர். அதுகேட்ட தெய்வப்பெண் அம்முனிவரது பாதங்களை வணங்கி வாழ்த்தினள். கபிலமாமுனிவர் மனமிரங்கி, உலகத்தில் நமது அமிசமாகப் பரகாலன் அவதரித்துள்ளானே, அவனை யடைந்து தினந்தோறும் பாகவத ஆராதனஞ்செய்து அவர்களருளால் இக்குற்றத்தைப் போக்கிக் கொள்வாயெனப் பணித்தனர்.

கஉ. அழகர்வாழ்திருநாகையம்பதியின்மாலருளின்
கிழமைபூண்டவானணங்கிதழ்கிஞ்சகமனையாள்
சூழனிறைந்தபூங்கோதையாள்சூவளை போல்விழியாள்
மழலையங்குயிர்குதலையாண்மயிலனுள்வந்தாள்.

(இ-ள்.) அழகப்பிரான் நித்தியவாசஞ் செய்யும் திருநாகை யென்னும் அழகிய பதியினிடத்துப், பெருமானது திருவருளின் உரிமையைக் கொண்டவளாகிய தேவலோகத்துத் தெய்வப்பெண், இத்தழ் செம்முருக்க மலரை யொத்தவளும் கூந்தலில் நிறைந்த பூமாலையையுடையவளும் நீலோற்பலம் போலும் கண்களையுடையவளும் மழலைச் சொல்லையுடைய சூயில்போலும் குதலைச்சொல்லையுடையவளும் மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளுமாகி வந்தனர். (எ-று.) (கஉ)

கங. பளிங்குபோன்றுசெந்தாமரைவதுவையேபரவிந்
தெளிந்ததண்புனற்றவளபுட்கரணியிற்செழுந்தேன்
நளிர்ந்தபைங்குமுதத்தினோர்சூழவியாநவைதீர்ந்
தொளிர்ந்தசெம்மணியெனவினிதழ்குடனுதிததாளா.

(இ-ள்.) பளிங்குக்கல்லைப் போன்றதாயச் சிவந்த தாமரையின் வாசனையே பரவித் தெளிந்திருக்கும் குளிர்ந்த நீரையுடையதாய், வெண்மையான ஒரு தடாகத்தில் செழுமையான தேன் பொருந்திய பசிய குமுத மலரில் ஒரு குழந்தையாகிக் குற்றந்தீர்ந்து பிரகாசமடைந்த மாணிக்கமென்னும்படி நல்ல அழகுடன் பிறந்தனர். (எ-று.) (கங)

கச. தொலைவிலாவளந்துதையும்பதிவயின்றென்னுள்
நிலைமையாகிவாழ்பண்டிதனெடியமானேயன்
உலைவிலாவமிர்தக்கரணுயிர்தவாதுதவுந்
கலைகடேர்ந்தவன்றனிமைவந்தரியனுட்கண்டான்.

(இ-ள்.) கெடாத வளங்கள் பொருந்தும்படி அந்தப் பதியினிடத்து நெடுநாளாக நிலையாகிவாரும் பண்டிதனெருவன், விஷ்ணுபக்தியுடையவன், அழிதலில்லாத தன்வந்திரிபகவான் உயிர்கள் கெடாமல் கொடுத்தவைத்தியசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்தவன், தனியாக வந்து மான்போன்ற அப்பெண்ணைக் கண்டனன். (எ-று.) (கச)

கரு. எடுத்தனன்கரத்துவகையான்மனைவிபாலெய்திக்
கொடுத்தனன்குலக்கொடியுநங்குலம்புரிவதப்பே
றடுத்ததேயெனவளர்த்தனனணங்குருவகற்றி
விடுத்தபாவையைக்குமுதவல்லிப்பெயர்விதித்தே.

(இ-ள்.) கைகளாலெடுத்துச் சந்தோஷத்துடன் தன் மனைவியினிடத் தடைந்து கொடுத்தனன். குலக்கொடியான அவர் மனைவியும் நமது குலஞ்செய்த தவத்தின் பிரயோசனம் வந்ததே யென்று, தெய்வப்பெண்ணுருவைவிட்ட பதுமைபோன்ற அக்குழவிக்குக் குமுதவல்லியென்னும் பெயரிட்டு வளர்த்தனள். (எ-று.) (கரு)

கசு. சகரவார்கழித்தரையிறையலாரொருவர்
நிகரிலாவனப்பமைந்தவயவமெலாநிறைந்தார்
புகரில்வாகடப்பொருளெலாம்பொருவறப்புவிக்கே
பகருவோனுமாங்கவள்வனப்பமைந்தமைபாரா

(இ-ள்.) (குமுதவல்லியார்,) சகரரெடுத்த சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியினிடத்துப் பெண்களில் ஒருவரும் ஒப்பில்லாத அழகமைந்து அவயவமெல்லாம் நிறைவுற்றனர். சூற்றமில்லாத வைத்தியநூற் பொருள்களையெல்லாம் பூமியிலுள்ளவர்கட்குச் சமானமினிதிச் சொல்லுமவனான பண்டிதனும் அப்பெண் அழகமைந்ததைப் பார்த்து, (எ-று.) (கசு)

கஎ. வைகலாயிரந்திருமுடிக்கமுதருள்வல்லோர்
பொய்கலாவிடையணங்கைவேட்டருண்மெனப்புகன்றார்
எய்கலாரவேளிவள்வனப்பிரண்டினுககிலக்காய்ச்
செய்கலாவிசத்தினுனைவருந்திகைத்தார்.

(இ-ள்.) தினந்தோறும் ஆயிரம் பாகவதர்களுக்கு அமுதளித்தல் வல்லவர்கள், பொய்மையடையாத இடையையுடைய குமுதவல்லியானா விவாகஞ்செய்தருள்க என்று சொல்லினன். நீலோற்பலமலர்ப் பாணத்தை விடும் மன்மதன், குமுதவல்லியார் அழகு என்னும் இவ்விரண்டுக்கு மிலக்காய்ச் செய்யமுடியாத விரதத்தினாலே யாவருந் திகைத்தார்கள். (எ-று.)

முதற்கண் பார்வைக்கு இடையிருப்பது பொய்யெனத்தோன்றி மேலிருப்பைக்கொண்டு இடையிருப்பது மெய்யென்றே துணிவதற்கிடமாயிருத்தலால் 'பொய்கலாவிடை' என்றார். கேட்டருளும் என்பதில் ஈற்றாய் வுகாங்கெட்டுக் கேட்டருளும் என வந்தது. (கஎ)

கஅ. வரிவீழிக்கொடிவனப்புமாங்கவடனைவதுவை
புரிபவர்க்கிதுபொருளெனமதித்ததும்பொருந்தார்
கிரிபுகப்பொருந்திறம்பரகாலனுங்கேளாப்
பெரிதுழற்றுவேள்கணையினுனசையுளம்பெருந்தார்.

(இ-ள்.) செவ்வரி கருவரி பரந்த கண்களையுடைய கொடிபோன்ற குமுதவல்லியாரது அழகையும் அங்கு அவளை மணஞ்செய்பவர்கட்கு இது செய்யத்தகுவதென்று மதித்திருப்பதையும், சத்தருக்கள் மலையையடையும்படி யுத்தஞ்செய்யும் வெற்றியையுடைய பரகாலரும் கேட்டு, மிகவும் வருத்தும் மன்மதனது பாணத்தினாலே உள்ளத்தில் ஆசையதிகமாயினர். (எ-று.) (கஅ)

கசு. அணங்குநாற்கவியதிபனைவாதுவென்றமார்
கணங்களைத்தொலைத்தவனியாள் தகைமையுங்கவினுங்
குணங்களுந்துதித்தவனையேசிலநியர்கூற
வணங்குமாலையென்மகிணைக்குவனெனவடித்தாள்.

(இ-ள்.) குமுதவல்லியாரும் (பரகாலர்) நாலுகவிப் பெருமான் என் பவனை வாதிஸ்வென்று சத்துருக்களது கூட்டங்களைத் தொலைத்துப் பூமி ஸைராரும் பெருமையையும் அவரது அழகையும் குணங்களையும் துதித்துத் தோழியர்கள் சொல்ல, எம்பெருமானை வணங்கிப் பரகாலரையே எனது கணவனுக்குவென்று சொல்லினர். (எ-று.) (௧௯)

௨௦. அன்னகாலையினபயனதாணையாலழகர்

பொன்னகர்க்குள்வந்துறைபரகாலனப்பொலன்பூண்
கன்னலோர்மொழிக்கன்னியைமேடைமேற்கண்டான்
வன்னலோடையங்குறிற்றின்மேல்வீதியின்வருவோன்.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில், சோழனது கட்டளைப்படி அழகப்பிரானது திருநாகையில் வந்து வசித்து நிறமுடைய முகபடாமணிந்த அழகிய யானை யின்மீது வீதியினிடத்து வருவோரான பரகாலர், அழகிய ஆபரணமும் கரும்பையொத்த சொல்லையுமுடைய அக்கன்னிகையை மேடையின்மீதுநுக் சக் கண்டனா. (எ-று.) (௨௦)

௨௧. மாமலர்க்குழல்வளிதையுந்தனதிபமலைமேற

காமர்பொற்புயத்திற்பரகாலனைக்கண்டான்
நாமவிற்கழைமதனனுமிருவர்மேனடுநின்
றேமமைங்கனையொன்றலாதவையெலாமெய்தான்.

(இ-ள்.) சிறந்த மலர்க்கையணிந்த கூந்தலையுடைய குமுதவல்லியாரும், தமது மலைபோன்ற யானையின்மீது அழகிய பொன்னாபரணமணிந்த புய ங்களையும் வலிமையுமுடைய பரகாலரைக் கண்டனன். சிறந்த கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதனும் மத்தியில் நின்று அவ்விருவர்மீதும் இன்பந தரும் பஞ்சபாணங்களில் ஒன்றொழியாமல் அவைகளை யெல்லாம் பிர யோகஞ் செய்தனன். (எ-று.) (௨௧)

௨௨. அங்கவன்புயத்தாழ்ந்தனவணங்களுளர்க்கண்

புங்கவன்விழித்துணையவன்கொங்கைமீப்புதைப்பத
திங்கள்வென்னுடைத்திற்பரகாலனுஞ்சினமாத்
தங்குளின்றியேபடர்தலானத்தெருதணந்தான்.

(இ-ள்.) அங்கு அப்பரகாலரது புயங்களினிடத்துத் தெய்வப்பெண் ணை அந்தக் குமுதவல்லியாரது மலர்போன்ற கண்கள் அழுந்தின. தெய்வத்தன்மையுள்ள பரகாலரது இரண்டு கண்கள், குமுதவல்லியாரது கொங்கைகளின் மீது புதைத்தாராக, சந்திரன்போல வெண்மையான முத் துக்குடையினையுடையவராய வெற்றியையுடைய பரகாலரும், (அவரேறி வந்த) கோபமுடைய யானை தங்காமற் செல்லுதலால், அவ்வீதியை நீங்கி, (எ-று.) (௨௨)

வேறு.

௨௩. சார்ந்தனனாண் டிறையுடன் மைசசாகுளாற் பண்டிதன்
சொற் றகைமையாவுந், தேர்ந்தனநா ரணற்கடிமைத் திருமுடி
யா யிரர்க்கடிசி றினமுமீவான், நேர்ந்தனனேல் விரும்புகென்று
னென்றலுமாந் கதுபுரிவா னேர்ந்துபின்னர், வார்ந்தநறுங் கருங்
குழந்தார் மயிலையே மறைமுறையே வதுவைசெய்தான்.

(இ-ள்.) அந்நகரத்திலுள்ள தம்மிருப்பிட மடைந்து, தமது மந்திரிகளால் (குமுதவல்லியாருக்குத் தந்தையான) பண்டிதன் சொல்லும் விதங்களெவற்றையும் அறிந்து, (அப்பண்டிதன்) “பெருமானுக்கு அடிமைபூண்ட ஆயிரம் பாகவதர்கட்கு அமுது தினமும் கொடுப்பதாக உடனபட்டனராயின் விரும்பக்கடவர்” என்றனன் என்று சொன்னவளவில் அது செய்வதாக உடனபட்டிப், பிறகு நீண்டதாய வாசனையுள்ள கரியதான கூந்தலையுடைய கார்காலத்து மயில்போன்ற சாயல் கொண்ட குமுதவல்லியாரை வேதமுறைப்படி திருக்கலியாணஞ் செய்தனர். (எ-று.) (௨௬)

௨௭. அன்று முதலரியடியா ஞாயிருநூற்றுவரடிசி லயின்றூலன் றி, ஒன்றுதுக்கிலனுலகோ ருதவுகரஞ்சோழனுக்கு முதவாதோ வில, நன்றுபுரிபாகவத ரருசசனையமறவாது நடத்தினாருநு, சென்றுதனத்திறைவனைக்காண் டலுமறந்தானிவையனைத்துஞ் சென்னிகேட்டான்.

(இ-ள்.) அன்று முதலாகப் பாகவதர்கள் ஆயிரம் திருநாமங்கள் திருப்போனக் மமுது செயதாலன்றி (பரகாலர்) தாமொன்றும் உண்ணாதவரா கிப் பூமியிலுள்ளவர்கள் கொடுக்கும் குடியிறைகளைச் சோழனுக்குப் கொடாமல் கெடுத்தில்லாத நன்மையைக் கொடுக்கும் பாகவதாராதனை யாமறவாமல் நடத்தித் தினமும் சென்று தனக்கு இறைவனாகிய சோழனைக் காண்பதையும் மறந்தனர். இவைகளை யெல்லாம் சோழமகாராசன் கேட்டனன். (எ-று.) (௨௭)

ஆழ்வார், ததீபாராதனை நடத்திய இடம், இன்னும் மங்கைமடமென வழங்குகின்றது.

வேறு.

௨௮. வந்திலனபரகாலனுந்தருபொருண்மறுத்தான்
எந்திருந்தனனென்றலுமவரிணவாக்கியந்தே
சிந்தினன்பொருளென்றனர்சென்னியுஞ்சிற்றம்
முந்தியேகரணக்கிளாஞாக்கிவைமொழிவான்

(இ-ள்.) பரகாலனும் நம்மைக்காணவந்திலன்; தான் கொடுக்கவேண்டிய பொருளையும் மறுத்தான்; அவன் எங்குள்ளான்? என்று கேட்டலும், கேட்டவர்கள், வைணவர்கட்குக் கொடுத்தே பொருளைச் செலவழித்தனன் என்றார்கள். சோழமகாராசனும் கோபமிருந்து கணக்கர் கூட்டங்கட்கு இவைகளைச் சொல்லுவான். (எ-று.) (௨௮)

௨௯. நலங்குலாவுபார் முழுவதுமவனதாய்நல்கி
வலங்கொள்பற்பலவரிசையுமளித்தனமதியான்
இலங்குசெம்பொனுந்தருகிலனவன்மிசையிலககந்
துலங்கவோதுமினென்றலும்பணிந்திவைசொல்வார்.

(இ-ள்.) நன்மையையுடைய பூமிமுழுவதும் அவனதாகக் கொடுத்து அவனது வெற்றிக்குத் தக்கப்படி கொண்ட பலவான வரிசைகளையும் கொடுத்தோம். (அவைகளை) மதிக்காதவனாகி நமக்குச் செலுத்தவேண்டிய விளக்கமுள்ள பொன்னையும் தந்தானில்லை. அவன்மீதுள்ள கணக்கைத் தெரியும்படி சொல்லுங்கள் என்னலும், அவர்கள் பணிந்து இவற்றைச் சொல்லுவார்கள். (எ-று.) (௨௯)

௨௨௭. மன்னர்மன்னவவலிகெழுமதிப்பரகாலன்
நின்னருட்கியைந்திலனென்னினைப்பொருளனந்தம்
அன்னவன்றற்குரியனவென்றலுமரசன்
தன்னயற்பலகிங்கராதமக்கிவைசாற்றும்.

(இ-ள்.) ராஜாதிராஜனே! வலிமிகுந்த ஞானமுடைய பரகாலரும் உ
மது அருளுக்கு இசையாராயின் உரிய பலவான பொருளை அவர் தருவ
தற்குரியனவாகும் என்றலும், சோழன் தன்னருகிலிருக்கும் பல ஏவலா
ளருக்கு இவற்றைச் சொல்லுவான். (எ-று.) (௨௭)

௨௨௮. அணித்தடம்புயத்திற்பரகாலனையணுகித்
கணித்தநம்பொருளகேட்குதிர்மறுத்திடிந்தகயிற்றூற்
பணித்துமீள்குதினெனவிடைகொடுத்தலும்பெயர்ந்து
பணிக்குநாதன்முன்கருபபைபோலெதிர்ந்தனர்பகர்வார்.

(இ-ள்.) ஆபரணமணிந்த விசாலமான புயங்களையும் வெற்றியையு
முடைய பரகாலனையடைந்து நமக்குச் சேரவேண்டியதாய்க் கணக்கிட்ட
பொருள்களைக் கேட்பீர்களாக; மறுப்பானாயின அவனைக் கயிற்றூல் கட்டி
க்கொண்டு மீண்டு வருவீர்களாக என்று விடைகொடுத்தலும் பிரயாண
மாகிப், பாம்புகட்குத் தலைவரான ஆகிசேஷருக்கு முன்னே எலியைப்
போல்பரகாலரெதிரே சந்தித்துச் சொல்லத் தொடங்கினர். (எ-று.) (௨௮)

௨௨௯. தருதிமன்னவன்பொருளெலாமறுத்திடிற்றவாது
வருதியென்றலுமின்றெனக்கொடுமொழிவகுத்தார்
பொருதிற்றபுலியெனசசினந்தவைத்திவைபுகன்மின்
பருதிசெய்க்கெனப்பகர்ந்தனன்றிறற்பரகாலன்.

(இ-ள்.) மன்னவனான சோழனுக்கு (நீர் செலுத்தவேண்டிய) பொ
ருள்களை யெல்லாம் கொடுப்பீராக, கொடுக்கமறுப்பீராயின தடைசெய்யாது
வருவீராக என்றலும் (பரகாலர் அப்பொருள் இப்போது) இல்லையென்று
சொல்ல, (அவர்கள்) கொடிய சொற்களைக் கூறினர். வெற்றியையுடைய பர
காலர் யுத்தஞ் செய்யும் வலிமையையுடைய புலியைப்போலக் கோபித்து
அவர்களை நெருக்கிச் சூரிய வமிசத்தனை சோழனுக்கு இவற்றைச் சொல்
லுவீராக வென்று சொல்லினர். (எ-று.) (௨௯)

௩௦. ஓடிக்கிங்கராசென்னிபாலுரைத்தலுமபுருங்
கோடிக்கண்சிவந்திருகரம்பிசைந்துளங்கொதியா
நாடித்தானையைக்கொணருதினெனளினத்தார்
சூடித்துதர்புக்கழைத்தலுமனைவருந்தொக்கார்.

(இ-ள்.) கிங்கரர்கள் ஓடிச் சோழனிடத்துச் சொல்லுத்தலும் புருவங்
கள் நெரித்துக் கண்கள் சிவந்து இருகைகளையும் பிசைந்து உள்ளங் கொ
தித்து விசாரித்து (நமது) சேனையைக் கொண்டுவருங்க ளென்னத், துதர்
கள் அவனது பாதங்களைச் சூடிக்கொண்டு போய் அழைத்தலும் சேனை
யிலுள்ளோர் யாவரும் வந்து கூடினார்கள். (எ-று.) (௩௦)

௩௧. கவித்தவாம்பரிச்சேனையாவலர்களைக்கழற்கால்
புலிக்கொடிக்கிதைநோக்கிநந்தூதரைப்பொடித்த

வலித்தடம்புயத்திறம்பரகாலனைவனையா
நலித்துவிக்கிரீர்கொணருதிர்கடிதெனவின்முன்.

(இ-ள்.) சப்தித்தனவாய்த் தாவும் குதிகைகளையுடைய சேனைகாவலர்க
ளை வீரகண்டையைத் தரித்த கால்களையுடையனாய்ப் புலிக்கொடியுடையோ
னான சோழன் பார்த்து, நமது தூதரை வருத்திய வலிமையையுடைய
விசாலமான புயங்களையுடையனாய் வெற்றிபொருந்திய பரகாலனை வளைத்து
க்கொண்டு வருத்தப்படுத்திக் கட்டி நீங்கள் விரைவிற் கொண்டுவருங்க
ளென்று சொல்லினன். (எ-று.) (௩௧)

௩௨. சூலந்தோமரங்கப்பணந்தோட்டிவேல்பிண்டி
பாலங்கூர்மழுமுசலம்வாள்பலதலைக்குவிசம்
கோலமானவோந்திமாதிரக்கரிசூலைய
ஆலமாமெனச்சென்றனர் துன்றுபாரணங்க.

(இ-ள்.) சூலம் கைவேல் இருப்புமுள் அங்குசம் வேலாயுதம் பிண்
டி வாலம் கூரியமழு இருப்புலக்கை வாள் பலதலைகளையுடைய வச்சிரா
யுதம் இவைகளை அழகிய படைவீரர் ஏந்திக்கொண்டு, திசைகளிலுள்ள
யானைகள் சூலைய, விஷமென்னும்படி, நெருங்கிய பூமியும் வருந்தச்
சென்றனர். (எ-று.) (௩௨)

௩௩. சேனைகாவலர்கிருநகரிப்புறஞ்சேர
யானைமீப்பரகாலனும்புரிசைவிட்டெதிராத்
தானைவீரனானோக்கினகைத்தலுந்தருக்கா
சோனைமாரியிலனைவருஞ்சுடுசரந்தூரந்தார்.

(இ-ள்.) சேனைகாவலர்கள் திருநகரிப்புறத்திற் சேரவே, யானையின்
மீதேறிப் பரகாலரும் மதிலைவிட்டு எதிர்ப்பட்டுச் சேனையிலுள்ள வீரர்
களை நோக்கி நகைத்தவளவிலே, (சேனையிலுள்ளோர்) ஆனைவரும் செருக்
கடைந்து கொடிய பாணங்களை விடாமழையைப் போல் பிரயோகித்தார்
கள். (எ-று.) (௩௩)

௩௪. துரந்தசாயகத்துனைவினுந்துனைகளிறுகையாப்
பரந்தவாளுறைகழித்துவணத்தொடும்பரமன்
புரந்தநேமிதொட்டெதிர்தல்போற்சேனையுட்புருந்தான்
உரந்தவாக்கடாசலமுறைத்தவர்களுமுடன்றார்.

(இ-ள்.) பிரயோகித்த பாணங்களின் விரைவினும் வேகத்தையுடைய
யானையைச் செலுத்திப் பரவிய வானை உறையினின்றறுவிப், பரமன் திரு
வடியை யாரோகணித்து அடியார்களை ரக்ஷித்த திருச்சக்கரத்தைப் பிர
யோகித்துப் பகைவரை எதிர்ப்பதுபோலச், சேனையிற் பிரவேசித்தனர்.
வலிமைகெடாத மதத்தையுடைய மலைபோன்ற யானைகளைச் செலுத்தி
அவர்களும் எதிர்த்தார்கள். (எ-று.) (௩௪)

௩௫. வீசிவாளினைப்பனைக்காரந்துமித்துயர்வேழத்
தாசின்மத்தகம்பிளந்துகிம்புரிமருப்பறுத்து
வாசியின்கணந்துமித்துமன்னையெலாமடித்துத்
தூசியின்படையினைப்பரகாலனுந்தொலைத்தான்.

(இ-ள்.) வானைவீசி யானையினது பனைபோன்ற துதிக்கையையறுத்து, வினாவோடு மத்தகத்தைப் பிளந்து, பூண்பூண்ட தந்தத்தை யறுத்துக், குதிரைக்கூட்டங்களை யழித்து, அரசர்களை யெல்லாம் கொன்று, கொடிப் படையைப் பரகாலர் அழித்தனர். (எ-று.) (௩௩)

௩௪. சரிந்ததானையைச்சேனைகாவலரிடைதாங்கிச்
சொரிந்தமும்மதக்கரிபரிதுனைவினிற்றாண்டி
விரிந்தவெண்ணகைத்திறற்பரகாலனைவியவாப்
புரிந்தபோர்மிகநன்றெனவெகுண்டதிர்பொருதார்.

(இ-ள்.) ஓடிய சேனையைச் சேனைகாவலர்கள் இடையில் தடுத்து, மும்மதங்களைச் சொரிந்த யானை குதிரை இவைகளை வினாவாகச்செலுத்தி, சத்துருக்களைச் செய்தத்தினாலே யுண்டான வெள்ளிய சிரிப்பையும், போரையுமுடைய பரகாலரை வியந்து, நீ செய்த யுத்தம் மிக்க நல்லது என்று சொல்லிக் கோபித்து, எதிராக யுத்தஞ் செய்தார்கள். (எ-று.) (௩௪)

௩௫. ஏற்றினக்கரியிவுளிவாள்வயவவாயெய்திக்
கூற்றினுககயர்களப்பலியாமெனக்கொடுத்தாள்
பாற்றினக்கடிகாவணத்தினிற்குணபாசி
போற்றிநற்புகழ்நடித்துநின்றபிற்றனபுரணி.

(இ-ள்.) ஆண்பாணக் கூட்டங்களிலும் குதிரைகளிலுமுள்ள வானைத் தரித்த படைவீரர்களை யடைந்து யமனுக்குத் தாம் செய்யும் களப்பலியொளனும்படி அவர்களைக் கொடுத்தனர். பருந்துக்கூட்டமாகிய காவலோடு கூடிய பந்தலில் பிசாசங்கள் ஆழ்வாரது நல்ல புகழைத் துதித்துக் கூத்தாடி நின்று தசையைபுண்டன. (எ-று.) (௩௫)

௩௬. அரற்றியோடினார்களிலாசிலரடிமுடியணிந்தார்
பிரற்றியேங்கினார்களிலாசிலர்பிணத்தினுட்கரந்தார்
பரற்றிடற்பதம்படிந்தனார்களிலாபுகழ்ப்படித்தே
குரற்றிரிந்தனார்களிலாசுருதியுட்குளித்தார்.

(இ-ள்.) சிலர் கூவிபோடினார்கள்; சிலர் பரகாலரது திருவடிகளை முடிக்கணிந்தார்கள்; சிலர் வாயில்வந்தன சொல்லி ஏங்கினார்கள்; சிலர் பிணத்தில் மறைந்தார்கள்; சிலர் பருக்கைக் கற்களையுடைய மேடுவழியில் மறைந்தார்கள், சிலர் பரகாலரது புகழைச்சொல்லிக் குரல்வேறுபட்டார்கள்; சிலர் இரத்தத்திற் குளித்தார்கள். (எ-று.) (௩௬)

௩௭. வில்லுமீட்டியும்வேலுமற்றவருயிர்விண்ணிற்
செல்லும்போதினிற்றிசைதொறுந்திசைதொறுங்கிதைந்தார்
சொல்லுந்தந்திரநாயகருடைந்துபோய்ச்சோழன்
புல்லுங்கோயிலாருறந்தைவாண்மதிலினுட்புகுந்தார்.

(இ-ள்.) வில்லும் ஈட்டியும் வேலும் இழந்தவர்களது உயிர் ஆகாயத்திற் செல்லும்போது திசைகள்தோறும் சிதறுண்டு புகழுள்ள சேனைத் தலைவர்கள் தோற்றுப்போய்ச் சோழனுக்கும் அரசமாளிகையைபுடைய உறையூரின் ஒளி வீசும் மதிலினுள் பிரவேசித்தார்கள். (எ-று.) (௩௭)

சு0. தும்பிவாசிபூர்ந்தெதிரிகல்வயவனாத்துமியாப்
பம்பியோடுவெங்கரிபரியாவையும்பற்றி
வெம்பிகற்படைகுழமாகதர்புகழ்விப்ப
நம்பிவிற்பரகாலனுநகர்வயினடைந்தான்.

(இ-ள்) யானையும் குதிரையும் ஏறி எதிரிற் போர்புரியவந்த சேனாவீர
னாயிற்றுப் பரவியோடும் குதிரை யானை இவைகளைத் தம்வசமாக்கிக்
கொண்டு, பெருங்கோபங்கொண்ட வலிமையையுடைய தமது சேனைகள்
குழமாகதர்கள் தமது கீர்த்தியை விரித்துச்சொல்லக் குணபூர்ணராய
வில்லைத்தரித்த பரகாலரும் தமது நகரினிடத்தடைந்தனர். (எ-று.) (சு0)

சுந. பரிவிடுத்துவெங்கடகரிவிடுத்துவாள்பரிசை
உரியவெலிலைபடைக்கலமுளவெலாமொழித்து
நெரியுந்தன்படைச்சேனைகாவலர்களைநிருபன்
எரியிற்கட்டுணைசேப்பநோக்கினன்வெகுண்டெழுந்தான்.

(இ-ள்.) குதிரைகளைவிட்டு, வெவ்விய மதத்தையுடைய யானைகளை விட்
டு, வானும் கேடகமும் உரிமையான வேலும் சிலையும் இன்னுமுள்ள ஆயு
தங்களாயுள்ள எல்லாவற்றையும் ஒழித்து வருந்தும் தன்னுடைய படை
யிலுள்ள சேனைத்தலைவர்களைச் சோழராசன் அக்கினிபோல் இரண்டு கண்
களுஞ் சிவக்கும்படி பார்த்துக் கோபித்தெழுந்தான். (எ-று.) (சுந)

சுஉ. மீனவன்கடற்படைதொலைத்துலைவிலாவென்றி
வானவன்றனைத்துரந்தநங்கடற்படைமள்ளர்
ஆனநீருழுந்தொழிலலாலறிகிலாதவனுக்
கீனமாயுடைந்தனிரீமிகநன்றுநன்றென்றான்.

(இ-ள்.) மீனக்கொடியையுடைய பாண்டியனது கடல்போன்ற சேனை
யைத் தொலைத்து, கெடாத வெற்றியையுடைய சேரனைத் துரத்திய
நமது கடல்போன்ற சேனையில் படைவீரரான நீங்கள், நிலத்தை யுழுந்
தொழில்லாமல் (வேறென்றும்) அறியாத பரகாலனுக்கு ஈனமாகத்
தோற்றீர்கள்; இது மிக நன்றுநன்று என்று, (எ-று) (சுஉ)

சுந. நகைத்துமற்புயம்புடைத்துவெய்துயிர்த்திருநயனஞ்
சிகைக்கொழுங்கனல்சிந்தமைப்புருவமீச்செல்ல
மிகைத்தமற்றவன்றனைமுடிக்குவனெனவினாவில்
பகைத்துவெங்கரியேறினனடந்துபதாதி.

(இ-ள்.) சிரித்து, மல்லக்குரிய புயங்களைத்தட்டிப் பெருமூச்செறிந்து,
இரண்டு கண்களிலுஞ் சிகையோடு கூடிய கொழுமையான அக்கினிசிந்தக்,
கரியபுருவம் மேலே செல்ல, அதிக்கிரமித்த பரகாலனை வினாவில் முடி
ப்பேனென்று பகைகொண்டு வெவ்விய யானையின்மீ தேறினன்; காலாட்
படையும் நடந்தது. (எ-று.) (சுந)

வேறு.

சுச. பனைக்கரமெடுத்திழிகடத்தளிகள்பம்ப
வினைக்களிறெனத்தமதுமெய்யினிழல்சீரு

முனைக்களமடைந்துயர்முருககிடுவிருப்பின்
கனைக்களமெனத்திரள்களிற்றினநடந்த.

(இ-ள்.) பனைபோன்ற துதிக்கையைத் தூக்கி, இழியும் மதத்தில் வண்டிகள் நெருங்கத், தமக்குப் பணையான யானையென்று தங்கள் சரீரத் தின் நிழலைக் கோபித்துப், பணையோடு யுத்தகளமடைந்து (எதிர்த்தவ னாக்) கொல்லும் உயர்வையடைந்த விருப்பத்தோடு கர்ச்சிக்கும் மேகமெ ன்னும்படி திரண்ட யானைக்கூட்டங்கள் நடந்தன. (எ-று.) (சச)

சரு. தாவுகதிபெற்றுலவுதாளிலெழுதாளாற்
நேவுலகினுற்றபலதேவர்கழகைத்தே
பூவுலகமுற்றதுகொல்பொன்னுலகிலென்ன
வாவுதினாயிற்கலினவாசிகண்டந்த.

(இ-ள்.) தாவும் நடையைப் பெற்றிருக்கும் அடிசளில் எழும் தூசியி னாலே தேவலோகத்திலுள்ள பற்பலவான தேவர்கள் திகைத்து, இப்பொன் னுலகில் மண்ணுலகம் வந்ததோ வென்னும்படி தாவும் அலைபோலக் கடிவாளம் பூண்ட குதிரைகள் நடந்தன. (எ-று.) (சரு)

சக. பொலம்பரவலங்கல்கள்புனைந்துமுடிபொன்னின்
கலம்பரவுமொய்ம்பினறைகந்தநிறைசந்தம்
இலங்கவடிவாளெயிலெடுத்திகல்விளைப்பான்
நலம்பெறவருந்திணியநாதருநடந்தார்.

(இ-ள்.) முடியில் அழகுபரவிய வெற்றிமாலைகளை யணிந்து, பொன் னாலான ஆபரணங்கள் பரவிய தோள்களினிடத்து நல்ல வாசனை நிறைந்த சந்தனம் விளங்கக், கூர்மையான வாளையும் வேலையும் தாங்கிப், போர் விளைக்கும்படி நன்மைபெறுமாறு வரும் வலிமையையுடைய சேனைத்தலை வர்களும் நடந்தார்கள். (எ-று.) (சக)

சஎ. தொங்கலொடுவெண்கவிகைதுன்றியபதாகை
எங்கணுமிடைந்திரவியெல்லினைமறைப்பச
சங்கமுரசங்கொளிதந்திடமணித்தோண்
மங்கலமிசூர்தபுகழ்வந்தியர்வழுத்த

(இ-ள்.) பீலிக்குடையோடு வெண்மையான குடை நெருங்கிய விரு துக்கொடி இவைகள் எவ்விடத்தும் நெருங்கிச் சூரியனெளியை மறைக்கச், சங்கமும் பேரிகையும் கோவிக்க, அழகிய தோளினது மங்களகரம் மிசூந்த கீர்த்தியை மங்களப்பாடகர் சொல்லவும், (எ-று.) (சஎ)

சஅ. வளைந்தவயிர்சென்னியொடுமாறுபடுமேவார்
உளைந்தகலவோடுமினெனாவிருதொலிப்ப
விளைந்தமொன்றுபுயம்விம்மவயில்வேல்வார்
துளைந்ததடமார்பணியவீரர்புடைசூழ

(இ-ள்.) வளைந்திருப்பதான கோணக்கொம்பு, சோழனுடன் விரோதப் பட்ட சத்தருக்களே! வருத்தமடைந்து தூரத்தே ஓடுங்கள்! என்று விருது மொழி சப்திக்க, யுத்தம் விளைந்ததென்று புயங்கள் பூரிக்கக், கூர்மையுடைய வேலும் வாளுங் கொண்ட விசாலமான மார்பில் ஆபரணங்களைப் பூண்ட வீரர்கள் பக்கங்களிற் சூழவும், (எ-று.) (சஅ)

சு.க. கொண்டறவழிப்பற்பலகொடிப்புரிசைநீங்கா
ஒண்டகையதானையொடியோசனைநடந்தே
புண்டருமுளத்தினொடுபொன்னியின்மருங்கின்
வண்டகலகிலாமதுமலாபபொழில்வதிந்தான்.

(இ-ள்.) மேகந்தவழும் பற்பலவான கொடிசையுடைய மதிலைநீங்கி,
ஒள்ளிய பெருமையையுடைய சேனையுடன் யோசனைதூரம் நடந்து, புண்
ணை உள்ளத்தோடு காவேரிநதியின் பக்கத்தில், வண்டிவிட்டு நீங்காத
சேனையுடைய மலர்கள் பொருந்திய சோலையிலிருந்தனன். (எ-று.) (சு.க)

நு. பூமியிசையிற்றுயில்புரிந்துபுலர்காலேத்
தோமிலயில்விற்படைதொடர்ந்திடநடந்தே
வேமிகன்மனத்தொடுவிரைந்துவடிவேலாண்
நாமிகுமதிர்கமலைநன்னகரடைந்தான்.

(இ-ள்.) வடித்த வேலையுடைய சோழபூபதி, பூமியினமீது துயின்று,
விடியும்போது சூற்றமற்ற வேலும் வில்லுமுடைய சேனைகள் தொடரும்
படி நடந்து, வேகும் பண்கையையுடைய மனத்தோடு விரைந்தசென்று, சிற
ப்புமிருந்த மதில்குழந்த நல்ல மங்கை நகரத்தை யடைந்து, (எ-று.) (நு.0)

நு. கைக்களியிழிந்துரியகாவலனாரோக்கா
மிககபரகாலன்மிசைவெஞ்சமரநாளை
மைககரியவிப்பொழிவின்வைகுமெனலோடுந்
தருகுடதிக்கிலவாதானையொடுறைந்தார்.

(இ-ள்.) துதிக்கையையுடைய யானையினின்றிற்றங்கித் தனக்குரிய காவ
லர்களைப்பார்த்து, வலிமைமிக்க பரகாலர்மீது வெவ்விவ யுத்தஞ் செய்வது
நாளையதினமாகும்; மிக்கரிய இந்தச்சோலையில் தங்குவீர்களாக வென்
றுரைத்தலும் தங்களுக்குத் தகுதியான மேற்குத்திக்குல் அவர்கள் சேனை
யொடிருந்தார்கள். (எ-று.) (நு.க)

நு. கண்டனன்மிகக்கரியகங்குல்புலர்காலும்
மண்டமர்குறித்திறைதுயின்றிலன்வதிந்தான்
புண்டரிகமொட்டலாபொலிந்தகடல்போல
வெண்டரவிலக்கமில்விளககிளமெடுத்தார்.

(இ-ள்.) சோழபூபதி, மிகவுந் கரிய இராப்பொழுது எப்பொழுது விடியு
மென்று பார்த்துக்கொண்டே விடியுமளவும் நெருங்கிய யுத்தத்தைக்
குறித்துத் துயிலாமலிருந்தனன். சேனையிலுள்ளார், தாமரைகளின் மொ
ட்டு மலர்ந்து விளங்கிய கடலைப்போல, எண்ணக் கணக்கற்ற விளக்குக்
கூட்டங்களை யெடுத்தார்கள். (எ-று.) (நு.உ)

நு. வார்கழல்விசித்தபரகாலன்மிசைமாறு
தூர்கருணைமைக்கரியமாலுளமுவந்தே
சார்கதீர்வலத்திகிரிதந்தகிறேனேபோல்
ஆர்கலியிடத்தணியருக்கனுமுதித்தான்.

(இ-ள்.) நேர்மையான வீரகண்டையணிந்த பரகாலர்மீது மாறாமல் அபிவிருத்தியாகும் கருணையையுடைய மேகம் போலக் கரியவனான பெருமான், திருவுளமுவந்து பிரகாசமுடைய தனது வலத் திருக்கரத்திலேந்திய திருசக்கரத்தை ஆழ்வாருக்குத் தந்தவிதம் போல சமுத்திரத்தினிடத்து அழகிய சூரியனும் உதயமாயினன். (எ-று.) (௩௬)

வேறு.

௩௪. மன்னவன்வரவுகேளாமதிப்பரகாலன்றானு
தன்னமைச்சர்களைநோக்கித்தக்கவாறுரைமினென்னப்
பன்னருந்திறலாயாண்டோபகைத்தலிற்பழியிலென்றார்
அன்னவாதமையேநீர்போயவன்றொடர்பமைத்தொன்றான்.

(இ-ள்.) சோழனது வரவைக்கேட்டு, ஞானசிரேஷ்டரான ஆழ்வாரும் தமது மந்திரிகளைப்பார்த்துத் தகுந்த உபாயம் சொல்லுங்களென்றுரைக்க (அவர்கள்) சொல்வதற்கரிய வெற்றியையுடையவனே! நம்மை ஆதரித்தவர்களைப் பகைப்பதினும் வேறுபழியின்றென்று சொன்னார்கள். அதன்மேல் ஆழ்வார் அம்மந்திரிகளையே நோக்கி நீங்கள்போய் சோழனுடைய நட்பை அமைப்பீர்களாக என்றனர். (எ-று.) (௩௪)

௩௫. போயபயன்பொற்பாதம்பணிந்தமைச்சர்களும்போற்றி
ஏயறினேவலான்மேலிகல்செயலிசையன்றாமால்
ஆயவன்றன்மேற்சிறமமவித்தருடருதியம்பொன்
மேயநிற்குள்ளயாவுந்தருகுமவேந்தவென்றார்.

(இ-ள்.) மந்திரிமார்களும் சென்று, சோழனது பொற்பாதங்களைப் பணிந்து போற்றி, வேந்தனே! பொருந்திய உமது ஏவலாளர்மீது யுத்தஞ்செய்வது கீர்த்தியன்று; அவர்மீது சோபம்நீங்கி அருள்கொடுப்பீராக; உமக்குக் கொடுக்க வேண்டியுள்ள அழகிய பொன் யாவும் கொடுப்போம் என்றனர். (எ-று.) (௩௫)

௩௬. என்றலுநகைத்துவேந்துமெமதுதூதரைநலிந்தான்
கொன்றன்சேனையோரைக்கரிபரிபற்றிககொண்டான்
நன்றவன்செய்கையெல்லாநம்படையனைத்துளோருந்
சென்றவன்புரிசைசூழமினெனவமைச்சர்களுஞ்சென்றார்.

(இ-ள்.) என்று (அமைச்சர்) சொல்லுதலும், சோழமகாராசனும் நகைபுரிந்து, எமது தூதர்களை வருத்தினான்; சேனையோர்களைக் கொண்டான்; யானை குதிரைகளைத் தன்வசமாக்கி கொண்டான்; அவனது செய்கையெல்லாம் நன்றாயிருந்தன; நமது சேனைகளாகிய அனைவரும் சென்று அவனது மதிலைச் சூழ்ந்துகொள்ளுங்கள் என்றுரைக்க, மந்திரிகளும் சென்றார்கள். (எ-று.)

௩௭. விடுத்தவப்பரகாலன்பாலமைச்சரும்வினாவினெய்தி
அடுத்தவாறுரைக்குமுன்னமரசர்கோனனிகந்தானும்
எடுத்தகைகளிறுபாய்மாவின்த்துடனெழுந்தேயேமப்
படுத்தபேரரணந்தன்னைவளைந்ததுபரவைபோல.

(இ-ள்.) சோழனிடத்துத் தங்களை விடுத்த அப்பரகாலரிடத்து மந்திரிகளும் வினாவாயடைந்து அங்கு நடந்த விதத்தைச் சொல்லுமுன்னே

சோழமகாராசனது சேனையும், துக்கிய துதிக்கையையுடைய யானை, பாயும் குதிரைகளின்கூட்டும் இவைகளோடு எழுந்து காவலாயிருக்கும் பெரிய மதிலைச் சமுத்திரம்போல வளைந்தது. (எ-று.) (௫௭)

௫௮. கோடின புருவங்கண்கள் சிவந்தன கொற்றவானை
நாடினன் பரகாலப்பேரவன் றிருநாதன்பாதஞ்
சூடினன் லுளவஞ்சென்னிபுனைந்தனன் லுரங்கமேரு
நீடினகலி லுபாய்மாவொடுமெதிர்நடந்துநோந்தான்.

(இ-ள்) புருவங்கள் வளைந்து, கண்கள் சிவந்து, வெற்றியையுடைய வானை நாடினவராகிப் பரகாலரென்னும் பேரையுடையவர், பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனது திருவடிகளில் திருத்துழாயைச் சூடித் தமது முடியிற் றரித்துக் குதிரையையேறி, விஸ்தாரமான யானை பாயும் குதிரை இவைகளோடு (சேனைகட்கு) எதிராக நடந்து எதிர்த்தனர். (எ-று.) (௫௮)

௫௯. பன்னிருதிருமண்ணோடும்பரிமிசைப்பருதிபோலப்
பன்னிருநகல்கைநீழல்வரும்பரகாலன் றன்னைச்
சென்னிதன் சேனைவீரரசினந்துவாள் சிலைவேருங்கி
இன்னியமுவா வில்வேலையெனவொலித்திட வந்தேற்றார்.

(இ-ள்) பன்னிரண்டு திருமண்ணோடும், குதிரையினமீது, சொல்லும் பெரிய குடையின் நீழலில், சூரியன்போல வரும் பரகாலனைச் சோழனது சேனாவீரர்கள் கோபித்து, வாள் வில் வேல் இவகளைத் தாங்கிப் பூர்ணசந் நிரோதயத்தில் சமுத்திரம் போல இனிய வாதுகியங்களொலிக்க வந்து எதிர்த்தார்கள். (எ-று.) (௫௯)

௬௦. கரியெதிர்க்கிரிகள் சிறிப்பொருதனகவனவேகப்
பரியெதிர்பரிகடா னும்பகைத்தனபயின் மின்போல
விரிகதிர்வேலும்வேலுமிடைந்தன வில்லுமவிலும்
வரிகதிர்க்கணைகள் சோனைமழையினிற் பொலிந்தமாதோ.

(இ-ள்) யானைகட்கு எதிராக யானைகள் கோபித்த யுத்தஞ்செய்தன; வேகமான நடையையுடைய குதிரைகட் கெதிராகக் குதிரைகளும் பகைத்தன; பொருந்திய மின்னலைப்போல விரிந்த பிரகாசமுடைய வேலும் வேலும் நெருங்கின; வில்லும் வில்லும் கட்டுகளையுடையனாய்ச் சூரியன் போன்ற வெவ்விய பாணங்களை விடாமழையைப் போலப் பொழிந்தன. (எ-று.) (௬௦)

௬௧. அதிர்ந்ததுபேரிசங்கமார்த்தனவமரரஞ்சிப்
பிதிர்ந்ததுகனகோளமெனக்கயம்பிளிறியார்த்த
உதிர்ந்ததுபடையிற்செந்தியொருவரோடொருவர்தாக்க
முதிர்ந்தவச்சமரின் பான்மையாவரே மொழியவல்லார்.

(இ-ள்) பேரிகை அதிர்ந்தது; சங்குகள் ஒலித்தன; தேவர்கள் அஞ்சி ஆகாயவட்டம் பொடியாயிற்றென்று சொல்லும்படி யானைகள் பிளிறி ஒலித்தன; ஒருவரோடொருவர் தாக்குதலால் படைக்கலங்களினின்றும் சிவந்த தீப்பொறி உதிர்ந்தது; முதிர்ச்சியடைந்த அந்த யுத்தத்தின் தன்மையை யார் சொல்ல வல்லவர்கள்? (ஒருவருமில்லை). (எ-று.) (௬௧)

௯௨. சிரித்தெயிறதுக்கிப்பாங்கர் தினாநினாகரத்தாற்செம்பொன்
விரித்தமாநதியிற்றுஞ்சும்விமலனைவிழைந்துபோற்றிப்
பரித்தவாள்விரித்துவேகப்பரியுதைத்தெயிலின்பான்மை
எரித்தவக்கடவுளேபோலிகற்பரகாலனெற்றான்.

(இ-ள்.) சிரித்துப் பற்களைக்கடித்துப், பக்கங்களில் அலைகளாகிய வரி
சையான கைகளாலே செம்பொன்னைப் பரப்பிய பெருமைபொருந்திய திரு
க்காவேரிநதியில் அறிதயிலமரும் விமலனை திருவரங்கத் தெம்பெருமா
னைப் பிரிதியோடு போற்றிப், பெரிய வானைத்தாங்கி, வேகத்தையுடைய குதி
ரையைச் செலுத்தி, முப்புரங்கனின் தன்மையை யெரித்த அந்தச் சிவபிரா
னைப் போல வலிமையையுடைய பரகாலர் எதிர்த்தனர். (எ-று.) (௯௨)

௯௩. துணிந்தன துரகராசி துணிந்தன தும்பிக்கொம்பு
துணிந்தன வரசர்திண்டோடுணிந்தன கணையின் றூணி
துணிந்தன மகுடபந்தி துணிந்தன துரந்தவாரி
துணிந்தன கொடிகள் சாலத் துணிந்தன தொங்கற்கூட்டம்.

(இ-ள்.) குதிரைக்கூட்டம் வெட்டுண்டன; யானைகளின் கொம்பு வெட்
ட்டுண்டன; அரசரது திண்ணிய தோள்கள் வெட்டுண்டன; அம்பறுத்தாணி
கள் வெட்டுண்டன; மகுடங்களின் வரிசை வெட்டுண்டன; பிரயோகித்த
பாணங்கள் வெட்டுண்டன; கொடிகள் மிகவும் வெட்டுண்டன; வெண்கு
டைக் கூட்டம் வெட்டுண்டன. (எ-று.) (௯௩)

௯௪. இருபடைவீரரிவ்வாறெதிரமரியந்துங்காலேப்
பொருதிற் கழற்கால்வென்றிப்பொன்னிநன் னுடன்சேனை
உருமியுக்குடைந்தநாகமுற்றித் தரவுடைதலோடுந்
திருகு வெஞ்சினத்தான்சென்னிதாங்கினன்சேனை தன்னை.

(இ-ள்.) இரண்டு படைகளிலுமுள்ள வீரர்கள் இவ்விதமாக எதிராக
யுத்தஞ்செய்யும் போது, போர் செய்யும் வலிமையும் வீரகண்டையைத்தரி
த்த கால்களும் வெற்றியையுமுடையனாய்த் திருக்காவேரிநதி பரவும் நல்ல
சோழநாட்டுக்குத் தலைவனான சோழனது சேனை இடிக்குத்தளர்ந்த நாகம்
போலச்சிதறவே, முதிர்ந்த வெவ்விய கோபமுடையவனான சோழன், சே
னையைச் சிதறாமல் தாங்கினன். (எ-று.) (௯௪)

௯௫. விரித்தவெள்வாளுமாவுங்கடகும்பொற்கச்சின்வீக்கும்
அதிர்த்தசொற்றெழிப்புமுரலலாந்தவானன்முமாநி
எதிர்த்தருட்பரகாலன்றானிகல்செயவெழுபாராளுங்
கதிர்த்தவேல்வேந்தன்காணுக்கடகரிகடா விவந்தான்.

(இ-ள்.) அசைத்த பிரகாசமுடைய வாளும் குதிரையும் கேடயமும்
பொன்மயமான சச்சைக்கட்டும் அதிர்த்த சொல்லின் ஓசையும் சிரிப்புண்
டாகிய முகமுமுடையவராகி ஊரூளையுடைய பரகாலர் எதிர்த்து யுத்தஞ்
செய்யவே, ஏழுலகமுமாளும் பிரகாசமுடைய வேலைத்தரித்த சோழன் கண்
டு, மதத்தையுடைய யானையைச் செலுத்தி வந்தனன். (எ-று.) (௯௫)

௯௬. புழைக்கைவான்மருப்புநால்வாய்புகர் முகப்புலிங்கச்செங்கண்
தழைத்தசீர்க்குண்ணத்தானமதந்தவழகபோலம்பீசம்

மழைக்குநேர்க்குறி ஸூர்வேற்கைமணிமுடிமதிநேர்தொங்கற் குழைத்ததாதகித்தாராத்திண்டோணிநுபனைக்குரிசிஇனோக்கா

(இ-ள்.) தொனையையுடைய கையும் ஒளியையுடைய தந்தழும் நீண்டு புள்ளிகளையுடைய முகமும் தீப்பொறிகளையுடைய சிவந்த கண்ணும் விரிந்த சீருமுடையதாய்க் கன்னத்தில் பொருந்திய மதழும் கபோலசதிலும் பீஜத்திலும் பொருந்திய மதழும் மழைக்குச் சமானமான யானைமீதேறி வேலைத்தரித்த கையும் அழகிய முடியும் சந்திரனுக்குச் சமானமான வெண்குடையும் தளிர்ந்த ஆத்திமாலையணிந்த திண்ணிய தோள்களுமுடைய சோழனைப் பரகாலர் பார்த்து, (எ-று.) (௬௬)

௬௭. இரவிதொல்குலவேல்வேந்தரினதுதாஸினையெஞ்ஞான்றும் பரவிவாழ்பலருணோசிறியனப்பரிசோராது பொரரினைந்தனிகத்தோடுமெதிர்ந்தனைபுகழ்மைத்தன்றால் உரனுமன்றொருசொற்கேட்டியெனத்தொழுதனைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) பழமையான சூரிய வமிசத்திலுதித்த வேலைத்தரித்த அரசே! உமது பாதங்களை யெக்காலத்தும் வணங்கிவாழும் பலரில் நானும் ஒரு சிறியவன்; அத்தன்மையை யறியாமல் யுத்தஞ்செய்ய எண்ணிச் சேனையோடும் எதிர்த்தீர்; (இது) புகழ்தரக் கூடியது அன்று; வலிமையுமன்று; (ஆயினும்) ஒரு சொல்லைக் கேட்பீராக வென்று தொழுது சொல்லத் தொடங்கினர், (எ-று.) (௬௭)

வேறு.

௬௮. பொருவிலாதவரிசையும்பூமியும் அருளினீந்தெனையாண்டனையாதலால் நிருபர்நாயகநின்னுடனேற்றலோ தருமமன்றுதகைமையும்ல்லவால்.

(இ-ள்.) அரசர்க்கரசே! ஒப்பற்ற வரிசையும் பூமியும் கிருபையோடு கொடுத்து என்னை யாண்டிராதலால் உம்மோடு எதிர்ப்பதோ தருமமன்று; பெருமையுமன்று, (எ-று.) (௬௮)

௬௯ பன்னகத்தவ்சிறையிலபண்ணவன என்னகத்துளனாதவினென்னைவான் பொன்னகர்க்கிறைவெல்கிலன்போர்புரிந் துன்னடற்படைவெல்லுதலொல்லுமோ.

(இ-ள்.) ஆதிசேஷராகிய ஆசனத்தின்மீது அறிதியிலமரும் பெருமான் எனது உள்ளத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற னாகையால், தேவலோகமாகிய பொன்மயமான நகரத்துக்குத் தலைவனான இந்திரனும் யுத்தஞ்செய்து என்னை வெல்லமாட்டான். (ஆகவே) உம்முடைய பலமுடைய சேனை வெல்லுதல் கூடுமோ? (எ-று.) (௬௯)

௭0. உனக்குவென்றிபுகழ்திருவோங்கவும் எனக்குமாலருளெய்தவுமெண்ணியே தனக்குவானதைத்தாதகித்தாரினாய் மனக்குவந்தவயிணவர்க்கிந்தனன்.

(இ-ள்.) உமக்கு வெற்றியும் கீர்த்தியும் செல்வமும் அபிவிருத்தியடையவும், எனக்கு எம்பெருமானது திருவருள் பொருந்தவும் நினைத்தே, செல்வக்குவியலைத் தேன் பொருந்திய ஆத்தமாலையையணிந்தவனோ! மனத்துக்கு உவந்த வைஷ்ணவர்கட்குக் கொடுத்தேன். (எ-று.) (௭௦)

எ௧. அறநினைக்கிலையாகியருந்தமே
பெறநினைக்கிலளிருவன்பேணலார்
திறமுருக்கயிலாய்பதிசேர்கென
மறமுருத்தனமன்னனுங்கூறுவான்.

(இ-ள்.) தருமத்தை நினையாமல் பொருளையே பெற எண்ணுவீராயின், கொடுக்கிறேன்; சத்துருக்களது வலிமையை அழிக்கும் வேலாயுதமுடையவனோ! உமது பதிக்குப் போவீராக என்று (பரகாலர்) சொல்லக் கோபமே உருவங் கொண்டது போன்ற சோழனும் சொல்லுவான்:—(எ-று.) (௭௧)

எ௨. நன்றிகொன்றனைநம்முடையாணைநீத்
தின்றிகற்படையோடுமெதிர்த்தனை
உன்றிறத்தினிநன்பெமக்கொன்றுமோ
வென்றிகொள்வையெனையுமவெனியும்.

(இ-ள்.) நன்றியைக் கொன்றாய்; நம்முடைய ஆக்கினையைக் கடந்து இப்போதும் வலிமையையுடைய சேனையோடு மெதிர்த்தாய்; உன் விஷயத்தில் இனி நமக்குச் சினேகம் கூடுமோ? என்னையும் நீ வெற்றி கொள்வாயோ? வேலைத்தரித்தவனே! (எ-று.) (௭௨)

எ௩. கூவம்வாருதிமேற்செலுங்கொள்கைபோல
யாவர்காப்பினுமெவ்வரணையினும்
நீவயப்படைபெற்றிடநேமியந்
தேவளிப்பினுநின்னுயிர்தீர்ப்பேன்.

(இ-ள்.) யார் காவல் செய்யினும், எவ்வித அரணையடையினும், நீ வெற்றியடையும்படியான ஆயுதங்களைத் திருச்சக்கரதரணுன பெருமான் கொடுத்தாலும், நீ யென்னை வெதிர்ப்பது கிணறு சமுத்திரத்தின்மீது செல்லுவது போலாம்; உன்னுடைய உயிரை நானே தீர்ப்பேன். (எ-று.) (௭௩)

எ௪. எனவிசைத்துநகைத்துருமேறெனச்
சினமிசைத்தகளிறுசெலுத்தியே
கனமிசைத்தபெயல்நிலாகால்வபோன்
மனவிசைக்கொடுவாளியைவாங்கினான்.

(இ-ள்.) என்று சொல்லிப் பேரிடியென்னும்படி நகைத்துக் கோபம் மிகுந்த யானையைச் செலுத்தி, மேகங்கள், அதிகரித்த மழைத்தாரைகளைச் சொரிவது போல மனவேகம் கொண்டு பாணத்தைக் கையிலெடுத்தான். (எ-று.) (௭௪)

எ௫. ஈறுசென்னிமுன்செங்கதிர்வாருடன்
ஏறுவாம்பரினாண்டியெதிராசெலா
மாறுகூர்படைமள்ளரியாரையுங்
கூறுமேலிபலபடக்கொன்றனன்.

(இ-ள்.) (பரகாலர்) இப்படி கோபித்த சோழனுக்கு முன்னே செம்மையான பிரகாசமுடைய வானோடு தாம் ஏறின தாவப்பட்ட குதிரையைத் துண்டி எதிரிற்சென்று விரோதமிக்க படைவீரர்களை யெல்லாம் சரீரங்கள் பலகூறுபடும்படி கொன்றனர். (எ-று.) (எஞ்)

எசு. வாளுமாவும்வடிவும்வரையைநேர்
தோளும்பூணுஞ்சுடர்முடியுங்கையுந்
தாளுநகண்டமதாகத்தனித்தனி
கோளுடைப்படையாற்குறைத்தானரோ.

(இ-ள்.) வானும் குதிரையும் சரீரமும் மலையையொத்த தோளும் ஆபரணங்களும் பிரகாசமுடைய முடியும் கையும்காலும் துண்டமாகும்படி தனித்தனியாக வலிமையுடைய ஆயுதத்தாலே வெட்டினர். (எ-று.) (எசு)

எஎ. துண்டமாயினர்வீரர்கள்சோரிபார்
கொண்டதோகடலொத்ததுகோதிலா
அண்டாநாதனரக்களையாருயிர்
உண்டபோர்முதனையன்றொத்தே.

(இ-ள்.) வீரர்கள் துண்டிக்கப்பட்டார்கள்; இரத்தம் பூமியிற் படிந்த தாடி ஒரு சமுத்திரமொத்தது; குற்றமற்ற நித்தியகுரிகட்குத் தலைவனான தரதராமன் அரக்கரது அரிய உயிரை வாங்கிய யுத்தத்தின் முதல் நாளை அன்றையதினம் ஒத்திருந்தது. (எ-று) (எஎ)

எஅ. வற்றுவேலையுண்மந்தரமானவே
சுற்றுசேனைகெடநின்றசோழனை
அற்றுளாயமுன்பாசழியப்பொரோன்
உற்றுநின்னகர்மீள்கெனவோதினான்.

(இ-ள்.) வற்றுகின்ற சமுத்திரத்தில் மந்தரம்போலச் சுற்றுமுள்ள சேனைகள் அழிய நின்ற சோழனை நோக்கி, வலியற்றுள்ள சேனைக்கூட்டத்தி னெதிரில் (இனி அவை) அற்பமும் அழியும்படி யுத்தம் செய்யேன்; நீர் உம்முடைய நகரத்தை நோக்கி மீள்க எனச் சொல்லியருளினர். (எ-று.)

எசு. நாளாவாவெனநஞ்சனையான்றளர்
வேளையாய்ந்துவிடுத்தவிராமணிற்
பாளையாறுமபழனநன்னாடனை
நீளகோவன்பன்செல்கெனநீங்கினான்.

(இ-ள்.) விஷம்போன்ற இராவணன் தளர்ந்த வேளையறிந்து இன்று போய் நாளாவாவென்று விடுத்த இராமபிரானைப்போல், பாளைகள் பரிமளிக் கும் கழனிகள் சூழ்ந்த நல்ல நாட்டையுடைய சோழனை, நீளாதேவிக்குத் தலைவனான பெருமானுக்கு அன்பரான பரகாலர், செல்லுவீராகவென்று சொல்லி, அங்குநின்று நீங்கிவிட்டனர். (எ-று.) (எசு)

அ0. முதியநான்மறைமூர்த்திகைச்சாரங்கம்
புதியதோர்வடிவாகிப்பொருமெனில்
விதியினுனும்வெலற்கரிதிப்புவி
மதியினுல்வென்மனிதர்களியாவோ.

(இ-ள்.) அநாதியான நான்கு வேதங்களிற் சொல்லும் துவ்விய சொருபமுடைய பெருமானது திருக்கையிலுள்ள சார்ங்கமே புதியதாகிய ஒப்பற்ற வடிவமுடையதாகி யுத்தஞ்செய்யு மென்னில், பிரமதேவனுலும் வெல்லுதல் அரிதாகும்; (ஆகவே) இப்பூமியில் மதியினாலே வெல்லும மனிதர்கள் யாவரோ? (எ-று.) (அ௦)

இவ்வாழ்வார் சார்ங்கத்தின் அமிச பூதராகையாலே அவரை வெல்வாரில்லை என்பதாம்.

அ௧. உடைந்தசென்னியொரோசனேவென்னிடா
மிடைந்தசோலைவிரிகரைப்பொன்னிவாய்
அடைந்துமானத்தழிதுயர்மீக்கொளா
இடைந்தநெஞ்சனமைச்சர்க்கியம்புவார்.

(இ-ள்.) தோற்ற சோழன், ஒரு யோசனையளவில் முதுகிட்டு, நெருங்கிய சோலைக்குழந்த விசாலமான கரைகளையுடைய திருக்காவேரியினிடத்துச் சேர்ந்து, மானத்தினாலே தன்னைக் கெடுக்கும் துயரம் மேற்கொண்டு பின்னிட்டு நெஞ்சினனாகி மந்திரிகட்குச் சொல்லுவானாயினன். (எ-று.) (அ௧)

வேறு.

அ௨. பிரித்தலும்பொருத்தறனும்பிறங்குநாற்பெருமைசான்றிர்
இரித்தனனமதுதானையினைப்பரகாலனென்பான்
தரித்திலதெனதுநெஞ்சந்தனியகப்படுத்தந்தன்மை
தெரித்திரிதிசைத்திரென்னவின்னணந்தெளிந்துசொல்வார்.

(இ-ள்.) பிரிப்பதும் ஒன்று கூட்டுவதும் விளங்கும் சாஸ்திரங்களின் பெருமை நிறைந்தவர்களே! நமது சேனையைப் பரகாலன் ஒட்டினன்; (அதனால்) எனது நெஞ்சம் தரித்திலது. (அவனைத்) தனியாக அகப்படுத்திக் கொள்ளும் விதத்தைத் தெரிவித்து நன்கு சொல்லுவீர்களாக வென்று கூற, அவர்கள் இவ்விதமாகத் தெளிந்து சொல்லுவார்கள்:—(எ-று.) (அ௨)

அ௩. உனைப்பதம்பணிவோர்தம்முளொருவனேருழவன்மேற்போர்
தனைப்புரிந்துடைந்தாபென்றாற்சகதலமதிககற்பாற்றே
வினைப்படைபின்னுமெய்திமதிற்புறம்விடுத்துவெம்போர்
கனைப்புயலனையாய்வெல்வாமெனச்சிலர்கருதிச்சொன்னார்.

(இ-ள்) உம்மைப் பாதம் பணிவோர்களில் ஒருவனாய் ஏர்கொண்டு உழுவன்மீது யுத்தஞ்செய்து தோற்றிரென்றால் அது பூமியிலுள்ளோர் மதிக்கக்கூடியதோ? போர்புரியும் சேனையை இன்னும் பெற்று அவனது மதிப்புறத்தில் விடுத்து, ஒலியுள்ள மேகம் போன்ற சோழமகாராசனே! வெவ்விய யுத்தத்தில் வெல்லுவோமாக என்று சிலர் யோசித்துச் சொன்னார்கள். (எ-று.) (அ௩)

அ௪. எழுகடல்வளாயபார்மீதெதிரிலாவிதைவநின்னைப்
பழுதுறவென்றனென்றலவனையிப்படியுளோரில்
உழுதொழிலொருவனாகவுன்னுமோவுணர்வினமிக்காய்
செழுமுனைபுரிந்துவேறலரிதெனச்சிலவற்சொற்றார்.

(இ-ள்.) ஏழுக்கடல் சூழ்ந்த பூமியின்மீது எதிர்ப்போர் இல்லாத ஆரசே! குற்றம் பொருத்தும்படி (பரகாலன்) உம்மை ஜயித்தானென்றால், அவனை இந்தப் பூமியிலுள்ளவர்களுக்குள் உழுதொழில் செய்யும் ஒருவனாக உலகநதரா எண்ணலாமோ? ஞானத்தில் மிகுந்தவரே! செழித்த யுத்தஞ்செய்து (அவனை) வெல்லுதல் அரிதாகுமென்று சிலர் சொன்னார்கள். (எ-று.) (அசு)

௮௫. வெலறகரிதவனையென்னின்மீனவன்சேரன்றன்பால்
சொலற்குரியவளையேவித்துணைப்படைத்துணையெக்கூட்டி
உலக்கனமதிவின்பாங்கருழினைசெய்துலப்பிலாத
அலககணிமபடுப்பாம்பாக்கொண்டெனச்சிலராய்ந்துசொன்னார்.

(இ-ள்.) அவனை வெல்லுவதற் சரிதென்றால் பாண்டியனிடத்தும் சேரனிடத்தும் சொலலுதற்குரியவர்களை விடுத்து இரண்டு படைகளையும் துணையாகக் கூட்டித், திரண்ட சற்களாற்கட்டிய கனத்த மதிலினிடத்தை முற்றுக்கெடுத்து அவன்பூமியைக் கொண்டு, அவனை ஒழிதலில்லாத துன்பத்திற் சோப்போம் என்று சிலர் ஆராய்ந்து சொன்னார்கள். (எ-று.) (அரு)

௮௬. ஒருவனையவனுங்கைவாளொன்றுபாய்மாவுமொன்றே
வருதினாக்கடலபோற்குழந்தவருநினியனைத்துமாள்
பொருதன்னென்றிற்சங்காழிப்புனிதனையாகுமன்றேல்
அருவரைமுக்கணையாமெனச்சிலராய்சொன்னார்.

(இ-ள்.) அவனும் ஒருவனே; அவனது கைவாளொன்றே; பாயும் குதிரையும் ஒன்றே; வளரும் திணைபுடைய சமுத்திரம் போலச் சூழ்ந்த சேனைகளெல்லாம் மாளும்படி யுத்தஞ்செய்தானென்றால், அவன், சங்கு சக்கரங்களையணிந்த பரிசுத்தனை பெருமானே யாகவேண்டும்; அல்லாவிடில் அரிய கைலாயமலையிலிருக்கும் மூன்று கண்களையுடைய சிவபிரானே யாகவேண்டும் என்று சிலர் சொன்னார்கள். (எ-று.) (அரு)

௮௭. அன்னதேமெய்ம்மைகோயிலரங்கநாயகன்றாளன்பிற்
றன்னகத்தமைத்துளானை வெலற்கருந்தகைமைத்தாமால்
உன்னரும்பெய்ம்மையானும்பகைதெறவலகின்பான்மை
மன்னகேண்மாயானைகூறினம்வயத்தனுவான்.

(இ-ள்.) அதுவே உண்மையாகும்; கோயிலிலெழுந்தருளிய திருவாரங்கநாதனது திருவடிகளைப் பத்தியோடு தனது உள்ளத்தில் அமைத்துக் கொண்டிருப்பவனை வெல்லுதல் அருமையான தன்மையதாகும்; நினைக்கக்கூடாத பொய்யாலும் பகையை வெல்லுதல் உலகத்தின் தன்மையாகும்; ஆரசே! கேட்டீராக; பெருமானது ஆணையைச் சொல்லுவோமாயின் (அவன்) நம் வசமாவான்; (எ-று.) (அசு)

௮௮. எனச்சிலர்புகலவேந்துமிங்கிதேயமுதிதென்னு
மனச்சினமொழித்தேபொன்னின்வல்லிதன்வயத்ததாக்கிக்
கனச்சகந்தனக்கேரெல்லநல்குவங்கண்ணனானை
நினைக்கிதிலையின்றிலெனத்திருமுகத்தைநீவீர்

(இ-ள்.) என்று சிலர்சொல்ல, அரசனும் இங்கு சொன்ன இதுவே அழகாகுமென்று துணிந்து, “நாம் மனத்திலுள்ள சினத்தை பொழித்துப்,

பொன்னின் வல்லியான திருமகள் என்று சொல்லப்படும் செல்வத்தைத் தன் வசமாகச் செய்து, பெரிய பூமி தனக்கே உரியதாகச் செல்லும்படி கொடுப்போம்.” “கண்ணாணைப்படி உனக்கு இவ்விஷயத்தில் சந்தேகமில்லை” என்று நீங்கள் திருமுதத்தை, (எ-று.) (அ-அ)

அ/சு. வரைதிரொன்றுரைப்பச்சான்றமதிவல்லோர்வரைந்துதாமே
வினாவுடன்பரகாலன்றன்வெண்ணகைநகரஞ்சேரா
உரைதருநிருபங்காட்டவஞ்சமென்றுணராணுகித்
திராமிசைத்துயின்மாலாணைகாண்டலுமவர்பின்சென்றான்.

(இ-ள்.) எழுதுங்களுண்டு சொல்ல, நிறைந்த மதியினாலே வல்லவர் என் முதித் தாங்களோ வினாவோடு பரகாலரது மங்கை நகரத்தைச் சேர்ந்து சொல்லும் அந்த நிருபதனத்த்காட்ட, (பரகாலர்) அதை வஞ்சகமென்று அறியாதவராகித் திருப்பாற்கடலில் அறிதுயிலமரும் பெருமான் ஆணையைக் காணுதலும் அவர்கள் பின்னே சென்று, (எ-று.) (அ-சு)

சு0. போயடிபணிந்துபோற்றும்புசமுபபரகாலன்றன்னை
மாயமேபுகன்றவாய்மைவளவனுமறுகிறோகுகித்
தேயாநம்பொருளியாவுஞ்சிதைத்தனைசேனைசெறறாய்
நீயலாறபகைவேறுண்டோவெனசொலாநிகளஞ்சேர்த்தான்.

(இ-ள்.) சோழனிடத்துப் போய அவன் அடிநீர்ப்பணிந்து துதிக்குமா தீர்த்தியையுடைய பரகாலரை, வஞ்சனையாகச் சொன்ன சொல்லையுடைய சோழனும் கோபித்தப்பார்த்த, நமது தேசத்தின் பொருளையெல்லாம் அழித்தாய் ; சேனைடைக் கொன்றாய் ; (எமக்கு) நீயல்லாமல் வேறு பகையாண்டோ? என்று சொல்லிக் கால்விடங்கு பூட்டினன். (எ-று.) (சு0)

சு௧. மறமுருத்தனையவன்கண்மள்ளமைமாடினோக்கித்
திறமுடைபொருளியாவுஞ்சிதைத்தனனிவனைச் செல்லல்
உறமுரட்காபிறுலவீககியலற்றிவாங்குதிொன்றோத
அறமுருத்தனையான்றன்னையவர்களுமலக்கண்செய்தார்.

(இ-ள்.) கொலையே உருவங்கொண்டு வந்ததுபோன்ற கொடுமையுடைய வீரர்களை முறையாகப் பார்த்துக் கூறுபாடுடைய நமது பொருளையெல்லாம் அழித்தவனான இவனைத் துன்பமடையும்படி வலிய கயிற்றினாலே கட்டிப் பயமுறுத்தி (அப்பொருளை) வாங்குவீர்களென்று சொல்லத்தருமம் ஒரு உருவங்கொண்டு வந்ததுபோன்ற பரகாலரை அவ்வீரர்களும் தன்பஞ் செய்தார்கள். (எ-று.) (சு௧)

சு௨. பயந்திலன்றுயர்ச்சற்றேனும்படுகிலன்பார்மீதாசை
நயந்திலன்பிறிதியாவுநவின்றினவின்றனானக்
கயந்தனக்குதவுநாதன்கழற்றுணைக்கமலம்போற்றி
உயர்ந்தபாகவதர்பூசையொழிந்ததற்குருகாநின்றான்.

(இ-ள்.) அப்போது பரகாலர் பயந்தாரில்லை ; சிறிதேனும் துன்பப்பட்டாரில்லை ; பூமியின்மீது ஆசை வைத்தாரில்லை ; வேறெவற்றையும் சொல்லினரில்லை ; தன் திருநாமஞ் சொல்லிய நூனத்தையுடைய கஜேந திராமூவானுக்கு உபநரித்த பெருமானது இரண்டு திருவாடித்தாமரைகளைத்

துதித்து உயர்ந்தவர்களான பாகவதரது ஆராதனம் விட்டதற்கு ஒருதா
கின்றனர். (எ-று.) (௬௨)

௩௩. பன்னகத்தவிசிற்றுஞ்சுமபண்ணவன்பதுமத்தாள்கள்
தன்னகத்தமைத்துப்பாகவதருணத்தவிரந்ததன்மை
உன்னகத்தருராவியாதுதுகர்ந்திலன்றினமூன்றெள்வாள்
மன்னகத்தருளிலாமைமதித்திலன்மயக்கமில்லான்.

(இ-ள்.) ஐதிசேஷசயநத்தில் அறிதுயிலமரும் பெருமானது தாம
ரைபோன்ற திருவடிகளைத் தமது திருவுள்ளத்தில் இருக்கவைத்து, பாக
வதர்கள் அமுதுசெய்வது நீங்கிய விதத்தை நினைக்குமிடத்துத் துன்ப
மடைந்து, மூன்றுதினம் ஏதொன்றையும் உண்ணாதவராயினர். ஒளியிய
வாளையுடைய சோழனது மனத்தில் அருளில்லாமை மதித்திலர்;
மயக்கமற்றவரான பரகாலர். (எ-று.) (௬௩)

௬௪. நம்பிதன்னுயரங்காணுகனிகரநடுக்கிச்சோதி
பம்பியகனகத்திண்டோபபரிதியும்பரவைபுக்கால்
செம்பியன்றிமைபோலசெறிந்ததுகங்குற்றேம்பூங்
கொம்பிடைப்பறவைதுஞ்சத்துயின்றனன்கோதிலாதான்.

(இ-ள்.) குணபூர்ணரான பரகாலரது துயரத்தைக்கண்டு மிகவும்
கைகளை நடுக்கிப் பிரகாசம் விரிந்த பொன்மயமான திண்ணிய தேரையு
டைய சூரியனும் சமுத்திரத்திற் புகுந்தனன். சோழனது தீமையைப்
போல இருள் செறிந்தது. தேனையுடைய பூக்கள் மலிந்த கிளைகளினிட
த்துப் பறவைகள் துங்கக் குற்றமில்லாதவரான பரகாலர் துயின்றனர்.
(எ-று.) (௬௪)

௬௫. அங்கவனகனவிற்கச்சியகன்பதியருளாளப்பேர்ப்
புங்கவனனுசிப்பேர்ப்புகன்னுநின்பொருளியாவும்
நங்கழநகரின்றென்பானதிக்கநாநன்னுவாயேல்
சிங்கலிலாதுநலகுவாமெனச்செவ்வியோனும்

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் பரகாலரது கனவில் திருக்கச்சி யென்னும்
அகன்ற திருப்பதியிலெழுந்தருளிய அருளாளனென்னுந் திருநாமமுடைய
பெருமான் எழுந்தருளித் தனது பேரையும் ஊரையும் அருளிச்செய்து,
உனது பொருளையெல்லாம் நமது காவலோடு கூடிய நகரின் தெற்கிலுள்ள
நதியின் கரைக்கு வருவாயாயின் குறையாமல் கொடுப்போமென்று அரு
ளிச்செய்யச் செவ்வியரான பரகாலரும், (எ-று.) (௬௫)

௬௬. விழித்தனன்புளகங்கண்ணீர்விரித்தனன்விழும்மெல்லாம்
ஒழித்தனன்காவலாகியுழையுறைவோனானோக்கிச்
சுழித்தபானதியின்பாங்கர்க்கச்சியிறுலேவிலாது
செழித்ததும்பொருளியாவுந்தருகுவெனன்பின்சென்றார்.

(இ-ள்.) விழித்துப் புளகமும் கண்ணீரும் உண்டானவராகித் துன்ப
மெல்லாம் ஒழித்துக், காவலாகி அவ்விடத்திலிருப்பவர்களைப் பார்த்துச்
சுழிகளையுடைய பாலாற்றின் பக்கத்தில் திருக்கச்சியினிடத்துத் தவறு
மல் செழித்த உமது பொருள்களை யெல்லாம் தருவேன் என்று சொல்ல,
(காவலாளர்கள்) அவர் பின்னே சென்றார்கள், (எ-று.) (௬௬)

௯௭. பொன்னிநாட் டிறைவனுணையா லுடன் போந்து பொற்பு
மன்னிய புரின வேகவதிக்கமை மருவிவேதம்
பன்னியவருளா ளன்றூட்பங்கயம்பரிவினோடும்
உன்னினனி ருந்தான் மா லோவணிகளுயவண்வந்துற்றான்.

(இ-ள்.) சோழநாட்டுக்குத் தலைவனான சோழனது ஆக்கினையினுலே
கூடவந்து அமுருடைய மணற் குன்றுகளையுடைய வேகவதி நதிக்கரையை
யடைந்து, வேதம் பிரதிபாதித்த அருளாளனது திருவடித்தாமரைகளை
அன்போடு தியானித்திருந்தனர். (அப்போது) பெருமான் ஒரு வைசிய
னாகி அவ்விடத்துக் கெழுந்தருளினன். (எ-று.) (௯௭)

௯௮. சகட்டிலொட்டசுத்திற் பாண்டிறனி நிமிர்தடக்கைவென்றிப்
பகட்டினிற்சுமட்டிற் கோடிகோடிமேற்பசும்பொன்செல்லத
துகட்டிறனகன்றசெம்பொற்சிவிகைமீத்தொல்லேனூலம்
அகட்டினிற் பொதிந்தோன்றோன்றியன்பனைத்தழுவிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) வண்டியிலும் ஒட்டகத்திலும் ரிஷபத்திலும் நிமிர்ந்த வி
சாலமான துதிக்கையும் வெற்றியுமுடைய யானையிலும் சும்மாட்டி
லும் கோடாகோடிக்கு மேற்பட்ட பசும்பொன்னானது கூடே வரக், குற்ற
த்தன்மையிலலாத செம்பொன்றைச் சமைந்த சிவிகையின்மீது, பழமை
யான உலகத்தைத் தனது திருவயிற்றில் வைத்தவனான பெருமான் தோ
ன்றி, அன்புள்ளவரான பரகாலநாத் தழுவிக்கொண்டனன். (எ-று.) (௯௮)

சுமடு, சுமையடை, சுமையடி என்பவை உலகவழக்கில் சும்மாடு
என வழங்கும்.

௯௯. பேரருளாளநாய்கப்பெயர்புனை பெருமான் பிழை
கூரருளன்பன்றனோடிருந்தனன்கோதிலாதாய்
சூரருளயர்ந்தாய்மாயோன்றுணைப்பதந்துதிக்குந்நூயா
யாரருளினிறியிவ்வாறின்னலசெய்தவர்களென்றான்.

(இ-ள்.) பேரருளாள நாய்கரென்னும் திருநாமங்கொண்ட பெருமா
ன், துன்பமடைந்தவராகி அருளோடு கூடிய அன்பரான பரகாலரோடு
இருந்து, குற்றமற்றவனே! சூரர்களுக்குள்ளே உயர்ந்தவனே! ஆச்சரிய
குண சேஷத்தனான பெருமானது இரண்டு திருவடிகளைத் துதிக்கும்
பரிசுத்தனே! (உன்னை) அருளின் றி இவ்வாறு துன்பஞ் செய்தவர்கள்
யார்? என்றனன். (எ-று.) (௯௯)

௧00. அருகிருந்தவர்களின்னலடுத்தவாறறையச்செங்கட்
கருமுதிலுனையமேனிக்கடவுளுங்கனித்துக்கூலும்
பொருளுளவனைத்துநல்கிச்சென்னிபாற்புகன்மினென்னு
ஒருவினன்பரகாலன்றன்னொடுமவருறந்தையுற்றார்.

(இ-ள்.) அருகிலிருந்தவர்கள் துன்பம்வந்த விதத்தைச் சொல்லச் சிவ
ந்த திருக்கண்களையுடைய கரியமேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய பெ
ருமானும், (அவர்கள்) கணக்கிட்டுச் சொல்லும் அளவுள்ள பொருளையெல்
லாம் கொடுத்துச், சோழனிடத்துச் சொல்லுங்களென்று அனுப்பினன்.
பரகாலரோடு அவர்கள் சோழனிருக்கும் உறையூரை யடைந்தார்கள்.
(எ-று.) (௧00)

௧0௧. வைத்தனர் பொருளியாவுமன்னன் முன்வணிகனீந்த
அத்தகலனைத்துங்கூறமன்னனுமருளிணைக்கி
முத்தணிபதக்கம்பாயமா முரட்கரிமுதலநல்கி
இத்தகையினைத்தேடலரிதெனாப்புவியுமீந்தான்.

(இ-ள்.) பொருளையெல்லாம் சோழராசன் முன்னே வைத்துப் பேர
ருளாள வைசியர் கொடுத்த அவ்விதத்தை யெல்லாம் சொல்லச், சோழ
னும் கிருபையோடு பார்த்து, முத்தாபரணம், பதக்கம், குதிரை, வலிமை
யுடைய யானை முதலியவைகளைக் கொடுத்து, “இப்படிப்பட்டவனைத் தே
டுவதரிது” என்று பூமியும் கொடுத்தனன். (எ-று.) (௧0௧)

௧0௨. பிறங்குமிப்பொருள்களெல்லாமறையினுட்பெய்மினென்னு
மறங்கிளர்வேலான்கூறவமைத்தனர்வரதன்மாய்கைத்
திறம்புரிந்தகற்றவோர்நாட்டிற்றந்ததிற்செம்பொன்காணார்
அறங்கிளர்ந்தனையாய்பைம்பொன்காண்கிலேமறையுள்ளார்.

(இ-ள்.) விளங்கும் இந்தப் பொருள்களெல்லாம் பொருள்வைக்கு ம
றையில் வையுங்கள் என்று வீரமிகுந்த வேலைத்தரித்த சோழராசன் சொ
ல்ல, (அங்ஙனமே) வைத்தார்கள். அருளாளன் மாயையின் விதத்தைச்
செய்து (அவற்றை) மறைக்க, ஒருநினை திறந்து அதிற் செம்பொன்னைக்
காணுதவர்கள் தரும்மோருருவங் கொண்டது போன்றவனே! அறையிற்
பசியபொன்னைக் காணாமெனார்கள். (எ-று.) (௧0௨)

௧0௩. திகைத்தனனிறும்பூதாகச்சினத்திறுற்செங்கைகொட்டி
நகைத்தனன்பரகாலன்கேணண்பினிநமக்கொல்லாதால்
பகைத்திழிற்புவியுமாயம்பண்ணுவாய்பகரிற்சால
மிகைத்தவஞ்சுகனீநம்பாலகலகெனுவெறுத்துவிட்டான்.

(இ-ள்.) (சோழராசன்) திகைத்து, ஆச்சரியமுண்டாகக் கோபத்தி
னார் சிவந்த கைகள் கொட்டி நகைத்துப், பரகாலனே! கேட்பாயாக: (உன
து) நட்பு இனி நமக்குக் கூடாது; (இன்னும்) பகை கொள்ளுவையாயின்
இப்பூமியையும் மாயஞ் செய்வாய்; சொல்லுமிடத்த மிக அதிகரித்த வஞ்
சுகனை நீ நம்மிடத்து நின்றும் போவாயாக வென்று வெறுத்தனுப்பி
விட்டனன். (எ-று.) (௧0௩)

௧0௪. கோழிமாநகர்நீத்தோகைக்குகாகடல்குளித்துக்கோதில்
ஆழிமாலருளிதெனவருட்பரகாலனருனும்
வாழிமாலடிபர்வாழிவயிணவமதமென்றேத்தாப்
பாழிமாமதில்குழ்தொல்லைப்பதிவயிற்பரிவிற்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) பிறகு உறையூருக்குப் போவதை நீக்கிச் சந்தோஷமாகிய
ஒலிக்கும் கடலிற் குளித்துக் குற்றமற்ற திருவாழியைத் தரித்த பெரு
மானது அருள் இதுவாகுமென்று அருளையுடைய பரகாலரும் பெருமா
னது அடியார்களான ததீயர்களவாழி; வைணவமதம்வாழி என்று துதி
த்த வலிய பெரிய மதில்குழந்த பழமையான தமது ஊரினிடத்துப் பிரீ
தியோடு வந்து சேர்ந்தனர். (எ-று.) (௧0௪)

௧0௫. அனகனப்பதியைநங்கியருட்டி ருமுடிகடகன்பாற்
புனகமிட்டருளாவினனாங்கொழிதரப்பொழிந்துதானம்

தினகரக்குலக்கோன்செய்திசுமுதவலவிக்குச்செப்பாக
கனகவிற்கலனத்தேவியுடனுமோர்கானஞ்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) பாபரகிதரான பரகாலர் கிருபையோடு கூடிய ததியர்களு
க்கு அன்போடு திருப்போனகமிட்டருளித் துன்பம் ஒழியும்படி தானங்
களைக் கொடுத்துச் சூரியவமிசத்தவனு னுடைய செய்தியைக் குமுத
வல்லியாருக்குச் சொல்லிப் பொன்மயமாய்ப் பிரகாசமுடைய ஆபரணங்
களை யணிந்த தமது தேவியாரான அக்குமுதவல்லியாரோடும் அவ்வூரை
விட்டு நீங்கி ஓர் காட்டை யடைந்தனர். (எ-து.) (௪௦௫)

௧௦௬. முன்னொழ்முனிவராவியுழத்திடும்வறுமைநோயான்
மன்னாசோறியினுவாமும்வாழ்வினுமவனத்தியாருந்
தின்னருமகுணபந்தின்னலழகென்றார் திருமாருனுந்
தன்னடியவர்க்காச்செய்யுங்கொலைகளுந்தகவேயென்றான்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் சப்தரிஷிகள், உயிரைமுடிக்கும் தரித்திரமா
டிய நோயினாலே அரசர்களது சோற்றை யுண்டு வாழும் வாழ்விலும்
வனத்தினிடத்தில் யாருந் தின்பதற்கரிய பிணத்தைத் தின்பது அழகென
றுகாத்தார்கள். பெருமானும் தனது அடியார்களுக்காகச் செய்யும் கொ
லைகளும் பெருமையுடையனவே என்றான். (எ-து.) (௧௦௬)

௧௦௭. அறையுமியமுறையால்வேந்தரரும்பொருளறமேயன்றால்
முறையிலாக்களவினுஞ்சதுமறைமுதலன்பர்க்குந்
குறையறவளிக்கிலன்னந்தகவேனக்குறித்துஞாலத்
துறைதருங்கள்வொல்லாமொருவழியுறவேசேர்த்தான்.

(இ-ள்.) சொல்லும் இந்த முறைமையினாலே அரசரது அரிய பொ
ருளாற் செய்யும் தருமமே யன்று; முறைமையில்லாத களவுசெய்தலினு
லும் நான்கு வேதங்கள் பிரதிபாதிக்கும் காரணப்பொருளின் அடியார்
களுக்குத் திருப்போனகம் குறைநீங்க அளிப்போமாயின் (அது) பெரு
மையே யென்றெண்ணி உலகத்திலிருக்கும் கள்வர்களெல்லாரையும் ஒரு
வழிப்படைச் சேர்த்தனர். (எ-து.) (௧௦௭)

௧௦௮. ஆறலைப்பவர்கள்கொள்ளாவரண்கடந்தவற்றுளோரைக்
கோறலைப்புரிந்துசெம்பொன்கொண்பவர்களைப்பொற்கோலால்
நூறலைப்புரிவோர்கண்ணிற்காண்பொருளுழியிற்கொண்டு
சேறலைப்புரிவோரெண்ணிலாரவனருகிற்சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) (அப்போது) வழிபறிப்பவர்களும், பிறரைத்தன்னுட் கொ
ள்ளாத காவலைக்கடந்து அவற்றிலுள்ளவர்களைக்கொண்டு செம்பொன்
னைக் கொண்டுவருமவர்களும், வீடுகளை அழகிய அஞ்சனக்கோலால் அழி
ப்பவர்களும், கண்ணாலே காணும் பொருள்களை நொடியிற்கொண்டு செல்லு
மவர்களும் ஆகிய கணக்கற்றவர்கள் பரகாலராகில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.
(எ-து.) (௧௦௮)

௧௦௯. கரவிலாங்கவர்களுஞ்ங்கங்குலிற்பகவிற்கெம்பொன்
தரவயிணவர்கட்கன்னந்தவலுறாதளிக்குங்கலைப்
புரவலர்வணிகர்வாமும்புகார்வயிற்பொன்சேர்தீவின்
விரவுசோங்கொன்றுமுன்றுபாபுடன்மேயதன்றே.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் அந்தக் கள்வர்கள் நாடோறும் களவினாலே இரவிலும் பகலிலும் செம்பொன்னைக் கொண்டுவந்து கொடுக்க, (பரகாலர் அவற்றைக்கொண்டு) பாகவதர்களுக்குத் திருப்போனகம் தவறாது அளித்துக்கொண்டு வரும்போது அரசர்களும் வைசியர்களும் வாழும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தினிடத்துப் பொன் மிகுதியாயுள்ள தீவினிடத்துள்ள மரக்கலமொன்று மூன்றுபாயுடன் வந்தது. (எ-று.) (௧௦௯)

௧௧௦. வந்தவச்சோங்கிற்செம்பொன்மணிமுதற்பொருளியாவும்
நந்தலில்பண்டசாலையினில்வணிகரும்பெய்திட்டார்
அந்தவாறாநாடன்கேட்டனனலில்வாள்வேல
குந்தமேதரித்தவீரரொடுஞ்செலாக்கொள்ளைகொண்டான்.

(இ-ள்.) வந்த அந்தக்கப்பலில் செம்பொன் ரத்தினங்கள் முதலிய பொருள்களை யெல்லாம் கெடுதலில்லாத பண்டசாலையிலிருக்கும் வர்த்தகர்கள் எற்றினார்கள். அந்த விதத்தை ஆலிநாடரான பரகாலர் கேள்விப்பட்டு இராப்பொழுதில் வாள், வேல், ஈட்டி இவைகளைத் தரித்த வீரர்களோடும் சென்று அவற்றைக் கொள்ளைகொண்டனர். (எ-று.) (௧௧௦)

௧௧௧. அப்பொருளைத்தும்பாகவதர்க்கனமருத்தியான்ற
துப்பொடுநகரிதன்னில்வகுநாடடொலைவிலாத
கைப்பொருள்வணிகர்வெற்பிற்பொருள்சொள்வான்சேறல்காண
முப்பொருண்முதல்வன்றாடேர்பவனவைமுழுதுங்கொண்டான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பொருள்கள் எல்லாவற்றாலும் பாகவதர்களுக்குத் திருப்போனகமளித்து நிறைந்த சகாயத்தோடு அந்த நகரத்திலிருக்கும் போது நீங்குதலில்லாத கையிலுள்ள பொருளுடைய வர்த்தகர்கள் மலைபடுதிரவியங்களை வாங்கும் பொருட்டுப் போவதைக்கண்டு மூன்று பொருள்களுக்கு முதல்வனான பெருமானது திருவடிகளை யறியும் பரகாலரும் அவைகளை யெல்லாம் பறித்துக் கொண்டனர். (எ-று.) (௧௧௧)

௧௧௨. வான்மழைதுளிக்குமல்லோர்வயிணவன்மனைபுக்கோர்நான்
தான்மறைந்திருப்பக்கைக்கேதமறியத்தாலங்கொண்டு
மீன்மதர்விழியாள்கோதின்மெல்லியல்வெளியிற்சாரக்
கான்மலிதுளவத்தோளான்காண்டலுங்கவந்துகொண்டான்.

(இ-ள்.) ஆகாயத்திலுள்ள மேகங்கள் துளிபெய்யும் இருட்காலமாகிய ஒருநாளில் ஒரு வைஷ்ணவரது திருமாளிகையிற் பிரவேசித்து மறைந்திருக்கக், கையினிடத்துப் பொன்னாலான உண்கலத்தைக்கொண்டு கயல் மீன்போன்ற மருட்சியையுடைய கண்களையுடையவளான குற்றமற்ற ஒருபெண் வெளியேவர, வாசனையிருந்த திருத்துழாய்மாலை யணிந்த தோள்களையுடைய பரகாலர் அதைக் கண்டதும் பறித்துக்கொண்டனர். (எ-று.) (௧௧௨)

௧௧௩. முன்னைநான்முகனையீன்றமுகிலருண்முழுதுமவாய்த்துப்
பொன்னையேயவனப்புங்கம்பும்பொலிந்துபார்புகழுவாமும்
அன்னையேயனையாடாணுமலமராவழுங்கியன்புற
நென்னையாள்சூரவர்க்கிங்ஙன்வணக்கமென்றிசைத்துப்புக்காள்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமனைப்பெற்ற மேகம்போன்ற பெருமானது கிருபை முழுமையும் பெற்றுப் பிராட்டியாருக்குச் சமானமான அழகும் கற்பும் பொலிந்து பூமியிலுள்ளோர் புகழும்படிவாழும் தாய்க்குச் சமானமான அப்பெண்ணும் கலங்கி வருத்த மடைந்து அன்புடையளாய என்னையாளும் ஆசாரியருக்கு இங்கு வணக்க மென்று சொல்லி உள்ளே புகுந்தனள். (எ-று.) (கக௯)

ககச. இசைத்தவம்மொழிகேட்டண்ணலிருகையாற்செவியெய்ஞ்சா வசைத்தொழில்புரிந்தேமந்தோவயிணவாழங்கிற்சாபந் திசைத்திருமுகத்தோன்சாபந்தீர்ப்பினுந்தீராநென்னு அசைத்திடுந்துயரானுள்ளமழுங்கிமெய்யொப்புற்றேங்கா

(இ-ள்.) சொன்ன அந்தச் சொல்லைக்கேட்டுப் பரகாலர் தமது இரண்டு கைகளாலும் செவிகளைமூடிக் குறையாத குற்றத்தையுடைய செய்கையைச் செய்தோம். ஐயோ! வைஷ்ணவர்கள் சாபமிடுவாராயின் அது பிரமனது சாபத்தைத் தீர்த்தாலும் தீராநென்று தம்மை யசைக்கும் துயரத்தினாலே மனம்வருந்திச் சரீரம் நடுக்கமடைந்து ஏங்கி, (எ-று.) (ககச)

ககரு. வாயிலின்புதவிற்சாரவைத்தனன்கலனைவாய்த்த தாயிலுமினியோர்வாணிகேட்டுவான்றனிபாணின்றுள் நீயிலங்கியபொற்றாலங்கொடுமனைநின்றுமுன்றிப் போயிலம்புகுதூஉங்காணேனென்புமான்பொன்னனளும்

(இ-ள்.) வாசந் கதவினிடத்து அந்தப் பாத்திரத்தைச் சாரவைத்து அந்தப் பாத்திரத்துக்குரியவராயத் தாயினுமினியாரது சொல்லைக்கேட்கும் பொருட்டுத் தனியாக ஓடிடத்தில் நின்றனர். “நீ பிரகாசமுடைய பொறிகண்ணத்தைக் கொண்டு வீட்டிலிருந்து வாசலுக்குப் போய் மீண்டும் வீட்டிற் பிரவேசிக்கும்போது அக்கண்ணம் காணேனே” என்று புருஷன் கேட்கத், திருமகள்போன்ற அப்பெண்ணும், (எ-று.) (ககரு)

ககசு. கவர்ந்தனன்கள்வனென்னத்திறப்பரகாலன்றானே இவண்டனிகவர்ந்தான்பாகவதரஞ்ச்சனைக்கேயென்றும் பவந்தணந்தனமென்றோகைதழைத்தனன்படியின்பாங்கர் சிவந்தபொற்கலனைத்தேவிகாண்டலுஞ்செப்பினுளால்,

(இ-ள்.) கள்வன் பறித்துக்கொண்டானென்றுரைக்க, “வலிமையை யுடைய பரகாலரே இவ்விடத்தில் தனியாக வந்து பாகவதாராதனத் துக்காகப் பறித்துக்கொண்டார். இனி என்றும் பிறவியை யொழித்தோ” மென்று சந்தோஷமதிகரித்தனன். (அப்போது) அம்மாத வாசற்படியினிடத்துச் சிவந்த பொற்பாத்திரத்தைக் கண்டதும் (அதைத் தன் கணவனுக்குச்) சொல்லினள். (எ-று.) (ககசு)

கக௭. கண்டதுகதிர்பொற்றாலமெனுமவட்கன்னன்றுநோக்கிக் கொண்டவனகல்காலியாதுகூறினேகொடியாயென்ன வண்டமர்குழலுஞ்சொற்றவாணியீதென்றாள்வாயில் எண்டவனவனைநாடியெய்தலுமெந்தைநின்றான்.

(இ-ள்.) பிரகாசமுடைய பொற்கிண்ண மரப்பட்டது எனலும் அவனைக் கோபித்துப் பார்த்து இதைப் பறித்துக்கொண்டு அவர் போதும் போது நீ எதைச்சொல்லினை கொடியவனே! என்று கேட்க, வண்டு கள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய அவளுட தான் சொன்னசொல் இது எனினான். சிந்திக்கடும் சுவையையுடைய அவ்வவண்ணவர் வாசலில் அக் சர்வரைத்தேடி ஒருதலும் எமது ஸ்வாமியான பரகாலர் (அவரெதிரில்) நின்றனரா? (எ-று.) (௧௧௭)

௧௧௮. பணிந்தவன்வினையேன்செய்தபாநகந்துடைப்பாயென்வ அணிந்தனனிருதாள்சென்னியடிகளாலடியேன்றோற்றம துணிந்ததென்மனைபின்முண்டதோகையைச்சுரியலெனென் துணிந்தபொற்குவடேயதொளான்விடைகொவ்வாகரிசோந்தான்.

(இ-ள்.) பணிந்து, வினையையுடைய நான்செய்த பாவத்தைத் துடைப்பிராக என்று அவருடைய இரண்டு திருவடிகளைச் சூரகிலணிந்து ஸ்வாமி களாலே அடியேனது பிறவி துணிக்கப்பட்டிப்போயிற்று. என்னை இன்று ஆண்டவரான மயில்போற் சாடலையுடைய உமது தேவியாரைக் கோபியா தேயும் என்று கூறித் தண்மையையுடைய மலையையொத்த தேள்களையு டைய பரகாலர் விடைபெற்றுக்கொண்டு மூமது உரியைய யடைந்தனர். (எ-று.) (௧௧௮)

௧௧௯. கரவினாபரமபாசவதாக்கனங்குரிபரினல்கிப் பரவிவாழ்நாளிலோநாட்பொருள்பெருன்பையுளெய்தி அரவினாமைகளைபோற்றத்துயிலபுரியநகத்தெந்தாய சரவிழிச்சுமலைகளவா வெனசொலித்தளர்ந்தான்மக்கோன்.

(இ-ள்.) இப்படி மேலோரான பரகாலர், களவினலே பரமபாகவதர் களுக்குத் திருப்போனகத்தைச் சந்தோஷத்தோடு சமர்பித்து அவர்களை வணங்கி வாழ்நாளில் ஓர்நாள் பொருளில்லாமல் வருத்தமடைந்து ஆதி சேஷர்மீது நான்கு வேதங்கள் துதிக்கஅறிதுயிலமரும் எனது ஸ்வாமியான திருவரங்கநாதனே! பாணத்தைப்போன்ற திருக்கண்களையுடைய பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனே! என்றுரைத்துத் தளர்ந்தனர். (எ-று.) (௧௧௯)

வேறு.

௧௨0. தளரும்பரகாலன்னுயர்தணியப்பொருடருவான் கிளருங்கருணையினன்மலர்கெழுமைப்புயலுழையே வளருங்காபொருமாநதிநடுவட்கருமலைபோல இவ்வெண்ணகைமலர்மாதாடனிவிதிந்துயிலிழையோன்.

(இ-ள்.) இப்படித் தளரும் பரகாலரது துயரந் தணியும்படி பொரு னைத்தருவதற்கு விர்த்தியடையும் கருணையுடன் மலர்கள் மிகுதியையுடையதாய், கரியமேகத்தினிடத்திலிருந்து பெருகுவதாய்க் கரைகளை மோதும் பெருமைபொருந்திய திருக்காவேரி நதியினிடையில் நீலமலைபோல, இவ் மையாய் வெண்மையான நகையையுடைய பெரியபிராட்டியாருடன் இனி மையாக அறிதுயிலமர்ந்த பெருமான், (எ-று.) (௧௨0)

க௨௧. சிவனான் முகன் முதல்வானவர்திரண்மாதவர்குருட
ரவனூரதனிலமானவரவடிவாயுழையனாக
நவநாண்மலர்மகள்பாாமயிலொளிராபாணுவினலமுந்
நவநாடருமணியின்சிவிகையின்மீதயல்சார

(இ-ள்.) சிவன் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் கூட்டம் முனிவர்கள்
சடகோபர் நாரதர் இவர்கள் பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் வடிவாகத் தம்
மிடத்துச் சேர்ந்திருக்கவும், மிகப்புதிய மலரிலிருக்கும் பெரிய பிராட்டி
யாரும் பூமிதேவியும் பிரகாசிக்கும் சூரியனது ஒளியும் கெடும்படி தேடி
தற்கரிய ரத்தினமயமான சிவிகையின்மீது பக்கத்திலிருக்கவும், (எ-று.) (1)

க௨௨. கொற்றக்குடைவிரிசாமரைகொடிபொன்மணிநிலாயான்
முற்றக்கவினுறமன்னியவிருபாலவரமுறையே
சுற்றக்ககிரிமுடிசூண்டலமணிதோள்வளைசுடர்வான்
பற்றககடலொலியேதருபனைப்பலவதிர

(இ-ள்.) பொன் மணி இவைகளின் வரிசைகளாலே ஆகிய திருவெ
ண்கொற்றக்குடை, விரிந்த சாமரை, கொடி இவைகள் முழுமையும் அழகு
பொருந்தும்படி நிலைபெற்ற இருபக்கங்களிலும் முறையே வரவும், கூட்
டமாகிய பிரகாசமுடைய திருவபிஷேகம் மகரசூண்டலம் அழகிய தோ
ள்வளை இவைகளின் பிரகாசம் ஆகாயத்தைச்சென்று பொருந்தவும், கட
லின் ஒலியைத்தரும் பற்பல வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், (எ-று.) (௧௨௨)

க௨௩. மாழைத்திரளணிபொற்கலைமணிகோசிகமலிபொன்
பேழைத்திரள்சிலர்பின்கொடுசெலவேநொறில்பிறழா
நீழைக்கெதிரிறீர்வெஞ்சிறைவயினன்கதிர்நிறைபொற்
கேழைப்பயில்பருமப்பரிவடிவாமிசைகெழுமா

(இ-ள்.) பொன்திரள் ஆபரணம் பொன்னாடை முத்துக்கட்டிய
பட்டுச்சீலை பொன்றிறைந்த பெட்டித்திரள்கள் இவைகளைப் பின்னே எடு
ந்துக்கொண்டு சிலர்செல்லவும், வேகம் தவறாதும் ஒளிக்கெதிராவதும்
ஒலிசெய்வதுமான வெவ்விவ சிறையுடைய பெரியதிருவடி, ஒளிறிறைந்த
பொன் அழகைக்கொண்ட பெரிய குதிரைவடிவாயிருக்க அக்குதிரையின்
மீது விளங்கு, (எ-று.) (௧௨௩)

க௨௪. துளவந்திருமணிபன்மலர் துழைபுந்தொடையுல
அளவன்றியகதிர்குண்டலமணிபொன்கலையவிர
வளவண்டிருமணமொன்றியவடிவங்கொடுமலர்வெண்
டளவம்புரைநகைவிண்டொளிர்ந்தரமுந்தருடதைய

(இ-ள்.) திருத்துழாய், பிராட்டி, கௌஸ்துபம், பல மலர்கள்
நெருங்கிய மாலை இவைகள் அசையவும், அளவுபடாத பிரகாசமுடைய
சூண்டலமும் ஆபரணங்களும் பொன்னாடையும் விளங்கவும், அழகிய
வளத்தையுடைய திருக்கலியாணங்கூடிய கோலங்கொண்டு, மலர்ந்த வெ
ண்மைபான முல்லையையொத்த தந்தங்கள் மலர்ந்து பிரகாசிக்கவும், முற்
படும் திருவருளானது வெளிப்படாது நெருங்கி நிற்கவும், (எ-று.) (௧௨௪)

க௨௫. வந்தாணுயர்கிருவெள்ளறைநெறிவாய்மதுமலர் பூம்
வைந்தாருவினுறைவீரர்கள்சண்டோடினர்பணியா

முந்தாதரவொடுகூறலுமுகமண்டலமலரா
நந்தாவுவகையினோடவண்டந்தானிடர்கடந்தான்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த திருவெள்ளறையின் வழியினிடத்து வந்தனன். தேன் பொருந்திய மலர்களைபுடைய அழகிய பசிய மரத்தினிடத்த இருக்கும் வீரர்கள் (எம்பெருமானைக்) கண்டு ஓடிப்பணிந்து முற்படும் ஆசையோடு சொல்லுதலும், திருமுகமண்டலம் மலர்ந்து கெடாத சந்தோஷத்தோடு அவ்விடத்துக்கு இடரைக் கடந்தவரான பரகாலர் நடந்தனர். (எ-று.)

கஉ. கூ. திருமண்ணுதல்திகழத்திருமணிமாற்பிடைசெறியப்
பொருமன்னர்களொடுகா னிடைப்புருதாவொளிமிகுவாள்
உருமண்ணியகளைவார்கிலையொடுவானவரொடுமால்
வருமந்நெறியதனிற்புடைமனநந்தா னினிதுறைந்தான்.

(இ-ள்.) திருமண் திருநெற்றியில் விளங்கவும், வீரலக்தமி அழகிய மாள் பிணித்தப் பொருந்தவும், யுத்தஞ்செய்யும் தலைவர்களோடு காட்டிற் பிரவேசித்து, ஒளிமிகுந்த வாளும் அழகுடைய பாணமும் நீண்ட விலும் ஆகிய இவைகளோடு, தேவர்களுடன் பெருமான் வரும் அந்த வழியில், ஒரு பக்கத்தில் மறைந்து இனிதாக இருந்தனர். (எ-று.) (உஉசு)

கஉ. எ. அவணத்திரியிசைவானவா ணிசூழதரவருண்மால்
சிவணத்தனதயலவீராகள் திரள்வினையினவிரியா
உவணத்திறையரவத்திரளுழைபுக்கெனவொளிதாழ்
சுவணக்கடகணிவா ளொடுகுதித்தான் மிடறுதித்தான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்துக்குக் குதிரையின்மீது தேவக்கூட்டங்கள் சூழும்படிவரும் பெருமானைக் கிட்டுவதற்காகத் தமது அயலிலிருக்கும் வீரர்களின் கூட்டங்களை வீணையினாலே யழைத்து, திருவடி பாம்புக் கூட்டத்திற் பிரவேசித்ததுபோல, ஒளிமிகுந்த பொன்மயமான கேடகம் அழகிய வாள் இவைகளுடன் பிரவேசித்த ஆரவாரித்தனர். (எ-று.) (கஉஎ)

கஉ. அ. பிடியெற்றுதியுட்குத்துதிபேசா துரைபேசின்
முடியப்பொருகெனவித்தகைமொழிப்பல்மொழியா
நொடியிற்கதிர்முடிபொற்குழையணிதோள்வளைவலும்
கொடிமுத்தணிகுடைசாமரைகுறித்தான் மிகப்பறித்தான்.

(இ-ள்.) பேசாமல் பிடி, எறி, அடி, குத்து; ஒருசொல் பேசவதானால் சாகும்படி யுத்தஞ்செய் என்று இப்படிப்பட்ட மொழிகள் பற்பல்வற்றைச் சொல்லி, நொடிப்பொழுதில் பிரகாசமுடைய முடி, பொன்குழை, ஆபரணங்கள், தோள்வளை, சொல்லும் கொடி, முத்துவரிசைகளையுடைய குடை, சாமரை இவைகளைக் குறித்துக்குறித்து விசேஷமாகப் பறித்தனர். (எ-று.)

கஉ. கூ. காமாரியொடயன்மான்முதலிமையோர்பொருள்கவரா
பூமாதொடுபுவிமாமகள்புனைபூண்களும்பறித்தே
நாமார்கதிர்வடிவாளொடுகடவாவெகிர்கடவா
வாமாமிசைவருமாயனைவளைத்தா னிகல்வினைத்தான்.

(இ-ள்.) சிவனோடு பிரமன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களது பொருளைப் பறித்து, பெரிய பிராட்டியோடு பூமிதேவியார் அணிந்த ஆபர

ணங்களையும் பறித்து, கிரேஷ்டமாகிய பிரகாசமுடைய கூர்மையான வாளோடு எதிராக நடந்து, செலுத்தப்பட்டித் தாவும் சூதிரையின்மீது வரும் பெருமானை வளைத்துப் போர் விளைத்தனர். (ஏ-று.) (௧௨௧)

௧௩0. குழைநங்கணமணியங்கதநவமாமணிசூறையா
இழையங்குளியினிலாழியொடெவையும்பறித்திமையேயோ
உழைகொண்டொருடைசாமமாகொமசொண்டருளொருவா
மழைகண்டொருகைவிண்டுவடிவொளொகிவிதிர்த்தான்.

(இ-ள்) விரல்களிலுள்ள மோதிரத்துடன் குண்டலம், கங்கணம், அழகிய தோளணி பெருமைபொருந்திய நவமணிகள் குறையாத ஆபரணங்கள் எவற்றையும் பறித்து, தேவர்கள் தங்களிடத்திற் கொண்டிருக்கும் குடை, சாமரை, கொடி இவைகளைப் பறித்து, கிருபை நீங்காத மேகம்போன்ற பெருமானைப் பார்த்து, புன்கிரிப்புண்டாக வடித்தவாளைப் பெருமானுக்கு முன்னே ஒங்கினர். (ஏ-று.) (௧௩0)

௧௩௧. இடையோரணித்துணியும்மிலதொருமோதிரமெழிலைம
படையோன்கரத்தினிற்காண்டலும்பறித்தான்பறிககரிசாய
உடையோன்விரலினைப்பற்கொடுகறித்தான்னுளவுயர்பூந்
தொடையான்களியாவென்றருள்சொரிந்தான்மிகப்பரிந்தான்.

(இ-ள்) இடையில் ஓராபரணத்துண்டமும் இல்லையாயிற்று. ஒரு மோதிரம் அழகிய பஞ்சாயுதமுடையவனுன பெருமானது திருக்கைகளிற் காணாதலும் அகைப் பறித்தனர்; அது பறிப்பதற்கிரகவே பெருமானது திருவிரலைப் பற்களைக்கொண்டு கடித்தனர். (அப்போது) திருத்துழாயாகிய உயர்ந்த அழகிய மாலையையுடைய பெருமான் மிகவும் அன்புடையவனுய் “கலியா” என்று கூறியருள்கொடுத்தனர். (ஏ-று.) (௧௩௧)

௧௩௨. அற்றதலிற்பலரும்கலியாழ்வாரெனநாமம்
பெற்றனுமபொருளுள்ளவெவையுங்குவைபெய்தே
துற்றாகமணிபொற்பணிதுகிலுஞ்சுமைபொதியாப்
பொற்றூட்கமுன்மறவீரையெடுமின்னென்புகன்றான்.

(இ-ள்) அத்தன்மைபாதலால் பலரும் “கலியாழ்வார்” என்னும்படி திருநாமம் பெற்ற பரகாலரும், அப்பொருளாயுள்ள எல்லாவற்றையும் குவியலாகச்செய்து, பொன்னும் மணியும் கூடிய அழகிய ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் சுமையாக்கக்கட்டி, அழகிய பாதங்களில் வீரகண்டையைத் தரித்த வலிமையுடைய வீரரைநோக்கி, இச்சுமைகளை எடுங்கள் என்று சொல்லினர். (ஏ-று.) (௧௩௨)

௧௩௩. மாயோனவையெடுத்தற்கரும்வகைசெய்தலுமதியின்
தூயோனவனயனின்றவன்றனைநோக்கினன்சுளியா
நீயோதினையெடுக்கும்மிடறவாமானுநினையா
ஆயோதனப்பலிநல்குவனெனவாள்விதிர்த்ததிர்த்தான்.

(இ-ள்) பெருமான், அவைகளை யெடுப்பதற்கரிய வகைசெய்தலும், ஞானத்தாலே பரிசுத்தரான ஆழ்வார் அவருக்குப் பக்கத்தில் நின்றவனுன பிரமனைப்பார்த்துக் கோபித்த, நீ பெருமைபொருந்திய மந்திரத்தை யெண்ணி இவற்றை யெடுக்கும் வலிமைகெடும்படி சொல்லி

உன்னை யுத்தபலியாகக் கொடுப்பேன என வான் வீசி ஆரவாரித்தனா.
(௭-அ.) (௧௩௩)

வேறு.

௧௩௪. அன்னமூர்தியுநீயென்னையடலடறபரிமீதுள்ளான்
இன்னதோர்விஞ்சைவலலாநெனசசினந்தெதிர்சென்றெய்தா
உன்னதாருயிரோவேண்டினெடுப்பியென்றொருவாளோங்கப்
பன்னகவண்ணேமேற்றுஞ்சும்பரமனும்பரிந்துநோக்கா

(இ-ள்.) அன்னவாசனத்தையுடைய பிரமனும் “நீ யெனனை நெருக்கா
தே, வலிய குதிரைமீதுள்ளவன் இப்படிப்பட்டதொரு வித்தையில் வல்ல
வன்” என்று சொல்லக் கோபித்து, எதிர்போயடைந்து, “உனது அரிய
உயிரை விரும்புவாயாயின் இச்சுமையை எடுக்கச்செய்வாயாக” வென்று
ஒப்பற்ற வாணையோங்க, ஆதிசேஷசயநத்தில் அறிதுயிலமரும் பெருமானும்
பரிந்துபார்த்து, (௭-அ.) (௧௩௪)

௧௩௫. சினவனீயெடுக்குந்தன்மைமனுவைநின் செவியுட்செல்ல
வினவுகென்றழைத்துசசென்னிமீதுதன்வலக்கைசேர்த்துக்
கனதுயர்க்கடற்குத்தெப்பம்பவவனக்கணிசசியாகும்
தனதெழுத்திருநாண்கன்னுன்வலசசெவிதன்னுட்சொன்னுன்.

(இ-ள்.) நீ கோபியாதே, (இதனை) எடுக்குந் தன்மையையுடைய மந்
திரத்தை உனது செவியினிடத்துச் செல்லும்படி கேட்பாயாக வென்று
(அருகி) லழைத்து, (பாகாலர்) சிரத்தின்மீது தமது வலது திருக்கையைச்
சேர்த்துப் பெருந்துயரமாகிய கடலுக்குத் தெப்பமாவதும் பிறவியாகிய
காட்டுக்கு மழுவாவதுமான தமது திருவஷ்டாக்கூரத்தை அவரது வலச்
செவியினிடத்துச் சொல்லினர். (௭-அ.) (௧௩௫)

௧௩௬. இயம்பியாங்கழிவினாமைவினோதமென்றிரண்டாஞ்செல்வம்
வயங்கமரல்கருடன்றோண்மேனமழைமுகில்வடிவங்காட்டித்
தயங்குபூன்பொறிபாபஞ்சாயுதஞ்சயன்றோனாதன்
அயன்சிவன்முனிவர்பாகசாதனமரர்குழ

(இ-ள்.) (இப்படி) சொல்லி, அங்கு அழிவில்லாததான நித்தியவியூதியும்
லீலாவியூதியும் ஆகிய இரண்டுவிதசெல்வமும் விளங்கும்படி பெருமான்
பெரிய திருவடியின் தோள்களின்மீது குளிர்ந்த மேகம்போன்ற திரு
மேனியைக்காட்டிப் பிரகாசிக்கும் திருவாபரணங்கள், பிராட்டியார், பூமி
தேவியார் பஞ்சாயுதங்கள், ஜயன், சேனைமுதலியார், பிரமன், சிவன்,
முனிவர்கள், இந்திரன், தேவர்கள் இவர்கள் சூழும்படி (௭-அ.) (௧௩௬)

௧௩௭. தோன்றினன்கலியன்காணப்பணிந்துநீர்துணைக்கண்வானிற்
கான்றிடப்புகமேனிபொடித்தெழக்கடலீனீர்மை
போன்றிவர்கரிப்பவெட்டக்கரப்பொருளபோதித்தாண்டாய்
யான்றிருந்துறநின்செல்வமிரண்டொடுவெளிநின்றெந்தாய்.

(இ-ள்.) தோன்றினன். அதைக் கலியனான ஆழ்வார் சேவித்துப்
பணிந்து, இரண்டு கண்களில் மேகம்போல நீர் சொரியத் திருமேனியில்
புகமுண்டாகியதிகரிக்க, “என்னப்பனே! கடலின் தன்மையப்போல

உயர்ந்த களிப்புண்டாகும்படி திருவஷ்டாக்ஷரத்தி னர்த்தத்தைப் போதித்
து, அடியேன் திருத்தமடையும்படி உனது உபயவிபூதி ஐசுவரியத்தோடு
வெளியாக நின்று அடிமை கொண்டனை” (எ-அ.) (௧௩௭)

௧௩௮. கண்டனன்வலியோவுங்கண்டிலன்கமலோநாத
அண்டர்தாமூரங்கத்தீசவெனப்பராயவைபத்தாகத்
தண்டமிழ்நுலாலாமாயோனருச்சணைவடிவஞ்சார்ந்த
எண்டிருப்பதிநூற்றெட்டங்கிதப்படுத்தியநூற்றொன்பான்

(இ-ள்.) “அந்த உன்னைத் தரிசித்தனன்; உடனே எனது தோஷங்கள்
யாவும் (என்னைவிட் டோடினமையால் அவற்றைக்) கண்டிலன்; பெரிய
பிராட்டியாருக்கு நாயகனே! தேவர்கள் வணங்கும் திருவரங்கத்தீசனே!”
என்று துதித்து அப்படி துதித்தவை பதிகமாகக் குளிர்ந்த தமிழினால்
அருளிச்செய்து, பெருமான் அர்ச்சாரூபமாகச் சார்ந்தவையாய்ச் சிந்தி
க்கத்தகும் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளையும் அங்கு உரிமைப்படுத்தியவை
தொள்ளாயிரமாக (எ-அ.) (௧௩௮)

௧௩௯. பின்னர்சொற்றரியீ னாந்தாம் பிறந்தையின்பெருவினோதம்
பன்னதூற்றிருபானைகிற்பகர்ந்தொராயிரமுப்பானை *
கன்னமூவகையுமாகத்திருமொழியறைந்தானண்ணல்
சொன்னவப்பனுவல்வாடினேனென்றுதொடக்கமாக்கி.

(இ-ள்.) அதன் பிற்பாடு அருளிச்செய்து, பெருமானது பத்தென்னுந்
தொகையையுடைய அவதாரத்தின் பெரிய விநோதத்தைக் கூற நூற்
றிருபத்தானகில் அருளிச்செய்து, ஆக ஆயிரத்தி முப்பத்து நான்காகச்
சொன்ன அப்பாசுரங்களை “வாடினேன்” என்று தொடங்கி அப்படிப்பட்ட
மூன்று விதமுமாகப் பெரிய திருமொழி யருளிச்செய்தனர் திருமங்கையாழ்
வார். (எ-அ.) (௧௩௯)

* “ஓராயிரமென்பானுக்கு” என்றும் பாடபேதங் காண்கிறது.
அப்போது ஆழ்வார் நாயகி அவஸ்தையை யடைந்ததன் விஷயமாக அரு
ளிச்செய்த ஐம்பது பாசுரங்களுங் கூட்டிக்கொள்க. திருமங்கையாழ்வா
ரருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் ஆறனுள் முதலாவதான பெரியதிருமொழி
ஆயிரத்து என்பத்தினான்கு பாசுரங்களேயாம்.

௧௪௦. பரவினன்பலகாற்பின்னும்பணிந்தனன்பறித்தயாவும்
அரவினின்றுபின்மாலா தியவரவர்க்களியாநின்றான்
கரவினாணிமுதுண்டோ னுங்கருணையாற்கலியன்றன்னை
வரவிசைத்துடன் கொண்டா திமணிமதிலரங்கஞ்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) பலமுறையும் துதித்துப் பின்னும் பணிந்து தாம்பறித்த பொ
ருள்களையாவும் ஆகிசேஷசுயரத்தில் அறிதுயிலமரும் பெருமான் முதலிய
அவரவர்களுக்குக் கொடாநின்றனர். (அப்போது) களவினாலே நெய்யை
யுண்ட பெருமானும் கருணையினாலே கலியானை ஆழ்வாரை வரும்படி
யருளிச்செய்து உடன்கொண்டு முதன்மைபெற்ற மணிமயமான மதில்கள்
குழ்ந்த திருவரங்கத்தை யடைந்தனன். (எ-அ.) (௧௪௦)

௧௪௧. வயிணவரொருவர்க்கன்னம்வாழங்குதன்மலரோன்வானோர்
எயினகைத்தெரித்தோ னாராதனையினுமிருமைத்தாகும்

அயிலனமலகில்பாகவதர்க்களித்துகக்குநிள்சீர்
சூயிலரிதினிரீநம்பாற்றிருப்பணிகுயிற்றுக்கென்னு

(இ-ள்.) வைஷ்ணவரொருவர்க்குத் திருப்போனகமளித்தல் பிரமன், தேவர்கள், முப்புரங்களையும் நகைத்தெரித்தவரான சிவன் இவர்களது ஆராதனையைக் காட்டிலும் இருமைப்பயனளிப்பதாகும்; உண்ணும் போனகத்தைக் கணக்கற்ற பாகவதர்களுக்குச் சமர்ப்பித்துச் சந்தோஷிக்கும் உனது பெருமை சொல்வதற்கரிதாகும்; இனி ரீ நம்மிடத்தில் திருப்பணி செய்வாயாக வென்று (எ-று.) (கசக)

கசஉ. சொற்றனனரங்கக்கோயிலனந்தன்மேற்றுயின்றானியாவுங்
சுற்றவக்கலியன்றானும்பராங்குசன்கவியாவின்பம்
பெற்றவணிநுப்போன்வேங்கடாசலப்பெருமான்நன்பால்
உற்றடிபணிவான்பத்தியோகியருடனேசென்றான்.

(இ-ள்.) திருவரங்கர் திருக்கோயிலில் திருவந்தாழ்வான்மீது அறி
துயிலமரும் பெருமான் அருளிச்செய்தனன். யாவுங்கற்ற அக்கலியனும்
பராங்குசரான நம்மாழ்வாரது அருளிச்செயல்களாலே இன்பமடைந்து
அங்கு இருப்பவராயிருந்து வேங்கடாசலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீநி
வாசப் பெருமானே அடைந்து திருவடிதொழும்படி பக்தியையுடைய யோ
கியர்களுடனே சென்றான். (எ-று.) (கசஉ)

கச௩. குடந்தைவிண்ணகரங்கோதில்சித்திரகூடங்கோலம்
படர்ந்தபொன்முட்டங்கோவல்பணிந்துபாலாறுநீங்கி
அடர்ந்தவாதபத்தால்வேட்டையடைந்தமற்றாங்கொர்பூங்கா
இடந்தனிவிருந்தான்பாங்கோர்காவதமெவருங்காணார்.

(இ-ள்.) திருக்குடந்தை திருவிண்ணகரம் சூற்றமற்ற சித்திரகூடம்
ஸ்ரீவராகநயினார் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய ஸ்ரீமூஷ்ணம் திருக்கோவ
லார் இவைகளைப் பணிந்து பாலாற்றைக் கடந்து நெருங்கிய சூரிய வெப்
பத்தால் தாபமடைந்து அங்கு ஒரு அழகிய சோலையினிடத்து இருந்தனர்;
அதனைப் பக்கத்தே ஒருகாத ஊரத்திலுள்ள எவருங் காணாதவராயினர்:
(எ-று.) (கச௩)

வேறு.

கச௪. *அவனொருமுதிய வயிணவவடிவா யடிமலர்வருந்தவா மல
கந், தவலின்மாரநந்தந் தருபலந்ததியார் பொதியுணர்ப்புயம்புடை
தழைப்ப, நவமலர்க்கரத்தோர் பொத்தகங்கைகைக் குடையுட
ன்டந்துநா விருதோள், இவரநரசிங்கன் கச்சிநின்றடைந்தப் பொ
ழிலினோர்புடைநிழ விருந்தான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் தானே ஒரு விருத்த வைஷ்ணவர்வடிவமுடைய
வராய் திருவடிக்கமலங்கள் வருந்தும்படி, நெல்லி கெடுத்தவில்லாத நார

* அவனொருமுதிய வயிணவவடிவா யடிமலர்வருந்தவே நடந்து
பவமுதலறுத்தான் டருள்திருமலையைப் னபயவேயின்செல் விடுத்துச்
சிவன்முதலயனார் வானவரெவர்க்குந் தேடிதற்கரியவேங் கடத்தான்
புலனமேத்தண்ணல் தனித்திருந்தயார்ந்தப் பொழிலினோர்புடைநிழ விருந்தான்
என இச்செய்யுள் மற்றொரு பிரதியில் பாடபேதம் பெற்றுள்ளது.

த்தை இவைகள் கொடுத்த பழமும் தயிரோடு கூடிய கட்டுச்சாதமும் புய
த்தினிடத்து விளங்கப் புதிய மலர்போன்ற கையில் ஒரு புத்தகங்கொண்டு
கைக்குள் யோடு நடந்து எட்டுத் தோள்கள் பொருந்திய ஈரசிங்கப்பெரு-
மான் திருக்கச்சியினின் றடைந்து அந்தச் சோலையின் ஒருபுறத்தில் நிழலி-
லிருந்தனர். (எ-து.) (கசசு)

கசரு. காண்டலுங்கலிய நெழுந்தடிபரவா வடிகள் பூங்கரதலங்
கவினப, பூண்டபொத்தகம்பரு சாங்கமோவெனவா மென்றலும்
புகன்மெனப் புகன்றான், ஆண்டநாயகனுந் திதிதினங்கரண மியோ
கநாளரியவை யெவையும், ஈண்டறிகுவைநீ மென்றலுங்கவகோள
நிலையெனக்கிசையென விசைப்பான்.

(இ-ள்.) கலியனுள் ஆழ்வார் அவரைக் காணுதலும் எழுந்து திருவடி-
களை வணங்கி ஸ்வாமிகளது அழகிய திருக்கரத்தில் அழகுபெருமபடி-
யணிந்த புத்தகமானது பஞ்சாங்கமோ? வென்று கூற, ஆமென்று சொல்-
லதலும் (அதனை) யெனக்குச் சொல்லுவீராக வென்று சொல்லினர்;
ஆண்டருவிய நாயகனை பெருமானும் திதி தினம் கரணம் யோகம் (இன்-
னும்) அரியவைகளெவற்றையும் நீ யறிவாயே யென்று கூறுதலும் (ஆயி-
னும்) எனக்கு நவக்கோள்களின் நிலையைச் சொல்லுவீராகவென்று கூறப்,
பெருமான சொல்லுவானாயினன். (எ-து.) (கசரு)

கசசு. பதினொன்றிதியத் தானமெய்யாதனுட் பகர்நவகநிரசமாப
பலருந், துதிசெய்ககடலேற் றுயிலபரந்தாம னுறைவனத்துவமமா
னினதாம், மதிவிடுத்தகலா னிறைதலானெவையும் பதினொராவிட
மென வடித்தான், அதிசயித்தடிதாழ்ந் தொருசிவிதடியேற நாற்
றுணவருள்கவென் றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) பதினொன்றிதியங்களுக் கிடமான சீரத்தில், சொல்லும்
நவக்கிரகமாகப் பலரும் துதிசெய்யும்படி திருப்பாற்கடலில் அறிதுயிலம-
ரும் பரந்தாமன் உறைந்தருள்வன். தேன்பொருந்திய அழகிய திருத்
தழாய்மாலையை யணிந்த அந்தப் பெருமான் உமது உள்ளத்தைவிட்டு
நீங்காமல் நிறைந்திருத்தலால் அந்த நவக்கிரகங்க ளெவையும் பதினொரா
மிடத்தி லிருக்கின்றன என்று சொல்லியருளினன். (கலியன்) அதிச-
யித்து அப்பெருமானது திருவடிகளை வணங்கக் கட்டுச்சோற்றில் ஒரு
சிறிது அடியேனுக்குக் கொடுப்பீராக வென்று சொல்லினர். (எ-து.) (கசசு)

கசஎ. விண்டுவுங்கலிய னுடனனைவரையு மிருத்தியப்பொதியுண
விடுத்துப், பண்டுதெண் கடலைக்கடைந்தமுதிமையோர்க் களித்த
வப்பான்மைபோற் பகிர்ந்தான், உண்டுவந்தெனைபா னெந்தை
நின்பெயரு ருரையெனவுரைத்துமா லொருவக, கண்டுநங்கடவு
ளேயெனவொருபான் கவிதமிழ்க்கலியனும் புகன்றான்.

(இ-ள்.) பெருமானும் ஆழ்வாருடன் அனைவரையு மிருக்கவைத்து
அக்கட்டுச்சோற்றைப் பிரித்து முற்காலத்தில் தெள்ளியகடலைக் கடைந்து
தேவர்களுக்கு அமிர்தங்கொடுத்த அந்தத் தன்மையைப்போலப் பங்கிட-
டனர். (அவர்கள்) உண்டு சந்தோஷித்து எம்மையாண்ட ஸ்வாமியே!
உமது பேரும் ஊரும் சொல்லுவீராக வென்று சொல்ல (அவ்வாறே) சொ-
ல்லிவிட்டுப் பெருமான் நீங்கிவிடக்கூண்டு “நம்கடவுளே” யென்று ஒரு
பது தமிழ்க்கவிகள் ஆழ்வாருடன் அருளிச்செய்தனர். (எ-து.) (கசஎ)

கசஅ. இருந்தவப்பொழிநீத் திறம்புகான்மலையா நிகந்துபாக வதருக் கேமம், பொருந்தமுதண்ட முகட்டினைப்பிளந்து கிரு வெடும்பொருவிலா வொருமால், இருந்துவாழ்பரம பதக்கினைக் காட்டச சேறல்போற்சேணின்மீத் திகழும், அருந்தவாககிடமாம் வேங்கடாசலத்தி னணிமணிக்கொடுமுடி கண்டான்.

(இ-ள்.) தாமிருந்த அந்தச் சோலையைவிட்டுப் புதுது காடு மலை ஆறு இவைகளைக்கடந்து, பாசுவதர்க்குக் களிப்புப் பொருந்த ம்படி பழமையான அண்டமுசட்டைப் பேதித்தப் பெரிய பிராட்டியாரோடு ஒப்பற்ற ஒருவ னான எம்பெருமான் வீற்றிருந்து வாழும் பரமபுத்தகைக் காட்டப்போவது போல், ஆசாயத்தினிடத்து விளங்கும் அரிப தவசி னுக்கு இடமாகிய திருவேங்கடாசலத்தின் அழகிய மணிகளையுடைய கொடுமுடியைத் தரி சித்தனர். (எ-று) (கசஅ)

கசக. அடைந்தவர்க்கமுத முதவலாற்கருட சயிலமய விளங்கு கோட்டணிகள், மிடைந்தவத்தகவால் விடப்பெறபெனலா யடி யவர்வீழிக்குநீள் வேலை, கடைந்தவப்பொருளைக் காட்டியஞ்சன வே தண்டமாயுலகெலாங் கலந்தே, உடைந்தவககடைநாண் மிகுதலாற்சேட வரையதாமோங்கலைக் கண்டான்.

(இ-ள்.) தன்னை யடைந்தவர்களுக்கு மோகூங்கொடுத்தலால் கருடா சலமாய், விளங்கும் சிசுவரிசைகள் நெருங்கிய அந்தத் தகைமையினாலே ரிஷபாத்ரியென்னப்படுவதாய், அடியார்கள் கண்களுக்குப் பெரிய சமுத் திரத்தைக் கடைந்த அந்தப்பொருளை (பெருமானை)க் காட்டி (அதனாலே) அஞ்சநாத்ரியாய், உலகமெல்லாம் நிலையழிந்து லயமடைந்த அக்காலத்தல் மிகுந்திருத்தலால் சேஷாத்ரியுமான திருமலையைச் சேவித்தனர். (எ-று.)

கரு0. இந்திரன்முதலா னவர்குழாமுனிவோ ரெண்ணுணமுக னிதியிதழிச், சந்திரன்றதைபொற் சடிலமுத்தலைவேற் சங்கரன் பரவுமத்தரணி, நந்திரவியைநேர் திகிரிவிற்கதைவா ணந்தகந்தரி த்த நாரணன, மந்திரத்துயர்பொற் கோபுரந்திருமால் மணிமுடி யாகவுங் கண்டான்.

(இ-ள்.) இந்திரன் முதலிய தேவக்கூட்டங்கள் முனிவர்கள் எட்டுக் கண்களையும் நான்கு முகங்களையுமுடைய பிரமன், கங்கையும் கொன்றையும் சந்திரனும் பொருந்திய பொன்மயமான சடையும் முத்தலைவேலாகிய சூலமுமுடைய சிவன் இவர்கள் வணங்கும் அவ்வேங்கடாசலத்தை, பா ஞ்சஜந்ரியம் சூரியனை நிகர்த்த சக்கரம் சார்ங்கம் கதாயுதம் ஒளியுடைய வான் இவைகளைத் தரித்த எம்பெருமானாகவும், திருக்கோயிலில் உயர்ந்த பொன்மயமான திருக்கோபுரத்தை, அப்பெருமானது இரத்தினமயமான திருமுடியாகவும் கண்ணுற்றனர். (எ-று.) (கரு0)

கருக. பெருகுமானந்தக் கடலினிற்குளித்தான் வருமியோகியர் களைப் பெரியோன், உருகுதாதலினு லழைத்துநீர்காண்மி னெந் தைவாழ்கிரியையென் னுரைத்தான், முருகுவார்பொழிலை யெம் பிரான்முடிக்கே முடித்தபூந்துளவமோ முகிலோ, வருகுவார் பொழிலோ வெனச்சொலிமகிழ்ந்தா னுடினுன்றன்னையு மதியான்.

(இ-ள்) அபிவிருத்தியாகும் ஆநந்தக்கடலிற் குளித்துத் தம்மோடுவரு ம் யோகியர் ஸ்வேப் பெரியோரான ஆழ்வார், உருகும் ஆசையினாலே அழைத்து, நீங்கள் எம்பெருமான் நித்தியவாசஞ் செய்யும் திருமலையைத் தரிசியுங்கோளென்று அருளிச்செய்து, தேனொழுதும் அவ்விடத்துச் சோலையை எம்மெருமானது திருமுடியில் முடித்த அழகிய துளவமோ? மேகமோ? மேலுலகினின்று வருமவரான தேவர்களது கற்பகச்சோலையோ? என்று சொல்லி மகிழ்ந்து ஆடித் தம்மையு மறியாதவராயினர். (எ-று.)

கருஉ. நண்ணினன்வரமா றிருப்பதியதனைக் கண்களாலெங்கணு நாடா, மண்ணில்வைகுந்த மிதுகொலோவென்ன வழுத்தினன் மலையையா தவனாய், எண்ணினனிவரா னிறைஞ்சினன்கிரிவா மெம்பிரான்றையுளத் திருத்திக், கண்ணிவீர்புளக மொழிதரான் றினமூன் றிருநதனன்செழுந்தமிழ்க் கலியன்.

(இ-ள். செழுந்தமிழ் வல்வவரான கலியன், நெருங்கிவந்து, பெருமையுடைய திருப்பதியதனைக் கண்களாலே எவ்விடத்தும் நாடிப் பூமியினிடத்து எவகுந்தமிதுவாவென்று தோத்திரஞ்செய்தனர். அம்மலையைப் பெருமானாக எண்ணி (அதின்மீது) ஏறாமல் வணங்கினர். அக்கிரியில் நித்தியவாசஞ் செய்யும் எம்பெருமானைத் திருவுள்ளத்தில் வைத்து, ஆநந்தக் கண்ணீரும் புளகமும் ஒழியாதவராய் மூன்றுதினங்கள் இருந்தனர். (எ-று.)

கருங். மணிமுடிமகர குண்டலந்துளவ மலிதொடைமணிதிருவற்சம், அணிகொள்கேயூரங் கங்கணங்கலைபஞ் சாய்தமலரடி ஞெகிழும், பணிபலதயங்கக் கருடன்மேற்குனந்தன் குமுதனதியர் புடை பரவத், தணிவிலாவுவகைச் சதுமுகன்முதலோர் பணிய மால்கலியன்முற் சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) அழகிய திருமுடி, மகரகுண்டலம், திருத்துழாய் மிகுந்த திருமலை, கவுத்துவமணி, ஸ்ரீவற்சம், அழகுக்கொண்ட கேயூரம், கங்கணம், பொன்னாடை, பஞ்சாயுதங்கள் தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளில் பொற்சிலம்பு பல திருவாபரணங்கள் விளங்கவும், சுனந்தர் குமுதர் முதலானவர்கள் பக்கம் ளிலிருந்து துதிக்கவும், குறைவுபடாத சந்தோஷத்துடன் பிரமகேவன் முதலானோர் வணங்கவும், எம்பெருமான் பெரிய திருவடியின்மீது ஆழ்வாருக்கு முன எழுந்தருளினன். (எ-று.) (கருங்)

கருசு. நோககினன்கலியன் விழிகணீர்பொழியப் புளகமெய்பொடித்தெழ துவலும், பாககியமெனதே யெனப்புகழ்ந்தாடிப் பாடினன்பலமுறை பணிந்தான், தேக்கியகருணைக் கடலுமாங்கவனைக் கைகளாற்றைவராச் சிறப்பிந், தாக்கியகனகக் கருடமால்வரைமேலணிமதிற்கோயிலை யடைந்தான்.

(இ-ள்) ஆழ்வார் சேவித்து, திருவிழிகளில் நீர்பொழியவும் புளகம் திருமணியில் உண்டாகிடுமழவும், சொல்லப்படும பாக்கியம் என்னுடையதே யென்று புகழ்ந்து ஆடிப்பாடினர்; பலமுறையும் பணிந்தனர். நிறைந்த கருணைக் கடலாகிய பெருமானும், அங்கு அவ்வாழ்வாரைத் திருக்கைகளாற் றடவி, வைபவங்களை யளித்து, திருவேங்கடாசலத்தின் மீது உண்டாகிய பொன்மயமான அழகிய மதிலையுடைய திருக்கோயிலை யடைந்தனன். (எ-று.) (கருசு)

௧௫௫. அகன்றபின்பிருமா லருச்சனைவடிவை யடிபணிந்தங்குநீத் தடியார்க், கிகம்பரந்தருகார் பேரருளாளக் கடவுளைப்பணிந்தவ ணிகவாச, சகம்பணிந்திடமா நதிநனந்தலைவா முரங்கநாயகன் பதஞ் சார்ந்தே, புகழ்ந்தவனருளா லணிமணிக்கோயிற நிருப் பணிபுரிசுவான் புகுந்தான்.

(இ-ள்.) பெருமான் நீங்கியபிறகு, அவனது அர்ச்சாவதார வடிவத் தைத் திருவடிதொழுது, அங்கு நின்றும் நீங்கி அடியார்களுக்கு இக் லோக பரலோக போகபாக்கியங்களை யளிக்கும் மேகம்போன்ற பேரரு ளாளப் பெருமானைச் சேவித்து, அங்கு நின்றும் நீங்கி, உலகத்திலுள் ளோர் பணியும்படி பெருமைபொருந்திய திருக்காவேரி நதியின் மத்தி யில் வாழும் திருவரங்கநகரப்பனது திருவடிகளையடைந்து புகழ்ந்து, அவனது திருவருளின்படி அழகிய மணிமயமான திருக்கோயிற நிருப் பணிகளைச் செய்யும்படி பிரவேசித்தனர். (௭-று) (௧௫௫)

வேறு.

௧௫௬. கருங்கலான்மதிலொன்றாங்கோர்மடைப்பளிகருத்திலோகை நெருங்கலாற்புரியாநெற்சேர்நதித்துறைநெறிசசோபானம் சுருங்கலாச்சிற்பநீர்மைவழாதமைத்தெவர்க்குந்தோலா அருங்கலாகன்பின்னாங்காமதிலினுக்ககழ்ந்தான்பூமி.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் கருங்கல்லாலே ஒருமதிலும் ஒரு மடைப்பள் னியும் திருவுள்ளத்தில் சந்தோஷம்திகரிப்பினாலே செய்து, நெல்லுக் கள ன்சியமும் திருக்காவேரிநதியின் துறைவழியில் படையும் குறையாத சிற்ப சாஸ்திரமுறைமை தவறாமலமைத்து, அதன்பிறகு எவர்க்குந் தோல்வி யடையாமல் அரிய மலைபோன்ற மாற்பையுடைய ஆழ்வார், நான்காவது திருமதிலுக்காகப் பூமியைத் தோண்டினர். (௭-று.) (௧௫௬)

௧௫௭. அவ்வயினிலத்தியோகத்தருந்தவனொருவன்வைக வெவ்வயிற்கலியன்காணத்திருப்பணிவிலக்குவான்போன் றிவ்வயினிருந்தானென்னாவிடுக்கணுற்றிவனையின்னே செவ்வயின்மொழியானீக்குவாமெனமருங்கிற்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் பூமியில் யோகத்தில் அரிய தவசியொருவரி றுக்கவே, வெவ்விய வேலைத்தரித்த ஆழ்வார் கண்டு, நாம் செய்தவரும் கை ங்கரியத்தை விலக்குமவர்போல இவ்விடத்திலிருந்தனரே என்று வருத்த மடைந்து, இவரை இப்போதே செவ்வையான (இதமான) சொல்லின லே நீக்குவிப்போமென்று அவரிடத்துச் சார்ந்தனர். (௭-று.) (௧௫௭)

௧௫௮. யாவனீபரமயோகத்திருந்தனைபுவிக்கீழிங்ஙன் மேவவேரிபமேதென்னவினவலும்விழித்துநோக்கி ஓவலிறவத்தோன்றானத்துணர்ந்திவன்பரகாலப்பேர்த் தேவனென்றெழுந்துபாதம்பணிந்திவைசெப்பலுற்றான்.

(இ-ள்.) நீர் யாவர்? பூமியின்கீழே உயர்ந்த யோகத்திலிருந்தீரே; இப்படியிருக்கக் காரணமென்ன? என்று கேட்டலும், கெடுதலில்லாத தவ த்தையுடைய அந்த யோகி விழித்துப்பார்த்து, இவர் பரகாலனென்னுந் திருநாமமுடைய தேவனென்று ஞானத்தினாலே யுணர்ந்து எழுந்து, ஆழ் வார் திருவடிகளைப் பணிந்து இவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினர். (௭-று.)

கருகூ. உந்தைவாழ்ப்பகி நூற்றெட்டிம்பணிந்துனது ளத்துளானைச் சிந்தைவைத்திவணியோகத்திருந்தனன்றிருமாலயோகம் எந்தையினதுனத்யோகத்தெய்கினனிடரியோகம் நிரந்தைமேற்சன்னையோகமிவையெலாநீததேனென்றான்.

(இ-ள்.) உமது ஸ்வாமியான எம்பெருமான் நித்தியவாசஞ் செய்யும் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளையும் பணிந்து, உமது திருவுள்ளத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனை மனதில்வைத்து, இவ்விடத்தில் யோகத்திலிருந்தேன்; எனது ஸ்வாமியே! ஸூயப்பதியினது சம்பந்தத்தை இன்று உனது சம்பந்தத்தினாலே யடைந்து, எனது துன்பசம்பந்தமும் மேற்பட்ட நிரந்தையையுடைய பிறவிச்சம்பந்தமுமாகிய இவைகளையெல்லாம் ஒழித்தேன் என்றனர். (எ-று.)

ககூ0. என்றலுமிமயவெற்பினரசிங்கனிருமையந்நாட் சென்றறிந்தனையோவென்னவறிகிலன்றிருமாலன்னாய் இன்றறிந்தனனீகூறப்பதுமையாதெனலுமன்பர் சென்றடிவணங்கிற்கூடப்பேசுமத்தேவனென்றான்.

(இ-ள்.) என்று சொல்லுதலும் “இமாசலத்தில் நரசிங்கப்பெருமான் பெருமையை அக்காலத்தில் அறிந்திரோ?” என்று கேட்க, “திருமாலுக்குச் சமானமானவரே! நான் அறியேன், நீர் சொல்ல இன்றுதான் அறிந்தேனே அங்கு என்ன புதுமை?” பென்று கேட்டளவில், பரகாலர், “அங்கு அடியார்கள் சென்று அப்பெருமானைத் தருவடிவணங்கினால் அத்தேவன்கூடப் பேசுவன” என்றனர். (எ-று.) (ககூ0)

ககூ௧. யோகியவ்வுரையாலார்வந்தழைத்தியானோங்கற்கின்னே ஏகிலக்கடவுள் பேசுவான்கொலோவென்னோடென்றான் போநிலங்கவன்பேசானேலென்னதாம்பொய்ம்மையானுண்டாகியதிமையென்றானடிபணிந்தவனுஞ்சென்றான்.

(இ-ள்.) யோகியானவர், அந்தச் சொல்லாலே சந்தோஷமதிகரித்து, “நான் அங்கு மலைக்கு இப்போதே செல்லவேனாயின் அப்பெருமான் என்னோடு பேசுவனோ?” என்றனர். “நீர் அங்கு போயின், அப்பெருமான் (உம்மே) பேசானாயின் பொய்யாலுண்டாகிய திமையெனைச் சேருவதாகும்” என்றனர். திருவடிபணிந்து அந்த யோகியும் சென்றனர். (எ-று.)

ககூ௨. அடியாவாக்கெளியோன்றானேயாதலாலவன்முற்றேன்றி முடிவிலாப்பரமன்பேசுமுத்தியுமறித்தானாலாம் கடமகின்முடித்துமூன்றாமதினெடுங்காலநீத்த காணான். படியிறுந்துதிதாசசெய்வான்றொடங்கினுன்பசம்பொன்

(இ-ள்.) அடியார்களுக்கு எளியவனாயிருப்பவன் தானொருவனே யாதலால், முடிவில்லாத பரம்பொருளான பெருமான், அந்த யோகியின் முன்னே கோன்றி அவரோடு பேசி மோகிதமும் கொடுத்தனன். (பரகாலர் திருவாழ்த்தில்) காவலாயுள்ள நான்காவது திருமதினே முடித்து, மூன்றாவது திருமதில் நெடுங்காலஞ் சென்றபடியால், அதனை ஜீர்னோத்தாரணம் செய்யத்தொடங்கினார். அதற்காகப் பொன் இல்லாதவராகி, (எ-று.) (ககூ௨)

௧௬௩. கவலையுற்றழகர்நாகையடைந்தனன்கள்வரோடும்
அவனுறைமாந்தர்புத்தனாலயமதனுட்செம்பொன்
தவலறநிறைத்துச்சீனத்தச்சுனாற்செய்தசூழ்ச்சி டூன்.
எவனெனத்தெரியாதென்னாத்தம்பிற்றுமிசைப்பக்கேட்

(இ-ள்.) வருத்தமடைந்து (தமக்குரிய) சள்வர்களோடு அழகப்பிரா
னெழுந்தருளியிருக்கும் திருநாகையை யடைந்தனர். அங்கிருக்கும் மனி
தர்கள் புத்ததேவனது ஆலயத்தில் செம்பொன்னைக் குறைவின்றி நிரப்பி
அதற்கு ரக்ஷகமாய்ச் சீனதேசத் தச்சன் செய்தவைத்த யந்திரத்தின்
சூழ்ச்சி எப்படிப்பட்டதெனத் தெரியவில்லையெனத் தங்களிற் றுங்கள்
சொல்லக்கேட்டு, (எ-று.) (௧௬௩)

வேறு.

௧௬௪. எய்தினன்சீனத் தீவைமங்கையர்கோ னெண்குணத்திறை
யெழிற் கோவில், செய்திடுஞ்சிற்பன் றனையெதிர்தலுநீ யார்பதி
யாதெனத் திருமால், மைதிசூழ்சோலை புடைபயினைக வளம்பதி
யேனென மறைதான், பெய்தியறெரியாப் புத்தனாலயம்புக் கா
ருளர்கொல்லெனப் பெரியோன்.

(இ-ள்.) திருமங்கையாழ்வார் சீனத்தீவையடைந்து புத்தனது அழகிய
கோயிலையமைத்த சிற்பசாஸ்திரியை யெதிர்ப்படுத்தலும், அவன் நீயார் நினை
பதியாதெனத் கேட்கத் திருமாலெழுந்தருளி யிருக்கும் மேகந்தவழும்
சோலைகள் பக்கத்திற் சூழப்பெற்ற திருநாகையென்னும் வளப்பத்தை
யுடைய பதியிலிருப்பேன் என்று சொல்ல, அவன், சூழ்ச்சிவைத்தமைத்
த யந்திரத்தின் இலக்ஷணத்தை யறிந்து புத்தனது ஆலயத்தில் பிரவேசி
த்தவர்களுண்டோ? என்று கேட்கப் பெரியோரான ஆழ்வார், (எ-று.) (1)

௧௬௫. அறிந்தனரன்றே யதன்வினைத்திறனாங் காடசுத்தேவையுங்
கவர்ந்தார், செறிந்தவெவ்வினையும் வினைவலார்க்கரிதோ வென்ற
லுஞ்சிற்பனுந் திகையாப், பறிந்ததோமகுட மிடம்வலந்திரியாப்
பத்தொடுநான்குசூத் திரமும், பிறிந்தவோகுறிப்பாங் கிருந்தவா
வென்னு வியர்த்தலுங்குரிசிலும் பெயர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அதன் சூழ்ச்சியின் வலிமையை அப்போதே யறிந்து அங்
குள்ள பொன்னாலான புத்ததேவனையும் அபகரித்தார்கள். பொருந்திய எத்
தொழிலும் தொழில் வல்லவர்களுக்கு அரிதாகுமோ? என்று சொல்லுந
லும், அந்தச் சிற்பசாஸ்திரியும் திகைத்து அதனமகுடம் பறிக்கப்பட்ட
தோ? இடம்வலமாகத் திரியாமல் குறிப்பாக அங்கிருந்த பதினான்கு சூத்
திரங்களும் பிரிக்கப்பட்டனவோ? ஆ! என்று வியர்ப்படைதலும் ஆழ்வா
ரும் அங்கு நின்றும் மீண்டனர். (எ-று.) (௧௬௫)

ஆழ்வார், அச்சிற்பனை நோக்கி, நாகப்பட்டணத்தில் புத்தாலயத்தில்
பிறர் உள்ளே பிரவேசியாதபடி எப்போதும் சுழன்றுகொண்டிருக்கும்
எந்திரம் நிறுத்தப்பட்டு, பொன்னாற் சமைக்கப்பட்டிருந்த புத்தவிக்கிரகம்
களவு செய்யப்பட்டதென்று சொல்லவே, சிற்பன், “அது வாழை பெருத்
தலூரல்லவோ” என்று சொல்லினனும். பின்னும் அச்சிற்பன் “திருவாரூரில்
கமலாலயத்தடாகம் படியமையப் பெற்றதோ” என்று கேட்க, ஆழ்வார்

ஆம் என்னவே, சிற்பன், “அது வரால்மீன் மலிந்த நாடல்லவோ” என்றுரைத்து, மீண்டும் “திருவரங்கத்தில், கோபுரவாசல் விட்டம் அமையப் பெற்றதா” என்று கேட்க, அமையப் பெற்றது என்று சொன்னதும், சிற்பன், “அந்நாடு பஞ்சு வேளாண்மை யுடையதல்லவோ” என்றனனும். ஆழ்வார் இம்மூன்றுபாயங்களுையும் ஆராய்ந்தறிந்துகொண்டு மீண்டிருந்த போது, பாக்கு ஏற்றப்பட்டிருந்த ஒரு மரக்கலத்திலேறி, அம்மரக்கலத்தலைவனை நட்புகொண்டு, அவனிடத்தினின்று ஒரு பாக்கைப் பெற்று, ஒரு பாதியை வாயிலிட்டுக்கொண்டு மற்றொருபாதியை அம்மரக்கலத்திலேயே யிட்டு, “இதை நான் இம்மரக்கலத்தை விட்டிறங்கும்போது கொண்டு போகிறேன்; அப்போது இங்குள்ள வேறுசிலர் தடைசெய்யாதிருப்பதற்காக ஒரு முறி யெழுதிக் கொடுக்க” எனக்கேட்டுக் கொண்டனர். அவ்வாறே அம்மரக்கலத்தலைவன், “நீ இம்மரக்கலத்தை விட்டிறங்கும்போது இதிலிட்ட பாதிப் பாக்கைக் கொண்டுபோக” என்று ஒரு முறி யெழுதிக்கொடுத்தனன். ஆழ்வார் மரக்கலத்தை விட்டிறங்கும்போது அதில் ஏற்றப்பட்டிருந்த பாக்கில் பாதிபாகத்தை வழக்குப் பேசிப் பெற்று, விற்ப்பொருளாக்கிக்கொண்டு நாகப்பட்டணத்துக்கு வந்தனர். அங்கு புத்தலாயத்தில் சுழன்றுகொண்டிருக்கும் எந்திரத்தில் வாழைமரத்தைக் கொடுத்து நாரிற் சிக்கிக் கொண்டு எந்திரம் வலமிடந்திரியாமல் நின்று பேசுவே, உள்ளே நின்ற புத்த விக்கிரகத்தைக் களவாடினரெனவும், திருவாரூரில் கமலாலயத்தடாகம் அதிக நீர் சுரப்புடையதாதலாலே, நீருக்கு எதிர் நோக்கிச் செல்லும் பல வரால்மீன்களை அத்தடாகத்தில் விட்டு, அவைகள் ஒன்றின்பின்னொன்றாக நீர்சுரப்பின் வழியே சென்று துவாரங்களை யடைத்துக்கொண்டதனால், நீர்வருகை தட்டுப்பட்டு நிற்கவே, பழகளை யமைத்து அந்நாட்டு அரசனிடத்துத் தக்க திரவியம் பெற்றனரெனவும், திருவரங்கத்தில் வாசல் விட்டத்தைப் பஞ்சுப்பொதியை யடுக்கி அதன் மீதேற்றி யமைத்தனரெனவும் கர்ணபரம்பரையாகக் கேள்வி.

௧௬௬. குறுகினனாகை வளம்பதிகடித்திற் கங்குலிற் புத்தனார் கோவில், உறுபொருள்கவர்வான் கள்வரோடனுகி யிவர்ந்தனன்மைத்துன னெடுமாங், கிறுகிறின்றதுகுத் திரமெனத்திறவா மைத்துன னிசைப்பவீ ரைந்தாத், தெறுகதிர்த்திகிரி யரியருள்வரத்தாற் பனுவல்சொற்றெளிதினிற் றிறந்தான்.

(இ-ள்.) திருநாகை வளம்பதியை விரைவாயடைந்து புத்தன் கோவில் சேமித்துவைத்த பொருளை அபகரிக்கும்படி இரவில் கள்வர்களோடு சேர்ந்து தனது மைத்துனரோடும் கோயிலின் மீது ஏறினர். அங்கு சூத்திரம் வலிந்து நின்றது என்று மைத்துனர் திறந்துபார்த்துச் சொல்ல, நிலைபெற்ற பிரகாசமுடைய திருச்சக்கரமணிந்த பெருமான் அருளிய வரத்தினாலே ஆழ்வார், பத்துச் செய்யுட்களை யருளிச்செய்து எளிதில் திறந்தனர். (எ-று.) (௧௬௬)

௧௬௭. வாமனார்கோயின் மகுடசூத்திரத்தை வகுத்தசிற்பன்புகன் மரபே, தேமலர்த்தாரோன் றிறந்துமைத்துனைத் தொடர்வழி யதனினுட் செலுத்தச், சேமமோடிழிந்து புகன்முறைப்படியே சீரியோன் மேலெழுத்துக்கி, ஏமமார்புத்தன் றனையளித்துவகை யெழுந்திடவிம்மின னுடலம்.

(இ-ள்.) புத்தனது கோவிலின் மருடத்தையும் சூத்திரத்தையும் அதனைச் செய்த சிற்பசாஸ்திரி சொன்னபடியே, தேன்பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த ஆழ்வார், திறந்து, தமது மைத்துனரைச் சங்கிலிவழியாகச் செலுத்த, இன்பத்துடனிறங்கி, சிறப்புடையவரான அவர், ஆழ்வார் சொன்னபடியே பொன்னாலாயிருக்கும் புத்ததேவனை மேலேயெழுத் தூக்கிக் கொடுத்துச் சந்தோஷ மதிகரிக்கவே சரீரம் பூரித்தனர். (எ-று) (க௬௭)

க௬௮. இழிந்தமைத்துனன்றான் பருத்தலாலவனை யிசைவினாலெடுக்கவு மியலாச், சழிந்தகாதலினார் சிரக்குறிப்பதனும் காண்குவர் களவெனக் கவரா, வழிந்திழிவிழிநீ ருடன்செலத்திருமால் கருடனான்மரித்தவன் நனக்குப், பொழிந்தமிர்தெழுப்பிக் கொணர்ந்தனனிவனுந் திருக்கணங்குடியினுட் புகுந்தான்.

(இ-ள்.) உள்ளே யிழிந்த மைத்துனர் சரீரம் பூரித்ததனால், அவரை உபாயத்தினாலே எடுக்கவுமியலாமல், ஒழிந்த ஆசையினராகிய ஆழ்வார், சிரக்குறிப்பினாலே களவை யறிந்துகொள்வார்களென்று, மைத்துனரது சிரத்தை யறுத்தெடுத்துக்கொண்டு வழிந்திறங்கும் கண்ணீருடன் செல்ல, எம்பெருமான் இறந்தவருக்குக் கருடாழ்வானைக்கொண்டு அமிர்தத்தைச் சொரிந் தெழுப்பிக்கொண்டு வந்தனன். ஆழ்வாரும் திருக்கண்ணங்குடி பிரவேசித்தனர். (எ-று.) (க௬௮)

க௬௯. அலரியுங்குணபா லணுகலாற்கங்கு லகறலுமாலிநாட் டாசும், புலரிவந்தடைந்த தெனவொருசெறுவி னளற்றினுட்புத்தனைப் புதையா, மலரிவர்முகத்தோ டிருப்பவச்செறுவின் வளங்கொள்வான்வித்திட வரலும், நிலமெனதுமவ நீயுமேலென்றாத் தடுத்தனனிருபடு னையினே.

(இ-ள்.) சூரியனும் கிழக்குத்திக்குில் வரலாலே இரவுபோதலும், திருவாலிநாட்டரசராகிய ஆழ்வாரும் விடியல் வந்துவிட்டதென்று ஒரு கழனியின் சேற்றில் புத்தனைப்புதைத்து மலர்ந்த முகத்தோடிருக்க, அக்கழனியின் வளங்கொள்வோனான உடையவன் வித்துவந்தராக வருதலும், உழவனே! இந்த நிலம் என்னுடையது; நீயுமாதே என்று ராஜாக்கனையாகத் தடுத்தனர் திருமங்கை மன்னன். (எ-று.) (க௬௯)

க௭0. மற்றவன்றிகைப்புந் றெம்புலமனேக வருடமாமகிதல மறியும், கற்றனைகொல்லோ வஞ்சநீயாவன் காட்டுகிஞாபக மெனலும், கொற்றவன்றன்பாற் பற்றீயீர்த்தவனைக் கொணர்ந்துமுன் கொண்டன்மே னியன்பால், பெற்றனம்புவன மளந்தஞான்றற் குப் பிரிதுசான்னுண்டெனப் பின்னும்

(இ-ள்.) அக்கழனிக்குரியவன் திகைத்து, இது எமது புலமென்பதை அநேகவருஷகாலமாக உலகத்திலுள்ளோ ரறிவார்கள். வஞ்சனைபைக் கற்றுக்கொண்டு வந்தாயோ? நீயாவன்? இதற்கு ஆதரவு எடுத்துக்காட்டுவாயா? எனலும், ஆழ்வார் அவனை அரசனிடத்துக்குப் பற்றி யிழுத்துக் கொண்டு வந்து, நாம் முற்காலத்தில் மேகவண்ணனான பெருமான் பூமியையளந்தபோது அவரிடத்தில் பெற்றுக்கொண்டோம், அதற்கு வேறு சாஸ்தியுண்டென்று சொல்ல, பின்னும், (எ-று.) (க௭0)

க௭௧. சாதனமிதற்குண் டெனவிசைத்தவனை முன்னெற்றரு கெனத் தரணி, ஓதநீர்படியுங் காறுமச்செருவி லுருதுவெல்வழக் குரைத் துடலாப, போதவிழசோலைக் கண்ணினின்றோன்றந் தரு ளானமயின்றுயர் போதி, நாதனைக்கைக்கொண் டல்லின்மாலரங்க நாதனைபுட்கொளா நடந்தான்.

(இ-ள்.) இதற்குச் சாதனமுண்டென்று சொன்ன அக்கழனிக்குரிய வனை இதற்குமுன் பயிரிட்டெடுத்துக்கொண்ட நெல்லைக் கொடு என்று சூரியன் மேற்கடலிப்படியுமளவும் அக்கழனியில் பிரவேசியாமற் செய்து, வெல்வழக்குரைத்துச் சண்டைசெய்து, மலர்கள் மலரும் சோலையிலிருந்த எம்பெருமான் தந்தருளிய உணவையுண்டு, உயர்ந்த அரசமரத்தின் கீழ்மர்ந்த புத்ததேவனை எடுத்துக்கொண்டு அன்று இரவில் பெருமை பொருந்திய திருவரங்கத்தெம்பெருமானைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு நடந்தனர். (எ-று.) (க௭௪)

இந்நிலம் இப்போதும் ஒருவரும் உழுது பயிரிடாமலே யிருக்கிறது. க௭௨. ஆங்கவன்பின்னர் கண்ணைமால்கணைவிற் பிடித்துவானவர் மறை யறியாப், பூங்கழல்வருந்த நடத்தலுங்கலியன் கண்டுநீயா ரெனப் புயலுந், தேங்கமழ்பொழில்சூழ் திருக்கணங்குடியிற் கா வலனெனத்தமிழ் திருமார், கோங்கயிலவேலான் விண்டுபத்தரி வாழ் கண்ணமங்கையினைவந் துற்றான்.

(இ-ள்.) அவருக்குப் பின்னே திருக்கண்ணங்குடியி லெழுந்தருளிய பெருமான், பாணமும் வில்லும் கையிற்கொண்டு தேவர்களும் வேதங்களும் அறியாத அழகிய திருவடிகள் வருந்தும்படி நடந்துவருதலும், அதனை ஆழ்வார் கண்டு நீ யாரென்று கேட்க, பெருமானும் வாசனைகளும் சோலைகள்கூழ்ந்த திருக்கண்ணங்குடியிலிருக்கும் காவலாளனென்று சொல்லப், பெருமானுக்கென்று பத்துத் தமிழ்ப்பாடல்கள் அருளிச்செய்து பெருமான் நித்தியவாசஞ்செய்யும் திருக்கண்ணமங்கையை வந்தடைந்தனர். (எ-று.) (க௭௨)

க௭௩. அத்தலத்தாழி மாதவனெதிர்வந் தழைப்பவேற்கலியனு மன்பார், பத்தராவிபேர் புகன்றுசெந்தமிழார் பரவினன்விடை கொளாப் பரமன், சுத்தமாஞ்சாரப் பதியடைந்தரிவாழ் சங்கம் புரத்தினைத் துதியா, வித்தகவிராம வடிவினைப்பணிந்தாங் கரங்க மேமேவினன் வெய்தின்.

(இ-ள்.) அத்தலத்திலிருக்கும் திருச்சக்கரந்தரித்த பெருமான் எதிரில் வந்தழைக்க வேலைதரித்த ஆழ்வாரும் அன்போடு பத்தராவியென்னும் திருநாமமருளிச்செய்து செந்தமிழினுலே துதித்து விடைகொண்டு பரமன் எழுந்தருளிய ஸாரக்ஷத்திரத்தை அடைந்து, அரி நித்தியவாசஞ்செய்யும் சங்கம்புரத்தைத் துதித்து, ஞானவடிவமான சக்ரவர்த்தித் திருமகனது திவ்வியமங்கள விக்ரகத்தைப் பணிந்து வினாவாகத் திருவரங்கத்தை யடைந்தனர். (எ-று.) (க௭௩)

க௭௪. தங்கசாலையினோர் சிறுவிரனிறுவித் தகர்த்தபுத்தனைப் பொருள் சமைத்தே, செங்கண்மான்மூன்ற மதினமுடித்தைந்தாந்

திருமதில் சிறப்பதான் முறையே, அங்கவனமைப்பா னளந்ததானே ண்ட ரடிப்பொடியுமடத்தின்மே லணுகச், கொங்கலர்த்தொடையல் வயினவன்மனைமே னடந்ததென்றலுந்துயா கொள்ளா

(இ-ள்.) தங்கசாலையில் ஒரு சிறுவிரலை நிறுத்திக்கொண்டு சேதித்த புத்தனை (பொன்னுலமைத்த புத்தவிக்கிரகத்தை) பொருளாகச் செய்து, சிவந்த திருக்கண்களையுடைய அரங்கநாதனது மூன்றாம் திருமதிலே முடித்து, ஐந்தாம் திருமதிலேச் சிறப்பசாஸ்திர முறைப்படியே அவ்விடத்தில் நிறுமிப்பதற்காக அளந்த ஞாலானது தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் மடத்தின் மேல் சேர, வாசனை பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த வைஷ்ணவரது திருமனையின்மீது சென்றதென்று சிற்பிகள் சொல்லுதலும் ஆழ்வார் துயரங்கொண்டு, (எ-று) (கஎசு)

கஎரு. ஆதிநாட்புராணத் தானுமைக்கிருமூன் நயுதமாலருச்சனை செயலின், கோதில்பாகவத ரருச்சனையொருநாட் புரிதல்சால் பென்றதுட் குறியா, வேதியோன்றோண்ட ரடிப்பொடியுமையுள்ளாகவேவிலக்கியம் மதிலைப், பேதியாத்திகிரி வரையிலுமியானார் பெறவினிதிழைத்தனன் பெரியோன்.

(இ-ள்) முற்காலத்தில் திருவரங்கத்துக்குப் புராண மருளிச்செய்த வரான சிவபெருமான், பார்வதிதேவியாருக்கு, அறுபதினாயிரமுறை பெருமானை யருச்சிப்பதினும் குற்றமற்ற பாகவதாராதத்தை ஒருநாள் செய்தல் சிறப்புடையதென்று சொல்லியருளிபதைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, பிராமணோத்தமரான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரது திருமாளிகை உள்ளையாகும்படி விலக்கி அந்தமதிலைப் பேதிக்கப்படாத சக்கிரவாளகிரியினும் அழகுபெறும்படி நன்றாகச் செய்தருளினார் பெரியோரான ஆழ்வார். (எ-று.)

கஎகூ. அம்மரபலங்கற் றெழின்முனியறிந்தாங்க கத்சயித்தலங்களு ரரியுஞ், செம்மணிப்பிடிபொற் கருவியைப்பரகா லப்பெயர்விதித் தருட் டிருமாற், கிம்மகிதலத்து ளிவனைநேரடியா ரிலரெனப் புகழ்ந்து வீற்றிருந்தான், விம்மணித்திரடோட் கலியனுந்திருமா றிருப்பணிவெறுக்கலா விருப்பான்.

(இ-ள்.) அவ்விதத்தை அங்குத் திருமலை கைங்கரியஞ்செய்யும் மநர சேலரான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அறிந்து அதிசயித்து, திருமலைக்கு நாள் அரியும் செம்மணிமயமான பிடியையுடைய பொற்கருவிக்கு (கத்திக்கு) பரகாலனென்னுந் திருநாமமளித்து, அருளையுடைய பெருமானுக்கு இந்தப்பூமியில் இவர்க்குச் சமானமான அடியார்கள் இல்லை யென்று புகழ்ந்து எழுந்தருளியிருந்தனர். அதனாலே பூரிக்கும் டணிகளணிந்த திரண்ட தோள்களையுடைய ஆழ்வாரும் பெருமானது கைங்கரியத்தை வெறுக்காத விருப்பத்தால், (எ-று.) (கஎகூ)

கஎஎ. நிகிரத்தொழியச் சிற்பரைவிளியா நீவிரோமடைப்பளிரெற்சேர், மதிதவழ்சிகர கோபுரங்கடனாய் வகுக்கினன்மறைக்குநாயகனுங், கதிதுமக்கருள்வான் பொருளியானனைத்துந் தருவனென்றலுமவர் கடிதின், விதிதனக்கரிதா யனையையம்முறையே குறைவுறாதமுற விதித்தார்.

(இ-ள்.) பொருள் கைகளில் இலதாகவே, ஆழ்வார் சிற்பாகளை யழைத்து, நீங்களோ திருமடைப்பள்ளி திருநெறசேர் சந்திரன் தவழும் சிகரத்தையுடைய திருக்கோபுரம் இவைகள் கடனாகச் செய்வீர்களாயின், நான்கு வேதங்களுக்கும் நாயகனான பெருமானும் உங்களுக்கு மோக்ஷமரு ளவன்; பிறகு யான் பொருள் அனைத்தையும் தருவேன் என்று சொல்லு தலும், அவர்கள் விரைவாகப் பிரமனுக்கும் செய்வதற்கரிதானவைகளை, ஆழ்வாரருளிய முறைப்படியே குறைவுபடாமல் அழகு பெறும்படி செய் தார்கள். (எ-று.) (கஎஎ)

கஎஅ. சிற்பர்கம்மியர்கை வினையினோவன்பாற் சென்றுநின்றிரு ப்பணி யனைத்தும், அற்பகலகலா தணிபெறவமைத்தே மாங்கதன் றகைமைபா ரதனில, விற்பரகால நீயலாலயலோ ரறிகலாநொன்ப பல விளம்பிப், பொற்பமைபுயததா யெமதுபொன்றருவான் புரி குதியருளெனப் புகன்றா.

(இ-ள்.) சிற்பர்கள், கம்மாளர்கள், கைத்தொழிலாளர்கள் இவர்கள் ஆழ்வாரிடத்துச்சென்று பொலிவமைந்த புயத்தையுடையராய் வில்லைத் தரித்த பரகாலே! உமது கைங்கரியங்கொவற்றையும் இரவும் பகலும் விடாமல் அழகு பெறும்படி நிரூபித்தோம். அதன் பெருமையைப் பூமியி னிடத்தில் நீவிரன்றி வேறானோர் அறியமாட்டார்கள் : என்று பலவற்றைச் சொல்லி எங்களுக்குரிய பொன்னைத் தருவதற்காக அருள்செய்வீராக வென்று சொல்லினர். (எ-று.) (கஎஅ)

கஎக. ஆயசிற்பரைவென் ளறைப்பொருடருவ னெனப்புகன்றா முந்துகா வேரி, மேயவோரிடத்திற் கொடுசெலாக்கவிழ்த்து விண் டுவைவிளித்திவர்க கெந்தாய, தூயநின்பதமே கொடுத்தியென்ற லுஞ்சங் காழியோன்கருடன்மேற் றோன்றாச், சேயதாம்பரம பத மவார்க்களித்தான் கடுயனும்பதியினைச சோந்தான்.

(இ-ள்.) இப்படியான சிற்பசரஸ்திரிகளைத் திருவெள்ளையில் பொரு ள் தருவேனெனச் சொல்லித் திருக்காவேரி ஆழந்திருக்கும் ஓரிடத்திற் கொண்டு சென்று கவிழ்த்தவிட்டுப் பெருமானைக் கூவியழைத்து எனது ஸ்வாமியே ! இவர்களுக்குப் பரிசுத்தமான உனது திருவடிகளையே கொடுப் பாயாக என்று சொல்லுதலும் சங்கு சக்கரங்களை யணிந்த பெருமான் திருவடியின்மேல் தோன்றி அருமையான பரமபதத்தை அவர்களுக்கு அளித்தனன். ஆழ்வாரும் தமது பதியினையடைந்தனர். (எ-று.) (கஎக)

கஅ0. உரகையம்பதியோர் புத்தனைக்காணு ரடிச்சுவடொருவுறு தொதுங்கி, அரவணைத்துயின்மா லரங்கமுற்றவனைப் பற்றியெங் கடவுளை யல்லின், கரவினிற்கொணர்ந்தா யெனலுநான்கள்வ னலநொருபெரியவன் கரத்தே, விரவியுற்றதானும் பொருளதுகாட் டதத் தருநிற்பொன்னெனக்கென விரித்தான்.

(இ-ள்.) நாகபட்டணத்திலிருப்பவர்கள், புத்தவிக்கிரகத்தைக் காணாமல் அடிச்சுவடு தவறாமல் நடந்து, ஆதிசேஷசயநத்தில் அறி துயிலமரும் பெரு மானது திருவரங்கத்தை யடைந்து, ஆழ்வாரைப்பற்றி, எமது கடவுளை இரவில் களவு கொண்டிவந்தனையே யென்று சொல்ல, நான் கள்வனல்லே ன்; உங்கள் பொருள் ஒரு பெரியவர் கையில் பொருந்தியிருக்கிறது; அதைக் காட்ட எனக்குப் பொருள் கொடுப்பீர்களாக என்று அருளினர். (எ-று.) (கஅ0)

கஅக. வஞ்சமில்லையின் புகன்முறையவர்பொன் வழங்குவான் மதித்தன ரிவனும், எஞ்சலினுமது பொருள்சிறுவிரலிற் குறையறக்காட்டுவே னென்னு, விஞ்சலின்மனத்தார் முறிக்கொடுத்தவர் கைப் பொருள்கவர்ந்தச்சிறு விரலை, வெஞ்சமாப்புரிவேற் கரத்தி னுற்காட்டி நகைப்பமற்றவர்களும் வெகுண்டார்.

(இ-ள்.) வஞ்சனையில்லாத ஆழ்வார் சொன்னபடியே அவர்கள் பொன் கொடுக்கும்படி உடன்பட்டனர். ஆழ்வாரும் குறைவில்லாத உங்கள் பொருளை சிறுவிரலிற் குறைவில்லாமல் காட்டுவேனென்று ஞானமில்லாத மனத்தையுடைய அவர்களுக்கு முறிகொடுத்து, அவர்கள் கைப் பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டு, அந்தப் புத்தவிக்கிரகத்தின் சிறுவிரலை வெவ்விய போர்செய்யும் வேலைத்தரித்த கையினாலே காட்டி நகைக்க, அவர்களும் கோபித்து, (எ-று.) (கஅக)

கஅஉ. அவ்வயினவர்க ளொடுமிகல்புரியா வபயனையனுகியவ் வழக்கை, எவ்வமில்லையின் புகலமற்றவரு மிசைப்பநான்முறை தவா விறையுந், தெவ்வடுகளியன் றனக்கிதுதகவன் றென்றலுந் திருவொடும் பணிக்கே, பவ்வமீத்துயின்மான் முப்புராதியரைப் பவுத்தனாய்ப்படிவெடுத்தழித்தான்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் அவர்களோடு சண்டைசெய்து சோழனை யடைந்து அந்த வழக்கைத் துன்பமற்ற ஆழ்வார் சொல்ல, அவர்களும் சொல்ல, மதுதூல்முறை தவறாத அரசனும், சத்தாருக்களை வெல்லும் ஆழ்வாருக்கு இது தகுதியன்று என்று சொல்லுதலும், ஆழ்வார், பெரியபிராட்டியாரோடு ஆகிசேஷசுயநத்தில் திருப்பாற்கடலின்மீது அறிதுயிலமரும் பெருமான் முப்புரத்திலுள்ள அசுரர்களைப் பவுத்தனை உருவமெடுத்து அழித்தனன். (எ-று.) (கஅஉ)

கஅங். ஆதலாற்சுருதிக் கயலதாஞ்சமயத் தவர்க்குநீயருளுளத் தமைத்தே, ஓதலாகாதின் டிவர்களோடெனையுற் றருக்கமோதிட விடுத் துடைந்தோர், ஏதமாராய்ந்து களைதிவென்றோரைப் புரந்தெனவிறைவனு மியைந்தான், போதமார்களியன் புத்தரைத்தொலைத்தா லிருபனுங்களியனைப் புகழா

(இ-ள்.) ஆகையாலே வேதத்துக்குப் புறம்பான சமயத்தர்களான பவுத்தர்களுக்கு நீ உள்ளத்தில் அருள்கொண்டு சொல்லலாகாது; இங்கு இவர்களோடு என்னைச் சாஸ்திரவாதம் செய்யவிடுத்து ஜயித்தவர்களை சூழித்துத் தோற்றவர்களை அவர்கள் குற்றத்தை விசாரித்து நீக்குவாயாக என்று சொல்ல, அரசனும் அதற்கு இசைந்தனன். ஞானமுடைய ஆழ்வார் புத்தர்களை (வாதித்து)த் தோற்பித்தனர். அரசனும் ஆழ்வாரைப் புகழ்ந்து, (எ-று.) (கஅங்)

கஅச. வாரணங்கவிகை சிவிகைவெண்கவரி மணியணிமுதலிய வரிசை, பூரணவுவகை புடனளித்தவன்மேற் புரியிகற்புத்தரைத் தொலைத்தான், நாரணனடிமைக் கலியனும்விடைகொண்டலகி னலரொடு நடந்தான், ஆரணம்பரவ வரவனைத்துயின்மா லரங்க மாநகரினை யடைந்தான்.

(இ-ள்.) யானே குடை சிவிகை வென்சாமரை மணிமயமான ஆபரணங்கள் முதலிய வரிசைகளைப் பூரணமான சந்தோஷத்துடன் கொடுத்து, அவர்மீது போர்புரியும் புத்தர்களைத் தொலைத்தான். ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அடிமையான ஆழ்வாரும் விடைகொண்டு கணக்கற்ற நாவலர்களுடே நடந்து வேதம் துதிக்க ஆதிசேஷசயநத்தில் அறிதுயிலும்பரும் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவரங்கமாநகரத்தை யடைந்தனர். (எ-று.) (கஅச)

கஅரு. பரமதவழினை பறித்தெறிக்கொடுங்கால படியினுக்கவியினோர் பணியும், வரகவிரிபுண னெனவிருதோங்க வருபரகாலனை வழிக்கே, சரவணபவன துருவெனநவிலுரு சைவசம்பந்தன்முத்தமிழின், விரகனென்றிசைக்கும் விருதினோடெதிரத் தழுவினிருவரும் விருப்பால்.

(இ-ள்.) பிறமதங்களாகிய சிறுபூனைகளைப் பறித்தெறியும் கொடிய காற்று, பூமியில் நாலுகவி வல்லவர்கள் பணியும் வரகவியாகிய நிபுணர் என்று விருதாவளி ஒங்கும்படியவரும் ஆழ்வாரை, மார்க்கத்தில், சரவணபவராகிய சுப்பிரமணியரது அக்தாமென்று சொல்லும் சைவசமயாசாரியராகிய சம்பந்தமூர்த்தி முத்தமிழ்விரசர் என்று சொல்லும் விருதாவளியோடு எதிர்ப்பட, ஆழ்வாரும் சம்பந்தமூர்த்தியும் விருப்பத்தோடு (ஒருவரை யொருவர்) தழுவிக்கொண்டனர். (எ-று.) (கஅரு)

கஅசு. முத்தமிழ்விரச நெனும்பரகாலன் றனையவன்முறைமுறை துதியா, எத்தவமபுரிந்தே வின்னையான்காண்டற் கீண்டெனுவெனதுபுன் கவிகை, வித்தகனீகேட் டிடவுநில்கவிகை வினவ வும்விரும்பினே னென்றான், அத்தகவாவ மெனக்குநின்பாலென்றருட்பரகாலனு மறைந்தான்.

(இ-ள்.) முத்தமிழில் ஞானமுள்ளவரென்று சொல்லும் ஆழ்வாரைச் சம்பந்தமூர்த்தி முறைமுறையாகத் துதித்து, இவ்விடத்தில் உம்மை யான்காண்பதற்கு எந்தத்தவஞ் செய்கேன் என்று சொல்லி, எனது புன்கவிகைகளை ஞானமுள்ளவரான நீவிர் கேட்கவும், உமது கவிகளை நான் கேட்கவும் விருப்பமுற்றேன் என்றுரைத்தனர். அத்தன்மையான விருப்பம் உம்மிடத்தில் எனக்குமுண்டென்று கிருபையோடு கூடிய ஆழ்வாரும் சொல்லினர். (எ-று.) (கஅசு)

கஅஎ. யானமாகாழிப் பதியில்வந்தொருஞான் நிருந்துநின்பதிக் ககல் கென்ற, ஞானசம்பந்த னவின்றனன்வருந்தக் கவியனுநாரண னல்லால், வானவர்கவர்க்கம் வரினுமாங்கதனுள் வருவதின் நென்னவு மவனுஞ், சானகிகணவ னரக்கரைப்பொருவான் சார்ந்த நாட்டரித்தன னெமதூர்.

(இ-ள்.) தோணிபுரமென்னும் பெருமைபொருந்திய சீகாழிப்பதிக்கு வந்து ஒருதினம் தங்கி உமது பதிக்குத் திரும்புவீராகவென்று ஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் சொல்லி வருந்த, ஆழ்வாரும் ஸ்ரீமந்நாராயண னிடத்தன்றித் தேவர்கள் சுவர்க்கம் வந்தாலும் அதில் வருவதில்லை என்று சொல்லுதலும், சம்பந்தமூர்த்தியும், ஜானகி கணவனுன ஸ்ரீராமபிரான் அசுரர்களுடே யுத்தஞ்செ வதற்காக வந்தாளில் எமது ஊரில் தங்கினர். (எ-று.)

கஅஅ. அந்தநாளிற்சீ ராமவிண்ணகர மதன்பெயர்கலியுக மத
னில், வந்தநாமஞ்சீ காழிமுன்விருமால் வாழ்திருப்பதியென மகி
ழ்ந்தே, சந்தமார்துளவத் தொடைக்கலியனும்போந் திருத்தலுஞ்
சைவசம் பந்தன், இந்தமாதகரீண் வெரிவாழ்பணில மெய்தவோர்
கவிநவில் கென்றார்.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் சீராமவிண்ணகர மென்று அதன் பெயராயிரு
ந்தது; கலியுகத்தில் வந்தபெயர் சீகாழியென்பது; முற்காலத்தில் ஸ்ரீயப்
பதி நித்தியவாசஞ்செய்யும் திருப்பதியாயிருந்ததென்று சொல்ல, அழகு
பொருந்திய துளவமாலையணிந்த ஆழ்வாரும் மகிழ்ச்சியடைந்து (அப்படி
யே) அங்குப் போயிருத்தலும், சைவசமயாசாரியரான சம்பந்தமூர்த்தி
இந்தப்பெரிய நகரத்தில் சமுத்திரத்திலிருக்கும் சங்கு வரும்படி ஒருகவி
சொல்லுவீராக வென்றனர். (எ-று.) (கஅஅ)

வேறு.

கஅக. நவிறலுமாங்கதுகேட்ட பரகாலனெம்பெருமான் ஞாங்க
ரல்லாற், கவிபுகலேனென்றனனாண் டவனயன்மாணுக்கனெழாக்
கனன்றுநீயே, புவிபுகழுமரங்கேச னின்றிருமுன்றிரைப்பணிலம்
பொருந்தயானே, சவிகருஞானக்கவிதை புகல்வலெனவவன்
முனிவைத் தணித்துச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) சொல்லுதலும், அதைக்கேட்ட பரகாலர் எம்பெருமானிடத்
தில்லாது (வேறொருவர் முன்) கவிபாடமாட்டே னென்றனர். அவ்
விடத்தில் ஆழ்வாரு சமீபத்திலிருந்த மாணுக்கரெழுந்திருந்து கோபித்
து, நீயிரே பூமியிலுள்ளோர் புகழும் திருவரங்கேசராவீர்; உமது திரு
முண்டே சமுத்திரத்திலுள்ள சங்கம் வரும்படிக்கு நானே செவ்வையா
ன ஞானமுள்ள சுவியைச் சொல்லுவேன் என்று கூற, (ஆழ்வார்) அவர்
கோபத்தைத் தணித்துச் சொல்லுவார். (எ-று.) (கஅக)

கக0. நீசினவயிருஞான சம்பந்தன்மிகப்பெரியோ னெடுநீர்க்குழ்
ந்த, காசினியிலவனதெதிர் கவிபுகளினுன்புகறல் கடனாமென்றாப்,
பேசினகரிதனுளருச் சனைவடிவாமனைபுனறாை பெருமானேனும்,
ஆசினமகவிக்கழகாங் கிடைக்கிலெனச்சிலதர்நக ரனைத்துந்தோந்
தார்.

(இ-ள்.) நீ கோபியாதே; திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி மிகப்பெரியோர்;
சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியினிடத்தில் அவருக்கெதிராகக் கவிசொல்லவே
ண்டுமாயின் நான் சொல்லுதல் கடமையாகும் என்று அருளிச்செய்து,
இந்நகரத்தில் அர்ச்சாருபமாகக் கிருகத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் பெருமா
னையினும் சீக்கிரமாகக் கிடைத்தால் நமது கவிக்கு அழகாகுமென் றருளி
ச்செய்ய, ஏவலாலர்கள் நகரமெல்லாம் (சென்று) தேடினார்கள். (எ-று.)

ககக. சிலதர்திரிந்தவ்வுரிற் பாசுபதரல்லாது திருமானேயர்,
இலரதனுட்பரந்தாம னிருப்பதெவாறென்றலுமாங் கிருந்துஞா
னத், தலகிறவப்பரகால னொருமுதியாளகக்குழிசி யரியைக்கா
ணக், குலவுமதற்கடையாளங் கூறியிவன்டிருமாலேக் கொணர்மி
னென்றான்.

(இ-ள்.) ஏவலாளர்கள் திரிந்து, அவ்வூரில் பாசுபதர்களாகிய சைவர் களல்லாது எம்பெருமான் பக்தர்களான வைஷ்ணவர்கள் இலர் (ஆன போது) அவ்வூரில் பரந்தாமன் எழுந்தருளியிருப்பது எவ்வாறு என்று சொல்லுதலும், அங்கிருந்தபடியே அளவற்ற தவத்தையுடைய ஆழ்வார் தமது ஞானக்கண்ணால் ஒரு முதியவனது அகத்தில் ஒரு பாணியில் பெருமானைக் கண்டு, பொருந்திய அதற்கு அடையாளமு முரைத்து இங்கு அப்பெருமானைக் கொண்டுவருங்க ளென்றனர். (எ-று.) (ககக)

கக௨. உழையர்கடிதவணைகிக் கொணர்தலுமாங்கெழுந்துவகையுளத்திற்பொங்க, மழைபொருவுகொடைக்கலியன் மகுடபந்தக் கவியொருபான் மலர்ப்பூங்கைக்கே, கழைதரித்தோன்றனைப்புகழக் கடற்பணிலந்தவழந்தனுக்குங் காட்சிகாணு, விழைவினெழிற் சம்பந்த நெழுந்துதழீஇநீபுவிவாழ் விண்டுவென்றான்.

(இ-ள்.) ஏவலாளர்கள் விரைவாக அவ்விடத்துக்குப் போய்க் கொண்டுவருதலும், மேகத்தையொத்த ஓளதாரியத்தையுடைய ஆழ்வார் எழுந்து, திருவுள்ளத்தில் சந்தோஷமதிகரிக்க, ஒருபது மகுடபந்தக்கவியால் மலர்போன்ற அழகிய திருக்கைகளில் புல்லாங்குழலை தரித்த பெருமானைப் புகழ, (அப்போது) சமுத்திரத்திலுள்ள சங்கம் தவழ்ந்து வந்து சமீபிக்கும் காட்சியைக் கண்டு, பிரீதியோடு அழகிய சம்பந்தமூர்த்தி எழுந்து (ஆழ்வாரைத்) தழுவி, நீவிர் பூமியினிடத்து வாழும் சருவவியாபகனை பெருமானே யென்றனர். (எ-று.) (கக௨)

கக௩. நூல்படித்தமெய்ப்பொருளை வாள்வலியாற்கொண்டிட் டோய் நுனக்குமுன்யான, வேல்பிடிக்கத்தக்கதுவோ வென்னத் தன்கைத்தலவேல் வீசித்தான்றன், கால்பிடித்தவீரகண்டை தனைக் கலியன்றாளினுககே கவினப்பூட்டித் தால்படைத்தகண்படைத்த பயன்றுதித்துச்சேவித்துச் சார்ந்தேனென்றான்.

(இ-ள்.) சாஸ்திரங்கள் சொல்லிய உண்மையான பொருளைக்கொண்ட திருமந்திரத்தை வாள்வலியினாலே பெற்றுக்கொண்டார்! உமக்கு முன்னே நான் வேல்பிடிக்கத்தகுமோ? என்று தமது கைத்தலத்திலுள்ள வேலையெறிந்துவிட்டு, தாம் தமது பாதத்திலுள்ள வீரகண்டையை ஆழ்வார் பாதங்களில் அழகுபெறப் பூட்டி, நாவைப்படைத்த பயன் துதித்தும், கண்கள்படைத்த பயன் சேவித்தும் பெற்றேனென்றனர். (எ-று.) (கக௩)

கக௪. முத்தமிழ்க்குநாற்கவிக்கு முன்னூற்குமெந்தூற்கு முந் நீர்குழந்த, இத்தலத்திற்கிறையவனீ யென்றவன்பொற்காகளத் தை யெடுத்தாத்தானே, அத்தகையவிருதாதிப் புகழ்ந்துவந்தான் கலியனுமார் கரணங்கோவில், சித்தமிக்ககளித்தமைத்துத் தாடா ளப்பெயர்விதித்துச் சிறப்புச்செய்தான்.

(இ-ள்.) முத்தமிழ்க்கும் நாலுகவிக்கும் வேதத்துக்கும் மற்றுமெந்த நூல்களுக்கும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இப்பூமியினிடத்தில் நீவரே தலைவராவீர் என்று கூறி, அவரது அழகிய எக்காளத்தை யெடுத்து அப்படிப்பட்ட விருதைத் தாமே பூதிப் புகழ்ந்து சந்தோஷித்தனர். ஆழ்வாரும் பெருமானுக்குத் திருமகில் திருக்கோயில் இவைகளைத் திருவுள்ளம் மிகவும்

சந்தோஷித்து நிருமித்து அப்பெருமானுக்குத் தாடாளன்னென்னும் திருநாமம் சாத்திச் சிறப்புக்களைச் செய்தனர். (எ-று.) (ககசு)

சோழியில் தாடாளப் பெருமான் சந்தியில் திருவாபரணங்களைச் சில சைவர்கள் களவு செய்து காட்டிற்றபுதைத்தனராக, ஆழ்வார் அவர்களை யறிந்து, ஏட்டைத் தீயிலிட்டெடுத்து, களவை வெளிப்படுத்தி, அச்சைவர்களைத் தண்டிக்காமல் கூடித்தருளினரென முருகதாசர் என்போர் தமது புலவர்புராணத்தில் இவ்வாழ்வார் சரித்தத்திற் பாடியுள்ளார்.

ககரு. காதலிணைச்சம்பந்தன் கனகமணியணிகளம்பொற் கலைகள் யாவும், ஏதமிலானகைக்கொடுமற் றவன்றனககுவிடையருளா வெழிறுடாளன், பாதமலர்பணிந்தேத்தி விடைகொடுமலரந் கேசன் பாதங்காண, ஆதரவானணிமலர்ப்பூம் பொழில்புடைகுழ் மணிக்கோயி லரங்கஞ்சாரந்தான்.

(இ-ள்.) சம்பந்தமூர்த்தியினிடத்தில் பிரீதியோடு பொன் இரத்தினங்கள் ஆபரணங்கள் அழகிய பொன்மயமான ஆடைகள் ஆகிய இவைகளை யெல்லாம் குற்றமற்ற ஆழ்வார் பெற்றுக்கொண்டு அச்சம்பந்தமூர்த்திக்கு விடைகொடுத்து, அழகிய தாடாளப்பெருமானது திருவடித்தாமகைகளை வணங்கித்துதித்து விடைகொண்டு, பெருமையிக்க திருவரங்கநகரப்பனது திருவடிகளைச் சேவிக்க, அலங்காரமாய் விளங்கும் மலர்களை யுடைய அழகிய சோலைகள் பக்கங்களிற் சூழ்ந்த அழகிய சோயிலாகிய திருவரங்கத்தை விருப்பத்தோடு அடைந்தனர். (எ-று.) (ககரு)

ககசு. ஒருகாலேச்சம்பந்தன் சித்திரகூடத்தெய்தி யுற்றபோதிற், பரகாலன்சென்றிடலு மாந்தர்நெருக்கங்கண்டு பாவொன்றன் னோன், அருகாகவிடுப்பவன்னோன் வேறொருபாவனுப்பச்சென் றராப்பாய்மேவும், ஒருகாரைத்தொழுதுசம் பந்தனோடளவளா யுகந்துமீண்டான்.

(இ-ள்.) ஒருபொழுது சம்பந்தமூர்த்தி சித்திரகூடத்திற் போயிருந் தபோது அங்கு ஆழ்வார் செல்லுதலும், அங்கு மனிதர்கள் நெருக்கமா யிருப்பதைப் பார்த்து, அச்சம்பந்தமூர்த்தியினிடத்துச்சேர ஒருசெய்யுள் பாடி யனுப்ப, அவரும் வேறொரு செய்யுள்பாடி அனுப்ப, ஆழ்வார் சென்று ஆதிசேஷசயநத்தில் மேவிய ஒப்பற்ற மேகம்போன்ற கோவிந்த ராசப் பெருமானைத்தொழுது, சம்பந்தமூர்த்தியுடன் கூடியிருந்து அங்கு நின்றும் மீண்டனர். (எ-று.)

தலைவனைக்காணுது வருந்திய தலைவியின் றன்மையைச் செவிலித்தாய் பாங்கனுக்கறிவிப்பதாக ஆழ்வார் பாடி விடுத்த செய்யுள்:—

“வருக்கைநறுங் கனிசிதறிச் செந்தேன்பொங்கி வழிக்கரையின் குழிக் கரையின் மதகிலோடப், பெருக்கெடுத்து வண்டோலஞ் செய்யுங்காழிப் பிள்ளையார் சம்பந்தப் பெருமான் கேண்மோ, அருட்குலவு மயிலைதனி லனலால்வெந்த அங்கத்தைப் பூம்பாவை யாக்கினோமென், திருக்குமது தகவன்று ரிலவால்வெந்த இவளையும்பெண் ணுக்கலுமக் கியல்புதானே.”

தலைவனது வரவைக்கண்ட மாத்திரத்தே, தலைவி அன்பின் பெருக் கால் நெக்குநெக்குருகி, உயிரொன்றே யுடையளானான் எனச் சம்பந்த மூர்த்தி பாடி யனுப்பிய செய்யுள்:—

“கடியுண்ட நெடுவானை கராவிற்ப்பிக் கயத்துக்கு ளடங்காமல் விசும் பிற்பாய், அடியுண்ட வுயர்தெங்கின் பழத்தாற்பூகம் அலையுண்டு குலைசி தறு மாலிராடா, படியுண்ட பெருமானைப் பரிந்துபாடிப் பரிசுபெற்ற பெருமானே யடியேன்பெற்ற, சொடியொன்று நினபவனிக் கெதிரோசெ ன்று சும்பிட்டா னுயிரொன்றுங் கொடுவந்தானே.” (கக௯)

கக௯. அண்ணலெழிலரங்கேச னடிபரவித்திருப்பணியா னமைப் பான்கல்லால, எண்ணமுடித்தனைகனக நவமணியாணிழைத்திட யா னெண்ணினாலும், வண்ணமுகின்முடித்திட நீ யிருப்பவம்யான் கருதுதற்கு வறியானேன், கண்ணகனஞாலதெனைப்போ லிழு தையரிலலெனவமுநகாக் கலுழந்தான்றககோன்.

(இ-ள்) பெருமையிற் சிறந்த அழகிய திருவரங்கநாதனது திருவடி களை வணங்கி, கைங்கரியங்களை அடியேன் கல்லாற்செய்ய நினைக்க, அப படியே முடித்துக்கொடுத்தனை; பொன்னாலும் நவமணிகளாலும் செயப வேண்டுமென்று அடியேன் எண்ணினாலும் நிறமுடைய மேகம்போன்ற நீ முடித்துக்கொடுக்க எழுந்தருளியிருக்கவும், அடியேன் (அப்படி) எண்ணுவ தற்குத் தரித்திரவையிட்டேன்: இடமகன்ற பூமியில் என்னைப்போல மூட ர்கள் இல்லையென்று வருந்தி, பெருமையுடையோரான ஆழ்வார் அழுதனர். (எ-று.) (கக௯)

கக௯அ. அன்பரடியார்க்கெரிய வன்பிறாகடகரியவனா மரங்கத் தீசன், பொன்பதுமமணிவற்சம் படைமுதலவொடுங்கருடன் புய மீத்தோன்றி, நிற்பரிவினிழைத்திருப் பணிகருநவமணிகனக நிகரொவ்வாந், துன்பமுறலெனத்தமுவாத் துணைவிழிநீராமலர்க் கரத்தாற் றுடைத்தான்மன்னோ.

(இ-ள்) அன்பருக்கும் அவரடியார்களுக்கும் எளியவன், பிறர்களு ள்கு அரியவனாகிய திருவரங்கநாதன், பெரிடபிட்டியார் தாமரை கௌஸ் துபமணி ஸ்ரீவற்சம் பஞ்சாயுதங்கள் முதலானவைகளோடு பெரிய திருவடி யின் திருத்தோள்களினிமிது எழுந்தருளிவந்து, பத்திபோடு செய்த உனது கைங்கரியங்களுக்கு நவமணியும் பொன்னும் ஒப்பாகமாட்டா; நீ துன்ப மடையவேண்டா என்று தழுவி ஆழ்வாரது இரண்டு திருக்கண்களின் சொரியும் நீரை மலர்போன்ற திருக்கைகளாற் றுடைத்தருளினன். (எ-று.)

கக௯க. நாமவாழிப்பரகாலன் பணிந்துபலமுறைபுகழ்ந்தே நடிப்ப ஞானத், தாமமுதறகடவுளுமாங் கவனையிருவிழியருளாற் றழைப பகோக்கி, எமமுறமறைததமிழ்செய் சடகோபன்றிருக்குருகாக் கேகிநீயும், தேமகிழின்றொடையோன்பா லலகியினமிருந்துநம் பாற் சேர்தியென்றான்.

(இ-ள்.) சிரேஷ்டமான வேலைத்தரித்த ஆழ்வார் பணிந்து பலமு றையும் புகழ்ந்து ஆநந்தக்கூத்தாட, ஞானமயமான பாம்பதத்தையுடைய ஆதிதேவனை பெருமானும், அவ்விடத்தில் அவ்வாழ்வானா இரண்டு திரு க்கண்களினருளாலே தழைக்கும்படி நோக்கி நீர் உலகத்துக்கு இன்ப முண்டாகும்படி வேதத்தைத் தமிழிற்செய்த சடகோபரது திருக்குரு கூருக்குச் சென்று, தேன்பொருந்திய மகிழ்மாலையையணிந்த ஆழ்வாரிடத் துப் பலநாட்களிருந்து, நம்மிடத்திற்கு வருவாயாக வென்றருளினன். (எ-று.)

௨௦௦. பொன்னுலகிறகாராமுன் றொடங்கியிருதிருமடலைப் புக
ன்றுபோற்றி, மின்னுருவாயெனத்தொடங்கித் திருநெடுந்தான்
டகழுப்பான் விளம்பிச்செய்யுண், மன்னுமெழிற்றிருக்குறுந்தான்
டகயிருபாணிதியினைமுன் வாயப்பககூறிப், பின்னுமொருதிரு
வெழுசுந் திருககையொருபேருந்தி பிறழ்ச்சொற்றான்.

(இ-ள்.) “பொன்னுலகில்” என்றும் “காரார்” என்றும் முதலில்
ஆரம்பித்துப் பெரிய திருமடல் சிறிய திருமடல் என்னும் இரண்டு நூல்
களும் அருளிச்செய்து ததித்து, “மின்னுருவாய” என்று ஆரம்பித்துத் திரு
நெடுந்தாண்டகம் முப்பது பாசுரங்களால் அருளிச்செய்து, “நிதியினை”
யென்பது முன்னேயிருக்க நிலைபெற்ற அழகையுடைய திருக்குறுந்தாண்ட
கம் இருபது பாசுரங்களால் அருளிச்செய்து, பின்னும் “ஒருபேருந்தி” என்
பது முன்னேயிருக்க ஒரு திருவெழுசுந் திருக்கை யருளிச்செய்தனர்.
(எ-று.) (௨௦௦)

‡ மறுவிலான்பிரபந்தம்வகுத்தவாறினுள்
உறுகவியாயிரத்தொடுமுந்நூறுடன்
அறுபதுமொன்றதாமதனுட்செங்கண்மால்
பெறுபதிபெண்பதோடூரண்டும்பேசுவாம்.

வேறு.

‡ சீரரங்கம்வேங்கடமாதனூர்தஞ்சை சேறைவெஃகாநின்றஆர்
காரகம்நந்திபுரம்விண்ணகரநைமிசா ரணியமவிண்ணகர்க்கணபுரம்
நீரகந்தேவனூர்தொகையின்றிதரபுர நிலாத்திங்கிண்டநைபுரர்
ணரகம்புல்லாணிசித்திரகூடமெவ் வுணாவதரியாச்சிரமமே.

‡ அரிமேயவிண்ணகரநாகையட்டப்புமலிக்கேணியாலிமோகூ
பிரிதிவெள்ளைறகுறுங்குடிதெற்றியமபலம்பேர் தலைச்சங்கமெய்யம்
புருடோத்தமங்காவளம்பாடிகூட நிருப்புக்குழிகண்ணமங்கை
பரமேச்சரவிண்ணகரநீர்மலைவேளுக்கைபாடகழழிக்களம்.

‡ கடன்மலைகாழிச்சீராமவிண்ணகரம்வைகுந்தம்விண்ணகர்க்கண்டியூர்
இடவெநதைசெம்பொன்கையென்கோயில்பார்த்தன்பள்ளியிந்தனூர்கண்ணங்குடி
குடந்தைவெள்ளக்குளமழுந்நூர்கரம்பனூர்கோவலிடைகழிகூடலூர்
கடிகைநாங்கூரின்மணிமாடக்கோயிற்சிறங்கவேள்குன்றுகார்வானமே.

வேறு.

‡ திருக்கச்சியிற்சீர்ப்பவளவண்ணர், திருப்பாற்கடல்சீராய்ப்பாடி,
திருப்பேரகஞ்சீர்வடமதுரை, திருநாவாய்சீர்புலியூரே.

வேறு.

‡ புள்ளம்பூதங்குடித்தண்காசிறுபுலியூர்சோலை
வெள்ளியங்குடிகோட்டியூர்விளங்குசாளக்கிராமம்
கள்வனூர்வல்லவாழ்தண்கால்மணிக்கூடமாகும்
தென்னுசீர்க்கமலைமார்பன்செழுந்திருப்பதிகண்மாதோ.

௨௦௧. ஆதிநவிறிருமொழியோ டிருமூன்றுபனுவனவின் றாங்கத்
திசன், போதிதிருக்குருகர்க்கென் றருளவிடைகொடுகுருகர்ப்
புகுந்தான்றான, நீதிதருசடகோபன் றமிழ்ச்சுருதிநான்குமுள
நிறைத்துநீலச், சோதிமலையுளையிரான் பதம்பரவிவவணிரந்
தான் றொலைவில்காலம்.

(இ-ள்.) இப்படி முதலில் அருளிச்செய்த பெரிய திருமொழியோடு ஆறு பிரபந்தங்களாளுளிச்செய்து, திருவரம்ப்பெருமான் திருக்குருகருக்குப் போவாயாசுவென் றருளிச்செய்ய விடைகொண்டு திருக்குருகூர்ப் பிரவேசித்து, ஞானரீதியை யளிக்கும் சடகோபரது தமிழ்வேதம் நான்கையும் தமது திருவுள்ளத்தில் நிறையப்பண்ணி, பிரகாசமுடைய நீலமலை போன்ற பெருமானது திருவடினைவணங்கி அங்கு அநேககாலம் எழுந்தருளி யிருந்தனர். (எ-று.) (௨௦௧)

திருக்குருகருக் கெழுந்தருளின திருமங்கையாழ்வார், பூர்வம் ஸ்ரீமது ரகவியாழ்வார் நம்மாழ்வாரை ஆழ்வார்திருநகரியிலிருந்து திருவரங்கத்துக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி அங்கு திருவத்தியயநோற்கவசம் நடத்திவந்தது இடையில் நின்றிருக்க, அதை மீண்டும் தொடங்கி நடத்தியருளினர் பின்னர் எம்பெருமான் நியமநமேற்றுத் திருக்குறுங்குடிக்குக் கெழுந்தருளி அங்கு நெடுங்காலம் யோகத்திலிருந்து பரமபதத்திற் செழுந்தருளினர்.

வேறு.

௨௦௨. புலமைந்தின்றனுத்தனுவாய்ப்புகன்றாழிப்புயன்மலர்க்கை நலமைந்தின்றனுக்கலியன்கலந்தனன்மேனவிலகின்றும் நிலமைந்தன்றிருநெடுமானிறைசமயநிலைநிறுத்தோன் சலமைந்தின்னந்தடிந்தநாதமுனிசசரிதமே.

(இ-ள்.) ஐந்துபுலன்களை நுதரும் சரீரம் சிறுமையாக அருளிச்செய்து, திருச்சுக்கரமேந்திய மேகம்போன்ற பெருமானது மலர்போன்ற திருக்கரத்திலுள்ள நல்ல வலிமையுடைய ஸ்ரீசார்ங்கத்தில் (அதின் அம்சபூதரான) திருமங்கையாழ்வார் கூடினர். பூமிதேவிக்கு நாயகனும் பெரிய பிராட்டியாருக்கு மணவாளனுமான எம்பெருமான் நிறைவுற்ற வைஷ்ணவசமயத்தை நிலைநிறுத்தினவரும் கோபம், பொய், கொலை, சன், களவு, காமம் ஆகிய ஐந்து வருத்தங்களை வெறுத்தவருமான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளைவவத்தை இனிச் சொல்லுவோம். (எ-று.)

ஆத்மாவுக்குப் பிரகிருதிசம்பந்தமும் ஈசுவரசம்பந்தமு முண்டாயினும், பிரகிருதிசம்பந்தம் தீமையிற் செலுத்துவதும், ஈசுவரசம்பந்தம் நன்மையிற் சேர்ப்பதுமாதலால், தீமைதரும் பிரகிருதிசம்பந்தம் சிறுமையதென்னவே, ஈசுவரசம்பந்தம் பெருமையதெனக் கொண்டவர் ஆழ்வாரெனக்குறித்துணர்க. சமயகோடிகளிலும் எம்பெருமானொருவனே கூடிநிற்பினும் ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் பிரவர்த்தித்த வைஷ்ணவசமயத்தில் விசேஷ சாந்தித்தியம் உண்டெனக் குறிக்கவே, 'நெடுமானிறை சமயம்' என்றார்.

இவ்வாழ்வார் கலியுகவருஷம் முந்நாற்றுத் தொண்ணூற்றெட்டாவதான நளவருஷம் கார்த்திகை மாதம், பௌர்ணிமை, கிருத்திகை நக்ஷத்திரம் கூடிய குருவாரதினம் திருவவதாரஞ் செய்து இந்நிலவுலகில் நூற்றைம்பது வருஷம் எழுந்தருளியிருந்தன என்பர். (௨௦௨)

பரகாலச்சருக்கம் முற்றிற்று.

௧௨-வது நாதமுனிச்சருக்கம்.

ஆரநாகினமுமிழ்தருமணியகாவேரி
தீரநாண்மலர்மதுநுகரவியிசைசிறந்தே
பாரநான்மறைமுனிவர்நாலாயிரர்பயிலும்
வீரநாரணபுரமதல்வளமியார்விதிப்பார்.

(இ-ள்.) சங்கினங்கள் முத்துக்களை யுமிழும் அழகையுடைய திருக் காவேரி தீரத்தில், புதியமலர்களில் தேனை யுண்ணும் வண்டிகளின் இசை சூர் சிறந்து, நிறைவுற்ற நான்கு வேதங்களையுணர்ந்த மநநசிலர்கள் நாலா யிரவர்கள் நித்தியவாசஞ் செய்யும் வீரநாராயண புரத்தின் வளப்பத்தை யார் சொல்லுவார்கள்? (எ-று.) (க)

2. துகளிலாவளந்துதையும்ப்திவயின்றொகையாப்
பசுருநாறுநாற்பதின்மரும்பரமபாகவதர்
அகமுமாற்றமேயனையவரவருளும்பெரியோன்
இகவிலாதசொட்டைக்குலத்தீசசுரனென்பான்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற வளப்பமிகுந்த அந்தத் திருப்பதியினிடத்து, ஒரு தொகையாகச் சொல்லும் நூற்றுநாற்பது திருநாமங்களும் பரமபாகவ தர்களா யிருப்போர்; தமது உள்ளமும் சொல்லைப்போலுள்ளவர்கள் (உள்ளமும் சொல்லும் ஒன்றோடொன்றெத்திருப்பதே யன்றி மாறுபடாத வர்கள்). அவர்களில் பெரியோராயுள்ளவர், பிறர் பகைத்தவில்லாத சொ ட்டைக்குலத்திலுள்ள ஈசுவரமுனிக ளென்பவர். (எ-று.) (உ)

௩. அனையவன்யிருமதலையாய்மால்படையதிபன்
தனைவணங்கிமற்றவன்படைத்தலைவனாந்தகைமை
புனையுமால்கரிமுகனவதரிப்பமுப்புரிநூல்
வினைகளாறுடைமுனியுநோக்கினன்மிகுவிருப்பால்.

(இ-ள்.) சேனைமுதலியானா வணங்கி, அவரது சேனைக்குத் தலைவ ராய்ப் பெருமையைக் கொண்டிருக்கும் சிறப்புற்ற கஜமுகர், அவரது அழ கிய திருக்குமாரராகி அவதரிக்க, முப்புரிநூலும் ஆறுதொழில்களும் உடைய ஈசுவரமுனிகளும் மிகுந்த விருப்பத்தோடு அவனாக் கண்டனர். (எ-று.) (ஃ)

௪. விளங்குநாமமுநாதமாமுனியெனவிதித்தே
துளங்குருதயர்கருமமுமுடித்தனன்சுதனும்
வளங்கொளேழிசைமறைகணன்கெவைகளும்வழுவா
துளங்குலாவவேயதிகரித்தெவரினுமுயர்ந்தான்.

(இ-ள்.) விளக்கத்தையுடைய திருநாமமும் நாதமுனிகளென்று அரு ளிச்செய்து, செய்யவேண்டிய சருமங்களெவற்றையும் தவறாமல் முடித்த னர். குமாரரும், வளப்பத்தையுடைய ஏழிசைகளையும் நான்கு வேதங் களையும் வேறெவற்றையும் தவறாது திருவுள்ளத்தில் நிறையும்படி அதிகரி த்து, அப்படி யதிகரித்த யாவரினும் உயர்ந்தனர். (எ-று.) (ச)

௫. இசையினன்முகன்சுருதியிற்சதுமுகனிநுநாற்
பிசையினர்ந்தசெந்தமிழினற்குமுனிதிருமால்

வசையினுண்மலர்த்திருவடி வழுத்தியேமறவா
நசையினுயர் துருவனுயின்முனிநாதன்.

(இ-ள்.) ஏழிசைகளால் தும்புருவும், வேதத்தால் பிரமமும், எட்டுத் திக்குமும் நிறைந்த செந்தமிழாலே ஆகஸ்தியரும், பெருமானது குற்றமற்ற மலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்து என்றும் மறவாத பக்தியினுலே துருவருமாயினர் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள். (எ-று.) (ரு)

சு. கரியநாரணன்பதத்துவாழ்ப்பிருச்சினிகருப்பன்
பெரியநாதமாமுனிகொருமதலையாய்ப்பிறந்தான்
உரியனும்புதலவனைமுனிநாதனுமுவகை
விரியநாடுபுபெயருமீச்சுரனெனவிதித்தான்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீமந்நாராயணனது பெருமைதங்கிய பரமபதத்தில் நித்யவாசஞ் செய்யும் பிருச்சினிகருப்பர் ஞானவொழுக்கங்களிற் பெரியே ரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு ஒரு திருக்குமாரராகியவதரித்தனர். தம க்கு உரியவரான அப்புதல்வரை ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளும் சந்தோஷமதிகரி க்கப் பார்த்துத் திருநாமமும் ஈசுவரமுனிகளென்று சாத்தினர். (எ-று.) (சு)

எ. சுருதிதான்முறைசவுளமேமுதலியதொழில்கள
பொருவின்மைந்தனாகையர்ந்துபின்வதுவைபுரிவீத்
தருணிறைந்தமால்வீரநாரணன்யிருவடிதாழ்ந்
திருமைகூர்ந்துயர்வீரநாரணபுரத்திருந்தான்.

(இ-ள்.) வேதசாஸ்திர முறைப்படி சவுளம் முதலிய கருமங்களை ஒ பற்ற அத்திருக்குமாரருக்குச்செய்து, பிறகு திருக்கலியாணமும் செயவித்த, ஆரூர் நிறைந்த வீரநாராயணப்பெருமானது திருவடிகளை வணங்கி, பெரு மை யதிகரித்துயர்ந்த வீரநாராயணபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தனர். (எ-று.)

அ. அவனியுண்டமாலருசுவனைவடிவுளவனைத்துந்
தவலிலன்புடன்பணிசுவான்றனயனுந்தானும்
உவகைபொங்கமுன்வீரநாரணற்பணிந்தொருவாப்
புவனமெண்டவநாதமாமுனிவரன்போந்தான்.

(இ-ள்.) உலகங்களை யுண்டருளிய பெருமானது அர்ச்சாவதாரங்களை யெல்லாம் கெடுதலில்லாத பக்தியோடு சேவ்ப்பதற்காகத் தமது திருக்குமா ரரும் தாமுமாகச் சந்தோஷமதிகரிக்க வீரநாராயணப் பெருமான் திருமுடி பே சென்று பணிந்து நீங்கிப் பூமியிலுள்ளவர்கள் சிந்திக்கும் தவத்தையு டைய ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் பிரயாணமாயினர். (எ-று.) (அ)

க. பதிகடோறுமும்மூன்றுநாளவதிந்துயர்பணிநீர்
நதிகளேமுதற்றீர்த்தமும்படிந்துவானவிரும்
மதியளாவியசயிலகோவர்த்தனமருவி
அதிகமானதியமுனையங்கரையினையடைந்தான்.

(இ-ள்.) திருப்பதிகள் தோறும் மும்மூன்று நாளாக வசித்து, உயர்ந்த குளிர்த நீரையுடைய நதிகள் முதலிய தீர்த்தங்களிலும் நீராடி, ஆகாயத் திற் பிரகாசிக்கும் சந்திரனைக் கிட்டியிருக்கும் கோவர்த்தநகிரியை யடை ந்து, உயர்ந்ததான யமுனையாற்றின் அழகிய கரையை யடைந்து, (எ-று.)

க0. புனிதமாநகிபடிந்துகோவர்த்தனபுரமாம்
பனிநதிக்கரைப்பதிவயினுலகெலாம்பரவ
நனிநடம்புரிகண்ணனைவணங்கியநநகாவாய
இனியசீலமிக்கெண்ணிலாவைகல்வீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப் பரிசுத்தமாகிய நதியில் நீராடி, கோவர்த்தனபுரமாகிய குளிர்த் த ஆந்த யமுநாததியின களையிலுள்ள திருப்பதியில் உலகத்திலுள்ளோ ரெல்லாம் வணங்கும்படி அன்றாகத் தாண்டவஞ்செய்யும் யமுனைத்துறைவனான கண்ணனெம்மாளை வணங்கி, அந் நகரத்தினிடத்து நல்ல ஆசாரமிகுந்தவராகிக் கணக்கற்ற தினங்கள் எழுந்தருளி யிருந்தனர். (எ-று.) (க0)

கக. முன்னைவீரநாரணபுரத்தெம்பிரான்முனிவன்
தன்னைநம்பகிசார்கெனக்கவினிற்சாற்ற
என்னையேயிதுபுதிதெனயமுனையந்துறைவாழ்
பின்னைகேள்வனைவணங்கினன்விடைகொளாப்பெயர்ந்தான்.

(இ-ள்.) முன்பு தாமெழுந்தருளியிருந்த வீரநாராயணபுரத்து எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாதமுனிசை நமது திருப்பதிக்கு வருவீராகவென்று கனவில் அருளிச்செய்ய, இது என்ன புதுமையென்று யமுனையாற்றின் அழகிய ஆறையினிடத்து நித்தியவாசஞ் செய்யும் பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனை வணங்கி விடைகொண்டு பிரயாணமாய (எ-று.) (கக)

கஉ. நண்ணினன்பதிவீரநாரணத்தைவானளினக்
கண்ணினன்பதம்பணிந்தனன்பரவலுங்நடவுள்
விண்ணினன்பலகோடிபோலவடிவொடும்வெளிநின்
அண்ணினன்புநன்றென அநலலுணர்வளித்தொளித்தான்.

(இ-ள்.) தமது திருப்பதியாகிய வீரநாராயணபுரத்தை யடைந்து, உயர்ந்த தாமசாபோன்ற திருக்கண்களையுடைய வீரநாராயணப் பெருமானது திருவடிகளைப் பணிந்து துதித்தலும் பெருமான் ஆகாயத்திலிருக்கும் பலகோடி சூரியரைப் போன்ற திருமேனியுடன் தோன்றி, உமது உள்ளன்பு நல்லதாயிருந்ததென்று உத்தமமான ஞானத்தைக் கொடுத்து மறைந்தருளினன். (எ-று.) (கஉ)

கங. நிறைந்தஞானத்தன்பதுமநாபன்பதநீங்கா
துறைந்தகாலையின்குருகைமாறப்பெயருரவோன்
அறைந்தவாதிதூற்றமிழினிற்பத்தொராயிரத்துள்
மறைந்திடாதுணர்வயிணவரிருவர்கள்வந்தார்.

(இ-ள்.) (பெருமானருளிச்செயலின்படி) பூர்ணமான ஞானத்தையுடையவரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் பதுமநாபியையுடைய பெருமானது திருவடிகளை விட்டு நீங்காமல் நித்தியவாசஞ் செய்துகொண்டிருந்த காலத்தில், திருக்குருகிலவதரித்த மாறனென்னுந் திருநாமமுடைய பிரபந்நகரகூடஸ்தரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த முதன்மைவாய்ந்த தூலாகிய தமிழ் வேதத்தில் திருவாய்மொழி ஓராயிரத்தில் பத்துப்பாடல்களை மறைந்து போகாமல் அறிந்த இரண்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவத் திருநாமங்கள் வந்தார்கள். (எ-று.) (கங)

கசு. கொழுதுமாலையாராவமுதென்று முன்றொடங்கிப்
பழுதுறுதிசைத்ததனிலாயிரத்துளிப்பததென்
றெழுதுபாடல்சொற்றிடமுனிநாதனுமிவைநீர்
முழுதுமோர்ந்தனிரோவெனவயிணவர்மொழிவார்.

(இ-ள்.) பெருமானை வணங்கி “ஆராயமுதே” என்று முதலில் ஆரம்பித்
துக் குற்றமவராமல் அருளிச்செய்த பதிகத்தில் “ஆயிரத்துளிப்பத்து” என்
று எழுதப்பட்டிருந்த பாசுரத்தைச் சொல்ல, ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளும் இவர
மை நீங்கள் முழுமையும்றிந்திருக்கிறீர்களோ என்று கேட்க, அந்த ஸ்ரீவை
ஷ்ணவர்கள் சொல்லுவார்கள். (எ-று) (கசு)

கரு. இவையுமானிலத்தெங்குள்பாலன்றிமறமெவனும
நவையிலாய்பெறற்கரிதெனுவதனமுறைநவீனஞர்
கவைஞாநாதனுமவற்றினுட்பொருளெலாங்கருத்தாற்
சுவையினுர்ந்திவைநாடுவாயினியெனத்துணிந்தான்.

(இ-ள்.) குற்றமற்றவரே! இப்பத்தும் பூமியில் எங்குவிடத்தனறிவே
றெவ்விடத்திலுந் பெறுவதற்கரிது என்று அதன பிரகாரத்தைச் சொன்னார்
கள். ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளும் அவற்றின் உட்பொருள்களை யெல்லாம்
தமது கருத்தினாலே சுவையுடனறிந்து இனி இப்பாசுரங்களை நாடுவோ
மென்று துணிந்தனர். (எ-று.) (கரு)

கசு. அல்குமப்பதிவிரகாரணன்றிருவருளான்
மலகுபொற்குருகூர்புகுந்துபர்தமிழுமாறன்
நலகுமெய்த்திருவாய்மொழிகாண்கலமுடி.
ஒலகுளத்தினனுகியப்பதிவயினுமுன்றான்.

(இ-ள்.) அந்தத் திவ்விய தேசத்தில் நித்தியவாசஞ் செய்யும் வீராரா
யணப் பெருமான் திருவருளாலே ஆழகு மிருந்த திருகுருகூர்த் பிரவேசி
த்து உயர்ந்த தமிழராகிய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த உண்மையுற்ற திருவாய்
மொழியை விசாரித்துக் காணுதவராயச் சோர்ந்த திருவுள்ளமுடையவராகி
அத்திருக்குருகூரினிடத்துத் திரிந்தனர். (எ-று.) (கசு)

வேறு.

கஎ. அப்பதியுட்சடகோபன் மிசைமதுரகவிதமிழா லன்புற்ற
ந்நாட், செப்பரியபொருட்கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பொருபானுந்
தெளிந்துஞானத், தொப்பரியபராங்குசதா சனையணுகியவையவ
னு னுணர்ந்துஞானத், துப்பருநுந்திருப்புளிக்கி முருந்துபராங்
குசன்மலர்த்தாட் டிணையுட்கொள்ளா

(இ-ள்.) அந்தத் திருப்பதியில், ஆழ்வார்மீது மதுரகவியாழ்வார் பக்தி
யுடையவராகித் தமிழினுலருளிச்செய்த அறிவதற்கரிய பொருளையுடைய
கண்ணினுள் சிறுத்தாம்பு ஒருபது செய்யுளையும் தெரிந்து, ஞானத்தில் ஒப்
பில்லாத பராங்குசதாசுரென்பவரை யடைந்து அப்பத்துச் செய்யுளையும்
அவராலே அறிந்து, ஞானவலிமையை யளிக்கும் திருப்புளிவாழ்வா ரடி
யிலிருந்து பராங்குசரான ஆழ்வாரது சூரமரை மலர்போன்ற இரண்டு
திருவடித்தாமகாகளைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, (எ-று.) (கஎ)

கஅ. ஆயிரண்டாயிரமுருச்சொற் றடிபணியப்பராங்குசனாண் டணுகிமுன்னாண், மாறிருந்தமயர்வகற்றி மதிநலந்தான் பெறவளித் தமாட்சிபோல, தூறிருந்தபுயநாத முனிமயநிர்த்தறிவுநல நோன் மைநல்கா, வீறிருந்ததமிழ்சகருதி நான்குமதின்பொருளெவையு ம் விரித்துச்சொற்றாண்.

(இ-ள்.) பண்ணீராயிரமுரு அறுசந்தித்து ஆழ்வார் திருவடிகளை வணங்க, ஆழ்வார் அவ்விடத்துக்கெழுந்தருளி, முற்காலத்தில் எம்பெருமான் தாம் திருத்தமடையும்படி அஞ்ஞாந்ததை நீக்கி மதிநலங்களைப் பெறும்படி சடாக்கித்த மாட்சிமையைப்போல, பூணூல் திருத்தமடைந்திருக்கும் புயங்குளையுடைய ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளது மையலைத்தீர்த்து மதிநலப் பெருமையை யளித்து, பெருமைடைந்த நான்காயிருக்கும் தமிழ் வேதத்தையும் அதினை எல்லாப்பொருள்களையும் விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்தனர். (எ-று.) (கஅ)

கக. அருள்பெருநிப்பின்னருமுன் னைதியோகியர்மூவ ரடக்கே நாட்டந், தருகுரிசின்மதிசுலக்கோன் றெண்டரடிப்பொடிபபாணன் றகைசாஸ்பட்டர், பெருமனுயர்பரகால னவிலீனுவலெவையவையும் பிறழகூறி, ஒருமைதருபரம்பொருளின் மந்திரமெட்டக்கரமு முபதேசித்தான்.

(இ-ள்.) ஆழ்வார், பின்னரும் அருள்பெருகி, அத்தமிழ்வேதத்துக்கு அங்கோபாங்கங்களாகப் பொயகையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் பேயாழ்வார் ஆகிய ஆதியோகியர் மூவர், திருவடிகளில் கண்களுள்ள திருமழிசையாழ்வார், குலசேகராழ்வார், தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், பெருமையிருந்த பெரியாழ்வார், உயர்ந்த திருமங்கையாழ்வார், இவர்கள் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்களெவையோ அவற்றையும் விளங்கும்படி யருளிச்செய்து, ஒப்பற்ற வீடுபேற்றை யளிக்கும் பரம்பொருளான பெருமானது திருமந்திரமான அஷ்டாக்ஷரமும் உபதேசித்தருளினர். (எ-று.) (கக)

ஆண்டாள் பெரியாழ்வார் திருமகளாயத் தமது திருநாமத்தைப் “பட்டர்பிரான் கோதை” பென்று ஆழ்வாரை முன்னிட்டே யருளிச்செய்தலால் ஆண்டாளைப் பிரித்துக் கூறிற்றிலர்.

௨௦. தறங்குதிரைக்கருங்கடனீர் செங்கதிர்தன்கிரணமெனுங்கரத்தால்வாங்கிப், பிறங்குபுவிக்கருள்புரிவான் புயற்குதவவது தரிக்கும் பெற்றிப்போலச், சிறந்தமகிழ்த்தொடைமாறன் றமிழின் மறைப்பொருளெவையுந் தெளியக்கூற, அறந்தழைத்ததவநாத முனிதரித்தான்மாறனும்பின் னருளினோக்கா

(இ-ள்.) ஒலிக்கும் அலைகளையுடைய கருங்கடலின் நீரைச் சூரியன் தனது கிரணங்களென்னும் கைகளாலே எடுத்துப் பெரிய பூமியிலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி மேகங்களுக்குத்தர அம்மேகம் அதனைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் தன்மைபோலே, சிறப்பையுடைய மகிழம்பூமாலையை யணிந்த ஆழ்வார் தமிழ்வேதத்தின் பொருளைவிளக்கும் அங்கோபாங்கங்களின் பொருளையெல்லாம் தெளியும்படி யருளிச்செய்ய, தருமம் விர்த்தியான தவத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அவைகளைத் தரித்துக்கொண்டனர். பிறகு ஆழ்வாரும் கிருபையோடு கடாக்கித்து, (எ-று.) (௨௦)

உக. நத்துமலர்க்கரந்தரித்தோ னுருவிசிட்டாத்துவிதமதா நவி
ன்றுஞாலத், தத்துவிதங்களைகடவுட் பனுவலிவையதிகரித்தோர்
க் கருளுமுத்தி, எத்துயருமாற்றுமெனப் பரமபதம்புருந்தனனாண்
டிருந்துநாதன், தத்துவஞா னந்தெளிந்து தமிழ்ச்சருதிபுவிவிளங்
கச சாற்றுங்காலே

(இ-ள்.) பாஞ்சசந்நியத்தை மலர்போன்ற திருக்கைகளில் தரித்த
பெருமானது திவ்ய ஸ்வரூபத்தை விசிஷ்டாத்துவைதபரமாக அருளிச்செ
ய்து, பூமியில் அத்துவிதத்தை ஒழிக்கும் தெய்வத்தன்மையுள்ள பனுவல்
களான இவைகள், தம்மை யுதிச்சித்தவர்களுக்கு மோகத்தைக் கொடுக்கு
ம்; எந்தத் துயரையும் மாற்றிவிடுமென் றருளிச்செய்து பரமபதத்துக்கெழு
ந்தருளினர். அவ்விடத்தில் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் எழுந்தருளியிருந்து தத்
துவஞானத்தை ஈறிந்து, தமிழ்வேதத்தைப் பூமியிலுள்ளோர் விளங்கும்
படி பிரவசநஞ் செய்யுங்காலத்தில், (எ-று.) (உக)

உஉ. வீரநாரணப்பெருமா னவன்கனவினனுகிமறை விளங்க
வேலை, நாரணனும்புகுந்துமுனங் கொணர்ந்தனநீதமிழ்வேத
நாடித்தந்தாய், தேரநாமிருவோரு மயலலமித்தமிழ்வேதச் சிறப்
பைபின்னே, டோரநாமுவந்தனநம் பதிவருதியெனவவனு முவப்
பிற்சென்றான்.

(இ-ள்.) வீரநாராயணப்பெருமான் அவரது சொப்பனத்தி லெழுந்
தருளி, “முன்பு நாராயணனான நாம் சமுத்திரத்தில் பிரவேசித்து கீர்வாண
வேதத்தை விளங்கும்படி மீட்டுக்கொண்டு வந்தோம். நீரோ தமிழ்வே
தத்தை ஆராய்ந்து சொன்டுவந்து கொடுத்தீர். அறியுமிடத்தில் நாமிருவோ
ரும் வேருளவர்களல்லேம். இந்தத் தமிழ்வேதத்தின் சிறப்பை உமமோ
டு கூடியிருந்து நாம் அதுபவிக்க இச்சித்தோம். நமது திவ்வியதேசத்
துக்கு வருவீராக” என்றருளிச்செய்ய, அவரும் சந்தோஷத்தோடு செ
ன்றனர். (எ-று.) (உஉ)

உ௩. புனிதமறைச்செழுந்தமிழை வீரநாரணனுடனே பொரு
டேர்ந்தோதி, இனிமைபடைத்தவைதாள வட்டணைகாந்திருவ
விசை யேழிற்பாடி, நனிதகைமைதழைத்திருந்தா னந்நாளிற்கா
வோரி நாடன்முன்னே, மனிதவிசைகாந்திருவ முணர்மடவாரிரு
வருள மாறாய்வந்தார்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான செழிப்புடைய தமிழ்வேதத்தை வீரநாராய
ணப் பெருமானுடனே பொருளியுணர்ந்து ஒதி இனிமைபடைத்த அப்பா
சுரங்களை வட்டமான தாளத்துடனும் தெய்வராகமான காந்திருவம்
ஏழிசையிலும் பாடி மிகவும் பெருமை அபிவிருத்தியடைந் திருந்தனர். அக்
காலத்தில் சோழநாட்டுக்குத் தலைவனான சோழபூபதியின் சமூகத்தில் மறு
வ்யராகம் காந்திருவராகம் இவைகளைத் தனித்தனி யுணர்ந்த பெண்களிரு
வர் உள்ளம் மாறுபட்டு வந்தனர். (எ-று.) (உ௩)

உ௪. கற்புடையகுலமாதர் கருத்துமகிணையொருவாக் காட்சி
போலப், பொற்புடையவிலக்கணத்தை யகலாதகாந்திருவப் பொ
ருவில்பாடல், விற்புருவமனுங்காது விழியிமையாக்கனைமிடறு
விம்மாதந்தப், பம்புநந்தோன்றாதசைவி லோவியம்போலணங்
கொருத்தி பாடினாளாள்.

(இ-ள்.) கற்பையுடைய குலஸ்திரீகளின் எண்ணம் புருஷனைவிட்டு நீங்காத தன்மையைப்போலப் பொலிவுபொருந்திய இலக்கணத்தை நீங்காத கார்திருவமென்னும் ஒப்பற்ற பாடலை வில்போன்ற புருவம் வளையாமலும் கண்கள் இமைக்காமலும் ஒலிக்கும் கண்டம் விம்மாமலும் அழகையுடைய பற்கள் வெளியிற் றேன்றாமலும் அசையாத சித்திரம் போலப் பெண்மகள் ஒருத்தி பாடினாள். (எ-று.) (உச)

உரு. கனகமேவருதவுகினு மவரவாகட்கினிமைபுரி கணிசைமாதர், எனவுலகிலக்கியநீர் மையதாந்தேசிககானத் தியல்பையாரும், மனமுருகவிழிபுருவங் கொடுமருட்டிநகைவறிதே வயக்கிவார்ப்பூண், தனமிலகததுகினீக்கிப பாடினாள் குத்திரப்பாவை தனி லோர்தையல்.

(இ-ள்.) எவர் பொன்னைக் கொடுத்தாலும் அவரவர்களுக்கு இனிமையைச்செய்யும் வேகியரைப்போல, உலகத்தில இலக்கியத்தன்மை யுடைய தான தேசிககானத்தின் இயல்பை, யாரும் மனமுருகும்படி கண்களையும் புருவங்களையும் கொண்டு மருட்டி, சிரிப்பை வீணையாக விளைத்து, கச்சணிந்த தனங்கள் தோன்றும்படி மேலாடையை நீக்கி, குத்திரப்பதுமைபோல ஒரு பெண் பாடினாள். (எ-று.) (உரு)

உசு. வளவனுமாங்கவைகேட்டுத் திருமாலேவழுத்திமுத்தி வாய்க்குங்காட்சி, அளவறியாதயலலகில கடவுளரைவழுத்திமகி முறிவிலார்போற், துளவமுகின்மகிழ்பாடற் றிறனுணராதவனியுளோரதுதிக்குகானத், தளவநகைக்கயல்விழியாட் கரியபலவரிசையரு டழைப்பவீந்தான்.

(இ-ள்.) சோழனும் அவைகளைக்கேட்டு, பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனான பெருமானைத் துதித்து மோகூடமடையும் ஞானத்தின் அளவை யறியாமல் புறம்பே பலவான தேவதைகளை வாழ்த்தி மகிழும் ஞானமில்லாதவர்களைப்போல், திருத்துழாய் மாலையைணிந்த பெருமான் மகிழும் கார்திருவப் பாடலின் கூறுபாட்டை யறியாமல், பூமியிலுள்ளவர்கள் புகழும் தேசிக கானத்தைப்பாடிய முல்லை யரும்புபோன்ற பற்களையும் கயல்மீனபோன்ற கண்களையுமுடையவளுக்கு அரிய பலவான வரிசைகளை அருளுண்டாகக் கொடுத்தனன். (எ-று.) (உசு)

உஎ. கார்திருவவிசைமாத நகைத்துநமதிசைகருணைக் கடவுளல்லால், வேந்திவனோவுணரானம் பரந்தாமன்பதிகடொறும் விரிப்பாமென்னாப், போந்தினியநாதமுனி வீரநாரணபுரத்துட்புகுந்துவீணை, ஏந்திமுனிவரன்கேட்ப வீரநாரணன்றிருமுன்னிசைத்தாளன்றே.

(இ-ள்.) கார்திருவ இசையைப்பாடும் மாத சிரித்து, நமது இசையைக் கருணைக்கடவுளான பெருமானல்லாமல் அரசனான இவனோ அறியமாட்டான். நாம் பரந்தாமன் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகள் தோறும் போய்ப் பாடுவோமென்று புறப்பட்டு, இனியவரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் எழுந்தருளியிருக்கும் வீரநாராயண புரத்திற் பிரவேசித்து, வீணையை யேந்தி, ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் கேட்கும்படி வீரநாராயணன் திருமுன்னர்பாடினான். (எ-று.) (உஎ)

உஅ. கேட்டமுனிவனுமகிழவுற் றதிசயித்துப்புசுழுவரிக் செண் டைபோலும், வாட்டடங்கண்மடவரலு மவனின்விடைகொடுவள வன் மருங்குசார்ந்தென், பாட்டறியுந்தகைநிபுண குதமுனியென வுலகோர் பரவும்பொன்னி, நாட்டரசுமவனையழைத் திடமுனியு மரசவையை நண்ணினுஞல்.

(இ-ள்.) அதைக்கேட்ட ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளும் மகிழ்ந்து அதிசயித் திப்புசுழ, செவ்வரி கருவரி பரந்த செண்டை மீன்போன்றிருக்கும் ஒளி பொருந்திய விசாலமான கண்களையுடைய அம்மாதும், அவரிடத்து விடை பெற்றுக்கொண்டு சோழுமிடத்தடைந்து, பெருமையையுடைய நிபுண ரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் என் பாட்டையறிவார் என்று கூற, உலகத்தி லுள்ளவர்கள் வணங்கும் திருக்காவேரி சூழ்ந்த சோழநாட்டிபுணும் அவரையழைக்க, ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளும் இராஜசபையையடைந்தனர். (எ-று.)

உகூ. எழுந்துவளவனும்பரவி யரியணையீந்திவரிருவ ரிசையா ன்காணச், செழுந்தவனீதெரித்தியென மனிதரிவளரிசையறியார் தேவவெல்லாம், தொழுந்தகைமாலிவளதிசை யறிவனெனவேந்த னும்பார் துதிக்குஞானக், கொழுந்தனையாய்நீயவையீண் டறிந்த தியானறிகுதற்குக் குறியேதென்றான்.

(இ-ள்.) அப்போது சோழனும் எழுந்து வணங்கிச் சிம்மாசனங்கொடு த்து, இவர்களிருவரது இசையை நானறியும்படி செழிப்புற்ற தவத்தை யுடைய நீவிர் தெரிவிப்பீராக வென்று கூற, (ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளும் காந் திருவ இசையைப் பாவிரானைக் குறித்து) மனிதர்களாயுள்ளவர்கள் இவ ளது இசையை யறியமாட்டார்கள்; தேவர்களெல்லாம் தொழும் பெருமை யையுடைய பெருமான் இவளது இசையை யறிவன் என்றருளிச்செய்ய, சோழபூபதியும் பூமியிலுள்ளவர்கள் துதிக்கும் ஞானக்கொழுந்து போன் றவரே! நீவிர் அவற்றை இங்கு அறிந்ததை நான் அறிவதற்கு என்ன குறி ட்பு என்றான். (எ-று.) (உகூ)

௩௦. ஒருகாலத்தாயிரந்தா ளம்பிடிப்பவங்கவற்றி னேசைதே ரா, அருகாதுசிறிதுமிகா தவற்றவற்றின்பலனுவல்வ லதனாற்கா ண்டி, முருகாரின்றொடையாயா னுணர்ந்தபரிசெனவவையம் முறையேசொற்றான், பெருகார்வத்தரசனெழும் தடிபணியாரீயே நம் பெருமானென்றான்.

(இ-ள்.) ஒரே காலத்தில் ஆயிரம் தாளங்களை ஒத்த, அவற்றின் ஒசை யையறிந்து சிறிதும் குறையாமலும் அதிகப்படாமலும் அவையவைகளின் இடையைச் சொல்லுவேன்; அதனால் அறிந்து கொள்வாயாக. இனிய வாசனையுடைய ஆத்திமாலையைத்தரித்த சோழபூபதியே! இவை நான் அறிந்தவிதமாகும் என்றருளிச்செய்து, அவ்வாறே ஒத்திய தாளங்களி னிடைகளைச் சொல்லினர். அபிவிருத்தியாகும் அன்பையுடைய சோழ ராசனெழுந்து ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளது திருவடிகளைப் பணிந்து நீவிரே எம் பெருமான் என்றுரைத்தான். (எ-று.) (௩௦)

௩௧. மறைநான்குஞ்சடகோபன் வகுத்ததமிழ்சசுருதியினான் மற்றியாவுங், குறையாமலதிகரித்தார் நின்னிலெவரெனமறையோ

னுவகைகூடாந்தான், இறையானேரிசிலம்ப னவையின்முனிவர ரெவுரு மிழும்பூதுற்றார், நிறையான்றபாகவத ரியாவரினுமதிக னென நிகழ்த்தினாரால்.

(இ-ள்) நான்கு வேதங்களும் ஆழ்வார் பிரித்தருளிச்செய்த தமிழ் வேதமாகிய நூலும் மற்றெவையும் குறைவுபடாமல் அப்பியசித்தவர் கள் உம்மைக் காட்டிலும் யாவரிருக்கின்றனர் என்றுகூற, ஸ்ரீமந்நாத முனிகள் உவப்படைந்தனர். சோழராசனது சபையிலுள்ள முனிவர் யாவ ரும் அதிசயமடைந்து, இவர், குணங்கள் நிறைந்த பாகவதர் யாவரினும் உயர்ந்தவரென் னுரைத்தார்கள். (எ-று.) (௩௧)

௩௨. அரசனவைவிடுத்தரிவாழ வர்நாரணததையடைந தல குங்காலைப், பரமபதச்செயசசேன னுய்யக்கொண்டானென்றும் பகர்காளன்சீர், விரவுதமிழ்குருகைகா வலனென்றும்புவித்தோ ன்றி விளங்கினான, வரமுனி ராஜையடைந்தா ரவர்க்குவிசிட்டா த்துவித மறையையசொற்றான்.

(இ-ள்.) இராஜசபையைவிட்டுப் பெருமான் நித்தியவாசஞ் செய்தும் வீரநாராயண புரத்தையடைந்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும்போது, பரம பதத்திலிருக்கும் ஜயச்சேனரென்பவர் உபயக்கொண்டாரென்றும், சொ ல்லப்பபெயர் காளர் என்போர் தமிழின் சீர் பரவிப குருகைகாவலரென்றும், பூமியிலவதரித்து விளங்கி, ஞானத்தில் சிரேஷ்டரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளை ஆசிரயித்தார்கள். அவர் அவர்களுக்கு விசிஷ்டாச்சுவத ரஹஸ்பார்த்தங் களை யருளிச்செய்தனர். (எ-று.) (௩௨)

௩௩. ஏறுதிருவுடையானே முதலாயமுதலிகளு மேதில்ஞானம், கூறுதியென்றடிவணங்க வவர்க்குமறைநவின்றடிமை கொண்டு பாரமேல், மாறுதிகழ்பரசமய விருட்பருதியாகிநிறை மாயோசத் தின், ஊறுதிருஞானவமு தருந்தியிருந்தனனுலகி லுவமையில் லான்.

(இ-ள்.) ஏறுதிருவுடைய தாசர் முதலான முதலிகளும் குறமறற ஞானத்தை எங்களுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று திருவடிகளை வணங்க, அவர்களுக்கும் ரஹஸ்பார்த்தங்களை யருளிச்செய்து அடிமை கொண்டு, பூமியின்மீது தம்மோடு மாறுபடும் இதரசமயங்களாகிய இரு னுக்குச் சூரியனாகி, நிறைந்த பெருமை பொருந்திய யோகத்தில் அபி விருத்தியாகும் ஞானயிர்த்ததையுண்டு எழுந்தருளியிருந்தனர், உலகத்தில் தமக்குச் சமானமில்லாதவரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள். (எ-று.) (௩௩)

௩௪. இருந்தமுனிவரன்றகைமை நேரியன்கேட்டவணனு கா வி றைஞ்சிப்போற்றிக், கருந்துளவத்திருமலை வணங்கிவிடைகொடு மீள்வோன் கருதாரஞ்சப், பொருந்தடக்கைமதகளிற்றிற் சாமந் தன்மணிமுடிமேற் பொலன்பூட்பூந்தாள், திருந்தவமைத்திவர்தலு மாங் கதுநாதமுனிவனெனுந் தேவன்காணு.

(இ-ள்.) அப்படியிருந்த ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளது பெருமையைச் சோழன் கேள்விப்பட்டி அவ்விடத்துக்கு வந்து வணங்கித்துதித்து, பெருமைபொரு ந்திய திருத்தழாய்மாலையையணிந்த பெருமானைச் சேவித்து விடைபெற்றுக்

கொண்டு தன்னுருக்குப் போகும்வன், சத்தருக்கள் பயப்படும்படி யுத்தஞ் செய்யும் விசாலமான துக்கையும் மதமுமுடைய யானையின்மீது சாமந்தனது முடியில் பொன்னாபரணங்களணிந்த அழகிய பாதங்களைப் பொருந்தவைத்து ஏறுதலும், அதனை ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளென்னும் தெய்வத் தன்மையுடையவர் பார்த்து, (எ-று.) (௭௪)

௩௫. எந்தைதிருமால்பிரமா தியர்முடிமீதடிமலர்வைத் திணையிலாத, முந்தையருட்பெரியதிரு வடிப்பயமீதிவர்தலுமீம் முறையேயென்றாச், சிந்தையுருகிடமோகித் திருந்தனன்போந்தரசர்பிரான் றிரிந்தங்கோர்நாள், விந்தைநிகர்மனைவியர்கூழ் தரவனுகிவிண்டுவின்றொ வணங்கிமீண்டான்.

(இ-ள்.) எனது ஸ்வாமியாடப் பெரியவிராட்டியாருக்கு நாயகனை பெருமான் பிரமாதியர் முடியின்மீது தனது திருவடிமலர்களை வைத்து ஒப்பில்லாத அருட் பழமையையுடைய பெரிய த்ருவடியின் திருத்தோள் களின்மீது ஏறியருளுவதும் இவ்விதமேயாகு மென்று சிந்தையுருகும்படி மோகமடைந்திருந்தனர். முன்புவந்த சோழபூபதி மறுபடியும் அவ்விடத்துக்கு ஒருதினம் தூர்க்கைக்குச் சமானமான மனைவியர்கள் குழும்படி வந்து பெருமானது திருவடிகளை வணங்கி மீண்டான். (எ-று.) (௩௫)

௩௬. தேவியர்கூழ்தரக்கனக முடிவேந்தன்சேறலுமச் சிறப்பை நோக்கிக், கோவியருங்கண்ணனுமா மெனநாதன்பின்சென்றான் குரவன்பின்னே, ஆவிரிகர்புண்டரிகன் குருகைகாவலன்முதலோ ரனுகிப்போற்றி, நீவியநீர்புடைகுழந்த நிலவேந்தன்பின்னேக ிபமேதென்றா.

(இ-ள்.) தனது மனைவியர்கள் குழும்படி பொன்மயமான மகுடத் தையணிந்த சோழன் செல்லுதலும் அந்தச் சிறப்பைப்பார்த்து அவர்கள் கோபிகைகளும் கண்ணனுமாகுமென்று ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அவர்கள் பின்னே சென்றனர். ஆசாரியருக்குப்பின்னே உயிருக்குச் சமானமான உய்யக் கொண்டார் குருகைகாவலப்பன் முதலியவர்கள் சென்று வணங்கி ஆடையையபோலச் சமுத்திரநீர் பக்கங்களிற் சூழ்ந்த பூமியையானும் அரசன பின்னே போவதற்குக் காரணமென்னவென்று கேட்டார்கள். (எ-று.) (௩௬)

௩௭. அண்டர்குலவனிதையரு மவர்களுடன் குரவைவடித் தவ னுமாவுட், கொண்டதால்வந்தனனென் றவர்களொடுங்கிரிந்து பதி குறுகிச்சான்ற, புண்டரிகன்குருகைகா வலன்முதலினேரைத் தன் புதல்வனோடுந், தண்டலிலாதருகிருமி னெனவிருத்திப்புண்டரிகன் றன்னைநோகா.

(இ-ள்.) இடைப் பெண்களும் அவர்களோடு குரவைக் கூத்தாடின கண்ணனம்மானுமாக எண்ணியதனால் வந்தேனென்று அருளிச்செய்து, அவர்களோடு திரும்பித் தமது ஊரையடைந்து, குணங்கள் நிறைந்த உய்யக் கொண்டார் குருகைகாவலப்பன் முதலியவர்களைத் தமது திருக்குமாரரான ஈசுவர முனிகளோடு பிரியாமல் அருகிலே யிருங்கொன்றுரைத் திருக்க வைத்தி, உய்யக்கொண்டாரைக் கடாக்கித்து (எ-று.) (௩௭)

௩௮. பொருவிலரிசமயநவி தமிழ்மறையின்முறையேயிப் புவி மீதேறு, திருவுடையன்குருகன்முத ழினர்களுடீநீவளர்த்திச் சிறக்கவென்னாக், குருகையதிபனேநோக்கி யோகநிலைவழுவாது குயிற்றுநீயென், நறுளினுடனிருவருக்கு மரியமறைப்பொருளெவையு மறைந்தானெம்மாள்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற அரிசமய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும் தமிழ்வேதத் தின்படியே இப்பூமியின்மீது ஏறுதிருவுடையதாசர் குருகைகாவலப்பன் முதலியவர்களுடன் நீர் வளர்த்திச் சிறப்படைவீராக வென்றருளிச் செய்து, குருகைகாவலப்பனை நோக்கி யோகநிலையை வழுவாமற் செய்து வருவீராக வென்றுரைத்த, அவ்விருவருக்கும் கிருபையோடு இன்னும் அருமையான பொருள்களெவற்றையும் அருளிச்செய்தனர் எமது ஸ்வாமியான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள். (எ-று.) (௩௮)

௩௯. தன்புதல்வன்முகநோக்கித் திருமால்சிங்காதனமித் தலத்தோர்வாழ, நின்புதல்வனெனவுதிக்கு மம்மகவையாழுனப்போர் நிருமியென்னப், பின்புதவப்புண்டரிகன் குருகைநாதனைநோக்கிப் பின்சென்றேனும், என்புதல்வன் புதல்வனுக்கிப் பொருளெவையுந்விந்நவின் றிடுமினென்றான்.

(இ-ள்.) தமது திருக்குமாரர் முகத்தைக் கடாக்ஷித்துப் பரமபதநாதனுடைய சிம்மாசனம் இந்தப்பூமியிலுள்ளவர்கள் உஜ்ஜீவிக்கும்படி உமது குமாரனாக அவதரிக்கும். அக்குழந்தைக்கு யமுனைத்தறைவர் என்று திருநாமகரணஞ் செய்வீராக வென்று அருளிச்செய்து, பிறகு தவத்தையுடைய உயயக்கொண்டார் குருகைகாவலப்பன் இவர்களை நோக்கி நீங்கள் அது வர்த்தித்தாவது என்குமாரன் குமாரனுக்கு (பேரனுக்கு) இந்த விசேஷ வார்த்தங்களுையெல்லாம் சொல்லுவீர்களாக வென்றனர். (எ-று.) (௩௯)

௪௦. *இயம்பியெழுத்தெட்டிதயத் திருத்தியொளிதிகழலகி விரவிபோல, வயங்குமுயார்பரமபதத் தெம்பெருமான்றிருவடித்தாமரையேசால, நயந்தரியதவயோகத் திருந்தனனாண்டவன்மருங்கு நண்ணியன்னுன், பயந்ததிருமகளெந்தாய் கேட்டியொருபுதுமையெனப் பகர்வதானான்.

(இ-ள்.) இப்படி அருளிச்செய்து திருவஷ்டாக்ஷரத்தைத் திருவுள்ளத்தில் வைத்துப் பிரகாசமுடைய கணக்கற்ற சூரியர்களைப்போல விளங்கும் உயர்ந்த பரமபதத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளை மிகவும் விரும்பி அருமையான தவயோகத்தி லெழுந்தருளியிருந்தனர். அப்போது அவர்பெற்ற திருமகள் அவர் சந்திரியையடைந்து எனது தந்தையே! ஒரு புதுமையைக் கேட்டீராக வென்று சொல்லத் தொடங்கினர். (எ-று.) (௪௦)

௪௧. குனிதவக்கைகொடுதிருவை நிகர்வனிதையொருத்தியொடுங் குரங்கினோடும், மனிதரிருவோர்மது மாளிகைவந்திருக்கின்றார் வருதியென்னப், பனிதருகண்ணோடும்புளக மெய்யினொடுமடியார் தம் பவங்கடர்க்கும், புனிதவிநாகவன்முதலோ ரெனத்திருமா ளிகைவிரைவிற்போந்துகாணான்.

(இ-ள்.) வீணாக்கும் வில்லைக் கையிற்கொண்டு பெரியபரடையாருக குச் சமானமான பெண்ணொருத்தியோடும் ஒரு குரங்கோடும் இரண்டு மணி தாள் நமது திருமாளிகைக்கு வந்திருக்கின்றார்கள்; வருவீராக வென்று காக்க, ஆந்தர்பாஷ்பம் வரும் திருக்கண்களோடும் புண்கமுண்டாகும் திருமேனியோடும் அடியார்களது பிறவியைத் தீர்க்கும் ஸர்வலோகபாவநானைச் சர்வரத்தித் திருமகன் முதலானவாகளென்று திருவுள்ளத்திற் கொண்டு தமது திருமாளிகைக்கு விரைவாக வந்து அவர்களைக் காணாதவராகி (எ-று) (சக)

இராகவன் முதலினோரென்றது சர்வரத்தித் திருமகன் இனையபெருமாள் சீதாபிராட்டி திருவடி என்பவர்களை.

சஉ. மீண்டுதிருவீதியினோர்க்கேட்பவவண்ணோரின்னே விலலினோராகள், ஈண்டுமெழிலவனிகையொடுங் குங்குமினெழும்போகின்ற ரெனப்பின்னேகிச், காண்டுமெவனெனுமெனாக் கங்கைகொண்ட சோழபுரங் காறுஞ்சென்றான், ஆண்டுமவாககாணநிலா னுடறுற வாப்பரமபதத் தவரைக்கண்டான்.

(இ-ள்.) திருப்பிவந்து திருவீதியிலுள்ளவர்களைக் கேட்க அங்குள்ள வர்கள், வில்லைத் தரித்த இருவர், கூடிய அழகையுடைய பெண்ணோடும் குரங்கோடும் இப்பொழுதே போகின்றார்களென்று சொல்லப் பின்னே போய் அவர்களை எங்கேனும் காணுவோமென்று கங்கைகொண்ட சோழபுரம் வரையிற் சென்றனர்; அவ்விடத்திலும் அவர்களைக் காணாதவராகித் திருமேனியைத் துறந்து பரமபதத்தில் அவர்களைச் சேவித்தனர். (எ-று.) (சஉ)

சங. தங்குரவன்பின்னேகிப் புண்டரிகனேமுதலோர் தனயனோடும், பொங்குதுயாக்கடன்மூழ்கிப் புலம்பினரங்கயார்களும் புதல்வன்மன்னால், அங்குமுடித்தனர் குரவன் னுயின்றதலத்தினிற் குகையொன் றமைத்தியோகத், தெங்குரவற்றணக்ககிலே நெனச குருகைகாவலன்வீற் றிருந்தாணிப்பால.

(இ-ள்.) தமது ஆசாரியர் பின்னேசென்று உடயக்கொண்டார் முதலானவர்கள் அவரது திருக்குமாரரோடு மேலிட்ட துக்கசமுத்திரத்தில் முழுகி அழுதி, செய்யவேண்டிய கிரியைகளைத் திருக்குமாரரால் அவ்விடத்தில் முடித்தனர். பிறகு தமது ஆசாரியர் திருக்கயிலமர்ந்த இடத்தில் குகையொன்றை யமைத்து எமது ஆசாரியரைப் பிரியமாட்டேனென்று குருகைகாவலப்பன் யோகத்தி லெழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (சங)

சச. புண்டரிகனெனுமுய்யக் கொண்டானுநாதமுனி புகன்ற சால்புட், கொண்டவனிமிசைத்திருவாய் மொழிவிளங்கவிரித்த னுவுங் கோதில்ஞானத், தெண்டவர்களொடுமிருந்தா னக்காலத் துயர்குமுத நென்னுந்தேவன், மண்டனிலோர்மறையவன்பா லுதித்தலுஞ்சீராமனென வகுத்தானும்.

(இ-ள்.) புண்டரீகாஷ் ரென்னும் உய்யக்கொண்டாரும் ஸ்ரீமந்நாத முனிகள் அருளிச்செய்த பிரகாரத்தைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு பூமியின் மீது திருவாய்மொழி விளங்கும்படி பரவச்செய்த அணுவளவுங் குற்றமில்லாத ஞானத்தையுடைய தெள்ளிய தவத்தையுடையவர்களோடு மெழூர்

தருளியிருந்தனர். அக்காலத்தில் உயர்ந்த குழுதரென்னும் நித்திய குரியர் பூமியினிடத்து ஒரு பிராமணரிடத்தில் திருவவதாரஞ் செய்ததும் அவருக்கு ஸ்ரீராமரென்று திருநாமகரணஞ் செய்தனர். (எ-று.) (சசு)

சரு. அன்னவனையேமணக்கா னம்பியென்பரவன்முதலா வல வின்மேலோர், பன்னருஞ்சீர்ப்புண்டரிகன் பதத்தணுகிவழிபடுநா ட்பகர்சிராமன், இன்னலுறுதிருபருவம் பரிந்தேத்தக்கருணையுளத் தெய்தநோக்கித், தன்னகத்துட்பொருளெவையு நவின்னுபொருட் சரமமும்பின் சாற்றுங்காலை

(இ-ள்.) அவரையே மணக்கால் நம்பியென்று சொல்வார்கள். அவர் முதலாகக் கணக்கற்ற மேலோர்கள் சொல்லுவதற்கரிய ஸ்வபவத்தை யுடைய உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளை யாசிரயித்து வழிபடும்நாளில் யாவரும் சொல்லும் மணக்கால்நம்பி, வெறுப்படையாமல் இரண்டு பொழுதிலும் பிரீதியோடு வழிபட்டுவர அதனால் உய்யக்கொண்டார் தமது திருவுள்ளத்தில் சருணை மிகும்படி பார்த்துத் தமது திருவுள்ளத்திலுள்ள அர்த்தங்களெவற்றையும் அருளிச்செய்து பிறகு சரமசுலோகார்த்தத்தையும் அருளிச்செய்யும்போது, (எ-று.) (சரு)

சசு. சிராமமுனிவரனு மவனிருதாள்பணிந்தெவர்க்குந் தேவ நின்பேர், நாராயணன்சமய நிறுத்தயாராவரினி ஞாலத்தென் ன, ஆரார்வத்தெமையடைந்த முதலிகளெண்ணிலரோடு மண்ணி னீயே, பாரார்வமுறவிருத்தி மேனாதமுனிபாலன் பாலனுவான்.

(இ-ள்.) மணக்கால் நம்பியும் உய்யக்கொண்டாரது இரண்டு திருவடிகளைப்பணிந்து யாவருக்குந் தெய்வம்போன்றவனே! உமது திருநாமத்தையும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய சமயத்தையும் நிர்வகிக்கும்படி பூமியில் இனி யாராவர் என்று கேட்டருள, அவர், நிறைந்த பிரீதியோடு என்னை ஆசிரயித்த கணக்கற்ற முதலிகளோடு சேர்ந்து நீவிரே பூமியிலுள்ளவர்கள் பக்தி பெறும்படி இருப்பீராக; அதற்குமேல் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் திருக்குமாரரான நசுவரமுனிகளுக்குத் திருக்குமாரரானவர் தர்சனநிர்வாஹ கராவர். (எ-று.) (சசு)

சசு. அவனைவலிதடைந்தெனு நினக்குநவின்மறையனைத்து மறை தியன்னான், திவலகன்யிடத்திருமால் சமயநமர்யாவரினுந் திருத்த வல்லான், புவனமவனருளதனன் மிகவிளங்குமெனநவிலாப் புர நீத்தென்றும், பவமதகல்விபவமரு டிருநாட்டித்பரந்தாமன் பதத் தைச்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) நீவிர் அவரைப் பலாத்காரமாகச் சேர்ந்தாயினும் உமக்கு அருளிச்செய்த ரஹஸ்யார்த்தங்களை யெல்லாம் அருளிச்செய்யீராக; அவர் பூமியில் கெடுதியறும்படி பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனான பெருமானது சமயத்தை நம்மவர்கள் யாவரினும் திருத்த வல்லராவர். அவரருளா லே பூமி மிகவும் விளங்கும் என்று அருளிச்செய்த திருமேனியை நிவர்த்தித் துப் பிறப்பற்ற வைபவத்தை யளிக்கும் திருநாட்டில் பரமபத நாதனது திருவடிகளை யடைந்தனர். (எ-று.) (சசு)

வேறு.

சஅ. பெருவினாதுமா முனிவனும்புசும்பு பண்ணுமா வண்டி
ருததார், மருவுமா மறம் றிருவினய்க்கு வண்மைதான் தொ
ண்மையெய்தினார், மருவினா ஞானமுந் திருவினா முண்மையா
வையுந் திண்மையையுந், தருமியாமுனக் குருவினா மாக்கலாதத்
தன்மைகூறுவா நண்மையேயேவே.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற பெருமைபொருந்திய ஸ்ரீமந்நாதமுனிதனும் கீர்த்தி
யையுடைய உயயக்கொண்டாரும் வண்டிகள் நீங்காத மாலை உயயணிந்த
நீட்சியையுடைய கூந்தலையுடைய திருமகள் நாயகனுடைய திருவடிகளில்
ஒழுங்குடனடைந்தார்தான். இனி நீங்காத ஞானமுந் செல்வமும பெருமை
யும் உண்மையானவையும் திண்மையான பக்கியும் அருளும் கொடுக்கும்
யாமுநாசாரியரது விசேஷமான வைபவப்பிரகாரத்தை நான் மையுண்டாகும்
படி சொல்லுவோம். (எ-று.) (சஅ)

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள், கலியுகம் ௩௪௮௬-ம் வருஷமான சோபகிருது
வருஷம் ஆனிமாதம், சுக்லபக்ஷம் திரயோதசி அருஷ நக்ஷத்திரம் புதவா
ரம் கூடிய தினத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து கூடுக வருஷம் இந்நிலவுல
கில் போகவலியால் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

உயயக்கொண்டார், கலியுகம் ௩௬௨௭-ம் வருஷமான பராபவ வருஷம்
சித்திரை மாதம் சுக்லபக்ஷம் பிரதமை கிருத்திகை புதவாரம் கூடிய தினத்
தில் திருவவதாரஞ் செய்து இவ்வுலகில் கரு வருஷம் எழுந்தருளி
யிருந்தனர்.

நாதமுனிச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

கந-வது யீமுநச்சருக்கம்.

க. எண்ணீருமுதல்களுடனுமென்னையாளு
அண்ணலசீராமனுமனந்தன்மேற்றுயில்
பண்ணவன்சமயமாரம்பிர்க்குமேக்மாய்
மண்ணவர்வணங்கியேவழுத்தவைகுநாள்

(இ-ள்.) கணக்கற்ற முத்தில்களுடனும் என்னையாளும் பெருமையிற்
சிறந்த மணக்கால்நமியும் திருவநந்தாழ்வான்மீது அறிதுயிலைரும் பெரு
மானது சமயமாகிய பயிருக்கு மேகமாகிப் பூமியிலுள்ளவர்கள் வணங்கித்
துதிக்கும்படி எழுந்தருளியிருக்குங் காலத்தில், (எ-து.) (க)

உ. மாதவன்றனதணிமணிசசிக்ராதன்ம்
ஏதமினாபமாமுனிவனீன்றருள்
காதலனமனைவிபாற்கருப்பமல்குரூப
பூதலத்துதித்ததோபுதல்வனாகியே.

(இ-ள்.) ஸ்ரீயப்பதியினது அழகிய மணிமாமான சிங்காசனமானது
குற்றமற்ற ஸ்ரீமந்நாமுனிகள் ஈன்றருளியிருக்குமாறான ஈசுவர
முனிகள் தேவியாரது கர்ப்பத்தில் நிறைநது ஒரு புதல்வனாகிப் பூமியிலவ
தரித்தது. (எ-து.) (உ)

ங. பயந்தருண்முனிவனுநோக்கிப்பாலனை
நயந்தியா முரபபெயர்விதித்துநாளகளின
அயர்ந்தனன்கருமமுமரபினையனும்
உயர்ந்தனன்மறையினிதோதன்மேயினுள்.

(இ-ள்.) பெற்றளித்த ஈசுவரமுனிகளும் பாலனைப்பார்த்துப் பிரீதி
யுடையவராகியமுனைத்துறைவர் என்னுந் திருநாமமிட்டுத் தருநத நாள்களி
ல் செய்யவேண்டிய சுருமங்களையும் செய்தனா. யாமுநாசாரியரும் முறையாக
வளர்ந்து வேதத்தை யினிதாக அத்தியயநஞ் செய்யத்தொடங்கினர். (எ-து.)

ச. பொழுதொடுகுரவனையடைந்துபூங்கழல்
தொழுதவன்குணனுரைத்தடங்கித்தொன்மறை
பழுதறவில்கெனவின்னுபாங்கரின்
எழுதுசித்திரமெனவிருந்துகற்குநாள்

(இ-ள்.) பொழுதோடு ஆசாரியரை யடைந்து, அவரது அழகிய திருவடி
களைத்தொழுது, வாழ்த்தி, அடக்கமாயிருந்து, பழமையான வேதத்தைக் குற்
றமற அத்தியயநஞ் செய்வாயாக வென்று சொல்லத் தாம் அத்தியயநஞ்செய்
து அவரருகே எழுதிய சித்திரம்போல இருநது அப்பியசித்துக்கொண்டு
வருநாளில், (எ-து.) (ச)

ரு. ஒதுதால்நெருனலென்னுளதிலாரந்ததிப்
போதிதுநவிறலென்பொருவிலாயிதன்
மீதுநீநவில்கெனவிளம்புமேதையான்
யாதுமாங்கரிதெனதெளிதிற்கற்றன்.

(இ-ள்.) ஒதிவரும் தூலில் நேற்று என்னுள்ளத்தில் பதிந்ததான இந் தப் பாடத்தை மறுபடியும் இப்போது ஒதுதல் யாதுக்கு? ஒப்பற்றவரே! இதற்கு மேல் ஆகத்தக்க பாடத்தை நீர் சொல்லுவீராக என்று சொல்லும் ஞானத்தையுடையவராகி எதுவும் அருமையென்மூமல் எளிதில் கற்றனர். (எ-று.) (ரு)

சு. சுருதிநான் முறைமணம்புரிந்துதோன்றரும்
பொருண்மைமாபாடியம்புணரிசூழ்தரும்
இருநிலத்திவனைநேரிலரென்றேததல்சால்
ஒருகுரவனையடைந்தோதலுற்றனன்.

(இ-ள்.) வேதசாஸ்திர முறைப்படி கலியாணம் செய்துகொண்டு சோ ன்றுவதற்கரிய பொருளையுடைய மஹாபாஷ்யத்தைச் சமுத்திராஞ்சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் இவருக்குச் சமானமானவர்களில்லை யென்று துதித்தல் மிகுந்த ஒரு ஆசாரியரையடைந்து கற்கத் தொடங்கினர். (எ-று.) (சு)

பாணிநி பகவான் செய்த பாணிநீயம் என்னும் இலக்கணத்துக்குப் பதஞ்சலிபகவான் செய்த உரை மஹாபாஷ்ய மெனப்பெறும்.

எ. அன்னவன்படிகுநாளாருக்கன்றொல்துல
மன்னவன்புரோகிதனொருவன்மாநிலத்
துன்னரும்பாடியத்துயர்ந்தயாவருந்
தன்னடிவணங்கவோர்தலைமைபூண்டுளான்.

(இ-ள்.) அவர் கற்றுவருநாளில் பழமையான சூரிய வமிசத்திலுதித்த சோழனுக்குப் புரோகித னொருவன், பெரிய பூமியில் நினைத்தற்கரிய மஹா பாஷ்யத்தில் வல்லவர்களான யாவரும் தன் அடியை வணங்கும்படி ஒரு சிரேஷ்டத்தன்மையடைந்திருந்தனன். (எ-று.) (எ)

அ. அவனுயர்பாடியத்ததிகராயினோர்
எவரையுந்திறைகவர்ந்திணையிலயாமுந
உவகைகூர்சுரவனுமுதவுவான்குநர்
தவலிலோலைச்சுருட்டரவுபோக்கினான்.

(இ-ள்.) அப்புரோகிதனும் உயர்ந்த மஹாபாஷ்யத்தில் வல்லவரான வர்களெவரிடத்திலும் சுப்பம் பெற்று, ஒப்பற்ற யமுனைத்துறைவர் விரும் பிய ஆசாரியரும் சுப்பம் செலுத்துவதற்காகக் கெடுதலில்லாத ஒலைச்சுருட் கட்டளையை யனுப்பினன். (எ-று.) (அ)

சு. தரவுகாண்டலுமிகத்தளாந்துபாடியக்
குரவனுமரந்தையுற்றபூங்கக்கோதிலா
வரமுனியாமுநன்வருந்தனீயெடைப்
பரவினன்சுருளினைப்பறித்துக்கண்டனன்.

(இ-ள்.) மஹாபாஷ்ய ஆசாரியரும் அந்நிக் கட்டளையைக் காணுதலும் மிகவும் தளர்ந்து துன்புற்று இரங்க, அப்போது குற்றமற்ற சிறப்புடைய மநதலைரான யாமுநாசாரியர் நீவிர் வருந்த வேண்டாவென்று கூறி ஆசா ரியரை வணங்கி அந்நிக்சுருளை வாங்கிக் கிழித்துவிட்டனர். (எ-று.) (சு)

௧௦. ஆதிதூற்பாடகர்களாயுயர்
போகிடுமுவர்களுளொருவரன்றியாம்
வாதிகளெனுமுவர்மதத்தைநீக்கவிம்,
மேதினிக்கரியெனும்பொருள்விளங்கவே

(இ-ள்.) வேதபாடகர்களாயும் கவிகளாயும் உயர்வாகச் சொல்லு
மவர்களில் யாம் ஒருவரல்லேம்; இப்புமியில் வாதிகளாயுள்ள யானைகளின்
மதத்தை யொழிக்கச் சிங்கமாயுள்ளேம் என்னும் பொருள் விளங்கும்
படி (எ-று.) (௧௦)

௧௧. துணைவினிற்கிரந்தமொன்றோதித்தொண்டினை
வினையுரைப்போன்கரத்துவவெய்தினிற்
றனைவிடுதருள்புரோகிதனைச்சார்ந்தவன்
இனைதலுற்றிருபதமிறைஞ்சியீந்தனன்.

(இ-ள்.) விரைவில் கிரந்தமொன்றருளிச்செய்து தொண்டு செய்வதோ
டு காரியஞ் சொல்லுவோன் கைகளிற் கொடுக்க, அவன் விரைவாகத் தன்
னை அனுப்பின ராஜபுரோகிதனைச்சார்ந்து வருந்தி அவனது இரண்டு பாத
ங்களையும் வணங்கிக் கொடுத்து, (எ-று.) (௧௧)

௧௨. சொற்றனன்சுருள் கிழித்ததுவுந்தொல்புவிச்
கொற்றவன்புரோகிதன்கொதித்துவேந்தன்மாட்
டுற்றவன்வலிநவின்றவன்றனோலையை
மற்றயாமுநன்மிசைவவிதினேவினான்.

(இ-ள்.) கட்டளைச்சுருள்க் கிழித்ததுவும் சொல்லினன். பழமையான
பூமிக்கு அரசனது புரோகிதன் கோபித்து அரசனிடத்தடைந்து அவரது
வலிமையைச் சொல்லி அரசனது ஓலையை யாமுநாசாரியர் மீது பலாத்
காரமாக விட்டனன். (எ-று.) (௧௨)

௧௩. காண்டலுநகைத்தியாமுநனுங்காசினி
ஆண்டவனிருப்புகிழிப்பவாங்கது
மீண்டவன் றாதனுநவிலவேந்தனும்
ராண்டவற்காண்குவாமென்னுமாசையான்

(இ-ள்.) அதைக் காணுதலும் யாமுநாசாரியரும் நகைத்துப் பூமியையா
ளுமரசனது நிருபத்தையும் கிழித்துவிட, அதனை அவன் தாதனும் மீண்டு
போய்ச் சொல்ல, அரசனும் இவ்விடத்தில் அவரைக்காணுவோ மென்னும்
விருப்பமுடையவனாகி (எ-று.) (௧௩)

௧௪. கதிர்மணிச்சிவிகையுங்கமழும்பைங்கதிர்
எதிர்மணிக்கலன்களுமினிதினேவலும்
முதிர்குரல்யாமுநமுனியுமும்முர
சதிர்கடையரசர்கோனவையையெண்ணினான்.

(இ-ள்.) பிரகாசமுடைய மணிமயமான பல்லக்கும் கொடியும் பசிய
ஒளியை வீசும் ரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணங்களும் இனிமையோடு அனுப்
புதலும் முதிர்ந்த மிடற்றோசையையுடைய யாமுநாசாரியரும் மூன்று பேரி
கைகளும் ஒலிக்கும் தலைசாசையுடைய ராஜசபையை யடைந்தனர். (எ-று.)

கரு. செழுந்தமனியமணிசசிகரமேருவிண்
அழுந்தவோர்புலிபொறுத்தவனியாண்டருள்
தொழுந்தகைவளவனுஞ்சுருதிநாதனை
எழுந்தருள்கெனவெழுந்திருக்கையீந்தனை.

(இ-ள்.) அப்போது, செழுமையான பொன்மயமாய் அழகிய சிகரத்தையுடைய மேருவினிடத்துப் பதியும்படி ஒப்பற்ற புலிக்கொடியை நாட்டிப் பூமியை யாண்டருளும் தொழக்கூடிய பெருமையையுடைய சோழராசனும் வேதமே யுருக்கொடுவந்ததுபோன்ற யாமுநாசாரியரை எழுந்தருள்வீராக வென்று கூடிக் தான எழுந்திருந்து ஆசனங்கொடுத்தனன். (எ-று.) (சுரு)

வேறு.

கசு. உமைபதத்தளிராற்புனிதமாஞ்சார விமயமால்வனாகரு
நீளுவகை, அமைநிகாதிருத்தோட்சனகியானனத்தா மரைக்கரு
ளணியசேதுவுக்கும், சமைசெவித்துணராமிருசுடருதயாத் தம
கிரிக்குடையதாந்தலத்துள், எமைநிகர்த்திடவேறெருவனைத்தே
டற் கரிதெனககவியிசைத்தெழுதா

(இ-ள்.) உமாதேவியாருடைய பாதங்களாகிய தளர்களாலே பரிசுத் தமடைந்த சாரலையுடைய பெரிய இமயகிரிக்கும் பெரிய உவப்பையருளும் மூங்கில்போன்ற திருத்தோள்களையுடைய சானகிப் பிராட்டியாருடைய திருமுகமாகித் தாமரையிலுள்ள திருவருள் நெருங்கிய சேதுவுக்கும், சந்திர சூரியர்கள் கர்ணபுஷ்பங்கள்ளாயமைந்த உதயகிரிக்கும் அஸ்தமயகிரிக்கும் இடைப்பட்ட பூமியில் எம்மை நிகர்க்கும்படி வேறெருவனைத் தேடுவதற்கு அரிதென்று ஓர்கவியை யருளிச்செய்து எழுதி (எ-று.)

கசு. மறைமுதன்முனிவேடர்வரகவிவிபுதர் மருவவேமனைவி
யோடிருந்த, இறையவைஞாங்கரெழுதுபத்திரம் நிமிழ்த்தியாமு
நமுனியிருந்தான், அறைகழலரசுமெம்புரோகிதனோ டறைநிநீ
வாதமெனறருளா, நிறையமைதலைவிதிருமுகநோக்கா யாவர்வெல்
பவர்டிகழ்த்தென்றான்.

(இ-ள்.) வேதங்களைபுணர்ந்த முதன்மைவாய்ந்த முனிவர்களும், வரகவிகளில் வல்ல அறிஞர்களும், சூழ்ந்திருக்கத் தன் மனைவியுடனிருந்த மன்னன் சபையினிடத்தில் சித்திரமெழுதிய ஆசனத்தின்மீது கர்ச்சனையை யுடைய யாமுநாசாரிய நிருந்தனர். ஒலிக்கும் வீரகண்டையைத்தரித்த அரசனும் எமது புரோகிதனோடு நீ வாது செய்வாயாக வென்று சொல்லி, நிறையமைந்த தனது மனைவியின் அழகிய முகத்தைப்பார்த்து இப்போது யார் வெல்வார்கள் சொல்லுவாயாக வென்றனன். (எ-று.) (கசு)

கஅ. ஈசனையெதிர்வந் திகலினும்வெல்வோன் யாமுநமுனிவ
னையென்றான், வாசவார்வேந்துமவனிடைந்தன்னேல் வஞ்சினம்
யாதெனமயிலும், பூசல்வாய்ளமலிக்குணவெரித்திடுவ * னென்ற
ன்புரோகிதனிடையிற், காசணிமுலையாய்காசினிபாகந் தருவ
லென்றனன்புகழ்க்கண்டன்.

(இ-ள்.) ஈசனே எதிரிட்டிவந்து பகைத்தாலும் வெல்லுமவர் யாமுந முனிவரே யென்றனன். பொருந்திய அரைக்கச்சையணிந்த அரசனும் அந்த யாமுநாசாரியர் தோற்றராயின் என்ன சபதம் என்றனன்; மயில்போன்ற தேவியும் குலைக்கும் வாயையுடைய நாயக்கு உணவைச் சமைத்திடக்கடவே னென்று சொல்லினன். அதற்குப் புகழையுடைய சோழன், புரோகிதன் தோற்றராயின் வடங்களணிந்த தனங்கையுடையவனே! எனது பூமியில் பாதிபாகந்தருவே னென்றனன். (எ-று.) (கஅ)

வேறு.

கக. வளவனுந்தேவிதானுஞ்சபதமும்மாபேசுறும்
அளவையினபயன்வாயிற் புரோகிதனாகியாழ்வான்
குளவன்வழியானக்கபாதன்மேற்கொதித்தாலென்னத்
துளவமாலனையாமுநற்கெதிர்சுளித்துசொலவான்.

(இ-ள்.) சோழனும் அவனது சேவியும் இப்படி சபதங்கூறுமளவில் சோழனது வாயிற் புரோகிதனை ஆக்கியாழ்வான், நெற்றியில் நெருப்பு கண்ணையுடைய சிவபிரான் அகம்பாதராகிய திருமழிசைப்பிரான்மீது கோ பித்ததுபோலத் திருத்துழாய்மாலையணிந்த பெருமானுக்குச் சமானமான யாமுநாசாரியருக்கு எதிராகக் கோபித்துச் சொல்லுவானாயினன். (எ-று.)

உ0. இகலியன்றென்றதாமென்றிசைப்பலாமென்றவெல்லாம்
சகமதித்திடவன்றெனபனிம்முறைதருக்கமாறாய்ப்
புகலிடத்திடைந்துளோர்க்குப்பாதுகம்புகல்வாய்ச்சண்ணம்
பகர்திமுந்துறநீயென்னயாமுநன்பகர்வதானுன்.

(இ-ள்.) பகைத்து, நீ அல்ல என்றதை நான் ஆம் என்று சொல்லுவேன்; ஆம் என்றதை யெல்லாம் அல்ல வென்று சொல்வேன்; இம்முறையே மாறுபட்டு வாத பேசுமிடத்துத் தோற்றவர்களுக்குரிய சபதம் பாத ரகசியைச் சுமத்தலாகும். ஆகவே முன்னே நீ சொல்லுவாயாக வென், யாமுநாசாரியர் சொல்லத் தொடங்கினர். (எ-று.) (உ0)

உக. உன்னையின்றருடாய்வந்தையலங்கடலுலகிற்கெல்லாம்
அன்னையேயரசன்றேவியருந்தகியனையகற்பாள்
என்னையுத்தரநீசொல்வதெனசசமழ்ந்திருந்தான்பின்னர்
முன்னேதாற்குருதியாதிபனுவலான்முழுதும்வென்றான்.

(இ-ள்.) உம்மைப்பெற்ற தாயானவள் மலடியல்லன்; கடல்குழந்த உலகத்திலுள்ளவர்களுக் கெல்லாம் அன்னையைப் போன்ற அரசன் மனைவி அருந்ததிபோன்ற கற்பையுடையவள்; (இதற்கு) நீ என்ன பதில் சொல்வீர் என்று கூற, (புரோகிதன் ஒன்றும் பதிலுரையாமல்) நாணியிருந்தனன். அதன் பிறகு முன்னேநூலாகிய வேதமுதலான சாஸ்திரங்களாலும் (யாமுநாசாரியர் ராஜபுரோகிதரை) முழுதும் வென்றனர். (எ-று.) (உக)

உமது தாய் புத்திரவதி, இராஜபத்தினி ஏகபதிவிரதை என்று ஸ்ரீ ஆளவந்தா ரருளிச்செய்ததை ஆக்கியாழ்வான் மறுத்துரைக்க வேண்டு மாயின் தன்றாய்க்குத்தான் குமாரனாயிருத்தலால் அவனை மலடியென்று சொல்லவும் இராஜபத்தினி ஏகபதிவிரதையல்லன் என்று சொல்லவும் வகைகாணாது திகைத்தனரென்க. அரசன் வேண்டுகோளால் ஸ்ரீ ஆளவந்

தார் தாமே இவற்றை மறுத்துரைத்தபோது, “ஒருமரமுந் தோப்பல்ல ஒரு பிள்ளையும் பிள்ளையல்ல” என்று சொல்வதுண்டாதலால் ஆக்கியாழ்வான் தன தாய்க்கு ஒரே புதல்வராதலால் அவர் தாய் வாழைமலடி எனறுரைத்தனரெனவும், பெண்கள் சந்திரனுக்கும், கந்திருவனுக்கும் அக்கினிக்கும் உரியோராயிருந்தனபிறகே ஒரு புருஷனுக்கு மனைவியாவர் என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லுவதால் சாஸ்திர முறைப்படி ராஜபத்தினி ஏகபதிவிரதை யன்றெனவும் எடுத்துக் காட்டினரென்க.

உஉ. தோற்றவர்க்குரியசண்ணம்பதத்தினிற்றொடுதோலென்றீண்டாற்றனிபுகன்றாய்வேந்தன்புரோகிததைலானும் ஏற்றமார்குலத்தோயாதலானுமீதிழையேனிச்சூள் சாற்றவுங்கருதேனென்றான்சகமெலாமதிக்கத்தக்கோன்.

(இ-ள்.) தோல்வியடைந்தவர்களுக்குரிய சபதம் பாதரக்ஷையைச் சுமத்தல் என்று இவ்விடத்தில் வலிமையுடன் நீவிர் சொல்லினீர்; ஆயின் நீர் அரசனது புரோகிதராதலாலும் சிறப்புடைய பிராமண குலத்திற் பிறந்தவராதலாலும் இதனை விதிக்கவுமாட்டேன்; இந்தப் பிரதிக்கீழையைச் சொல்லவும் நீனைக்கமாட்டேனென்றனர் உலகமெல்லாம் மதிக்கத் தகுந்த யாமுநாசாரியர். (எ-று.) (உஉ)

உங. வென்றயாமுநன்றான்சென்னிபுரோகிதன்வீழ்ந்துபோற்றி அன்றவற்கடியானுனெழுந்தனளரசன்றேவி சென்றனடழிஇத்தாள்வீழ்ந்தீண்டெனதுகுள்சுதைவதாகா தென்றனையாளவந்தாரோவெனவிசைத்துநின்றாள்.

(இ-ள்.) இப்படி வென்றவரான யாமுநாசாரியரது திருவடிகளில் சோழராசனது புரோகிதர் விழுந்து துதித்த அன்று அவருக்கு அடிமை யாயினன். அப்போது அரசன் மனைவி எழுந்து சென்று தழுவிக்கொண்டு யாமுநாசாரியரது திருவடிகளில் விழுந்து இப்போது எனது சபதம் கெடாமல் எனனை ஆளவந்தவரோ நீர் என்று சொல்லி நின்றனள். (எ-று.) (உ)

உச. பணிந்தனளரசெற்கீந்தபாதிநாடடிக்கீந்தேன் அணிந்ததூன்மார்பத்தண்ணலென்றனளரசன்றானுந் துணிந்தவன்றன்னைவென்றாய்நீகடற்றயின்மாலென்னுத் திணிந்ததோள்படியிற்றோயப்பணிந்துயர்சிதப்புமிக்கான்.

(இ-ள்.) பணிந்தவளாகி அரசன் எனக்குக்கொடுத்த பாதிராச்சியத்தை ஸ்வாமிகட்குக் கொடுத்துவிட்டேன் முப்புரிநூலணிந்த திருமார்பையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவரே! என்றனள். அரசனும் துணிவடைந்து புரோகிதரானவரை வென்றிரே நீர் கடலில் அறிதுயிலமரும் பெருமானென்று வலிமையையுடைய தோள்கள் பூமியிற் படியும்படி பணிந்து உயர்ந்த சிறப்புக்களை அதிகமாகச் செய்தனன். (எ-று.) (உச)

உரு. அகமகிழ்ந்தரசன்றேவியாளவந்தாரென்றன்பாற் பகர்மொழிதன்பேராகப்பார்புரந்தனனிப்பான்மை புகலருந்தகைமைசான்றபுண்டரீகன்றாள்போற்றுந் துகளில்சீராமன்கேளாக்காண்குவான்அனைவின்வந்தான்.

(இ-ள்.) மனமகிழ்ந்து சோழராசன் மனைவி ஆளவந்தார் என்று அன்போடு சொல்லிய மொழி தமது திருநாமமாகும்படி யாழநாசாரியர் அப்பூமியைக் கைக்கொண்டு ஆண்டனர். இந்த விதத்தைச், சொல்வதற்கரிய பெருமை நிறைந்த உய்யக்கொண்டாருடைய திருவடிகளைப் போற்றும் குற்றமற்ற மணக்கால்நம்பிகள் கேட்டு அவரைக் காண்பதற்காக விரைவாக வந்தனர். (எ-று.) (உரு)

உசு. புவிபுரந்தருநீர்மைப்புரந்தரன்பொருவப்பொற்றூர்
தவிசினிலிருந்துவாழும்பாழநன்நன்பாற்றன்சொல
நவில்பவரொருவர்க்காணன்வாயில்வாரணத்தானுநம்
அவிர்க்கிர்மணிப்பூணையவையினுமணுகலாற்றான்.

(இ-ள்.) பூமியையானும் தன்மையாலே தேவேந்திரனுக்குச் சமானமாகப் பொன்மயமான அழகிய ஆசனத்திலிருந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் யாழநாசாரியரிடத்தல் தமது சொல்லைக் (கொண்டிபோய்ச்) சொல்லுவவரொருவரையுங் காணுவவரையும் வாசற்றடையினுலே மிக்க பிரகாசமுடைய ரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணங்களையணிந்த யாழநாசாரியரை ஒவ்வொரு தினமும் ராஜசபையிலும் போய்க் காணமுடியாதவரையும், (எ-று.) (உசு)

உஎ. தெருமராவிலைக்காணும்விரகியாதெனத்தன்சிற்தை
ஒருமையானோர்ந்தங்கன்னுன்மடைப்பளிக்குரியோர்பாங்கர்
அருமையானனுதிநங்கோவினிமையாலயிலசிந்துண்டி
பொருவிலிருரைமினென்னத்தூதுளைப்போதாமென்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி கலங்கி இவரைப்பார்க்கும் உபாயம் என்னவென்று தமது சிற்தை யொன்றுடனே யோசித்து அவரது மடைப்பள்ளிக்கு உரியவர்களிடத்தில் கஷ்டப்பட்டிச் சென்று உமது அரசன் இனிமையோடு உட்கொள்ளும் பதார்த்தத்தை ஒப்பற்றவர்களே! சொல்லுவீர்களாக வென்று கேட்க அவர்கள் தூதுளைப்பூ என்று சொன்னார்கள். (எ-று.) (உஎ)

உஅ. இனியதூதுளைப்பூக்கொய்தாண்டரறுதிங்களிந்தான்
புனிதயாழநனுந்தேராதிருத்தலாற்புகழ்சீராமன்
நனிதளர்ந்தொருநாணல்காதொழிதலாண்டஞ்சேப்பக்
குனிபிருகுடி மீச்செல்லமடையரைக்கொதித்துநோக்கா

(இ-ள்.) அவருக்கு இனிமையான தூதுளைப்பூவைப் பறித்துவந்து அங்கு ஓராண்டு காலம் கொடுத்தனர். அதற்குப் பரிசுத்தரான யாழநாசாரியர் தம்மை யுணராமலிருத்தலால் கீர்த்தியையுடைய மணக்கால்நம்பிகள் மிகவுந்தளர்ந்து ஒருநாள் கொடாமல்விட்டதினாலே யாழநாசாரியர் கண்கள் சிவக்கும்படி வளைந்த புருவம் மேலே போகும்படி மடைப்பள்ளியிலுள்ள வர்களைக் கோபித்துப் பார்த்து (எ-று.) (உஅ)

உசு. அடுதுணர்த்தூதுளைப்போதயர்த்தவாறமைமினென்ன
வடுவிலாய்கேண்மோழத்தவயிணவனொருவனானும்
இடுவனின்றயர்த்தானென்னவவனைநீரெம்முனானை
விடுமெனவவருமன்னுன்றன்னையம்முறையேவிட்டார்.

(இ-ள்.) நிதமும் சமைக்கும் கொத்தாயிருக்கும் தூதுளைப்பூவை மறந்தவிதம் சொல்லுங்களென்று கூறக் குற்றமற்றவரே! கேட்பீராக; முதுமைப்பருவமுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவரொருவர் தினமும் கொண்டுவிந்து கொ

டுப்பார்; இன்று மறந்தனர் என்று கூற, அவரை நீங்கள் எமக்குமுன்னே நாளைத்தினம் கொண்டுவந்து விடுங்கள் என்று சுட்டினையிடவே அவர்களும் மதுநாள் (துதுளைப்பூவைக் கொண்டுவந்த) மணக்கால்நம்பிகளை அப்படியே கொண்டுவந்து விட்டார்கள். (எ-து.) (௨௬)

௩௦. எதிரெழுந்திறைஞ்சிப்போற்றியிருக்கையீந்தடிக்கட்கின்பம் முதிர்குதிர்நிதியோபாரோமொழிகெனமுதுதூன்றான மதிதிகழாளவந்தான்வினவலுமணக்கானம்பி புதியவைவிரும்பேனெனபாற்பழையதும்பொருளுண்டென்றான்.

(இ-ள்.) அப்போது பழமையான நூல்+ளிற் சொல்லும் ஞானம் நிறைந்த மதி விளங்கும் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் எதிராக எழுந்து வணங்கி வாழ்த்தி ஆசனங்கொடுத்த ஸ்வாமிகளுக்கே வணங்குவது மிக்க பிரகாசமுடைய பொருளோ? பூமியோ? சொல்லுவீர்களாக வென்று கூறுதலும் மணக்கால்நம்பிகள் புதியவையான இவைகளை நான் விரும்புவேனல்லேன்; என்னிடத்தில் பழமையான உங்களுடைய பொருளுண்டென்றனர். (எ-து.) (௩௦)

௩௧. உனக்கல்தருள்வா னுட்கொண்டடைந்தன னுன்முதாதை தனக்குமா லுதவவன்னு னுண்டரிசு னுக்குத்தந்தான் எனக்கவனளித்தானெருசாப்பொருளெலாமினிநீகோடி மனக்கினிதழியாசசெலவமென்றனன்மணக்கானம்பி.

(இ-ள்.) உமக்கு அதனைக் கொடுப்பதற்காக எண்ணி வந்தேன்; உமது பாட்டனுக்கு ஆழ்வாரளிக்க, அவர் உயயக்கொண்டிருக்குக் கொடுத்தனர்; அவர் எனக்குக் கொடுத்தனர்; அந்தக் குறையாப் பொருளை யெல்லாம் இனி நீர் கொள்ளுவீராக; அது மனதுக்கு இனியது; அழியாத செல்வம் எனறனர் மணக்கால்நம்பிகள். (எ-து.) (௩௧)

௩௨. யாமுநமுனியும்பேணியன்றுதொட்டேமவாயில் தோமுனிமுனிக்கின்றாக்கித்தடையெமர்தொன்மைத்தாக நீமுனநவின்றகேடில்பொருளினைநிகழ்த்தெனறேத மாமுனிவரனுங்கிதைவைகலீரொன்பான்சொற்றான்.

(இ-ள்.) யாமுநாசாரியரான மநநிலரும் விரும்பி அன்று முதல் குறையங்களைக் கோபித்த மணக்கால்நம்பிகளுக்குக் காவலுடைய வாசற்றடை இல்லையாகச் செய்தது, எங்கள் பெரியோர்களது பழமையானதாக நீவிர் முன்பு அருளிச்செய்த கெடுதலில்லாத பொருளை அருளிச்செய்வீராக வென்று சொல்லப், பெருமை பொருந்திய முனிசிரேஷ்டரான மணக்கால்நம்பிகளும் கீதாசாஸ்திரத்தைப் பதினெட்டுத் தினங்களில் சொல்லியருளினர். (எ-து.)

௩௩. அறைதொறுந்துலங்கிச்சித்தமடிபணிந்தடியேன்காணக் குறையிலப்பொருளைக்காட்டுகெனப்பொருட்சரமங்கூறி நிறையணியரங்கத்தன்னொடுசெலாநீலமேனி இறைவனைக்காட்டிக்காணடிதுமர்பொருளினுவேயென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படி அருளிச்செய்யுந்தோறும் சித்தம் துலக்கமடைந்து யாமுநாசாரியர் மணக்கால்நம்பிகளுடைய திருவடிகளை வணங்கி அடியேன் காணும்படியாகக் குறைவில்லாத அப்பொருளைக் காட்டுவீராக வென்று கூற, மணக்கால்நம்பிகள் சரமசுலோகார்த்தத்தை யருளிச்செய்து நிறை

ந்த அலங்காரத்தையுடைய திருவரங்கத்துக்கு யாமுநாசாரியரோடு சென்று நீலநிறமுடைய திருமேனியையுடைய பெருமானைக் காட்டிக்கொடுத்து உங்கள் பொருள் இதுவே என்றனர். (எ-று.) (௩௬)

௩௭. பவப்பிணிமருந்தாய்நானம்பயக்குமெட்டெழுத்தைப்பாரிததுவப்பினிபுபதேசித்தான்யாமுநனுலவாக்காட்சி
நிவப்பினிமறுறவுபுண்டாங்கரியருணிறைந்துஞாலத்
தவப்பிணிகடந்தேமென்னுவிருந்தனரங்கக்கோயில்.

(இ-ள்.) பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகி அந்தப்பஞ்சுஞானத்தை யளிக்கும் திருவஷ்டாக்கரத்தை விரித்த உவப்போடு உபதேசித்தனர். பிறகு யாமுநாசாரியர் கெடாத ஞான உயர்ச்சியினாலே அறவற உயர்ச்சிக்கொண்டு பெருமானது திருவருள் பரிபூரணமாகப் பூமியில் பயனற்ற நோயைக்கடந்தோமென்று திருவரங்கத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (௩௭)

௩௮. அலகிலாஞானசித்தியுரிவிலான்மாவின்சித்தி
இலகுமாலீசன்சித்தியென்னுமுப்பனுவலேத்தல்
பலவித்தநியுகதைசுருககநின்றயன்சோபாநமை
நலபுருடாததமாகமபபுலமுமநாலே.

(இ-ள்.) அலகிடப்படா ஸம்வித்யித்தி அழியாத ஆத்மஸித்தி விளங்கும் பெருமை நிறைந்த ஸுவரஸித்தி ஆகிய மூன்று நூலான வித்தித்யமும், ஸ்தோத்ரரதமும், பலவித்தாலும் பொருளருமையுடைய கீதார்த்த ஸங்க்ரஹமும், நிலைபெற்று எம்பெருமானைச் சேர்ந்த குணத்தையும் அக்குண நலமுடைய புருஷனையும் நிச்சயித்துரைக்கும் பொருளுடைய தான மஹாபுருஷநிர்ணயமும் ஆகமவரிவான ஆகமபரிபாணம் என்னும் பெயருடைய தூலும் (எ-று.) (௩௮)

௩௯. கோதிமுறபனுவலகூறிவிளங்குநாட்டுமுதககண்ணன்
நீதியாசங்ககன்னனமானவபுருடனீர்மை
வேதியாவாமனுசில்சமுதன்புண்டரிகன்பேரா
ஆதிமாலபதந்தாழியவனிமீதுதித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற சதுசுலோகியும் அருளிச்செய்து விளங்குங் காலத்தில் குமுதாக்கூர், நீதியையுடைய சங்ககர்ணர், அமரவபுருஷர், தன்மைஞன்றாத வாமநர், குற்றமற்ற சுமுகர், புண்டரிகர் ஆகிய இவர்கள் ஒருவராலும் பெயராத காரணபூதனுன பெருமானது பரமபதத்தை விட்டுக் கடல்குழந்த பூமியின்மீது அவதரித்து, (எ-று.) (௩௯)

௪௦. தெருடரும்பெரியநம்பிதிருவரங்கேசன்சிலம்
அருடிருக்கசசிரம்பியருட்டிருமாலையான்டான்
திருமலைநம்பிகோட்டியூர்நம்பியெனவத்தேவா
பொருவரும்பெயராக்கோயிலரங்கமாரகருடபுக்கார்.

(இ-ள்.) ஞானமளிக்கும் பெரியநம்பிகள், திருவரங்கப்பெருமானாரையர், சீலகுணத்தை யருளும் திருக்கச்சிரம்பிகள், கிருபையுடைய திருமாலையான்டான், திருமலைநம்பி, திருக்கோட்டியூர்நம்பி என்று அந்த நித்திய சூரிகளுக்கு ஒப்பற்ற திருநாமமாகக் கோயிலான திருவரங்கமாநகரத்தில் பிரவேசித்தனர். (எ-று.) (௪௦)

௩௮. புகலிடங்கடவுணின்றொன்றியாமுனைப்போற்ற
இகலிடந்தவனுமாட்கொண்டெட்டெழுத்திசைத்தானன்றோர்
பகலிடங்கரைவென்றோன்றாப்பரவியாமுநன்றன்பாதத
தகலிடந்தனில்வாழ்மேலோரலகிலாரடிமையானார்.

(இ-ள்.) அடைக்கலஸ்தானம் தெய்வத்தன்மையுள்ள உமது திருவடிகளே யென்று யாமுநாசாரியரைத் துதிக்க, தமக்குப் பகையானவற்றை வென்ற யாமுநாசாரியரும் அவர்களை யடிமைகொண்டு திருவஷ்டாக்கூரத்தை உபதேசித்தருளினர். அக்காலத்தில், ஒருநினைம் கஜேந்திராழ்வானை வருத்திய முதலையை வென்ற பெருமானது திருவடிகளை வணங்கும் யாமுநாசாரியாரது திருவடிகளில் பூமியில் வாழும் கணக்கற்ற மேலோர்கள் அடிமையானார்கள். (எ-று.) (௩௮)

௩௯. அருட்சடகோபன்கூறுமறைமுதலரியதூல்கள்
பொருட்படவலர்கட்கோகியுறையுநாட்புனிதநல்கா
இருட்பவமகந்துஞ்சொற்சீராமனாண்டெய்தியெந்தாய்
தெருட்டருமொருசொற்கேட்டியெனவிவைதெரிக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) கிருபாவழிவமான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த தமிழ்வேதம் முதலிய அருமையான தூல்களைப் பொருள்படுமபடி அவர்களுக்கு அருளிச் செய்து எழுந்தருளியிருக்கும் நாளில், பரிசுத்தத்தை யளித்து இருள் மயமான பிறவியை நீக்கிய வாக்கையுடையவரான மணக்கால் நம்பிகள் அவ் விடத்துக்கு எழுந்தருளி, ஸ்வாமி! நான் மனிக்கும் ஒரு சொல்லை கேட்பீராகவென்று இவற்றைத் தெரிவிக்கலாயினர். (எ-று.) (௩௯)

௪௦. உனதுமுதாதையோகமறையுனக்குதவும்வண்ணம்
மனனுறககுருகேசமகன்யிசைப்பமற்றவனுமாயோன்
தனதுதாள்கருதியோகத்திருந்தனவணிசார்ந்து
வினவுகென்றிடமுங்கூறியாமுநன்விரைவிற்சென்றான்.

(இ-ள்.) உமது பாட்டனாரான ஸ்ரீமந்நாத்தமுனிகள் யோகரகசியத்தை உமக்கு அளிக்கும்படிக்கு மனதிலுள்ளும்படி குருகைகாவலப்பனுக்கு அக்காலத்திலருளிச்செய்ய, அவரும் ஆச்சரிய சன சேஷ்டிதங்களை யுடையவனான பெருமானது திருவடிகளைச் சிந்தித்து யோகத்திலிருந்தனர்; அவ்விடத்துக்கு நீவிர் சென்று கேட்பீராக வென்று இடத்தையு மருளிச் செய்ய, யாமுநாசாரியர் அங்கு விரைவாகச் சென்றனர். (எ-று.) (௪௦)

௪௧. எண்ணில்பாகவதர்குழக்குருகைகாவலன்பாலெய்திக்
கண்ணினுற்பருகுவான்போனோக்கிமால்கமலபாதம்
நண்ணியோகசசமாதிசிதைத்திடினவையாமென்றா
உண்ணினைந்துரையான்றோணக்குகைப்புறத்திறைந்தானன்றே.

(இ-ள்.) கணக்கற்ற பாகவதர்கள் குழும்படி குருகைகாவலப்பன் இடத்துக்கு வந்தடைந்து, கண்ணினாலே அவரைப் பருகுவாரைப்போலே சேவித்து, பெருமானது கமலம்போன்ற திருவடிகளை யடைந்த யோகசமாதியைக் கெடுத்தால் தோஷமாகுமென்று திருவுள்ளத்தில் நினைந்து பேசாமல் துரத்தே குகையில் எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (௪௧)

சஉ. விழிதிறந்தெழுந்து ஞானத்துணர்ந்தியார் விளங்குந்தொல்சீர்
ஒழிவிலாது யாந்தசொட்டைக்குலத்திவணுற்ற ரென்ன
அழிவிலாக்குருகைநாதன் வினவவாங்கடி யென்னென்ப
பொழிகணீர்புளகத்தோடும் பணிந்தியா முநனும்போற்று

(இ-ள்.) கண்களைத் திறந்தெழுந்து ஞானத்தினாலே யுணர்ந்து விளங்
கும் பழமையான் வைபவம் ஒழியாமல் அபிவிருத்தியடைந்த சொட்டைக்
குலத்தி லுதித்த யாவர் இவ்விடத்துக்கு வந்தார்களென்று கெமிதியில்லாத
குருகைகாவலப்பன் கேட்டருள, அவ்விடத்தில் யாமுநாசாரியரும் அடியே
னென்று கூறிப் பொழியும் கண்ணீரோடும் புளகத்தோடும் பணிந்து துதி
த்து, (எ-று.) (சஉ)

சங. உன்றனியோகநோக்கி மருங்குறு துரையாடாது
சென்றயற்கு கையின்மன்னிச் சேணிடையிருந்தேன்றேரின்
என்றனிவரவு சொலவோரொருவரையிவனிற்காணென்
துன்றனித்தவத்தாயெவ்வாறு ணர்ந்தனையென்னத்துயோன்

(இ-ள்.) உமது ஒப்பற்ற யோகசமாதியைச் சேவித்துச் சமீபிக்காமலும்
பேசாமலும் சென்று பக்கத்திலுள்ள குகையில் தங்கித் தூரமான இடத்
திலிருந்தேன்; அறியுமிடத்து அடியேனது தனிமையான வருகையைச் சொ
ல்லுமவர்கள் ஒருவரையும் இவ்விடத்திற் காணென்; பொருந்திய ஒப்பற்ற
தவத்தையுடையீர்! அடியேனை எவ்வாறு அறிந்தீர்கள் என்று கூறப், பரிசு
த்தராகிய குருகைகாவலப்பன் (எ-று.) (சங)

சச. இருவருமொருவராகியெனது ளத்திருந்தெக்காலும்
பொருவருமின்பந்துய்க்குங்காலேயிற்பூவின்செல்வி
திருமுலைத்தடத்தான்மார்பத்தழுத்தினுஞ்சிறிதும்பாரான்
ஒருமுறையன்றிப்பல்காலொழிவிலென்னுளத்தைநீங்கா

(இ-ள்.) பெருமான் எனது உள்ளத்திலிருக்க, நாங்களிருவரு மொரு
வராகி எப்போதும் ஒப்பற்ற இன்பமதுபவிக்குங் காலத்தில், தாமரைமல
ரில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெரியபிராட்டியார் தமது திருமுலைத்தடத்தா
லே திருமார்பில் அணைத்தாலும் அப்பிராட்டியைச் சிறிதேனும் நோக்காத
வன் ஒரு முறையே யன்றிப் பலமுறையும் தன்னை யொழியாத என்னுள்ள
த்தைவிட்டு நீங்கி, (எ-று.) (சச)

சரு. நீலமானினைநோக்கவுணர்ந்தனனிகரிலாத
சீலமார்ந்தனையீண்டுற்தெவனெனச்செவ்வியோனுஞ்
சாலமாயோகநின்பாற்பெறுகுவானென்னத்தக்கோன்
காலமாரிநியாணத்திற்கட்டுரைத்திடுதுமென்னு

(இ-ள்.) நீலநிறத்தையுடைய பெருமான் உம்மைப்பார்க்க அதனாலே
நான் அறிந்தேன். ஒப்பில்லாத சீலகுணம் பொருந்திய நீவிர் இவ்விடத்துக்
கு வந்தது யாது காரணம்? என்று அருளிச்செய்ய, மனமொழி மெய்களால்
செம்மையையுடைய யாமுநாசாரியரும் மிகுதியும் பெருமைபொருந்திய
யோகத்தைத் தேவரீரிடத்தில் பெறுவதற்காக என்று கூற, மேலோரான
குருகைகாவலப்பன் எமது நிரியாண காலத்தில் சொல்லக்கடவோம் என்
தருளிச்செய்து, (எ-று.) (சரு)

சக. தன்னிரியாணவேலைதனைவரைந்தறித்தக்காலம்
முன்னிரீவருகவென்னுவிடுப்பயாமுநனுமொண்சீர்த்
தென்னிலங்கேசன்றந்திருவரங்கத்தைசசேர்ந்து
மன்னியபரமபாகவதரொடும்வதிந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) தமது நிரியாண சமயத்தை எழுதிக்கொடுத்து அக்காலத்தை
யெண்ணி நீவிர் வருவீராகவென்று விடுக்க, யாமுநாசாரியாரும் ஒள்ளிய
ரோயுடைய தெற்கின்கண்ணுள்ள இலங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஸ்ரீ விடீ
ஷணுமுவான் கொடுவந்தவைத்த திருவரங்கநகரத்தையடைந்து நிலைபெ
ற்ற பரமபாகவதர்களோடும் எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (சக)

வேறு.

சஎ. ஆதரவினரங்கேசன் திருவோலக்கத்தொருநா ளாளவந்
தான், ஏதமிலாமுதலிகளெண் ணிலர்சூழவீற்றிருந்தா னிவன்று
ணையன், கோதகன்றதிருவரங்கப் பெருமான்முன்சடகோபன்
கூறும்பாட்டுள், ஓதவருமபொருட்டிருவாய் மொழிக்கருட்பாடி
டவணங்கி யுரையாறிப்போன்

(இ-ள்.) பிரீதியோடு திருவரங்கேசனது திருவோலக்கத்தில் ஒருநாள்
ஸ்ரீ ஆளவந்தார் குற்றமற்ற முதலிகள் கணக்கற்ற திருநாமங்கள் சூழ்ந்
திருக்க எழுந்தருளியிருந்தனர். இவரது திருவடிகட்கு நேசமுடையவரான
குற்றநீங்கிய திருவரங்கப்பெருமானையார் முன்பு சடவாயுவைக் கோபித்
தவரான ஆழ்வார் அருளிச் செய்த பிரபந்தங்களில் சொல்லுதற்கரிய பொ
ருளையுடைய திருவாய்மொழியைப் பாடுவதற்கு அருளப்பாடிடவே வணங்
கி இசையுடன் பாடுமவர், (எ-று.) (சஎ)

சஅ. கெடுமிடரொன்றொருதிருவாய் மொழியினையாமுநமுனி
வோன் கேடிலசோதி, உடுபதிநேர்திருமுகமண் டலநோக்கியுள
முருக வுரைக்கப்பல்கால், அடுமிடாதீர்ந்துயர்ந்தோனு மதன்
பொருடேர்ந்தரங்கேச னருளிதென்னு, நெடுமதில்குழ்திருவனந்
த புரப்பதுமநாபனையுண் ணினைந்துசெல்வான்

(இ-ள்.) “கெடுமிடராயவெல்லாம்” என்று ஒரு திருவாய்மொழியை
யாமுநாசாரியரது கெடாத பிரகாசமுடைய சந்திரனை நிகர்த்த திருமுக
மண்டலத்தை நோக்கி உளமுருகும்படி பலமுறையும் அருளிச்செய்ய, வரு
த்தும் தன்பந்தீர்ந்துயர்ந்த யாமுநாசாரியாரும் அதன் பொருளை யுணர்ந்து,
இது திருவரங்கேசன் திருவருளென்றுகொண்டு, நெடிய மதில் சூழ்ந்த
திருவந்ரப்புரத்தி லெழுந்தருளிய பதுமநாபப் பெருமானைத் திருவுளத்தி
லெண்ணிப் பிரபாணமாகுமவர் (எ-று.) (சஅ)

சக. மன்னுதிருமடத்தினுக்குத் தனைநிகராகியதெய்வ வாரியா
ண்டான், என்னுமுனிவனையிருத்தா வெண்ணின்முதலிகளோடு
மேகிப்பூவும், பொன்னுமலரடிவருடத் துயில்புரியுந்திருவனந்த
புரத்துளாளைப், பன்னுமறைத்தமிழ்கூறிப் பரவிவணங்கினன்பல்
காற் படடிலாதான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற தமது திருமடத்துக்குத் தம்மை யொத்தவரான தெய்வவாரியாண்டானென்னும் மநநசீலரை யிருத்தி, கணக்கற்ற முதலிக னோடும் சென்று, பூமிப்பிராட்டியாரும் பெரியபிராட்டியாரும் திருவடிகளை வருடும்படி அறிதுயிலமரும் திருவநந்தபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் பதுமநாபப்பெருமானே, துன்பயில்லாத யாமுநாசாரியார், உயர்ந்தோர் அறிக்கும் தமிழ்வேதத்தை யதுசந்தித்துப் பலமுறையும் அதித்து வணங்கி, (எ-று.) (சுக)

ரு0. சீதரன்மாலனந்தசய னத்தாதிபதமலரிற் சிந்தைசேர்த்தி, நாதமுனிமகன்மகனங் குறைநாளினுயர்குருகை நாதனீந்த, சாத கத்தையயாந்துநினைந் தொருநானோக்குதலுமவன் றனிவைகுந் தம், போதலுறுநாளந்நா ளாதலும்வெய்துயிர்த்திரங்கிப் புலம்ப வுற்றான்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீதரன் திருமால் ஆகிய அநந்தசயந பதுமநாபனது திருவடி த்தாமரைகளில் மனதைச்சேர்த்து ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்குத் திருப்பேரனா ன ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அங்கு எழுந்தருளி யிருக்கையில், உயர்ந்த குருகை காவலப்பன் அளித்த ஜாதகத்தை மறந்திருந்து ஒருநாள் நினைந்து பார்த்த லும், அந்தக் குருகைகாவலப்பன் ஒப்பற்ற வைகுந்தத்துக்கு எழுந்தரு ளும் தினம் அந்தத்தினமாகவே பெருமூச்செறிந்து மனமிரங்கிப் புலம் பத் தொடங்கினர். (எ-று.) (இ0)

ருக. இக்கணஞ்சென்றெந்தையருள் யோகநிலைகேட்கவென்றா லெழுந்தேராவெண், டிக்களந்தச்சிறைக்கருடன் யானன்றேமாருதி யாந் திறலோனன்றே, அக்கமலத்தயனளித்த புட்பகமோநம்வயத் த தாவதன்றே, தக்கவனைக்காண்டலரி தெனவழுங்காச்சிறுவரை யுந் தரியானாகி

(இ-ள்.) இந்த க்ஷணமே சென்று எனது பாட்டனார் அருளிய யோக நிலையைக்கேட்க வென்றால், ஒருவராலும் வலிமை தேராத எட்டுத்திசைகளை யளந்த சிறகையுடைய கருடாழ்வான் நானன்றே; ஆஞ்சநேயரான வலி யோனன்றே; அந்தத் தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமதேவன் கொடுத்த புட் பகவிமாநமோ நமது வசமாவதன்றே; தஞ்ந்தவரான குருகைகாவலப்பனை க் காணுதல் அறிதெனது வருந்திச் சிதிது பொழுதும் தரிக்காதவராகி, (எ-று.) (ருக)

ருஉ. அனந்தபுரந்தனைநீங்கி வருங்காலையவன்பிரிவை யாற்றாத் துன்பான், மனந்தளர்வுற்றுடல்பூரித் திடச்சிவிகைமீதுதெய்வ வாரியாண்டான், சுனந்தன்முதலினர்பரவத் துயினெடுமாலரங்கந கர்துறந்துசான்றோர், இனந்தனதுமருங்கணுக வருந்தகையாமுந முனிவற் கெதிரேசென்றான்.

(இ-ள்.) திருவனந்தபுரத்தை விட்டு வரும்போது, யாமுநாசார்யாது பிரிவைச் சகிக்க முடியாத துன்பத்தாலே மனந்தளர்ந்து திருமேனி வீக்க மடையவே சிவிகையின்மீது தெய்வவாரியாண்டான், சுனந்தன் முதலா னவர்கள் வணங்கும்படி அறிதுயிலமரும் பெருமானது திருவரங்க நகரத் தைவிட்டு, மேலோர்களது கூட்டம் தமது புடைசூழ எழுந்தருளும் பெரு மையையுடைய யாமுநாசார்யாது எதிரே சென்றனர். (எ-று.) (ருஉ)

ரு௩. குரவணைக்காண்டலுந்துயர்தீர்ந் துடல்பூரிப்பொருவிந டை கூடிப்பாதம், பரவிவணங்கலுநோக்கி யாமுநனுமனந்தபுரப் பதுமநாபன், அரவணையிற்றுயிலகோயிற் கோபுரத்தைக்காட்டி வண்ண மண்ணளிபோய், முரணையடுமுகிறிருத்தாள் பணிந்து மீள்குதியெனவம் முனிவன்குணம்

(இ-ள்.) ஆசாரியரைச் சேவித்தலும் துயரந்தீர்ந்து திருமேனி வீக்கம் நீங்கி திருவடிகளில் நடைகூடித் துதித்து வணங்குதலும், யாமுநாசாரிய ரும் அவரைக் கடாக்ஷித்துத் திருவநந்தபுரத்துப் பதுமநாபப்பெருமான் சேஷசயநத்தில் அறிதயிலமரும் திருக்கோயிற் கோபுரத்தைக் காட்டி, நன்மை யுடைய பெருமையிற் சிறந்தோரே! நீர் போய், முராசரணை வென்ற மேகம் போன்ற பெருமானது திருவடிகளைப்பணிந்து மீண்டுமருவீராக வென்று அருளிச்செய்ய, அம்மநநசீலரான தெய்வவாரியாண்டானும் (எ-று.) (ரு௩)

ரு௪. வந்ததெதிர்திருவனந்த புரமெனக்கென்றாளவந்தான் மலர் த்தாள்காட்டி, அந்தமுடியதிற்கூட்டிப் பணிந்தேத்தயாமுநனு மன்பின்மிக்கார், இந்தநிலத்திவணைநிகர் யாவரெனவியவாநின் றே வியோகம், சந்ததமுந்தளராது குருகைகாவலன்புரிந்த தலத்தைச் சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) எனக்குத் திருவநந்தபுரம் எதிரேவந்ததென்று ஆளவந்தா ரது திருவடிகளைக்காட்டி அழகிய முடியிற் சூட்டிக்கொண்டு பணிந்து துதிக்க, யாமுநாசாரியரும் ஆசாரியபக்தியில் மிகுந்தவர்கள் இந்தப் பூமியில் இவரை யொத்தவர்கள் யாரென்று ஆச்சரியத்துடன் அருளிச்செய்து சென்று, குருகைகாவலப்பன் எப்போதுந் தளராமல் யோகஞ்செய்திருந்த இடத்தை யடைந்தனர். (எ-று.) (ரு௪)

ரு௫. அலகிலாஞானமுத லடிமறவாயாமுநனாண் டனுமுன்னே, உலகில்யாரினுமுயர்ந்த குருகைகாவலன்றிருநா டிற்குனென்ன, இலகிவாள்விடுவெயிலி னிழுதேய்ப்பவ்வுருகியினைந் தினைந்து மாழ்கி, விலகிவாள்விரிமணிப்பெட் டகக்கோயிலணியரங்க மேவினாலை.

(இ-ள்.) கணக்கற்ற ஞானகுணகனா முதல்வனது திருவடிகளை மறவாத யாமுநாசார்யர் அவ்விடத்துக்கு வந்து சேருமுன்னே, உலகத்தில் யாரினும் உயர்ந்த குருகைகாவலப்பன் பரமபதத்தையடைந்தன ரென்று (அங்குள்ளார்) சொல்ல, விளங்கி ஒளிவிடும் வெயிலிலிட்ட நெய்யைப் போல உருகி இரங்கியிரங்கி வருந்தி, விட்டுவிட்டு ஒளிவிரியும் மணிப்பெட்டகமான கோயிலையுடைய அழகிய திருவரங்கத்தை யடைந்தனர். (எ-று.)

ரு௬. கனகமதிண்மணிக்கோயிற் திருவநந்தன்மிசைத்துயிலுங் கமலக்கண்ணான், தனதுதிருவடிமுதலா முடிகாறுநோக்கிமிகத் தழைக்கக்காதன், மன்னுருகவிழியிணைநீர் பொழிதரமெய்புளக ரும்ப வணங்கிமாலே, எனதுபவப்பிணிமருந்தே யெவ்வுலகுமெ வ்வுயிரு மீன்றொந்தாய்.

(இ-ள்.) பொன்மயமான திருமதில்கள் சூழ்ந்த அழகிய திருக்கோயில் திருவந்தாழ்வான்மீது அறிதுயிலமரும் செந்தாமரைமலர் போலுந் திருக்கண்களையுடைய பெருமானது திருவடிமுதலாகத் திருமுடிவரையில் சேவித்து, பக்தி மிகவுந்தழைக்கவும் திருவுள்ள முருகவும் இரண்டு திருக்கண் மலர்களில் நீர் பொழியவும் திருமேனியில் புளகமுண்டாகவும் வணங்கி, பெருமானே! எனது பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தே! எவ்வுலகங்களையும் எவ்வுயிரையும் சிருஷ்டித்து ஆளும் எனது காரணபூதனே! (எ-று.) (௫௬)

௫௭. பிரமாணம்பிரமேயம் பிரமாதாவெனப்பிரிந்தும் பிரிவின் றூயும், வரமாயைபுரிமுதலே பொருவரியதிருமலைமேல் வாழெங்கோவே, சீரநான்குளானியற்று மகத்துதித்தாயத்திகிரித் தேவர் தேவே, பரமானுவாய்வரையா யாவரியாவையுமாகிப் பரம்பா நின்றாய்

(இ-ள்.) பிரமாணம் பிரமேயம் பிரமாதா என வேறுபட்டும் வேறுபாடில்லாமலும் வரும்படி மாயை செய்யும் முதல்வனே! ஒப்பில்லாத திருமலையின்மீது வாழும் எமது தலைவனே! நான்கு சிரங்களையுடைய பிரமதேவன் செய்த யாகத்தில் ஆவிர்ப்பவித்தவனாய் ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியில் வாழும் தேவராசனே! பரமானுவாயும் மேருமலையாயும் யாவரும் யாவையும் மாகியும் பரவி நிற்கும்வனே! (எ-று.) (௫௭)

௫௮. என்றுமணித்திருக்கோயி றிருமலைநான்முகன்வேள்வியிழைத்தவேழக், குன்றுமுதற்பதிபனுவல் வடமொழியிற்பலவிதத்தாற் கூறிப்போற்றி, நன்றுதரும்பொய்கைமுத லினாபாடற்ற மிழ்ச்சுருதி நவிலுஞானம், ஒன்றுமுளத்தினனாகி யவற்றினுக்கு முரைநவின்ரு னுணர்வுமிக்கான்.

(இ-ள்.) என்று அருளிச்செய்து மணிமயமான திருவரங்கம், திருமலை, பிரமதேவன் யாகஞ்செய்த ஹஸ்திகிரி முதலிய திருப்பதிகளை வடமொழிச் செய்யுட்களைப் பலவிதத்தாலும் அருளிச்செய்து அறித்து, நன்மையை யளிக்கும் பொய்கையாழ்வார் முதலானவர்கள் அருளிச்செய்த தமிழ் வேதத்தில் பிரதிபாதிக்கும் ஞானத்தில் நிலைபெற்ற திருவுள்ளத்தையுடையவராகி, அவைகளுக்கும் ஞானத்தில் மிக்கோரான ஸ்ரீ ஆளவந்தார் உரையருளிச்செய்தனர். (எ-று.) (௫௮)

௫௯. தானவின்றபனுவலுயர் சீராமன்புண்டரிகன் நன்மூதாதை, ஆனமுனிவரனிவர்கட் கழகளித்ததமிழ்ப்பனுவ லாயவெல்லாம், மேனலந்தந்தருள்பெரிய நம்பிமுதன்முதலிகட்கு விரித்துக் கூறி, ஞானமுதலவற்றினுயர் பொருண்மைவிசிட்டாத்துவித நலத்திற்சொற்றான்.

(இ-ள்.) தாமருளிச்செய்த தூல்களும், உயர்வையுடைய மணக்கால் நம்பி உய்யக்கொண்டார் தமது மூதாதையாரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் இவர்களுக்கு அழகளித்த தமிழ்ப் பிரபந்தங்களும் ஆகிய எல்லாவற்றையும், உயர்ந்த நலத்தைத் தந்தருளும் பெரியநம்பிகள் முதலிய முதலிகளுக்கு விஸ்தரித்து அருளிச்செய்து, ஞானத்தில் முதன்மைபெற்றவரான ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அவற்றின் உயர்ந்த பொருள்களை விசிஷ்டாதத்துவைத சித்தாந்தப் படி யருளிச்செய்தனர். (எ-று.) (௫௯)

௨௬௦. கோவிலிருமலைபெருமாள் கோவின்முதற்பதிகளுக்கருக கோதிலாத்தன், ஆவிரிகர்பெரியநம்பி முதலாயமுதலிகளை யதிக ராககி, ஓவிலான்மதமெவையுந் தரணியெனத்தரணியிற்றொரு வனாகிப், பூவிலயன்படைத்தசெழும் புவியனைத்துஞ்சயபூபம் பொருந்தநட்டான்.

(இ-ள்.) கோயில் திருமலை பெருமாள்கோவில் முதலிய திருப்பதி களுக்குக் குற்றமில்லாத தமது உயிர்க்குச் சமானமான பெரியநம்பி முத லான முதலிகளைத் தலைவர்களாக்கி, ஒரு பொருளினிடத்தும் விட்டொழி தலில்லாத எம்பெருமானது சமயத்துள்ள எல்லா அர்த்த விசேஷங்களும் மலைபோலே நிலைபெறும்படி சூரியனைப்போலே தாமொருவராய விளங் கி, தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமதேவன் சிருஷ்டித்த செழுமையான பூமியெல்லாம் தமது ஜயஸ்தம்பம் நிலைபெறும்படி நாட்டினர். (எ-று.)

௨௬௧. இம்மரபிற்றிருநெடுமால் சமயநிலைநிறுத்துலக மிறைஞ்சி யேத்தச், செம்மலியாமுநமுனிவ னணியரங்கத்திருந்தனன்முன் றிருத்திருநாலம், மம்மாகடிந்தரிசமயம் பொய்கைமுதலினர்வளாக தார் வளர்த்தேநாமும், அம்மரபினவருளா லினியாவருரியவ ரென் றகத்துட்கொள்ளா

(இ-ள்.) இவ்விதமாகத் திருநெடுமாவின் சமயத்தை நிலைநிறுத்தி உ ல கத்திலுள்ளோர் வணங்கி வாழ்த்தும்படி பெருமையிற் சிறந்தோரான யா முநாசார்யா, முன்பு பொய்கையாழ்வார் முதலானவர்கள் பூமியிலுள்ளோ ரைத் திருத்தி மயக்கம் நீக்கி அரிசமயத்தை வளர்த்தார்கள்; நாமும் விர்த் திசெய்தோம்; அம்முறையே அவர்களது திருவருளாலே இனியாவர் (அரிச மயத்தை வளர்ப்பதற்கு) உரியவரென்று திருவுள்ளத்திற் சிந்தித்துக்கொ ண்டி திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (௨௬௧)

வேறு.

௨௬௨. இந்தமாரிலமெலாம்பரவவேறினைழிலா தந்தயாமுநனிருந்தருளமேலறைகுளம் முந்தமாறரிசனந்தனதுபேர்முதன்மையிற் றந்தமாமுனியிராமாநுசன்சரிதமே.

(இ-ள்.) இந்தப்பெரிய பூமியிலுள்ளவர்களெல்லாம் வணங்கும்படி வேறு உபமானமில்லாமல் அந்த யாமுநாசாரியிருந்தருள, பெருமானது சித்தார்த்தம் தமது திருநாமமுதன்மையினாலே முறபடும்படி தந்தவரான பெருமைபொருந்திய இராமாநுச முனிவரது நிவ்ய வைபவத்தை மேலே சொல்லுவாம். (எ-று.) (௨௬௨)

மணக்கால்நம்பிகள் கலியுகம் ௩௬௩௨-வதான விரோதிகுறது வரு ஷம் மாசிமாதம் சுக்லபக்ஷம் சதுர்த்தசி மகரக்ஷத்திரம் சோமவாரம் கூடிய தினத்தில் அவதரித்து ௧௦௫-வருஷம் இவ்வுலகிலெழுந்தருளி யிருந்தனர்.

யாமுநச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ
கசு-வது இராமாநுசச்சருக்கம்.

க. வடவேங்கடமால்வரைத்தென்பால் வளஞ்சேர்தொண்டைத்திருநாட்டிற், நடமாமதில்சூழத்திகிரி தனக்குக்குணபாலெவ்வுளெனும், அடன்மாறுயிலுந்திருப்பதியாங் கதற்குத்தென்பாலருமறைக்கோர, இடமாய்ப்புடவ்யெனுமடந்தை வதனம்போலுமெழினகரம்.

(இ-ள்.) வடக்கின் கண்ணுள்ள திருவேங்கடமென்னும் பெருமை பொருந்திய மலைக்குத் தெற்கிலிருக்கும் வளம்பொருந்திய அழகிய தொண்டைநாட்டிலே, விசாலமாகிய பெரிய மதில்கள் சூழ்ந்த ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரிக்குக் கிழக்கிலே, திருவெவ்வூருரென்னும் ஸ்ரீ வீரராகவப்பெருமான் அறிசூயிலமரும் திருப்பதிக்குத் தெற்கிலே, அரிய உபயவேதங்களுக்கும் ஒப்பற்ற இடமாகிப் பூமிதேவியாரென்னும் மடந்தையின் திருமுகத்தைப்போன்றிருக்கும் அழகிய நகரம், (எ-று.) (க)

உ. கருமாகளிறுபரியிரதங்களுல்வீதிகளுங்கதிரவனைப் பொருமாமணியின் நிரளிமைக்கும்பொற்கோபுரமும்புரிசைகளுந்திருமாலுறையுமுதற்பதிபோற்பூசாரப்போசிற்ந்தெகினப் பெருமான்நனக்குங்கணிப்பரியவளங்கூர்தகைமைப்பெரும்பூதூர்.

(இ-ள்.) கருமையும் பெருமையுமுடைய யானையும் குதிரையும் தேரும் நெருங்கும் வீதிகளும், சூரியனை யொக்கும் பெரிய ரத்தினக்கூட்டங்கள் விளங்கும் பொன்மயமான கோபுரங்களும், மதில்களும், பூமியிற் சாரமாந்தன்மை யுடையதென்னும் பெயரும் சிறந்து பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் முதன்மைபெற்ற பரமபதம்போல அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதேவனுக்கும் கணிப்பதற்கரிய வளமிகுந்த பெருமையுடைய ஸ்ரீ பெரும்பூதூராகும். (எ-று.) (உ)

ங. ஆறாயிரந்தணர்க்கிடனாமதிலாசுரிகேசவனாகும் மாறாள்வழுத்துமுனிதேவிமலர்த்தாடளிர்க்கைமலர்க்கூந்தற் றேறமுருங்குல்வாங்கமைத்தோட்டம்பாற்கிளவிமேம்படுகிற் தாறார்கமுகமிடற்றிலவச்செவ்வாய்க்காந்திமதிதன்பால்

(இ-ள்) ஆறாயிரத் திருநாமங்களான அந்தணர்களுக்கு இடமானதான அந்த ஸ்ரீ பெரும்பூதூரில், ஆசுரி கேசவாசாரியராகிய பெருமானது திருவடிகளைத் துதிக்கும் மநநிலேரது தேவியாராய், மலர்போன்ற பாதங்களும், தளிர்போன்ற கைகளும், மலர்கள் சூடிய கூந்தலும், தெரிவதற்கரிதான இடையும், வளைக்கும் மூங்கில்போன்ற தோள்களும், இனிய பால்போன்ற சொல்லும், உயர்வான குணங்களும், சூலையுடைய கழுகுபோன்ற கண்டமும், இலவம்பூப்போன்ற சிவந்த வாயுமுடைய காந்திமதியம்மையாரிடத்தில், (எ-று.) (ங)

ச. சுவலிற் பதினாலகுமொரு மலர்போற்பரித்துந்தொன்மறைநூல், நுவலற்கருமாயிரமுகத்தான் மேனாணுவன்றுநோற்றோர்தங், கவலிற் பிறவிக்கடற்புணையாங் கரியோன்றவிசாக்கவின்

படைத்துந், தேவலிற்றவிராசீரிலகருவனும் பலதேவனுமாயத்தகை
சான்றோன்.

(இ-ள்.) தமது தோளின்மீது பதினாலகங்கனையும் ஒரு புஷ்பத்தைப்
போலத் தாங்கியும், சொல்வதற்கரிய ஆயிரமுகங்களாலும் முற்காலத்தில்
பழமையான வேதசாஸ்திரங்களை சொல்லியருளியும், தம்மிடத்தில் பக்தி
செய்தவர்களுடைய வருத்தமுடைய பிறவிக்கடலுக்குத் தெப்பமாகிய
பெருமானது ஆசனமாக அழகுபெற்றும், குறைதவின்றி விளங்கும் சீரை
யுடைய இனையபெருமானும் நம்பிமுததபிரானுமாகியும் பெருமை நிறைந்த
வர். (எ-அ.) (ச)

ரு. கடைநாள்விழியிராயிரத்துங் காலங்கதசசெங்கனலானு
ம், மிடைநாவிதகும்பகுவாயில் விரியுங்கருநதிவிடத்தானும்,
உடைநாலொடுபத்துலகவண்ட மொழித்துத்தனிததானொழிந்தா
ழிப், படைநாரணன்றன்கலையாத லாற்சேடப்பேர்படைததுயர்
ந்தோன்.

(இ-ள்.) ஊழிகாலத்தில் ஈராயிரம் கண்களினினதும் உண்டாகும்
கோபமுடைய சிவந்த அக்கினியாலும், ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய நாக்
குகள் மேலிட்டு வரும் பெரிய வாயினிட்டு உண்டாகும் கருமையுடைய
அக்கினிபோன்ற விஷத்தாலும், பதினாலகங்கனையுடைய அண்டத்தை
யழித்துத் தனியாகத்தான் சேஷித்திருந்து, திருவாழியாகிய படையை
யுடைய ஸ்ரீமந்தாராயணனது அமிசமாதலாலே சேஷரென்றும் திருநாமம்
பெற்று உயர்ந்தவர். (எ-அ.) (ரு)

சு. அயலாஞ்சமயகககையா வருண்மாலசமயப்பயிர்வளர்
க்க, முயலாமகவாயவதரிப்பான் முன்னுங்காலேமுனைகையும்,
இயலாங்கவன்போல்வளர்த்துமுலை யிணைககண்களுமேவிழிவிடத்
தின், செயலாமெலிந்தாருலகமெலாம் பரிப்போற்றுகருந்திற
னெளிதே.

(இ-ள்.) அந்ரியமான சமயங்களாகிற களைகளைக் களைந்து, அருளையு
டைய பெருமானது சமயமாகிய பயிரை வளர்க்க முயன்று, ஒரு குழுவியாகித்
திருவவதாரஞ்செய்யச் சிந்திக்கும்போது, முல்லையரும்பு போன்ற தந்தங்
களையுடைய காந்திமதியம்மையாரும் தமது சாயல் அவ்வாதிசேடரைப்
போல வெளுத்து, இரண்டு தனங்களின் கண்களும் கண்களும் அவரது
விஷத்தின் செயலாகக் கறுத்து மெலிந்தனர். உலகமெல்லாம் தாங்கு
மவரை (கர்ப்பத்தில்) தாங்கும் தன்மை யெளிதாருமோ? (எ-அ.) (சு)

எ. தருமந்தளிர்ப்பப்பரசமயந் தலைசாய்ந்தொதுங்கத்தழன்
மகத்தோர், கருமஞ்செழிப்பப்பாகவதர் கணத்தோருள்ளங்களி
கூர்ப், பெருமங்கலச்சித்திரைத்திங்கள் பிறமுந்திருவாதிகாநா
ளில், உருமஞ்சனையோன்றுயிலகடல்கு முலகோர்வாழவுதித்தன
னல்

(இ-ள்.) தருமம் தளிர்க்கவும், பிறசமயங்கள் தலைசாய்ந்து ஒதுங்கவும்,
அக்கினியாற் செய்யப்படும் யாகத்தையுடையவர்களான அந்தணர்களது
கருமங்கள் செழிப்படையவும், பாகவதக் கூட்டத்தார்களது உள்ளம் களி

கூறவும், பெரிய மங்களத்தையுடைய சித்திரை மாசத்தில் விளங்கும் திருவாதிரை நக்சத்திரத்தில், தனது திருமேனி மேகத்துக்குச் சமானமான பெருமான் அறிதியிலமரும் கடல்குழந்த உலகத்திலுள்ளவர்கள் வாழும் படி, அவதரித்தனர். (௭-ஹ.)

அ. நாமஞ்சவுளமுபநயன நவீனூன்முறையேமுடித்ததற்பின், ஏமந்தருநானமறையோதி யெயிலசூழகச்சியாதவனும், தோம்வந்தணுகாவெதிக்குரவன் னுணைந்தாடுதித்துவேதார்தம், வாமன் கண்ணன்சாந்திப்பாற் படித்தாங்கெண்மைவடித்தனனால்.

• (இ-ள்.) நாமகரணம் செளளம் உபநயனம் இவைகளைச் சொல்லும் சாஸ்திரமுறைப்படியே முடித்து, அதன் பின் இனப்பந்தரும் நானகு வேதன் னையுமோதி, மதில்குழந்த திருக்கச்சியிலிருக்கும் யாதவப்பிரகாசராகிய குற்றம் வந்து சேராத யதியாகிய ஆசாரியரது இரண்டு பாதங்களை வணங்கி, வேதார்த சாஸ்திரத்தை, அழகுடையவான கண்ணனெம்பெருமான் சாந்திபரிட்டு அப்பியசுத்திப்போல், எளிதாக அப்பியசுத்தனர். (௭-ஹ.)

இராமாநுசர் வாசிக்குங்காலை, அவரது சிறியதாயார் திருக்குமாரரான கோவிர்தப்பட்டரும் கூடவிருந்து வாசித்தனர். சிலபொழுது யாதவப்பிரகாசர், வேதவாங்கியங்களுக்கு அத்வைதபரமாகப் பொருள்கூற, இராமாநுசர் அதனைமறுத்து விசிஷ்டாத்வைதபரமாகப் பொருள் கூறி வருவர். இதனாலே யாதவப்பிரகாசர், இராமாநுசரைக் கொல்ல எண்ணி அது செய்யிற தீங்கணுகாமைக்கு, கொன்றாகுகும் கொல்லப்பட்டார்க்கும் நற்கதியருளுவதான காகியினகண்ணுள்ள கங்கைக்கரையில் மணிகர்ணி காகட்டத்திற் செய்வதுவே தக்கதெனச் சில மாணக்கருடன் யோசித்துத் துணிவுகொண்டு, கங்கையாதிரை செய்தனர். ஒருநாள் மாலைப்பொழுதில் விர்தியாடலியிற் செல்லுகையில் இதுகாறும் சந்தியாமேவந்த இராமாநுசரும் கோவிர்தப்பட்டரும் சந்தித்துப் பேசநேர்ந்தபோது, யாதவப்பிரகாசர் செய்துவரும் சங்கேதத்தைக் கோவிர்தப்பட்டர், இராமாநுசருக்குக் கூறினர். கேட்ட இராமாநுசர், அவர்களைவிட்டுத் தனி வழியேநடந்து இராப்பொழுது வந்ததும் “ஆவாராந்துணை” யென்று வழி திகைத்தலமருகையில், பேரருளாளப்பெருமானும் பெருந்தேவித்தாயாரும், வேடனும் வேடுவிச்சியுமாக வந்து, இராமாநுசரைச் சந்தித்து இன் சொல் பகர்ந்தனர். இராமாநுசர் கனிகூர்ந்து, அவ்விரவு அவர்களுடன் ஓர் அரசமரத்தடியிற் தங்கியிருந்தனர். மறுநாள் காலைப்பொழுதிற் றுயிலுணர்ந்து தமக்குத் துணையாக வந்திருந்தவர்களைக் காணாது சிறிது தூரம் நடந்து, சோலையுமுருந் தோன்றக்கண்டு, அங்கு நின்றவர்களை நோக்கி, இல்தெவ்வூரென்று கேட்க, அவர்கள் காஞ்சீபுரமென் னுரைத்ததும், தம்மைமறந்த பெருவியப்பினராய்த் தமக்குத் துணையாகவந்தோர் பேரருளாளனும் பெருந்தேவித்தாயாருமெனத் துணிந்து, அவர்கள் திருவருளிருந்தபடியை நினைந்து நினைந்து பலவாறு துதித்து, முன்னுளிரவில் வேடுவிச்சியருவங் கொண்டுவந்த தாயார், நடுயாமத்தில் தண்ணீர் கேட்டபோது தாம் அளிப்பதற்கியலாதிருந்த குறைதீரச் சாலைக்கிணற்றுத் தீர்த்தத்தைத் திருமஞ்சநாதிகளுக்குக் குபயோகமாகச் சமர்ப்பித்துவந்தனர்.

யாதவப்பிரகாசர் இராமாநுசரைத் தேடிக்காணாது, கோவிர்தப்பட்டர் முதலிய மாணக்கருடன் கங்கைக்குச்சென்று தீர்த்தமாடுகையில் சமது மந்திரசாஸ்திரால் கோவிர்தப்பட்டர் கையில் ஒரிலங்கம் வந்துசேரு

ம்படி செய்து தாமஸ் தமது மாணாக்கரும், உள்ளங்கை கொணர்ந்த நயி னாரென்று அவரைப் புகழ்ந்தனர். பின்னர், இவர்கள் மீண்டுவருகையில் நயினர் அந்த லிங்கத்தைத் தக்கதோரிடத்தில் ஸ்தாபித்துவிட்டு வருகி றேனென்று கூறி விடைபெற்றுச்சென்று, தமது ஜம்மபூமியான மழலை மங்கலமடைந்து அங்கு அவ்விலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து வைத்த னர். அதன்பின்னர் காளத்திநாதன் தமது சொப்பனத்தில் வந்து சொ ன்னபடி காளத்திக்கு வந்து அங்குள்ள பலராலும் ஆதரிக்கப்பெற்று ஆலயத்துச் சகலாதிக்காரமும் வகித்திருந்தனர். யாதவப்பிரகாசர் காஞ்சி புரத்திக்கு வந்து இராமானுசரைக் கண்டு நடந்த விர்த்தாந்தங்களைக் கேள் வியுற்று முன்போலவே வேதபாடம் நடத்திவந்தனர்.

க. படிக்குங்காலத்தத்துவிதம் பகர்யாதவனுமுளந்திகைப்ப, வடிக்கும்வேதப்பொருடுவித மரபானுவன்றுமறுபபதெல்லாம், முடிக்குந்துளவப்புயலரங்கத் துறையாமுரப்பேர்முனிகேளா, கொடிக்கோபுரமாமதிண்மாடக் குழாஞ்சூழ்கச்சிசுதுகினலை.

(இ-ள்.) அப்பியசிக்குங்காலத்தில் அத்துவைதத்தைச் சொல்லும் யா தவப்பிரகாசரும் உள்ளம் திகைக்கும்படி வடித்துரைக்கும் வேதார்த்தங் களைத் துவிதமுறைப்படி அருளிச்செய்து மறுப்பதையெல்லாம், முடிக்கும் திருத்துழாய் மாலையையுடைய மேகம்போன்ற பெருமானது திருவரங்கத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் யாமுநாசாரியரென்னுந் திருநாமமுடைய மநநிலீர் கேள்விப்பட்டு, கொடிகளையுடைய கோபுரங்களும் பெரிய மதில்களையுடை ய மாடங்களின் கூட்டங்களும் சூழ்ந்த திருக்கச்சியை யடைந்தனர். (எ-று.) (க)

வடித்துரைத்தலாவது பல நியாயங்களைக்கொண்டு தெளிவுபெற வுரைத்தலாம்.

க0. காண்டல்விரும்பிவருமவனைக் கச்சிரம்பிகருத்துவகை, தூண்டவெதிர்கொண்டடிவணங்கித் துதித்தானறைப்பூந்துள வணியும், நீண்டதிருமாலத்திகிரி வலஞ்செய்திறைஞ்சிரிநிறைசி லம், பூண்டமுனியுந்திருக்கழற்பாங் கொருமண்டபத்துட்புகுந் திருந்தான்.

(இ-ள்.) காணுதல் விரும்பி வருமவரான ஸ்ரீ ஆளவந்தாரைத் திருக்கச் சிரம்பிகள் திருவுள்ளத்தில் சந்தோஷம் தூண்ட எதிர்கொண்டு சென்று அவரது திருவடிகளை வணங்கித் துதித்தனர். தேனையுடைய அழகிய திருத் துழாய் மாலையையணியும் நீண்டவனான பெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் அஸ்திகிரியை வலஞ்செய்து வணங்கி, நிறைந்த அறிவு ஒழுக்கங்கள் பூண்ட ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும், திருவடிக்குப் பாங்காக ஒரு மண்டபத்திற் பிரவேசித் தெழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (க0)

க௧. இருக்குங்காலையாதவப்பே ரெதிமாணாக்கரினஞ்சூழ, அரு க்கன்பொருவும்படைமாலைப் பணிவான்வரக்கண்டாளவந்தான், பெருக்குந்திரனட்கச்சிரம்பி யிராமானுசனார்பேசுகென, உருக் கும்பொன்போன்றொளிரீமேனி யுயர்ந்தோனவனென்விவனுரை த்தான்.

(இ-ள்.) இப்படி யிருக்கும்போது, யாதவப்பிரகாசரென்னும் பெயரை யுடைய எதியானவர், தமது மாணுக்கர் கூட்டங்கள் சூழும்படி, சூரியனை யொத்திருக்கும் சக்கரப்படையையுடைய தேவராசப்பெருமானைப் பணி வதற்காக வரக்கண்டு, ஸ்ரீ ஆளவந்தார், திருக்கச்சிநம்பிகளே! அதிகரித் திருக்கும் கூட்டத்தில் இராமா நுசர் யார் சொல்லுவீராக வென்ன, உருக் கும் பொண்ணைப்போலப் பிரகாசிக்கும் திருமேனியோடு உயர்ந்தவராயிருக் கும் அவரே என்று திருக்கச்சிநம்பிகள் அருளிச்செய்தனர். (எ-று.) (கக)

கஉ. கண்டுண்மகிழாவருளாளன்கழற்றாமரைக்குக்கவினார்ந்த வண்டுதன் துவிழியாக்கிவணங்கிவழுத்திவரமெனக்கொன் றுண்டுன்பாலென்மாணுக்கனிராமா நுசனுவதவுகெடுப் பண்டுபோலநம்பெருமான்றுயில்கூரரங்கப்பதிபுகுந்தான்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ ஆளவந்தார் கண்டு திருவுள்ளமகிழ்ந்து, பேரருளாளப் பெருமானது திருவடிகளாகிற் தாமரைகளுக்குத் தமது திருக்கண்களை அழகுடைய வண்டுகளாகச்செய்து வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து, தேவரீ ரிடத்தில் அடியேனுக்கு வேண்டிய வரமொன்றுண்டு; அதாவது இராமா நுசரை எனது சீடனாகத்தருக வென்று அருளிச்செய்தது முன்புபோல நம் பெருமான் அறிதுயிலமரும் திருவரங்கத்திருப்பதியை யடைந்தனர். (எ-று.)

கங. அக்காலையிற்சோழன்சுதனை முனியொன்றனுகவதுநீக் கத், தக்காரெவரென்றாயந்தளவி னிறையாதவப்பேர்த்தவமுனி வன், மிக்கானெனச்சொற்றனாவேந்துங் கொணர்மினெனமுன் வேதியனும், புக்கானோக்கிப்போகெனப்பேய் நகைத்துக்கரங்கள் புடைத்தாரா

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் சோழராசனது சூமாரனை முனியொன்று பிடி த்துக்கொள்ள, அதை நீக்குவதற்குத் தகுந்தவர்கள் யாரென்று விசாரித்த போது, (சிலர்) அறிவு நிறைந்த யாதவப்பிரகாசரென்னும் பேரையுடைய தவமுனிவர் (இதனை நீக்கக்கூடிய தந்திரமந்திரங்களில்) உயர்ந்தவர் என்று சொன்னார்கள். அரசனும் (அவரைக்) கொண்டுவருங்கொன்று சொல்ல, (அவ்வாறே) வேதியரான யாதவப்பிரகாசரும் (அப்பேயின்) முன்பே போய் அதைப் பார்த்துப் போவாயாகவென்று சொல்ல, (அந்தப்) பேய் சிரித்துக் கைகள் தட்டிப் பெருங்கோபங் கொண்டு, (எ-று.) (கங)

கச. என்னைத்துரக்குந்தகைமுனிவ னீயேயகல்வேனெளியே னே, மின்னைப்பொருவுஞ்சடையோனு மெனைப்போகென்றுவில க்குவனே, முன்னைச்சனனத்துனையினைய நெனநீயுணராயம்முறை மை, தன்னைக்கேட்டியானறிவ லெனச்சான்றோன்முன்னிவைசா ற்றும்.

(இ-ள்.) என்னைப்போக்கும் பெருமையையுடைய முனிவன் நீதானோ? போகவேண்டியவனுள் நான் எனியனாவேனோ? மின்னையொத்திருக்கும் சடையையுடைய சிவபிரானும் என்னைப் போவென்று நீக்குவாரோ? நீ உன்னை முற்பிறப்பில் இப்படிப்பட்டவனென்று அறியாய; அந்த விதத்தை க்கேட்பாயாக; (அதை) நானறிவேன் என்று அறிவுநிறைந்த யாதவப் பிரகாசர் முன்னே இவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கிற்று. (எ-று.) (கச)

௧௫. போதார்பொழில்சூழ்மதுராந்த கத்தண்டடத்தின்புறம் புற்றிற், கோதாவடவேங்கடத்திருமால் கொடிஞ்சித்தடந்தேர்க் கொடித்திருநாள், ஓகார்கலிப்பார்வயிணவாபோ துறுவோர்தடத துண்டொழித்தமிசசம், நீதானயின்றத்தடநோதோயந் திம்மானு ருவநெறிபடைத்தாய்.

(இ-ள்.) நீ, புஷ்பங்கள் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த மதுராந்தகத்தில் குளிர்ச்சியையுடைய ஏரியின் புறத்துள்ள புற்றில் உடும்பாயிருந்து, வடக்கின் கண்ணுள்ள திருவேங்கடத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் பெருமானது சிகரத்தையுடையதாய் விசாலமாயக் கொடிச் சூண்டதான தேர்த்திருவிழாவுக்குப் போகும்வராய யாவருஞ் சொல்லும் கடல்குழந்த பூமியிலுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அந்த ஏரியினிடத்தில் அமுதசெயது ஒழித்த சேஷத்தை அந்த ஏரீநீரில் தோயநது உண்டபடியினாலே, இந்தக் கல்வியில் வல்லவனாய் தலைவனாகக் கூடிய பெருமைபொருந்திய சரீரத்தையும் அநுஷ்டானத்தையும் பெற்றாய். (எ-று.) (௧௫)

௧௬. அகத்திற்றுயர்கூரெனதுதொன்மையதுகேண்மறையோன் யானயரும், மகத்திற்பொருண்மந்திரங்கடும் வழவுற்றிடவவ்வடிவொழித்தே, இகத்திறகடியாவுழல்கின்றே னிராமாநுசன்வந்தெனைநோக்கிச, சகத்திற்புண்மையகற்றினல்போ கென்றிப்போவலெனவவன்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) மனத்தில் துக்கமடையும் எனது முன்பிறப்பைக் கேட்பாயாக, அதாவது பிராமணனான நான் செய்த யாகத்தில் யாகத்துக்குரிய பொருள் மந்திரம் கடும் இவைகள் தவறிப்போகவே, அந்தச் சரீரமொழித்து இப்போது பேயாக உழலுகின்றேன்; இராமாநுசர் வந்து என்னைப்பார்த்து இப்பூமியில் உனது தோஷத்தை நீக்கிவிட்டேன் போவாயாக வென்றால், நான் போவேனென்ன, இராமாநுசரு மவ்வாறே அங்கெழுந்தருளினர். (எ-று.) (௧௬)

௧௭. இதுநீயாற்றுகெனச்சார்ந்த விராமாநுசன்றுளிறைவணங்கப், பொதுநீர்மையனுமலகையைப்போ கெனத்தாளிறைஞ்சிப்புக்ழந்தடியேன், முதுநீள்பணையெழுறித்தேகு கின்றேனென்றம் முறையேச, அதுநீள்புவியாளரசனுங்கண் டிராமாநுசனையடிவழுத்தி

(இ-ள்.) இதை நீவிர் செய்யவேண்டுமென்று வந்த இராமாநுசர் திருவடிகளை அரசன் வணங்க, பொதுவான செளலப்பியமுடைய இராமாநுசரும், பேயைப் போவாயாக வென்றுகூற, (அது அவரது) திருவடிகளை வணங்கிப்புக்ழந்து, அடியேன் பழையதாய் உயர்ந்திருக்கும் அரசமரத்தை முறித்துக்கொண்டு போகின்றேன் என்று சொல்லி, அம்முறையே போக, அதனைப் பூமியையாளும் அரசனும் பார்த்து இராமாநுசர் திருவடிகளைத் துதித்து, (எ-று.) (௧௭)

௧௮. எண்ணற்கரியநிதிபொழிந்தா னிராமாநுசனுமியாதவப் பேர், அண்ணற்குருக்கண்ணையுதவா வடிதாழ்ந்தனன்மற்றுகொரு

காள், நண்ணற்கருஞ்சீரியாதவனு நவில்வேதாந்தநற்பொருளைக், கண்ணற்கரியபரிபவமாய்க் கலைவேதியற்குக்கட்டுரைத்தான்.

(இ-ள்.) கணக்கிவிதற்கரிய பொன்னைக் கொடுத்தனன். இராமாநுசரும் அதனை யாதவப்பிரகாசரென்னும் பெயரையுடைய பெருமையுடையோருக்குக் குருதக்ஷணையாகக் கொடுத்து அவர் பாதங்களை வணங்கினர். வேறொருநாள் பெறுவதற்கரிய சீரையுடைய யாதவப்பிரகாசரும் தாம் சொல்லும் வேதாந்தத்தின் நல்ல அர்த்தத்தைக் கண்ணனெம்பெருமானுக்குப் பெரிய பரிபவமாகும்படி சாஸ்திரஞானமுடைய வேதியரான இராமாநுசருக்குச் சொல்லினர். (எ-று.) (௧௮)

நிகழ்ந்த வேதாந்தவாக்யமாவது “தஸ்யயதாகப்பாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ” என்பதாம். இதற்கு யாதவப்பிரகாசர் கூறிய பொருள், “பரமபுருஷன் குரங்கின் பின்புறம்போலச் சிவந்த கண்களுடையவன்” என்பதாம். இராமாநுசர் பகர்ந்த பொருள், “நீரைக்கவரும் சூரியனுலலர்த்தப்பட்ட—தாமரையைப்போலக் கண்களுடையவன் புருஷோத்தமன்” என்பதாம்.

௧௯. தயிலத்தினையாதவற்காட்டுந் தடந்தோளிராமாநுசன்றவறே, பயிலப்புகலும்பொருள் செவிக்குப் படநராசம்போற்பதை யாத், துயிலத்திருமாறனைக்கருதி விழிநீருகுப்பத்துளிகாய்ந்த, அயிலிப்படயாதவன்முதுகி லவனுந்துணுக்குற்றகமமுங்கா

(இ-ள்.) யாதவப்பிரகாசருக்கு எண்ணெய் தேயக்கும் விசாலமான தோள்களையுடைய இராமாநுசரது செவிகளில் தோஷமுண்டாகும்படி சொல்லும் பொருளானது நாராசம்போற்படவே, அவர் பதைபதைத்து, அறிதுயிலமர்ந்த அந்தத் திருமலைச் சித்தித்துத் திருக்கண்களில் முத்துதிர்க்க, அந்தத் துளி காயந்த வேலைப்போல் யாதவப்பிரகாசர் முதுகில்விழ, அவரும் அச்சப்பட்டு மனமழுங்கி, (எ-று.) (௧௯)

௨௦. எனைப்பின்சேறல்பழுதாநீ யினியத்திகிரியெம்பெருமான், தனைப்பின்சேறியிவணில்லா தகல்கென்றிசைப்பத்தனந்தவனும, மனைக்கண்மருவியனைக்கியமப வவளுமாறாள்வழுத்துகென, அனைத்துந்தெரிந்தோன்கச்சிநம்பி யடிதாழ்ந்தருளோர்பணியென்றான்.

(இ-ள்.) நீ இனியென்னைப் பின்பற்றிச்செல்லாதே; குற்றமுண்டாகும்; அஸ்திகிரியிலெழுந்தருளிய எம்பெருமானைப் பின்பற்றிச்செல்லுவாயாக; இங்கு நில்லாமல் போவாயாக; என்று சொல்ல, இராமாநுசரும் நீங்கி, தமது திருமாளிகையையடைந்து அவ்விஷயத்தைத் தமது திருத்தாயாருக்கருளிச்செய்ய, அவ்வம்மையாரும் பெருமானது திருவடிகளை வழுத்துவாயாக வென்று நியமிக்க, ஸர்வஜ்ஞரான இராமாநுசர் திருக்கச்சிநம்பிகளது திருவடிகளை வணங்கி ஓர் கைங்கரியம் நியமிப்பீராக வென்றனர். (எ-று.) (௨௦)

௨௧. திருமஞ்சனந்தந்துவுகென விராமாநுசனத்திறம்புரியத், தருமந்தனைநேர்யாமுநனத் தகைகேட்டுவகைதழைத்தருளால், அருமந்திரநாற்பெரியநம்பி தனைக்கூயநீசென்றருட்காஞ்சி, வருமன்பிராமாநுசனைநம்பாற் கொணர்கென்றிசைப்பமற்றவனும

(இ-ள்.) திருக்கச்சிநம்பிகள் நாடோறும் எம்பெருமானுக்குத் திரு மஞ்சநதீர்த்தம் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு வரும்படி நியமிக்க, இராமாநுசர் அவ்விதமே செய்தருள, தருமத்தைப் போன்ற யாமுநாசாரியர், அவ்விதத் தைக் கேள்வியுற்றுச் சந்தோஷ மதிகரித்து, அருளோடு கூடினவராய் அரிய மந்திரத்தையும் சாஸ்திரத்தையு முணர்ந்த பெரிய நம்பிகளையழைத்து, நீவிர்சென்று காஞ்சீபுரத்திலிருக்கும் அன்போடுகூடிய இராமாநுசரை நம் மிடத்திற் கொண்டுவருவீராக வென்று அருளிச்செய்ய, அவரும், (எ-று.)

உஉ. எவ்வாறவனக்கொணர்வதென முனியாமுநனுமியாரொ ருவன், செவ்வாரிசத்தோன்சிவன்மகவான் முதலாந்தேவர்திரள் சிறிதும், ஒவ்வாத்தனதுதகவோதத் திவலைகணமாவுடையோ னென், றவ்வாரணங்கூறிதுதியை யவன்கேட்டிடசசொற்றழை யென்றான்.

(இ-ள்.) அவரைக் கொண்டுவருவது எப்படி யென்று விண்ணப்பிக்க யாமுநாசாரியரும் “யாவனொருவன் சிவந்த தாமரைப்பூவிலிருக்கும் பிர மன் சிவன் இந்திரன் முதலான தேவக்கூட்டங்கள் தனக்குச் சிறிது மொப் பாகாமல் (இவர்களைத்) தனது வைபவமாகிய சாகரத்தில் துளிக்கூட்டங்க ளாக வுடையவன்” என்று அந்த வேதம் பிரதிபாதிக்கும் பெருமானது ஸ்தோத்திரத்தை அவர் கேட்கும்படி சொல்லி அழைத்துவாரும் என்றரு னிச்செய்தனர். (எ-று.)

(உஉ)

வேறு.

உ௩. என்றுபுகழவமணியை யேதமிலான்பெரியநம்பி யிதயந் தேக்கிச், சென்றுதிருக்கச்சிபுகாச் சீலவிராமாநுசுன்றன் செவி யிற்சார, நின்றுபுகன்றிடவுனக்கித் துதியுரைத்தார்யாவரென நெ டியோன்கேட்ப, நன்றுதெரியாமுநன்சொற் றுனையாங்கத்தழைத் தனனீ நடக்கவென்றான்.

(இ-ள்.) என்று அருளிச்செய்த ஸ்தோத்திரரத்தினத்தைக் குற்றமில் லாதவரான பெரிய நம்பிகள் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு, பிரயாணகதியில் திருக்கச்சியை யடைந்து, சீலத்தையுடைய இராமாநுசரது திருச்செவியிற் படும்படி நின்று அதனை அருளிச்செய்ய, பெருமையோரான இராமா நுசர் உமக்கு இந்த ஸ்தோத்திரத்தை யருளிச்செய்தார் யாவரென்று கேட்டருள, நன்மையையுணர்ந்த யாமுநாசாரியர் அருளிச்செய்து உம் மைத்திருவரங்கத்துக்கு அழைத்தனர்; நீவிர் நடப்பீராக வென்றனர். (எ-று.)

உ௪. ஆதரத்தோடவன்பின்னர் நடந்தரங்கநண்ணுமுன்னே யாளவந்தான், சீதரங்காட்டியஞான முத்திரைக்கைவிடாதுமுத்தி சேரக்காண, நீதரத்தானம்மதத்திற் குனக்களித்தேமெனல்போன் முத்திரைக்கைநீங்கக், காதரத்தைநினைந்ததுவே யுபதேசமாய்த் தனது கருத்துட்கொண்டான்.

(இ-ள்.) பிரதியோடு, பெரிய நம்பிகள் பின்னே நடந்து சென்று, திருவ ரங்கத்தைச் சேருமுன்னே, எம்பெருமானைக் காட்டிய ஞானமுத்திரையை யுடைய திருக்கையை விடாமல் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள, அவ்விருப்பைச் சேவித்து, நீவினோ நமது மதத்தைப் பிரவர்த்தனஞ் செய்யத்தரமுண்டாயி்;

அதனை உமக்குக் கொடுத்தோமென்பதுபோல முத்திரைத் திருக்கை நீங்கி விடவே, அவர் விருப்பத்தை யெண்ணி அதனையே உபதேசமாகத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டனர். (எ-று.)

இராமாநுசர், ஸ்ரீ ஆளவந்தாரது விமலசரம விக்ஷிரகத்தைப் பாதா திகேசாந்தமாகச் சேவித்தபோது அவரது திருக்கையில் மூன்று விரல்கள் மடங்கியிருக்கக்கண்டு அங்குள்ளாரை நோக்கி, இவர்க்குத் திருவுள்ளத் தி லேதேனுங் குறையுண்டோ? என்று கேட்க, அவர்கள் முனடி வ்யாக் யாநஸமயத்தில், (க) வ்யாஸபராசரரிடத்தில் உபகாரஸம்மிருதியும், (உ) நம்மாழ்வாரிடத்தில் பிளோமாதியமும், (ங) ப்ரஹ்மஸூத்ரத்துக்கு விசிஷ்டாத்வைதபரமான வ்யாக்யாநஞ் செய்யவுமாக மூன்று வாஞ்சை தமக் குண்டென்று பலகாலமருளிச்செய்வ ரென்றுரைத்தனர். இராமாநுசர், இச்சரீரம் திடமாய் இவர் கிருபையும் அடியேனிடத்துப் பரிபூர்ணமாய பசுவான் அடியேனெண்ணியபடி முடித்துத் தந்தால் இம்மூன்று குறையை யுந் தீர்க்கக்கடவேனென்று ஒவ்வொன்றா யுரைத்துவருந்தோறும் மடங்கி யிருந்த ஆளவந்தாரது திருவிரல்கள் முறையே நிமிர்ந்து திருக்கண் மலர் களும் மூடினவாம். இது காரணமாகவே இராமாநுசர், கூரத்தாழ்வானது திருக்குமாரரிருவருக்கும் வ்யாஸபட்டர் பராசரபட்டர் எனத் திருநாமஞ் சாத்தி முதற்குறையையும், பின்னான் என்பார்க்குத் திருக்குருகைப்பிரான் பின்னான் எனத் திருநாமஞ்சாத்தி அவரைக்கொண்டு திருவாயமொழிக்கு பகவத்விஷயம் என்னும் ஆராயிரப்படி வ்யாக்யாநஞ் செயவித்தும் சிறிய கோவிந்தபட்டர் திருக்குமாரருக்குப் பராங்குசநம்பி யெனத் திருநாம மீட்டும் இரண்டாங் குறையையும், ப்ரஹ்மஸூத்ரத்துக்கு வ்யாக்யாநமாக ஸ்ரீபாவ்ய மருளிச்செய்து மூன்றாங் குறையையும் நீக்கினர். இதனால் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் நியமநத்தின்படி, இராமாநுசர், ஸ்ரீபாவ்ய பகவத்விஷயங்க ளால் கீர்வாணவேதம் திராவிடவேதம் என்னும் உபயவேதங்களுக்கும் பிரவர்த்தகராயினொன்பது விளங்குதல் காண்க. (உச)

உரு. இறைஞ்சினன்மாறெரிசனமா மிலதைபட்டர்ந்திமிர்ந்துதி சை யெட்டும்போர்த்து, நிறைந்திடவோர்கொழுகொம்பாய் நின் றுலகைவாழ்வித்தாய். நிகரிலாதாய், அறைந்திடுதற்கரியபுக முண் ணலேயெனப்போற்றி யரந்தையாற்றான், உறைந்திலனாண்டொரு பகலு முலகேழிலொருவர்தனக் குவமையிலான்.

(இ-ள்.) ஏழுலகங்களிலும் ஒருவரும் தமக்கு ஒப்பில்லாதவரான இரா மாநுசர் வணங்கி, பெருமானது சமயமாகிய கொடியானது பட்டர்ந்து ஒங்கி எட்டுத்திக்கையும் போர்த்து நிறையும்படி ஒரு கொழுகொம்பாகிநின்று உலகத்தை வாழச்செய்தீர்! ஒப்பில்லாதீர்! சொல்வதற்கரிய கீர்த்தியை யுடைய பெருமையிற் சிறந்தீர்! என்று துதித்துத் துக்கத்தை யாற்றமாட் டாதவராகி அந்தத் திருவரங்கத்தில் ஒருதினமும் தங்காமல், (எ-று.)(உரு)

உசு. குரவனெனக்குபதேச மளிக்குமுன்னேநீக்கினை நீ கொடி யையென்னு, அரவணையிற்றுயிலரங்கே சனைப்பணியாதெயிற்கா ன்சி யடைந்துமேலோர், பரவுதிருக்கச்சிநம்பி தனையணுகாப்பத மலர்கள் பணிந்துபோற்றி, உரவகத்தாயெனையாட்டுகொண் டருளா கவெனவாங்கவனு முகந்துநோக்கா

(இ-ள்.) ஆசாரியன் எனக்கு உபதேசமளிக்கு முன்னே அவரை இங்கு நின்று நீக்கிப் பரமபதத்திற்குக் கொண்டுபோய் விட்டனையாகையால் நீ கொடியவன் என்று அவனையின்மீது அறிதுயிலமர்ந்த திருவரங்க நகரப்பனைச் சேவிக்காமல் மதில்கூழ்ந்த காஞ்சீபுரத்தை யடைந்து, மேலானோர் வணங்கும் திருக்கச்சிரம்பினை யடைந்து அவர் திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து, பெருமானே! என்னை யடிமைகொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்க அவரும் சந்தோஷித்துக் கடைகித்து, (எ-று) (1)

உஎ. உலகுயிர்க்கு நாதனைக்கண் டிடையயோ சியரையீழி புயர் பென்றோர்ந்து, குலநினைபதன்றவரெக் குலத்தினுந்தோன்றவினெனநீ குறித்துக்கோதில், நலபரமவைதிகத்தின் முறைகருகியிதுபுரிய நயந்தாயேனும், அலருலகநடையிறப்ப வயர்தொழிலீ தொழிகவென வறைந்தானம்பி.

(இ-ள்.) உலகத்தாக்கும் உயிர்க்கும் நாயகனை பெருமானே யுள்ளபடியறிந்திருக்கும் மநரசீலர்களை இழிவெனறும் உயர்வென்றும் விசாரித்து அவர்களது குலம் ஆராயக்கூடியதன்று; அவர்கள் எக்குலத்திலும் தோன்றுதலால் என்று நீர் துணிந்து, குற்றமற்ற நன்மையையுடைய பரமவைதிசத்தின் முறைமையை யெண்ணி (என்னை ஆசிரயிப்பதாகிய) இதனைச்செய்விரும்பினீரேயாயினும், பரவிய உலகமரியாதை கெடும்படி செய்யும் இந்நத்தொழிலை ஒழிவீராகவென்று திருக்கச்சிரம்பிக் ளருளிச்செய்தனர். (எ-று.)

உஅ. என்னவுயர்கச்சிரம்பி விலக்கலுமாங்கவணிநுதா ளிறைஞ்சியேத்திப், பின்னருமாதரவினிரா மாநுசனுந்துளவணிதேப் பெருமான்பாலென், முன்னநவின்றருளாளன் மொழிந்தருளுமொழிகேட்டம் முறைசொற்றேனும், நின்னருள்வைதெனையாட்கொண்டருள்கவெனவதுபுரிவா னேர்ந்தோனுகி

(இ-ள்.) இவ்விதமாக உயர்ந்த திருக்கச்சிரம்பிகள் விலக்குதலும், அங்கு அவரது இரண்டு திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து, மீண்டும் பிரீதியோடு இராமாநுசரும், திருத்துழாயமாலை யணிந்த தேவப்பெருமாளிடத்தில் எங்ங் எண்ணத்தை யருளிச்செய்து அவ்ருளாளன் அருளிச்செய்யும் மறுமொழியைக்கேட்டு அவ்விதத்தை அடிபேனுக்கு அருளிச்செய்தாவது உமது திருவருள்கொடுத்து என்னையாட்கொண்டருள்வீராக வென்று அருளிச்செய்ய, அடைச்செய்ய உடன்பட்டவராகி, (எ-று.) (உஅ)

உக. நம்பியுந்தேப்பெருமானே யேகாந்தத்தடிவணங்கி நளினக்கானம், பம்பியநீன்மலைபோலும் படிவவிராமாநுசன்கூர் பரிவைநோக்கி, வம்பியலகிடத்தினைததன் னுருவினைக்கும்வேட்டுவனின் மாட்சியாக்கி, அம்பிபவக்கடற்காகுந குரவரியாரருளுகென வடிக்கடானும்

(இ-ள்.) திருக்கச்சிரம்பிகளும் தேவப்பெருமானே ஏகாந்தத்தில் திருவடிகள் வணங்கி, தாமரைக்காடு பூத்த நீலமலைபோலும் திருமேனியையுடைய பெருமானே! இராமாநுசரது மிக்க பக்தியைக்கண்டு, புழுவைப் புதுமையுடைய தன்னுருவாகச் செய்யும் குளவியின் மாட்சிமையைப்போலச் செய்து, பிறவிக்கடனுக்குத் தெப்பமாகும் ஆசாரியர் யாவர்? அருளிச்செய்கவெனத் தேவப்பெருமானும், (எ-று.)

இங்கு இராமாநுசர் பலநினைவுகள் நினைத்திருந்தும் நம்பிகள் ஆசாரிய விஷயத்தையே குறித்தருளிச்செய்தது யாதுக்கெனின், தம்மிடம் ஆசாரிய விஷயமொன்றைப்பற்றியே விண்ணப்பித்ததைப் பெருமானிடம் விண்ணப்பித்தபடியாம். (உ௯)

௩௦. ஆரணமுமுபநிடதத் தந்தமுநதத்துவப்பொருளு மயனுந் தேருங், காரணமுமருமஸுறபு நமதருளாலவன்றிவன் கருத்தேயா முஞ், சீரணவுந்துன்மத மவன்றியாதிஸையெனினுந் தெரிசுருங் கானமா, பூரணனும்பெரியநம்பி குரவனெனவம்முறையே புகன் றுனம்பி.

(இ-ள்.) வேதமும் வேதாந்தங்களின் முடிவும் உபபயிரும்மண விசாரணையாலுண்டாகும் உணமைப்பொருளும் பிரமதேவனும் அறியும் காரண பூதமான வஸ்துவும் அருமையான ரஹஸ்யங்களும் நம்முடைய அருளினாலே அவர் அறிவர். நாமே பரத்துவம்; சீரையுடைய மதம் பேதமே; இன்னும் அவரறியாதது இல்லையாயினும் தெரிவிக்குமிடத்தல் பெருமைப்பொருந்திய பூர்ணாசாரியரான பெரிய நம்பி+ள் ஆசாரியர் என்று பெருமான் அருளிச்செய்ய, அவ்விதமாகவே திருக்கச்சிநம்பி+ள் இராமாநுசருக்கு அருளிச்செய்தனர். (எ-று.)

பேரருளாளப்பெருமா னருளிச்செய்த ஆறுவார்த்தைகள்

(க) பரத்வம்நாமே. (ஜகத்துக்குப் பரமகாரணமென்று வேதாந்தங்களாற் சொல்லப்படும் பரபரஹ்மம் நாமே.)

(உ) தர்சனம் பேதமே. (சிந்தாந்தத்திற் சொல்லப்படும் சித் அசித் ஈசுவரன என்னும் தத்துவங்கள் மூன்றும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களால் பேதப்பட்டிருப்பவைகளே யன்றி ஒன்றன்று.)

(௩) உபாயம் ப்ரபத்தியே. (ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஏற்ற உபாயம் ப்ரபத்தியே. ப்ரபத்தி என்பது தூல+ஹிற் சொல்லப்படும் கர்மம், ஜ்ஞாநம், பக்தி என்று பலவுடைப்பட்ட உபாயங்களைவிட்டு ஈசுவரனொருவனையே ரக்ஷகனெனப்பற்றி எல்லாம் அவனிட்ட வழக்கென்று துணிந்துருத்தலாம்.)

(௪) அந்திமஸ்மிருதிவேண்டா. (சரீரமுடிவில் ஈசுவரனை ஸ்மிருதிக்கேண்டி மென்பதில்லை. எனவே முன் கூறியபடி தனனையே யடைந்த சேதனை ஈசுவரன கைவிடாது சிந்தித்துக் காப்பனென்றபடி.)

(௫) சரீராவஸாதத்திலே மோக்ஷம். (ஈசுவரனைப்பற்றின அச்சேதனனுக்குச் சரீரத்தின் முடிவில் மோக்ஷமுண்டாம்.)

(௬) பெரியநம்பிகளை ஆசிரயிப்பது (பெரியநம்பிகளை ஆசாரியராகக் கொள்க) என்பனவாம். (௩௦)

௩௧. கேட்டவிராமாநுசனுங் கிளர்மதுராதகநகரங் கெழுமிக் கேழ்கூர், வாட்டடங்கட்டேவியொடுந் தடாகநாயக்கோயில் வந்துவையும், தாட்டடந்தாமரைப்பெரிய நம்பியைக்கண்டெனக் குனடி தருவாயென்ன, வேட்டடைந்தேனெனவவனுங் கச்சியிற் கூறுதுமெனத்தாள் வீழ்ந்துபோற்று

(இ-ள்.) இதைக்கேட்ட இராமாநுசரும் பெருமையாலுயர்ந்த மதுராதகத்தில், ஏரிகாத்த பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு அழகுமிதந்த வாளைப் போன்ற விசாலமான கண்களையுடைய தமது தேவியாருடன் வந்து எழுந்தருளியிருக்கும் நாளும் பெருமையுமுடைய தாமரைமாலையணிந்த பெரிய நம்பிகளைச் சேவித்து, அடியேனுக்குத் தேவீருடைய திருவடிகளைத் தந்தருள்வீராகவென்று விரும்பி யாகிரயித்தேன் என்று அருளிச்செய்ய, பெரிய நம்பிகளும் திருக்கச்சிக்குச் சென்று அங்கு உபதேசிக்கிறோமென்றருளிச் செய்ய, அவர் திருவடிகளை இராமாநுசர் நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ் செய்து (எ-று.) (௧௧)

௩௨. தெருடருயாழநனை யாக்கைநிலையாமைகண்டு தெளிந்தாமின்போன், மருடருமெய்நிலையன்றே யிக்கணமேயுபதேச மளிப்பாயெனன, அருடருமாபூரணனு மகிழ்ந்தியாழமுனிதாள் கருதியாதிப், பொருடருமந்திரந்துவயங் குரவர்பரம்பரைமுறையே புகலாப்பின்னும்

(இ-ள்.) ஞானோபதேசஞ் செய்யும் யாழநாசார்யரால் சரீரம் நிலையிலாமைகைக் கண்டு தெளிந்தோமே; மினனலைப் போன்று மருட்சி கொடுக்கும் சரீரம் நிலையுள்ளதல்லவே; இந்த க்ஷணமே உபதேச மளித்தருள வேண்டுமென்று கூற, அருள் கொடுக்கும் பெருமைபொருந்திய பெரிய நம்பிகளும் மகிழ்ச்சியடைந்து, யாழநாசார்யரது திருவடிகளைச் சிந்தித்து, முதன்மையான அர்த்தபஞ்சக பிரதிபாத்தியமான திருமந்திரமும் துவயமும் குருபரம்பரா பூர்வகமாக அருளிச்செய்து, பின்னும், (எ-று.) (௩௨)

௩௩. வனத்தகலு மிராமனினை புஷியினுககாய்ப் பரதனிடை வைத்தான்பாதம், எனத்தகையாழநமுனியு நினக்காகத்தனதுசரணென்பால்வைத்தான், உனக்கவன்றந்துளபொருணங் கச்சியிற் காட்டுவமெனததன் னுடன்கொண்டேகி, கனத்தகைமையருளா னீட்டறனைக்காட்டிப்பொருளிவனி காண்டியென்றான்.

(இ-ள்.) வனத்துக்குச் செல்லும் இராமபிரான் தன் பிரிவால் வருந்தும் பூமியிலுள்ளோருக்காகப் பரதாழ்வானிடத்தில் தமது திருவடிகளை வைத்தனர். அதுபோல, பெருமையையுடைய யாழநாசார்யரும் உமக்காகத் தமது திருவடிகளை என்னிடத்தில் வைத்தனர். உமக்கு அவர் கொடுத்தருளின் பொருளை நாம் கச்சிரகரத்திற் காட்டக்கடவோமென்று அவரைத் தம்முடனே கொண்டெழுந்தருளி மிக்க பெருமையையுடைய பேரருளா ளப் பெருமானைக் காட்டி (யாழநாசார்யர் என்னிடம் கொடுத்துவைத்த) பொருள் இப்பெருமானே; நீவிர் கண்டுகொள்வீராக வென்றனர். (எ-று.)

௩௪. இந்நீர்மைதெரிந்துறைநாட் டடத்தினிடையிருவர்மனை வியருமேகி, நன்னீரைக்கன்னல்கொடு முகக்குங்காற்றாக்குதலு நனிமாறுகிச, சொன்னீர்மைத்தகைக்குருதே வியைத்தனதுதேவி நவிலுச் சொர்வுகெனா, அந்நீர்மைக்குளநடுங்கி யரிகரியென்றவ டனைப்பார்த் தழன்றுசொல்வான்.

(இ-ள்.) இவ்விதத்தைத் தெரிந்து அவருடன் வாசம் பண்ணிக்கொண்டு வருநாளில், குளத்துக்கு இருவரது தேவிகளும் சென்று நல்ல தீர்த்தத்தைக் கையிலுள்ள தோண்டுகொண்டு மொள்ளும்போது ஒன்றோடொன்று தாக்குதலும் ஒருவரோடொருவர் மிகவிரோதமாகி, சொல்லப்படும் நற்குணமும் பெருமையுமுடைய ஆசாரியரது தேவிகளைத் தமது தேவிகள் சொன்ன குற்றத்தைக் கேள்விப்பட்டு அந்தத் தன்மைக்குத் திருவுள்ளம் நடுக்கமடைந்து ஹரிஹர் என்றருளிச்செய்து தேவிகளைப் பார்த்துக் கோபித்துச் சொல்லுவாராயினர். (எ-று.) (௩௪)

௩௫. அறந்தவத்திரகமெனக் கமைத்தனை நீ மிகக்கொடியா யந்தோவந்தோ, சிறந்தகுரவன்மேவி யுடனெதிர்த்தாயுனையினியான் ழிண்டல்பாவம், பிறந்தகஞ்செல்கெனத்துரவா வென்மருகன்றசுரதிப் பெயரோனல்லால், துறந்தனன்மற்றனைவரையு மெனச்சபத நவின்முற்றத் துறந்தான்றாயோன்.

(இ-ள்.) தருமங் கெடும்படி அக்கினிமயமான நரகத்தை யெனக்கமைத்தாய்; நீ மிகவும் கொடியவன்; அந்தோ! அந்தோ! சிறந்தவரான ஆசாரியர் தேவியுடன் எதிர்த்தாய்; உன்னை இனி நான் திண்டிதல் பாவமாகும்; ஆகையால் நீ பிறந்த அகத்துக்குச் செல்லுவாயாக வென்று அனுப்பிவிட்டு, எனது மருமகனான முதலியாண்டானல்லாமல் மற்றெவரையும் துறந்தேன் என்று சபதங்கூறி, தூயவரான இராமாநுசர் முற்றத் துறந்தனர். (எ-று.)

இதவேயன்றிப் பசித்துவந்த பாகவதரொருவர்க்கு அன்னமிடிகவென்று நியமிக்க, அன்னமிருந்தும் இல்லையென்ற தொன்றுந், திருக்கச்சிரம்பிகளைப் பரமபாவநரேன மெண்ணுது தாழ்வாயெண்ணின தொன்றுமாக இரண்டு குற்றங்கள் இதற்கு முன்னரே தேவிகளிடத் துண்டென்றும், இங்கு கூறியது மூன்றாங்குற்ற மென்றும் சொல்லப்படும்.

இங்கு முதலியாண்டானன்றி மற்றெவரையு மென்றது தேகபந்துக்களை.

௩௬. கடனிறப்பேரருளாளன் குருவாகத்துவராடை கவினச் சாத்தி, மடமமைத்துசசிகையுடன்முந் நூலிலங்கமுக்கோலு மலர்க்கைதாங்கித், திடம்னத்தோடிருக்குங்காற் சுப்பிரதிட்டுவந்தருவ செந்திதானும், புடவியுற்றுத்தாசரதி புகழ்கூரவற்சென்னப் புகல்பேராறோ

(இ-ள்.) கடலிறமுடைய பேரருளாளப் பெருமானை ஆசாரியனாகக் கொண்டு காஷாயவஸ்திரத்தை விளங்கும்படி யணிந்து, மடமொன்று நிரமித்து, சிகையுடன் முப்புரிநூலானது விளங்கும்படி முக்கோலும் மலர்போன்ற திருக்கையில் ஏந்தி வைராக்கியசித்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும்போது, சுப்பிரதிஷ்டி என்பவரும் சருவசெந்தியென்பவரும் பூமியிலவதரித்து முதலியாண்டான் புகழையுடைய கூரத்தாழ்வான் என்று சொல்லப்படும் திருநாமங்களை யுடையரானவர்கள் (எ-று.) (௩௬)

௩௭. வந்துபணிந்தெமையடிக ளளித்தருளவேண்டுமென மறைவலானும், முந்துகருணையினவர்கட் குபதேசித்திடவடிமை முறைமைபூண்டார், ஐந்துதெரிந்தந்நாள்யா தவப்பிரகாசனைநோக்கியவனையின்றோள், நந்துதவவேடமிரா மாதுசன்போற்றரித்திடினீ நன்றமுன்றார்.

(இ-ள்.) வந்து சேவித்து, ஸ்வாமீ! எங்களை ரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்ன, வேதார்த்தங்களில் வல்லவரான இராமாதுசரும் முற்படும் கருணையினாலே அவர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்ய, அவர்கள் அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞானிகளாய் இராமாதுசருக்குத் தக்கபடி அடிமைபூண்டார்கள். அக்காலத்தில் யாதவப்பிரகாசரைப் பார்த்து அவரையின்ற தாய், நீ கிருத்தியாகுந்தவவேஷத்தை இராமாதுசரைப் போலத் தரித்தால் நல்லதாகுமென்றனர். (எ-று.) (௩௭)

௩௮. சிகையொடுமுந்துலுமினித் தரித்தறவமென்றவையே செய்யவொண்ணென்ற, நகைமைபெறப்பூவலஞ்செய் திடனெனமொஃகின்றேற் றனுத்தூய்தன்றால், நகையுலகத்துளதாகு மெனப்புகலாத்துயில்கலை நணுகாமேற்புள், உகையருளாளப்பெருமானவன்கனவிற்சருணையினு லுற்றுச்சொல்லான்

(இ-ள்.) சிகையுடன் முப்புரிநூலையும் இனிமேல் தரிப்பது தவமாகுமென்று அவற்றையே செய்ய வெண்ணினால், பெருமை பெறும்படி பூமிப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்யவேண்டும்; அது இல்லாவிடில் சரீரம் பரிசுத்தமாகமாட்டாது; உலகத்தில் நகைபடும் உண்டாகும் என்று சொல்லித் தயிலும்போது, சத்திருகள் மீது திருவடியாகிய புள்ளைச் செலுத்தும் பேரருளாளப்பெருமான் அவர் கனவில் கருணையினாலே தோன்றி அருளிச்செய்வானாயினன; (எ-று.) (௩௮)

௩௯. அவனிவலம்வருதவிரா மாதுசனைவலம்வருத லகிலம்போற்றறுந், தவமுமவன்றவமேமற் றவனமதமேமதமெமக்கு மதுவேசால்பாய, சுவலையுறேலிம்முறைநீ புரிசுவெனவிழித்தவனுங் கசசிகம்பிக, குவகையுடனுரைத்திதனை மாயனைக்கேளெனவவனு முரைப்பமாலும்

(இ-ள்.) இராமாதுசரை வலம்வருதலே பூமிப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்வதாகும்; அவரது தவமே உலகமெல்லாம் போற்றும் தவமாகும்; அவரது மதமே எமக்கு மதமாகும்; அதுவே மாட்சிமையுடையதாகும்; கவலைபுடையவேண்டா. இவ்விதத்தை நீ செய்வாயாக வென்று கூற, அவரும் விழித்து, திருக்கச்சிரம்பிகளிடத்துச் சந்தோஷத்துடன் சொல்லி இதைப்பற்றிப் பெருமானைச் சேட்டருள்வீராக வென்று கூற, திருக்கச்சிரம்பிகளும் பெருமானிடம் விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெருமானும், (எ-று.) (௩௯)

சு0. யாங்கனவிறபுகன்றபரி சிழைக்கிலெமக்கமகிழ்வென்றிசைப்பாயென்னப, பூங்கமலத்தயனைநிகர் யாதவற்குநம்பியிதுபுகலக்கேளா, ஆங்கவனுமுட்கொடிரா மாதுசனைவலஞ்சுழா வடிதாழ்ந்தைய, தீங்ககலவெனக்குளருள் பெறல்வேண்டுமெனவுரைப்பச் செவ்வியோனும்

(இ-ள்.) நாம் சனவில் சொல்லியபடியே செய்யின் எமக்கு மனமகிழ்வாகும் என்று சொல்லுவீராக வென்றருளிச்செய்ய, தாமரைமலரிஷிருக்கும் பிரமதேவனுக்குச் சமானமான யாதவப்பிரகாசருக்குத் திருக்கச்சிரம்பிகள் இதை அருளிச்செய்யக் கேட்டு, யாதவப்பிரகாசரும் அதை மனத்திற்கொண்டு இராமாதுசரைப் பிரதக்ஷணம்வந்து திருவடிகளை வணங்கி, ஸ்வாமீ! தீங்கு நீங்கும்படி எனக்கு உமது அருள் பெறுதல்வேண்டி மென்றுகூற, மனமொழி மெய்களாற் செம்மைவாய்ந்த இராமாதுசரும், (எ-று.)

சக. குரவனையுண்ணினைந்துசிகை முந்துன் முக்கோலகொடுத் துக் கோதில்ஞானம், பரவுமுபதேசமுடன் கோவிந்ததாசப்பேர் பரிவற்சாத்தி, உரகவணைத்துயின்மாயன் சமயமுறையுணர்தருநா லுள்ளயாவும், கரதலநெல்லியிறபுகலாத் திருமாலேப்பரவியுளங் களிக்ஞங்காலை

(இ-ள்.) ஆசாரியரைத் தியானித்துக்கொண்டு சிகையும் முப்புரி நூலும் முக்கோலும் கொடுத்தருளி, குற்றமற்ற ஞானம் விருத்தியாகும் உபதேசத்துடன் கோவிந்த தாசரெனும் திருநாமத்தைப் பிரதிபலிப்பாடி சாத்தி, ஆதிசேஷசயனத்தில் அறிதயிலமரும் பெருமானது தரிசனத்தின் முகமறையையுணரும் அரிய நூல்களாயுள்ளவற்றை யெல்லாம் கையி னிடத்துள்ள நெல்லிக்காயினையப்போல அருளிச்செய்து பெருமானைத் துதி ந்துக்கொண்டு உள்ளங்னின்று எழுந்தருளியிருக்கும் போது (எ-று.) (சு+)

சஉ. மதிலரங்கத்திருவரங்கப் பெருமானையரங்கத்தோர் மகிழ் ந்துநோக்கிப், பதிகளின் மிக்ஞயர்காஞ்சி நகர்ச்சேகிவரதனைத்தான் பழிச்சிக்கீத, விதிமுறையினைமகிழ்வித் தினியவிராமாநுசனை வினைவிவேண்டிச், கதிதருமப்பதிகொணர்தி யெனவவனும்விடை கொடுமால் கசசிசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) திருவரங்கப் பெருமானையரை மதில்குழிந்த திருவரங் கத்தில் நித்தியவாசஞ் செய்யுமவர்கள் மகிழ்ச்சிகொண்டு நோக்கி, திருப் பதிகளில் மிகவுயர்ந்த காஞ்சிபுரத்துக்குப்பாய் வரதராசப் பெருமானைத் திருவடிதொழுது சங்கீதசாஸ்திர விதிமுறையினாலே திருவுள்ளமகிழ்ச் செய்து இனியவரான இராமாநுசனைக்கேட்டு வேண்டி, பரமபதந்தரும் நமது திருவரங்கத் திருப்பதிக்குக் கொண்டுவருவீராக வென்று அருளிச் செய்ய, அவரும் விடைகொண்டு உயர்ந்த கச்சிமாநகரத்தைச் சார்ந்தனர். (எ-று.) (சஉ)

சங. சந்நிதியிற்கின்னரணிற் பாடலுமாலவனையரு டழைப்ப நோக்கி, என்னபொருள்கேட்பினும்பா மீசுவங்கேளெனவவனு மெந்தாய்சன், தென்னரங்கத்துறையவிரா மாநுசனைத்தருந்தியெ னத் திருமால்நேரான், அன்னவனல்லாதனகே ளெனசசரதனீ பொய்த்தா லழகாமன்றே.

(இ-ள்.) (அப்படி வந்தவர்) பெருமான் சந்நிதியில் கந்திருவனைப் போ ல்ப்பாடிதலும் வரதராசப் பெருமான் திருவரங்கப் பெருமானையரை அருள் தழைக்கும்படி கடாக்கித்து என்ன பொருளைக் கேட்டாலும் நாம் கொடுக்கிறோம் கேட்பீராகவென்ன, அவரும் எனது ஸ்வாமியே! நியாமக னே! தெற்கின் கண்ணுள்ள திருவரங்கத்தில் நித்தியவாசஞ் செய்யும்படி இராமாநுசனைக் கிருபைசெய்தருளவேண்டும் என்ன, பெருமான் உடன் படாதவராகி இராமாநுசரல்லாத வேறெவற்றையேனும் கேட்பீராக வென்ன, ஸத்யவானான நீ பொய்த்துப்போவையாயின் அழகாகுமன்றோ? (எ-று.) (சங)

சச. எனவரங்கப்பெருமான்சொற்றடிபணியவருளாள னீந்தே மென்றான், மனமகிழ்ந்தாங்கவனுமிரா மாநுசனைமால்பணித்தான்

வருதியென்னத், தினகரனுத்தரதிசையி னின்றுதென்பானடந்த தெனச் சென்றன்னும், பனகமிசைத்துயின்மாய னரங்கநகர் வடதிசையின் பக்கஞ்சாரந்தான்.

(இ-ள்.) என்று திருவரங்கப்பெருமானாரையர் சொல்லித் திருவடி வணங்கப் பேரருளாளப் பெருமான் (நீர் கேட்டபடி இராமாநுசனை) கொ டுத்தோமென்றான். பிறகு அவரும் திருவுள்ளமகிழ்ந்து இராமாநுசரைப் பெருமான் அருளப்பாடிட்டனர் வருவீராகவென்ன, சூரியன் வடதிசையி னின்று தெற்குத்திசைக்கு நடந்து சென்றது போலச்சென்று, இராமாநுச ரும், ஆதிசேஷசுயநத்தின்மீது துயிலமரும் பெருமானது திருவரங்கநகரத் தின் வடதிசையின் பக்கம் சேர்ந்தனர். (எ-று.) (சச)

சரு. அயனையருளரங்கேசன் சேனைநாதனைநோக்கி யனைவரோ டும், இயன்மறைநூறெறிந்தவிரா மாநுசனைக்கொணருதிநீ யெ திர்போயென்னச், சயன்விசயன்கனந்தனந்தன் மிடற்கருடன்றே வர்முதற் றலத்தோரோடும், புயலரங்கனருளப்பா டெனவெதிர் கொள்ளாமுகமன் புகன்றான்மாதோ.

(இ-ள்.) பிரமதேவனைப்பெற்ற திருவரங்கநாதன் சேனைமுதலியானாக் கடாக்ஷித்து, அனைத்துக் கொத்திலுள்ளாரோடும் தமிழ்நூலும் வேதசாஸ்தி ரங்களும் தெரிந்தவரான இராமாநுசரை நீவிர் எதிர்கொண்டுபோய்க் கொண டிவருவீராக வென்றருளிச்செய்ய, அவர் ஜயர், விஜயர், சுநந்தர், நந்தர், வலிமையுள்ள திருவடி தேவர்முதலிய அந்த ஸ்தலத்திலுள்ளவர்களோடும் மேகம்போன்ற திருவரங்கப்பெருமானது அருளப்பாடென்று எதிர்கொண் டி உபசாரஞ் சொல்லினர். (எ-று.) (சரு)

சசு. அரங்கவிமானத்தினைக்கண் டவனியில்வீழ்ந்திறைஞ்சிமுகி ற்கணியாம்பொன்னி, தரங்கமலிபுனற்படிந்து நியமமுடித்தணிநக ரந் தன்னுட்சார்ந்து, துரங்கமணித்தேர்களிறு துதைவிதிபலகட டுத்து தூய்மைசான்ற, வரந்தருதாமோதரனவாழ் மணிமுடிப்பொ ற்போபுரத்தின் வாயில்வந்தான்.

(இ-ள்.) திருவரங்கத்திலுள்ள பிரணவாகார விமானத்தைச் சேவித்து, பூமியில் விழுந்து வணங்கி, பெருமானுக்கு அலங்காரமாக விளங்கும் திருக் காவேரிநதியின் அலைகள் மிகுந்த நீரிற்படிந்து நியமங்களை முடித்து அழ கிய நகரத்திற் பிரவேசித்து, குதிரை அழகிய தேர்கள் யானைகள் நெருங் கிய வீதிகள் பலவற்றையுங்கடந்து பரிசுத்தம் நிறைந்த வரத்தைக் கொடுக் கும் தாமோதரப் பெருமான் நித்தியவாசஞ்செய்யும் அழகிய சிகரத் தையுடைய பொன்மயமான கோபுரவாசலில்வந்து, (எ-று.) (சசு)

வேறு.

சஎ. அங்கமெட்டவனியிற்படியவன்புளம்
பொங்கநீர்பொழிதரப்புளகமெய்தர
சங்கணிதிகிரிவாள்சார்ங்கந்தண்டெழிற்
பங்கயவடிவுளங்கொடுபராவினான்.

(இ-ள்.) தமது எட்டங்கங்களும் பூமியிற்படியவும், பக்தி திருவுள்ளத்தி லதிகரிக்கவும், திருக்கண்கள் ஆந்த நீர் பொழியவும், திருமேனி புளகந்தர வும், சங்கு அழகிய சக்கரம் நாந்தகம் சார்ங்கம் சுதாயுதம் இவைகள் டடிய அழகிய தாமரைகள் சூத்ததுபோன்ற திருமேனியைத் திருவுள்ளத்)ற்கொண்டு வணங்கினர். (எ-று.) (சஎ)

அங்கமெட்டாவன : சுரங்களிரண்டு, பாதங்களிரண்டு, மார்பு ஒன்று, நெற்றி யொன்று, புயங்களிரண்டு. இவைகள் பூமியிற்படிய வணங்கு வது ஸாஷ்டாங்க நமஸ்கார மெனப்படும்.

சஅ. மணிமுடிக்கோபுரவாயில்புக்குவாள
அணிமணியிழைத்தவேழரணந்தாறொர் இப்
பிணியகற்றிடுபலிபீடந்தன்னொடு
பணிபகைக்கம்பமும்பணிந்துபோற்றிமுன்.

(இ-ள்.) அழகிய முடியையுடைய கோபுரவாசலிற் பிரவேசித்து, ஒளி யையுடைய அழகிய மணிகளிழைத்த வேழிருமதில்களைக் கடந்து, பிறவிப் பிணியை நீக்கும் பலி பீடத்தோடு கருடஸ்தர்பத்தையும் வணங்கித் துதி த்தனர். (எ-று.) பணிபகை-கருடன். (சஅ)

சக. மாண்பணிபபெட்டகமவலந் செயாமணிப
புண்பயிலசயவிசயரையும்போற்றியே
சேண்பதுமததனுமரஹந்தேவருங்
காண்பருபொருளையுக்கண்ணிற்கண்டனன்.

(இ-ள்.) பெருமபொருந்திய பணிப்பெட்டசமான் சந்திதியை வலந் செய்து, மணிகளிழைத்த ஆபரணங்களணிந்த ஐயவிசயங்களையுங் துதித்து, உயர்ந்த பிரமனும் சிவனும் தேவர்களும் காண்டந்தர்பரிய பொருளான திருவரங்கத் தெம்பெருமானையும் தமது திருக்கண்களாற் சேவித்தனர். (எ-று.) பணிப்பெட்டகம்-திருவந்தாழ்வானாகிய பெட்டி. (சக)

ரு௦. பதாபககமலமும்பசும்பொன்னுடையும்
முதலவேதனைத்தருமுளரிநாபியுரு
சததளக்கரங்களுமபுயமுந்தாமமும்
அதரவித்துருமமாவமாந்தவாகமும்

(இ-ள்.) இரண்டு திருவடிகளாகிய தாமரைகளும், பசுமையான பீதக வ்யாடையும், முதன்மையுடைய பிரமதேவனைப்பெற்ற தாமரைத் திருநா பியும், தூதுஇதழ்களையுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களும், திருப் புயங்களும், திருமாலையும், திருவதாமாகிற் பவளமும், பெரிய பிராட்டியார் நித்தியவாசஞ் செய்யும் திருமார்பும் (எ-று.) (ரு௦)

ருக. செடிவிடுமகரகுண்டலமுஞ்செங்குநா
முடியுநாசியுமகிமுகமுமுரலும்
நெடிதுகண்கவாதரக்கருத்துநேர்தலாற்
படிமிசைபடிந்நிலனபரவன்மேவிமுன்.

(இ-ள்.) ஒளிவிடும் மகரகுண்டலங்களும், சிவந்த பிரகாசமுடைய திருவபிஷேகமும், நாசியும், சந்திரன்போன்ற திருமுகமும், புன்முறுவலும், மிகுதியும் தமது திருக்கண்ணை அபகரிக்க, அவைகளுடன் திருவுள்ளமும் கூடியதினாலே பூமியினமீது தரிக்காதவராகித் துதிக்கத் தொடங்கினர். (எ-று.) (ருக)

ருஉ. அளவிலாவண்டமுமயின்றொராவிலை
இளமகவாய்ததுபின்றனையனறெனபரால்
உளதலமெவனெனவுணாகிலேனுயா
துளவமாவிசையினுயதுலங்கசசொற்றறியால்.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் அளவுபடாத அண்டங்களையும் உண்டு, ஒரு ஆலிலையில் சிறு குழவியாகித் துயின்றாய் எனபார்கள். இப்படிப்பட்ட நீ இருக்குமிடம் எவ்விடமென்று அறிகிலேன். உயர்ந்த சிறுத்தழாய்மாலையை யுடைய பெருமானே! இதனை விளங்கும்படி அருளிச்செய்வாயாக. (எ-று.)

ருங். ஆகியொருவனெயென்னவாரணம்
ஒகிமற்றெவையுநீயெனவுமோதுமால்
பேதியாவுருவமோபிறவும்பெற்றியோ
நீதியாயுணாகிலேனிகழ்ததவேண்டுமால்.

(இ-ள்.) ஆதிமூலப்பொருள் நீ யொருவனெயென்று வேதம் பிரதிபாதித்த மந்தெவையும் நீ பெனதும் பிரதிபாதிக்கும்; இப்படியிருப்பதால் இவைகள் உன்னோடு பேசமாக்கப்பட்டாத உருவங் ள்தானோ? அல்லது உன்னோடு பேசமாக்க வேறானவற்றையும் பெற்றிருக்கிறாயா? நீதியானவனே! நான் இதனை அறியமாட்டுகிலேன்; எனக்கு நீ யருளிச்செய்ய வேண்டும். (எ-று.) (ருங்)

ருசு. மூலமேயென்றுவாயமொழியவந்ததுவர்
கோலமேயெனமறைகூறல்வாயமையோ
ஞாலமேற்சமயநூனவின்றவாயழையின்
சீலமேயோவிதுதெளியக்கூறுவாய்.

(இ-ள்.) கஜேந்திராழ்வான் மூலமேயென்று வாயாறசொல்ல, அப்போது வந்து தோன்றிபது உனது திருக்கோலமே யென்று வேதம் சொல்லுவது உண்மையோ? அதென்றி, பூமியினமீது பல சமயங்களிலுள்ள நூல்களும் சொன்ன உண்மையின சீலந்தானோ? இவற்றைத் தெளியும்படி அருளிச்செய்வாயாக. (எ-று.) (ருசு)

ருரு. உண்டவெண்ணெயின் பொருட்டசோதையுள்ளைநான்
கொண்டடித்தலுமழுககோலவாயினுள்
அண்டமுஞ்சராசரமனைத்துமாங்கவள்
கண்டனளென்பதென்கருத்திற்கையமே.

(இ-ள்.) நீ உண்டருளின வெண்ணெயின் பொருட்டாக யசோதைப் பிராட்டி உன்னைக் கயிறுகொண்டு அடிக்குமாத்திரத்தில் நீ அழ, அப்போது உனது அழகிய வாயில் அண்டமும் அதிலுள்ள சராசரங்களனைத்தும் அப்பிராட்டி கண்டனளென்பது அடியேனது கருத்துக்கு ஐயமாகவே யுள்ளது. (எ-று.) (ருரு)

௫௬. இலஞ்சியசரோருகத்துதித்தவெண்கண்ணு
தலஞ்சராசரந்தருந்தகைமையெண்ணலேன்
பொலஞ்செய்தாடசரோருகம்பொடித்ததோர் துகள்
உலஞ்சிலையகலியாய்விதித்ததோ துவாய்.

(இ-ள்.) கொப்பூழாகிய தாமரையில் உற்பத்தியான எட்டுக்கண்களை யுடைய பிரமதேவனையும் அண்டத்தையும் அதிலுள்ள சராசரங்களையும் நீ உண்டாக்கும் விதத்தை இவ்விதமென்று எண்ணுகிலேன்; அழகு செய யும் உனது திருவடித்தாமரையி னின்றதுதிர்ந்த ஒரு துகளானது திரண்ட கல்லை அகலிகையாய்ச் செய்ததை அருளிச்செய்வாயாக. (எ-று.) (௫௬)

௫௭. வழுத்தியிம்முறையிராமாநுசப்பெயா
முழுத்தவன்மெய்புனகருமபுழ்ந்துறப
பழுத்தபேரன்பினுற்பணிந்தகாலையெட
டெழுத்தினிலுறைந்தருளிறையுங்கூறுவான்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாகத் துதித்து இராமாநுசொன்னுந் திருநாமமுள்ள நிறைதவமுடையவர் புளகம் திருமணி முழுதுமுண்டாக முதிர்ந்த பேரன் பினுலே பணிந்தபோது, அஷ்டாக்ஷரப்பிரதிபாத்தியான பெருமாளும் அருளிச்செய்வானாயின : (எ-று.) (௫௭)

௫௮. இப்பதிமுதலதூற்றெட்டியாமுறை
மெய்பபதிமுதன்மையுஞ்சமயமேன்மையுஞ்
செப்பருஞ்செலவமாமிரண்டின்சீர்மையும்
ஒப்பருந்தகைமைசாலுனககுத்தந்தனம்.

(இ-ள்.) இந்தத்திருவரங்கம் முதலாக நாம் நித்தியவாசஞ்செய்யும் மெயம்மையான தூற்றெட்டித் திருப்பதிசுனின் முதன்மையும் சமயத்தின் மேன்மையும் சொல்லுவதற்கரிய உபயவிபூதி ஐசுவரியத்தின் நன்மையும் ஒப்பற்ற பெருமைநிறைந்த உமக்குக் கொடுத்தோம். (எ-று.) (௫௮)

உபயவிபூதி-லிலாவீபூதி, நித்யவிபூதி.

௫௯. எனத்திருவருள்புரிந்திரவிகாண்முனோ
தனக்குநோமுதலிகளதலத்துமறறுளோர்
மனத்தினிலுவகைகூர்ந்திறைஞ்சிவாழ்த்தநற்
றினத்திலாசிரியனுமுதன்மைசெய்தனன்.

(இ-ள்.) என்று திருவருள் புரிந்து, பெருமான் விஷயத்தில் பரிவுடைய இஷ்வாகு மகாராசருக்கு ஒப்பான முதலிகளும் அந்தத்தலத்திலுள்ள மற்றுள்ளவர்களும் மனத்தில் சந்தோஷமதிகரித்து வணங்குவாழ்த்தா நிற்க, நல்ல தினத்தில், இராமாநுசர், யாவருக்கும் ஆசாரியராகும் முதன் மையைச் செய்தருளினன். (எ-று.) (௫௯)

௬0. தகுமிராமாநுசன்றானுந்தண்மது
உகுமலர்ப்பொழிலரங்கேசற்கோகையால்
மிகுமருசசனேவிழாவுயற்றிவேதநீத்
தொகுமலர்சசரணினேத்துதித்துவைகுநாள்

(இ-ள்.) ஆசாரியராதற்குத் தகுந்த இராமாநுசரும், குளிர்ந்த தேன் சிந்தும் புஷ்பங்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவரங்கநாதனுக்கு ஆநந்தத்தினாலே அதிகமான அர்ச்சனைகளையும் உற்சவங்களையும் செய்து, வேதத்தினமீது கூடிய தாமரை மலர்போன்ற அப்பெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து எழுந்தருளி யிருக்கும்போது, (எ-து.) (சு0)

சு0௧. தவப்பரிபூரணன்சரணம்போற்றிநீ
உவப்பினுண்டனைபொருளுள்ளயாவையும்
பவப்பிணிமருந்தனாய்பகர்தியாலென
நிவப்பரும்பொருளெலாநிகழ்த்திரம்பியும்

(இ-ள்.) தவத்தையுடைய பூர்ணாசாரியரான பெரிய நம்பிகளது திருவடிகளைத் துதித்து, தேவரீர் அடியேனை உவப்பினாலே ஆண்டருளினீர்; ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்துள்ள அர்த்தங்கள் யாவற்றையும், பிறவிநோய்க்கு மருந்து போன்றவரே! அருளிச்செய்வீராக வென்ன, விருத்தியாகும் அரிய பொருள்களை யெல்லாம் இராமாநுசருக்கு அருளிச்செய்து, பின்னர் அப்பெரிய நம்பிகளும் (எ-து.) (சு௧)

சு0௨. நாமுணர்ந்தருள்பொருணவிலககேட்டனை
யாமுநன்மறைப்பொருளின்னங்கேட்டுவான்
காமுறிற்கோட்டியூர்நம்பிகற்றுளோரா
கோமுனிதிருமலைநம்பிகோதிலான்

(இ-ள்.) நாம் அறிந்த அர்த்தங்களைச் சொல்லக் கேட்டீர்; யாமுநாசாரியரது ரஹஸ்யார்த்தங்களை இன்னும் கேட்பதற்கு விரும்பினீராயின் கற்றவர்களில் தலைமைபெற்ற மநநீலரான திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள், குற்றமில்லாதவரான திருமலைநம்பிகள், (எ-து.) (சு0௨)

சு0௩. வரங்களாலுயர்ந்திருமாலையாண்டவன்
அரங்கநாயகனவனடிமையாயுளார்
இரங்கனீயிவர்வயினெய்திக்கேளென
உரங்கலாவறிவினானுரைத்துப்பின்னரும்

(இ-ள்.) வரங்களாலுயர்ந்தவரான திருமாலையாண்டான், திருவரங்கப் பெருமானரையர் ஆகிய இவர்கள் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்கு அடிமையாயுள்ளவராவர்; இவர்களிடத்துக்கு இரக்கத்துடன் நீவிர் சென்று கேட்பீராகவென்று வலிமையான சாஸ்திரஞானத்தையுடைய பெரியநம்பிகள் அருளிச்செய்து, பின்னரும் (எ-து.) (சு0௩)

சு0௪. தன்புதல்வனைநிவன்சரணம்போற்றென
அன்புடனவன்றன்மாணக்கனாககிஞன்
பின்புமுன்னிலக்குவப்பெயர்கொளவள்ளலுங்
கொன்புனைதருதிருக்கோட்டியூர்புகா

(இ-ள்.) தமது திருக்குமாரரை இராமாநுசரது திருவடிகளை யாகிரயிப்பாயாகவென்று அன்போடு அவரது சிஷ்யயாக்கினர். அதன்பிறகு யாவருமென்னும் இராமாநுசரென்னும் திருநாமமுடைய உதாரியும் பெருமைபுண்ட திருக்கோட்டியூர்ப் பிரவேசித்து (எ-து.) (சு0௪)

௬௫ கோட்டியூர் நம்பிபாற்குலவுமாமணி
வாட்டிருமாளிகைவாயினண்ணியே
தாட்டிருமலர்பணிந்தேத்தித்தாழ்வினா
நாட்டியமறைநவின்றென்னையாள் கென்றான்.

(இ-ள்.) திருக்கோட்டியூர் நம்பிகளது பொருந்திய பெருமையும் மணியொளியுமுடைய திருமாளிகை வாசலையடைந்து, அவரது திருவடித் தாமரைகளை வணங்கித் துதித்து, தாழ்வில்லாமல் தேடிய ரஹஸ்யார்த்தங்களை அருளிச்செய்து என்னை அடிமை கொள்வீராக வென்றனர். (எ-று.) (1)

வேறு.

௬௬. வினவமற்றவனும்துதினெழுதினத்தி னளவைசொற்றிலன் மறைமேலோன், மனமிகத்தளர்ந்துமிறைவிடுத்தகலா மருவிமற்றவன்றன்மாணக்கர்க், கெனதிடுககணைநீக்கிடவுயர்நம்பிக் கிசைமினென்றலுமவரெய்தி, உனதருட்கிராமாநுசனூரியவனாண் டளிக் குதியடிகளென்றுரைத்தார்.

(இ-ள்.) இப்படிக்கேட்க, திருக்கோட்டியூர் நம்பிகளும் பதினேழு தினம் வரையில் ரஹஸ்யார்த்தங்களை அருளிச்செய்திலர். வேதமுணர்ந்த மேலோரான இராமாநுசர், திருவுள்ளம் மிகவுந் தளர்ந்தும், நம்பிகளைச் சிறிதும் விட்டு நீங்காதவராகி யிருந்து, அவரது மாணக்கர்களை நோக்கி எனது வருத்தத்தை நீக்கும்படிக்கு உயர்ந்த நம்பிகளுக்குச் சொல்லுவீராகவென்று சொல்லுதலும், அவர்கள் சென்று, ஸ்வாமிகாள்! உமது திருவருளுக்கு இராமாநுசர் உரியவராவர்; அவரை அடிமைகொண்டு ரக்ஷித்தருள்வீராக வென்று கூறினர். (எ-று.) (௬௬)

௬௭. துவன்றவப்புகல்கேட்டருள்பெருகுதலும் புகன்றமாணக்கரைநோக்கி, அவன்றனைத்தண்டம்பவித்திரமல்லா லகற்றியீண்டழைத்திரென்றருளக்; கவன்றமெய்த்தவனுக்கம்முறைபுகலா வருகியென்றழைத்தலுங்களிகூர்ந், திவன்றனித்தாசரதியொடுங்குகூர்ந்தவனெடும்பணிந்தனனெய்தி.

(இ-ள்.) இப்படி சொன்ன அந்தச் சொல்லைக்கேட்டு அருள் பெருகுதலும், சொல்லிய மாணக்கர்களை நோக்கி, இராமாநுசரைத் தமது தண்டம் பவித்திரமல்லாமல் மற்றவைகளை விட்டு இவ்விடத்துக்கு அழைப்பீர்களாக வென்றருளிச்செய்ய, அவர்கள் வருந்தியவரான மெய்த்தவத்தை யுடைய இராமாநுசருக்கு அவ்விதத்தைச் சொல்லி வருவீரென்று அழைத்தலும், இராமாநுசர் சந்தோஷமதிகரித்து ஒப்பற்றவரான முதலியாண்டானோடும் கூரத்தாழ்வானோடும் எழுந்தருளிச் சேவித்தனர். (எ-று.)

௬௮. பவித்திரந்தண்டமெவணவென்றிசைப்பப் பணிந்திராமாநுசன்மலர்க்கை, குவித்திவரிருவோரருள்பொருளென்னக் கோட்டியூர்நம்பியுமிவரைப், பவிக்கணியனையப்பகுத்துரையெனத்தா சரதியைத்தண்டமாய்ப்புகலா, சவித்தகைவற்சனானகூரனையே பவித்திரமென்றனன்றவத்தேநன்.

(இ-ள்.) (திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள், நாம் சொன்னபடி) பவித்திரமும் தண்டமும் எங்கே என்று கேட்க, இராமாநுசர் பணிந்து மலர்போன்ற கைகளைக் குவித்து இவர்களிருவரும் தேவரீர் அருளிச்செய்த தண்ட பவித்திரங்க ளென்று கூற, திருக்கோட்டியூர் நம்பிகளும் பூமிக்கு ஆபரணம் போன்றவரோ! இவ்விருவருள் தண்டம் யார்? பவித்திரம் யார்? பகுத்துரைப்பீரென்று அருளிச்செய்ய, தவத்தையுடைய இராமாநுசர், முதலியாண்டானைத் தண்டமாக வருளிச்செய்து, அழகிய பெருமையையுடைய ஸ்ரீவத்ஸாங்கரான கூரத்தாழ்வானைப் பவித்திரமென வருளிச்செய்தனர். (எ-று.) (சுஅ)

சுசு. இருவருநீயுமுணர் கிமற்றெவர்க்கு மிசைத்திடே லெனவருகிருத்தி, ஒருவருந்தெரிதற்கரிதியாமுநனன் னுரைத்தமெப்பொருள்தென்றுரைத்தான், பொருவருமிராமாநுசனுமப்பொருளைப் புயறிருக்கோட்டியூர்விழவில, வெருவருமறவிக்கஞ்சன்மினெவருங் கேண்மெனவெளிப்படவிரித்தான்.

(இ-ள்.) திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள், இவ்விருவரும் நீவிரும் உணர்வீர்களா; மற்றெவர்க்கும் சொல்லவேண்டா வென்று அருங்கிருத்தி, ஒருவரும் அறிவதற்கரிதாக அக்காலத்தில் யாமுநாசாரியர் அருளிச்செய்த மெய்ப்பொரு ளிதவாகுமென்று அருளிச்செய்தனர். ஒப்பற்ற இராமாநுசரும், அந்தப் பொருளைப் பெருமானது திருக்கோட்டியூர் மஹாரசுவததல், (திருக்கோயிற் றிருமத்தினமீதேறி யிருந்து) பயப்படுமபடியாக வரும் யமனுக்கு இனி யாரும் அஞ்சாதேயுங்கள் கேட்பீர்களாகவென்று வெளிப்படுமபடி விரித்துரைத்தனர். (எ-று.)

இங்கு நம்பிகள் அருளிச்செய்தது திருமந்திரார்த்தம். (சுசு)

எ0. குரவார்சொற்றதனைமறுத்திதுபுரிந்த கொடுமையாழ்கூற்றருங்கொடிய, நரகமுற்றிடுவையெனத்திருக்கோட்டி நம்பிசொற்றலுமறைவிலும், பரகதிகுலகோரனைவரும்புடர யானிதுபகாந்த பாநந்தால, அரவணைக்கடவுளனையவெங்குரவ வருநரகடைவினுமழகே.

(இ-ள்.) ஆசாரியர் உபதேசித்ததை மறுத்து இப்படிச்செய்த கொடுமையாலே சொல்வதற்கரிய கொடியதான நரகமடைவீர் என்று திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் அருளிச்செய்தலும், (இராமாநுசர்) திருவரங்கநகரப்பனைப் போன்ற எனது ஆசாரியரோ! (தேவரீர் திருவடிகளை முன்னிட்டு அடியேன் சொன்னதனால்) வேதப்பிரதிபாத்தியமாகும் பரகதிக்கு உலகத்திலுள்ளோர் அனைவரும் செல்ல, இதைச்சொன்ன பாதகத்தினாலே நான் நரகத்தை யடைந்தாலும் எனக்கு அழகேயாகும். (எ-று.) (எ0)

எக. எனப்புகலிராமாநுசன்றனைமகிழ்ச்சியெய்தலாற்கரங்களாற்றமுவி, உனக்கிணையெவரேயுலகெலாங்கதிபெற் றுய்யவந்தவன் கொளியென்னு, வனக்கடற்புவிபிம்மதமுனபெயரால் வழங்குக வெனவரமருளித், தனக்குநெர்புதல்வன்றனைபுமாணுக்க னுக்கொடுத்தனன்பெருந்தகையோன்.

(இ-ள்.) என்றருளிச்செய்த இராமாநுசரைப் பெருந்தகையையுடைய திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் சந்தோஷமதிகரித்ததினலே திருக்கைகளாலே தழுவி உமக்குச் சமானமானவர்கள் யாவர்? உலகத்திலுள்ளவர்களெல்லாம் மோக்ஷமடைந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி வந்தவரோ நீவிர்? என்றருளிச் செய்து, நீராயுடைய சமுத்திரஞ்கும்படி பூமியில் இந்த மதமும் உமது திருநாமத்தால் வழங்கக்கடவது என்றருளிச்செய்து, தமக்குண்டான திருக்குமாரரையும் இராமாநுசருக்குச் சிஷ்யராகக் கொடுத்தருளினர். (எ-று.)

எஉ. பின்னருமிராமாநுசமுனிவதன நோக்கியேபெருகுநாத வினால், இன்னமும்பரம்பொருள்சிலவுனக்கீண் டிசைசுகுவானெண்ணினேனிசைக்கு, முன்னமேயமைதியுடையனாயினே நீ யென விராமாநுசமுனியும், அன்னதாதரமிக்கதையுட்கேட்டற் கடுமப லுற்றிருந்தனனமுங்கி

(இ-ள்.) பின்னரும் நம்பிகள் இராமாநுசமுனிவரது திருமுகமண்ட லத்தைக் கடாக்ஷித்து விருத்தியாகும் விருப்பத்தினலே இன்னும் பரம மான பொருள்கள் சிலவற்றை உமக்கு இங்குச் சொல்ல எண்ணினேனும்; அதைச் சொல்வதற்கு முன்னே நீவிர் திருப்பதராயினீர் என்றருளிச்செய்ய, இராமாநுச முனிவரும் அவ்வாத்தத்தில் அபிரிவேசம அதிகரித்து அதனையும் கேட்பதற்கு வருந்தி விருப்பமும் திருந்து, (எ-று.) (எஉ)

எங. மாற்றமாறுரையாரிருப்பநம்பியுநின் மனத்தேதிசையெனவணங்கி, மேற்றகைமுனிநீநவின்றருளபொருளில மெலுமொன் றுள்ளதாவினவின், ஊற்றமிலுளததனாகுவன்கேளா விடின்பொரு ளுற்றதின் னுளததின், மேற்றநீநவிலவையெனநவிலவிரகொன் றறிகிலாதிசுந்தனனென்றான்.

(இ-ள்.) மறுமொழி யுரையாமலிருக்க, நம்பிசுளும் உமது மனத்திலுள்ளது யாது சொல்லுவீராக வென்ன, இராமாநுசர் வணங்கி, மேற்பட்ட பெருமையையுடைய மநநிலோ! நீவிர் அருளிச்செய்த அர்த்தத்துக்கு மேற்பட்ட ஒன்று இருக்கிறதென்று கேட்பேனாயின கேட்ட அர்த்தத்தில் ஊற்ற மில்லாத உள்ளத்தவனுவேன; கேளாமற் போவேனாயின என் உள்ளத்தின் அவ்வுரைத்த பொருள் படிந்ததின்றாகும்; ஆகவே இன்று பெருண்மையையுடைய தேவரீரே அருளிச்செய்வீனானு நான் சொல்லும் விதமொன்றையும் அறியாமலிருந்தன னெனநனர். (எ-று.) (எங)

எச. கேட்டநம்பியுநீவருந்தலின்றேகி யின்னுமோர்பகலிவண் கெழுமுங், கூட்டநீத்தெம்பால்வருகெனவிடைகொண் டேகினுன் கோட்டியூர்நம்பித், தாட்டளிராமலர்மற்றொருபகலதனித்துச சார்ந்தனன்பரவமெய்த்தவனும், வாட்டமில்பரம்பொருணவின்றெ வர்க்கும் வழங்கனீயென்றலும்வணங்கா

(இ-ள்.) இதைக்கேட்ட திருக்கோட்டியூர் நம்பிகளும், நீவிர் வருந்த வேண்டா; இன்று விடைகொண்டு இன்னுமொருதினம் இவ்விடத்துக்கு உம் மோடி சேர்ந்த கூட்டத்தை நீக்கி எம்மிடத்துக்கு வருவீராக வென்று அருளிச்செய்ய, (அப்படியே இராமாநுசர்) விடைகொண்டு சென்றனர்; மற்றொருதினம் தனித்து, திருக்கோட்டியூர் நம்பிகளது தளிர்போன்ற திருவடித்தாமரைகளையடைந்து வணங்க, உண்மையான தவத்தையுடைய நம்பி

களும் வாட்டமிலலாத பரமமான பொருளை அருளிச்செய்து, இதை யெவர்க்கும் நீவிர் சொல்லவேண்டாவென்று அருளிச்செய்தலும், இராமாதுசர் நம்பிகளை வணங்கி (எ-று.)

இங்கு அருளிச்செய்தது சரமசுலோகார்த்தம். (எச)

எடு. கூரணுக்கிசையாதிருக்கிலனடியே னென்னவக்கூரனிப் பொருளைத், தேரனீர்மையனெயெனினுமோர்ப்ருவ மேவல்கொண்மரையெனத்தெரிந்து, நாரணனரங்கத்திலக்குவமுனிவ னண்ணலும்வற்சனாமத்தன், ஆரருளெதிநாதனைப்பணிந்தடியேற் கப் பொருளருள்கவென்றறைந்தான்.

(இ-ள்.) அடியேன் கூரத்தாழ்வானுக்குச் சொல்லாமலிரேன் என்று கூற, அக்கூரத்தாழ்வான் இப்பொருளை அறிந்துகொள்ளும் தன்மையுடையவோயாயினும் ஒரு வருஷம் சிசுருஷைகொண்டு சொல்வீராகவென்று அருளிச்செய்ய, இதைத் தெரிந்துகொண்டு, பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவரங்கத்துக்கு இராமாதுசமுனிவர் எழுந்தருளலும், கூரத்தாழ்வானாகிய தலைவர், நிறைந்த கிருபையையுடைய யதிராசனாப்பணிந்து அடியேனுக்கு அந்தப்பொருளை அருளிச்செய்வீராகவென்று விண்ணப்பித்தனர். (எ-று.) (எடு)

எசு. இலக்குவமுனியுங்கோட்டியூர்நம்பி யிசைத்தவாறிசைப்ப வேயிலங்கும், பொலக்குவடனதோள்வற்சனுநிலைமைப் பொருள்வடிவென்னுமப்பொருடேர்ந், தலக்கணுற்றொரியாண்டயர்பணி விடையி னதிகமோர்திங்களுணகற்று, நலத்தவமென நூனவிலதேர்ந்ததுவே புரியவப்பொருளவனவின்றான்.

(இ-ள்.) இராமாதுசரும் திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் அருளிச்செய்த படியருளிச்செய்யவே, விளங்கும் அழகிய மலைபோன்ற தோள்களையுடைய கூரத்தாழ்வானும், நித்தியமான எம்பெருமானது ஸ்வரூபமென்னும் அந்த அர்த்தத்தை யறிந்து, ஒருவருஷம் வருந்திச் செய்யும் சிசுருஷையினும் ஒருமாசம் உபவாசமிருக்கும் தவம் சிறந்ததாரும் என்று சாஸ்திரங்களிசைவதை யுணர்ந்து, கூரத்தாழ்வான் அவ்வாறே ஒருமாசம் உபவாசமிருக்க, இராமாதுசர் அவ்வர்த்தத்தை யுபதேசித்தனர். (எ-று.) (எசு)

எள. முதலியாண்டானுமப்பொருள்விரும்ப விலக்குவமுனிபு. முன்மொழிந்தோன், பதமலரடைந்தேகேளெனவவனுங் கோட்டியூர்நம்பிதாள்பணியா, இதுமுறத்திங்கண்மூவிரண்டேத்தச் சிறிது நோக்காமையினெனையாள், துதலருங்குணத்தாயென்னவோர்வைகல் பணிதலங்குரவனுநோக்கா

(இ-ள்.) முதலியாண்டானும் அந்தப்பொருளை விரும்ப, இராமாதுசமுனிவரும் முன்பு எனக்கருளிச்செய்த திருக்கோட்டியூர் நம்பிகளது திருவடிகளை யடைந்தே கேட்பீராக வென்றுகாக்க, முதலியாண்டானும் திருக்கோட்டியூர் நம்பிகளது திருவடிகளைப் பணிந்து இதமாகும்படி ஆறுமாசமிருந்து அதுவர்த்திக்க, நம்பிகள் சிறிதும் கடாக்கிக்காமையினாலே, என்னையாரும் எண்ணுவதற்கரிய கலியாணகுணங்கையுடையீர் என்று ஒரு தினம் வணங்குதலும், ஆசாரியரும் கடாக்கித்து (எ-று.) (எள)

எஅ. தரும்புகழ்விஞ்சைதனங்குலனெனுமீம் மும்மதங்கடத்த லேசமமாம, திருந்துமத்தமந்தான்மனத்தைவென்றிடுத லாதலா னிவற்றைந்தீர்க்கி, வருந்தலைவருதியெனத்திருவரங்க மருவிமா துலன்பதம்வணங்கி, இருந்துதேவகியானமபிபாற்பரமப் பொரு ளைவாய்த்தெவரினுமுயர்ந்தான்.

(இ-ள்.) புகழைத்தரும் வித்தை தனம் குலம் என்னும் இந்த முக்குறு மபையும் சடப்பதே சமமாகும்; திருத்தமுடைய அந்தத் தமமென்பது மனத்தை யடக்குவதாகும். ஆதலால் இவற்றை நீ நிவர்த்திப்பையாயின் வருந்தாபாடி வருவாயாக வெனன, முதலியாண்டான் திருவரங்கத்துக் கெழுந்தருளி மாதுலரான இராமாநுசர் திருவடிகளை வணங்கி யிருந்து, பின்னர் திருக்கோட்டிபுரம் நம்பிகள் திருக்குமாரத்தியான தேவகியார் புரு ஷகாரத்தால் நம்பிகளிடத்தில் விசேஷித்ததான சரமசுலோகார்த்தத் துதப் பெற்று யாரினுமுயர்ந்தனர். (எ-று.)

இவ்வாறணி, குருபரம்பரா பிரபாவம் முதலியவைகளில் திருக்கோட் டிபுரம் நம்பியின் முதலியாண்டானை நோக்கி, உமது முக்குறம்புங் கெடுமா யின் இராமாநுசரே உபதேசிப்பொன அவ்வாறே முதலியாண்டான இராமாநுசரைச் சார்ந்து உபதேசம் பெற்றனனென்பது காணவருகிறது.

இதுவுமன்றி எசு-வறு செய்யுளின்படி திருக்கோட்டிபுரம் நம்பிகள் சரமசுலோகார்த்த மருளிச்செய்வதன பொருட்டு இராமாநுசரை மீட்டும் வருகவென நியமிக்க, அவ்வாறே இராமாநுசர் சென்று நம்பி திருமாளி கைப் புறத்தே “உந்துமதகளிற்றன்” என்னும் திருப்பாவைச் செய்யு ளில், “செந்தாமரைக்கையால் சீரார்வனையொலிப்ப வந்துதிறவாய் மகிழ்ந் தேலோ ரொம்பாவாய” என்று அநுஸந்திக்குங் காலையில் நம்பிகள் திருக் குமாரத்தி, தேவகிப்பிராட்டி என்பார், திருக்கதவைத் திறந்ததும் இராமா நுசர் அவரை நப்பினைப்பிராட்டி யெனறெண்ணித் தண்டன ஸமர்ப்பித் தனர். அதைக் கேள்வியுற நம்பிகள், “உந்துமதகளிற்றன் அநுஸந்தாந மோ” என்றருளிச்செய்து, இராமாநுசருக்குச் சரமசுலோகார்த்த மரு ளிச்செய்தன ராதலால், தேவகிப்பிராட்டியார் புருஷகாரமாக உபதேசிக் கப் பெற்றவர் இராமாநுசரே யென இராமாநுஜ திய்யஸூரி சரிதையி னால் தெரியவருதலுங் காண்க. (எஅ)

எக. எவரினுமுயர்சீரிலக்குவமுனியும் யாமுநனிருசரணிறைஞ் சித், தவநனிவிளங்குமாலையாண்டான்பாற் றமிழ்மறைப்பொரு ளெலாங்கெரிந்து, கவலைதீர்த்துயர்சீரரங்கநாதன்பாற் கானமாங் கடற்ககாகாண, அவனிபோறறிடவேதாந்தமாணக்கர்க் கறைந் துகோயினினிதமர்ந்தான்.

(இ-ள்.) யாவரினும் உயர்ந்த வைபவத்தையுடைய இராமாநுசரும் ஸ்ரீ ஆளவந்தாரது இரண்டு திருவடிகளை வணங்கி, மிகுந்த தவம் விளங் கும் திருமாலையாண்டானிடத்தில் தமிழ் வேதத்தின் பொருள்களை யெல்லா மறிந்து, துன்பந் தீர்த்துயர்ந்த சிறப்புடைய திருவரங்கப் பெருமானைய ரிடத்தில் சங்கீதமாகிய கடலின் கரையைக்கண்டு, பூமியிலுள்ளோர் போ ற்றும்படி மாணக்கர்களுக்கு வேதாந்தார்த்தங்கள் அருளிச்செய்துகொண் டு திருவரங்கத்தில் இன்பத்துடன் எழுந்தருளி யிருந்தனர். (எ-று.) (எக)

அ0. உறைதருங்காலையுத்தரதிசைநின் ரெருவருமிணையிலா
வொருதண், டிறைகொளுஞ்செங்கைச்சங்கரனெனும்பே ரெதியர
ங்கத்தில்வந்திருசீர், மறைதெரியிராமா நுசனையென்னுடன் வாதி
யென்றலுமவன்வருகென், நறைபுகன்றிருவோர் மத்ததுமாருகியா
றிரண்டைந்துநாளகலாரா.

(இ-ள்) இப்படி எழுந்தருளியிருக்கும்போது, வடக்குத்திசையிலிரு
ந்து ஒருவரும் ஒப்பில்லாதாராய ஒற்றைத்தண்டத்தைக்கொண்ட சிவந்த
சையையுடைய சங்கரனெனும் பெயரையுடைய ஒரு யதியானவர் திருவ
ரங்கத்துக்கு வந்த, நிறப்பையுடைய உபய வேடங்கையுமுணர்ந்த இராமா
நுசனா என்னுடனே நீ வாதிப்பாயாக வென்று சேட்டலும், அவர் வருவா
யாக வென்று வாதிக்க அழைத்து, இருவரும் மத்தத்தில் மாறுபட்டுப் பதி
னேழுநாளர் வரையில் நீங்காதவராகி, (எ-து.) (அ0)

அக. திருக்கிளாநெடுந்தாளழகியநரசிங் கப்பெயர்ச்சீதரன்றிரு
முன், தருக்கமேபுரியவெலற்குந்தகைதநாச சங்கரன்மேம்படத்
தளரா, மருக்கமழ்துளவநாகரித்திருத்தாள வழுததலாற்கனவின்
மற்றவனுஞ், சுருக்கமாமறையொன்றளித்தலுமதனற் சங்கரன்வலி
யெலாந்தொலைத்தான்.

(இ-ள்) அழகுமிக்விருக்கிற பெரிய திருவடிகளையுடைய அழகிய நரசிங்
கனென்னுந் திருநாமமுடைய பெருமான் திருமுன்பே தருக்கஞ்செய்ய, அப்
போது வெல்லுதற்கரிய தன்மையையுடையவராகச் சங்கரர் அதிகரித்துப்
போகவே, இராமாநுசர் தளர்ந்து வாசனைகமழும் திருத்துழாய்மாலையை
யணிந்த நரசிங்கப்பெருமானது திருவடிகளைத் துதித்தனாலே, அவரது
கனவில் நரசிங்கப்பெருமானும் சுருக்கமாயிருக்கும் மறைவாக்கியமொன்
றையளித்தலும், இராமாநுசர் அதனாலே சங்கரரது வலிமையையெல்
லாம் கெடுத்தனர். (எ-து.) (அக)

அஉ. சங்கரன்றிசைத்தன்றிலக்குவமுனிதாட் டாமரைசசிர
சின்மேற்றறித்துச், செங்கண்மாலனையாயென்னையாள்கெனமுந்
தாலுடன்சிகையுமுக்கோலும், மங்கலமறைநுன்முறைமையிழற்றி
ப்பித தெட்டெழுத்திசைத்துளமகிழ்வால, அங்கவற்கருளாள்
பெருமாளெம் பெருமனென்றளித்தனனாமம்.

(இ-ள்) அப்போது சங்கரர் திகைத்து இராமாநுசமுனிவரது திரு
வடித்தாமரைகளைத் தமது சிரசின்மீது தரித்துக்கொண்டு, சிவந்த கண்
களையுடைய பெருமானுக்குச் சமானமானவோ! என்னை யடிமைகொள்வீ
ராக வென்றுகூற, இராமாநுசர், முப்புரிதாலுடன் சிகையையும் மூன்று
தண்டத்தையும் மங்கலகரமாகிய வேதசாஸ்திர முறைமைப்படி அணியச்
செய்து, அஷ்டாஷ்டரோபதேசஞ்செய்து, திருவுள்ளமகிழ்ச்சியினாலே அச்
சங்கரருக்கு அருளாள்ப்பெருமா ளெம்பெருமானாரென்று திருநாமமளி
த்தனர். (எ-து.) (அஉ)

அங. மூலமந்திரத்துட்பொருணவின்றவனுக் கடியரின்முதன்
மையுமுதவிச, சாலவேமகிழவுற்றிருக்குஞ்ஞான்னந்தாழ் வானு
மெச்சாநுமெய்தவததின், சீலமார்தொண்டனூநம்பிமருதூர
நம்பியுநகுடக்கெனுந்திசைநின், மூலமார்கடவுடிறித்தருளாங்கத்
திலக் துவமுனிபதத்தடைந்தார்.

(இ-ள்.) இப்படி மூலமந்திரத்தின் உட்பொருளையருளிச்செய்து அவருக்கு அடியவர்களில் முதனமையுமளித்து மிசவும் மகிழ்ச்சியடைந்து எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்தில், அனந்தாழ்வானும் எச்சானும் மெய்த்தவத்தி னொழுக்கமுடைய தொண்டனார் நம்பியும் மருதூர் நம்பியும், மேற்றிசையி னின்று ஆஸ்மரத்தடியிலமர்ந்த சிவபிரான ஆதித்தருளும் திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இராமாநுசமுனிவரது திருவடிகளை யடைந்தார்கள். (எ-று) (அக)

அசு. அவர்களை யருளாளப்பெருமானெம் பெருமனுக்கடியராயளித்தான், உவகையினவன்றாள் பணிந்தவர்வழுத்த வெருவியல் வுயாதவதேனும், பவமஞாதெனுஞ்சீரிலக்குவமுனிதா என்கன் மெனவவருமப்பரிசே, இவாவுடனிருதாளபரவமாலரங்கத் திடை யிராமாநுசுனிநுந்தான்.

(இ-ள்.) வந்த அவர்களை அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானுக்கு அடியையாகும்படியளித்தனர். அவர்கள் சந்தோஷத்துடன் அவர் திருவடிகளைப்பணிந்து ஆதிக்க, அந்த உயர்ந்த தவத்தையுடைய அருளாளப் பெருமா ளெம்பெருமானும் (நமக்கும் ஆசாரியத்துவம் வருமாயின் ஸ்வாதந்திரியம் தலை யெடுக்குமெயென்று) பயந்து, பிறவித்துன்பத்தைக் கெடுக்கும் சீரையுடைய இராமாநுசமுனிவரது திருவடிகளிடம் செல்லுங்கள் என்று கூறியருள, அவர்களும் அவ்விதமாகவே ஆசைப்பெருக்கத்தோடு இரண்டு திருவடிகளைத் துதிக்க, பெருமையையுடைய திருவரங்கத்தில் இராமாநுசுரு மெழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-று.) (அசு)

அரு. இருப்பவனொருநாண்முதலிகடமைப்பார்த் தெம்பிரான் திருமலைக்கேகித், தருப்பயிறிருந்தனவனமுரிவோ ரொவரென வெழுந்தனந்தாழ்வான், விருப்பமொடவனாள்பணிந்தனன்பரவி விடைகொளா வேங்கடமெனும்பேர்ப், பொருப்படைந்திராமாநுசமுனிப்பெயரான் மலர்வனமழகுறப்பறிந்தான்.

(இ-ள்.) இப்படியிருக்கும்வர் ஒருநாள் “சிந்துபூமகிழும் திருவெங்கடத் தந்தமிழ்கழக் காரெழி லண்ணலே” என்னும் அருளிச்செயலுக்கு வ்யாக்யாந முரைத்தருளும்போது, அவ்வெம்பெருமானுக்குப் புஷ்பத்தில் அதிக பிரீதி யென்றருளிச்செய்து முதலிகளைக் கடைக்கித்து, எம்பெருமா னெழுந்தருளிய திருமலைக்குப்போய விருஷங்கள் பொருந்திய திருநங்கன வனம் ஏற்படுத்தி, புஷ்பைங்கர்யம் பண்ணுவோர் யாவருள்ளாரென்று கேட்டருள; அந்தாழ்வா னெழுந்து விருப்பத்தடன் இராமாநுசரது திருவடிகளைப்பணிந்து ஆதித்து விடைகொண்டு, திருவேங்கடமெனும் திருநாயமுடைய திருமலையையடைந்து, இராமாநுசமுனிவரது திருநாமத் தாலே மலர்களையுடைய நந்தனவனத்தை அழகுபெறும்படி யுண்டாக்கினர்.. (எ-று.) (அரு)

அசு. ஏத்தருந்தகைசாலிலக்குவமுனியும் பலபகலிறந்தழிர்னி பமுன், காததருளரங்கேசனைப்பணிந்தவன்பால் விடைகொளா முதலிகள்களுல, நீத்தணிநகாநீனநிகடந்தரிவாழ் பதிபலதணந்த னனீங்கிப், பூத்தருணரினமிதலைமால்கருடப் பொருப்புடைத் திருப்பதிபுகுந்தான்.

(இ-ள்.) சொல்லுவதற்கரிய பெருமையிருந்த இராமாநுசமுனிவரும், பலநாட்கள் சென்றபிறகு முன்பு கஜேநதிராழ்வானை ரக்ஷித்தருளிய திருவரங்கநாதனைப்பணிந்து அப்பெருமானிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, முதலிகள் தம்மைக்குழும்படி திருவரங்க நகரத்தைவிட்டு, நீண்ட தூக்காவேரிநதியைக்கடந்து, பெருமான நித்தியவாசஞ்செடயும் அநேகந் திருப்பதிகளைச் சேலித்துக்கொண்டு நீங்கி, தாமரைபூத்த உந்தியையுடைய பெருமானெழுந்தருளிய சருடாசலமுடைய திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதியையடைந்தனர். (எ-று.)

இராமாநுசர் திருவேங்கடயாத்திரை செடிகையில் இடையில் வழுக்காட்டிய ஏற்றிழைப்பா நெருவனைத் தெண்டனிட்டனரென குருபரமபரையும் இராமாநுஜ திவ்யஸஞ்சரிசரிதையும் புகழ்நதூரைக்கும். (அ-ள்)

அ. முன்பாகாலன்விருமலைக்கிவரா முறைமையாற்றினுமமுறையே, அன்பமுறாததானுறைதலுமனந்தாழ வான்முதலனைவருமனுதிப, பொன்பயிலகிரிநீயிவாகிலாயெனிவிப புவிபுளோயாவரும்போதார, என்பதுசொலமாணுக்கருந்தானுந் திருமலைசேலுவானிசைந்தான்.

(இ-ள்) முதகாலத்தில திருமங்கையாழ்வார் திருமலையில் ஏறாது முறைமையினாலே, தாமத அலவீதமாகவே (திருமலையேறாமல்) பக்தியமர்ந்த திருவுள்ளத்துடன் எழுந்தருளியிருத்தலும், அநந்தாழ்வான் முதலிய அனைவரும் வந்து, பொன்பொருந்திய இமமலையில் நீவிர் எழியருளாவிடில் இப்படியிலுள்ளவர்கள் எவரும் வந்து ஏழிச்சென்று பெருமானைச் சேவிக்க மாட்டார்கள் எனபதைச் சொல்ல, இராமாநுசர், மாணுக்கர்களுந் தாமமாகத் திருமலையில் ஏறுவதாக இசைந்தனர். (எ-று.) (அ-ள்)

அ. தெளிபுனலபடந்துதவளமண்டரித்துச் சிதைவிலாச்சேட வெற்படியின, புளியினைவணங்கியெநதைமேற்பதத்திற் சிவர்தலாங், நுத்தியிறகொடுகான், நளிமலாமதுவார்த்துழைஞரலவிளரி கைநதினாடிதவிசைநலத்தின், அளிமுரலவளங்கூர் திருமலைக்கிவந்வேர்ப் பரிவட்டப்பாறையையடைந்தான்.

(இ-ள்) தெளிந்த தீர்த்தத்தில் ஸாரநசெய்து வெண்மையான சூடமணனைநீரித்து கெடுத்தலில்லாத சேஷகிரியான திருமலையின் அடிநகரத்தில் திருப்புளியை வணங்கி, எம்பெருமானது மேலான பரமபதத்திற் ஏறுவதற்கு ஏறுவதாகத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, வாசனையுடைய குளிரந்த புளியுள்ள தேனெழுதிட்டதை குரல விளரி கைக்கிளை முகலிய இசைகளை நலவதின்படி வணங்கி ஸ்விசுரம வளமிருந்த திருமலையிலேறியருளு இராமாநுசர், பரிவட்டப்பாறையையடைந்தான். (எ-று.) (அ-அ)

மாயவன்முனுந் திருமலைமலர் கனையெகிர்செலகெனமறை நாயவநதுளவாமரலிகைகைசகொரை டெந்நாவரககண்டிற் கார்த்தே, நோமா நலகிலஞரவளிநிறியோர் போல்வரளித்யோ வன்மம், அகலினைவளிநிறிபரிவென்று மருசரித்தவெழுதி

(இ-ள்.) சொல்லுவதற்கரிய பெருமைமிகுந்த இராமாநுசமுனிவருடைய பலநாட்கள் சென்றபிறகு முன்பு கஜேநதிராழ்வானை ரக்ஷித்தருளிய திருவரங்கநாதனைப்பணிந்து அப்பெருமானிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, முதலிகள் தம்மைக்குழும்படி திருவரங்க நகரத்தைவிட்டு, நீண்ட தூரக்காவேரிநதியைக்கடந்து, பெருமான நித்தியவாசஞ்செடையும் அநேகந் திருப்பதிகளைச் சேலித்துக்கொண்டு நீங்கி, தாமரைபூத்த உந்தியையுடைய பெருமானெழுந்தருளிய சருடாசலமுடைய திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதியையடைந்தனர். (எ-று.)

இராமாநுசர் திருவேங்கடயாத்திரை செடிகையில் இடையில் வழுக்காட்டிய ஏற்றிழைப்பா நெருவனைத் தெண்டனிட்டுடனரென குருபரமபரையும் இராமாநுஜ திவ்யஸூரி சரிதையும் புகழ்நதூரைக்கும். (அ-ள்)

அ. முன்பாகாலன்விருமலைக்கிவரா முறைமையாற்றினுமமுறையே, அன்பமுறாததானுறைதலுமனந்தாம வான்முதலனைவருமனுதிப, பொன்பயிலகிரிநீயிவாகிலாயெனிலிப புவிபுளோயாவரும்போதார, என்பதுசொலமாணுக்கருந்தானுந் திருமலைசேகுவானிசைந்தான்.

(இ-ள்) முதகாலத்தில திருமங்கையாழ்வார் திருமலையில் ஏறாது முறைமையினாலே, தாமத அலவீதமாகவே (திருமலையேறாமல்) பக்தியமர்ந்த திருவுள்ளத்துடன் எழுந்தருளியிருத்தலும், அநந்தாழ்வான் முதலிய அனைவரும் வந்து, பொன்பொருந்திய இமமலையில் நீவிர் எழியருளாவிடில் இப்பூமியிலுள்ளவர்கள் எவரும் வந்து வழிச்சென்று பெருமானைச் சேவிக்க மாட்டார்கள் எனபதைச் சொல்ல, இராமாநுசர், மாணுக்கர்களுந் தாமமாகத் திருமலையில் ஏறுவதாக இசைந்தனர். (எ-று.) (அ-ள்)

அ. தெளிபுனலபடிந்துதவளமண்டரித்துச் சிதைவிலாச்சேட வெற்படியின, புனியினவணங்கியெநதைமேற்பதத்திற் சிவர்தலாங், நுத்தியிறகொடுகான், நரிமலாமதுவார்த்துழைஞரலவிளரி கைநதினாடிதவிசைநலத்தின், அளிமுரலவளங்கூர் திருமலைக்கிவந்வேர்ப் பரிவட்டப்பாறையையடைந்தான்.

(இ-ள்) தெளிந்த தீர்த்தத்தில் ஸாரநசெய்து வெண்மையான சூடமணனைத் தரித்து கெடுதலில்லாத சேஷகிரியான திருமலையின் அடிநகரத்தில் திருப்புனியை வணங்கி, எம்பெருமானது மேலான பரமபதத்திற் ஏறுவதுவதாகத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, வாசனையுடைய குளிரந்த புனிலுள்ள தேனெழுதிட்டதை குரல விளரி கைக்கிளை முகலிய இசைகடனை நலவதின்படி வணங்கி ஸ்விசுரம வளமிகுந்த திருமலையிலேறியருளு இராமாநுசர், பரிவட்டப்பாறையையடைந்தான். (எ-று.) (அ-அ)

மாயவன்முனுந் திருமலைமலர் கனையெகிர்செலகெனமறை நாயவநதுளவாமரலிகைகைசகொரை டெந்நாவரககண்டிற் கார்த்தே, நோமா நலகிலஞரவரிநிறியோர் போல்வரளித்யோ வன்மம், அகலினைவரிநிறிபரிவென்று மருசரித்தவெழுதி

